

M.A. LIBRARY, A.M.U.

PE1535

آغاز سال هفتم از جلوس مبارک حضرت ظل سبحانی صاحبقران ثانی

چون سلطان سیکرگان بسریزر نشان حمل برنشسته روی زمین را به
بساط انبساط بر آراست - و چار بازار گیتی رواج و رونق کلی پندیده گلشن روزگار
آب و رنگی دیگر یافت - انجمن جشن نوروزی بفرمان خدیو هفت کشور
بزیور نوادر بحری و کانی از در و گوهر و سیم و زر زینت دیگر گرفته
ابواب شگفتگی و نزهت بر روی نظارگیان عالم کشاد - و سر بر میثا کار
گوهر نگار از تمکن آن عرش مکان کرسی مکان پایه تمکن دیگر بدست آورد -
و فیض عطای آن بحر دل ابر کف بخشش و بخشایش را رواج و رونق
تازه داد - آنگاه بر مراتب و مناصب و وظایف ارباب رواق افزوده بسی
مدارج ارباب مراتب مذکوره احداث فیز فرمودند - از جمله درین روز
سعادت اندوز سپهدار خان که در کردانی و کارگذاری از امثال و اقربان
در پیش بود - بنابر نیت صالح بتازگی مشمول عواطف والا گشته درجه
منصبش از اصل و اضافه پنجپزاری ذات و سوار از آنجمله سه هزار دو اسبه
سه اسبه رفعت گرای گردید - و به تقدیم خدمت صوبه دارنی گجرات که
بنابر وجوه شتی از باقر خان تغیر پذیر شده بود - سر افزاری یافته همدرین
محفل منخلع به خلعت فاخره و مستخص بعنایت فیل و اسب سرخص
گشت - و همدرین روز طرب افروز امام قلی فامی که از جانب شاه صفی
دارای ایران مصحوب خیرات خان رسول قطب الملک بوسالت نواکنده
نامزد شده بود - از بساط بوس انجمن حضور پر نور بر کام خلدن فیروز گشته

نامه که شاه صفی مصحوب او بدرگاه والا ارسال داشته بود گذرانید -
 و پیشکشی مشتمل بر سایر نوادر تحف و نفایس طرف ایران کشید -
 از جمله بیست سر اسب عربی نسب عراقی حسب بظن انور در آورد -
 که همگی بهمه حساب بر باد پای برق رفتار سحاب سبقت می گرفتند -
 و در تند روی تقدم بر تگاور آتش عذر صرصر اشتلم نموده به نرمی پویه نوند
 بادیه نورد آب را سبق روانی می دادند - با چند شتر بخنی که از تندمی
 پویه و خوبی خرام به شتاب بخت موافق و اقبال مقبل دم از مقابل کوبی
 می زدند - و در سرعت دواور از جماره خود رو باد قبول گوی می بردند -
 و چند سراسر راهوار صبار رفتار که بهنگام جلو ریز قاعد تیز پر سبا یعنی بیک
 سبک خیز هدهد را گران جان و کند پای می خواندند - و دیوۀ بروچی
 و تندرو شعشعی مهر انور را کودن پالانی می نمودند - از آنجا که آمد
 اقبال است تمامی پیشکش او بظن قبول آن سرور درآمده بانعام خلعت
 فاخره و چهل هزار روپیه نقد سمت اکرام پذیرفت - و ده هزار روپیه به
 پاینده بی اوزبک که از سواران الذهر بعزیمت طواف حرمین مکرمین راهگرای
 شده بود مرحمت گشت - بالجمله حسب الامر والای نیر اعظم روی زمین
 سامان طرازان بتهدیه اسباب چراغان اطراف تالاب سپردند پرداختند - و شب
 این روز عشرت افروز بافروزش شمع و چراغ گیتی افروز روکش روز شد -
 چنانچه صدها منبر که در جنب پرتو این شب فروغ افزا ظهور و بروز کرمک
 شب افروز نداشت - بنور اندوژی درآمده ذخیره روز نیک و بد آماده
 ساخت - و روزگاری دراز از فرط استغناء طبع بی نیاز بوده به ترک درپوزه
 مهر انور پرداخت - تمام شب از عکس انوار شمع و فروغ چراغ که در دل
 آب نمایان بود - هر حباب صدف گوهر شب چراغ می نمود - نشانی
 تفرج تماشاگران دو بالا شده سطح آب آسمانی پر ستاره بظن اهل نظاره

در آمد - و چون آن گل زمین که از کمال نزهت خدا آفرین رشک فرمائی بهشت برین بود بغایت خاطر پسند و دل نشین افتاد بظاہرین بندگان حضرت بر آن شدند که نشیمن عالی بهندسے غریب و وضع نظارے فریب در آن سرزمین بنا فرمایند - که یک روی آن بهشت روی زمین بسوی تالاب و روی دیگر بجانب باغ باشد - و در لحظه طرحی تازه و نقشی بدیع که به هیچ وجه نظیر آن در شش جهت بنظر نگارگیان در فیامده بود رسم نمودند - و دیانت خان فوجدار سرکار سرهند را بر سر سرانجام آن کار داشتند که در ساعت مسعود رنگ ریخته بیدرنگ اساس به نهد *

دوم ماه ماهچه لوائی والای آن دویمین نیز اعظم از افق سرزمین سهند طلوع نموده بسمت مقصد ارتفاع یافت - و بعد از طی دو منزل بکنار آب سنج رسید - دهم ماه ساحل رودبار بپایه قرارگاه دریایی لشکر طوفان اثر خاقان بحر و بر شد - روز دیگر که عید ماه رمضان بود در آن خجسته مقام قرار اقامت یکروزه اتفاق افتاد - و چون بارگاه محیط فسحت در آن سوی رودبار برای ادای نماز عید افراشته شده بود - حضرت بادشاه اسلام شعار دیدار خورشیدوار ظلال افاضت انوار ظل آلهی بر سر هلال سفینه افکندند - چون کشتی اقبال قبول آن حضرت مانند باد دبور از آب عبور نمود و آن سرور بسان مهر انور پرتو طلعت همایون بر مدار سراق شفق گون بادشاهی که از افق تا افق کشیده و شامیانهای سپهر نشان که مانند شاد روان نور سپیده صبح گاهی از ماه تا ماهی را فرو گرفته بودند اختند - و در آن مجمع که از قوت کثرت جمیعت و فر حضور پر نور آن عزیز کرده حضرت عزت جلّ شانه جامع دمشق بل مصر جامع شده بود با جمیع علمای اسلام و ائمّه انام نماز عید پیام ادا نمودند *

درین ایام بحکم قضایای آسمانی کریمه که از مواهب حضرت متعال
 به شاهزاده بلند اقبال موهب شده بود - آهنگ گلگشت قصور جنان
 و ریاض رضوان نمود - لاجرم طبیعت قدسی سرشت آن باعث استقامت
 قوایم سریر دولت که هرگز گرد کدورت و غبار کلفت گرد آن صغوتکده صفا
 فگشته بود - بعلت افراط الم و غصه رفته رفته از مرکز اعتدال انحراف پذیرفته
 صفتهای کار به تیپ محرق کشید - و لمحہ لمحہ شدت آن عارضه بفراط اشتداد
 منجر گشته مدت امتداد یافت - و ازین رو حضرت خلافت مرتبت
 بی نهایت اندوهناک گشته افراط حزن و ملال خاطر عاطر آنحضرت مرتبه
 به مرتبه بمراتب کمال رسید - و نواب قدسی القاب بادشاهزاده جهانیان
 بیگم صاحب نیز درین باب قلق بجای رسانیدند که دون آن مرتبه ما فوق
 اندازه تصور است - و بذایر افراط محبت که به برادر فرخنده سیر داشتند تجویز
 دوری نموده سراق شاهزاده را نزدیک بحکیم حرم خلافت نصب فرمودند -
 و گاه بیگاه متفق احوال آن والا اقبال بوده همراه بندگان حضرت هر روز
 چندین مرتبه مراسم عیادت بجا می آوردند - چون اطبائی پای تخت
 باوجود کمال مهارت غفلت نموده پی به تشخیص مرض نه بردند - فرمان
 عالیشان بطلب وزیر خان که در فن حداقت نظیر خود ندارد - و از قدم
 خدمت و تکرار معالجات نبض کیفیت مزاج خدیو روزگار و طبع
 شاهزادهای والا مقدار بدست آورده ترقیع صدور پذیرفت - و خان مذکور
 بعد از ورود فرمان والا بر سیل ایلغار از لاهور روانه شده روز یکشنبه چهاردهم
 ماه خود را بملازمت شاهزاده رسانید - و تشخیص مرض و عرض آن نموده
 به معالجه پرداخت - و در اندک وقتی بذایر سودمند تصدق و دعا بل
 توجه عالی و همت والای بادشاه دین و دنیا که بانواع سعادت دنیوی
 و اخروی موید و موفق سرمد اند - دوا و مداوا مفید افتاد و بهبودی

چهره ظهور نمود - عاقبت مزاج مقدس شاهزاده اقبالمند سعید بعافیت جاوید گرائیده شفای کلی حصول یافت - وزیر خان بنابر انتظار ساعت سعید ملازمت به لاهور معاودت نمود که در وقت معهود احراز این سعادت عظمی نماید - و بندگان حضرت ازین جهت خاطر جمع نموده - شانزدهم ماه کنار تالاب خواجه هشیار که در خارج دارالسلطنت لاهور بسیار بموقع واقع شده مرکز اوتاد و مربوط اطذاب سراق جاه و جلال و مضرب قباب موکب اقبال گردید *

هفدهم ماه مطابق هفتم شوال که ساعت مسعود بود - حضرت خلافت منزلت ازین منزل که مطرح اشعه ورود آن ظل ظلیل حضرت نور الانوار شده بود - همعنان دولت و سعادت بر فیلی کوه شکوه در حوضه زرین که چتری آنرا بتصرف دقیقه رس حضرت اقدس بر صورت چتر مدور ساخته بودند سوار شده متوجه شهر گشتند - درین حال وزیر خان خود را به ملازمت اشرف رسانیده غبار نعال سراکب موکب اقبال را که کحل الجواهر ابصار هر سیاه و سفید است - توتیای ضیایی امید ساخته هزار مهر و هزار روپیه بطریق نذر گذرانید - و نجابت خان فوجدار دامن کوه کانگرة و میرزا والی و سزاوار خان پسر لشکر خان فوجدار لکھی جنگل و دیگر کومکیان صوبه پنجاب و سایر اعظم و اشراف و اکبر و اعیان و اهالی و موالی لاهور که بنابر رسم پذیره باستقبال موکب اقبال بر آمده بودند پذیرای سعادت زمین بوس گردیدند - و بعد از یک پهر روز که ساعت سعادت گوی گردید ساحت دولتخانه مقدس از نزول اقدس پایه کرسی هشتمین غوغا این طایم مقنوس یافته کویبان عالم بالا و ملا اعلیٰ کارگاه بوقلمون چرخ اطلس در راه بادشاه آسمان جاه بر سبیل پا انداز گسترده

نوزدهم ماه که فرخنده جشن شرف آفتاب بهسم معبود همه ساله
روکش پیرایش نگار خانه چین بل سرمایه آرایش بهشت برین شده بود -
چنانچه از اسباب نکوئی و نکوئی اسباب چیزی که نداشت گوئی همین
نظیر و قرین بود - در آن روز شرف اندوز بطریق همه روز جهانی امیدوار
از فرط داد و دهش آن کام بخش داد مراد خاطر و کام دل از نهال تمنا
و نخل امید برخورداره ثمر چیدند - و خرمن خرمن حاصل تخم آرزو که
کاشته دیرینه بود برداشتند *

سعید خان صوبه دار کابل که در مدت جلوس اقدس از زمین
بوس آستان مقدس مراد دل حاصل نه کرده بود درین روز بدرگاه اعلی
رسید - و خود را بارزوی دیرینه رسانیده بر کام خاطر فیروز شد - هزار مهر
و هزار رویه بصیغه نذر و صد اسپ و همین عدد شتر بختی بر سیل
پیشکش از نظر انور گذرانید - چون وزیر خان در عرض مدت صوبه
داری پنجاب نفایس و ظرایف هر دیار و هر مکان از جواهر بحر و کان
و آلات مریح و زرین و لوانی سیمین مصنوع صنعت پیشگان همه روی
زمین و انواع اقمشه ایران و توران و هند و فونگ و ختا و [ختن] ^۹
و امثال اینها از آن و این چندانکه تصور کمیت و کیفیت نتوان نمود
برای پیشکش بادشاه بحر و بر و خاقان هفت کشور آماده ساخته بود درین
روز به ترتیب چیده از نظر انور گذرانید - بنابر آنکه این معنی از روی
صدق ارادت و صورت حسن عقیدت از سرزده بود خدمتگاری او بغایت
مستحسن و محسن افتاد - و از راه سرافرازی آن عمده الملک پرتو نظر
قبول بر موازی مبلغ چهار لک رویه از آنجمله یافت - نجابت خان
چون خدمت فوجداری کوه دامن کما ینبغی سر کرده بود منظور نظر

عنایت شده مرتبه منصبش از اصل و اضافه بیایه سه هزاره ذات و دو هزار سوار رسید - قلیچ خان از صوبه ملتان رسیده ا [هژده اسپ عراقی و لختی اقمشه ایران بنظر انور در آورد] ۶ - از جمله پیشکش شاهزاده‌های جوان بخت اقبال‌مند و امرای عقیدت منش اخلاص پیوند که از نوروز اسعد تا روز شرف اشرف مقبول نظر انور افتاد به مبلغ دوازده لک روپیه کشید *

بیست و پنجم فروردی ماه بطواف روضه ملائک مطاف حضرت جنت مکانی توجه نموده بنابر رعایت نهایت ادب در بیرون دروازه آماده ادای حق تعظیم گشته پیداده شدند - و بعد از مراجعات آداب معهوده زیارت آن مرقد مقدس ادای وظایف مقرر از اعطاء مجاورین و انعام خدمه روضه فرمودند - و خیرات و صدقات مساکین و عجزه دار السلطنت لاهور خصوص سکنه جوار حظیره خطیره اضعاف خاطر ضعفاً به فعل آوردند - و ده هزار روپیه از سرکار و نصف این مبلغ از بادشاهزاده‌های والا مقدار و دو هزار روپیه بابت آصف جاهی که برسم خیرات آورده بود بر سایر مستحقان بخش فرمودند *

درین ایام فرخنده فرجام که عرصه دار السلطنت لاهور از میامین اقامت موکب سعادت غیرت ریاض رضوان بود - بنابر کمال معدلت گستری و رعیت پروری نخست به درست ساختن شکست و ربخت خراب آباد قلوب صاحب‌دلان پرداخته معموره عمارت جاوید ساختند - آنگاه از راه وفور رافت و مرحمت مروت احوال پریشان عموم سپاهی و رعیت آن ولایت خصوص تحقیق و تشخیص کیفیت سلوک عمال اعمال خالصات دیوانی و شق‌داران معال جاگیرداران نمودند - پس از پرداخت

این معانی بمرمت اندیشی عمارات دولخانه دار السلطنت که از دیر باز کسی بدان نه پرداخته بود توجه تام مبذول داشتند - بنابر آنکه عمارات غسلخانه و خوابگاه در اصل باعتبار طرح و وضع دل پسند و خاطر خواه آنحضرت نبود - معماران هندسه پرداز حسب الامر اعلیٰ بتازگی طرحهای غریب نظر فریب رسم نموده از نظر مشکل پسند گذرانیدند - و رنگ ریختن و بنا نهادن و با تمام رسانیدن طرحی که از آنجمله مختار افتاده بود باهتمام وزیر خان و سایر متصدیان لاهور باز گذاشتند که تا هنگام مراجعت از سفر خیر اثر کشمیر اتمام پذیر سازند - هم چنین روش هندسه و طرح عمارات شاه برج که در عهد حضرت جنت مکانی طرح افکنده اساس آنرا از زمین بر آورده بودند و تا غایت همچنان مانده فرمودند - طراحان نیز رنگ طراز رنگ طرحهای تازه که بخاطر اقدس رسیده بود ریختند - و شرح کمیت و کیفیت آنرا یمین الدوله که در باب طراحیها و تصرفات دین باب ید طولی دارد - حسب الامر اعلیٰ از دستخط خود بر همان طومار مطرح ثبت کرده بمهندسان سپرد که عمل آن دستور اکمل را دستور العمل سازند - و در باره سرانجام مصالح عمارت شاه برج که کمال فسحت و عظمت بنا دارد - چنانچه در هر بسته از آن که بعرف معماران لای خوانند سه لک خشت پخته صرف می شود - کمال اتمام نموده اتمام آنرا نیز در مدت مقرر معین فرمودند - چون یمین الدوله در سمت قلعه شهر پناه بر گذار میداد نخاس که مجموع اهل سود و سودای این مصر جامع است - منازل عالی بقیاد رفیع العمارت اساس نهاده مبلغ بیست لک روپیه در مدت ده سال صرف آن نموده باهتمام تمام سمت اتمام داده بود - و درینولا بجهت تحصیل یمین و برکت و تکمیل قدر و منزلت در خواست حضور پرنور آنحضرت نموده - بنابر رعایت جانب خان والا جناب ساحت آن

عالی منزل غره اردی بهشت از فرورد مسعود آن قره عین اعیان وجود
و مظهر حسن ایجاد سخا و جود روکش قصور و منازل بهشت موعود شد -
و ازین رو نشیمنهای غریب و مناظر نظارگی فریب آن رشک سرایستان
ارم معهود بتازگی آبرو بخش کهن طایم چرخ کبود گردید - فی الواقع
این فرخنده منزل که قبل از نزول اجلال خیل سعادت و وصول کوکبه
اقبال و دولت و ادراک پرتو نظر قبول آنحضرت در بلندیدي قدر و منزلت
و ارجمندی زینت و مرتبت و وفور زیب و زینت و ظهور انواع خصوصیت
و مزیت بمرتبه بود که همگی اصحاب خبرت و عبرت از جهان گردان
گیتهی نور که نواحی ساحت کره خاک را پهای مساحت و نظر سیاحت
پیموده اند ازین دست منزلی بر روی زمین از امثال و اقران آن خان
عظیم الشان با آنکه مثل و قرین در زیر سپهر برین ندارد نشان نمی دهند -
الحال که محفل دولت و اقبال و محمل جاه و جلال و حامل بار گران
حشمت و سلطنت و محمل شوکت و شکوه حضرت خلافت گشته راه
قیاس خردمندان در تصور مراتب این ابواب کشاده است - و مقیاس
تقدیر و تخمین کیفیت و کمیت مزید خواص و مزایا بدست افتاده -
چنانچه ازین مراتب ظاهر می شود که خصوصیات ارتقا پیاپی شان
و منفعت مکان در کدام پله و دقایق عظمت قدر و مقدار آن در چه درجه
خواهد بود - خان آصف مکان که فی الحقیقت در همه باب ارسطویی
وقت و افلاطونی این آوان است - و از روی آداب دانی و قاعده شناسی
قانون کار و دستور العمل روزگار است - نخست پاسبان و سپاس حضرت
پروردگار داشته همت بر ادای شکرانه سایه آفریدگار بستایش و نیایش تمام
گماشت آنکه رعایت مراسم معهود ظاهری نموده همگی لوازم این مقام را
بجا آورد - خصوصاً با انداز قدوم سکندر حشم حضرت سلیمان و نثار

مقدم مکرم آن موسی دست عیسی نفس که بقدر دسترس امکان پاس
 این مراتب نیز داشته پیشکش لایق از غرایب و ظرایف سایر اطراف
 و اوضاع گیتی بنظر انور آن سرور گذرانید - از انواع نوادر جواهر و آلات
 زرین مرصع به جواهر گران مایه بحری و کانی و ظروف سیمین و اقمشه
 روی زمین و دیگر نفایس و تحف روزگار از اسپ و فیل و امثال آن که بنابر
 حسب کمیت و کیفیت از پیشکشهای لایق که در ایام سابق میگذرانید
 بمراتب بیش در بیش بود چنانچه قیمت مجموع به شش لک روپیه
 می کشید - بنابر مراعات خاطر آن خان رفیع مکان که در باب درخواست
 قبول مبالغه و تاکید تمام داشت بالتمام مقبول افتاد - آنگاه بندگان حضرت
 بادشاه حقایق آگاه ادای حق اخلاص و ارادت آن نویین عقیدت آئین نموده
 در آن منزل سعادت حامل تا آخر روز قرین دولت و اقبال توقف فرمودند -
 و تقاول خاصه و استراحت معتاد همانجا بجا آورده برین سر آن خان والا
 شان را بنازگی امتیاز ابد و سرافرازی سرمد بخشیدند - و هزار سوار از جمله
 منصب سابق قلیچ خان که چهار هزاره ذات و سوار بود دو اسپه سه اسپه
 اعتبار یافت - و از عنایت خلعت و اسپ نوازش پذیرفته به ملتان
 مرخص گردید - محکمدار خان دکنی بمرحمت خلعت و اسپ و علم
 و انعام بیست هزار روپیه و تقدیم خدمت فوجداری سرکار گورکھپور از تغیر
 مختلص خان سرافراز گشته دستوری آنچانب یافت *

از سوانح این ایام فسم عزیمت گلگشت کشمیر بهشت نظیر است درین
 آوان و تاخیر آن نهضت مقرر تا رسیدن ساعت مختار دیگر و سبب ظاهری
 این معنی سوای اقتضای قضاء اراده مقلب قلوب که عارف به نیات
 و خصوصیات و معروف به نسیم عزایم و فسم ارادت است آنکه چون در
 مبادی ایام نزول دار السلطنت لهور اول اردی بهشت مبداء انشاء سفر

دویمین بهشت موعود یعنی کشمیر دلبپذیر مقرر و معهود شده بود - و ثانیاً از مضامین واقعه نویسان آنسمت سمت ظهور یافت که رهگذرها و گریوها پیش از اوایل خورداد از زیر برف ظاهر نمی شود لاجرم وهن و فتور در میاندی آن اراده راه یافت - و چون نزدیکی ماه ذی قعدة که نواب مهد علیا در روز چهار شنبه هفدهم آن به فردوس اعلیٰ خرامیده اند نزدیک در رسیده بود - بنابر آنکه در سر تا سر ماه مذکور آن مهر سپهر سروری چون صبح صادق سراپا سفید پوش می باشد - و از ارتکاب انواع مستلذات طیبه مثل تزئین و تفرج و طرب و غنا و رود و سرود اجتناب فرموده مقید به مطلق رامش و آرامش نمی شوند - ایام سایر آن شهر که آن معانی مخصوص چهار شنبه است اینمعنی موید تاخیر افتاد - چه درین صورت مرضی خاطر عاظر نیامد که ایام کلفت و کدورت در منازل کشمیر و متذذبات آن بهشت آباد بگلگشت شگوفه و تفرج لاله جو عاسو و تماشای گل و سنبیل و نظاره باغ و راغ بسر برند - لاجرم دقایق شناسان درج پیمای هندی و فارسی را درباب اختیار ساعتی دیگر مامور فرمودند - و غرض ماه خورداد که فرخنده روزی بود در کمال میمنت و فیک اختیاری جهت نهضت موکب منصور بسمت مذکور مقرر شد - بنابرین قرار داد پس از انقضای مدت موعود و رسیدن عهد معهود در همان ساعت سعادت ضمان همعنان دولت و اقبال از دار السلطنت لاهور توجه اعلیٰ بسوی مقصد اتفاق افتاده آذروی رودبار راوی مرکز اعلام نصرت و مخیم سراق شوکت و حشمت گشت - درین منزل وزیر خان خلعت و جمدهر مریع یافته دستوری معاودت لاهور یافت - و از جمله سواران منصبتش که باصل و اضافه پنج هزار پیاد و سوار مقرر شد - سه هزار سوار دو اسبه سه اسبه و دو هزار سوار یک اسبه معتبر گشت *

روز دیگر بقصد سمت بهنجر از آن مقام کوچ فرموده بعد از ورود بساحل

رود چناب بر وفق معهود کشتیها را با یکدیگر پیوسته پل بستند - و باین طریق
 بآسانی تمام از آن راه کشاده گذار گذشتند - چون مراحل این راه تا بهنجر که
 مساحت مسافتش سی و سه کروه است منزل بمنزل طی شد - روز چهار
 شنبه دهم ماه مذکور مطابق سوم ذی الحجه سال هزار و چهل و سه بدان
 قصبه رسیدند - و چون راه پیر پنجال درین وقت از توقفی که درینولا فرموده
 بودند کشوده شد چنانچه اصلا برف نداشت آنرا بذابر نزدیکی باوجود
 کمال صعوبت از سایر مسالک اختیار فرمودند - چه این بهشت رری زمین
 بحکم حفت الجنة بالمرکه چهار راه بد هنجار دارد که همگی از راه صعوبت
 و خروفت جاده دشوار گذار که همه جا بزمین گریوهای پر پیچ و خم
 و قله های کوهسار البرز آثار می گذرد نگوئست که بشرح راست نیاید -
 چنانچه هر مسلک دقیقی از آن مسالک معانده از دست راه باریک
 صراط بطریقی تیز و تند است که مقراض قوایم رواحل و عزایم قاطع راکب
 و راحل در قطع آن کند است - ازین جمله راه پگلی و ۱ [دمتور] ۴ است
 که بهر طور از دیگر مسالک بهتر است - اگر چه دشیب و فراز بسیار دارد و از
 همه دور تر است اما برف در آن حدود کمتر می بارد و مسافت آن
 به هیچ طریق آفت ندارد - و ازین رهگذر که سرد سیر نیست بلکه فی
 الجملة گرم سیری دارد - برفها زود بگذاز رفته راه خالی می شود - و این
 راه که به سی و پنج منزل طی می گردد - یک صد و پنجاه و چهار کروه
 بادشاهی است - و هر کروهی نودست جویب و جویب بیست و پنج گز
 بادشاهی است - و مجموع پنج هزار ذراع می شود - دوم راه چومکجه
 است که یک صد و دو کروه و بیست و نه منزل مسافت دارد - درین

مسلك نیز برف کم است - اما در چند موضع آن از رهگذر گداختن برف گل و لای بسیار مانع قطع طریق و باعث توقف می شود - چنانچه زنده پیلان تفهمنند آنجا چون خر در خلایب بند می شود - و ازین راه در اواسط بهار به کشمیر می توان رسید - سوم راه پتوچ که مسافت بیست و سه مرحله است و نود و نه کوه - و بنابر کمی برف نسبت برای پیر پنچال در اواخر بهار ازین راه تماشای گلهای ربیعی و شگوفه کشمیر را می توان یافت - چهارم راه پیر پنچال که در کمال صعوبت و دشواری گریوهای شخ و بسیاری برف که تا آخر اردی بهشت بر سر آن کوه انبوه است - و از اواخر فصل خریف تا اوایل بهار عبور سواره از آن راه در کمال تعسر است - و در موسم زمستان مجال گذار مراكب از آن محال متعذر و محال - و مراحل این راه که هشتاد کوه است به بیست کوچ طی می شود - چنانچه از لاهور تا بهنبر که هاسونست به هشت منزل - و از بهنبر تا کشمیر که کوهسار دشوار گذار است بدوازده مرحله - و ازین رهگذر گلگشت شگوفه کشمیر و گل و لاله اوایل بهار احتمال ندارد - و چون عنقریب بخواست ایزدی مجملی از خصوصیات این راه و دشواری مسالك در ذكر احوال منازل آن خصوص عقبه ناری برای مذکور خواهد شد اکنون به تکریر وقت پرداخت - چون از بهنبر تا کشمیر سر تا سر مراحل کوهسار دشوار گذار است - بدینوسی که اکثر راهگذر بر کمر کوه می افتد در نهایت تنگی عرض و بسیار خم و پیچ - بنابر آن عبور شتر از آن راه کمال تعسر بل تعذر دارد - مع هذا بار برداران راه منحصر در فیل و اسب و اشتر و آدمی است - لهذا حمل پیشخانه که حشمت این دولتکده را کیفیت گذر بغایت دشوار است باین معانی بارندگی و سوزانی صعب نیز هست لاجرم تمام آن راه که چهل و هفت کوه است بدوازده منزل بادشاهی پیورده می شود - و یازده جلی به عت

حضرت جنت مکاني لدهي که بزبان کشمير عبارت است از عمارتی که بوضع و شکل خاص مي سازند - و مهندسان هند بطرح و هندسه معهود خود مشتمل بر غسلخانه و محل سرا و خواصپوره بنا نهاده اند - جوگي هتي - نوشهره - چنگتسرهني - راجور - تهنه - بیرم کله - پوشانه لدهي محمد قلبي - هیره پور - شاجه مرگ - خانپور - بنابر آنکه درین مدت متمادي اندراس باسلس آن راه یافته بندگان حضرت در مبادي اراده سپير کشمير مرمت هر لدهي را ^۱ [بعده ظفر خان ناظم کشمير گذاشته بودند] ع -

از آنجا که در عهد حضرت جنت مکاني مردم به سبب ازدحام لشکر تصدیع فراوان مي کشیدند - چه همگي اردو یک دفعه بکوهستان در مي آمدند و بنابر هجوم مردم و کثرت فیلان در تنگنای مراحل بارها با روالحل و راکبان با مراکب از کوه مي پریدند و ازین راه ضرر بسیار بعجزه لشکر مي رسید - حضرت ظل سبحاني از سر رحم و روی مرحمت نظر بآسودگي خلافت نموده مقور فرمودند که امرای عظام با مردم خود باین دستور دفعه دفعه از عقب یکدیگر طي عقیبات نمایند - چنانچه شاهزادهای والا نژاد و اسام خان میر بخششي و جعفر خان و شاهنواز خان قوش بیگي و فدائي خان و مرشد قلبي خان و قراولان که در شکارگاه حضور ایشان ناچار است - با چندی از خدمه خدمات نزدیکي و قلیلی از اهل کارخانجات ضروري در رکاب سعادت انتساب باشند - و بمین الدوله با شایسته خان و چندی که قرابت قریبه داشته باشند با تابعان و سایر تبعه از عقب موکب و الایک منزل روانه شود - و بمین دستور دیوان و بخششي و میر سامان با سایر عمه خود به فاصله یک منزل از دنبال یکدیگر راهي گردند -

و موكب اقبال بنابر قرار داد رای انور پیش افتاده از بهنبر راهگرایی گردید -
و عقبه صعبه که به گهاتی علی دکه ۱ نامزد است و از سوی بهنبر یک
کروه و ربع و از جانب دیگر درمیانه سه ربع گروه مسافت است طی شده
آنروز به همه جهت چهار گروه و ربعی پی سپر گشت - و منزل جوگی هتی
که لدهی آن بر کنار مختصر تالابی بغایت خوش و دلکش اساس
یافته از شرف ورود اسعد سعادت سرمد پذیرفت - و چون در آن سرزمین
مقدس اتفاق نزول اقدس دست داد - بنابر آنکه عمارت آن در عهد
اسلام خان بود پیشکشی در خور حال و وقت کشید *

روز دیگر ازین مقام کوچ فرموده در عرض راه زمانی دراز درنگ
افتاده بتفرج دو تمثال فیل گذشت که حسب الامر جنت مکانی از سنگ خارا
انگیخته بودند - و علت این معنی آن صورت داشت که در مرتبه
از مراتب که آنحضرت طی آن راه می نمودند دو لخت سنگ کلان
بنظر انور در آمد که از فراز کوه بزلزله و امثال آن غلطیده سر راه گرفته
بود - امر شد که لختی از آن دو کوه لخت را شکسته از باقی آنها صورت
دو فیل درست هیئت بسازند - و باین طریق آن خوسنگها را از راه مردم
بردارند - بنابر فرموده عالی صورت نگاران خارا شکن از آن دو کوه
۲ [صورت دو فیل] ۳ برآوردند - بالجمله بعد از پیمایش سه و نیم گروه
مسافت در نوشهر منزل گزیدند - و آن قصه حاکم نشین پرگنه ایست
از مضامین کشمیر که در آبادی نظیر بهنبر است - در خارج آن بنابر فرموده
حضرت عرش آشیانی حصار از سنگ و صابوچ در کمال استواری اساس

۱ در بادشاهخانه اسم این گهاتی آدمی دکه نوشته شده - پدید آمده ۱۷ -
هفته دوم - جلد اول - طرح دیوارنگاهها اندیکا *

۲ ع [صورت تمام معنی] ل

نهاده اند - و به دامنه کوهچه و خاکریز قلعه رود صفا آمود به کمال پاکیزگی
 روان است - که دام موجش ماهی چشم ارباب نظر را بی اختیار بجانب
 خود می کشد - و بر وجذات صفحات آب رقوم درهم امواجش اشارات شفا
 را بگرد می آرد - و در آن رودبار کوثر اثر نوعی از ماهی فلس دار
 یافته می شود که همانا پیشریزه بر مسام ماهی سیم داغ پولک آن گشته -
 و در جوف سمک تا سماک هر جا ماهی است حتی حوت فلک
 و ماهی مایده عیسویش عبده نوشته - بی تکلف در جنب خوش گوشتی
 و بی خاری آن کچه پرخاری و ناگواری شبوط بغداد گل کرده - و ماهی
 سنگ سر بر بر چون ویلوا تته و بهر بفتلوی ذره تا خورشید و ماه
 تا ماهی در باب دعوی همسری آن سر بر سنگ زده - چون قصبه مذکوره در
 جاگیر ظفر خان بود و ادهی مذکور در اهتمام او پیشکشی گرانمزد گذرانید -
 و بوین قیاس شریک از امراء در ادهی که مرست آن بعد از تکفل ایشان
 رجوع پذیر بود پیشکشی فواخور حال گذرانیدند - و چون از آنجا کوچ
 فرموده چهار و نیم کروه مسافت طی شد - در چند تنهائی که روشن ضمیر
 مخاطب به خلافت خان متعهد عمارت آن بود نزول اجلال فرمودند -
 و از آنجا موکب سعادت بر اجور که پنج و نیم کروه راه درمیان بود بدولت
 شتافته روز دیگر چهار و نیم کروه راه پیموده بموضع تنه ورود خیل سعادت
 اتفاق افتاد - چون از آنجا بکوهستان داخل می شدند یک روز در همین
 مقام اقامت گزیدند - روز دوم کوچ فرموده متوجه بیرم کله که تا آنجا سه
 و نیم کروه مسافت است روانه گشتند - و چون در آن مرحله اکثر راه
 بر جاده متین گردیده رتن پنجال که شرح نزهت و خوشی و دلگشی آن
 محال است اتفاق وقوع دارد - و کتل آن بدشواری عقبه پیر پنجال
 نیست - چنانچه همه جا سواره باسانی می توان گذشت - بلکه

در حقیقت قطع مسافت آن از دست گلگشت رسته های خیابان باغات و صفوف سروستان گلشن حیات است - ازین راه موکب اقبال جا بجا خرامان و تفرّج کنان مرحله پیمای گشته همه جا ادای حق مقام نمود - و بی تکلف امتداد طول آن جاده که در معنی چون خیابان عمر دراز خوش آینده است بذکوی مطلوب مسافر افتاده که از ته دل نمی خواهد که آن نمودار کوچه راه سبز عمر خضر هرگز بسر آید - و آن سواد اعظم عالم رحمت آلهی و مهبط فیض نامتناهی تا ابد بی پایان انجامد - و چگونه چنین نباشد که از روی زمین تا آسمان چندانکه نور نظر کار کند - انواع درختان سبز و خورم و شاداب که از چشمه سحاب آب می خورند بذکوی سر در سربیدگر کشیده که به هیچ جا آسمان بنظر در نمی آید - و اکثر آن درختیست به تفاریدی و شاخ و برگ چنار که در سرآغاز بهار چندان گل سرخ کلان که هر غنچه از آن چندین گلست مانند گلدسته بهم پیوسته بار می آورد که جز گل چیزی منظور نمی شود - و گلبن آن که در حقیقت خرم گل است مخصوص این عقبه است - چنانچه در جای دیگر بنظر سیاحان بکرو بر در نیامده - اگر نهال آنرا در زمین بنشانند پای نمی گیرد - و غرابت این گل بمثابه ایست که می توان گفت که آن سرزمین برین سر از سایر روی زمین امتیاز بلکه بر بهشت برین نیز تفوق دارد - چه هر گلی از آن گلبن در پائین بونگ ساق پیوسته و بر فراز آن چند گل بدیع صورت تمام هیأت معاینه بالندام کلاه پرتاؤسان بر هم بسته است - و در باب آب و رنگ بدان گونه که گوئی روی گلگون لاله رخاں روشنی گلگونه آب و تاب از آن برده - و در برابر آن لطافت گل نازک بدن عباسی در سوگ آب و رنگ شعار عباسیان گرفته - بالجملة آذروز یعنی چهارشنبه هفدهم خرداد که مطابقت به عید اضحی داشت موکب سعادت در ادهلی منزل

بیرم کله برای اقامت سنت نماز عید مقام نموده بعد از فراغ نماز میانهای روز قرین دولت و سعادت بتفرج آبشار غریب^۱ [مجریه نشان] ع آن موضع که قریب هشت آسیا آب از سی چهل گز راه به شدت تمام فرو می ریزد متوجه شدند - و لحظه چند بملاحظه آن دلاویز آبشار نظاره قریب خاطر پسندی مقید شده داد تماشا دادند - و از فیض نور حضور و برکت ورود مسعود مادی استغاضه آن آبشار آماده نمودند *

بنابر آنکه از بهنبر پنجهزار پیاده بجهت راندن انواع وحوش از سایر جهات این کوهسار مقرر شده درین مدت شکار بسیاری فراهم آورده بکوههای اطراف دره بیرم کله رسانیده بودند - لاجرم بندگان حضرت را شکار قمغه درین سرزمین دلپسند مرعی خاطر آسمان پیوند افتاد - بغراز تختگاهی که در سمت دره مذکور ترتیب یافته بود بر آمدند - و از فرط اشتیاق و انبساط بحکم اکتساب مزید طرب و نشاط بشکار انواع جانور راغب آمده بنیاد کمان کشی و کمین کشائی و بدوق اندازی نموده از چند راه بصید افکنی اشتغال فرمودند - چنانچه هرنخچیری که از دامان و کمر کوهسار آشکار میگشت به تفنگ خاصه شکار می شد - از جمله دو آهورا از راهی بغایت بعید که رسیدن تفنگ بد آنجا چه جای نشانه زدن و صید افکندن از طور استبعاد ظاهر خرد بی نهایت دور بود به تفنگ خاصه زده انداختند - و سه آهورا پیداهای هندوستان در قلعه آن کوهستان که جز برخی از کشمیریان کوهسار نورد را بچنگ و ناخن در آنجا راه پیدا شدن میسر نیست بجلادی و چستی تمام زنده دستگیر کردند *

روز دیگر که پنجشنبه هژدهم ماه بود ماهچه رایات موکب اقبال بادشاهی که کوکبه آن ماه تا ماهی را فرو گرفته از افق کوهسار بیرم کله

طلوع نموده بر منزل پوشانه که از آنجا دو گروهی است پرتو توجه گسترد - و فردای آن بسمت کوهسار پیر پنجال ارتفاع یافت - و آن عقبه ایست دشوار گذار که همانا بروی زمین نظیر آن بنظر گیتی نوردان جهان گرد در نیامده باشد - بی مبالغه نظر نظرگی را بجاذب سر قلعه اش که پلّه کرسی را در رفعت پایه فرومایه می داند - بذابر فرط دهشت یارای نگریستن نیست - و اطلاع بر حقیقت آن کوه والا شکوه که سر رفعت از جیب کمکشان بر آورده بدون تائید عالم بالا بیارویی فکر فلک خوام در حیز امکان وقوع پذیرفته - گوئی تیغ تیز آن با تیغه آفتاب تابان هم نیام است - و طرف کمرش از غایت سرافرازی با جزوا دست و گریبان - هر چند سالک میانجی گری دیده راه نگر جاده از دست داده همه جا به مقصد می رسد اما درین راه که مانند خیال مالیخولیا پیچ در پیچ است گذشتن از آن مشکل و از خود آسان می داند - و با آنکه فرشته به نیروی فیض سپهر از اوج سپهر اخضر بآسانی گذشته در عالم بالا بهمه جا می رسد لیکن از آن راه که بکردار اندیشه بی سرو بن اصحاب سوداء و آرزوی سرگم ارباب آز و نیاز است مجال بیرون شدن نیافته درمانده حال خود می گردد - چه راه این کوه بلند مرتبه که در کلخ هفت طبق خاک و زیر رواق نه طاق به یکنائی طاق است - و باین اعتبار که سایر کوههای روی زمین در دامنش چون نقطه نون جا کرده سرکوب سایر جبال آفاق - بعضی جا چون خط جوهر شمشیر در کمال باریکی به نهجی تند و تیز واقع شده که بمجرد نگاه پای پیک نظر را پی می کند - و بعضی جا که جاده اش چون رگ سنگ نمودار است پنداری زال چرخ تار دامن کوه را چندان بدقت باریک ریسیده که برید سریع السیر صحر از ملاحظه لغزش از آن راه برنگ نواهی مطرب از یک کوچه نی پا بیرون نمی نهد - معذرا باندک بارش

برفت آن چون سایه زلف خویان بر رخسار دلبران بوزیدن نسیمی
 محو می گردن - و نقش قدم مسافر بسان داعیه وفا در دل یار لمحّه بیش
 ثبات قدم ندارد - همانا جاده اش چون دهان نیکوان سر غیب است که
 در نظرها آشکار نمی گردد - یا مانند مضمون خم خویان سر بسته ازل
 است که سلیقه سواد خوانی آن کسی را دست بهم نمی دهد - رهروان
 بس که نظر بر راهش که چون خط غبار کم نماست از غایت حیرت دوخته
 همانجا از خود رفته اند چشمها چون حلقه دام از زیر خاک نمایان
 است - و بسکه سرها در سر تحقیق سر این راه که چون نشان مهر خویان
 ناپاب است بر یاد رفته مانند گویها ز زخم چوگان تا قیامت غاطان - زهی
 کوه بلند مرتبه صاحب حال پدر پنجال که زبان ارباب حال و قال از وصفش
 قاصر است و شکوه کبریاگی جلالش در نظریهای اولی الابصار چون نور آفتاب
 ظاهر و باهر - ازین رو طریقت خویش مانند صدا در جوف خود پنهان
 داشته که تا ارباب اهتدا خلع خلعت عنصری نکند رخصت پای بوسش
 نباشد - و تا سالکان قطع علائق زندگی نموده برنگ نقطه انتخاب
 جریده روی اختیار نمایند بجاده مستقیم اش راه نیابند - القصه بدون تأیید
 عالم بالا و توفیق آسمانی عروج بر آن کوه فلک شکوه که سر قلّه اش با جمله
 ساق عرش اعظم دوش بدوش است میسر نیست - و جز اعلام الهام بالا نشان
 جاده اش که بحسن بصر مدرك نمی شود متعدد بل متعدّد است *

* بیت *

زمین طفلی بدامن دایه وارش   فلک نیلوفری بر چشمه سازش^۱

۱ - در نسخه [ل] علاوه ازین بیت این شعر هم دوج است :

کند سالک حفر زمین کوه بی پیشر   که تیغ او زند بر اسر شمشیر

مجملاً با وجود آنکه از نشیب آن تا فراز قریب دو کروه بادشاهی ست - و بغایت تند و پالغز بندگان حضرت نالکی سوار گذشتند - و اکثر جاها ارباب مناصب والا که پیش پیش موکب والا پیاده رهگرایی شده بدین مفخرت نامتناهی مفاخر و مباهی بودند - بوسیله مدد حاملان آن سریر عرش نظیر از تحمّل شکوه این متحمّل بار گران خلافت آلهی سعادت پذیر می شدند - چون این منزل که سه و نیم کروه بادشاهی ست قطع شد لدهی محمد قای سرمنزل خیل اقبال گشت - روز دیگر از اینجا بجانب منزلی که در میان دره واقع است و بسرایی سوخته اشتهار دارد متوجه شدند - و از مسلک آن که موسوم بناری براری است و کمال پیچانی و دشواری و نهایت بیم انگیزی و هراسناکی دارد قرار عبور دادند - و آن راهی است هولناک تنگ محال که از نهایت ضیق جاده در لغزیدگی ضرب المثل است - اگر احياناً پای مسافر از جا در آید تا قدمگاه قارون هیچ جا بند نشده تا ابد الابد در قطع مسافت باشد - و از همه بالا تر آنکه سالک این مسلک که از باریکی و تنگی راه هر قدم پای بر سر تیغ دارد بمجور لغزش در یک قدم بسرمنزل عدم می رسد - چنانچه اگر بنویسم که از غایت تنگی و بی طریقی سلوک آن به همراهی خضر طریق و رفاقت توفیق بر نمی تابد بیان واقع است نه مبالغه - و اگر بر زبان آرم که از فوط تنگی دستگاه لفظ و معنی ذکر پیچانی و دشواری آن در ظرف تقریر و حوصله تحریر نمی گنجد نفس الامر است نه مکابره * * ابیات *

درین راه خوش بود معشوق دلخواه

که نتواند کس او را برد از راه

بدرهان نیست دیگر عقل محتاج

ازین راه رفته پیغمبر به معراج

آنروز موکب منصور همه جا از راهی که در نهایت باریکی و تنگی بر کمر کوه پیچیده گذار نموده بعد از طی سه کروه و سه ربع در منزل هیوه پور نزول موکب اقبال دست داد - و دیگر روز بعد از طی چهار کروه در مقام شاجه مرگ که باعتبار کشادگی فضا و حسن منظر سرآمد سایر منازل دیگر است منزل اتفاق افتاد و از آنجا بسمت خانپور روانه شده - چون گذار کوکبه برکت آثار بر مزار شیخ موسی بغدادی که اطراف مرقدش از افراط جوش سبزه و گل و لاله و سنبل و اطلال اشجار سدره نشان طوبی مثال و سیلان انهار سلسبیل آثار مرغزار جنان و ریاض رضوان دل نشین تر می نمود افتاده بغایت نظر فریب و دل پسند آمد - و از آنجا تفرج کنان بعد از طی سه کروه سرمزل خانپور را از یمن قدوم فیض لزوم برکت اندوز جاوید ساختند - روز دیگر پنجشنبه بیست و پنجم خرداد موافق هژدهم ذی الحجه متوجه کشمیر میگو نظیر که از آنجا پنج کروه مسافت دارم گشته ساحت دولتخانه سپهر نشانه را از پرتو ورود مسعود غیرت افزای طارم چارم گردانیدند.

ستایش کشمیر و ذکر نقیر و قطمیر و خصوصیات کیفیت آن بهشتستان دل پذیر

روز نخست که ایزد تعالی در سایر ابواب قسمت روزی در نابسته احسان کشاده بهر کس هرچه می بایست دادن در خور قدر و استعداد داده زیاده از مراتب قدر و درجه منزلت او نداد - مگر نزهت آباد کشمیر ارم نژاد که فروغ اقبال بی منتهای مبداء فیاض بر ساحت قبول آن گلشن خدا آفرین بمراتب متعدده بیش از مرتبه امکان قابلیت آن تافته -

و آن گلزار جاوید بهار زیاده از درجات فرض وهمی و احتمال عقلی فوز نظر فیض دریافته - از پنجاست که آن بهشتی مقام از فرط نزهت ساحت و وفور اناضت روح و راحت نمونه قصور حدایق جنانست - چنانچه مشاهده شاهد و عیان دلیل صدق بیانست - و چگونه چذین نباشد که دهقان آفرینش سر تا سر متفرهات روی زمین را در ضمن آن سرزمین بهشت آئین بر وجه احسن تعبیه نموده - و سایر خصایص جذات عدن و نفائس آن رنگین گلشن صفا آفرین از عیون جاریه و قطوف دانیه و اشجار و اثمار و ریاحین و ازهار و شراب طهور و منازل قصور درین شاهد حسن صنعت گیتی آفرین بودیعت نهاده - از خصایص این بهشت خاص وفور آبست از چشمه سار و انهار و آبشار و تالاب که هر یک آن آب تسنیم و کوثر برده آب بر سلسبیل سبیل کرده - و از تصور سلاست و صفای آن سیل نهر غسل مصفا آب بدهان آورده - و از صفا و عذوبت آب گذشته فرط خضرت و نصرت و رطوبت خاک پاک و هوای جانفزا از مزایای این گل زمین است - چنانچه زمین و آسمان آن چندانکه نظر کارگر می شود سبز تر و اشجار سرسبز سایه دار بارور است که در نظرها جلوه نمود می کند - بلکه از عکس سبزه زمرد پیکر جوهر هوای شاداب معاینه لوحی از زمرد اخضر ملحوظ تماشاگر می گردد - از جمله همه جا در کوی و برزن و بام و در و باغ و راغش سبزه دلکش که بی اغراق خضروش آبکیات ابد خورده گویا فروش سدس خضر و بساط استبرق اخضر گسترده - و در بوم و بر و صحرا و کشت و هاسون و کسارش که سرو و چنار و صنوبر و سایر اشجار سدره آساطوبی کودار سر در سر یکدیگر کشیده همانا مرغان اولی اجنحه نشیمن قدس اند که از شاخهای اخضر بال و پر یافته اند - نی نی سر تا سر این شاهد سبز نام خضر لباس طوطیست بهشتی که از شاخسار طوطی

هوا گرفته در فضایی این رشک ریاض رضوان آرام و قرار پذیرفته - و کوهسار
 مشجر و باغ و راغ سراپا شجرش از وفور تراکم سرو و صنوبر همانا سرویست
 خورشید تندرو که نسرين چرخ بر اطراف آن طایر گشته و مرغ زرین آفتاب
 و قمری سفید قمر بل فاخته خاکستری سپهر در پیرامون آن بال پرواز
 کشاده - جدا نزهت آباد کشمیر ارم نظیر که حق توصیفش از فرط تنگي
 دستگاه لفظ و معنی در ظرف تقریر و حوصله تحریر نمی گنجد - و از فرط
 سبزه سه برگه و الوان گله و دلنشینی جا و طراوت فضا از روضه رضوان و غنچه
 قصور حدایق حور نشان می دهد - سر تا سر زمین دل نشین ارم نشانش
 از اقسام گلهای الوان که دستکار دهقان آفرینش است بمثابة جوش کثرت
 و وفور آن وفور دارد که امعان نظاره آن دیده اهل بینش را خیره می کند -
 و از عکس ازهار و انوار رنگارنگ آن گلزار خدا آفرین جوهر هوا بمثابة
 رنگین می نماید که گوئی نظارگی عینک خیال فونگی در پیش نظر
 دارد - و بی شائبه تکلف هرگز زمین بل سر بسر روی زمین کوه و هامونش
 از بسیاری سبیل که توده توده و خرمن خرمن بر روی هم افتاده رونق
 قشای شمشاد قدان که از طره و کاکل خم اندر خم و گیسوی شکن در شکن
 روکش سبیلستان چین است درغم شکسته - و نظر از تماشای آب های روان
 و چشمه سارهای جوشان آن نمونه روضه رضوان که هر یک در صفا و سیدی
 بمنزله ایست که میان آن و چشمه حیوان فرق از انسان است تا حیوان
 سرمایه آبرو گرفته - بالجملة با آنکه در خوبیهای او سخن نیست چندانکه
 بتصور اندیشه سخنور نکته پرور در آید در خوبیهای آن هست - لاجرم
 اکنون عنان سرخ خنگ خامه از بویه مبادی آن بی پایان وادی
 منعطف ساخته ذکر حد و اسم و کم و کیف و وضع و مقدار و طول و عرض
 آن بیان می نماید - کشمیر نام زمینی است در غایت رفعت مکان محاط بچار

دیوار کوهسار سپهر آثار طول آن از جنوب به سوی شمال کشیده باعتبار مسافت قصبه ویرناک تا موضع ^۱ [دوازده کتل] ^۲ از مضافات پرگنه وچهن کهواره نزدیک بیک صد کروه رسمی است - و عرض آن از موضع ککذه که در مشرق رویه واقع است تا فیروز پور از توابع پرگنه بانگل قریب سی کروه - و این گل زمین بهشت آئین بذایر اختلاف اقوال بعضی از محالش داخل اقلیم چارم است و برخی از اقلیم سوم با مجموع قریب لحاق وسط اقلیم چارم اتفاق افتاده - و طولش از جزایر خالادات یک صد و هشت درجه است - و عرضش از خط استوا سی و پنج درجه - شرقی حدود آن جبال تبّت است و بعضی از بلاد کاشغر - و غربی جبال افغانان بنگش و نغر ^۳ - و جانب جنوب آن ارض الله واسعة هذدوستان - و شمال رویه بدخشان و سمت خراسان - بمجملا جمله اعمال این ولایت مشتمل است بر چهل و چهار پرگنه و چهار هزار قریه و جمع رقمی آن ده کورور دام است که موافق تقاضا دوازده ماهه بیست و پنج لک روپیّه حاصل آن باشد - و الحال حاصل در آوانی که این ارض مقدس از نزول اقدس روکش فہمین رواق مقونس سپهر باشد بذایر رفع درجات نرخ ارتفاعات بهمین مبلغ بیشتر می کشد - و الا مداخل آن تا بیست و پنج لک روپیّه و کما بیش بحکم تفاوت مراتب تسعیر می رسد - و صاحب ظفرنامه باوجود کمال آگاهی بر کمایی عموم حقایق چون کشمیر داخل ممالک محروسه صاحب قران اول نه شده بود - و حقیقت آن فردوس حقیقی از افواہ بدو رسیده

۱ ع [دوازده کتل] بادشاہنامہ عبد الحمید لاهوری - صفحہ ۴۱ حصہ دوم - جلد اول - طبع بلیونہیکا انڈیا *

۲ اسم مقامی است کہ نزد جلال آباد واقع است - بپنج قدیم جعفریہ مذکور مؤلفہ کنگہم صاحب - صفحہ ۴۳ جلد اول *

و از قرار واقع بر خصوصیات آن ملک اطلاع نداشته - لاجرم بعضی مزایای آن خصوص عدد پرگنات سی و دو انگشته بتفاوت بر صفحه گذارش نگاشته - نام شهر حاکم نشین آن سری نگر است و کشمیر اسم این بقعه دایذیر و رقعۀ ارم نظیر - و در باب تسمیۀ آن بدین نام چندین وجه مسموع شده - و وجیه ترین آن وجوه این که در عهد ماضی مرتضی یزدان پرست کاش نام که از صحبت سایر انام نفور بود - و بحکم آنکه حضور قلب و صفای وقت را در غیبت مخلوق دانست - از حضرت واهب بی ضمت پرستشگاهی که دور از درد سر مردم و خالی از شور و شر همسایگی بخی نوع بشر باشد مسألت نمود - و سهم السعادت دعوتش بر هدف اثر کارگر آمده ملکی از ملائک ارضی به خالی ساختن این سرزمین که از آب سرشار بود مأمور شد - و باعتبار اقامت آن عابد در یکی از جبال این محال بکاشمیر موسوم گشت - چه میر به لغت قدیمۀ هذد بمعنی کوه است - و بمعنی ترکیبی آن کوه کاش است - باعتبار کثرت وقوع در مصادر مقالات و موارد استعمال الف از آن افتاده - و بالفعل بیشتر احیان در محاورات اکثر اهل بلاد هذد بکاشیر باسقاط میم بل بحذف الف نیز ایراد می یابد - و مبداء بذمی این نزهت آباد جمعی از زمان حضرت خلیل الرحمن علی نبینا و علیه السلام نشان می دهند - و بذابر اخبار برخی از اهل اخبار در روزگار حضرت سلیمان علیه السلام گذار براق برق سیر باد پای صومر که بساط حشمت آنحضرت بر وفق مضمون صدق مشکون صاحبها شهر و رواحها شهر را شبانروزی دو مائة راه می برد برین سرزمین افتاده دلنشین آن سرور آمد - و دیوان به فرمودۀ آنحضرت از سمت باره سوله

۱ اصل عبارت این آیه ایست - قدومها شهر و رواحها شهر - سورة السبا طه

و من یقت *

که مشاهده آن تذکرها بالفعل شاهد صدق این معنی کوه را شگفته این عرصه را از آب پرداختند - و از آن روز باز این خطه رفته رفته مردم نشین شد - تا در آن هنگام که پرتو نیر اعظم اکبری بر ساخت این هیولای اولای بهشت برین تافته صورت نوعی یافت و ساکنان آن اکثر از رهگذر عدم حسن سلوک و سوء وضع و ضیق طریق معاش بقول عزیزی از اهل تمیز مغولان کوزه یعنی گازی ندیده بودند مکرر بهمه روشست و شویافتند - و از اثر تکرار صدور و ورود اردوی جهان پوی حضرت جهانگیر آهسته آهسته طرزی دیگر بر خود بسته بطور مردم آدمی در پاکیزگی مآكل و ملبس کوشیدند - و رفته رفته باکتساب علوم و آداب و کسب لطافت طبع و نزاکت منش در آمدند - تا درینزلا که هملی چتر سپهر فرسای حضرت ظل سبحانی سایه تربیت برین کشور گسترده بالقوه اش زیاده از آنچه در شان استعداد ماده آن بود به فعل آمد - و بتازگی مراتب استکمال سنگه اینجا بمرتبه کمال رسیده بکبارگی سیرت انسان کامل با صورت بشری ایشان جمع شده - آنگاه بتلاش هنرهای جزئی و کلی که لازمه آدمی گری است در آمده قورج ابواب آن نمودند - تا آنکه سایر حرفتهای دقیقه و صناعات شریفه را بدرجه اعلی رسانیدند - و سایر اشیای این ملک از جزئی گرفته تا کلی الحال از حقیض نقص بر اوج کمال گرفته - چنانچه درین ملک جز شال و شالی و میوه جنگلی دیگر بهم نمی رسد - و امروز باین تربیت این خدیو رعیت پرور همه چیزش حتی میوه بعد کمال رسیده بذات کثرت خلایق و فرط آبادانی درجه نرخ شالی عالی و شال مال گشته - ازین دواراه اهل این ملک که فلوس چه جلی درم و دینار بر پشت ماهی فلس دار دیده بودند و آن نیز در آب جویدار معینا بداد و دهش خدیو روزگار رفته رفته اهل خطه یک قام بمرکز نهایت تمول و تجمل رسیده پایه

مالداري را بسرحد کمال رسانيدند - اما ميوه که ترقي کيفيت آن محسوس
 است در وفور کميّت نيز بجای رسیده که اطراف شهر تا هر جا نظر کار کند
 باغ در باغ و بستان در بستان بيکديگر پيوسته بنظر مي آيد سراسر درختان
 ميوه پيوندی از جمله شاه آلو^۱ در نهايت طراوت و شادابي و رنگيني
 و خوش طعمي - انواع سبّذ بمرتبّه شاداب و لذیذ و لطيف مي
 باشد که از سبّذ سمرقند و صفاهان بل سبّذ ذقن سيمين غنجان زرد
 سيري مي آرد و خوردن آن افزايش خواهش ثمره مي بخشد -
 زرد آلو در لطافت و شيريني ميانه مي باشد و شغنائو علی هذ القياس -
 ديگر ناشپاتي که نوعيست از امروء بغايت لطيف و شاداب و نازک
 چنانچه از فوط لطافت مانند روی نازنين شاهدان طناز تاب نگاه گرم
 ندارد - خربزه اش سالی که ازین دو بلای مبرم ارضي و سماوي يعني
 زلزله زدگي و گرم خوردگي سالم بر آيد - از عالم خربزه فرد اول عراق
 مي شود - بلکه در شيريني بر خربزه طهران و در نراکت بر خربزه کازرون
 و در لطافت بر خربزه بخارا و سمرقند مي چريد - انارش اوسط است -
 و بهدانه اش که بغايت کلفت و اکثر شهدي مي باشد در شيريني از
 نبات مصري گرد مي برد - ميوه های مغز دار از عالم فندق و بادام و گردگان
 و امثال آنکه شمار ذکر هر یک بدور دراز مي کشد بيحساب و شمار بهم
 مي رسد - از جمله وفور گردگان بمرتبّه ايست که در تمام اين ولايت
 و فواحي روغن گردگان در چراغ مي سوزانند - و مساكين در طعام صرف
 مي کنند - و زور قوت ناميه اين اقليم بمرتبّه ايست که قلم چنار بطول سه
 ذراع و ضخامت ران آدمي درين سر زمين پاي مي گيرد و ريشه
 مي دواند - و ازین بديع درختان سال خورده از هر دست مثل چنار

۱ اين ميوه را اکنون گيلاس مي نامند *

و سفیدار و امثال آن که از فوط تنومندی به بغل آدم تدار در نیاید - از
 بیخ و ریشه کنده بهر جا که خواهند نقل می کنند و بهمان شادابی
 می ماند که برگ آن هم پژمرده نمی شود - و ازین معنی چه شگفت
 که درین وطن گله نشو و نما که همانا مسقط راس قوت نامیه است - حفظ
 صورت نباتی پایه دارد که در عین سورت سرمای سی و بهمن دست ذبول
 بگریبان سبزه و سه برگه کوه دامن این سرزمین چه جای شاخ و برگ
 اشجار آن نمی رسد - و با آن مرتبه جمود آب و هوا خمود طبایع آنجا
 چهره نما نمی تواند بود - فکیف در عین فروری و اردی بهشت که
 بخاصیت فیض آب و هوای این گل زمین خاص از شاخچه موج خشک
 خارای کوه گل تر میدمد - بلکه شاخ آهو در رنگ هامون و کپسارش
 الوان گلها و میوه های رنگارنگ بار می آرد - چه در عین شدت فصل شتا
 که اطفال نبات از سرد مهری مهرگان افسرده و پژمرده می باشند و شاهدان
 نوحاسته ریاحین و ازهار از دار و گیر سیاه دل سپاه دمه دلگیر می گردند -
 درین مسیحا کده از لطف هوای روح افزا دسته دسته تازه نگاران سبیل در
 زیر لکاف قائم برف به بساط مخمل سبز شاداب خفته می باشند -
 و سیم تن نازنینان سیمبر شکوفه سراسر سر از مظهر شاخ بدر کرده خندان
 و شگفته می زیند - و در آن موسم زمستان که سرود خوانان سرایستان روی
 زمین منقار بسته و گلوگیر اند - درین گلزار همیشه بهار از گرمی هنگامه
 نشو و نما و رونق بازار نشاط و انبساط حدت شعله آواز بلبل بحدیست
 که از سورت آن میزانی غنچه پر از گلاب ناب می گردد - و شد نغمه و مد
 ترانه سایر نشید سرایان چمن بمرتبه ایست که از شدت آن پردگ گوش گل
 میدرد - چنانچه بی اغراق سخن سازی پیش از موسم بهار که دست
 صبا میسیحا نفس بهم دستی تأیید قوت نامیه سرانگشت تقاضای تکلم

بر لب اطفال غنچه و کودکان شگوفه زند - صدای خنده سرشار گل سوری
تا سرحد چار دیوار چمن می آید - بل لبهای دیوار گلشن که سر تا سر آن
از فونهای گل و کلاله مویان سنبل لبالب ست بزباندهی غنچه های
سوسن زبان آور سخن سر می کند *

آبادانی این شهر بذایر آنکه دیوار بدیوار و در بدر در هم اساس یافته
عدم فسحت ساخت و کشادگی فضا دارد - باوجود این معنی در کمال
دلگشایی و فرح افزایی و روح و راحت است - و فصل اردی بهشت
و فروردین که سر تا سر این سرزمین بهشت آیین از جوش سبزه تر روکش
سپهر اخضر میشود - معانده بهشت برین در نظر تماشائی جلوه گر
می گردد - چه بر سایر دیوارهای خانه و باغ که سر آنرا خاکریز نموده
انواع گلهای تازه رو خاصه سوسن کبود و سفید در هم میکارند - اکثر فصول
خصوص بهار در و دشت و صحرا و کشت و سر مزارها حتی روی قبور
انواع گل و سنبل و لاله و سوسن از کاشته و خود در چهره نما می شود -
تماشای برو بوم بهوش ربای و نظر فریب بومی و غریب می باشد -
همچنین جمیع باها که خرپشته ساخته روی آنرا توز پوش می کنند
و خاک بر آن ریخته در میان سبزه های خدا کار و سوسن و لاله جوغاسو
میکارند - و جوش آن گل که صدقی است از اصناف لاله و معده از وفور
نشو و نمای این سرزمین در کمال بالیدگی و خوش رنگی می شود -
بی تکلف آنگونه در نظر می آید گویی آتش بنام و در گرفته - این کیفیت
خاص با وصف عموم و وفور از جمله خصایص این شهر است - همانا همین
معنی منظور آن طایر قدسی آشیان بوده آنجا که فرموده * بیت *

بشهرش خانه ها رنگین ز لاله   چو از میخانه ها چشم پیاله
زده گل بر سر دیوارها صف   ز سنبل روی دیوارش مزلف

و از جمله مزایای این شهر نهریست که از انهار خمس مشهور به پنجابست - و این رودبار که منبع آن چشمه سار کوثر آثار ویرناک است و منصب آن دریای شور از سمت شمالی کشمیر راهی می شود و رفته رفته چندین نهر پهناور با آن می پیوندد - چندانکه آبی عظیم باین روش فراهم می آید و قریب سی کروزه راه در نوشته بشهر می رسد و از میان آن خطه پاک گذشته بسوی شمال مائل می گردد - و در ده کروهی شهر بنالاب محیط فسحت موسوم به اوله در غایت طول و عرض که محاط آن از روی تخمین قریب بیست و پنج بلکه سی کروزه باشد ملحق می شود - و از یک جانب آن بر آمده در موضع باره موله بر مجاری زمین هموار می شود - آنگاه به کوهستان در آمده از حوض جبال پگلی و دهنتور می گذرد - و در زمین لاهور بآب چناب می پیوندد - و از نواحی ملتان گذشته با سایر پنجاب یکجا شده و در اراضی بهکرو سیوستان بادیه نورد گشته در نواحی بندر لاهی بآب شور می ریزد - و اهالی کشمیر از ادانی و اعالی بر کنار این جوئبار خانهای سافل و عالی در خور قدر و حال و تفاوت مراتب مال و منال ساخته اند - و برین آب پهناور ده پل عظیم که بلغت کشمیر آفر کدل می خوانند از چوب بسته اند - بطریق غریب و روش بدیع از گچ و آهک در کمال استحکام و استواری - و از جمله این چهار پل که در میان شهر واقع است یک پل ساخته زمین العابدین از ملکان پاستان آن ناحیت است که بزین کدل اشتهار دارد - قریب بدویست سال از عهد گذشتن او گذشته بهمان روش ایستاده و شکست بر اساس آن دست نیافته - و از جمله چهار چشمه آن یکی نزدیک به چهل ذراع است و بر زیر پیل پایهای آن که همین چوبهاست بر روی یکدیگر گذاشته شده شاه تیره های عظیم افکنده اند - هنگام صدور موکب

بادشاهی زنده پیلان بار بردار از روی آن می گذرند و خلل بمیان آن راه نمی یابد - و سوای این تالابی است واقع در سمت شرقی شهر که از فرط نقش و نگار گل‌های رنگا رنگ و انبوهی انواع سبزه‌های مختلف الاشکال همانا شاهدی سراپا غنچ و دلال است - و نام نامی آن دل است بفتح دال - و بر دلکشائی و فرح افزائی همه تن سرمایه استشهاد و استدلال است - میتوان گفت که نظیر این تال غریب بر روی زمین موجود نه شده باشد - و شبیه این آبگیر دلپذیر بدیده هیچ آفریده در نیامده - از مشاهده رنگ آمیزیهای گل‌های آن رشک فرمای اطلس ساده و پرکار کارخانه چرخ برین در نظر دانا صورت این معنی مصور بل مجسم میگردد - که مبدع این نقش بدیع فاعلی است مختار که از آفر گل‌های طری صد گونه نقش آفری بر آب زده - و از نار نمرود هزاران گلزار خلیل بر روی رودبار نیل دمانیده - نی نی از مشیت غنچه کول نمونه دست موسوی از بغل آبگینه فرعونیی نمودار نموده و از ساقه آن معانده عکس ساق بلقیس در آئینه صرح ممرود سلیمان نمایان ساخته - مجعماً جمله دل را پرتو گل آتشی کول که داغ رشک بر دل لاله جوغاسو سوخته - و شعله غیوت در مجمره یاقوت رمانی نگار فارسی بل در جان آتشده فارس افروخته - بمذابه در می گیرد که گوئی از انعکاس شعاع آفتاب جهانتاب بر آئینه خانه دل آتش در آب افتاده - چنانچه تماشاگران تفرج اندرز عالم آب از نشای سیر چراغان جوش گل که در دل روز گیتی افروز می گردد - مست و مددهوش گشته از دست می روند - جا بجا درمیان این آبگیر کشاده فضا جزیره‌های مختصر که دهقانان آنرا گلزار و سبزی کار ساخته اند - قریب بهم واقع شده بسیار خوشنما و نزدیک بدل - و هم چنین خیابانهای ممتد در عین آب ترتیب داده درختهای چنار و بید که مانند طایران سبز قام اولی

اجنحه نشیمن قدس پر در پربافته یا بهشتی طاؤس چتر سبز بر سر کشیده نهال نموده اند - چنانچه بهنگام گرما کشتی نشیمنان که از میان این خیابانها میگذرند از سایه ساحت آن میوه راحت می چینهند - و باوجود این ثمره عظیم نظر تماشائی در دور و نزدیک از تماشای دلکش آن بیدهای مجذون وش که هر یک حسن صد لیلی دارند در قلب اسد گلچین فیض اردی بهشت می گردد - و ازین گذشته هم در دل باغهای فردوس فضا نزهت افزا خصوص باغ عیش آباد و بکر آرا که بسرکار دارای بکر و بر تعلق دارد طرح انداخته اند - و هم چنین جزیره های مشجر که در معنی سرابستانهای فیض گشته است مثل جزیره شاهزاده اصغر سلطان مراد بخش و جزایر چندی از امرای عظام سمت وقوع دارد - بی تکلف سر تا سر کشمیر از کثرت اشجار و انهار و آبگیرها خصوص از پهلوی دل مذکور باغیست خیابان در خیابان در آب - اکثر روی این آبگیر دلبذیر پهناور که محیط آن هفت کوه جریبی است - از انواع گلهار رو پوش می باشد از قسم نیلوفر و گل کول و نوعی دیگر از گل زرد که بسیار درهم و برهم می شگفت - و نه تنه روی این آب پر گل و سبزه است بلکه از ته تا بالا همه جا گل لعل و سبزه شاداب بانواع اشکال غیر مکرر بلند و پست رسته - چنانچه نه آب گوئی از سرابستانها و خیابانها معائنه بوستان خیالیست که استادان نگار پرداز ساخته روی آنرا رو پوش می دارند - و از جمله خصایص این شهر گلگشت باغ و راغ بطریق سواری کشتی است چه از فواصل آب دل شعبه جدا شده به بهت می رسد - و ازین رهگذر عموم مردم خصوص ارباب تمول و اصحاب تجمل سیما بندهای بادشاهی که خانها بر ساحل رود و تالاب مذکور دارند کشتی نشین گشته بدربار والا که در کمال اشرف غربی تال واقع است آمد و شد می نمایند - و سایر متفرهات و اطراف

شهر مرکوب سفاین که حقیقتاً راکب آن مسافر مقیم است سیر می کنند - چنانچه پیوسته روی دریای بهت و دل از کشتیهایی منقش و مزین و ملبس به پوششهای فاخره و ملون رشک سراپای چمن می شود - بل از روی رنگین روی روکش پشت طاؤس و چشم خروس می گردد - خاصه شبهای مهتاب که عکس ماه منیر از حلقهای موج شوخ چشم دام نظر بند نظاره گیر بر روی آب می کشد - و جابجا از تفرجیان سفینه گزین هنگامه داده و ساز گرم بازار است و هر گوشه حلقه از اهل ناز و نیاز در کار *

و از متفرهات این نزهت آباد فردوس بنیاد سرابستانهای فردوس مثال خلد نشان ست که هر یک از آن رشک حدایق چنان است - سر جمله آنها روضه رضوان آئین فیض بخش و فرح بخش است - و آن ثانوی خلد برین که سبز درختان دلکش آن همانا خضر آسا آبکیات سرمد خورده سبز کرده و بر آورده حضرت جهان بخش صاحبقران است که در ایام شاهزادگی در سرزمین شاله صاری قریب این قریه بهشت برین را احداث فرموده اند - و از آن روز باز باثر تربیت آنحضرت روز بروز بل لحظه بلحظه در صفا و نزهت روز افزون است - از مبداء آن که سمت بالائی باغ و پائین کوه باشد تا منتها که آبگیر دل باشد رسته خیابانی طنبایی راست کشیده که طول آن دو هزار و یکصد و سی ذراع است بدین تفصیل - چنانچه خیابان هریک از فیض بخش و فرح بخش سی صد و ده ذراع است - خیابان داخل خواصپوره یکصد و دوازده ذراع - و خیابان بیرون یک هزار و سی صد و نود و هشت ذراع است - و عرض عریض آن سی و یک گز - شاه جوئی دیگر بعرض ده گز که بفرمان فرمانروای انس و جان بشاه نهر زبان زد است از وسط حقیقی جاریست - و آبش از چشمه ساریست کوثر آثار که دور دست واقع شده از دامان کوهی معروف بکوه بهماک گذشته داخل باغ شده همه جا حاق

وسط خیابان درختان چنار مجرای آب حیوان ساخته بدل ملحق می
گردد - و بر طرفین خیابان درختان چنار و سفیدار که در حضور اشرف بغلله
در گز در یکدیگر نهال شده و همگی درین مدت بمرتبه کمال رسیده اکنون
از فیض نظر انور که هر یک صد ره از سدره بالا تر بالیده بخوبی در برابر
نخل طوبی سر کشیده اند - و در وسط باغ در سه جا عمارت عالی
و نشیمن های دلنشین در نهایت صفا و زینت اساس یافته در پیش هر
نشیمن حوضهای کلان سی گز در سی سمت ترتیب پذیرفته مشتمل بر
آبشار و فواره جوشان که تفرج آن بغایت طرب انگیز است - و از
آب چشمه مذکور در همان نهر ابالب جریان یافته هر جا که بحوض
می ریزد آنجا آبشاری که بچندین صوف است از عالم لوحی از بلاد صفا
احداث یافته چنانچه عالی و شگفتی آن بجز در این عالم نیست - درینولا
فونگی و شیشهای حلبی تفاوت از صفای صبح با ظلمت شب است - درین
حسب الامر و از هر سمت بالای باغ فوج بخش بهشتی روغ دیوار موسوم
به فیض بخش سمت طرح پذیرائی پذیرفت - و در وسط آن نشیمنی عالی
و در پیشش حوضی چهل در چهل ذراع قرار داده - و بر اطراف چارگانه
آن ابوابی عالی بنا از سنگ بنیاد نهاده - و ازین گذشته باغ نشاط
احداث نموده نواب آصف صفات بی تکلف آنگونه نزهت گاهی کشاده
فضا شاید بر روی زمین موجود نباشد - و صورت آن باغ جنت آنین بدین
دستور است - بر ساحل دل در سرزمینی بلند و پست معائنه از دست
طبقات آسمان نه مرتبه بر روی یکدیگر اتفاق افتاده - چنانچه بمراتب از
افلاک تسعة والا تر و بیک مرتبه از بهشت برین برتر و بهر درجه بهتر است
در درآمد باغ تمارتی عالی بر دل مزید مزایای آن آمده در مفتای آن
که بدامان گوه پیوسته ازین دست نشیمنی دل نشین بنیاد شده - و در هر

برکه بخاری را که سید نیکو محضر پاک دین صاحب دیانت است بجهت تصدی این شغل شریف از سایر مردم آدمی وش دربار سپهر آثار گزیده بحفظ مرتبه عدالت که در آن تقدیم کمال دادگویی و نیکوکاری و نگاهداشت سر رشته نصفت و انصاف در کار و پاس مراتب شریعت و حقیقت و هزار گونه حقایق و دقائق دیگر خصوص عدم رعایت خواطر و جانب داری در سلوک این طریقه دقیقه ناچار است برگماشتند - و چون از متقلد قلاده این امر شد و کمند اندیشه سید مذکور کوتاهی کرده به نشیمن عتقی مدعا نرسید و معیذا مگسی در محکمه حکومتش نپریده کلافی بر کلوخش نمی نشست درین ماده که تیر تدبیرش برسنگ خورده بود از گوشه گیری پشیمان شده رفض مذهب اعتزال نمود - و حوصله اش ازین خسران مبین تنگی کرده تشنیه این امر شنیع منکر که عبارت از دعوی غبن فاحش است بر خود پسندیده و لیکن ازین غرامت که برو رفته بود اظهار ندامت نموده اثری بر آن مترتب نشد و چون بسیار کوشید و بجای نرسیده سودی نکرد ناچار رضایضا در داده دم در کشید *

چون بعض مقدس رسید که در نواحی کهنه از توابع داخل مضافات جانویه که بغازی بیله اشتها دارن انواع نخعیر را اقسام جانوران بحشی یافت می شود و صید قمرغه بآسانی دست می دهد به ویردی خان قراول بیگی حکم شد که بموضع مذکور شناخته و مردم بسیار در این است احاطه جانوران فراهم آورده در جانی که مناسب قمرغه داند وحوش را آسمان نگاهدارد - چون فرموده بجا آمد خود بدولت تشریف برده به یکه گونه گل کار اندازی در آمدند - سه روز پی در پی در آن سرزمین رحل که در یک گازانجام به نشاط صید و عید نشاط پرداختند - و در عرض آن ایام و راست گفتاری زن و سه راس از قوج کوهی و چهکاره و مار خوار شکار شد -

و آن عبارتست از بز کوهی که آنرا رنگ نیز خوانند و بهندی زبان رام چپله گویند- از آنجمله پنجاه راس به تیر و تفنگ خاصه انداختند- و باقی را وقتی که شاهزاده‌ها از شکار باز پرداختند جمعی از مقربان حسب الامر اعلی صید کردند *

و از سوانح این ایام چهاردهم آبان ماه مذکور خانزمان که همواره از نامهربانی خانخانان پدر خویش گله مندی داشت درینولا بذابری روشی سرشار و بدخوئی ناهنجار او که از حد تعدی تجاوز داشت بذکوی رمیده دل ورنجیده خاطر شده بود که تجویز این معنی دور از راه نموده سرحد عظیم بالای گهات را بی سردار واگذاشته بدون تحصیل رخصت متوجه درگاه گیتی پناه شده بود- درین تاریخ رسیده خود را به سعادت ملازمت بادشاه قدردان مهربان رسانید و بندگان حضرت چون اطلاع بر خصوصیات احوال خانزمان داشتند و صفای عقیدت و خلوص اخلاص و ارادت و کارطلبیهای او در نظر داشته بدولت می دانستند که این معنی بی اختیار از سر برزده و تا قدرت بر پاس خود داشته نگاهداشت آن عالم سرحدی را از دست نداده و بدون اضطرابی بی دستوری روی بدربار گیتی مدار نگذاشته بذابر این معنی گرفتگی و مواخذه برو نه گرفته این معنی را بر روی او نیاوردند چه از آنجا که حضرت بادشاه حکیم منش سراپا دانش همه جا بمقتضای قواعد عقلی عمل نموده دستور العمل خرد والا را دست نمی دهند- چون تکلیف مجبور در معنی نوعی از جبرست از این معنی اغماض عین فرموده حمل بر بیروشیها و کوتاه اندیشیهای خانخانان کردند- و نخست در لباس کمال تعجب و تحیر از طم- سلوک ناهنجار آن سردار ناهموار با فرزند خلف ارشد کار آمدنی خ- که آشنا را حال اینست وای بر بیگانها- آنکه بر زبان می

معاش ناپسندیده

نمونه‌ای از باخانزمان ظاهر می شود که رنجش خان دوران و سایر بندگان درگاه ازو بیجا نبود - مجملأ چون بالا گهات نگاهبانی لایق نداشت بی توقف از موقف خلافت فرمان اشرف بنام خان دوران صوبه دار مالوه شرف صدر یافت که بیدرنگ از آنجا ببالا گهات شتافته تارسیدن صاحب صوبه دیگر بحفظ آن سرحد و ضبط و ربط سایر ولایات متعلق بدان پرداخت - قضا را در همین تاریخ از انهاء واقعه نویسان آن حدود بوضع پیوست که مهابت خان خانخانان از اشتداد عارضه بواسیر کهنه دیرینه که درین کشور به بهگذر معروف است آهنگ صوبه داری ولایت عدم آباد نمود *

از وقایع این اوقات سعیده سمات مید نشاط اندوز جرگه خرگور است که هرگز بسعی فرمانروایان این کشور بمنصه ظهور نمایان نه شده بود - و سبب اتفاق سنوح آن شکار نادر الوقوع اینکه چون چراگاه مقبر این نوع جانور وحشی که اکثر اوقات در بیابانهای دور دست می باشند بحسب مقور شوه زمین شخ که از آبادانی بعید الوقوع باشد چنانچه از راه دور بآشخور معین آمده باز بجای می روند - و در اطراف بهیره و خوشاب که از برگذشت عمده پذیرای است بر کفار رودبار بهت واقع گشته ازین دست سرزمین بسیار است - بنابراین خرگور نیز در آنجا بشمار است درینولا که نواحی آن سرزمین پی سپر فعال مراكب موکب والی خدیو هفت کشور گردید اله وردیخان قراول بیگی در آن نواحی تنگ نای بنظر در آورده که غدیری بغایت کم آب در آن واقع بود بنابراین بخاطر آورد که سر راه آبشخور مقور معناد گله های گور را بگیرد - چون بصورت بر سر این غدیر آیند آنها را بدام آورده و رفته رفته عرصه کار بر آنها تنگ ساخته بخاطر جمع تمام لوازم سرعه پرداخت - مجملأ این اندیشه مستعد را نزدیک بکار انداخت و بر سر

انصرام آن پیشنهاد آمده نخست تفحص آبشخور مقرر گوران نمود آنگاه جمعی را بجهت منبع آن آبگاه معین تعیین کرد - چون مکرر آن سوخته درونان آتش عطش را از آب خوردن باز داشتند ناچار بدان مضیق در آمدند - درین وقت دام کلان موسوم به نادر بر اطراف آن کشیده همگی را بحیاط احاطه در آوردند - چون این معنی دور از راه که بتوجه اعلیٰ قریب الوقوع شده بود صورت پذیر گشت با بادشاهزادهای عالی مقداد و چندی از مخصوصان و مقربان حسب المقرر بمیان آن دامگاه در آمده چندی را خود به تغذی و تیر افکندند - آنگاه بحسب امر مطاع نخست شاهزادهای جوان بخت چندی دیگر را صید نموده تتمه را ارکان دولت ابد پیوند انداختند - و چند گور بچه گرز داران و قزاقان زنده دستگیر نمودند - و خاطر اقدس بندگان حضرت ازین شکار بدیع اتفاقی بی نهایت منبسط و فرح ناک گشته از آنجا شادکام متوجه دار السلطنت لاهور شدند *

ششم آذر ساحت دار السلطنت لاهور از ورود مسعود شهنشاه زمین و زمان مکذات دار الخلافه یافت - و بتازگی درانتخانه سرزمین معلی را از نزول اجلال و قدوم جاه و جلال آن والا منزلت کار بالا شد - در همین روز عنایت نمایان آفتاب گیر که از خصایص بادشاهان این سلسله عظیم الشان و ارشد اولاد امجاد ایشان است به سلطان دارا شکوه لطف فرمودند - و سرکار حصار را که تعلق آن بسرکار شاهزادهای بغایت فرخنده فال خجسته شگون است بآن عالی مرتبت ارزانی داشتند - سابق صوبه داری کل خاندیس و برار و دکن به یک صاحب صوبه تفویض می یافت اکفون دو صاحب صوبه درین ولایت پهناور مقرر نمودند - چنانچه بالا گفیات و برار و دولت آباد و احمد نگر و مضافات آنها که مجموع یک ارب و نوزده کم

دام جمع دارد بضبط و ربط صاحب صوبه جداگانه باشد و پائین گهات که نود
 کرور دام جمع نام آنست بایک صوبه دار باشد - بنابرین خانم زاد قابل
 رشید معامله فهم کردان یعنی خان شجاعت نشان خانزمان باین مکرمت
 والا سرافراز شده نگاهبانی بالاگهات بعهده تعهد او مفوض گردید - و باضافه
 سه هزار سوار دو اسبه و سه اسبه که از اصل و اضافه منصب پنج هزاره ذات
 و سوار دو اسبه سه اسبه باشد پایه اعتبار و سرمایه افتخار او افزایش پذیرفت -
 و مرحمت خلعت خاص و جمدهر و شمشیر مرصع و اسپ خاصه
 و قیل باتلایر ضمیمه سایر این مراحم عمیمه شده - در همین محفل خاص
 از روی عنایت صوبه پائین گهات در عهده تکفل خان دوران صوبه دار مالوه
 شده خلعت و شمشیر مرصع و اسپ خاصه برای او و خلعتهای فاخره
 مصکوب خانزمان بجهت مزید مغافرت امرای دکن مرسل گشت -
 و صوبه مالوه از تغییر خاندوران پائین و پنداری خان مرحمت شده - و از اضافه
 هزاره ذات و هزار سوار که چهار هزاره چهار هزار سوار باشد سر بلند گردید -
 و همدرین ایام شاهزاده محمد شجاع از دکن آمده ملازمت نمود *

درین ایام نظر عاطفت مستعد پرور خدیو هفت کشور پرتو عنایت
 و توجه برساحت حالت قبول و قابلیت و استعداد تربیت شاهزاده سعادتمند
 بلند اقبال جوان بخت سلطان اورنگ زیب بهادر که منظور نظر پرورش
 آئمی علمی است مجذول داشته تجویز منصب ده هزاره ذات و چهار
 هزار سوار بنام نامی آن والا مقدار فومودند - و رتبه والا و منزلت معلی
 آن شایسته نوازش نمایان و افزایش بی پایان را بمرحمت عام و نقاره و طومان
 و طوغ افزایش داده دستوری برپا کردن سرادق سرخ که خصایص بادشاهان
 و شاهزادگی رشید این دودمان دولت جاوید می باشد ضمیمه این مراحم
 نه نمودن *

هشتم دی ماه حضرت بادشاه معارف پناه حقایق آگاه که از راه کمال ربط
بمبداء همواره خواهان هم نشینمی ارباب عرفان و اصحاب ذوق و وجدان
می باشند پیوسته راه آشنائی مرحله پیمایان طریق معرفت الله که در
معنی نزدیکان پیشگاه قرب آن شهنشاه اند می کشایند - بذایر سلوک طریقه
معهود شوق صحبت عارف خدا آگاه عمده مقربان درگاه قدوة السالکین
اسوة الواصلین میان شیخ میر که سرآمد ثابت قدمان طریقت و سرور
پیشوایان این راه است چنانچه سرجمه از خصوصیات احوال شریف
آن خاتم الاولیا در خاتمه این دفتر بخواست ایندی گذارش خواهد یافت
بتازگی محرک اراده صادقه آن حضرت آمده قرین سعادت متوجه زاویه
متبرکه آن سرخیل عزلت گزینان شدند - و بعد از اتفاق ملاقات چون بندگان
حضرت می دانستند که از صحبت ماسوی نهایت مرتبه انفجار دارند
هنوز استیغالی حظ تام ننموده همان لحظه ادعای وداع نمودند - آن سرحلقه
سلسله اهل الله که از روی اشراق بر خواطر و ضمائر آگاه بودند چون میلان
خاطر مبارک آن حضرت را دریافتند خود نیز بذایر آنکه خدا جوئیها و حق
نیوشیهای آن حضرت گوش زد ایشان شده بود از دیر باز میل دریافت لقای
انور آن سرور داشتند - لاجرم با آنکه کم نسی را پیش خود راه می دادند
از سر خواهش تمام خوب در آمده خوش برآمدند و توقع از روی
انبساط و اهنواز تمام اظهار میل به صحبت آن حضرت نمودند چندانکه
تکلیف توقف آن سرور بسرحد تاکید و مجالنه رسانیدند - بذایران چون
مالک رقاب انفس و مالک ملوک آفاق چنانچه مذکور شد بمجالست
خاک نشینان گوشه تنهایی که فی الحقیقت بادشاهی عالم مجاز نیز
ایشان دارند اشتیاق مفرط داشتند از سر خواهش نه دلی قبول جلوس
نموده با بادشاهزادهای نامدار و یک در از خاصان در محفل آن قدوة

اهل دل بصحبت اشراق نشستند - مجمل در آن انجمن صدق و صفا
 بسی حقایق و معارف از هر باب مخصوص سخنان ارباب سلوک و وصول
 که روایع عرفان و وجدان از آن استشمام می شد مذکور کردند - و از سخنان
 بلند آن دو بادشاه عالم صورت و معنی حاضران این بهین محفل اهل دل
 سرمایه بلند پایگی اذدوختند - و برکت صحبت سراپا کیفیت آن دو مرشد
 کامل ظاهر و باطن از شاهراه ایقان بسمنزل عرفان و وجدان رسیده از جرعه
 فیض آمود شراب ریح حق تحقیق دو والا مشرب مذهب وحدت و توحید نشاء
 شراب معرفت دو بالا رسانیدند - و به پرتو نظر آن دو بلند پرواز والا در یکدم
 طی مراتب کرده و از درجه علم الیقین طیران نموده و باقبال نظر قبول آن
 دو عارج معارج حق حقیقت سلم السماوات استعلا و استدراج بدست
 آورده قابلیت حق الیقین یافتند - و بالعمله با آنکه ذکر فصیح خبرت بخشش
 و غیرت افزا در خدمت این رموزدان اسرار آگهی اعنی
 حضرت ظل الهی بظایر کمال عدم احتیاج آن حضرت در امثال این امور
 بیاستغاضه و استکمال که از دست تکمیل کامل و تحصیل حاصلست و لیکن
 از آنجا که وظیفه اهل الله در صحبت بادشاهان خدا آگاه به اندرز گوئی
 و فصیحت انحصار دارد الحزم پندهای سودمند مذکور ساخته ادای حق
 مقام کردند - آن حضرت که گنجور لطایف دقایق و خازن معارف حقایق اذد
 بظایر خوشنودی الهی و خورشندی جناب عرفان پناهی از باب تجلجل
 العارف فرموده ایشان را به کمال توجه خاطر و حضور قلب اصغاء فرموده
 در معزن سینه اسرار خزینه جا دادند - چون خدمه شین هیچ چیز از
 کسی نمی گرفتند مگر فلیلی از لوازم بشریت که آن نیز در وقتش
 بموقع قبول وصول می یافت - آن حضرت چیزی از زخارف دنیوی برسم
 فتوح نگذرانیدند و همین سبکه و دستاری سفید بنظر انور ایشان که از روی

باطن بنور معرفت الهی مزین و حالی بوده هر چند بظاهر از زبور بصارت عاقل و خالی بود در آورده اظهار چشمداشت به قبول نمودند - و جذاب شیخ بنابر رعایت جانب آن والا حضرت به قبول آن هدیه مبادرت فرمودند - بندگان حضرت در پایان صحبت از روی انبساط بنحوی که در خاطر شریف آن حضرت گران نیامده باعث انقباض نشود توقع قبول قلیلی نقد بجهت تقسیم بر فقراء و مساکین که منسوبان جذاب ولایت انتساب و مجاوران بقعه برکت نصاب اند اظهار نمودند - بندگان حضرت شیخ از سر بسط تمام فرمودند که فقیر مستحق نمی باشد چه هر که خدا دارد احتیاج بماسوی ندارد - مجملاً چون این مجلس که از فاتحه تا خاتمه کما ینبغي اختتام یافت قرین سعادت و مصحوب اقبال بدولتخانه والا معاودت نمودند *

بیست و دوم چون حقایق احوال شیخ بالاول که زاهدیست بغایت پاک اعتقاد و پارسائیست به نهایت پرهیزگار و پاکیزه روزگار از دنیا گوشه گیر و از خلق نفرت گرفته و دوری پذیر و باین معانی به شگفته روی و خوشی مجاوره و مهمان دوستی و نان دهی سرآمد عزلت گزینان ولایت پنجاب ست مکرر بمسامع علیه رسیده بود لاجرم اراده ملاقات شیخ مذکور فرموده بزایه مشارانیه تشریف حضور ارزانی داشتند - و بعد از استیغالی صحبت رنگین که بخوشی و دلگشی برآمد خیرباد شیخ بجا آورده مبلغ ده هزار روپیه بمجاوران و تبعه بقعه شیخ قسمت فرمودند *

بیست و چهارم که ساعت مختار و مسعود بود اشاره علیه والا حضرت اعلی درباراً روانه شدن پیشخانه برکت نشانه بسمت دار الخلافه عظمی سمت وقوع پذیرفت - و شاه علی کونوال و عماله فراشخانه از مشرف و سر منزل و امثال ایشان بطریق معهود این دولت کده والا که در نظایر این وقت خلعت می یابند بحالاح فاخره منخلع شدند - در همین روز سعادت

اندروز تربیت خان که در تقدیم خدمت رسالت بلخ بر طبق مقصد و مرام اقدام نموده باز گشته بود بسعدت زمین بوس آستان آسمان نشان مستعد شد - چهل و پنج واس اسب و چهل و پنج شتر نو و ماده و چند پارچه چینی نفیس و دیگر نفایس از قالی و نمد و تکیه و امثال آن بطریق پیشکش گذرانید و از ظرایف و نفایس و تکلف او مصحفی بود که از بلخ بدست آورده که بخط شاد ملک خانم بنت سلطان محمد میرزا بن میرزا پیر محمد بن میرزا جهانگیر بن صاحب قران اعظم از بلی بسم تا میم تم یک خط و یک قلم بخط ریکان در نهایت خوشی و دلکشی صورت رقم یافته بود - در آخر نام و نسب خود را در ضمن سطری چند بقلم رقاع نکوی خوش نوشته که بخطوط استادان سبعة مشابیه می شد - بندگان حضرت از مشاهده آن بی نهایت متعجب و خوشوقت شده این تکلفه نایاب را در خزانه الکذب خانه معشورین ساختند .

بیست و پنجم ماه فرخنده انجمن جشن مبارک و زن شمسی سال چهارم و پنجم از عرابت پادشاه خدیو زمین و زمان در تقدیم شاه برج دولتخانه دار السلطنت که ارتفاع شرفات غرفهای گوناگون و برجش از غایت رفعت مقدار سربلندی بلارج چرخ جنبیدی فرود نمی آید و مقدس است اسب خاک ریز فلک ستیز خصوص درینوا که محفل و زن وائی حضرت اعلی شده از کمال عظمت مکنات و مکان و زانست قدر و مقدار آن بهم سنگی مرکز گوا زمین نمی دهد انعکاس یافت - و بخیر رسوم معبوده آن روز شرافت افزودن داد و دهش و اعانه منصب و دیوتا بظهور رسیده سایر ارباب استحقاق بر کام خواطر و مراد دلها فیروز گشتند - و همدین روز سعید خان صوبه دار کابل بفوز سعادت زمین بوس انجمن حضور از سرفرو معنون بخت سعید شد و باضافه هزاره ذات که پنج هزاره چهار هزار سوار سه اسبه و دو اسبه باشند سرافراز گردید -

و عبد القادر پسر احدات که ریاست سایر قبایل افغانان سرحد کابل داشت درینولا بوساطت راهنمایی آن خان شجاعت نشان ترک سلوک ناشایسته طغیان و عصیان نموده بزدگی درگاه پیش گرفته بود بوسیله او از سعادت زمین بوس آستانه سپهر نشانه راس المال سرافرازی جاوید بدست آورد - و بیست و پنجم منزل وزیر خان که درین ایام سمت اتمام یافته بود از فیض ورود مسعود رشک فرمای فردوس برین گشته برین سراساس بنا اعتبارش را پایه دار بل پایدار ساختند - و خان مذکور به شکرانه این عنایت که باعث سرافرازی جاودان اولاد و اعتقاد او بود مراسم پا انداز و نثار تقدیم رسانیده پیشکش گرانمزد از نظر انور گذرانید - از آنجمله دو لک روپیه سایر اجناس بدرجه قبول رسید *

وقایع ولایت جنوبی که درینولا سمت وقوع یافته آنکه چون مهابت خان خانخانان صوبه دار دکن بمقتضای قضای آسمانی آنجهانی شده و هنوز خان زمان که صوبه داری بالای گهات باو رجوع داشت نرسیده عرصه بظاهر خالی بود ساهوی تیره رای سیاه رو با گروهی از بازماندگان نظام الملک مساعدت وقت غنیمت دانسته بر سر مضافات دولت آباد که در قبضه تصرف اولیای دولت بود شتافته در خیره چشمی و چیره دستی که از دست ایشان می آمد قطعاً کوتاهی نکردند - خاندوران بعد از آگاهی این قصه از مالوه به برهان پور آمده از آنجا با مبارز خان و جگراج و راجه جی سنگه و حکیم خوشحال بخشی و اکرام خان و جمعی دیگر متوجه بالای گهات شده بروز پنجم به ظفر نگر و از آنجا در سه روز به کهرکی رسید - و بزودی بدولت آباد پیوسته یک روز در آن مقام به قصد استعلام مقر آن آشفته مغزان قرار اقامت و استقرار داد - و چون خبر یافت که در همان چند روز که ماهچه مهر شعاع رایت موکب منصور از افق خط دولت آباد ارتفاع پذیرفته بود بطرف راندرة افواج غنیم لثیم اختیار طی وادی فرار نموده اند و بشتاب بخت

برگشته در آن سرزمین هایم و سرگشته می گردند - لاجرم هماندم به قصد گوشمال مخالفان خارج آهنگ مهیای تعاقب شد و چون ساز راه راست گشت با دلیران کار طلب در همان شب بقابوی شبگیر پای برکب شتاب آورده از آن مقام راهی شد - و همه جا مراسم تعاقب بجا آورده آخر روز خبر یافت که آن خاکساران باد پیما از شیوگانون دو گروه گذشته بر ساحل آبی منزل گزیده اند - باوجود تنگي وقت و تنگ آمدن ستوران به ترتیب صفوف موکب اقبال پرداخته بمواجهه آن تیره رایان رو آورد - آن مخدولان بمجرد ظهور علامات موکب اقبال پشت به عرصه کارزار داده رو براه فرار آوردند و بنه بظلمت شب برده زینهار می شب تاری شدند - چون تعاقب دشمن در سیاهی شب منافی آداب سپاه گری است از دنبال ایشان نشناخته همان جا فرود آمد و یک پیر شب مانده از آنجا روانه شده به نزدیکی مقصد رسیدند - ظاهر شد که بعضی از بار و بنه مثل ادبار بیانی گریه بودند رسیده و باقی مشرف برسیدن است لاجرم دلیران یکه تاز شتاب سیلاب سر در فشیب از عقب آن بدعاقبتان رو بفراز عقبه نهادند - چون قوشونی از غنیم که بدرقه آنها بودند بدرقهای نشان غازیان موکب عظیم الشان و لوازم تیغ و سنان و بواب اسلحه ایشانرا بنظر در آورده از موکب اقبال آگاه شدند بخاطر آوردند که دمی چند سر راه نگاهداشته بدستباری در آیند که مگر در عرض این مدت جمیع مردم ایشان وقت یافته خود را بدانی گریه رسانند - و چون مفسدان باین عزیمت فساد سنگ راه مطلب و مقصد بهادران شده پیش روی سیلاب خانه کن بنیاد افکن را بمتنی خاشاک بستند و سر راه آتش شعله افروز خرم سوز را بدستگرس گرفتند در دم از صده دلیران موکب مسعود بفرسوی نیست و نابود شدند که گویی جمله آن گروه سیاه بیرون تپه درون چون سرمه که در راه گذر باد فرو شود بمحض جذبش باد حمله

نخستین که در حقیقت اثر مصر در داشت معدوم مطلق گشتند - آنگاه یغمائیان
عسکر اقبال دست به نهب و غارت بر گشوده آتش تاراج در اسباب آن بدکیشان
سرکش زدند - هشت هزار گاو غله بار و باقی گاوان که بان و سلاحهای جنگ
بر آن بود بتصرف در آمد و نزدیک بسه هزار نفس از بیم سرتن به ذل اسیری
داده گردن بغل دستگیری نهادند - از این فتح مبین که نصیب اولیای دولت
ابد پیوند آمده باعث کسر قلوب بقیه اعدا شد همانا از آثار اخلاص خالص
و ارادت صافی و خاصیت صدق نیت و حسن عقیدت تواند بود که با این مایه
ترددات نمایان و ایلغارهای در دراز از آن خان بلند مکان در عرض هجده
روز صورت صدور دست *

ششم بهمن ماه منزل علامی افضل خان که در لاهور بتازگی اساس
یافته از یمین قدوم آن حضرت محل نزول فتوحات آسمانی و مهبط میانین برکات
جاودانی گشت - و آن دستور اعظم به شکرانۀ این مایه سرافرازی ترتیب
پا انداز نمایان نموده پیشکشی گرانمند از انواع جواهر و مرصع آلات گذرانیده -
ده هزار روپیه که بصیغه نثار نامزد شده بود از تموج دریای سخا وجود بساحل
امیدواری عبد القادر پسر احداک که در آن انجمن پرنور بسعادت یار کامگار بود
افتاده سیر چشم تما گشت - و موکب والا بتاریخ بهمن ماه همعنان جابه
وجلال و قرین دولت و اقبال از دار السلطنت لاهور متوجه سمت دار الخلافه
کبری شد - و چون درینولا شاهزاده والا گهر مراد بخش - که بغایت آبله
بر آورده درینولا بسبب همان بیماری صاحب فراش بود درین حال سواری
بنابر احتمال حرکت عذیف کمال دشواری داشت ازین رو بجدانی چند
روزه قرة العین اعیان خلافت راضی شدند که بعد زوال عارضه از دنبال
بآهستگی متوجه شوند و بجهت نفقده احوال و پرستاری و تیمارداری شاهزاده
رابعه دوم سنی خانم که در فنون مسایل طب و معالجه امراض مخوفه از

درستی سلیقه ید طولی دارد در لاهور باز داشتند - وزیر خان را که در مداوای امراض صعبه کمال مهارت و خیریت اندوخته مکرر از عهد صبی باز معالجه سوره المزاج شاهزادهای نامدار نموده هم از منزل نخستین بمرحمت خلعت خاصه و فیل مختص ساخته بجهت مداوای آن والا مقدار مهخص فرمودند - چون قرار داد خاطر اقدس آن بود که موکب اقبال از دار السلطنت لاهور تا سهارنپور بخشکی مرحله نوردد گشته از آنجا کشتی سوار متوجه دار الخلافه اکبر آباد شوند بذابر آن بعضی از کارخانجات سرکار خاصه شریفه و ناظمان امور آنها و سایر حشم و خدم زبانتی که همراهی همگی درین راه چندان درکار نبود حسب الامر اعلی از شاهراه راهی اکبر آباد گشتند - سعید خان بخلعت و جمدهر مرصع و فیل سرافراز گشته بکابل رخصت یافت و عبد القادر بمرحمت خلعت و شمشیر و فیل و انعام ده هزار روپیه و منصب هزاری ذات و سیصد سوار بر تمغای خاطر کامگاری یافته همراهه خان مشارالیه راهی شد *

بیست و نهم ماه باغ حافظ رخنه که چشم و چراغ سرزمین سرهند است از فیض نزول موکب سعادت بهشت روی زمین شد و از سرتا سر آن گلنشت بهشتی مقام خاصه نشیمن دل نشین که حسب الامر اعلی بر کنار تالاب بیرون باغ بتازگی بنیاد یافته بود وام حق مقام بادا رسیده دوم اسفندار ظاهر پرگنه شاه آباد را که ابد الابد از پرتو فیض نزول موکب اقبال بادشاه هفت کشور آباد خواهد بود معالقه ماندند عفوۃ کده باطن روشندان صفای آئینه مهر انور پذیرفت - درین منزل اسلام خان میر بخشکی را به سرداری هفت هزار سوار در باب تنبیه متمردان آن روی آب دهلی که پیوسته در پی سرکشی بوده بر سر راهزنی می باشند نامزد نموده راهی ساختند - مقرر شد که رستم خان دکنی از سنبیل که جایگز او مقرر است

بفوج آن رکن الدوله پیوسته درین مهم همراهی گزیند - از حضور سردار خان
 و دیندار خان و شیخ فرید و اصالت خان و لطف الله خان نقشبندی
 و سید عالم بارهه و قلعه دار خان و سید لطف علی و چندی دیگر درین
 فوج متعین شدند - و همدرین تاریخ اشتعال شعله غضب بادشاهی که
 نمودار التهاب آتش قهر آهی است بزبانہ کشی در آمده بر سر سوختن
 خرمن تن و جان و خانمان زیاده سران گردن کش این جانب آب جون
 آمد - و تقدیم این خدمت نامزد شایسته خان خلف یمین الدوله نامدار شد -
 پنجم ماه مطابق پنجم رمضان چون در نواحی لوریه راه بر ساحل رودبار
 چون افتاد بر خلاف معهود بحر کرم بل ابرجود کشتی نشین گشته تفرج
 کنان و شکار افکنان بسوی مقصد توجه فرمودند - یازدهم ماه چون سفینه
 اقبال که در آن محل محمل کوه وقار و سکینه بود بر باغ و عمارات کیرانه
 ساخته مقرب خان بر کرانه آب گذر افکند - بندگان حضرت به قصد مزید
 اعتبار آن پرستار دیرینه و تمهید قواعد مباحثات جاوید سلسله او لمحک فیض
 نزول همایون بدین سر منزل، نزهت آئین مبدول داشتند - خان مذکور
 اموال خود را به ترتیب چیده بنام پیشکش مسمی بل بسمت شکوانه
 موسوم ساخت و بندگان حضرت بمنابر مراعات خاطر او بقبول قلیلی
 از جواهر و طلا آلات اکتفا نموده معدودی از آلات سیمینه که بغایت خوش
 ساخت بود گرفتند و ما بقی را باو بخشیدند - یازدهم دار الملک دهلی
 سر منزل خیل اقبال آمده عرصه نزهستان نور گده بهبوط انوار ظل آهی
 حقیقت نورستان قدس گردید - روز دیگر بطواف مرقده منور چنت آشیانی
 متوجه شده از ورود آن حظیره خطیره فیض اندوز گشتند - بعد از ادای
 آداب زیارت از قرأت فاتحه فاتحه و استدعای مغفرت وظیفه مقرر که عبارت
 از عطاى مجاوران است مبلغ پنج هزار روپیه مرحمت نمودند - هفدهم

اهل اردوی جهان پوی را همانجا باز داشته با بادشاهزادهای والا گهر و چندی از مقربان بسوی صیدگاه پالم شتافتند - چهار روز در آن سرزمین نشاط اندوز و شکار انداز بوده قضا را بر طبق دستور معهود آن نوبت در یک روز چهل آهوی سیاه از همان تفنگ خاص بان صید نمودند - و این اتفاق بدیع باعث مزید انبساط طبع مبارک آمد - بیست و دوم ماه دارالملک دهلی را بر جانب دست چپ گذاشته در آن نزدیکی قرین دولت فرود آمدند - بیست و پنجم همعنان اقبال انداز شیر افگنی نموده بسوی بیشه که همیشه کنام شیران ازدها عولت می باشد متوجه شدند - و بیکدم شش قلاده تنومند هزبر قوی هیکل سه فر و سه ماده به دهمدمه فسون ازدهلی دمان تفنگ بیجان شد - و چهار بچه شیر دستگیر شیر پنجه عولت گرز برداران شیر افکن البرز شکن موکب دولت گشتند *

درینولا والا مکتوباتی از سکرم عالم بالا و عوالم حضرت ایزد تعالی که نسبت به سایر عالمیان موعود و بحضرت ارفع اعلی و شاهزاده اکبر اعظم خصوصاً روی نموده بانست شگفتگی روی عالم و امیدواری ایفاء آدم گوید رسیدن نصیبه کامله آن بادشاهزاده سپهر جذاب است از فیض قسمت ازلی بکمال نصاب یعنی فرخنده ولادت سعادت مند شاهزاده قدسی نژاد در شبستان عصمت و عفت کریمه شاهزاده غفران مآب سلطان پرویز و تبیین خصوصیات کیفیت این عطای مهین آنکه روز بیست و ششم اسفند از مطابق جمعه بیست و ششم رمضان سال هزار چهل و چهار که موعود سلطان پوز از مضافات پرگنه پاول مخیم سادات اقبال بود بهنگام طلوع طلیعه مهر انور تباشیر صبح ظهور آن فرخنده اختر برج سرودی جلاوه گری نموده و نوید قرب ورود مسعود این شایون موعود ارجمند بعالم شهود وقتی بسمع شریف رسید که تمام محفل بادشاهی و اکثر اردوی گیتی پوی راهی شده بودند بنابر آن از

موقوف خلافت کبری امر اعلی بنوقف شاهزاده والا قدر زیور صدور یافت که بعد از قدم آن خجسته مقدم فرزند سعادت‌مزد بآهستگی متوجه شوند - و چندی از امرای عظام را در خدمت شاهزاده عالمیان باز داشتند که هنگام کوچ در رکاب برکت نصاب آن شاهزاده سعادت انتساب پذیرای اکتساب سعادت گردند - چون این بشارت عظمی که عبارت است از میلاد آن والا نژاد که در دو گهری و ربع از بهار اول این روز سعادت افروز وقوع یافته در منزل دیگر بموقف عرض اعلی رسید از کمال انبساط خاطر آن روز فرخنده را عید سعید گرفتند - و گورگه دولت را بنوالی شادمانه این نوروز اعظم نواختند - و سایر بندها مراسم تهنیت و مبارکباد بطریق اعیاد معهود بجا آوردند - هفتم در عرض راه میان موضع بجهولی معروف ملتزمان رکاب سعادت انتساب شد که در نزدیکی این محل تفرومند شیری چند اهرمن هیکل در پیغوله جنگل جا گرفته اند که ثور آسمان بل اسد را چه جای جدی و حمل از مکانی مسکن و محل خویشتن مجال گذشتن نمی دهند و ازین راه آزار و اضرار تمام به انعام و مواشی سکنه حوالی و حواشی این سرزمین می رسد - لاجرم حضرت بادشاه شیر شکار هم از راه متوجه آنسخت شدند و در عین رسیدن چهار شیر نر و ماده را به تغذی خاصه انداختند *

سی ام ماه مذکور سرزمین دل نشین گهات سامی که در نزدیکی دار الخلافه عظمی برکنار دریای جون سمت وقوع دارد از ورود مسعود موکب اقبال و دولت قرین روکش سپهر برین گشته والا نشیمن های آسمان نشان که تازه در آن والا مقام حسب الامر سامی نزدیک گهات مذکوره سمت تمامی یافته بود از نزول اشرف شرف محل حمل پذیرفت - درین منزل شاهزاده والا قدر که حسب الامر اعلی متعاقب راهی شده بودند فوز سعادت ملازمت نمودند - هزار مهر و هزار روپیه بوسم معهود برسبیل نذر

گذرانیده التماس نام فرخنده اختر نمودند - بندگان حضرت آن همایون قدم
خجسته قدم را به سلطان سلیمان شکوه موسوم فرمودند - از اتفاقات بدیعه
تاریخ ولادت سراسر سعادت آن شاهزاده فرخنده اختر است که مصراع
موزون درست آمده - * مصراع *

سلیمان شکوه و سلیمان شکوه

همدین روز عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که حسب الصدور امر
جهان مطاع بتادیب متمردان رتن پور مامور شده بود بعد از تقدیم
مهم چنانچه هم اکنون ایضاً آن امر مبهم می نماید زمیندار آن موضع
بالو لچمن و سایر زمینداران آن نواحی را سایر نمایم همراه گرفته بدرگاه والا
رسید - و سعادت ملازمت اندر خسته نخست هزار اشرفی برسم معهود نذر
ملازمت و موافق عدد مذکور اشرفی که به نیت برآمد این مهم نذر نموده
بود بنظر انور درآورد - و کیفیت فتح مذکور آنکه چون خان فیروز جنگ
بکوشمال زمینداران سوگشی آن سرزمین فرمان پذیر شده آهنگ آن مقام
نموده راهی شد و امر سنگه زمیندار بافدهون نیز باجمیعت خود به خیل
اقبال ملحق شد از آنجا که راه سردار نیست بمنحدر رسیدن بیانی گهائی
بهاگی که نزدیک شصت کوه از رتن پور دور است منزل گزید - و روز دیگر
بی توقف و تأمل باوجود معوبت گردیده بیانی در راه نهاده عزم گذشتن
از آن کرد زمینداران آن حدود که بغرور جنگل و گریزهای دشوار گذار یک
منزل پیش شتافته سر راه گرفته در مجادله کشاده اراده آن داشتند که بغیر
وجود بی بود مشائی سبک سر خاکسار پیش قدمه عزم بگیرند و روی لطمه
بهر اخضر به پشائی خس نهائی چند خاشاک سرشت نگاهدارند -
درین حال که خان فیروز جنگ از پیش نهاد آن مردود آگاه گشت
فی الحال به شتاب باد و سحاب راهی شده روی به بالای گهائی نهاده

شعله افروز آتش کین گشته بباد حمله نخستین دود از نهاد و دمار از روزگار آن دد طینتان بد گوهر برآورد - و چون از همین صدمه گروهی انبوه کشته گشته در سقر مقرر گرفتند باقی رو بفرار نهادند بمقرر مقرر خود که عبارت است از تینوتهر نام حصار بندی اشکال پیوند واقع در جنگل شمال رویه شتافتند - و بهادران تهور شعار از عقب ایشان و فراز آن عقبه صعبه برآمده به تجسس آثار آن اهرمن منظری چند دیو سار پرداختند - چون سمت هزیمت آن بد باطنان ظاهر شد باوجود آنکه اطراف آن حصار از کثرت انبوهی اشجار جنگل های دشوار گذار بود بجای و چستی از آن گذشته خود را به نزدیکی دیوار حصار رسانیدند و ترک جان بر خویشتن آسان کرده کار متحصنان دشوار گرفتند - و چون به کمتر فرصتی معامله بر اهل قلعه تنگ نموده مشرف بر تسخیر قلعه ساختند - اهل حصار چون دانستند که چاره معامله در جوهر انحصار دارد دیده و دانسته بنابر وفور جهل و غرور تیغ از جان اهل خانمان خود دریغ نه داشتند و بعد از کشتن زنان خود نیز کوششهای مردانه نموده بدرک اسفل سعیر و تعریئس المصیر شتافتند - و قلعه به کشایش گرائیده معدودی چند از عیال و اطفال جمعی که فرصت جوهر نمائی نیافته بودند دستگیر شدند - و چون سر آن گروه بغایت بد هنجار و ناهموار بود و احمال و اثقال اردو خصوص اراکهای توپخانه از فرط دشتی جاده در کمال دشواری عبور می نمود ناچار دو سه روز در آن مقام اقامت گزیده راه را هموار ساختند و از آنجا باتوزک شایسته و روش بایسته به سمت رتن پور راهی شدند - چون بالو لچهن زمیندان آن موضع ازین گونه فتحی که در سرسواری دست داده بود آگاهی یافت از خواب بیدار به بیداری و از مستی بیهوشی به هوشیاری گرائیده هوای خود راهی که لازمه جنگل پروری و خود روئی ست از سر بیرون کرده از سر

تملق و فروتنی و روی عجز و زاری پیغامهای رقت انگیز تضرع آمیز داده به شفاعت امرسنگه زمیندار باندھون ابواب ضراعت و اظهار اطاعت کشوده بوسیله نامه و پیغام از در درخواه درآمده التماس اعطای امان جان و بخشایش مال و خانمان نمود - لاجرم سردار مروت شعار قبول ملتسم او نموده از سر جرم او در گذشت - و سندر کب رای را که درینولا از درگاه نزد خان مذکور آمده بود نزد بالو لچین فرستاد که آن پریده هوش رمیده دل را شرمزده ساخته استمالت دهد - چون کب رای به رتن پور رسید و از همه جهت جمیعت اندوخته بیدرنگ آهنگ ملاقات خان نمود و سیوم بهمن موافق هفتم شعبان سه زنجیر فیل بطریق ده آورد همراه گرفته بدیدن خان آمد - آنگاه در عرض بیست و پنج روز یک رویه نقد و نه زنجیر فیل همراه گرفته روانه درگاه والا شد و در آن ولا که گذارش پذیرفت استسعاد یافت *

شماره پنجم روز اسلام خان و شایسته خان که از نواحی سرهند بکوشمال زیاده سوان هر دو جانب رودبار جون رخصت یافته بودند بر سرزمین آنها تاخته خانمان ایشان را سوخته خراب ساختند و قریب دو هزار تن از مفسدان متهم که جز قطع طریق و قتل متروکین کاری نداشتند بی سروبی سپرو عیال و اطفال آن بدستالان را اسیر و دستگیر نموده سالم و غانم معاودت کرده بودند با سپر همراهان بسجده درگاه رسیدند - و رستم خان فوجدار سنجبل و باقر خان عویه دار دهایی که بهمراتی دو فوج مامور شده بودند درین روز سعادت اندرز ملازمت حاصل کردند - و همدین تاریخ اعیان امرا و اکابر و اشراف و اعالی و اهالی دار الخلافه از متصدیان خدمات و غیر ایشان و جمعی دیگر که بآهنگ ادراک سعادت ملازمت از اطراف دار الخلافه شتافته بودند مثل اعتقاد خان و لشکر خان و راجه بیتهداس

و مکرومت خان و احمد بیگ خان و امر سزگه زمیندار باندھون و غیرت خان و میر عبد الکریم بخشی و داروغه عمارات دارالخلافه بشرف آستان بوس درگاه والا که مدتی از سعادت جاوید حرمان نصیب بودند رسیده کامل نصاب شدند - و چون ساعت مسعود برای نزول همایون موکب اقبال بمركز محیط دولت یعنی دار الخلافه عظمی و جلوس مبارک آن نایب منایب نیر اعظم بر سرپر سپهر نظیر مرصع که درین ایام آن نمودار فلک ثوابت صورت اتمام یافته باختیار منجمین روز جمعه سوم فرودی قرار یافته بود بنابراین جشن تحویل آفتاب جهانتاب و انجمن نوروز گیتی افروز در دولت سرای گهات سامی مقرر شد - و سامان طرازان کارخانجات سلطنت به تزئین محفل نوروزی بر طبق دستور هر ساله و آذین بزم جلوس مذکور در صحن خاص و عام دولخانه دار الخلافه اکبر آباد مامور گشتند - و همگنان بحسب فرموده نخست اسپک مخمل زربفت مقیش کار گجرات را که قریب یک لک روپیه صرف مصارف آن شده بود در پیشگاه ایوان چهل ستون به ستونهای زرین و سیمین افراشتند - بود و بر اطراف آن ازین جنس شاهمیانه پیا اندازی همان دست ستونها استاده نمودند - آنگاه روی زمین را بگستردهای های ملون و بساط های مزین روپوش ساخته روکش کارگاه بوقلمون ساختند - و در سایه اسپک چوبتره مربع ترتیب داده محجری زرین بر چهار ضلع آن نصب نمودند - و اورنگ مرصع مذکور را در وسط حقیقی آن گذاشته بر جوانب تخت چترهای مرصع که مسلسل آن بلالی قیمتی مکمل بود منصوب نمودند - و در دیوار و سقف و جدار و طاقهای اطراف محوطه خاص و عام را با عمارات نقار خانه و پیش طاقهای سر دروازه که شاهزادهای عالی مقدار و امرای نامدار کامگار متکفل آذین و تزئین آن شده بودند در اقمشه نفیسه هر دیوار از مخمل طلا باف و زربفت ایرانی و دیباهای رومی گرفتند و همه جا در مجلس

بهشت زیب فردوس زینت ظروف طلا و مروج و میناکار به ترتیب
چیدند *

اکنون خامه وقایع نگار درین مقام به تصویر سر جمله از خصوصیات
شکل و هیئت این گوهرین سریر بدیع آئین که جز قلم قدرت صورت آفرین
ز عهده تحریر آن نمی تواند آمد دلیری می نماید - این تخت همایون
که قطع نظر از سخن آرائی شاعرانه روی سریر خسروانی و سر اورنگ کیانی
ملوک عجم با پایه نردبان آن هم پله نمی تواند شد در مبادی ایام جلوس
ابد پایان رای گیتی آرامی خدیو زمین و زمان به ترتیب آن پرداخت -
جمیع جواهر که در کرور رویه قیمت آنست سوای جواهری که در جواهر
خانه خاصه محفل می باشد و اغلب اوقات از تزئین آن حضرت زینت
پذیر می گردند منظور نظر انور ساخته از آن جمله سوزنی هشتاد و شش لک
روپیه بوزن پنجاه هزار مثقال از لعل و یاقوت و زمرد و مروارید که در سنگ
و رنگ و قیمت امتیاز داشت اختیار فرمودند - و بایک لک توله طلا که
دویست و پنجاه هزار مثقال جوهری باشد و قیمت آن پانزده لک روپیه
است تحویل بی بدل خان داروغه زرگرخانه سرکار خاصه شریفه نمودند -
و در مدت هفت سال تمام سمت اتمام یافته مبلغ یک کرور روپیه که
سیصد و سی و سه هزار روپیه تومان ایران و چهار کرور خانی توران باشد
در مصارف آن بخرج رفت - و تصویر خصوصیات آن برین صورت است که
هیئت آن فرخنده سریر مستطیل و مستطیف سمت ترتیب پذیرفته - چنانچه
همانا از نسبت آن وضع همایون عموم این شکل احسن صور و اجمل تقاریم
اکمل و افضل اشکال و اوضاع گشته گویا کمال و جمال عفا هانیان را همین
ماده منظور افتاده آنجا که می گوید :

تا عقل کرد نسبت این وضع با فلک * هیئت مستطیل کنون شکل افضل است

و آن سریر روکش پایۀ برجیس که تخت طافدیس بل عرش بلقیس را از طلق دلها برانداخته و کرسی گوه‌ر نگار سلیمان را در نظرها بی وقعت ساخته وصف رفعت پایۀ گرانمایه اش سخن را باز بر کرسی نشانده و ثنای والای پله مقدارش بنابر فرط رتبه مقدار قدر سخن را از پایۀ کرسی درگذرانیده چندانکه بساق عرش رسانیده - سقف مروج اش بهشت قائمۀ زرین می‌نگار که هر یک قاعدۀ نه گنبد می‌نمای گوه‌ر نگار می‌تواند شد افراشته شده بر سطح اعلای آن دو طاووس زرین می‌نگار که جا بجا بر پرهایی افراشته آنها زمرود بکار بوده و بروی یکدیگر سمت وقوع دارند و هر یک دانه لعلی که هر یک همانا جگر پاره آفتاب تابان و ثمرۀ الفواد کن بدخشان درست به اخگر افروخته می‌نماید مانند مرغ آتشخوار بمقتار گرفته چنانچه نظارۀ آن بغایت دلکش و دلاویز افتاده - و طول آن سه ذرع و ربع و عرض دو نیم و ارتفاع آن تا سقف پنج ذرع و همه جا انواع جواهر از یاقوت و زمرد و الماس فرنگی تراش خورد و کلان در نقش و نگار آن بکار رفته - چنانچه تماشای هوش ربای آن قرار خاطر و شکیب از دل می‌برد و در هر قطعه از قطعات اندازه آن چند لعل کلان بدخشانی بدخشانی آفتاب تابان به نگین خانۀ زر بتمکین هر چه تمام تر نشسته و کتابه درون آن از اشعار آیدار شاعر فوشته محضر اعنی زینت صفحۀ روزگار حاجی محمد جان قدسی تخلص که از سر آمد شعرای پای تخت است بمینمای زمرد خام نگاشته - این چند بیت از آنجمله است

* ابیات *

زهی فرخندۀ تخت بادشاهی	که شد سامان بتائید الهی
فلک روزی که میگردش مکمل	زر خورشید را بگداخت اول
بحکم کار فرما صرف شد پاک	بمینگاریش مینمای انلاک
برای پایۀ اش عمری کشیده	گهر افسر بسر خاتم بدیده

در اطرافش بود گل‌های مینا   فرزان چون چراغ از طور سینا
 دهد شاه جهان را بوسه بر پایی   از آن شد پایگاه قدش فلک سایی
 سرافرازی که سر بر پایه اش سود   ز گردون پایگاه بر تخت افزود
 و تاریخ اتمام را اورنگ شاهنشاه عادل یافته و سخن سنجی دیگر با این

تاریخ برخورد - * ابیات *

اثر باقیست تا کون و مکان را   بود بر تخت جا شاه جهان را
 بود تختی چنین هر روز جایش   خواجه هفت کشور زیر پایش
 چو تاریخش زبان پرسید از دل   بگفت اورنگ شاهنشاه عادل
 دیگری این تاریخ یافته سریر همایون صاحب قرانی - یگانه شاعر نادر سخن
 جادو کلام طالبی کلیم نیز قصیده در تهنیت اعیان ثلثه سعید نوروز و عید
 قطره عید قدوم اسعد به دار الخلافه عظمی سمت نظم داده و چند بیت
 در تعریف آن بروج شمس و قمر در ضمن آن درج نموده - و آن ابیات که
 بادشاه دقیقه سنج شعر نواز او را برین سرور وزن نموده به ملاحظه ترتیب
 با مطلع درین نامه ناصی ایراد یافته - * ابیات *

خجسته مقدم نوروز و غنچه شوال
 نشانده اذن گل عیش بر سر مه و سال
 چشم مردم دار الخلافه عید نویست
 تبار شوکب شاه جهان جهان جلال
 شرف پیروز نوروز در چنین عیدی
 که بادشاه نشیند به تخت استقلا
 بوصف تخت صومع گهر فشان گشتم
 خدا نصیب کند سر خضر و طول مقل

هزار سیلان یاقوت و صد بدخشان لعل
 برنمائی گرفت است تا نمود جمال
 توان ز آتش یاقوت آن چراغ افروخت
 که نی ز باد رسد آفتش نه ز آب زلال
 فدا ده پرتو یاقوت و لعل بر الماس
 چنانچه عکس چراغان فتد در آب زلال
 زمرد کهنش تازه تر ز سبزه نو
 که اجتماع نقیضین را شمرده محال
 طلای تخت شدی آب ز آتش یاقوت
 اگر نه قطره نشان می شدی زلال
 بها ندارد و دیگر هر آنچه خواهی هست
 ز شان و شوکت و فرو شکوه و حسن و جمال

خدای را سپاس که در عهد بادشاه هنر پرور و هنرور نواز کار هنرها بمرتبه
 بالا گرفته و هنرکارها بدان مثابه پیش آمده که بالا تر و بیشتر از آن بتصور
 اوهام در نمی آید و چگونه چنین نباشد که پیش ازین در عهد بادشاه
 عرش آستان اکبر بادشاه که گل زمین هندوستان از اجتماع انواع اهل هنر
 گلستان روی زمین بود یگانه زمان سر آمد دقیقه سنجان جهان شیخ ابوالفضل
 در اکبرنامه میرحسن هروی را بانشای شانوده بیت که مصرع اول آن
 تاریخ ولادت حضرت عرش آشیانی و مصرع ثانی تاریخ جلوس آن حضرت
 است بمرتبه ستوده که آن ابیات را کارنامه هنروری شمرده - اکنون بمیان
 دانش پروری آن حضرت استعداد اهل هنر بجای رسیده که داروغه
 زرگرخانه بی بدل خان که در فنون هنرها و انواع بدایع و صنایع خصوص
 صناعت حکاکی و خوش نویسی وحید عصر خود است قصیده مصنوع

مشمول بر یک صد و سی و چهار بیت در سلک نظم انتظام داده که دوازده بیت از اول آن برین نهج است که از هر مصرع آن تاریخ ولادت سراسر سعادت آن حضرت مستنبط می شود و بدیع تر آنکه که از مضمون ابیات آن اشاره بمطلب مستفاد می گردد و از هر مصرع سی و دو بیت بعد از ابیات مذکوره تاریخ جلوس فرخنده و از هر مصرع نود بیت باقی تاریخ نهضت آن حضرت از دار الخلافه بسوی دار السلطنت لاهور و نزهت آباد کشمیر که عبارت از هزار و چهل و سه معلوم می گردد - و غریب تر آنکه مصرع - هزار بود و چهل و سه بسال از هجرت - با همین تاریخ بحساب جمل موافق می آید - و در بعضی از ابیات آن ورود مسعود آن حضرت بدارالملک دهلی و توجه خجسته به شکارگاه پالم و نهضت کشمیر دلپذیر و معاودت باکبر آباد و جلوس اسعد بر تخت مصرع ایراد یافته - چنانچه از مضمون بیستی چند که از آن جمله برسم نمونه درین مقام ثبت نموده مستفاد میگردد -

* ابیات *

خدای واحد بیچون جهان نمود عیان
برای شاه جهان بادشاه کل جهان
بداد و جود و باحسان شهشاه آفاق
علیم و عالی و دانا نواز و ملک ستان
هزار سال بمآناد آنکه هر دم ازو
بود بدور جهان صد هزار جان شادان
بمدح شاه جهان طبع این دوازده بیت
ز قسمت ازل آورد از دلم بزیان
از آن دوازده هر مصرعی نگاه نگار
کند تواد شاه جهان پناه بیدان

باکبر آباد از جهد کامران بسریر^۱
 جلوس کرد ز تائید عالم مغان
 هزار بود و چهل و سه بسال از هجرت
 که شد بدلهی با شاهي و سپاه گران
 بنوبهار بیاید بگلشن سرهفند
 گل بهار ابد با هوا چو گل خندان
 ز کامرانی نوروز عزم کرده نمود
 سوی مدینه لاهور بر جهان شادان
 هزار گونه بود گل بکوه هر قدمش
 هزار چشمه ولی به ز چشمه حیوان
 بسوی هند عیان زد و تاب شد با جاله
 جهانده برق نما ابرشی چو بک وزان
 بداد و جود بدار الخلافه آمد باز
 فلک بدور رکاب و ملک بدور عیان
 هزار شکر بیفزود باز حسن جهان
 ز نوبهار سریر جواهر السوان
 بهر زمین که از آن سایه فتاد فلک
 بداد تا بابد دستگاه پایگاه
 جمال و رنگ ز اورنگ بادشاه زمین
 بداد گیتی صد رنگ بر زمین و زمان
 خدیو ملک و ملل بادشاه دین و دول
 جهان کشاد بامداد قوت ایمان

۱ این مصرعه ناقص معلوم می شود لیکن در همه نسخ به همین طور نوشته شده *

چهار پناها شاهنشهی و دریا دل
محیطی از کرم و جود لیک بی پایان
ز سهم گرز و سنانت دل عذر جاوید
شود بزیروزمین چون رگ جهنده طیان
از آن بود سر دشمن برونک سنگ سیاه
که از برای حسامت بود مدام فسان

سر آغاز سال هشتم جلوس حضرت

صاحبقران ثانی

درین هنگام که شاهنشاه نور نژاد خاور زاد یعنی جمشید خورشید
در ساعت نهم از شب چهارشنبه غره شوال مبارک نال سال هزار و چهل
و چهار از سر منزل حوت گرفته خاطر گردیده از فرط شوق بسوی نشاط
و انبساط یعنی دار الخلافه حمل شتافت - و به پوتو نظر مهر هنگامه نشو
و نما را گرمی دیگری داده روی زمین بستین و خاطر پیروزده ریاحین را بآب
و تاب شگفتگی پیراست - و بذکر تقاضای وقت و مقتضای مقام ماه
تاماهی را بعطای خلعت شاهانه مفتخر و مباهی نموده از بام و در چرخ
اخضر گرفته تا بوم و بر خاک اغبر در پیرایه زر گرفت - و سایر قوالب
عنصری را جانی تازه به تن در آمده سر تا سر ساحت کوه و هامون بل
صفحه روی زمین و زمان فیض مشکون گشت - و به پشت گرمی اعتدال
هوا باغ و راغ پوستین قلم برف از بن برآورده پرنیان چینی و پرند خطایی
لاله نعمان در برگرفته و در دشت صحرا و کشت جامه گردانیده کتک عذایی
گل و حله گل ناری لاله پوشیدند - درین حال که از بساط خاک تا بسط
افلاک از فرط نشاط در جامه نمی گنجیدند بفرمان نیر اعظم روی زمین

ثانی صاحب‌قران سعادت قرین که تمام سال در سیر سیاحت اکثر این کشور
اکبر خاصه تفرّج نزهت کده کشمیر می‌نمود نظیر بسر برده بودند در سر آغاز
نوروز گیتی افروز عرصه ظاهر مرکز خلافت را بذور قدوم زبور شرفخانه طارم
سپهر اخضر ساختند - و در دولت سرای گهات سامی بر سر بر فحشاکی
و شاد کامی جلوس همایون فرموده سایر مایحتاج عیش مهتا که در حقیقت
عمر مثنی بود مهیا گردانیدند - و در ساعت مسعود معهود که مانند روزگار
این دولت ابد پایان مجمع سعادت ابدی و منبع برکت سرمدی بود
داخل دولتخانه اکبر آباد گشتند *

درین فرخنده روز عشرت افروز سه عید سعید که عبارت از غره شوال
و عید آغاز فروردی و عید قدوم همایون است و از پرتو فیوضات آن نهال
امیدواران گیتی ببار و بر برآمده سامان عشرت هزار ساله برای روزگار ذخیره
شده بود - در خجسته محفل نوروزی که بجهت جشن جلوس همایون
بر سر بر مرصع از سرفرو آذین پذیرفته و تزئین یافته مانند مهر افروز که بر زمین
اورنگ می‌نماز سپهر برآید بتخت گوهر نگار برآمدند - و مانند نگین خاتم
اسم اعظم در نگین خانه زر مربع نشین چار بالش تمکین گشتند * ابیات *

آوازه شد اندرین کهن فرش گان سلطان استوی علی العرش
زمین عرش قوی نهاد شد دین هین آیت کرسی فلک هین

لوحش الله ازین بزم نو آئین و انجمن گوهر آگین که چون گلشن فردوس
برین بهزار رنگ چهره برافروخته و صفای در و دیوارش مانند صبح روشن
جبین پیرایه نور در بر گرفته پیرایه روی زمین بهشت آئینش برو یافتن از
فروش گوهر پوش خویشان را بر فلک ثوابت کشیده - و فضایی فرح
افزایش از قر شامیانه هلی منقش در غایت زیغت روکش این رنگارگون
خبرگاه مملی گردیده - سرپایش مانند سر تا پای خوبان در دلهای جانگیر -

و رصف خرمي و خوشي که مانند نزهت آباد خاطر شاد داغ دل گلشن
ازم بود خارج از اندازه تصور چه جاي تحریر و تقرير - اقسام بخورات
طیبه و نفحات انواع خوشبوئيها از همه سو برخاسته بوی ارگچه از بسياري
مشک تداري ناف زمين را همانا نافع آهوی چین گدانيده - و دود عود
فماری که از سطح خاک اغبر تا فضاي فلک قمر را معطر ساخته بود
مجاران کبود پوش خانقاه سپهر اطلس را از مجاورت فرط دود پزند عودمي
پوشانيده - و از شور انگيزي اداهای شیرين و حرکات موزون و پیچ و خم
کمرهای پرتاب رقاص نازنين که آتش در دل آب مي انداختند شعله
اضطراب در جان شينغ و شاب افتاد - و از روش نشست و برخاست و حرکت
و سکون رقص و سماع و اصول تال همدستان ايشان چرخ کهن سال بوجد
و حال درآمد - و غنچه دهانان به غنچگی و گلرخان بلبل نوا با صد گونه
غنچ و دلال و هزار رنگ و کوشمه ناز و نغمه و ساز مرموله پرداز گشته در کمين
بيدلان فستقند - و تير کمانچه در صدد عید دلها شده جانها را هدف نازک
بلا ساختند - و همچنين لولیان پري نژاد بحر اصول دف در کف آورده
بضرب تینگ راست آهنگ در مقام دليري در آمده دست بدایره هوش
ريای افکندند - و ازین دست دلها فراچنگ آورده بدین قانون خودها
بتاراج بردند -

* ابیات *

در آن روز سعید عالم افروز   کز آن دارد سعادت بخت فیروز
سراسر گيتي از بس شادمانی   گرفت از سر نشاط نوجواني
ز بس کز خرمي شد عالم آباد   غم آباد جهان شد خرم آباد
درينگونه وقتی که زمان و زمين زبان بدعا و آمين گشاده و از ساکنان عالم بالا
تا سکنه دار الخلافه والا دست بقبله اجابت بر افراشته بودند - آن دست
برورد تائيد اين زمي کف عطا آموز مانند پنجه افتاد جهان افروز بر زر پلشي

در آورده روی زمین را مانند صفحه کاغذ زر افشان در فشان کردند - و حیب و کنار تهی دستان هفت کشور را چون گریبان غنچه گل سوری از مشیت مشیت زر سرخ پر ساختند - مجملاً مراسم این روز از اضعاف مناصب و رواتب باکین شایسته بظهور آمد - نخست نخستین ثمره الفواد دوحه خلافت کبری شاهزاده معظم بادشاهزاده اکبر سلطان داوا شکوه منظور نظر عنایت تازه و مشمول عواطف بی اندازه شدند - و خلعت خاصه با نادری مروارید دوز و انعام دو لک روپیه نقد ضمیمه آن مراسم عمیمه گردید - آنگاه دو قره العین اعیان خلافت نامتناهی حضرت بادشاهی شاه شجاع و محمد اورنگ زیب بهادر از عواطف نامتناهی حضرت بادشاهی بتازگی مفتخر و مباهی گشته هر یک از آن دو یگانه زمان بعنایت خلعت خاص با نادری و انعام یک لک و پنجاه هزار روپیه نقد نوازش یافتند - و به گرمی شاهزاده سلطان مراد بخش خلعت و نادری و یک لک روپیه نقد مرحمت شد - یمین الدوله آصف خان بعاطفت خلعت خاص باچارقب زر دوز و شمشیر موصع منخلع و متمتع گشته باعطای خطاب عظیم الشان خاندانی و تفویض مرتبه عالی سپه سالاری که درین دولتکده والا بالاترین مناصب و والاترین مراتب است کامگاری یافت - درین وقت بر زبان مبارک آوردند که چون بدار الخیر جنیر تفویض این خطاب به مهابت خان زبان زد شده و پاس گفتار والا درین صورت ضرورت بود لهذا درین مدت احقاق آن به یمین الدوله که از وقت رحلت جنت مکانی مستحق این مواهب و مستعد این مغزنت شده بود بمنصه ظهور فرسید - تا این وقت که وقت آن در رسید و مراتب حق گذاری ادا شد - آنگاه سید خانجهان از اصل و اضافه بمرتبه منصب پنجهزاری ذات و سوار دو اسپه سه اسپه رسیده - و اسلام خان میر بخشی بتفویض صاحب صوبگی بنگاله از تغیر اعظم خان

و اضافه هزار سوار دو اسبه از جمله سواران منصب که پنجهزاري ذات و سوار بود افزایش قدر و مقدار یافت - جعفر خان بمنصب چهار هزارى سه هزار سوار از اصل و اضافه سرمایه اعتبار و افتخار اندوخت - شیخ فرید بمنصب دو هزارى هزار و پانصد سوار سربلندی یافت - و فیروز خان ناظر محل بمنصب دو هزارى پانصد سوار هر گام خاطر فیروزی یافت - و یکصد تن از مقربان به مرحمت صد دست خلعت سرافرازی یافتند - و باقی هزار خلعت به سایر بندهای روشناس که درین جشن مقرر شده بود تا نه روز هر روز یکصد و بیست عطا شد *

پیشکش شاهزادهای عالی مقدار و امرای نامدار بموجب تفصیل ذیل درین ایام از نظر اشرف گذشت - از شاه شجاع سایر ظرایف و نوادر با شش فیل که بقیمت در لک و بیست هزار روپیه بود - و نفایس و تکف سایر والیات از جواهر و تخت روان مرصع بابت آصف خان بقیمت پنج لک روپیه - و قیمت مرصع آلات و طلا آلات و اقمشه و بیست و شش زنجیر فیل بابت پیشکش عبد الله خان چهار لک روپیه - و نه زنجیر فیل و دو لک روپیه بابت زمیندار رتن پور که عبد الله خان با زمیندار مذکور همراہ آورده بود - و جواهر و اقمشه علامی افضل خان و اسلام خان و شایسته خان و سیف خان و جعفر خان هر کدام یک لک روپیه - و از باقر خان هشتاد هزار روپیه - مجملاً از روز نوروز عالم افروز تا روز شرف اشرف مجموع پیشکش نوشته و نا نوشته آنچه بموقع قبول رسید بمبلغ سی لک روپیه کشید *

دهم ماه جشن میلاد شاهزاده سلیمان شکوه که بمقتضای قرب دار الخلافه تأخیر پذیر گشته بود درین روز آرایش پذیر گشت - منزل معین شاهزاده جوان بخت سلطان دارا شکوه برسم ادای تهنیت و مبارکباد از

فیض مقدم شاهنشاه عالم عالمی دیگر شد - و گرامی شاهزاده سپاس این مکرمت بقیاس بجا آورده نخست از ادای مراسم پا انداز و نثار حق مقام بجا آوردند - آنگاه پیشکش گرانمند مشتمل بر انواع نوادر و جواهر کشیدند - و درین فرخنده محفل والا شاهزاده خجسته مقدم سلیمان شکوه را که بتازگی پرتو وجود مسعودش فروغ افزای گوهر خلافت شده بود بحضور انور طلبیده هفت طبقه حدقه را از کحل الجواهر سلیمانی یعنی ضیای لقای جهان آرایش حدیقه نور ساختند - و در آن روز سعادت اندوز حسب الامر اعلی از سرکار شاهزاده والا مقدار دو تقویر پارچه درست و شمشیر مرصع به یمین الدوله عطا رفت - و خلعت والا با چار قب زربفت درز به خان فیروز جنگ و علامی افضل خان - و خلعت با فرجی باسلام خان - و ازین دست به شایسته خان و خان عالم و میر جملة و جعفر خان و اعتقاد خان و موسویخان مرحمت شد - و سایر امراء تا هزاری بخلعت تنها کامگاری یافتند - و آن مهر گیتی افروز تا آخر آن روز از کمال انبساط نشاط اندوز بوده نعمت خاصه همانجا تناول فرمودند *

نوزدهم ماه اسپک مخمل زربفت که سپهدار خان صوبه دار احمد آباد گجرات باستونهای نفرة صلمع طلا به هشتاد و چهار هزار روپیه اتمام داده درینولا بر سبیل پیشکش ارسال داشته بود از نظر اشرف گذشت ۱ - نوزدهم ماه خجسته محفل شرف آفتاب جهانتاب از فروغ زر و گوهر که زیور روی در و دیوار آن بزم فرخنده همایون شده بود رشک فرمای منازل قمر و غیرت شرفخانه مهر انور شد - قرّة العین نیراعظم و چشم و چراغ دوزمان دولت حضرت صاحبقران معظم درین انجمن حشمت بر سریر عظمت جلوس ۱ در بادشاهنامه قیمت اسپک مخمل زربفت فرستاده سپهدار خان یک یک

روپیه نوشته شده *

مبارک فرموده دست جود و احسان را چاشنی سحاب نیسان داده دستهای
 تهی دستان را از مشتش در چون هر دو کف صدف پر ساختند
 و جیب و کنار بی برگانرا چون گریبان غنچه از درست زر لبریز نمودند -
سپه سالار یمین الدوله آصف خان را فیل خاصه با یراق طلا و ماده فیل و در
راس اسب با زن زرین مرحمت فرمودند - میر جمله از تغیر اسلام خان
بخدمت میر بخشی گری و منصب پنجهراری ذات و دو هزار سوار
معزز گردید - اصالت خان از تغیر باقر خان بصوبه دارعی دهلی و منصب
دو هزار و پانصدی ذات و هزار و پانصد سوار و باقر خان به نگاهبانی جونپور
 مقرر شد *

هفدهم فی قعده روز ارتحال نواب غفران مآب مهد علیا بود بر طبق
 معهود همه ساله در روضه مقدسه آن قدسیه صفات فرخنده محفلی بحضور
 فضلاء و صلحاء و اصحاب زهد و تقوی و حفاظ قرآن و حدیث و سایر ارباب
 عمایم که باصحاب سعادت معروف اند آرایش پذیر شد - و خود نیز بدولت
 و اقبال آن انجمن را از نور حضور متبرک ساخته بیست و پنج هزار روپیه
 باهل استعقاق و موازی این مبلغ در انجمن زنانه بزنان بیوه و عجایز
 بی روزگار و عفایف پریشان احوال قسمت نمودند - هزدهم ماه ایلچی
 نذر محمد خان نابهی بی کامی که از تعارف و معرفت روش سلوک
 و آداب بذایر مقتضای الاسماء تغزل من السماء بغایت بی بهره بود حوالی
سلطانخلافه رسید - و تربیت خان حسب الامر اعلی باستقبال شتافته او را
 بدربار سپهر مدار رسانید - چون باستانبوس عتبه سدره مرتبه بهره‌ور و نامدار
 گشته از سعادت باریابی انجمن حضور پر نور کامیاب و کامگار گشت نخست
 به تلقین و تعلیم یسوالان طرز دان آداب معهوده از کورنش و تسلیم تقدیم
 نموده آنگاه از روی کمال آداب نامه خان مشر الیه با یک تقوز باز طربغور

و دو دست شنفار و نه چرخ از آنجمله چندى آهو شکار و باقى آموخته
 روش صيد قال که خان بر سبيل ارغمان ارسال داشته بود بنظر انور در آورد -
 و شکار قال مرغوب ترين انواع صيد چرخ و شنفار است و جز خان ماوراءالنهر
 و ترکستان ديگرى را ميسر نيست - اگر بالفرض مقدور ارباب اقتدار نيز باشد
 چون قورق ولاه آن ولايت است کسى بدان اقدام نمي نمايد - و طور آن
 شکار بدین طرز است که نخست جمعى سواران که ايشان را قال تاز
 خوانند اطراف سرزمين را که نشيمن فوج کلنگ باشد بطريق جرگه احاطه
 مي نمايند درين حال ميرشکاران آغاز طبل زدن نموده خيل کلنگان را پرواز
 مي آرند تا آنکه آنها طبل خورده رفته رفته بلند مي شوند نگاه از هر طرفى
 که آن سرگشتگان آهنگ بيرون شدن مي کنند قال تازان و ميرشکاران از نعره
 و شور و غوغا و صدای طبل آنها را بر ميگردانند - چند آنکه آن فضا رسيدگان
 سراسيمه شده از فوط دهشت و وحشت بجای مي رسند که قطعاً بمحاذي
 آن جرگه نزديک نمي شوند چه جائیکه گذاره شوند - ناچار از آن سمت باز
 گشته انداز جانب ديگر مى نمايند و برين قياس چون عاقبت راه بدر رو
 از هيچ سو نمي يابند ناچار هوا گرفته بلند تر مي شوند - درين وقت
 ميرشکاران جانوران شکارى را سر مي دهند و آنها اوج گرفته کلنگانرا بباد
 صدمه صيد افکن مي گيرند - و در اندک فرصتى آن روز برگشتگان سرگشته را
 يک يک بضرب زود پايان مي آرند و همگي را بهمين آئين شکار مي کنند -
 چنانچه کمتر اتفاق مي افتد که جانورى جان از جنگ آنها بدر برد - مبعلا
 روز ديگر ناپره بى باقى سوغات خانرا که از آنجمله صد سراسپ بود
 و پنجاه شتر نر و ماده بختي و صد من سنگ لاجورد و چند جامه وار
 پوستين و سمور و چنددين زوج قالى و نمد تکيه و بلغار و ظروف چيني
 نفيس و نفيس امتعه عراق و کار ماوراءالنهر که بوسه نمودار ارسال يافته بود

از نظر انور آن سرور گذرانید - مجموع مبلغ هفتاد هزار روپيه تقويم يافت -
 بيستم ماه ايلچي مسطور چهل راس اسپ و سي و پنج شتر نر و ماده
 با چند پوستين سمور و ديگر تحف نوزان زمين از جانب خود برسييل
 پيشکش گذرايند - بخلفت گرانمايه و گارد مروح و یک اشرفي چهار صد
 تولگي که بکوکب طالع معروف است و دو از قره بهمين وزن نوازش
 پذيرفت - و خواجه باقوت تھويلدار سوغات مذکوره به مرحمت خلعت
 و عطای یک اشرفي صد تولگي و روپيه بوزن آن کامياب گشت *

بيان طغيان ماده سودای جاجهار سنگه بنديله و بکرواجيت پسرش و ذکر سوانح ديگر

چون پامال گشته لکد کوب حوادث را پايمردي سعي کسی دستکيري
 نمی تواند نمود - و از چشم افتاده انظار انجم و اوضاع افلاک بنظر توجه
 مردم از خاک بر نمی خيزد چه اديار مدبري بتدبير هيچ مدبري چاره پذير
 نه گردد و رنگ ظلمت از گلیم بخت تيره روزي بکار گزي کوشش هيچ
 صيقل گري نرنايد - و چگونه چنين نداشت که بهبود جوي بد نهادان در
 حقيقت باقضا و قدر شدن است - و صوابگويي خطا اندیشان با دستبرد تقدیر
 پنجه در پنجه کردن - شاهد صدق اين مقدمه مشاهده احوال جاجهار
 غرامت مال از اواسط کار تا خواتم روزگار بسندست - چه آن زبان زد خدایان
 ابد و خسران مردم و پدرش که پورده نعمت اين دولت جاوداني و برآورده
 تربيت حضرت جنت سکاني اذن از دولت اين دولتخانه والا کار شان
 باآنگونه بالا گرفته رفته رفته بجای کشيد که در وسعت دستگاه حشمت مثل
 فسحت ساحت ملک و کثرت جميع لشکر و خزانه از جمیع راجهای
 اين کشور عموماً و از رانا خصوصاً صد پايه بيش بل هزار يله در پيش بودند

چنانچه مجملی از آن باب سبق ذکر یافته سر جمله دیگر در طی این فصل ظاهر می گردد - در آنولا که از سعادت جاوید روتافته بدست خود اسباب استیصال خود مهیا نموده بود و افواج قلعه بدفع آن مقهور تعیین یافته نزدیک بدان شد که جزای که دار بد در کنار روزگار خود ببندد - قضا را از آنجا که وقوع امور در بد اوقات است و بر آمد کارها در گرو روزگار چون وقت او بسر نیامده و روزگار بدولتش به پایان نرسیده بود لاجرم قلع و قمع بنیاد او از عالم بالا بوقت دیگر حواله شد - بنابر آن از در استشفاع و استیصال در آمده امان یافت - و دیگر باره خانمان و مال و ملک برو مسلم شد چنانچه بتفصیل گذارش پذیرفته - در آنولا که حسب المقرر از کومیکان ولایت جنوبی بوده در عرض آن اوقات مصدر خدمات شایسته شده بود در آخر آن از مهابت خان خان خانان صوبه دار دکن رخصت وطن گرفته پسر خود را در آنجا گذاشته بجانب ملک خود شتافت - و چون بجای خویش آمد از آنجا که زیاده سربها و پیش طلبیها رفته رفته آدمی را بر سر امری چند می آرد که عاقبت جان در سر آن کند هوای قلعه چورا گده و استیصال بهیم نراین زمیندار آنجا که از عهد قدیم باز زمیندار می آن ملک با او و آبای او بود در دماغ جا داده قلعه چورا گده که روزگاران مفر و مفر مالکان آن سرزمین بوده محاصره نمود - و بنحوی در صدد شدت شده کار او تنگ ساخت که آخر کار از تنگی عرصه بجان آمده خوا و ناخواه امان خواست - و به عهد و پیمان آن سست عهد که بایمان ملت هندی موکد نموده بود اطمینان قلب و امنیت خاطر اندوخته بر آمد و آن بد عهد کم فرصت پر نفاق نقض میثاق نموده او را با جمعی کثیر از فرزندان و خویشان و متعلقان و منتسبان یکجا به قتل رسانیده و قلعه مذکوره را با اسباب و اموال بی حساب بدست آورد - و چون این معنی بیوجه

بدینگونه صورت بست یکی از پسران بهیم نراین مذکور که پیشتر از آن با پیشکش پدرش بهمراهی خان دوران روانه درگاه گیتی پناه شده و اینوقت در دربار سپهر مدار باستعداد دریافت شرف حضور افتخار داشت از روی نظم حقیقت را معروض واقفان موقف خلافت داشت - و بی توقف فرمانی تهدید آئین از روی کمال اندرز و ترهیب مشتمل بر انواع عتاب و خطاب در جمیع ابواب خصوص در باب چورا گده بحکم اشرف شرف صدور یافت - و درباره عموم افعال غیر محموده و ناستوده آن غنوده بخت خفته خرد که شذیع ترین آنها نقض عهد و میثاق بود و هم چنین به قتل آوردن جمعی کثیر از راجه و مردم او بی تحصیل رخصت والا بر سبیل عذر و تصرف نمودن در اموال و اسباب و ولایت او که بپادشاه اسلام متعلق است نکوهش تمام در ضمن فرمان قضا نشان بلباس تخویف و توعید تمام اندراج یافت - مجملًا نخست از راه اتمام حاجت او را بارسال ده لک روبیه از جمله مال بهیم نراین مذکور و تسلیم سایر ملک بعمال اعمال ولایت پادشاهی مامور ساختند - و از روی کمال مرحمت آن شرارت آئین باطل گزین را سختار نمودند که اگر خواهش ولایت چورا گده داشته باشد موازی جمع آن ملک از برگزینان نزدیک وطن خود بتصرف متصدیان معاملات آن صوب گذارد - و فرمان جهان مطاع را مصحوب سندر کب رای ارسال داشتند - قبل از وصول سندر چون حقیقت از نوشته وکیل که در دربار داشت بدو رسیده بود از سر جبل و روی نادانی پلای از شاه راه راست هدایت بیرون گذاشته و دست از همه چیز باز داشته تحریک ستیز نمود - و بکرماجیت پسر خود را که در دکن از کومکیان خان زمان بود نهفته اشاره نمود که بهر طریق که رو دهد گریخته بدان بد سگال پیمان گسل پیوندد و آن خیره سر از روی کمال ادبار پشت به سعادت نامتناهی کرده از موکب

اقبال رو گردان شد - و به شتاب بخت برگشته از خیل دولت برگشته بسوی وطن راهی گردید - خان زمان با آنکه در بالای گهات بود رفتن او را چندان وقتی نهداده توفیق تعاقب آن بد عاقبت نیافت - و اله وردی خان صوبه دار مالوه که سر راه او داشت نیز درین باب موفق بصدور خدمتی نشده گذاشت که آن مدبر از آن حدود گذشت - و خان دوران که در آن اوان در برهانپور به ضبط پائین گهات اشتغال داشت بمجرد استماع خبر فرار آن مقهور با چندی از هواخواهان مثل راجه بهار سنگه و چندر سین بندیله و مادهو سنگه هاده و راو کرون و نظر بهادر خویشگی و میر فضل الله و امثال ایشان بر سبیل ایلغار بسمت فرار بل سوی مقر او راهی شد - و پنج روزه راه طی نموده در موضع آسنه از مضافات صوبه مالوه باو و همراهانش برخورد - و مانند برق بر قلب آن تیره روز زده بباد حمله صرصر اثر در یکدم دمار از روزگار آن نابکاری چند بر آورد - و گرد از بنیاد خرمن حیات آن خس منشان خاشاک نهاد که از شعله آتش زبانه کش کین پاک سوز شده بود برانگیخت - و قریب دو صد و پنجاه تن را بی سر نموده پی سپر ساخت - و آن متخول با زخم منکر بهمراهی جمعی از آن فرقه تفرقه اثر که از سطوت صدمه سخت بهادران پراگنده شده باز بر سر آن ماده اجتماع اهل فساد جمیعت نموده بودند بهر کیف خود را بمیان جنگل های دشوار گزار و از کویه راههای کوهسار آن حدود که دیگری جز آن بیراهه روان پی بدان نمی بردند بدر رفته رفته در موضع دهامونی به چهار مقهور پیوست - و چون حقیقت نباه اندیشی آن ناسپاسان ناحق شناس برای گیتی آرای سمت وضوح یافت بیست هزار سوار جرار کار آزموده روزگار فرسوده پشالیقی سه سردار شہامت شعار نامزد تقدیم این مهم شدند - نخست خان فیروز جنگ عبد الله خان که دستوری معاودت تنبیه یافته

بود هم از راه به تغبیه آن غنوده خرد مامور گشت - و خان دوران بهادر که بعد از گوشمال بدرماجیت در نواحی مالوه چشم برآه و گوش بآواز برید خبر دربار سپهر مزار بود حسب الامر حضرت سلیمان مکن هم از آن مقام بر سر آن شیدطان سار اهرمن سیرت شتافت - و دیبی سنگه بندیله و راجه بهارت و مادهو سنگه هاده و نظر بهادر خویشگی و یسین خان برادرش و احدات خان مهمند و حبیب خان سوز با سایر لشکر کومکمی مالوه که همگی شش هزار سوار بودند در فوج او معین گشتند - و صوبه مالوه نیز بصوبه دارایی او قرار یافته اله وردی خان به نگهبانی برهانپور مامور گشت - و سید خانجهان با سردار خان و راؤ امر سنگه راتهور پسر راجه گچ سنگه و مختار خان و کشن سنگه بهدوریه و قلعه دار خان و خانجهان لاکر و کرپارام کور و جی رام بدگوجر و هادیداد انصاری و اندر سال نبیره راو رتن و روپ سنگه نبیره جگناتمه کچهواوه و چندنی دیگر از منصبداران و پانصد سوار تابینان یمین الدوله که عدد این جمیعت به هشت هزار رسید از حضور پرنور بدفع آن مقهوران مامور شدند - و بهادر خان که بجایگز خود مرخص شده بود با راجه امر سنگه زمیندار مالوده و احمد بیگ خان و چندر سین بندیله و راجه سارنگ دیو و چندنی دیگر از اصحاب مقام که مجموع شش هزار سوار تابین داشتند در فوج عبد الله خان تعین یافتند - و در فوج مذکور دیوان و بخش و واقعه نویس علیحده تعین پذیر گشتند - و حکم شد که خان دوران از راه چندیری راهی گشته در حوالی بجهور معسکر گیرند و ایام بارش آنجا بپایان رساند - و خان فیروز جنگ موضع ایرج را که در تصرف آن مقهور است بدست آورده مردم او را بزور از آنجا بر خیزاند - و نواحی بهاندیر را بجهت اقامت موسم بوسانت اختیار نماید - و سید خانجهان در سالوان موسم بارندگی بسر رساند و بعد از افضای ایام موسم

برسات هر سه سردار باتفاق یکدیگر استیصال مطلق آن بد سگال پیش نهاد ساخته
 بزودی آن نا عاقبت اندیش را از پیش بردارند - و چون آن دو تیره چشم
 خیره سر یعنی پدر شوم اختر و پسر بد گوهر از استماع توجه حشم بادشاه
 سلیمان حشمت که قدرت شیر با کثرت مور داشتند مانند مورچه در طلس
 روئین سراسیمه و حیرت زده گشتند - و از نزدیکی خیل اقبال بیدست
 و پا شد سر رشته چاره گری از دست دادند و در دست تیغ آبدار آتش
 آمیغ بهادران خود را در میان آب و آتش گرفتار دیده یکباره از صبر و قرار
 کناره گزیدند - مجمل سخن چون عکس ستاره سوختگی و تیره سرانجامی
 خویشتن را در آئینه زنگار خورده بخت سیاه چرده معانده نمودند مانند
 دیوار شکسته که از دور بمحض صدمه سیلاب از پا در می آید قبل از وصول
 شعبه های ثلاثه دریای لشکر طوفان اثر بی پا شده از جا رفتند - و ناچار در
 صدد چاره گری این کار دشوار شده بمقام اظهار اطاعت و انقیاد درآمدند -
 و دست استشفاع بذیل شفاعت آصف خان سپه سالار زده از روی زاری
 زینهار گشتند - و بمیانجی عضد الدوله در خواست این معنی نمودند که
 چون درم خریدگان کم خرد که مصدر انواع قبایع امور گشته و بوجوه متعدده
 مستعد اقسام عقوبت و انتقام شده اند که به هیچ وجه روی آمدن دربار
 ندارند درین صورت اگر یکی از مردم روشناس پایه سریر خلافت اعلی
 باین جانب قدم رنجه نماید که بالمشافه ملتسمات خود را مذکور ساخته
 از زبان او مدعیات و سوالات این مستدعیان به محل جواب و موضع اجابت
 پیوند هر آینه جان بخشی مشتی دیرینه بندگان که تهی دست دست
 آویز عذر خواهی اند خواهد بود - و چون درخواست ایشان بوساطت
 خانجنان معروض افتاد از آنجا که شیمه کریمه آنحضرت مقتضی عفو زلات
 و صفح جنایاتست و همه جا بمقتضای آن عمل نموده برای قضای حوایج

از باب مطالب بهانه طلب می شد - درین مرتبه نیز از باب اتمام حجت و وجوب اعطاء امان باریاب استیمنان در مقام اجابت ملتتمس ایشان شدند - و سند رکب رای را که سابق نزد او فرستاده بودند و بمجرد استماع تغییر احوال او هم از راه معاودت نموده بود درین مرتبه برای اطلاع بر مکفونات اندیشه آن فساد پیشه ارسال داشتند - و بر زبان مبارک آوردند که باوجود این مراتب اگر آن مدبر سی لک روپیه جرمانه خیره چشمی و چیره دستی که از سر زده برسم پیشکش ارسال داند و سرکار سنانان در ازای چورا گده بتصرف اولیای دولت ابد پیوند دهد و بکرماجیت را بدستور معهود با همان جمیعت یساق کش بالای گهات نماید و نبیره صاحب نیکه یعنی ولی عهد خود را بدربار سپهر مدار فرستد که همواره بجای او ملازمت رکاب ظفر اقتساب التزام نماید هر آئینه درین مرتبه لغزشهای آن فتنه گر فساد آئین بخشیده خواهد شد - و مقرر فرمودند که سرداران عساکر نصرت مائر تا مراجعت سندر در هر جا که باشند اقامت گزینند - دینی سنگه بندبیله که سرکردگی قبیله بندبیله از عهد قدیم تا زمان جهانگیر بادشاه بآبای او متعلق بود و آنحضرت ازیشان افتراع نموده بجلدومی تجلد در قتل شیخ ابوالفضل به نرسنگه دیو پدر این اهرمن سپهر مرحمت فرموده بودند بخطاب راجگی و منصب سه هزاره ذات و سوار و عنایت خلعت و اسب و نقاره و زمینداری اوئدجهه سرفراز نموده بجای او مقرر ساختند - چون سند رکب رای بد آنجا رسیده ابواب نصایح هوش افزای بر روی روزگار او کشود از آنجا که ادبار آسمانی شامل حال خذلان مآل او گشته در هیچ جای سر از دنبال او بر نمی داشت و واژونی طالع زبون محیط روز و روزگار او گردیده تا همه جا همراه بود چند آنکه روزگار او را مهلت داده قلع و قمع بنیاد او به تعویق می انگذد آن عاقبت دشمن اهلان و امهال زمانه غنیمت

نه شمرده در استیصال خویش استعجال بجای آورد - تا آنکه گوش
 بحرف او نغموده اورا بی نیل مقصود باز فرستاد - لاجرم سندرکب رای از
 نزد آن مخذول معاودت نموده حقیقت سایر خصوصیات احوال و ارادات
 محال آن بد عقیدت را بعرض مقدس مرشد طریقت از آداب ارادت
 رسانید - خصوص سیاه رویهای تازه و بی راه رویهای بی اندازه آن تیره
 رای کج گرامی که از خیره نظری بد روزی و چشمک زنیهای اختر بخت
 وازون بانبوهی جنگل و صعوبت مسالک و حصانت حصون پشت گرم
 گردیده و به فسحت دستگاه ملک و مال و سواد خیل و حشم چشم سیاه
 کرده از تقلد قلاده اطاعت سر باز زده بود بنابر آن درینحال که حجت
 بر آن مستحق انواع عقوبت تمام شده هنگام نعمت خدا و انتقام خداوندگار
 در آمده سالاران افواج و سران سپاه سه گانه را که از موقف خلافت
 حکم توقف فرموده بودند مامور ساختند که از سر نو باستیصال مطلق آن
 واجب الدفع علی الاطلاق مقید شده خاربن استیلائی دیرینه آن کفران
 پیشه را که در آن بوم و بر ریشه دواينده بود از بیخ و بنیاد بر اندازند - چون
 معلوم اشرف شده بود و فروغ رای جهان آرایی بندگان حضرت بر ساحت
 تحقیق حقیقت این معنی نافته که تا در میان عسکر یگانه وقت نباشد که
 احکام مطاعه او حکم نغذ امر روح در سایر قوی و جوارح تن و اعضای بدن
 داشته باشد هیچ مشیت بر وفق مصلحت وقت تمشیت نمی پذیرد
 و هیچ مهم و کار صورت درستی بر نمی کند - لاجرم از روی احتیاط بخاطر
 مبارک آوردند که سرداری که ایشان را از فرمان پذیرایی او گریز نباشد تعیین
 فرمایند بنابر آن شاهزاده جوان بخت جوان دولت بلند اقبال بلند اختر
 سلطان اورنگ زیب بهادر که خود آبروی گوهر خرد داشت و رای عوایب
 آرایش گلشن آرای صائبه را گل سر سبد بکار فرمائی سرداران نامزد شدند -

و فرمان شد که همگان از اندیشیده و فرموده شاهزاده کامگار که بتأدیب ربانی
مردب و بتائید آسمانی مرید اند تجاوز نه نموده در همه وقت و همه حال
حتی هنگام کوچ و مقام حقیقت امر برای صواب پیرای آن شاهزاده
چوان بخت صائب تدبیر که ادب آموز خود پیراست عرض دارند و بر
طبق اوامر نافذ ایشان عمل نموده از نواهی بی نهایت مستحضر باشند *

پنجم مهر در ساعتی سعادت رهین هزار سوار بر منصب شاهزاده
کامگار نامدار که سابق ده هزاری ذات و چهار هزار سوار بود افزوده بمرحمت
خلعت خاص و شمشیر مرصع و جمدهر مرصع با پهلکتاره و طره مرصع و سه
اسب تبجاق که از آن در مزین بزین زرین بود و فیل خاصگی با یراق نقره
و پوشش مخمل زربفت و ماده فیل دیگر اختصاص بخشیدند - و فاتحه
فایده حصول فتح فیروزی آن معنی آیت نصرت و حرز رایت ظفر
و بهروزی از روی توجه تمام خواننده و توجه اشرف را بدرقه راه آن نور حدقه
اقبال ساختند - و درین و لا نیز جمعی از امرای نظام در سایه لوای معلای
شاهزاده بلند اختر سعادت تعیین پذیرفت - مثل شایسته خان و رستم
دکهنی و راجه بیتملداس و راجه رای سنگه واد مهاراجه و شیخ فرید واد
قطب الدین خان و دیندار خان و شیر خان توین و سید عالم بارهه و گوکل
داس سیسوده و مهیش داس راتهور و هزار سوار از تایلینان یمین الدوله
و هزار سوار از اددیان و نقانگی نیز درین فوج تعیین پذیرفتند - و خدمت
بخشی گوی و واقعه نویسی آن فوج به محمد سعید کره رودی دیوان بیوتات
تقریب یافته خدمت او به مکرمت خان رجوع شد *

چون روز نخست عموم ولایات جنوبی خصوص سرزمین دوات آباد
بمقتضای قسمت ازلی از دیانات سعادت ورود مسعود خدیو هفت کشور
بهروز شده بود دیوانه تقاضای نصیبه و روزی در لباس هوای تماشای قلعه

دولت آباد و تسخیر سایر قلاع و حصون آن سرزمین محرک اراده کامله آن حضرت آمد - و چهاردهم مهر ماههجه آفتاب شعاع اعلام ظفر علامت از مرکز محیط خلافت کبری بصوب ممالک جنوبی قرین خوبی و خیریت ارتفاع یافت - شاهسوار عرصه دین و دولت رتبه سوار از قرارگاه سریر خلافت مصیر نهضت سعادت فرموده نخست باغ نور منزل را از نزول انور محل ظهور نور ساختند - و مقارن ورود مسعود نکته سنجی این مصرع تاریخ را که از عالم بالا برای شگون فتح و فال نصرت بر زبان آورده بود * ع *
 بیدادشاه جهان این سفر مبارکباد

معروض داشت - و بعد از دو روز که آن فرخنده مقام از برکت اقامت موکب سعادت فیض اندوز بود بدولت کوچ فرموده دوم روز ساحت فتح پور را از ورود عسکر فیروز مهدط افوار سعادت ساختند - سه روز در آن فرخنده موقف توقف گزیده به تفرج تالاب و شکار مرغابی فرح اندوز بوده روز چهارم از آن مرکز دولت محیط لشکر قلمز تلاطم را در تموج آورده بانداز صید اندازی شکارگاه روپ باس متوجه آنصوب شدند - و هژدهم ماه عرصه آن نزهت کده مضرب خیام موکب سعادت گردیده شش روز در آن سرزمین نشاط شکار روزگار سعادت آثار گذرانیدند - مرشد قلی خان میر توزک بخدمت فوجداری متعرا و تذبیه متمدان مهلبان و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاره ذات و سوار سر افزاری یافت - و خدمت میر توزکی به میر خان که قدیم الخدمت و مزاجدان اشرف است تفویض فرموده بمنصب نه صدهای دو صد سوار پایه قدش افزودند - بیست و هشتم ماه مذکور فضای طرب افزای صیدگاه باری از میامن ورود موکب مسعود مطرح اشعه انوار فیض آسمانی شد - هشت روز در آن فرخنده مقام اقامت فرموده به شغل شکار اندازی نشاط اندوز بودند *

بیان برخی از مابقی احوال جبهه‌های سنگه بندیل و سرزدن حوالت ناهنجار از آن خسران مال که باعث ارسال شاهزاده بلند اقبال بکار فرمائی سرداران

چون جبهه بد نهاد را در قسمت کده عهد الست از نصیب شقاوت نصاب نصیب کامل بخشیده بودند - و در حوالت خانه فطرت روز نخست از بخت و دولت حرمان روزی گشته بود - چند آنکه صلاح اندیشان در اصلاح ماده فساد آن مفسد کوشیده نصایح سودمند در باره او تلف نمودند اثری بر آن مراتب مترتب نگشته بلکه برعکس مدعا نتیجه داد - و خاتمان دیرینه سال سلسله خود را بسعی خود خراب ساخته عاقبت سر نیز در سر این کار کرد - الحاصل هنوز موکب اقبال شاهزاده عالمیان نرسیده بود که خان فیروز جنگ از بهاندیر و سید خانجیان از سانوان و خان دوران از پچهور کوچ کرده هرسه گروه بیکدیگر پیوستند - و پس از الحاق در باب اتحاد آرا و هم که سر رشته انصرام سایر مهام بآن پیوسته و سلسله پیشرفت امور عظام بدان وابسته بجد و جهد کوشیدند و کوچ بکوچ روان شدند - چون بسر کربوه اوندچیه که مبداء جنگل بی متهاست رسیدند نخست بریدن درختان آن جنگل که باعتبار انبوهی اشجار در همه هندوستان به بیمثلی و مورد ضرب المثل است بنیاد نمودند - و روز بروز کار جنگل بری پیش برده باین طریق قطع راه می کردند - و آن پراکنده مغز پریشان خیال باسظهار بیراهی آن جنگل دشوار گذار جمیعت خاطر اندوخته با فراغبال در قلعه اوندچیه میگذرانید و به پشت گرمی اجتماع لشکر تفرقه

اثر خود که قریب پنجاه هزار سوار و یازده هزار پیاده بودند قرار تحصیل بخود داده اراده داشت که در حوالی موضع کمرولی که یک کوه بلندچهار فاصله دارد در عرصه مصاف صف آرای گردد - و در طی ایام راه بریها بهادران گاه گاهی مردم آن تیره بخت درمیان جنگل از دور سیاهی نموده به تیر و تفنگ هنگامه جنگ گرم می ساختند - و در ضمن آن دستبازیها هرروز چندین سر می باختند - و در شب نوزدهم مهر ماه که موضع کمرولی مذکور مرکز ریاست عسکر منصور شد راجه دیبی سنگه بافواج هراول خان دوران و اهل توپخانه دلیرانه تاپلی پشته کمرولی که دیوی از سرداران عمده چهار با جمعی کثیر آنجا مقام گزیده بود یکسر تاخت - و به نیروی سر پنجه مردمی و زور بازوی مردانگی آن جا را از دست آن دل باخته هوش از سر رفته گرفته او را دستگیر ساخت - و معتمدی چند همراه داده نزد خان دوران فرستاد و خان مذکور آن مقهور را پیش خان فیروز جنگ ارسال داشت - چون آن تیره روزگار در آن سرزمین اعتبار تمام داشت خان مشار الیه او را نظر بند نگاهداشته در صدد تفقد خاطر او شد - و بعد از استمالت بی شمار که آن وحشی نژاد آرمیده خاطر و دل نهاد گشته بمقام اظهار اطاعت و انقیاد در آید درین حال او را به تکلف برین داشت که تبعه خود را بوسیله پیغامهای رغبت آموز دل داده بر متابعت تحریر و ترغیب نماید - بالجمله از کار کشائیهای اقبال بی زوال شاهنشاه عدو بند آفاق گیر و تاثیر ادبار که در جمیع مواد شامل حال احوال اعداء دولت ابد پیوندد است وهم و هراس بسیار بر چهار برگشته بخت و تیره روزگار استیلا یافته هجوم افواج رعب و خوف بی شمار در و دیوار حصار بدد باطن آن واژون طالع خراب اندرون را فرو گرفت - چنانچه با وجود صعوبت جنگل و دشواری مسالک آن سرزمین خصوص از راه بسیاری انهار و آبکندها

و ششستهای بیشمار که اولیای دولت جاودانی را بدر از آنها باسانی میسر نمود قرار داد که عیال و اطفال خود را به قلعه دهامونی از جمله اساس نهادهای راجه نرسنگه دیو پدر آن مدبر که از سایر حصون آن سرزمین حصین تر است ارسال دارد - فی الواقع اگر نه آن سرگشته وادی بخت برگشتگی را ضلالت کار فرما بودی هرآینه ممکن بود که باستظهار صعوبت راه چنانچه مذکور شد از همه رهگذر جمعیت خاطر اندرخته و مدت های متمادی آنجا تحصن گزیده داد فراغ خاطر دادی - مبعلا بحکم اندیشیده مذکور که از اندیشه شیران جلالت پیشه پیشه مردی و دایری ناشی شده بود بید رنگ آهنگ انصرام آن پیشنهاد نموده و اکثر مردم خود را با بقیه خزانه که پیشتر در پیغوله های جنگل و شعاب جبال بخاک امانت دار سپرده دهامونی فرستاد - و جمعی آشفته مغز پریشان اندیش از آن فرقه بد نیت تفرقه خاصیت را بنگاهبانی اوندچیه باز داشته خود نیز با بکرم حاجیت پیروش و باقی فرزندان و متعلقان خویش متعاقب بدافسوراهی شد - و اولیای دولت بعد از اطلاع بر این معنی بی توقف باوندچیه شتافته تمام اطراف آنرا بحوزة احاطه نامه در آوردند - و آغاز پیش بردن ملجبار و سرکردن نصب کرده ترتیب زینه پایهای و سایر اسباب قلعه گیری نمودند - و در پایان شب دوشنبه بیست و دوم مهر دلاوران تهور کیش سخت گوش کمندها در دست وزینه ها بر گردن گرفته خود را تا پای قلعه رسانیدند - و بمجرد رسیدن از سر جمعیت خاطر به نردبانها برآمده در اندک فرصت یک یک بهادران موکب اقبال مانند کوکب طالع سعد از افق بروج گردون عروج آن حصار طلوع سعادت نمودند - درین حال پاسبانان قلعه ازین قضیه ناگهانی آگاهی یافتند و چون کار از دست رفته و تیر از شست بسته بود دست و پا زدن سودی نداده از ثبات قدم

بهبودی نمی نمودند - لاجرم پس از اندک زد و خورد هر بدکیشی چون ناوک پسران از کمان کمزد بلند می زده راه طرفی پیش گرفته بدر رفت - و درین حال دلبران قلعه گیر از فراز برج و باره بیدرتنگ آهنگ درهای حصار نموده دروازه را کشودند - و افواج قاهره از اطراف بدرون ریخته قلعه بآن دشواری را به محض کارگزاری تائید آسمانی باین آسانی فرادست آوردند - و غزات عسکر اسلام بامدادان بعد از ادای فریضه مکتوبه فجر درگاه شکرانه ایزدی بجا آوردند - و در آن کفرآباد دیر بنیاد اعلان معالم ایمان و اعلاء اعلام اسلام خصوص اذان ببانگ بلند نمودند - و قلعه اوندچیه را با توابع آن حسب الامر والا که بر اجه دیبی سنگه تعین پذیر شده بود تسلیم نموده این خالص عقیده صافی نیت را با جمیعت خودش درین حصن حصین گذاشتند و حقیقت را در خدمت شاهزاده و بدرگاه والا معروض داشتند و خود همان روز بقصد تعاقب ججهار راهی شدند - و چون بگذر آب بیتوا که بسات دهارة بنابر آنکه بهفت شعبه انقسام می یابد اشتها دار رسیدند همانجا بجهت گذشتن از آب مذکور چندی توقف اتفاق افتاد و در اندک وقتی از تأثیر جلوه نمایندهای اقبال کار گذار که بمحض امداد آن بسی امر غیر کشایش پذیر می گردد از آنگونه حایلی هایل باوجود تندی و کثرت آب و وقوع لختههای سنگ کلان در میان رود که همانا سنگ راه همین معنی دارد بآسانی گذار نمودند - و در همان ساعت با تند باد از آن آب گذشته از همه جا بایلغار متوجه دهامونی شدند و با شتاب تمام مرحله پیما گشتند - چندانکه روز چهارم آن صاه که به سه گروهی مقصد رسیدند و در مدد استحصال مقدمات حصول مقصود یعنی استخلاص قلعه مذکوره و استیصال اهل قلعه شده بودند که در عین رسیدن خبر گیران خبر به دلبران رسانیدند که آن مخدول بنابر فوط سراسیمگی و حیوانی که از

استیلائی دهشت ناشی شده بود بمحض وصول پیرامون دهمونی چو بمحصانت حصار چورا گده استظهار بیش داشت عیال و اطفال را با برخی از مال و منال که پیش از خود فرستاده بود چنانچه سابق نگارش یافته سمت چورا گده راهی ساخته و سایر عمارات و نواحی حصار مذکور خراب کرد - و دود بهائی خود یعنی کوکه خود را با گروهی از اهل اعته و اعتبار به نگهبانی دهمونی باز داشته خود از آب گذشته سمت پرگ گهتوله که بجانب چورا گده واقع است شتافت که اگر آن حصار به دستخبر بهادران عدو بند قلعہ گیر در آید بآسانی و زودی روانه چورا گد گردد - چون بهادران استماع این خبر بهجت اثر نموده از مضمون آشگون فتح و فیروزی گرفته در وسط روز متوجه پیش شدند و پس از دور که روزگار در قطع جنگل دشوار گذار گذرانیده خود را بفواحی قلعہ دهمونی رسانیدند و طرف غربی آنرا که خندقی ژرف پهناور بعمق بیست ذرا بر آن محیط است احاطه نمودند - چون سایر اطراف ثلثه آن قلعہ را که روی پشته مرتفع اتفاق وقوع دارد یکسر آبکندها و شکستهای عمیق عریض درست فرو گرفته بدین جهت که ازین جهات ملجأ پیش بردن و نقب سر نمودن و پیچ و خم کوچه سلامت راست کردن متعسر بل متعذر است لاجرم دست از محاصره آن جوانب باز داشته همگی همت ازین سمت بر پیش بردن مطالب گماشتند و در اندک فرمتی کار خویش را حسب المدعا پیش برده ملجأها بگذار رسانیدند - و در عموم آن ایام خصوص آر هنگام متخصصان از درون گرم مدافعه و مجادله شده بیان و تیر و تفنگ و توپ بازار کارزار و هنگامه جنگ را رونق و گرمی می دادند - و از بیرون بهادران موکب اقبال به فکوی سرگرم جنگ و جدال و تنگ گیری عرصه کار بر اهل حصار بودند که نه خود یکدم نفس بخوشی می زدند و نه یک

چشم زدن از دهلی توپ و تفنگ را فرصت نفس زدن می دادند - بلکه دمیدم از دمدمه افسون فتیله دود افگن آنها را بر سر آتش افشانی و جان ستانی می آوردند و پیوسته بتحریک شرارت شرار ثعبان دم پرند بان را از جا پرواز می دادند - محملا از همه جهت در تضییق محاصره کوشیده ساخت عیش بر متحصنان تنگ فضا ساختند - قضا را در اثنای آن احوال شبی که سیاه درونان تیره روز تا سحرگاه بهادران تهور شعار را گرم افروختن آتش کین دیده بودند دل نشین خویشتن نموده که اگر تا برآمد آفتاب بدین مثابه پیکار خواهند نمود یک تن از درونیان سر بیرون نمی برد - لاجرم به فکر دور دراز افتاده دانستند که عفریب آن دیوار بشب نیز بدست دلیران عدو بزند به کشایش در آید - و چون چاره معامله در تسلیم حصار انحصار دارد بذکر آن فی الحال رفتاری دودا بخان دوران پیغام داده امان طلبید - خان مشارالیه فرستاده او را نزد عبد الله خان فرستاد و آن خان والا مکان او را و همراهان او را بجان امان داده - درین حال چون عموم بهادران روهیله ازین حقیقت آگاه نبودند لاجرم بهمان روش از کار طلبیها طلبگار پیش رفت کار بودند - چنانچه بهادر خان مذکور با جمیعت خود از شکستهای سر راه بهر روش که روی داد گذار نموده خود را بدر قلعه رسانید و بمجرد رسیدن در همان گرمی دروازه را آتش داده - چون به رفتاری این خبر رسید صلاح در آن دید که از میان آب و آتش جان مفتی بیرون برد - لهذا با سایر درونیان از طرف شرقی قلعه راه بدروازه یافته زینهار پی شب تار گردید و در ظلام پناه برده رفته رفته خود را بجزنگل رسانیده - بهادر خان و همچنین نظر بهادر که پیش از همه بهادران خود را از عقب آن خان شهادت نشان بدر حصار رسانیده بود چون از درون حرکتی ندیدند بخاطر جمع داخل قلعه شده خبر به سالاران سپاه رسانیدند و غازیان آغاز یغما و تاراج نموده دست

باموال کفره فجزره زدند - خان دوران برین حقیقت اطلاع یافته درین هجوم عام به اسحق بیگ بخشی بادشاهی و خواجه عنایت الله و یارده تن از تابندگان خود بسعی تمام از راه دریچه بدرین رفت - و یک دو تن از اهل شدت و قوت را بر سر آن دریچه به نگهبانی باز داشته خود تا میان قلعه شتافت و بمنع تاراجیان پرداخت - چون ملاحظه غنایم حصار نموده ظاهر شد که تا آن حالت خیلی از اموال دست زده شد باقی بحال است لاجرم تلف شدن جزوی را خصوص در آن گونه محشر عام بحساب غنیمت کلی شمرده با ضبط تمام آنرا ضبط نموده - درین اثداء از شگرف کاری تقدیر و بدایع جهان ابداع چندی از اولیای دولت ابد پیوند باتش باروت خود را سپند دفع گزند عین الکمال از جمال شاهد اقبال خاصه فتوحات تازه بی اندازه که تازه رو نموده بود نمودند - تبیین این ایهام آنکه خود درین حال از ظهور علامات مقهوران ظاهر شد که هنوز جمعی در بروج مانده اند - علی اصغر واد جعفر بیگ آصف خان بانداز دستگیر نمودن آن گروه آهنگ آن سمت نمود - چند آنکه خان دوران بذایر ظلمت شب و عدم امتیاز دوست و دشمن بمقام ممانعت او در آمد ممنوع نگشت - و با چندی از مردم بغراز باره برای تفحص مخالفان گرد بروج میگشت - چون بحسب اقتضای قضا هنگام اصابت آسیب چشم زخم در آمد در عین سرگرمی او و همراهان او بتجسس ارباب شرارت اتفاق شراره آتش بی زینهار از گل شمعی که سابق ارباب یغما برای پیدا کردن اموال قلعه با خود داشته آنجا انداخته بودند آتش بالبار باروت قلعه که در زیر برج فخریه کرده بودند گرفته کچه نهفته یعنی فتح حقیقت آتش سوزان که همانا با تیور روزان اهل نفاق زبان یکی داشت گل کرده و بیکدم آن برج را با هشتاد ذراع دیوار جانبین پرانید - و علی اصغر مرحوم با همراهان و چندی از تاراجیان

که به‌الا بر آمده بودند راه هوا گرفته ببال آتش پرواز نمودند چنانچه اثری از ایشان پیدا نشد چه اجزای متفرقه ایشان که همانا بمراتب از معدوم بالمره نابود تر شده بود نوعی بحالت پراگندگی گرائید که بذابر استحاله اعاده آن گونه معدوم شاید در روز حشر نیز فراهم نیاید - بذابر آنکه اکثری آن رفیع بنیان بطرف بیرون قلعه پریده بود آفت کلی بسپاهیان که همراه سرداران در پای حصار اراده شب پایان بردن داشتند رسید - چنانچه قریب سیصد تن از احاد عسکر که اکثر مردم راو امر سنگه بودند تلف شده دو صد اسب نیز سقط گشتند - و از سپرداری حفظ ایزدی سرداران لشکر سلامت ماندند با آنکه سنگی به سر خان فیروز جنگ و دو سنگ پاره بسید خانجهان و بهادر خان و جی رام بدگوجر رسید اما بذابر حمایت الهی آسیبی نه رسید - و همچنین خان دوزان که با همراهان درین وقت بضبط طوایل اسپان چهار و اهل حصار پرداخته بود در کتف نگاهبانی حراست آسمانی سالم ماند - بالجمله بعد از اصابت آن مصائب چون خان دوزان پرداخت معامله پاسبانی اموال قلعه نموده ازین ممر خاطر جمعی ساخت - درین حال چندی از سپاهیان که بقصد تحصیل کاه و هیمه بجنگل شتافته چاهی پر از زر یافته بودند شتابان خبر رسانیدند و خان مذکور بعد از آگاهی بذابر کمال دولت خواهی خود بر سر آن چاه رفته تفحص کنان بر سر سه چاه دیگر که در آن سرزمین بود رسید - و از هر چهار مبلغ دولک و پنجاه هزار روپیه پیدا شده داخل خزانه سرکار خاصه شریفه کشت *

درین اثناء چون سرداران خبر یافتند که چهار بوکشته نخست در صند شاهپور که دو گروهی قلعه چورا داده است توقف کرده و به راه نمایی ادبار عزیمت خیل اقبال پیش نهاد نموده - چنانچه باین خیال محال

و اندیشه دور دراز رفتن دکن در خاطر جا داده چون راه بر سرزمین دیو گده می افتد از زمیندار آن حدود توقع این معنی دور از کار که تصور قبول آن از حد و اندازه راه او نیست نموده و بدانه پاشی زر کلي او را فریب داده چون بجای نرسید لهذا از آن اندیشه باز آمده بتازگی بر سر انجام قلعه چورا گده رفته جریده در نواحی آن مقام اقامت گزیده که اگر افواج عسکر منصور آهنگ تعاقب او نمایند در آن حصار تحصن جوید - بنابر آن خان فیروز جنگ و خان دوران اراده توجه آن سمت با خود قرار داده - و چون سید خانجهان حسب المقرر امر اعلیٰ بنظم و نسق قلعه دهامونی و مضافات آن و تفحص خزاین مدفونه آن صاحب طالع و ازونه پرداخته بود لاجرم از همراهی ایشان باز ماند - و آن در سردار جلالت آثار یازدهم ماه آبان بدان جهت شتابان شدند - درین اثنا آگهی یافتند که چون زمیندار دیوگره بدارالبوار شتافت جبهه چهار بد گوهر ازین ممر جمیعت خاطر یافته بر سر انصرام پیش نهاد سابق است - و بنابرین خیال سست و اندیشه نادرست جمیع توپهای قلعه چورا گده را شکسته و منازل بهیم نراین را که در آن حصار اساس نهاده بود بزور باروت پراکنده - و اکثر اموال و اسباب و احوال و ائقال خود را که بنابر گرانجی آن و عدم بار بردار حمل آن تعدد داشته سوخته - و با جمیع اهل و عیال از راه لانجی و کوله بسمت دکن راهی شده - بنابر استماع آن خبر درست نخست سرداران متوجه چورا گده شده روز جمعه نوبه آثار بمیدان چوگان بیرون قلعه رسیدند - خان دوران باستصواب خان فیروز جنگ با چندی از بهادران داخل حصار شد و نخست بنام منمکده آن کفر آباد که از مبداء بنیاد تا آن غایت گام مسلمانان بل نام مسلمانان بدان رسیده بود برآمد و باتفاق اهل وفاق اول و هله اعلاء اعلام اسلام و اعلان شعار ایمان یعنی اقامت اذان نمود - و نماز

جمعه بخاطر جمع با جماعت گذرانیده دست بدعای مزید جاه جاوید
 شهباشاه اسلام پرور دین پناه بر آورده استدعای بقای ابدی و دوام سرمدی
 این صاحب دولت موفق شوید و تشیید اساس آن دولتکده مخلصه موبد از
 درگاه ایزدی نمود - و احدات خان مهمند و یعقوب عم او را با شمشیر دربال
 و عالم و دلاور پسران شیرخان و کنور پسر سنگرام زمیندار را با پانصد پیاده
 تفنگچی گوئد به نگاهبانی قاعه نگاهداشته خود بمعسکر باز گشت - چون
 اردو از آن مقام کوچ نموده در موضع شاه پور منزل گزید راگهو چودھری تپه
 کرلی خان دوزان را ملاقات نموده مذکور ساخت که جبجبار به غایت
 سنگین میبود - چنانچه از جمله احوال و اثقال شصت زنجیر نیل همراه
 دارد بیست نرو باقی ماده که بعضی عمارتی عیال او بران بار است و باقی
 خزاین نقد و آلات زرین و سیمین - دو هزار سوار و چهار هزار پیاده که با او
 مانده اطراف فیلان را گرفته هر روز چهار گروه کوچ می نماید - بالجمله بغابر
 استماع این خبر بهجت اثر سالاران سپاه ظفر دستگاه خوشوقت شده
 عزیمت کار و همت کار طلب بر نیل مقصود و فوز مطلب گماشته باوجود آنکه
 یازده روز راه درمیان فاصله بود آن مخدول مقهور را قلیل یا اسیر انگاشتند -
 و روز بروز ده گروه راه به تعاقب آن گروه کذب راه رفته باین طریق شایان
 باد پایان راه نوردر مرحله پیمای ساخته با همراهی اقبال بادشاهی راه عقب آن
 مدبر بد عاقبت شتافتند - و موکب سعادت شاهزاده فیروزی نصیب سلطان
 اورنگ زیب بهادر عنان کشیده بر اثر سرداران نامور باهستگی متوجه شده
 بعد از رسیدن خبر در ماندگی و آوارگی آن برگشته بخت حسب الامر
 اعلی در دهامونی توقف گزید *

طمّوع ماهیچه رایست ظفر آیت نیّر اعظم روی
 زمین از افق دارالخلافت کبری و گستردن
 پرتو ارتفاع بر سمت ممالک جنوبی
 بقصد استخلاص سایر محال متعلقه
 نظام الملک و باقی قلاع آن
 ولایت و استیصال بر اصل
 آن سلسله و تفرج ملک
 بندیده و قلعه دولت آباد
 که درینولا بتصرف
 والا درآمد

این پسندیده این برگزیده که همای همایون فال اقبال بیروالش
 سایه شهپر مبارک فر بر تارک سرتا سر اهل این کشور اکبر افکنده و عقلی
 فرخنده لقای دولت جاوید بقایش قاف تا قاف آفاق را باواره مکارم و مغاخر
 بی اندازه فرو گرفته اینست که در همان حالت که شاهباز عزیمت چرخ
 پرواز را از یکسو به کشور گیری در آورده باشند از دیگر سو شاهین همت بلند
 آهنگ شاهانه را باندازه رسا بشکار اندازی و نشاط اندوزی باز دارند -
 چنانچه همواره بر آن سر اند که ملک از سرکشان گرفته بغروتنان دهند و پیوسته
 در پی آنند که خراج از شاهان صاحب کبریا ستانده در مخارج آرزوی

در ایشان صرف کنند - و بنابر این معنی چون درینفولا مکرر از عوایض شاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر توصیف سرزمین بهشت نشاط ولایت دل نشین بندیده که از بسیاری تالاب و جریان انهار جلگه‌ای مرغزار نسخه باغ ارم و شبیه بعین سلسبیل و نظیر جنات عدن ریاض رضوان است بعرض اعلی رسید - و فور انواع جانوران لایق شکار از اجناس وحوش و طیور بنابر تقریر دقیقه شناسان آن ملک بدرجه ظهور پیوست - لاجرم میل طبع اشرف و خواهش منش اقدس بتفرج و گلگشت و سیر و شکار آن دیار کشش نمود - خصوص درین صورت که بعرض والا رسید که میان این دو مسلک چندان تفاوت نیست این معنی خود یکباره محرک نهضت دکن ازین راه آمد چه جاده مقرر بادشاهی از اکبر آباد تا دولت آباد در صد بیست و هشت کوه است چنانچه تا گوالیار بیست و هفت کوه و از آنجا تا سرونچ شصت کوه و از سرونچ تا آب نریده پنجاه کوه و از آنجا تا به برهانپور چهل کوه و از آنجا تا دولت آباد پنجاه و یک کوه - و راه اوندجه بدین دستور است که از گوالیار تا آنجا بیست و نه کوه است و از آنجا تا سرونچ برای اسلام آباد جهیره تا پنجاه و دو کوه و بنابرین فرق بیست و یک کوه است - مجملاً پنجم آبان ماه از مقام باری همعنان عون و صون جناب پروردگار بآهنگ آن جانب کوچ فرمودند - نهم ماه شین دبیر فرستاد عادلخان با یک زنجیر فیل بدرگاه عالم پناه رسید و بانعام ده هزار روپیه برگاه خاطر فیروزمند گشت - و در همین تاریخ مکرمت خان بتقدیم خدمت استخلاص قلعه جهانسی که از قلاع استوار ولایت بندیده است و چهار برگشته روزگار نگاهبانی آن به بسفنا نام معتمد خود سپرده بود سرفرازی یافت - و بجهت پیدا کردن اموال نهفته و تجسس خزاین دینده آن متهور مامور ساخته متخلص خان را با چندی از منصبداران همراه تعیین نمودند *

بیست و نهم بموضع دهم گهات رسیده از تماشای حسن سرشار آبشار
 آنجا که بنابر اکثر جهات نظیرش بنظر سیاحان هفت کشور در نیامده
 و زبان روشن بیان طعنه بر آبشارهای کشمیر می زند اکتساب نشاط و انبساط
 مفراط نمودند - و دمی چند بتفرج آن تماشاگده خاطر پسند که سر تا سر
 کنار و بر فهرش مانند پرچم دلآویز گلرخان فبخار مسلسل و مجعد می نمود
 پرداخته بهره طیب دل و ترطیب دماغ برداشتند - و لحظه بنظر آن
 نزهت آباد نشاط بنیاد که صفحه روی زمین دلبندیش در صفائی فضای
 فیض افزای از صفوت قلوب صاحبان و باطن مقلان نشان می داد
 و دو آب جوی دل جویش که از سبز نوحیز مانند بیاض عارض شاهدان
 نوحط مخطوط بود مشغول شده مشغوف و محظوظ گشتند - و تا دو
 پهر روز آن گلزمین نزهت آئین از پرتو حضور انور آن سرور فیض مآب بوده
 چند آنکه ملتزمان رکاب سعادت نصاب از تفرج آن ارم زار بنصاب کامل رسیده
 بجهت ذخیره ایام حرمان نصیبی زله بر شدند - و چون در آن مقام جای
 که از روی فسحت ساحت در خور اقامت موکب نصرت با آنمایه کثرت
 باشد یافته نشد ناچار بمركز اعلام موکب سعادت قرین معاودت نمودند -
 و چهار روز همانجا توقف گزیده هر روز بادشاهزادهای فیروز بخت از تماشای
 آبشار و گلگشت شبهای ماهتاب ایام بیض طرب اندوز می گشتند *

بیست و نهم آبان خبر فتح قلعه جهانسی بمسامع جاه و جلال رسید
 و چگونگی وقوع این سانحه دولت برین نهج است که چون بسفنا نگهبان
 قلعه سابق کار کشائی تأیید موکب اقبال را شنیده بود و درینولا سعی
 و تلاش و پژوهش کین مجاهدان دین برای انعین دیده عیان را مطابق
 بیان یافت از مکرمت خان زینهار خواسته از آن عالم حصار را که مالا مال
 خواسته بود باسباب و آلات قلعه داری از توپخانه و باروت و انبار غله و امثال

آن آراسته بود بهواخواهان سپرد - چه آن قلعه چه بر فراز قلعه کوهچه در میان جنگل انبوه مشتمل بر اشجار خار دار سمت وقوع دارد که آنرا روزگاریا بجبهت این قسم روزی پرورش نموده بودند - چنانچه باد را در خیال آن محال از بیم خله خاطر مجال گذار محالست معهدا آذوقه و سرب و باروت یکساله خبرداران ذخیره نهاده بودند و وفور توپ و تفنگ و سایر آلات جنگ در مرتبه که باوجود آنکه جمیع بروج بتوپهای عظیم آراستگی داشت جبهه مقهور از روی فوط اتمام ده توپ کلان دیگر در حضور خود ریخته بود - مجملآ چون این معنی بر رای جهان آرای صورت وضوح یافت ریات موکب اقبال در طی راه بدان سمت ارتفاع یافت - و سایر حقایق آن قلعه بنظر انور در آمده گردید برادر راجه بیتلداس بعنایت خلعت و منصب پانصدی دود سوار از اصل و امانه مهابی و به نگاهبانی آن معتمد و معتبر گردید *

هفتم آذر نواحی موضع دتیه مضرب سرانق اقبال شد - چون راجه نرسنگدیو پدر جبهه درین سرزمین که سیرگاه او بود نشیمنی هفت طبقه بارتفاع هشتاد و چار گز بروش هندوان ساخته مبلغی کلی در مصارف جزئیات آن بنا خصوص در تزئین پرچین کاری آن صرف نموده بنابر آنکه حسن منظری نیکو نظر فریب با اشراف اعظم بر مرغزارهای سبز و سیراب در جنگلهای پر درخت و آبهای روان داشت بندگان حضرت بتماشای آن سرزمین رنج قدم و فیض قدوم روا داشتند - و چون درینولا از خزاین مدفون آن وازون بخت چاهی چند پر از زر در باغی از باغات اطراف دتیه پیدا شد بنابر این معنی گمانی که حسب انهای اهل آنجا داشتند مظنه صدق خبر بهمرسید - استحق بیگ ایزدی را بتفحص اموال مدفونه مظنونه باز داشتند و باقی بیگ قلماق نیز مامور شد که بهمراهی مکرمست خان

در جنگلهای نواحی دتیه به پیدا کردن دفاین آن مخدول جد و جهد تمام
مبدول دارد - و چهاردهم سه گروهی اوندجهه سرمزل عسکر منصور گشت -
راجه دینی سگه نگاهبان قلعه سعادت اندوز ملازمت گشته پیشکش نمایان
گذرازد و بندگان حضرت روز دیگر داخل اوندجهه گشته عمارت نرسنگدیو که
بوضع و طرز منازل دتیه بود و لیکن در فسحت ساحت و تکلف زیب
و زینت بر آن مزیت تمام داشت فیض نزول اشرف دریافت -
و فی الحال امر اشرف بتخریب منمکده که نرسنگدیو مذکور قریب بمنازل
خود در کمال ارتفاع و عظمت ساخته زر بیشمار صرف آن بنا نموده بود
زیب صدور و زینت نفاذ پذیرفت - آنگاه سرتاسر خصوصیات آن حصار
حصانت آثار که فسحت چار دیوارش حسب الامر معلی بمساحت جریب
در آمده چهار گروهی بادشاهی بر آمد منظور نظر تحقیق و تدقیق بادشاه
حقایق آگاه گردید - و بنابر اینکه همگی آن باوجود این مرتبه عظمت بالواح
کائن خارا و اختهای سنگ های سخت اساس یافته بود محل اعجاب
نظروان شد - روز دیگر ترتیب بیرون حصار که مشتمل است بر جنگلی
انبوه دشوار گذار و یک طرف آن دریای بیتوا در گذر است بنظر در آمده
آنگاه بسیر تالاب بزرگ ساگر که محیطش پنج و نیم کوه بادشاهیست و آن نیز
ساخته و پرداخته نرسنگدیو است اتفاق توجه افتاد - و همانجا منزل مبارک
گرفته سه روز دیگر بسیر گشتی و شکار مرغابی روزگار در عین کام بخشی
و کامرانی گذشت - نوزدهم از آن مقام کوچ فرموده گذار تالاب موسوم بسمندر
ساگری یعنی دریا تالاب در پرگنه جهیره که آن نیز ترتیب داده راجه است از
فیض وصول دریای لشکر طوفان اثر مجمع البکرین گردید - و مجاز اسم
مذکور حقیقت نفس امری پیدا کرد - و آن بهیره که اطراف ساحلش
هشت کوه و ربع بادشاهی بمساحت در آمد راجه نرسنگدیو مذکور پدر همین

خیره سربندی عظیم برپیش آن بسته - چنانچه پیوسته آب بسیار از روی بند بروش آبشار به نشیب آن می ریزد و بی تکلف ازین عالم تالاب مصنوع که همانا منبع فیض جاوید است با این پایه نزهت و صفا و فیض بخشیمی فضا شاید در هندوستان دیگر نه باشد - چون در توصیف کیفیت و کمیت این تالاب فسحت نصاب که اطناب سلسله بی منتهای تسلسل به پیمایش دور آن وفا نمی نماید و طریق اثبات متناهی آن که هر چند توسط جکت اواسط میانجی شده پای نردبان برهان سلم درمیان باشد بپایه کوتاهی نمی گراید - جادو فذان نیرنگ سخن پایه تخت همایون بخت داستانهای نظم ثریا نظام و رسالهای نثر نثره نثار پرداخته معهدا بجای نرسید و هزار یک حق مقام آن ادا نشد - خامه گفته زبان این شکسته بیان چه بنگارش تواند آورد که وصف آن را شاید -

کنارش چون میدان دلبران است که از چشم تماشاخانه پنهان است
بتوصیفش سخن از دس روان گشت ورقها در سفینه بادبان گشت

چون این منزل بهشت نشان که از روی دلکشایی و فرح افزایی فضا و لطافت آب و هوا ملایم طبع و مناسب منشن آن سرمایه استقامت مزاج عالم آفرینش آمد چندی مویک اقبال در آن مقام خاطر پسند که در چار حد آن زبان حال صلی حی علی الکط الرحال میزند - و ابتدای سبیل ساحل آن روکش سلسبیل را در حال عزیمت ارتکال از کوس رحیل نوازی خرم باد وداع ترحال بگوش می رسد رحل اقامت افگندند - و روزی چند ملتزمان رکاب سعادت نصاب را از تفرج این نزهستان نظر فریب دل پسند عشرت نصیب و بهره مند ساختند - چنانچه همگنان در عرض این ایام از مبداء وقت ورود تا هنگام انعطاف عثمان انصراف طول عمر جاوید برگرفته داد پهنای عرض عیش دادند - و بالجملة این برگزیده که سابق

بجهنپوره موسوم بود در يذولا باسلام آباد نامور شد - و جميع پوگنات نواحی آنرا حسب الحكم والا اهل دیوان اعلی از جمله مضافات و توابع این پوگنه که موافق هر ساله هشت لک روپيه جمع دارد و نهصد قریه تابع آنست شمرده آنرا تابع محال مذکور ساختند و همگی داخل اعمال خالصه شریفه شد و عمل مغدی برای عمل آن متعین کردند - و الحق این مرتبه توجه خدیو بکر و بر به فسحت مساحت و افاضه روح و راحت باوجود این مایه زر خیزی که سبب گنجایش انواع اهتمام بدان پوگنه شد جا داشت چه از جمله خصایص آن سرزمین اتفاق وقوع سیصد تالاب پهناور است در جای بجای آن چنانچه درین وقت حسب الامر اشرف از روی تحقیق به شمار در آمده عدد مذکور بی کم بیش بر آمد - و آن سرزمین معمور که همانا از فرط فسحت احاطه آن در ظرف معمور ربع مسکون نمی گنجد باعتبار اشتغال بر قطعات ارض و تالابهای زرف معلومه از عالم جزایر خالادات در بحر اوقیانوس مسطیط بنظر حقیقت فکر در می آمد *

بیست و دوم ماه والا اختر سعادت نصیب شاهزاده محمود اورنگ زو سبب حسب الامر اعلی از حوالی دهاموئی معاودت نموده شرف ملازمت اذوختند - شایسته خان و سایر امرا از مسجد آستان سپهر نشان راس المال سعادت جاوید بدست آوردند - بیست و چهارم ماه مذکور مکرمات خان و اسحق بیگ و باقی بیگ که بجهت جست و جوی بقیه خزاین آن تباة رای در نواحی دتیه و جهانسی مانده بودند بیست و هشت لک روپيه از چاه بر آورده بملازمت والا رسیده مبلغ مذکور بخزانة عامره رسانیدند - در همین اوقات مبلغ شصت و دو لک از وجه مبلغ مذکور رسی و چهار لک روپيه دیگر که درین مدت خان دوزان فرستاده بود بر دوپست فیل کوه توان که نظر برین معنی کوه زر شده بار کرده باکبر آباد

فرستادند - از همه جهت خزاین متفرقه آن بد مال بخزانة خاصه شریفه که ابد الاباد آباد باد مجموع بیک کرور روپیه کشید - سوای آنچه خاک امانت دار تدین بکار برده پرده از روی آن برداشته باشد و وراى آن که آن کوتاه اندیش هنگام فرار بذابر فقدان بار بردار جا بجا گذاشته و باین اندازه دور از راه نیز جا بجا در راه و و بیراه جنگل در عین گرمی هنگامه گریز و سرگرمی سرداران بتعاقب آن بد عاقبت پاشیده بود که شاید بهادران نقود بیشمار را غنیمتی عظیم شمرده لمحکه بدان بردارند درین میانه فرصت یکدمه هزیمت بدست آرد - اکثر آنها بدست زمینداران آن بوم و بر افتاده یا احاد سپاهیان بی دیانت که پی بر سر آن آورده در جنگلها خمس پوش ساخته از میانه برده باشند - چه اکثر اموال آن خدلان مال که خزانه در خزانه و گنج در گنج مالا مال از طلا و نقره بود بمثابه وفور داشت که کمیت خامه محاسب از عهده حساب کمیت آن بر نمی آید - و حقیقت چند و چون آنرا جز اسرع الحسابین دیگری نمی داند - در اصل این زر اندوخته های راجه نرسنگدیو پدر این شیطان سرشت است که جا بجا در دل زمین پیغولهای جنگل چاههای ژرف فرو برده بود و بهر چاهى از یک لک تا دو لک روپیه دفن ساخته بر سر هر چاهى علامتی وضع نموده که جز او و دو غلام معتمد دیگری از آن آگاهی نداشت - چون کار به چهار رسید او نیز مبلغهای بیشمار برین گنج خانها افزوده تا آنکه به پاداش کفران نعمت ازین عالم خزینه که گنج شایگان همانا در جنب آن شهرت رایگان کرده نسبت بدان مشتمل بر پیشینی نیست - و حاصل خزانه باد آورد پرویز نیز که در برابر آن گویی پادش برده نظر بر آن چوینی نی با محال جاگیر آباد که پنجاه لک روپیه حاصل هر ساله آن می شد از دست داده سرسبی خان و مان و ناموس و جان نیز بر سر خود سربیداد داد - و محمداً کمیت

اموال و کیفیت احوال محصول جاگیر او که درمیان سایر اولیای این دولت جاوید مرتبه قدر و مقدارش میانه بود مقیاسیت حق اساس که از آن حقیقت وسعت این ارض الله واسعة و فسحت دستگاه این دولت کده ابد بنیاد که تا روز قیامت بخلود و دوام موصول باد از قرار واقع قیاس می توان نمود - چون خاطر اشرف از تفرج این نزهت آباد باز پرداخت موضع دهامونی و توابع آنرا تفخواه جاگیر سردار خان نموده به نگاهبانی آن سرزمین منظور نظر امتیازش فرمودند - و بتفتیش بقیه خزاین جبهار مامور ساخته از راه سررنج بسوی دولت آباد توجه فرمودند - پانزدهم ماه آن سرزمین سپهرنشان از عکس بارقه نعال لامع تگاوران برق نهاد برق نژاد بهادران هلالستان گشته همه روی زمین از انطباع نقش میخهای مریخ شعاع فعال که بر عکس راقعه بدر منزل ثریا شده محفل مقارنه ماه و پروین آمد - و ظاهر آن قصبه از نصب سراق بارگاه آسمان مرتبه خدیو روزگار چون باطن انور خدا پرستای مهبط افوار و ضیا شده پرتو صفا و صفوت حضور پر نور معاینه آنکه گیتی نما گردید .

نیزنگ نمائی دولت روز افزون در باب قلعه
کشائی ابواب قلاع حصینه قلعه لوندجهه
و چوراگده و دهامونی و آوارگی جبهار
با سایر منتسبان و پیدا شدن جمیع
خزینہ های دیرینه او

کفران نعمت که در معنی اشد انواع کفران است بوالعجب
کردار است نابکار که در سرشت هرکه این خوی زشت سشته باشد اگر بمثل

فرشته باشد مردود خدا و خلق و مطرود آشنا و بیگانه میگردد - نا سپاسی و حق ناشناسی که در حقیقت خدا ناشناسی ست شیوه ایست ناستوده و شیمه ایست ذمیمه که در نهاد طبیعت هر کسی که از آن شمه بود بهمت نهاده باشند هرآنکه هدف طعن و لعن دوست و دشمن گشته مستحق خسارت آخرت و دنیا و مستعد نکال و عقاب عقبی می شود - فی الواقع کدام غرامت باین منشاء ندامت می رسد که فاعل آن تا قیام قیامت به بدناسی و تیوه فوجاسی مذکور و مشهور گشته در روز نشور با زمرة کفره فجرة معشور شود - و قطع نظر ازین مبتلای پاداش آن در عین ابتلا با انواع بلا محل نظر ترحم هیچکس نمی گردد - و سیاق این مقدمه برخاتمه کار چهار حق ناشناس انطباق تمام دارد - چه بحقیقت آن کافر نعمت که از تاثیر نا سپاسی خدا گیر شده بود و از پیش اولیای دولت فرار اختیار نموده مغلوب و مذکوب بهرجا پناه برده راه زیانست تا عاقبت که گریزان و افتان و خیزان با پسر بداختر خود در پیغوله جنگلی دور دست که غول پی بدان نه برده و از فوط تراکم اشجار باد در آن راه گذار نیافتی فرو خزید - قضا درین اثنا گروهی از فرقه گوند که گرگان آن سر زمین و راهزنان آن بر ربوم اند از ایشان خبر یافتند و رفته رفته بر سر آن دو خون گرفته رفته ایشان را چون بلای ناگهانی در یافتند و دور آن دو اجل رسیده قضا گیر را که ادبار بهمدستی خسران عاقبت و خدایان سرمد سر بدنبال نهاده بود گرفته در قتل ایشان پایی فشردند - و همدران گرسی بانداز فرو بردن اسب و سبب گرانمایه که نهایت دانه تمغای آن بدنفسان قابو طلب بود ایشان را مهلت نفس برآوردن نداده در دم دمار از روزگار شان بر آوردند - و سر جمله از تفصیل این اجمال ابهام اشتغال آنکه چون خان فیروز جنگ و خاندوران چنانچه سابق این معنی صورت نگارش پذیرفته دوم آذر بهشتاب باد و سحاب و تیزی شعله آتش سرکش از مقام شان پور

کوچ نموده سر در دژ بیل آن خاکساران بدنهاد نهادند و رفته رفته از ولایت گده کنکه و حدود الانجی که متعلق به گویند گوند است برآمده از سرحد چانده سر بر آوردند و جهت فرار و مقرآن مدیران بد اختر به تجسس و جست و جوی خبر نمودند - و چون ظاهر شد که از آنجا تا سر منزل ایشان چهار کوه فاصله است و معین از رسیدن افواج قلعه خبر بدان مقهور نرسیده همگان از فوز این نعمت غیر متوقف اتفاقی که همانا از آثار دستگیری اقبال خدیو روزگار است و تاثیر دعای کشتی وقت پاداش اعمال آن نابکار بود بنهایت مشغوف شده مقرر ساختند که بدستور معهود هر شب بعد از انقضای دوپهر سوار شده هنگام طلوع طلیعه بامداد مانند قضای آسمانی ناگهانی بر سر منزل آن خفته بختی چند خون گرفته ریخته همگی را اسیر و دستگیر سازند - چون آن عزیمت را سمع با خود درست ساخته بتهیه مقدمات شبگیر پرداختند درین اثنا از اخبار خبر گیران اطلاع یافتند که آبگندهای پهنار و شکستهای عمیق بر سر راه واقع است که در روشنائی روز عبور از آنجا متعسر است چه جایی ظلمت شب ازین رو تا هنگام صبح بتأخیر قرار داد مذکور قوارانده بعد از ظهور فروغ سواد هم و فراغ نماز فجر قدم در راه نهاده - و پس از گذشت یک پهر روز که بر سر بدکه ایشان برآمده ظهور یافت که بد اندیشان شب هنگام آگاهی یافته شبان شب مانند اندیشه پراگنده خودش پیشان شده بشتاب بخت برگشته خودش راه سرعت پیموده اند بنابرین سواران عسکر ظاهر اثر بود از تحقیق سمت مقر ایشان طریق تعاقب آن بد اندیشان پیش گرفته تا شانزده بیست کوه گوندوانه که چهل کوه رسمی است راه بردند - و چون مرکبان اکثر اهل سوکب فعل افکنده و مانده شده بودند خان فیروز جنگ صلاح در توقف دیده تا قریب دوپهر درنگ گزیدند - و ستوران را نالبدی نموده و آسوده ساخته نیم شبان سوار شدند و سرعت

هرچه تمام تر طریق عجلت سپرده به نگهبانی تمام راه بسر می بردند - تا آنکه نزدیک دوپهر همان روز بعضی از قراولان خان فیروز جنگ خبر رسانیدند که سپاهی سپاه مخالفان از دور پیداست که بشتاب تمام فیلان خزانه بار و عمارتی دار را با سایر احوال و ائفال پیش انداخته خود بطریق چنداوی از عقب راه می روند - و پس از استماع این مژده فرحت افزای ملالت زدای سردار شهامت شعار فوج قراولان را مامور ساخت که بشتاب تمام پیشتر شتافته سر راه بر آن خون گرفتگان بگیرند - و بعد از روانه شدن قراولان در حال چهار صد سوار تفنگچی و کماندار تعیین نموده بکومک ایشان فرستاد - هنوز قراولان بدان سیاه بختان نرسیده فوج کومکی بدیشان رسیده بمجرد پیوستن دلاوران دل دیگر یافته آن مقهوران را بباد تیر و تفنگ گرفتند - و بمحاله نخستین جمعی از آن فرقه تفرقه اثر را انداخته باقی را مضطرب ساختند - درین حال عم بهادر خان که به نیکنام موسوم بود با هشتاد سوار خود را بهادرانه پیش تاخته بقصد سر راه گرفتن از ایشان در گذشت - جابه چار چون وقت را تنگ دید چندی از عورتان را که مرکبان زبون داشتند بدست خود کشته سپیدی کشته شدن شد - و بکرمالجیت برگشته بخت برگشته در پیش خود یسال قتال آراست و قوشونی از اهل خلاف بهرجه مصاف ریخته اطراف نیکنام و همراهان او را احاطه نمودند - و آن مرد مردانه با وجود کثرت اعداء و قلت اولیاء بذایر حفظ ناموس جای خود را بدرجی نگذاشته زد و خورد بسیار نمود و آخر کار به هفت تن از همراهان زخم کاری برداشته بر خاک عرصه پیکار افتاد - و این اسم ساهی را بدنام نه ساخته حقیقت با مسمی ساخت - درین حال مادمه سکه پسر را برهن خود را بدیانت نیکنام رسانیده بر ایشان تاخت و دلیرانه با دای قوی برقاب آن دل باختگان زده برد و خورد در آمد - و بعد از حمله نخستین چندی را از

انجمله به یئس المصیر باز گشت داده باقی را پریشان ساخت - در همین گرمی که همگنانرا بضرب تیغ مرد افکن از معرکه نبرد باز گردانیده بود خان دوران خود را چون شعله سرکش تند و تیز به بهادران رسانیده بجهت گرم ساختن هنگامه ستیز با یکدیگر اتفاق نموده بدمدمه انسون عزم درست و نیت صادق در یکدم چندان آتش کین افروختند که شراره از آن خرمی وجود نابود اصحاب شرارت را در هم سوختند - توضیح این مقال مبهم آنکه چون آن دو سردار جلالت آثار با مرد - خود بهیئات اجتماعی بر صفوف جمعیت لشکر تفرقه اثر شان که با وجود جبهه‌های مطرود و بکرمات مردود شیراز پیوستگی داشت حمله آور گشتند آن دو خیره چشم از روی زیاده سرپا نخست پای کمی از صدمه مرد آزما می سرداران نیاروده قدم ثبات فشردند - و از باب حرکت المذبوح مرغ بسمل بنابر اضطرار باضطراب در آمده دست و پای چند بیپوده ناسودمند زدند و عاقبت جمعی را بکشتن داده خود آشنگ سر بدر بردن نمودند - و طوف نقاره خود را با چهار زنجیر فیل و سه شتر بر زر آنجا گذاشته بجانب جنگل مقرر گزیدند - و جنگ پای ناواران آن روز نیز در عرصه مصاف جان مفتی از دست بهادران عسکر فیروز بیرون بردند و بندهای درگاه والا باقی روز از دنبال آن بقية السیف جدال تا هنگام شام تردد نموده پی بدیشان نه بودند و ناچار در آن سرزمین منزل گزیدند - و دو پهلوان از شب سپری گشته آگاهی یافتند که آن سرگروهانی اهل نفق اهل و عیال خود را با هشت زنجیر فیل خزانة بجانب نگه‌دارنده روانه ساخته بر اثر آنها آهسته آهسته می روند - خان فیروز جنگ و خان دوران بمنجرب استماع خبر آن مدبران جریده تر شده اراده تعاقب ایشان را بزور حزم آراستند و اردو را با بهادر خان که در آن آوان بیماری وضعف بر طاری شده از روی تعجیل با سرداران تردد

می نمود باز داشتند - درین مرتبه خان دوران متعهد نگاهبانی فوج
 هراول و متصدی پی بدر بردن و راه سر کردن شد - و با آنکه مزوران در باب
 کور کردن پی فیلان انواع حیل بکار برده بودند آن سردار پی بر کرده از بس
 که کار آزموده و پیکار فرسوده شده در فنون سپاهگری بی بدل روزگار گشته بود
 خود مقید تجسس اثر آن ادبار اثر شده مطلقاً از پرکاریهای ایشان پامی کم
 نیآورده پرکار اندازه و مقیاس قیاس عقلی از دست نداد و یک نقطه وار
 قدم از محیط راه جاده ایشان بیرون نفراده بر اثر بداندیشان می رفت
 تا آنکه رفته رفته خبر یافتند که آن نابکار چند مکار از راه قریب دو فیل خزانه
 بار دار بجنگل شمالی عرصه کارزار گذاشته اند - و اودی بهان پسر ججهار
 سنگه با سیام و دودا که هشت زنجیر فیل خزانه گرفته بصوب گلکنده روانه
 شده بود درینولا شش زنجیر را بر سبیل پی غلط بسمت چانده فرستاده
 تا بر بسبب این مکر و تزویر بدر توانند رفت و دو ماده فیل با رفتار که بر آن
 عیال و اطفال مستعد نکال سوارند با خود گرفته بسرعت تمام می روند -
 خان مذکور چون اراده دستگیر نمودن ججهار و بکرمالچیت داشت اصلاً
 ملتفت بد آنها نه شد - قضا را از آنجا که نیرنگ سازیهایی
 و کارسازیهایی اقبال است چندی از تابینان خان مشار الیه که
 مانده بودند بهمان فیلان معهوده بر خورده هر شش را با ت
 نموده بجنس نزد سرداران آوردند - چون خیل سعادت
 کروه راه پیموده بودند از دور سیاهی آن تیره بختان
 حال خان دوران سید محمد پسر خود را با
 خویشگی و پانصد سوار یکه تاز مغل پید
 سردارانه از عقب راهی شد - چون قوشور
 آن جهالت کیشان که از کمال اعطراب

زوی قرار فرصت اظهار جوهر حمیت جاہلیت یعنی کشتن اهل و عیال که کفره را از آموز مقرر است از قرار واقع نیافته باوجود عدم جمیعت خاطر رانی پارتی که زن نرسنگدیو بود و هم چنین چندی از زنان و دختران خود سال خود را جمدهری چند سرسری زده خود اراده بدر زدن نمودند - در عین این حال دایران شیر حمله بیکبارگی بارگیها را برانگیخته بر سر حمله ایشان ریختند - و در آن میانه جمعی که عار فرار بخود قرار دادند پناه بجنگل برده داخل پیغولها و دخیل انبوهی اشجار شدند - و گروهی که دوستی نام و فنگ را بر صحبت مال برگزیدند مردانه قدم ثبات افشوده بدست و پا زدن در آمدند - درین اثنا خان دوزان نیز از عقب رسیده همکنان بهیئت اجتماعی بر آن جمعی پوشان ناخند و به یک دم گرد از بنیاد وجود آن بد نهادن برانگیخته دود از روزگار آن تیره روزان بر آوردند - چنانچه بصورت دمه مرد افکن و دمه تیر و تیغ بهادران شیر آوزن ده هماغا هم خان بهت دمه افسون باد مهرگان است بیکبار سرهای آن زیاده بهادری که بر تن ایشان بار گران بود مافند اوراق اشجار در برگ ریزان خزان فرو و بتنگ - و آن صدها چاه پناخت که از غایت تیره بختی پرویز گودون غبار بهادران عسکری ایشان ریخته بود و با این همه از روی سبکسری و باد ساری گرد بقیة السیف جابجانی انگیخته هم بدست خروشتن خاک مصیبت بر سر خود در آن سرزمین - با خاک معرکه یکسان شده خون بخاک بر آمیخت - که آن سرگروشی است که مانده زنده پیدان کوه توان بودند که سرمایه لذت عمر خزانة بجاذب نگذره روان - پ درهم و دینار باز داشتند و آن دو نابکار خود خان فیروز جنگ و خان دوزان معرکه زده بدر رفته بودند - درجن سال پسر شده اراده تعاقب ایشان را بزبور دستگیر گشتند - و خان دوزان رانی پارتی آن آوان بیماری و ضعف برو طاری گشته را از معرکه برداشته با جمیع اسباب

و اموال خصوص فیلان اشرافی و مرصع آلات نزد خان فیروز جنگ آورد -
 و سرداران آن روز بر کنار تالابی که در آن نزدیکی بود مقرر عسکر فیروز قرار دادند
 و سایر نقود و جواهر و آلات مرصع و آلات زرین و سیمین و دیگر نفایس اجناس
 را بجهت سرکار خاصه شریفه ضبط نموده در تلاش و جست و جوی بقیه
 اموال آن خدلان مآل بودند - اتفاقاً خبر رسید که آن دو خون گرفته خداگیر
 که از بیم شمشیر دلبران باوجود کمال ناپاکی و بی باکی مانند تیر از
 خانه کمان پاک و صاف بر کند زده بودند - مانند کمان زه گسسته خاذه باخته
 خسته و پی شکسته گوشه گرفته و بحسب اتفاق گوفدان آن سر زمین پی
 بدیشان برده هر دو را بر خاک افکنده اند خان دوران از استماع این خبر
 بنابر کمال اهتزاز از جا در آمده بی درنگ آهنگ آن مقام کرد - و چون بر
 سر لاش آن دو بدکیش سرکش رسید نخست سرهای آن دو بد نهاد را
 از تن بردن فرموده باحضر قبیله ایشان اشاره فرموده همان لحظه همگنانرا
 حاضر دیده در حضور خود بالمشافه چگونگی حقیقت این قصه را پرسیده -
 و اسب و سلب آن دو مستحول را از قاتلان ایشان طلب نموده بعد از
 احضار باسرها و انگشتریهای مهر ایشان طلب نموده به سبیل نشان نزد
 خان فیروز جنگ آورده - و خان مذکور در حال سربهارا مستحضر بهادر بیگ
 داروغه قور خانه تفنگ خاصه که بحسب الحکم اعلی همراه بود بدرگاه والا
 ارسال نمود - و حقیقت این فتح مجین را که به فیروزی اقبال بادشاه دین
 و دنیا پناه روی داده بود در طیب عرضداشت بپایه سربور خلافت مصیر
 عرض داشتند - بالجمله بهادر بیگ مذکور کوچ در کوچ روانه شده روز بیستم
 دیماه که نواحی سیهور سمنزل مسافر منصور بود سرهای آن خیر و سر تیره
 اختر را که بحکم وجوب پاداش کردار بد پی سپردن خیل الدبار آسمانی شده
 بودند بدربار سیهور مدار رسانید و بحسب الامر اعلی برای عودت کوتاه نظران

از در سرای سیهور نگونسار آویخته شد - و چون سالاران عسکر نصرت مآثر را خاطر از ممر دفع اهل شورش بجمیعت گرائید، از روی کار طلبی اراده نمودند که چون قریب بملک چانده رسیده اند نزدیکتر شتافته باین تقریب از زمیندار آنجا که عمده ترین زمینداران آن سر زمین است پیشکش طلب نمایند - بنابر آن اندیشه نوشته متضمن ترغیب و تهریب تمام همراه سنگرام زمیندار کنور راهی ساخته و ترتیب لشکر و آرایش صفوف نموده خود نیز کوچ در کوچ بسوی آن سر زمین روانه شدند - چون فرستاده رسید و آن نوشته رسانید از مهابت این دولت خدا داد تن بفرومان پذیری در داد و سایر اموال و اسباب بجدیل متخدر را که مردم جابجا تاراج نموده بودند و افواج بادشاهی از کمیّت و کیفیت آن آگاهی نداشتند همگی را یکجا کرده دو گروهی چانده جای که ساحل رودبار فریده ملتقای دریای لشکر مواج و امواج آن دریا شده بود بملاقات سرداران فایز گردید - و آن اموال را گذرانیده اظهار کمالاتی بکرنگی ظاهر و باطن نموده و دم نقد ادایی مبلغ پنج لک روپیه بصیغه ضیافتانۀ بندگان درگاه خدیو زمانه وعده نموده بدر وقتۀ در صدد سرانجام شد و تعهد نمود که هر ساله بیست و پنجیر قیل بدرگاه عالم پناه ارسال دارد و هشتاد هزار روپیه قیمت فیلان بخزانۀ هاسره رساند - و آن دو سردار شهباست شعار عهد نامه مشتمل بر اقرار قرار داد مذکور که عبارت است از ارسال پذیرفته‌ها و تقبیل استعجال در باب استسعاد بدریافت سجده درگاه والا بدولت آباد بدستخط و مهر او تکصیل نموده دست ازو برداشتند - از جمله پیشکش حال دو فیل نامی بود یکی روپ سنکار و دیگری بهوجراج *

از وقایع این ایام خیر انجام درین تاریخ بمقتضای شوخ چشمی‌های انظار انجم و شور انگیزی‌های اوضاع افلاک آسیب عین الکمال به جوقی از اولیای دولت بیزوال رسید - و علت این قضیۀ اتفاقی آنکه چون

سابق نجابت خان ولد شاه رخ میرزا که در آن ولا فوجدار دامن کوه ولایت پنجاب بوده بذات تحریر کار طلبی و به اندیشی و دولتخواهی متصدی سرکردن مهم سری نگرا و تسخیر آن ملک با تحصیل پیشکش کلی بشرط کومک در هزار سوار شده بود بعد از اجابت ملتمس با قوشونی آراسته از تابینان خود و لشکری کومکی درگاه والا روانه شده جمعی از زمینداران محال متعلقه فوجداری خود را نیز همراه گرفت و بآئین شایان و توزک نمایان بکوهستان آن سرزمین در آمده نخست از نیروی اعتضاد تأیید بر چندین حصن حصین دست یافت - و در آخر امر بنابر کم تجویگی و نائرسودگی روزگار اساس معامله بر ناعاقبت بینی نهاده از ضرر فتوحات عظیمه که هم در فائده مهم روی داده بود از اندیشه فرجام و فکر خاتمه مهم چشم دوخته مآل اندیشی را پی سپر ساخت - و این معنی نه تنها باعث پیش نه بردن کار و بیپایان رسانیدن مهم گردید بلکه درین صورت بسی سرمایه بیدار رفته چندین هزار تن از سوار و پیاده پی سپر و پراکنده بل منقود الاثر شدند - و تفصیل این اجمال آنکه خان مذکور بمحور وصول بدان سرزمین نخست حصار استوار شیر گده را که زمیندار سری نگرا در سرحد خود بساحل آب جون بنیاد نهاده سپاهیان جرار کار طلب آنجا باز داشته که بهنگام افتناز فرصت بر محال بادشاهی و ولایت سرمور تر کنای و دست اندازی می نمودند احاطه نموده باوجود نهایت دشواری راه و غایت استواری بر سر سواری بدست آورد - و از آنجا بید رنگ بآهنگ استخلاص حصار حصانت آثار کالسی که سابق بر زمیندار سرمور تعلق داشت و زمیندار سری نگرا بطلب بر آن استیلا یافته بود چون خان مذکور بدان حدود شتافته اطراف آنرا محاصره نمود در عرض اندک مدتی آنرا نیز تسخیر نموده بر زمیندار مذکور

(۱) این سری نگرا اکنون در ریاست قندهار (قوسوال) داخل است و به دار الخلافه

کشور که همین اسم دارد خط ملط بنیاد کند

سپرد - آنگاه بروفق درخواست آن وفاق اندیش فوجی بکومک داده قلعه
 بیرات را که ملک قدیمی آباء او بود و زمیندار سری نگر بجبر انزاع نموده
 بود - و از کالسی بهصار انزور که بنابر کمال حصانت بنیان و حرونت محل
 و مکان امکان استخلاص آن محال بود بنابر حکم مکافات جبر و قهر از تصرف
 آن مقهور بر آورده حواله نموده - چنانچه از سری نگر که زیاده سری راجه آن
 سرزمین بر سر آن بود پای کمی نداشت توجه نموده در اندک مدتی بآنمایه
 استواری و دشواری که از عالم کره از عرض سه طرف چار دیوار آن بهکوزه
 احاطه تامه محیط آن در آمده بود و ربع رابع راهی صراط شان در غایت
 تنگی و تاریکی داشت که پیاده را بآسانی عبور از آن مقدور نبود بکار کشائی
 کلید نائید کشایش پذیر گردید - و صد هزار سوار پیاده بسرداری جگتر
 زمیندار لکهن پور بدگاهبانی باز داشته خود همت کار فرما را بر استخلاص
 سایر آن ولایت گماشته راهی پیش شد - و جلد و چسپان شتافته تا کنار آب
 گنگ را بر سبیل تاراج و تاخت پی سپهر عساکر سیلاب اثر ساخت - و اکثر
 آن سرزمین ها را بقبضه تصرف در آورده قریب موضع هر دیوار از آب
 مذکور عبور نمود - درین حال خبر رسید که آن مقهور بفکر دور افتاده درینولا
 حشری از اهل شور و شر نزدیک سی چهل هزار پیاده فراهم آورده در صدد
 اندک دهفته دره کتل تالو که راه در آمد ملک منحصر در آن ست
 شده و آن تنگناپیست واقع در کهسار این سرزمین که زیاده از بیست گز
 عرض ندارد و در وقتی که مفتوح باشد به نصب صد منصوبه و حیل
 از آنجا نمیتوان گذشت چه جای آن حال که آنرا بمسدی استوار از گچ
 و سنگ مسدود نموده و گروهی از تفنگچیان قدر انداز بحفظ آن باز داشته
 باشند درین حال جاده قیاس اشکال آن کشاده است - بمجملاً سردار جلالت
 شعار بمجرد استماع این خبر بنای چاره گری آن کار دشوار کشا بر اساس
 اظهار تجلد نهاده گوجر گوالیاری و اودی سنگه راتهور را به نگهبانی بنگاه

در اردر نگاهداشت - و خود با بهادران کار طلب طلبگار پیش برد مقصد گشته
 رو بسوی سد مذکور نهاد - و پس از استعمال انواع لطایف حیل جریده
 بسرحد کتل رسیده اراده پیش رفتن بخاطر راه داد - درین حالت گروهی از
 ایشان بآهنگ ممانعت سر راه گرفته ابواب جنگ به تیر و تفنگ مفتوح
 داشتند - و مجاهدان میدان دین به پناه حمایت ایزدی در آمده عین
 و صون آنحضرت را سپر حفظ تن و سرمایه و قایم خویشی ساختند - و غایت
 مرتبه جلالت بکار آورده دست به تیغها بردند و کشتار کار فتح پیشنها اندیشه
 صواب پیشه نموده بهر طریق که پیش رفت می رفتند - چنانچه در آخر کار
 خود را رفته رفته بدیوار بست رسانیدند و بدو ک خنجر و جمدهربل بنفاز
 عزیمت نافذ و همت کار گر که به یک دم صد رخنه در سد سکندر میکند و هزار
 شگاف در دل کوه قاف می افکند رخنه در بنای آن دیوار سنگین اساس
 انداختند - و با شمشیرهای کشیده حمله آورگشته جمعی کثیر از مخالفان
 قضا رسیده را کشته و اسیر نموده و باقی را منہزم ساخته چندی بتعاقب آن
 بد عاقبتان پرداختند - و درمیانه بهاندیو نامی از سرداران نامی آن شیطان
 ترس سیر بقتل آمده موجب ضعف و وهن همگنان گردید - نجابت
 خان بعد از فتح غنیم و کسر سد بهزار جر و ثقیل از آن کتل عبور نموده
 گوجر و گروهی دیگر از سپاه را که به حفظ بنگاه نصب کرده بود
 با سایر احوال و اطفال طلبیده قدغن نمود که زود بدو ملحق شوند -
 و گوجر و همراهان روز دیگر خود را رسانیده باتفاق از آن مقام کوچ نموده چون
 در سی گروهی سری نگر منزل گردیدند زمیندار آنجا بسبب این معنی بی پا
 شده از جا رفت - و بنابر شجره جنود آسمانی یعنی افواج ربیب شمار
 و هراس بیقیاس که در لباس قنوجات پی در پی جلوه گر شده عرصه باطن آن
 تهره روز فرو گرفته بود دل باخته باضطراب و اضطراب و اضطراب و اضطراب

بدست و پازدن در آمده چندی از معتمدان خود را بشفاعت و اظهار انقیاد و اطاعت نزد خان فرستاده التماس امان نمود - و درین مرتبه سه لک بر هفت لک رویه که سابق بر سبیل پیشکش قبول نموده بود افزود و یک لک رویه بظاهر رسم مهلتانده بخان تقبیل نمود مشروط بر آنکه تا هنگام سرانجام پیشکش و ارسال سایر پذیرفته در همان مقام درنگ نماید - و متعاقب ایشان مادهو سنگه نام مرزوبی شیطان سرشت اهرمن نهاد که نزد آن سرگروه اهل ادبار اعتبار و اعتماد تمام داشت و همیشه بوکالت در دربار سپهر مدار حضرت سلیمان روزگار می بود بطریق رسالت نزد خان آمده دم نقد برخی سیمینه آلات بصیغه پیشکش گذرانید - و بنیاد نامه و افسوس نموده آن ساده دل سلیم الصدر را بفروغ و افسانه از راه برد - و چون درین ضمن بر عموم حقیقت احوال مخصوص کثرت سپاه و کمی آذوقه اردو که از دوری راه و وساطت نقبات معذب و فرسیدن رسد غله ناشی شده بود اطلاع یافت بانداز آنکه عرصه تکثیر و کار دشوار تر بود باز از سرفرو آغاز داستان کرده بنیاد مکر و داستان نمود - و چون دانست که آن ساده باطن بهجمله حیاه افتاده صید قید تزییر شده بعد از چهارده روز که روزگار یکف و کومک بدست آمد مقوم ساخت که پیشکش معهود در عرض پانزده روز سامان نموده برساند - و چون خاطر ازین ممر جمع نمود در کس از خویشان خویش را بجای خود در اردو گذاشته به بهانه تحصیل پیشکش و مهلتانده و کوشش در تعجیل ارسال آن دستوری حاصل نمود و باین دستور خود را بدر انداخته از آن مخصوصه نجات یافت - و چون اطلاع دقیق احوال را بدرجه اعلی رسانیده بود میدانست که عسکر از نهایت ضیق طریق معیشت زیاده بر یک ماه و یک روز در تنگنای آن کوهستان درنگ نمی تواند نمود بلکه بظاهر نزدیکی موسم برشکار تا این مدت نیز محال توقف محال است لاجرم بخاطر آورد که

چندی دیگر بفسون فسانه طرازی و داستان پردازی باسوز فردا روز بگزارد و دیده و دانسته ارسال پیشکش را تعویق اندازد که شاید درین میانه به بهانه سرانجام کار خود بسازد - مجمالاً بار دیگر خان گم کرده کاری آزمون را بفریب وعدهای بیگانه از وفا تخلف آشنا دغا داده قریب یک نیم ماه دیگر در انتظار آن امید دور از کار چشم براه نگاه داشت - و همین یک لک روپیه از همه جهت در عرض این اوقات درین مدت رسانیده رفته رفته کار قلت غله و کثرت غله بجای کشید که نرخ یک سیر غله بیک روپیه رسید و از آن نیز جز نامی در میان باقی نی - چنانچه از نان نشانی جز صورت آن که پیوسته متصور همگنان بل در نظر ایشان بود در نظر نمی آمد - چون در آن قحط عام از فرط انعدام طعام کار خواص چه جای عوام بهلاکت کشید بمثابه که مردم نامی را جان بلب رسیده نان بلب نمی رسید و ارباب ننگ و نام از زیادتیی جوع باسم نان جان میدادند - چنانچه سرداران را از فرط بی قوتی که فرج کم قوتیست هوای پایداری از سر بدر رفته فکیف احاد سیاه که بر سر تحصیل یک دانه تا پای تیغ بل بر سر دار می رفتند -

* مثنوی *

در آن معشر که گشت از قحط سرشار
همه کس همه چو کرکس آدمی خوار
بیکنجو جان نمی دادند و جان نمی
ز نان نامی و آنهم در میان نمی
در آن هنگامه شد صد سر بیکنجو
هزاران خسرو چو سر بیکنجو

کوتاهی سخن سرتاسر مردم بر سر مشتی گذرم چوین خوشه جو چنانچه
تیغ بر سر هم می کشیدند بلکه برای یکدانه که در زیر خاتک پنهان بود هرگاه
پی بدان می بردند هزار مرغ زنگس خود را بدام هلاکت می انداختند -

و درین میانه مخالفان کم فرصت نیز از جمیع اطراف بندکوی راه برآمد و شد
متدردین گرفته بودند که اگر خون گرفته از کنار اردو چه جای مقام دور دست سر
برمی آورد بازو بخون او می کشوند چنانچه ازین رو نیز راه برهمگنان بستند -
و سردار ناآزمون کار خود بذایر غایت خورد سالی و کار نادیدگی از غرور فتوحات
متواتر که در مبداء مهم رو نموده بود چنانچه مکرر مذکور شد آن طور هوای
نخوت و پندار در سر جای داده بود که غلبه اعدا را بخاطر راه نمی داد و مطلقاً
مقید عاقبت اندیشی و پیش بینی نشده فکرحال چه جای مآل نمی کرد بلکه
از کید غنیم و راه گیریهای ایشان نیز آگاه نبود - چون شکایت بی ادوقی
مردم از حد افراط تجاوز نموده بگوش او رسید ناچار گوجر گوالیاری را با
دو دست سوار به پرگانه نگین فرستاده که رسد غله را زود رساند - چون آن خون
گرفته چند پنج شش کروه اردو شدند گروهی انبوه از خیل مخالف که بکین
ایشان کمر بسته کمین کشوده بودند اطراف همگنان را مانند نگین انگشتر احاطه
نموده دست بکشتن و بستن گشادند - چون گوجر راه نجات از همه سوسود
دید و دانست که بهیچ وجه جان از آن میان بیرون نمی توان برد لاجرم
دلشاد سرگشته با پسران و همراهان و خودشان و منتسبان همگی یکجا
جانیفشانیه نمودند چنانچه یکتا نماز که سر بدر برده خبر سردار رساند -
و آن سردار غفلت شعار بذایر و فریبی شعوری و کم تدبیری ازین قضیه
هرگز آگاهی نداشته منتظر معاونت و رسانیدن آذوقه بود - چون آن کم فرصتان
انگرمون صفت طریق راههای همه جهت مسدود نموده بندکوی اطراف
و انتهای اردو را از همه سوا احاطه کرده بودند که جاسوسی خبر گشته شدن گوجر
نتوانست فرستاد آن وقت از گران خواب نخوت و پندار بیدار گشته از اصل
کار خبردار شد - الحاصل تنگ گیریهای اعداء بمثابه ساخت کار بر اولیای
دولت پایدار تنگ فضا ساخت که کسی را اندازه آن نبود که یک گز اندازه

بلکه یک گز راه انداز رفتن بخارج معسکر در خاطر جای تواند داد چه جای آنکه جهت گاه و هیمة بدور دست لشکرگاه گر همه یکدست راه هموار باشد پامی بیرون نهد - عاقبت که قطع نظر از ضرب المثل فی الحقیقت کار بجان و کارد باستخوان رسید - در وقتی که کار از کارگری تدبیر در گذشته بود در صدد چاره گری معامله شده ناچار علاج را منحصر در باز گشت یافت - چون کوچ کرده نزدیک سه کوه راه طی نموده ظاهر شد که همه جا راه مسدود است لاجرم همگنان بخاطر آوردند که پیاده شده هر گروهی برای روانه شود - و همه مردم باین فکر دور از راه بیگانه از صواب عمل نمودند و روپچند گوالیاری چون دانست که از آنجا بیرون رفتنی نیست بنابراین رو بچندی از همراهان خود که ازیشان چشم یارری و همراهی داشت کرده گفت بمقتضای منظومه - یک مرده بنام به که صد مرده به ننگ - بهتر آنست که خود خونخواه خود شده خون خویش بدر نسازیم و بهیئت مجموعی برین گروه حمله آورده در عین تردد جان در بازییم - همگنان باو اتفاق نموده در مقام جنگ بعد از دار و گیر ایستادند و رزمهای دلیرانه و نبردهای پستمانه نموده بعد از دار و گیر بسیار چندان ایستادگی و پایداری بجا آوردند که همگی همانجا بمردی کشته شدند - بالجمله جمگی آن سپاه از پیاده و سوار که در آن کوهسار پریشان و پراکنده شده بودند حایجا سر باختند - و خود خان نجابت مکان با جمعی قلیل سر بازانه بمیان ایشان زده همه جا مردانه زد و خورد نموده رفته رفته جان بدر برده - و قریب ده هزار پیاده که از زمینداران دامان کوه پنجاب همراه خود برده بود خواه جمعی که قبل از معاونت او پراکنده شده بودند و خواه گروهی که همراه او انداز باز گشتن نموده هر چند بطرفی افتادند همگی ضایع شدند - چنانچه یک تن سر بیرون نبود اگرچه در آخر آن اندک مایه مردمی باقی مانده بودند - چنانچه

در آن وقت زیاده از هزار پیداده باو فماده بود و از سواران نیز نصفی متفرق گشته بودند - چون این معنی بمسامع علیّه بندگان حضرت اعلی رسید طبع مبارک بغایت متغیر شده آن وضع نابخردانه آن شریف النسب بی نهایت بر خاطر اقدس گرانی نمود - و باوجود این معنی چون خان نخست از نادیب ادیب روزگار آزار و اضرار تمام یافته بود معیناً نسبت آبلی او نیز منظور آمد نظر برین دو معنی نموده از لغزش او اغماص فرمودند - و در تنذیه آن غفلت آئین بهمین تغیر جاگیر و خلعت خلعت منصب والا اکتفا نمودند و تقدیم خدمت فوجداری آن محال را بمیرزا خان ولد شاه نواز خان بن عبد الرحیم خانخانان مرجوع داشته جاگیر او را در وجه طلب میرزا خان مذکور تفخوّه دادند *

بیست و یکم شهریور روز پنجشنبه سالخ ذی قعدة جشن وزن قمری سال چهل و ششم از عمر ابد قرین نیر اعظم روی زمین بآئین هر ساله ترانین و آئین پذیرفت - و جمیع مراسم معهوده این روز مسعود از مواظقه آنحضرت با سایر نفوذ و اعطاء آن باریاب استحقاق و باقی عطایای مشرقة از امانت مناصب و مراتب و براتب و غیره بظهور پیوست - درین روز فرخنده نابوه بی ایامی نذر محمد خان والی بلخ را بمرحمت خلعت و خنجر مروج و انعام بیست هزار روپیه نقد و نه خوان مالا مال از وجوه ثلث طلا و فکرة که تهیه آن معهوده همه ساله ازین روز برکت اندوز است نواخته بخدمت معاودت دادند - و بیاقوت تحویلدار سوغات پنج هزار روپیه و خلعت و برای صالح خواجه برادر خواجه عبد الرحیم جوابداری که یک دست باز طویغون و تحف دیگر بر سبیل نیاز بدرگاه والا فرستاده بود چهار هزار روپیه مصحوب ایشان بمرحمت نمودند - و بعاطفت بادشاهانه میرک حسین خوانی را بجهت ایصال جواب نامه خان والا مکان نامزد ساخته در همین

انجمن والا دستوری دادند - و وقت رخصت بانعام ده هزار روپيه و خلعت و اسپ نوازش فرموده یک لک و بیست هزار روپيه را جنس مشتمل بر صد و شصت قطعه یاقوت و پنجاه قطعه زمرد و یک زنجیر فیل ماده با حوضه نقره و دیگر نفایس برسم سوغات مصحوب مشار الیه ارسال داشتند - و هفت لک روپيه نقد و جنس از جمله دوازده زنجیر فیل و پنجاه اسپ کونت و بیست و پنج نفر خواجه سرا و نفایس انواع عود و دريست دست سپر و اجناس بیشمار از جنس قماش سفید و پارچه وغیره و پنج لک روپيه نقد از وجوه پیشکش زمینداران بنگاله که حسب المقرر بصوبه داران آنجا میدهند بابت پیشکش اعظم خان صوبه دار سابق که قبل از عزل ارسال شده بود بنظر مبارک گذشت - دهم ذی حجه که عید سعید اضحی بود مسعود سعادت افزای ماه و سال شده بود مرکب اقبال برگزیده حضرت ذوالجلال به آهنگ احیای مراسم شریعت شرّاً به عیدگاه توجه فرخنده نموده ساحات آنرا بزور فروغ جمال جهان آرای آراستند - و بعد از فراغ نماز عید گاه بازگشت نیز راه گذار از دو سو بوجود نقود نثار زر ریز شده باین آئین شایسته بندگان حضرت همه راه از گام بخشی اصناف مردم و اقوام انام کامران بوده بآهنگ ازدیاد مواد داد و دهش آهسته آهسته سمند خجسته پیکر فرخنده منظر می راندند تا بدین ستوده روش پسندیده بخت و دولت از شش جهت محیط و اقبال از پیش روان و سعادت از دنبال دولان بسمت مرکز منطقه خلافت معاونت فرمودند - درین روز سعادت افروز نابهره بی ایلچی نذر محمد خان را بانعام مبلغ سی هزار روپيه سرافراز نموده و بیاقوت تحویلدار پنج هزار روپيه و بمواد اخته بیکی چهار هزار روپيه و به عباد الله میرشکار و نذر بیگ قوش بیکی چهار هزار روپيه و به دارونه شتر خانه هزار و پانصد روپيه بمرحمت فرمودند - و ذوالفقار خان بمذهب

هزار و پانصدی و هشت صد سوار و خدمت فوجداری میان دوآب از تغیر سید لطف علی بهکری بر کام خاطر فیروزی یافت - دولت خان که از سابق میرخیل خدمتگاران بود و خطاب خواصخانی داشت بخامیت حسن ارادت بیایه والای امارت و درجه علیای حکومت تته از تغیر یوسف خان رسیده بعلای خلعت و اسپ مرحمت پذیر گردید - و خدمت فوجداری این روی آب اکبر آباد بخواجه آگاه تفویض یافته بخطاب خانی نیز سرانرازی پذیرفت *

روز تیر از ماه تیر که جشن عید گلابی بود انجمن حضور پرنور بادشاهی بدستور معهود آذین پذیر شده سایر لوازم این روز برکت اندرز چهره افروز ظهور گشته از شاهزادگی والا قدر گرفته تا ارباب مناصب و اصحاب خدمت نزدیک بگذرانیدن مراجعات مروج و ز نایب میفاکار و چینی و شیشه سرشار از گلاب ادای رسم معهود هر ساله نمودند - سیف خان از اصل و اضافه بمنصب نهصد پنجاهزاری داشت و سوار از آنجمله سه هزار سوار دوا سپه و سه اسپه و صوبه داری احمدآباد از تغیر سپهدار خان و لشکر شکن نبیره خانخانان عید الرحیم بمنصب نهصدی و پانصدی سوار و خدمت فوجداری لکهنو سرافراز گردیدند - و اعظم خان از تغیر سیف خان صوبه دار اله آباد شده حکیم مسیح الزمان که سعادت طواف حرمین مکرمین دریافته به بصره شناخته بود و از آنجا به کشتی نشسته از بندر لاهری تته برآمده بود بشرف آستانبوس والا رسیده چهار راس اسپ عراقی اصل بر سبیل پیشکش گذرانند - از آنجمله دو اسپ که رنگ یکی بوز و دیگری طرق بود پسند طبع مشکل پسند افتاد - اولین بیادشاه پسند ناموز و دویمین بتمام عیار موسوم گشت - و حکیم مذکور بمنصب هزار و پانصدی هفصد سوار و انعام بیست هزار روپیه نقد و تفویض حکومت بندر سورت از تغیر معز الملک امتیاز یافت - چون علی پاشا

حاکم بصره از هواخواهان غائبانه این دولت جاویدانه که پیوسته بمقام تحریک سلسله صدق نیت و خلوص طوینت درآمده در پی پیدا کردن مرغوبات طبع اقدس خصوص اسپان نجدی نژاد می بود - درینولا بذایر اظهار اخلاص و ارادت پنج اسب عربی نژاد دیونهاد که هر یک از آن باد پایان صومرنگ از ابر بهار برق رفتار تر بوده مانند سمند رهوار نسیم سحر خشک و تریکسان می پیمودند - و بی ابا و محابا نهنگ آسا بر آب و سمندر وار بر آتش می زدند بدست ملازم خود بر سبیل پیشکش ارسالداشته بود از نظر انور گذشته پسند طبع اقدس افتاد *

دوم شهریور موافق دوازدهم ربیع الاول انجمن جشن میلاد حضرت رسالت صلوٰۃ الله و سلامه علیه و علی اصحابه بطریق معهود مترتب شده مراسم مقرر هر ساله که عبارت است از گستردن سباط اطعام عام و بسط بساط انعام دوازده هزار رویه نقد بظهور آمد - بیست و چهارم دی ماه که آنسوی آب نریده مضرب سراق اقبال شده بود انجمن جشن خجسته وزن اقدس شمسی سال چهل و پنجم از عمر جاوید قرین شهنشاه عالم بزیب و زینت بادشاهانه ترتیب یافته بر آئین هر ساله آئین و تزیین پذیرفت - و سایر امور معهود این روز بوقت اندوز از وزن و نثار بر وجه احسن بظهور آمده وجوه آن باریاب استحقاق و استعداد رسید - و شاه فواز خان مغوی قوش بیگی از اصل و اضافه بمنصب چار هزاره سوار و راو امر سنگه بمنصب سه هزاره سوار و پانصد سوار و مهیش داس راتهور بمنصب هفتصدی پانصد سوار سر افزاری یافتند - سید خانجهان سعادت ملازمست اقدس دریافته بانعام خلعت باچار قب و شمشیر و خنجر مریح و یک ایک رویه نقد رعایت پذیر گشت *

از سوانح این اعیان ارسال مکرمت خان دیوان بیونانست بطریق رسالت به بیجاپور و عبد الطیف دیوانی آن به نگیند - باسعادت واقعی این

واقعہ آنکہ چون عادلخان از کم خریدی و نا عاقبت اندیشی کہ ناشی از
 خرد سالی و بی تجربگی است بقیة السیف لشکر فتنہ گر نظام الملک را
 در ولایت خود راہ و بہکامیت خود پناہ دادہ معہدا در ارسال رجوہ
 پیشکش کہ سابق تقبیل نمودہ بود تہاون و تکاسل می ورزید - همچنین
 قطب الملک کہ بسبب این در علّت کہ عبارت است از صغرس و عظم
 غفلت در باب تعویق ارسال پیشکش پیروی طریقہ نکوہیدہ شنیعہ و ارتکاب
 شیوہ ناستودہ او می نمود و از ہمہ شنیع تر بستن اوست نسبت بہ نکوہیدہ
 طایفہ شنیعہ کہ مستلزم انفتاح ابواب شنایح و فضایح است معہدا باوجود
 وقوع در سایہ حمایت ظل اللہ بر مذابر آنولایت بنام والی ایران خطبہ
 میخواندند - بنابر این معنی حضرت ظل سبحانی از روی عنایت
 و مہربانی نخست بدان دو معاملہ ناہم ابواب فضایح حکیمانہہ مفتوح
 داشتہ آنکہ کہ از حقیقت حق مقام بجا آمدہ مرتبہ اعدار بمنصہ ظهور
 و وضوح رسودہ باشد ہر آنچہ در باب تغبیہ و تالیس ایشان سمت وقوع یابد
 بموقع خود ہودہ باشد - لاجرم فرمان عالیشان بنام عادلخان و قطب الملک
 مسجوب دو نام بردہا کہ خلاصہ مضمون فرمان عادلخان اینست کہ اگر
 حفظ سلسلہ دولت و ملک خود را در نظر دارد باید کہ تعجیل در ارسال
 پیشکش نمودہ دست از بعضی معال نظام الملک کہ بہ تغلب بتصرف
 خود در آوردہ باز دارد - و ساهو را از ملک خود اخراج نماید عزّ صدور
 یافت - و نقل فرمان قطب الملک اینست *

سواد فرمان کہ بنام قطب الملک صادر شد

ایالت و امارت پناہ ارادت و عقیدت دستگاہ عمدہ امجد اکرام سالار
 اکرام عظم نقارہ خاندان عز و علا عضادہ دودمان مسجد و اعتلا بدوہ مستخلصان

صلاح اندیش خلاصه مختصان سعادت کیش مورد الطاف ظل الهی مصدر آداب خیر خواهی سزاوار عاطفت بیکران المخصوص بعنایت الملک المذکور قطب الملک بشمول عنایات بادشاهانه مستظهر بوده بداند که چون ما بدولت و اقبال بادشاه اسلام و مروج دین متین حضرت سید انام علیه و علی آله و اصحابه صلوات الله الملک العلام و سوید و مروج مذهب اهل سنت و جماعتیم - بر ما واجب است که در هر جا حکم اشرف اقدس ما جاری باشد احکام شریعت غرا و ضوابط ملت بیضا را جاری سازیم - و آثار بدعت و ضلالت را محو فرمائیم - بمسامع جابه و جلال رسیده که در ملک آن فلک شوکت علی روس الاشهاد سب اصحاب کبار که اخبار و آثار صحاح سته و کتب متداوله شهادت می دهند بر علو درجه و سمو مرتبه آن بزرگان رضی الله تعالی عنهم و قرابت قریبه حضرت رسالت پناه در باب آن طایفه علیه با فضایل صوری و معنوی جمع گشته می نمایند - و آن ایالت و شوکت پناه آنها را منع نمی کند و بسزای اعمال نمی رساند - بنابراین از روی ارشاد حکم می فرمائیم که نوعی نماید که در آن ملک این امر قبیح و فعل شنیع بالکل بر طرف گردد و اگر بدبختی از بی سعادتیی مرتکب این امر قبیح شود در هر حال او را سیاست نماید - و اگر اینچنین نمی کند معلوم میشود که آن امارت پناه باین معنی راضی است درینصورت بر ما فرض میشود که در مقام گرفتن آن ملک شده مال اهل آن ولایت را بر خود حلال دانیم و خون آنها را ندر شناسیم - دیگر بعرض رسیده که خطبه در آن ملک بنام والی ایران میخوانند هرگاه آن ایالت دستگاه دعوی مریدی ما می نموده باشد با والی ایران چه رجوع دارد - می باید که بعد ازین نام والی ایران در خطبه نخوانند و در آن ملک خطبه بنام نامی و القاب سامی ما مزین باشد - دیگر چون بدبختی کاهی از دست

پیشکش و غیره آن امارت پناه را باید داد ضرور بود که بنده فهمیده معتمدی را بآنصوب بفرستیم و ارشادی که آن ریاست دستگاه را باید نمود بزبانی او حواله نماییم تا مقدمات مسطور صدر را خاطر نشان او نماید - که ما بدولت و اقبال نظر بر وفور اخلاص و اعتقادی که پدر آن ایالت پناه سلطان قطب الملک مرحوم بخدمت ما داشته و خدمتی که از آن مرحوم بوقوع آمده این همه عنایات بادشاهانه نسبت بآن قطب فلک عظمت می فرمائیم و آن ملک را باو مرحمت می نماییم و مقرر میکنیم که بشروط استقامت بر جاده دولتخواهی و اطاعت و انقیاد حکم جهان مطاع عالم مطیع و ادای مطالبات خاصه شریفه بعد ازین ضربی از اولیای دولت قاهره بآن ملک نرسد - و موازی مبلغ مذکور از جواهر نفیسه و مرصع آلات ثمینه و فیلان بی عیب کلان نامی روانه درگاه والا گرداند - و الا یقین داند که اگر توفیق این احکام نیافت و باین ارشاد مستورش نکشت و بروشی که حکم جهان مطاع شرف صدر یافته پیشکش مذکور روانه درگاه عالم پناه نکردانید افواج قاهره و عساکر منصور بادشاهی بدآن ملک در خواهند آمد آنوقت آنچه بآن ملک و اهل آن ملک برسد از ثنائی اعمال خود خواهند دانست *

سوانح این ایام پنجم ماه خاں نمران که پس از قتل آن در بد اصل بد گوهر و استیصال مخالفین قبیلان بخدیله و تحصیل پیشکش از زمینداران چانده و غیره چنانچه سمت نگارش پذیرفت با خاں فیروز جنگ و سایر پندهای درگاه والا متوجه دیار سپهر مدار شده بود پیشتر از خاں مشار الیه خود را بفور سعادت ملازمت رسانید و هزار روپیه بطریق نذر گذرانید - و فیل روپا سنگار از جمله پیشکش زمیندار چانده مزین به یراق زرین که از جناب خود بر سبیل پیش کش مرتب ساخته بود در همین روز از نظر انور گذرانید و منظور و مقبول افتاده بهماندر نامی گشت - و قیمت

آن بذایر تقویم ارباب این فن به پنججاء هزار روپیه رسید - و سایر اموال چهار
و بکرماجیت از اشرفی و جواهر و زیورات مرصع و طلائی ساده که بحیطه
غبط در آمده بود بموقع عرض رسید - و درجن سال پسر صاحب تیکه
بکرماجیت و برادر خورد خودش درگهان از نظر اقدس گذشته نخستین
بعلی قلی موسوم گردیده در زمرة غلامان خاصه حواله فیروز خان گشت -
و آن دیگر اسلام قلی نام یافته به معتمد خان سپرده شد - و رانی پارتی
چون زخم کاری داشت در گذشته باقی زنان و دختران بندیده بخدمت
پرستاران محل والا نامزد شدند - و خان مشار الیه منظور نظر عنایت
و مشمول نهایت رعایت آمده بمرحمت خلعت خاصه با چارقب زر درزی
و شمشیر و خنجر مرصع و عطای صد راس اسپ و اضافه دو هزار سوار
دو اسبه سه اسبه که مجموع منصبش باصل و اضافه پنجهازاری ذات سوار باشد
و خطاب کامل نصرت جنگ نامزد گردید - آنگاه امرای عظام مثل مالدو سنگه
و نظر بهادر خوشکلی و میر فضل الله ونیره که در فوج آن خان شجاعت
نشان بسعادت تعین فایز شده بودند سعادت ملازمت حاصل نموده در خور
مساعی جلیله خود بعنایت جلیله پدیوای رعایت شدند *

ششم ماه مذکور عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بقوز شرف بساط
بوس انجمن حضور سعادت اذدور گشته هزار مهر و هزار روپیه بصیغه نذر
گذرائید و بانواع عنایت شاهنشاهی که از آنجمله مرحمت خلعت
با چارقب زر درزی و شمشیر مرصع و دو راس اسپ و اضافه هزار سوار
بمنصب سابق که شش هزار ذات و پنج هزار سوار بود مفتخر و مهابتی
گردید - و فیل بهوجراج نام بابت پیشکش زمیندار چاندن گذرائید - بعد آن
بهادر خان ادراک سعادت ملازمت نموده بسلوک خلعت و جمده
و اسب سر افزایی یافت *

نهم ماه نزهت کده کرآوره که سابقا انگاره نگارش حق توصیف آن مقام از کوتاه دستی بیان و سستی بیان نیمکاره مانده بود و اکنون نیز بعلمت قلت سخنرانی در همان پایه ماند از فوز فیض ورود مسعود منبع افاضه و استفاده عمر دوباره شد - و سه روز در آن دلکشا منزل فیض محفل اقامت موکب مسعود بوده روزگار فرخنده آثار در ضمن سیر و صید نشاط و ابسط گذشت - و چارم روز از آن طرب آموز مقام اتفاق کوچ افتاده خطه بوهانپور بنابر آنکه قضیه ناگزیر نواب مهد علیا در آنجا وقوع پذیر گشته سواى آن نیز مرضی بندگان حضرت نبود بجانب دست راست گذاشته و از آنجا در گذشته توجه اقدس ببالا گهات روی نمود - و چون نواحی دولت آباد مهبط اشعه مایچه لولای والا شد خان زمان صوبه دار بالا گهات بعزم استقبال از دولت آباد روانه گشته باستعداد شرف آستان بوس درگاه والا مستقر و مباحثی گردید - و هزار مهر و هزار روپیه بطریق ذبح و یک زنجیر فیل بر سبیل پیشکش گذرانید - آنکه مبارز خان و ستوال و غیره امرای تعینات آنجا عثبه بوسی درگاه والا را سرمایه اقتساب مفاخر و مباحثی ساختند - و چون سر زمین دولت آباد از ورود موکب والای حضرت صاحبقران سعادت قرین روکش سپهر برین شد بعرض مقدس رسید که شاهوی مستبدول کودکی را از متسبان سلسله نظام الملک بدست آورده باوجود حبس او در قلعه گوالیار این نام برود داشته و بدین دست آویز از حصون حصینه آن ملک را بتنبض تصرف در آورده در مقام ترک اطاعت و انقیاد پای بغی و عناد افشوده - باوجود آنکه در جذب سپاه ستاره شمار حضرت سلیمان آستان که بحسب کثرت و وفور باخیل مار و مور هم عدد و باعتبار زور و نیروی بازو با شیر و فیل هم قدرت اند وجود پشه ندارد از خبیثه چشمی و خود سری که آن کوتاه نظر آشفته دماغ را بحشمتک زنی

شور بختی و بد اختی روی داده هنوز هم ترک فساد نموده در زیاده
سویها پای کم نمی آرد - بنابراین بجهت استیصال آن سیاه روزه خلیج
زخار موج را از دریای لشکر قلم تلاطم منسحب ساختند و همگی را
بسردرایی سه سردار جلالت آثار خاندوران بهادر و خان زمان و شایسته خان
نامزد استیصال باقی قلاع و بقیه محال متعلقه بی نظام و استیصال بنیان
بغی و ضلال آن گمراه و سایر پیراهه روان نموده روانه فرمودند - و نخست
خان دوران بتوجه سمت قندهار و ناندیو که سرحد ننگینه و بیجاپور است
مقرر گشت که آن دهانه را بضرب نیز زبانی تیغ دو دهنه بر سر پنجه ملوگیر
دلیری نگاهداشته نگذارد که زیاده سران آن حدود نفس کشیده دم بر آرند
چه جای آنکه از جای خود حرکت نموده قدم پیش گذارند - و اگر
عادلخان بغرض محال حمایت ساهو و سایر متمردان در خاطر بگذراند
نخست بمقام تغبیه و تادیب او در آمده حسب المقدور درباره تخریب
آن بلاد و تسخیر حصون ملک او کوشش مبدول دارد - و نیز تفویض
خدمت تسخیر اوسه و اولگیر که در حصانت نظیر ندارد فرمان پذیر
گردید - درین فوج امرای عظام و ارباب مناصب والا و بهادران نامور و غیر
ایشان بدین دستور سعادت تعیین یافتند - راجه جی سنگه و مجاز خان و راجه
بیتهلداس و مادهو سنگه والد راؤ رتن و راؤ امر سنگه ولد راجه گج سنگه
و سردار خان و لشکر خان ولد مبارک خان نیازی و قزلباش خان افشار
و نظر بهادر خویشگی و اهتمام خان و راجه رام داس و مغل خان واد
زین خان کوکه و عزت خان و قزاق خان و چانسیار خان و اعلی الله ولد
لشکر خان و سید عالم بارهه و کرم الله ولد علی سردار خان بهادر و کوتلداس
سیسودیه و مهیش داس راتهور و هادی داد افساری و خواجه غایت الله
و چندنی دیگر از ارباب مناصب - و از امرای دکنی جواهر خان حبشی

و سرتراز خان و انی راو دهویه و تولاجی کوکزی و سادات خان و جمعی دیگر با هزار سوار احدی ترکش بند و بندوقچی و بدستور سابق بخشی گری این فوج که عدد ایشان به دوازده هزار می کشید به اسحق بیگ اختصاص یافته هراولی بعهده راجه جی سنگه و راجه بیتهداس و سایر راجپوتان مقرر شد - و چون حیلہ و ران دکن از عهده فوج هراول که عمده فوج سپاه است بر نمی آیند و ازین رو پیوسته بر آن سراند که با قوشون فوج چنداول که در عقب همه از یکسو بحفظ اردو و از دیگر سو به نگاهداری خود مشغول است در آویزند - بنابراین در یساق این زیاده سران چنداولی پای کمی از هراولی ندارد - لاجرم قرار داد خاطر اقدس آن شد که مبارز خان افغان را که از سپاهیان قرار داده روزگار دیده و دلاوران کار آزموده پیکار فرسوده است بکمر است فوج مذکور متعین سازند - بحکم آن اندیشمند عالی خان مشاعر الیه ادراک سعادت نموده - سردار دوم خان زمان حسب الامر خدیو دومی زمین ماسور شد که با سایر عساکر ظفر اثر متوجه سمت احمد نگر گشته سرزمین چمار کونده و موضع آشتی را که وطن گاه ساهوی پر خاش جو در آن موضع واقعه است در آنجا چندی از مردان جنگ را نگاهداشته و تهاذه نشانده هیچ جای آشتی را بهیچ وجه خالی نگذازد - و ولایت کوکن که همه جا بر ساحل دریای شور واقع است از جنگ آن شوریده مغز شوریده بکشت که بتغلب بر آن استیلا یافته بر آرد - و چون آن دو فرسوده همایون را بنفاد مقرون نموده از پرداخت آنها کما ینبغي باز پردازد درباره تاخت ولایت عادلخان منتظر اشاره باشد - و درین فوج عمان موج نیز امرای عظام و اصحاب مقاصب عظیمه برین موجب بطریق کومکمی معین شدند - بهادر خان روهیلہ سید شجاعت خان شاه بیگ خان راو ستر سال راجه بهار سنگه بندبانه دایر همت میرزا مغول ولد شاهرخ میرزا پرتی راج راتهور بهیم راتهور

خواجه برخوردار حکیم خوشحال اوزبک خان بهگوانداس بندیه کشن سنگه بهدریبه قطب خان غلزی راو تلوک چند حبیب خان کرانی جگناته راتهور سید مرزای سبزواری سعید شیرازی شیام سنگه راتهور راجه اودی بهان حسن قلی خلیج عجب سنگه دیالدا س جباله و چندی دیگر از بندهای روشناس - و از دکنیان مالوجی آتشخان حبشی کار طلب خان بهوجی تلنک راو و دتاجی و رستم راؤ و هابا جی ترممل راؤ و سیدی یوسف و اعتبار راو و یاقوت و جمال خان و هزار سوار راجپوتان رانا جگت سنگه و هزار سوار دیگر از احدیان تیرانداز و تغذگچی سمت تعیین یافتند - و هراولی آن فوج که عدد آن نیز بدوازده هزار سوار جرار رسیده بعهده تکفل راو ستر سال و سایر راجپوتان رزمجوی آرم خوی شده - حمایت قوشون چنداول به بهادر خان و دیگر افغانان حمیت شعار تهور آثار مقرر گشت - سالار فوج سوم شایسته خان خلف سپه سالار آصف خان بهمراهی اله وردی خان و شیخ فرید و یکه ناز خان و راجه سکرانم و سید ابو الفتح و سید عبد الوهاب و میر جعفر و برخی دیگر از دکنیان راوت راو و سعادت خان بیجاپوری و سرور خان و فوکان خان و میدنی راو و هزار سوار تاییان آصف خان که جمیعت جمع به شش هزار سوار رسید و آن سردار بتقدیم خدمت استخلاص قلعه جنیر و سنگمذیر و ولایت ناسک و تربیک و دیگر محال اختصاص یافت *

بیست و ششم ماه بهمن بساعت مختار نخست خان دوران بهادر بهذات خلعت و جمدهر مرصع و اسپ و فیل راس المال تعظیم و تبجیل اندوخته مرخص شد - آنگاه خان زمان بهاطفت خلعت و جمدهر خاصه و اسپ و فیل و شایسته خان بهرحمت خلعت و جمدهر و اسپ فوازش پذیر گشته رخصت توجه بمقام خود یافتند - و سایر امرای عظام که بهمراهی آن سه سردار شهادت آثار در افواج ثلثه معین شده بودند بتغییر

مراتب و مناصب و مقدار اقدار بعنایت خلعت و جمدهر و اسب رعایت پذیر گشتند *

سوانح اسفندار بذایر آنکه تا غایت نشیمن های درون حصار مهابوت سمت اتمام نه پذیرفته بود کذا حوض قتلو که در در کوهی دولت آباد واقع است و باعتبار نزهت و صفا و خوشی و دلکشی آب و هوا از سایر محال آن سرزمین امتیاز دارد مرکز رایات ظفر آیات و مهبط انوار ماهچه آفتاب فروغ و اعلام نصرت علامت گشت - و چون آن سرزمین دانشین که باین اعتبار آسمان نشان تر گردید لیاقت آن داشت که محل آذین و تزئین جشن فرخنده نوروزی گردد حسب الحکم اشرف پیرایه بندان آرایش محافل سر و سرور و بزم آرایان احیان عیش و عشرت با اتفاق سامان طرازان کارخانجات خلافت همانجا تختگاهی رفعت پناه بآراستگی خاطرخواه ترتیب داده بر فراز آن بارگاه عظمت طراز برپا نموده بزیفت و زینت خاطر پسند دلفریب آرایش پذیر ساختند *

چهاردهم شاه خدیو روی زمین یعنی سلیمان صلی و ثانی صاحبقران سعادت قرین باقر بن قلعه دیو بند و حصار دالم پیوند دولت آباد شتافته باعتبار مقدم معنام آن حصار رفعت آثار را که بتحصیل مقدار از جمیع حصارهای روی زمین پیش در پیش بود بحسب قدر نیز از آسمان گذرانیده سمت پیشی بخشیدند - چون عموم بدایع منافع آن موقع عجایب آثار و غرایب اعمال بنظر حقیقت فکر بر آمده خصوص آن گونه خندقی عمیق در دل سنگ خار که از نفوذ اندیشه سرور خرد پیشه در مطالب مشکله یاد میدهد و همچنین راه گذازی که از دامان کوهسار سر کرده و همه جا در جوف کوه بریده اند چندانکه رفته رفته سر از گریبان آن بر آورده چنانچه از مشاهده این تاثیرات سرخندان در دل سنگدان از یاد می رود - بالجمله خصوصیات

غریبه آن حصار بدیع آثار در نظر مبارک بغایت عجیب و غریب نموده
موقع استغراب و استعجاب و باعث اطراب و اعجاب آنحضرت شد - چنانچه
بر زبان مبارک آوردند که درین مدت متمادی اغراقتی که در وادی توصیف
این قلعه بمسامع والا می رسید محمول بر مبالغات شاعرانه می شد الحال
که حقیقت آن از قرار واقع بظهور پیوست و بطریق عین الیقین وضوح یافت
ظاهر شد که هزار یک حق مقام بجا نیارده اند بلکه در بیان دقائق حقایق
آن دانیان صرغه نگاهداشته و کوتاه نظران بکنه دریافت خصوصیات آن
نرسیده اند - و این معنی که بر زبانهاست که آن قلعه کار دیوانست و بر
خرافات عوام حمل میروفت و اکنون مشاهده آن بر این معنی شهادت
می دهد که همانا کار بشر نباشد خصوص با عمر طبعی مردم این روزگار *

چون بعرض معلی رسید که ساهری مقهور بطریق تغلب بر شش قلعه
نظام الملک که در ضلع چاندورست استیلا یافته و دو قلعه بدست بهوج مل
نام مفصلی افتاده و شش باره دیگر بتصرف متمردان آن حدود در آمده
و همگنان باستظهار آن پشت گرم گشته سر بشورش برداشته اند و سرینجه
تعدی بسباب و اسوال و انعام و مواشیی اهل آن حوالی دراز کرده به سایر
رعایا و سکنه آنحدود آزار و اضرار می رسانند - بنابراین فرمان جهان مطاع
نامزد الله و یریدی خان شد که از فوج شایسته خان جدا شود و با خود
دو هزار سوار یک تاز همراه گرفته بانداز تسخیر حصون منبوره بدان جهت
ترکنار آرد *

ششم ماه چون اودی بهان پسر حبیب چهار نابکار که در سن هفده سالگی
با برادر خورد سال خود و سیام داد از معرکه کارزار چنانچه مذکور شد فرار
اختیار نموده بودند قضا را مردم قطب الملک تسخیر نموده نزد او بردند -
و آن عقیدت آئین از روی ارادت کامل و اخلاص عارفی ایشانرا با کمال

نامی از معتمدان خود روانه درگاه والا نموده بود درین روز از نظر اشرف گذشتند - حضرت بادشاه دیندار پسر کودک آن مخدول را به فیروز خان ناظر محل سپردند که بعد از تلقین کلمه طیبه و ادای سنت ختان سنن و فرایض دین مبین بدو تعلیم نموده با پسر بکرماجیت که سابقاً حواله او شده یکجا نگهدارد و درباره اودمی بهان و سیام داد مقرر فرمودند که از عرض شهادتین اگر ابا کند هر دو را به قتل رسانند - چون سرشت زشت آن بد طینتان از آب و گل شرک و کفر سرشته بود چهالت از دست نگذاشته سر بدین درنیاورده تن بقبول این سعادت در ندادند چندانکه جان بر سر کیش باطل خود گذاشتند *

از وقایع این تاریخ تعیین افواج عمان امواج است بآهنگ تذبیه عادلخان و سبب عربی این معنی آنکه چون آن غنوده خرد از خورن سالی و عدم بلوغ بیایه عقل و تمیز و عول بسرخد کمال هنوز آن مقدار قدرت نداشت که بر سر دم خانه خود غلبه تواند آورد و آن خود رایان ناعاقبت اندیش آنچه بالفعل مصالحت خود می دانستند از قوه بیایه فعل میروسانیدند بنابر آن در مقام اعانت و امداد و مدد مدد قلعه دار اودگیر و اوسه شده افوقه و خرقه چشم و سایر سامان قلعه داری ایشان سر برده نمودند و خیریت خان را با جمعی بنگاهبانی اطراف و نواحی آن در حصار فرستادند - و ساهوی مقهور را نیز بنوشتهجات مستظهر و مستمال و زندوله را با سیاه بسیار بکومک او نامزد نمودند - الاجرم بندگان اعلی حضرت بمجود اطلاع بر حقیقت این معنی تذبیه آن غنوده خردان را موافق صوابدید رای جهان آرای دانسته گوشمال دادن آن سرتبان خود رای را از چندین روی واجب و لازم دیدند و ازین جهت چندمی از سرداران امرا و منصبداران مغول و سادات و افغان و راجپوت و امثال ایشان را بسر کردن

مهم نامزد ساختند - مثل سید خانجهان و سپهدار خان و رستم خان دکنی و شاهنواز خان و صف شکن خان رضوی و مرتضی خان و راوکرن و شیر خان ترین و خلیل الله خان میر آتش با پانصد برقداز و احداد خان مهمند و مراد کام و میرزا نوذر و هریسنکه راتهور و قلعه دار خان و راجه بهروز و سید لطف علی و جی رام و خواجه ابوالبقا و یعقوب بیگ و اندر سال و عبد الهادی و از دکنیان منکوجی و شرزه راو و حسن خان ولد فخر الملک و محمداور خان و کرشنا جی و بسونت راو و حمید خان و جمعی دیگر را همراه دادند - و همگنان را که مجموع جمعیت شان به ده هزار سوار می رسید بتخریب بلاد عادلخان مامور فرموده وقت بخت سید خانجهان را به مرحمت خلعت و شمشیر و اسب و فیل و ازین دست سایر همپایان او را به عنایت سروپا و اسب بقدر مرتبه بر نواختند - و باین دستور دستوری دادند که باتفاق خان دوران و خان زمان نخست رندوله را که بمدد ساهومی مقهور معین شده گوشمال بلیغ دهند و فکدارند که آن دو نفاق پیشه بنابر علت خبث باهم غم گشته باتفاق فتنه زای گردند - و از دست مجاورت سنگ و آهن دو قسی القلب بهمیدگر آمیزند و شراره شرارت بر انگیزخته بیکدم آتش فتنه بر افروزند - چون آن غفوده خردان را برزهر آب تیغ بیدریغ از نوش خواب غفلت بیدار ساخته باشند آنگاه از سه طرف بولایت عادلخان در آمده نشانی از آبادانی در سر تا سر آن سرزمین نه گذارند - درین وقت از عرضداشت شایسته خان بسوقف عرض اعلی رسید که صالح بیگ نظام الملکی قلعه کهنتر درک با جمیع اسباب قلعه دارای تسلیم اولیای دولت نموده گماشتهای ساهو را که در دست و کشاد ادواب ضبط و مداخل و مستخرج حصار دخل تمام داشتند بدست آورده مستحسوس ساخت *

نوروز سال نهم جلوس مبارک و تعیین افواج منصور بجهت تاخت و باخت ملک بیجا پور

درین هنگام سعادت فرجام که مهر انور از حوت بآئین هرساله در محل
دلکشی حمل انتقال نموده هنگامه آذین جشن بهشت آئین نوروزی را
گرمی بخشید - و کسار و دشت را از رایحه گوناگون انوار و اژه طیب
آمد و مشک آیین و عطر ازدود ساخت - چون بهمین دقیقه مبدای نهمین
سال از جلوس برکت توامان خدیو زمین و زمان در آمده هنگامه آذین
جشن بهشت آئین نوروزی گرمی گرفت عطار بهار برای ترتیب مصالح
طیب آن بزم خاطر فریب از فرط لعلخانه سائی و ارگجه سازی هاون لعل
لاله نعمان را مشک فرسود و طریق باقوت گل سوزی را مغیر سود ساخت
چند آنکه شمیم شامه روح افزا جوف زمین و آسمان را فرو گرفته جوهر هوا را
نفسه پذیر گردانید - در ساعت سوم از روز پنجشنبه دوازدهم شوال سنه هزار
و چهل و پنج هجری که این انتقال خجسته در آنوقت بعرضه وقوع جلوه
گرمی نموده از خاصیت خاص آن آسمان بروج پروری و زمین بروج بخشی
و راحت گستری در آمد - فیّ اعظم این عالم و نور جهان افروز دودمان
صاحبزادان معظم مانند نگین عظمت آئین خاتم سلیمانی در نگین خانه
تخت زر با بهشت انور و طالع سعد اکر مریخ نشسته سر تا سر روی زمین
را از نور فروغ خورشیدی و شاد گرمی آئین بست و بارش گوشه ابروی عطا
که در حقیقت گره کشائی عقد کار نور بسته بی روزگار نیست ابواب فراخ
عیشی و کامرانی بر روی تنگستان و ناکامان کشاده همگی بندها را
بافافه مناصب و اضعاف درجات مراتب کامروا ساختند - نخست پایه

بادشاهزاده والا قدر دارا شکوه بافزایش دوهزار سوار از اصل و اضافه بمنصب دوازده هزاری ذات هشت هزار سوار عالی مرتبه گردید - آنگاه پله بمنصب هریک از در قرة العین اعیان سلطنت کبری و قوت ظاهر خلافت و اعتضاد بازوی دولت غرا شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب بهادر از اضاغه هزار سوار به ده هزاری ذات و شش هزار بوالائی گرائید - ملاقتیائی شیرازی فرستاده قطب الملک پس از دریافت سعادت زمین بوس و ادای تهنیت قدوم میمنت لزوم به دولت آباد پیشکش قطب الملک که یک اک و بیست هزار روپیه قیمت داشت مشتمل بر صندوقچه بلور مالا مال از جواهر و دو فیل و سه ماده فیل دیگر گذرانیده مشمول مراسم بیکران شد - ثنا سنجان که فلاید قصاید غرا و مرسلات رسایل در ثغالی آنحضرت و توصیف بزم نوروزی و تهنیت این روز بهروزی ساخته و پرداخته زینت آویزه گوش و گردن ابزاری روزگار نموده بودند بر طبق معهوده به صلات شایان و نمایان کامیاب گشتند - و ازین دست ارباب ساز و نشاط و طرب بذایر نواختن ترانه رود و سرود چنانچه حق مقام بود نوازش یافتند - از آن جمله عذایت بادشاه سخن پرور شامل رعایت احوال همدم بال افشاندن فضای عرش و کرسی حاجی محمد جان قدسی آمده از روی قدردانی ترازوی زر سنگ را در وزن آن سرآمد ثنا سنجان گهر سنج فرمودند و حق صائغ گوهری قصیده که درین ایام مشتمل بر مدیحه آنحضرت به سلک نظم انتظام داده بود درین صورت ادا نموده مبلغ پنجاه هزار و پانصد روپیه که هم وزن سبک روحی آن یکنانه زمانه گشته بود مرحمت نمودند - و همدیگر روز به برگشت مناسب نسبت روحانی و تناسب نفسانی که در نفس الامر میان این دو جواهر والا یعنی سخن و نغمه واقع است مرحمت شاهانه شاهین میران نغمه سنجی رنگ خان خواننده را با زر کشیده چهار هزار پانصد روپیه که به هم سنگی

آن سرآمد اهل راگ و رنگ آمده بود باو عطا رفت - یازدهم ماه پنج لک
روپیه پیشکش یمین الدوله آصف خان مشتمل بر نوادر جواهر و انواع
تحف اطراف و اکناف هفت کشور از نظر انور گذشت - از آنجمله نادری
بود بغایت کمیاب نادر الوجود موصوع بالماس گرانمایه که از خیرگی فروغ
آن نظر دقیقه شناس اهل بصیرت و خبرت را در قیاس قیمت آن مقیاس
درست اساس فراست نمی آمد - بنابراین آن از روی تخمین بهای آن
گوهرین لباس مبلغ دو لک و پنجاه هزار روپیه قرار یافت *

نوزدهم ماه کنای زمیگذار چانده که تا حال او و اسلافش طریقه
اطاعت ملوک ماضی و سلاطین سلف این کشور چه جای بر آمدن از مقام
خویشترن و ملازمت نمودن به فعل نیاورده بودند بدالت بخت راهزما
سعادت اندوز بملازمت اسعد آمده بدریافت شرفی که هیچ یک از سلف او
در نیافته بود فیروز گشت - و از عنایات نمایان که درین احیان علی العموم
خصوص به نسبت امرای عظام و سرداران سمت ظهور یافت معاف
داشتن همگان است از کشیدن پیشکش معذور نوزدهم نظر بر وجوب رعایت
و لزوم اسداد و معونت ایشان در عین یماساق که باشت وفور منصارف
و معونت آن عقیدت کیشان شده بود - باوجود اینمعنی هرروزه پیشکش
شاهزادهای نامدار و امرای عالی مقام که در حضور پرنور بودند
میکشیدند *

بیست و دوم ماه میر ابو الحسن خویش و همه کاره مصطفی خان
با قاضی ابو سعید از جانب بیجاپور رسیده پیشکش لایق مشتمل بر جواهر
و موصع آلات بمعرض اعلی رسانید - و عرضداشت عادلخان که از روی عجز
و نیاز مطالب خود را در ضمن اظهار نهایت اطاعت و انقیاد عرض داشته
بود گذرانیده با رفیق خود بمرحمت خلعت سرفراز گشته از مراقبت بخت

کار ساز منبت پذیر گردید - و سبب ارسال عرضداشت و پیشکش بر سبیل استعجال آن بود که چون مکرمت خان برسالت بیجاپور چنانچه سبق ذکر یافت نامزد شده راهی شد بعد وصول معتمد عادلخان با چهار گروهی شهر استقبال نموده فرمان قضا نشان و تبرک مبارک را افسر سر و زور ساخته بتقدیم زمین بوس و لوازم تسلیم پرداخت - و همان روز از روی اکرام و تکریم رسول واجب الاعظام را به شهر درآورده درباره اقامت لوازم ضیافت و ارسال نزول اقامت اقدام نمود - و پذیرفتن فرموده را بجان منبت داشته اظهار کمال اطاعت و انقیاد نمود - لیکن بحکم بدآموزی ارباب دخل آن درخانه که او را بر بیراهه روی میداشتند در ارسال پیشکش بامهال و اهمال میگذرانید - چون مکرمت خان این حقیقت را در طی عرضداشت معروضداشت بغابرین افواج ثلثه بتازگی از موقف خلافت مامور شدند که بی توقف تحریب آن بلاد و نهب و اسیر اموال و انفس اهالی آن پیشنهاد ساخته درین باب چدزی باقی نه گذارند - و عادلخان بمجرد استماع فرمان جهان مطاع از جا درآمده بر سر آن آمد که گوش بحرف نا دولتخواهان نموده طریقه ناکزیر وقت و حال فرا پیش گیرد - بغابرین فرستادگان را دم نقد با پیشکش فرستاده درخواست فرو گذاشت تقصیرات خود کرد - و درینولا جعفر ولد الله و پدری خان فرستادیدو نام پسر بکرمالجیت بندیده را که بهادر نام سوداگر افغان بتخیل فاسد نزد بهلول می برد با افغان مذکور گرفته متعید بدرگاه والا آورد - در حال آن در نژاد معتمد خان حواله شد و آن افغان سر در سر آن سودا نهاده اسوالش به جعفر رسید *

درینولا قطب الملک از راه کمال اطاعت و انقیاد درستی چند از طلا و نقره که بسکه نام همایون آنحضرت نقش آنها درست نشین شده فیروی روانی یافته بودند ارسال داشته بود فرستادها رسانیدند - و صورت اینمعنی

آنکه چون امری چند مخالف طریقه انیقه اهل سنت و جماعت و صدور دیگر امور نامالایم از بابت خطبه بنام والی ایران از سر می زد فرمان نزهت نشان مشتمل بر منع ارتکاب این شیوه نکوهیده و محصلی ارسال پیشکش بر سبیل جرمانه مصحوب ملا لطیف دیوان تن نامزد قطب الملک ساخته بدان ملک فرستادند چنانچه سابقاً سمت نگارش پذیرفته - درینولا بعد از رسیدن موسی الیه مراسم آداب معهوده و استقبال تا موضع مقرر و ادای رسوم قوانین دیگر مثل کورنش و تسلیم و زمین بوس و در مقام گرفتن فرمان و تبرک بتقدیم رسانید و در برداشت و بزرگداشت ارسال داشته مذکور به هیچ وجه فوتی و فرو گذاشتی ننموده او را هماندم بشهر آورد و در منزل خاطر پسند فرود آورده در همه باب خصوصاً ارسال ساوینی و نزول گرانمند مقدم او را باکرام گواهی داشت - اگرچه نخست بنابر عدم قبول عمدگی آن سلسله در سایر امور معهوده و پذیرفتن او امر خصوصاً رض شیوه مبتدیان ناپسندیده آئین و تستر بسنت سنیه سلف ماضین رضی الله تعالی عنه ایستادگی تمام نموده شایسته چون سلامت و عافیت خود و رفعت بلاد خویش در التزام طریقه وفاق و ترک شقوق ذفاق دیده دانست که تقید به مخالفت مطلق خداوند خلافت علی الاطلاق جز سونهی فرجام و خامت انجام نماند دیگر ندارد - الحزم دیده و دانسته از سر استبداد و خودرانی در گذشته سر رشته اطاعت و انقیاد بدست آورده و سعادت که اسلاف و آباد او بدریافت آن تشریف پذیرفته بودند دریافت - چنانچه باسامی سامی حضرت خلفای راشدین و ائمه دین و القاب کامله سلطان سلاطین روی زمین تزیین داد - و چندین مرتبه خود در آن محضر عام حاضر شده از نشستن در پای منبر سر رفعت بر افراخت و زر بی شمار نثار ذکر نام ناسی آن سرور نموده خطیب را به خلعت های فاخره متعلق ساخت - آنگاه صفحه درم

و دینار را بغازه رنگین یعنی پرتو حروف اسم مبارک روی تازه داده چندی
از آن نقود ارجمند را بر سیل نشان بدرگاه والا فرستاد *

بیان انواع فتوحات آسمانی از عدو بندی و قلعه کشائی که بمیامن اقبال بی زوال قرین حال روزگار دولت جاودانی گردید

عمده ترین مصالح پیش رفت دولت که پیشکاران کارخانه مشیت
در روز نخست به تنظیم آن پرداخته اند و تهیه آنرا بر سایر امور که
در بایست وقت و ضرورت حال امر عظیم الشان مذکور است مقدم ساخته
اقبال بلند است که کشایش عقده هر بند در بند آن عطیه ارجمند
و سر رشته و تیسیر هر شی از قلیل و کبیر و یسیر و عسیر منوط بدین گره
کشای سعادت پیوند است - چنانچه هیچ امری از امور ضروری عالم صوری
نیست که بچندین معنی نیازمند کارگذاری آن نه باشد حتی تأیید که
مدار کارگری قوی و تأثیر موثرات جلیله این عالم دوست - معجزات
آنها نیز قوت سرینجه و نیروی بازو بدوست - چه پیدا است که بمحض
وزن آنها بدون تقویت بخت کاری نکشاید بلکه کار نیاید - و مؤید این
معنی وفا و وفای اوست با موافقان حضرت خلافت پناهی در همه حال
و شاهد حال یاری و مددگاری اوست که درینوا باورایی دولت آنحضرت
بظهور آورده چهره کشای فتوحات تازه و نصرت های بی اندازه آمده خصوص
نسبت به الله ویدی خان که تسخیر قلعه دهر و باقی قلاع نظام الملک
پیشنهاد نموده بود راه همراهی سپرده درباره فتح الباب حصار بدی چند

طلمس پیوند ابواب امداد کشاد که خیال استخلاص آنها فی المثل چون به شهر بند متخیله در آید بتاثیر بندوبست آن شاه راه آمد و شد خیال کوچه بند گردد - و کیفیت وقوع فتوحات مذکوره اینکه چون خان مذکور از فوج شایسته خان جدا شده متوجه استخلاص قلعه دهورپ و سایر حصون آن حوالی گردید نخست بهای حصار چاندور که بر سر کوهی آسمان پیوند سمت وقوع دارد رسیده مداخل و مخارج و جلی ملجأ و راه یورش و امثال این امور که لوازم قلعه گیر است مشخص نموده آنرا مرکزوار بدایره احاطه در آورد - آنگاه بسرانجام در بایست وقت پرداخته جا بجا ملجأها را قرار داده - مأمور در کمتر مدتی بی مزید سعی به محض کار کشایی اقبال آسمانی و تالیف خدا که در همه حال و همه وقت قرین روزگار حضرت صاحبقران ثانی است آن حصن حصین به کشایش گرائید و خاطر هوا خوارشان ازین سمر آسایش پذیر گردید - و آن خان فیروزی روزی در همان روز تالیف قلعه را بدرگاه گیتی پناه ارسال داشته با یک جهان عقاید تالیف و سفاتی اقبال همت بر تسخیر بقیه قلاع گذاشت - چون زیاده سران حدود این گونه قلعه گیری مشاهده نموده از جا رفته بودند اکثری در مقام اقامت و طلمس بندگی و لوازم فرتنی شدند - و درین باب نخست کدو سر را و قلعه دار حصار انجیرائی کس فرستاده در خواجه اسان و التماس عهد نامه نمود - آن خان کاروان متوقعات او را مبدول داشته غائبانه بنامه نوشتن و پیغام داری مشمول انواع استماله و نالدهی ساخت - راز مذکور هشتم فروردی ماه ۱۰۰۰ هجری را با سیلاب قلعه داری تسلیم اولیای دولت نموده

۱ در بادشاهنامه نوشته که الله ویرهی خان یکه تاز خان را محاذی دروازه و غضنفر پسر خود را شمالی قلعه و حسن علی پسر دیگر را جنوبی قلعه و سرور خان را جنوب قلعه ملجأها مقرر کرد *

و حسب تجویز الله ویردیشان بمنصب دو هزار سوار و انعام پنجاه هزار روپیه نقد سرافرازی یافت - آذگاه الله ویردیشان خاطر از سرانجام در بایست و سامان قلعه داری جمع نموده آهنگ استخلاص قلعه کلانچنه و مانچنه نمود - و بظاهر هر دو حصار پیوسته خصوصیات دانستنی آنجا را دانسته و دیدنی را بنظر در آورده از همه سو ملجأ قرار داد - چون در ضمن اذک مدت ملجأها بحسب دلخواه پیش رفت بر مواضع مقرر بهادران کار طلب بآهنگ یورش نای سور یعنی کرنا کشیده بیکبار سواران انداختند - و عرصه رزمگاه را صحن بزم گاه دانسته مجاهدان دین تکبیر گویان راه حصار پیش گرفتند - درین حالت درونیان دل از جان و دست از خود برداشته بازوی مدافعه و ممانعه برکشادند و دست به استعمال آلات و ادوات جنگ مثل تیر و تفنگ و بان و حقه و باروت و خوسنگهای کلان کرده به هرچه دسترس بود خود را از انداختن آن معاف نداشتند - دلیران کار آزموده پیکار فرسوده که همگنان را بارها در پلای این کار بر سر افتاده همه را بمحض عون و عون حضرت پروردگار گذرانیده از سر واکرده بودند این بار نیز بی ابا و محابا و قایم حمایت آنحضرت را پیش رو در آورده تا پلای دیوار بست هیچ جا بند نشدند - و آنجا دست به تیر اندازی و کمند اندازی و دفع مدافعان و رفع زینه پایه و نردبان و شگفتن دیوار بست و انواع چاره سازی تسخیر برکشادند - درین حال کفر برادر خود را نزد نگاهبان حصار که گماشته قلعه دار دهرورپ بود فرستاده پیغام داد که اگر با قضای پناهی قدر شدن مقدور بودی و با مشیت سبحانی برابری صورت بستی هرگز قلعه محال کشای انجرائی از دست نرفتی - اکنون طریق اسام آنست که از راه طلب امان در آمده کلید حصار تسلیم نمائید و الا بعد از متصرف شدن قلعه متفلسفی از دست ایشان جان برنخواهد برد - و چون قلعه دار مذکور حال خود

و آن حصار را باحوال او و قلعه انجرائی سنجیده حقیقت معامله دریافت
فی الحال امان طلبیده مستظهر و مستمال بملاقات خان بلند نشان شتافت -
و هر دو قلعه را خالی نموده تسلیم اولیای دولت متعالی نمود - بالجمله
در مدت اندک روزگاری چندین حصار حصانت اثار مثل روله و جوله
و اهنوت و کول و راج دیوها و اچلا و دیگر حصون حصینه که هریک از
دیگر هزار باره حصین تر بلکه همگی صد مرتبه از سد روئین سکندر محکم تر بود
بنابر محض کارگری اقبال و یاورچی بخت به تحت تصرف اولیای دولت
جاردان در آمد سواى حصار راج دیوها که تسخیر آن اندکی دیر کشید -
و این معنی بنابر آن بود که چندی از خویش و پیوند سلسله نظام الملک
آنجا در بند بودند و درویشان در گرفتاری ایشان مضایقه داشتند ناچار دو ماه
بمضیق مساعره گذرانیده همت بر اخراج همگنان گذاشتند - و در آخر کار
آن قلعه نیز که بر فراز کوهساری رفعت بنیاد اساس یافته و در استحکام
و مشعل کشائی با سامان و سرانجام قلعه داری نظیر حصار انجرائی بود از
نیروی تائید به کشایش گرانیده آن گرفتاران خدا گیر دگر باره اسیر شدند -
چون خاطر الله ویردی خان از مدبر حصون حصینه که بامداد ایودی گرفته
بود جمعیت پذیر گشته از همه رهگذر فراغبال یافت آهنگ استخلاص
قلعه دشواری که از سایر قلایع مذکوره در جمیع ابواب بامتیاز خاص اختصاص
دارد و از قلعه سپهر تمکین دولت آباد در محکمی پای کم نمی آرد پیشنهاد
ساخت - و بمجود پیوستن مقصد و نزول اولیای دولت ابد پیوند در پای
آن دیوار است بهوج مل نگهبان حصار نظر به فرجام بینی و عاقبت اندیشی
کرده بوساطت پیغام در خواة امان و اظهار چشمداشت مراحم عواطف
بی پایان و اصناف مرتبه منصب و انعام که با کفهر او ظهور یافته بود
نمود - چون آن خان معامله فهم گردان درین ابواب بتعمق اندیشه غور

پیشه فرو نگریسته دید که کار آن حصن سپهر نظیر که چاره گریه سعی و تدبیر در آن کار گر نیست بزور از پیش نمی رود و دانست که مدتها روزگار درین باب تلف و تاخیر میشود و محاصره آن بهرزه متصرف نقد وقت و کمیاب گوهر عمر عزیز میگردد ناچار حقیقت را معروض درگاه والا داشته منتظر نشست - چون از درگاه در سایر این ابواب ماذون بل معمور گشت فی الحال جمیع گفتههای بهوج مل دراز امل را در ضمن عهد نامه پذیرفته نزد او فرستاد - و او بعد از تسلیم قلعه بمنصب سه هزاره ذات دو هزار سوار و انعام یک لک روپیه نوازش پذیرفته نهم تیر ماه تسلیم این عذایات نمود - و اینگونه قلعه حصانت بنیاد که ثانوی قلعه دولت آباد است و در روی زمین ثالث این اثنین یافته نمی شود بآن آسانی بدست اولیای دولت در آمده از سرنو تأیید بخت و امداد اقبال خاطر نشین و دل نشین همکنان شد - بیان فتوحات نمایان که درین احیان خیر پایان فتوح وقت و روزی روزگار افواج ثلثه از جمله اولیای دولت جاوید فیروزی گردید - اولاً از فوج محیط موج که بسرداری شایسته خان مقرر بود بریزر دستور سخن سر میبند - که چون آن خان مذکور از حضور پرنور مخلص شده راهی گشت اول بصرف مساعی جمیله جملگی محال متعلقه سنگمذیر را خلاص ساخت - بعد از آن بنواهی ناسک رسیده رعایای آن سرحد را که بنابر تطاول و دست درازی اهل فساد توطن بلاد دور دست اختیار کرده بودند همگی را باحسان و تلافی بدام تقاری و دانگ تخم فراهم آورده بزراعت و عمارت مشغول گردانید - و از آنجا به جنیر شتافته از قطع و فصل تیغ بران مغیر شکاف معامله مصاف را فیصل داده بکثر فرصتی جمعی کثیر را از شوب پلازک خصم انگن بدرک اسفل سقر فرستاد - و بد نیروی شهابی دولت قندهار بر اعداء غالب آمده تا ساحل بهیمه به مراسم تعاقب پرداخت - و دو سرکار

کبیر الخیر سنگمذیر و جنیر مشتمل بر بیست و هفت پرگنه و جمع در کور
 شصت یک دام به تصرف در آورده حسب الحکم مراجعت بدرگاه عالم
 پناه نمود - اکنون ترددات خان والا مکان خان دران بقلم می آید - چون
 آن سردار شهابت آثار حسب الامر اشرف آهنگ تسخیر حصار ارسه
 و قلعه اردگیر نموده جابجا تهاجمات گذاشته و خاطر از رسیدن رسد آنوقت
 جمع نموده روانه مقصد شد فرمان اشرف شرف صدر یافت که چون اهل
 بیجاپور مدار کار بر تزییر و حیلله گذاشته در ارسال پیشکش و قبول احکام
 مطاعه افعال دارند و پیش ازین در مشرب فتوت و مروت طریقه اغماص را که
 از سنن حسنه برگزیدگان حضرت ذوالجلال است واجب شمرده بودیم اکنون
 بیش ازین افعال را در مذهب حمیت و غیرت حرام دانسته تنبیه و تادیب
 ایشان و تاراج و تخریب ولایت آن عذر اندیشان بر ذمه همت فرض
 ساختیم - و از حضور سید خانجهان معین شد که با فوج خود از جانب
 شولا پور در آمده دستوری که مامور گشته عمل نماید - و خان زمان مقبر
 کردید که از اطراف این پور داخل آن بلاد شده از آبادانی در آن سرزمین
 نشانی نه گزارد چنانچه در حقیقت بادای مراسم تاراج بانای بنای شارت
 گردد - بنابر آن این فروعی اخلاص آئین نیز مامور است که بر طبق فرمان
 قهر که به پروانگی شعله بادشاهی یعنی نمونه نیران بطیش شدید جناب
 الهی ابلاغ یافته و رسالت وجود انتقام ثبوت ثبت پذیرفته و معرفت مشیر
 تدبیر سمست تاکید گرفته و بعضی مکرر نظر ثانوی رسیده آنگاه بسزای نفاد
 حکم مژگد و مشدد شده عمل نماید و به سمت بیدر شتافته در آن بوم و بر
 و دشت و در از عمارت علامت و آثاری بجای نماند و بنیاد آبادانی
 بر انداخته عالم را بر چغد و بوم نوعی گلستان سازد که از کثرت ویرانی هیچ جا
 از آشیانه خویش باز نشناخته همه را خانه خرد داد - و یغماییان و الماچین

را که درین کشور به بیدر موسوم اند دستوری دهد که تا نزدیک شهر بیدر رفته و سرتا سر آن سرزمین را رفته بدستوری جاروب پاکروب نهیب و غارت را کار فرمایند که گرد از بنیاد کره خاک تیره برانگیزند تا آن سبکسوزان باد سر از گران خواب خود رانی و خود روی بیدار شده بغیر خرابی کشور خصوص بیدر که معمور ترین آن بلاد معموره است از سکر بهشیاری گیرانند و ازین بیش باد زیادتری نغوشیده بادیه بالا دوی و کجروی نپویند - بالجمله خان دران حسب الصدور فرمان گیتی مطاع بگذاره رود مانجرا شتافته آنجا مغامری محروس یافت - و احوال و ائقال را همانجا گذاشته جمعی از مردم زمین اسپه را بکراست باز داشت - و شام گاه شب نوروز سال حال راهی شده پنج گهری از روز سپری شده خود را بحوالی کلیان نام قصبه در کمال آبادانی و جمیعت که همگی بیوت و منازل آن معانده چون قصور هفت طبقه حدقه بمردم نشینی مشهور و از متاع مالا مال و مامور بود و بحسب اتفاق سکنة آن موضع که در حقیقت پرگنه بود از ورود لشکر بیگانه غافل و بی خبر بودند - درین حال همگی بهادران خصوص غارتگران و یغماچیان موکب اقبال باد پایان آتشین لگم را گرم عیان ساخته بشتاب صحرای همگنان تاختند - و گروهی انبوه را که عدد ایشان از دو هزار متجاوز بود بقتل رسانیده جمعی کثیر را اسیر و دستگیر ساختند و سرتا سر مواشی و سایر اسباب و اموال و بنه و پرتال اهالی آنرا بباد نهیب و تاراج برداده گرد از بنیاد آن ده کده بر آوردند - و از آنجا بهمان پا بر سر زمین پور که در یک و نیم کوهی آن قریه سمت وقوع داشت تاخت بردند - و درین موضع نیز بیش از آنچه پیش کرده بودند بعمل آوردند - و چون اکثر سپاهیان گرانبار غنایم سرشار شده بودند فلچار سردار مذات شعار که کوه تمکین و سفینه شکوه و وقار بود آنجا لشکر انداخته منزل گزید - و بعد

افقضاى شش روز از آن مقام كه متصل بهالكي بود و از بيدر دوازده كروه است خيل اقبال را كوچ نموده بموضع كمتنهانه كه دو كروهي شهر بيدر وقوع دارد و در آباداني نظير آن در سرحد مذكور بسيار كمياب بود بشناب تمام شتافت - و در آن مقام نيز اقامت قتل و غارت نموده خانها را خراب و ويران ساخت و خانگي را به خراب آباد عدم روانه ساخت - و تا قرب قلعه بيدر رفته در هر معموره كه بر سر راه بود ازين راه درآمد و همچنين اطراف و نواحي آن هرجا از آباداني نشاني يافت چنان ويران ساخت كه ديگر كسي از آن نشان نيافت - چنانچه در طي سه روز پنجاه قصبه از محال آبادان آن سرزمين بويراني گراننده كار بجاي كشيد كه ديگر كسي در آن سمت از آباداني نشان نداد - آنگاه عنان مراجعت از آنصوب برتافته بكنار آب مانجوره شتافت و سپاهيانرا آرامش و ستورانرا آسايش داده از آنجا رهگواي بيجهابور گشت - و همه جا در طي راه طول و عرض جاده را بي سپر و پامال خيل تاراج نموده هرچه بدست يغمانيان افتاد دست از آن بر نمي داشتند - درين اثناء غنيم تيره گلیم از دور سيلابي نموده خود را نمودار ساخته همه وقت چو گوسفند قرياني بر گرد شيران پلنگ افكن ميشد مخالف مي گشتند و از بيم نزديك نيامده قدم پيش نمي داشتند - تا آنكه درين اثناء اشغا و بيدانه از هر گوشه كمان طعنه زده نموده تيغ سرزنش را فرمان دادند و سرداران مخالف را بيدك تير باران ملامت گرفته همگانرا سپرد شمشير تعبير ساختند - و يكه تاران پرخاش جوي تا قلب اعداء يکسر مغفوف اعداء را شافته و بازو به دار و گير بر كشاده زد و خورد پيش گرفتند تا بهدسي كه سرداران نا پاندار مخالف قرار از دل و دل از قرار و پا از رگاب بيرون آورده پيای ياد پايان كه از سر راه راست فرار شده بودند بمقر خود شتافتند - و خيل اقبال با مقامی كه از آنجا كوچ اتفاق افتاده بود دنبال

ایشان را از دست نداده در طی تعاقب جمعی کثیر را پی سپر ساختند - و بدو کوچ از آنجا تا فیروز آباد که دوازده گروهی بیجا پور است رفته بانداز آسایش ستوران اقامت گزیدند - درین حال اعلام نامه مکرمت خان رسید که غنیم از توجه عسکر منصور سد تالاب شاهپور را شکسته آنرا از آب و اطراف شهر را از آذوقه خالی ساخته اند و اهالی و موالی شهر را کوچانیده در بیجا پور جا داده اند - لاجرم از فقدان آب و آذوقه بدین حدود آمدن منافی طریقه حزم است بهتر آنکه بسمت دیگر شتافته بکار خود اشتغال نمایند - بنابراین عذران توجه را خاندوران از آنجهت انعطاف داده راه انصراف پیش گرفت و رو باطراف دیگر آورده نخست بقصبه پللی که از جمله محال جاگیر نبدیه یاقوت حبشی در کمال آبادانی بود تاخته شب را در نراین پور بروز در آوردند - بامدادان بموضع کمال پور که قصبه مشهور بل شهری معمور بود پیوسته پاک تاراج کردند و اسباب بیشمار خصوص غله و عقاقیر و امثال آن بدست افتاده نرخ آن در لشکر بخاک برابر شد - و از آنجا بر محال جاگیر ریحان شوالپوری تاخت آورده قصبات عظیم و آبادان و قریای معموره را خراب ساخته و سوخته اموال بسیار بتصرف در آوردند - و سر تا سر این ولایت را تا سرحد قطب الملک خراب و بی آب ساخته از روی ترغیب و تهدیب در باب استعجال پیشکش مقرر بدر بار سپهر مدار به قطب الملک نوشت - مقارن این وقت فرمان همایون بدین مضمون پرتو ورود مسعود گسترده که چون عادلخان ناچار از تدل قبول سایر فرموده خصوص ارسال پیشکش نموده در مقام اطاعت و انقیاد است چنانچه عرض داشت مکرمت خان متضمن این مضمون رسیده لاجرم تعالیه بادشاهانه رقم عفو بر جرید جبرایم بی مستثنای او ذشیده قهرمان قهر از سر تنبیه و تادیب او و تحریب ملکش در گذشته - احوال مناسب آنست

که آن ارادت کیش دست از باز دارد و از راه وثوق تمام بغضایت آلهی رو
به تسخیر اوسه و اودگیر آرد *

اما شرح سوانح دولت و فتوحات بی پایان اقبال که در همین ایام در
فوج سید خانجهان چهره نما گشت علی الاجمال آنکه چون آن خان عالی
نسبت حسب الامر متعالی بتادیب بیجاپوریان و تخریب مضامفات آن
دیار معمور مامور شد و ترتیب افواج منصور بر طبق ارشاد خلیفه زمین
و زمان نموده به قللوزی تأیید نامتناهی و بدر فگی عون و صون آلهی سبکبار
و جریده طومار راه در نوردیده و از قطع مسافت ادیم زمین بریده بسرزمین
غنیم پیوست نخست شاماجی و کشلجی و غیره دکنیان را به تسخیر
و تخریب سراندن فوستاد - و آنها پانزدهم فروردی در وقتی که خود را
پای قلعه رسانیدند غیر نام حبشی سرگروه حشم آن حصن در باغ انبه زار
ظاهر حصار با جمعی بسود اشتغال داشت و بعد از آگاهی بامین نجات
گوریل کشته افتاد و خیزان خود را بدر حصار رسانید - و چندی از همسواران
و همراهانرا سر پهای تیغ و گردن بطوق و پای به زنجیر اسیر سپرد و شاماجی
با دمرلشان اطراف محوطه قلعه را محاصره مردان کار ساخته بعد از سه روز
بر استیلاص حصار فیروز گشت - و احوال قلعه داران و اسباب قلعه داری
از نقد و جنس و توپ و تفنگ و اسلحه جنگ بتصرف در آورده و دست
سیدی غیر قلعه دار بسته نزد خانجهان آورد - خان سپاهی شناس همگنانرا
برای سرگرمی کار بر سر این کار دست بسته مردان استخوان و تنهین ساخته
حسب التماس دکنیان او را بتصدق خاکهای مبارک آزاد ساخت - و خود
آهنگ دهرا سیون نموده در طی راه سه قریه را از قرای آبادان محال
جاگیر ریحان پی سپرد ساخت - و از اهل آن موضع که با مردم پنج موضع
دیگر همگی یکجا جمع شده بودند جمعی را بی سر و اکثر را اسیر و دستگیر

گردانید - و مواشی بی شمار و آذوقه بسیار از آن محال و اهالی و حواشی آن بدست یغماگران افتاد - چون عسکر منصور از اسر و قتل آن حدود ادراک حصول مقصود نموده متوجه پیش شدند قضا را سکنه قصبه دهاراسیون که پیشتر آگاهی یافته بودند شیرازه جمیعت را از یکدیگر گسسته اسباب و غلات بسیار جابجا گذاشته بودند همگی تراجیان مباح کردند - و سید خانجهان همگی افواج را یک بان انداز راه دور نگهداشته خود بانداز تحقیق و تشخیص مخارج و مداخل حصار نزدیک رفت - درین حال متحصنان بر سر جدال و قتال آمده دست بانداختن بان و تفنگ و سایر آلات جنگ برکشودند و از ایستادگی سردار دلیر تر شده رفته رفته بر گرمی هنگامه جدال و قتال افزودند - نیز جلوان موکب اقبال تاب خیره چشمی آن کوتاه نظران نیاروده رو به قلعه نهادند - نخست خلیل خان میر آتش با گرمی و تندگی شعله سرکش خود را بدروازه و سید منصور واد خانجهان خویشتن را بیای حصار رسانیدند - و از طرف دیگر سپهدار خان و ازین دست رستم خان و شاه نواز خان و سایر سرداران و بهادران محوط قلعه را چون چار دیوار درمیان گرفتند و حصاری بآن استواری بزور بازو و ضرب تیغ بر سر سواری باین مرتبه آسانی مفتوح ساختند *

بامداد روز جمعه بیست و سوم ماه که ماهیچه رایست ظفر آیت موکب نصرت نصاب با آفتاب جهالتاب ارتفاع یافته سرداران بامداد آسمانی رو به کشور ستانی نهادند شوم اختاری چند از آن مدبران رو به باز بافتوست ستاره دمدار و دیال در ذنب دنبال لشکر کواکب شمار افتاده از دور آشکار شدند و رفته رفته پیش آمده با فوج چنداول دستبازی آغاز نهادند - سپهدار خان که در باره سرداری پایی کم از سام سوار زهی آرد دلیرانه بایشان به گپ و دار در آمد - و شاهنواز خان و رستم خان هر دو در وقت بد آمد

رسیده از طرفین هنگامه جنگ به تیر و تفنگ و شمشیر و بان گرم بازار ساختند بآنکه از فرط کشاکش در کشتش و کوشش پیوند علاقه جان و تن از پیکر یکدیگر می گسیختند باز آن سر رشته را از دست نداده بهمان طریقه درهم می آویختند - درینوقت سید خانجهان بذایر تحریک عرق نسبت بحضرت کرار بغیر فرار از جا در آمده بهمراهی گروهی یک تاز جرار تاخت - و بمجرد رسیدن بر سر پله از جلالت ازلی جناب اسد الاهی آن جمع یکرویه یکدله را بار دیگر نیرو داده چون شیر پله بر قلب خیل روباه صفتان کم فرصت زد - و راوین با دیگر رزم جویان آرم دوست متابعت نموده از دنبال حمله آور شد و از تهور آن سردار شجاعت شعار همگنان خصوص سپه دار خان و شاهنواز خان و خلیل خان دلی دیگر گرفته بزدک زد و خوردی آن زیاده سران را که درین مدت ازین دست ثبات قدمی کم بجا آورده بودند از جا برداشتند - و گروهی انبوه از اهل خلاف آنروز در عرصه مصاف چنان افتادند که مگر غبار شادرا باد صحر از خاکها معرکه بردارد - و چندان زخمی نیم بسمل از عرصه کارزار جان بدر بردند که عددشان را بغیر از خدا کسی نمیدانست - و از سوکسب اقبال نیز چند نیکو فرجام بخشست مند سرمایه سعادت داری یعنی شهادت اندوختند و جمعی بزخم گری پیش روی کامکاری یافته و ازین راه تازه رویی اندی از سر گرفتند - و در آن دار و گیر زندوله را که سردار لشکر و میر شمشیر خیل عادلخان است جراحاتی منکر بر روی ران رسیده از زین خانه نصوصت چون گرد زمین گیر کردید - و بذایر شدت آن بنحوی از جا در آمد و نزدیک آن شد که در معرکه از پا در آید - درین حال دکنیان هجوم آورده او را نیم مرده از میدان بیرون بردند - درین حال فرهاد خان پدر زندوله با جمعی از خاصه خیل عادلخان که گروهی انبوه بودند بر سپه دار خان حمله آورده در نمایش دست برد نمایان بر همه

بیشی جست - آن سردار متانت شعار مانند کوه ثابت قدم صدمه آن
 فوج گران سنگ را به کاهی بر نداشته اصلا از جا در نیامد مگر بتغیبه
 آن بد اختر چون شیر ژبان حمله آورد و در اندک زمانی به نیروی تأیید
 الهی و اقبال نامتناهی بادشاهی مخالفان را بی جا و بی پا ساخته
 تا نزدیک یک کروه تعاقب نمود - چون اولیای دولت مظفر و منصور
 مراجعت نموده روز دیگر متوجه اوسه شدند در طی راه طول و عرض جاده
 را پی سپر و پامال نعال مراکب موکب اقبال ساخته یغماگران همه جا از
 آبادانی نشانی نمی گذاشتند - چون قطع راه بدین طریق نموده هردهم
 ماله مذکور در موضعی که دو گروهی قلعه اوسه بود معسکر خیل اقبال
 ساختند و سه پهر از شب منقضي گشته غنیمت قضا رسیده باطراف اردو
 در آمده بان اندازی آغاز نمود - بهادران تجلّد کوش تهور کیش غلبه طلب
 از مساجرها که در اطراف لشکر گاه مرتب ساخته بودند برآمده بضرب
 سهم صایب که نسبت بآن اهرمن سیرتان شیطان سار کار شهاب ثاقب
 مینمود چندی را جریح و قتیل و بقیه غنیمت را طرید و رجیم ساختند - چون
 گروهی دیگر از افواج غنیمت که در برابر لشکر خاندوران و خان زمان متعین
 و مقور شده بودند از مسجده ایشان نومیدی اندوخته بامید نمایش
 و دست برد بر فوج سید خانجهان که از آن فوج در عدد کمتر بود خود را
 بفوج رندوره انداخته انتظار فرصت می نمودند - بنابراین آن مستعد
 نیروی دیگر یافته بامدادان که خیل سعادت بعدادت هر روزه با طالع بلند
 و بخت فیر زمند لوی والای کوچ را از آن مقام ارتفاع دادند آن تیره
 بختان دلیرانه پیش آمده از روی تسلط و تهور آغاز دستبازی نمودند - درین
 حال بدوقی از فوج مقابل بر کمر ترکش سید خانجهان که فیل سوار در میان
 عرصه قیام داشت رسیده از آن بالای ناگهانی بمحض نگهبانی نظر غافل

سالم ماند - این مصرع

رسیده بود بلای ولی بخیر گذشت

مناسب وقت و حال آمد - درین صورت سردار جلالت شعار بتحریریک این حرکت ناهنجار از جا درآمده بر اسب سوار شد و با کمال قهر و غضب از روی کین توزی بر فوج پیش روی خود تاخته سلک جمیعت همگنان را بهمان حمله پریشان ساخت - و مرد و مرکب بیشمار از پای در انداخته لوائی معارفت بجای خود افراخت - و شاهنواز خان نیز با رستم خان تاخته باوجود آنکه اسپان چند نفر از همراهان ایشان بضرب بان گرم عنان وادی هلاک شده بودند رزم رستمانه کرده مصدر ترددات نمایان شدند و از کشاکش همگنان معامله بطول انجامید - و بهادران عسکر جاوید فیروز بان تیره سر انجامان بد روز که از گریبان کشی اجل بتقاضای خون گرفتگی گرفتار سربلندی بلا گشته بودند دست و گریبان گشتند - و اکثری از آن زیاده سران اشراف سرشت آتش منشی را دود از نهاد بل گرد از بنیاد برآورده بضرب سربلندی مردی و نیروی بازوی دلیری کام خود از نبرد اعدا گرفتند - خان شجاعت نشان از مشاهده این حال بدستوری که از شهابت آل هاشم و نوردهان حضرت ولایت آید با دلی قوی و پیشانی گشاده بر سر قتال و جدال آمده رو بمصاف اهل خلاف نهاده از روی تسلط و تهور آغاز نبرد نموده بیک مرتبه آن خمس طیفان را از پیش برداشت - و از میمنه خلیل خان و شیر خان ترنس و سید لطف علی با مردم تربخانه با تندی و تیزی شعله آتش سرکش خود را بکومک رسانیدند - و از میسر مرخصی خان و رستم خان نیز بوقت رسیده بهمدستی یکدیگر اهل خلاف را یکباره بیجا و بی پا ساخته از عرصه مصاف راندند - همچنانکه تا سه پیر روز در میان اولیای دولت و افواج غنیمت هنگامه زد و خورد و گیر

و دار رواج کار و گرمی بازار داشت - در آخر کار که آن خون گریزانان از دست و پا زدن و آدم راسپ بکشتن دادن افسرده شدند بهادران نیز از زدن و بستن اعدا کام خاطر گرفته و از جانستایی باز آمده بر سر جان بخشی بقیة السیف رفتند - افواج غنیم این معنی را فوزی عظیم شمرده فی الفور راه فرار پیش گرفتند - اولیای دولت روز دیگر در عین نصرت و کامرانی از آنجا کوچ نموده متوجه دهاور شدند - در عین این حال که مهمل مذکور سرمنزل عسکر منصور بود زندوله از سر عجز و فروتنی معروض داشت که چون درینولا عادلخان متعهد ارسال پیشکش شده اظهار پذیرش سایر احکام مطاعه نموده و بندگان حضرت رقم عفو بر جریده جرایم او کشیده اند و از روی عواطف بادشاهانه مقرر فرموده اند که همگی ملتزمات او را زیور قبول بخشند اکنون توقع عمده آنست که هواخواهان درگاه حقیقت و برائی این ولایت و پراگندگی و پریشانی رعیت از قرار واقع عرض دارند که مگر تقاضای رافت تمام و مقتضای مرحمت جلالی باعث مرمت احوال سکنه این مهمل گردد - چنانچه زود تر رایت موکب اقبال بسوی قرارگاه سریر خلافت ارتفاع یابد چه اگر دولت آباد مستقر اورنگ باشد سپاهی و رعیت این ولایت متزلزل احوال و متذبذب خواطر بوده از بیم مطلقاً متعبد کار خود نمی شوند و تن بسکونت مسکن و وطن در نداده سر بر سر گشت کار نمی گذارند - و این معنی باعث خرابی ملک و عدم امن و امان اهالی آنست - چون از مضمون مدعا ظهور یافت که بنابر اشاره عادل خان جرات این استدعا نموده لاجرم سید خانجهان حقیقت را معروض داشته مترصد جواب گشت - اما حقایق دقیق فتوحات که بدست مساعی جمیله خان زمان صورت وقوع پذیرفت برین نهی است که چون آن خان

بلند مکان حسب الامر والا از درگاه معلی قرین تأییدات عالم بالا راهی
 شد نخست بکار فرمائی رای صواب و اندیشه درست باحمدنگر شتافت -
 و سپاهی را شیوه اهل تجرید و سالکان مسالک تفرید آموخته آنچه زیاده
 بر قدرت و ضرورت تام بود آنجا گذاشت ^۱ - و هرچه از وجود آن ناگزیر بود
 و بی آن بسر نمیرفت با خویشتن برداشت - و باین طریق از آن مقام
 راهی شده بنابر مقتضای عجلت و سرعت خود و همراهِ بر جناح طایر
 نشستند و همه جا جریده مراحل بریده هفتم فروردین ماه بسرحد ملک غنیم
 پیوستند - و در آن محال معموره هرجا از معموری نشان یافتند بنحوی در
 تخریب آن کوشیدند که نشان از آن باقی نماند چنانچه بالغرض ازین پس
 مخبری صادق از آبادانی سابق اخبار نماید و از صدق خبر دهنده یقین
 باشد نظر بتصدیق ظاهر عقل قطعاً دلنشین و خاطر نشان گیتی نکردند -
 و چون موکب اقبال یازدهم ماه مذکور بهای گهاتی دودا بانی رسیده سردار
 دور اندیش منصوبه بین در باین آن عقبه توقف نموده عقب همه را
 نگه داشت تا جمیع مردم از سوار و پیاده و سایر احوال و اطفال و بار بردار
 عمله اردو بفراز گهاتی بر آمدند - آنگاه قریب پانصد سوار در پای کتل
 باز داشت که مگر غنیم کمی ایشان را عنیست شمرده در پیش آمدن
 چسارت و رزد درین صورت خود نیز معاودت نموده شمشیر را تنبیه بلیغ
 نماید - قضا را اندیشه راست نشین افتاده صورت درستی بر کرد یعنی هنوز
 سردار جلالت آثار نیمه راه کتل نرسید که افواج غنیم کوتاه نظر از اصل کار
 سواحه بیخبر بیکبار از موضع خود بارگیها برانگیخته و همه جا تا ممکن
 تاخته و به هیچ چیز نپرداخته بر سر آن جماعت قایل ریختند و بدیشان

۱ در بادشاهنامه نوشته که خان زمان در کنار آب بهیمره رسیده احوال قبیلۀ خود
 همراه بهادر خان گذاشته هردوم شوال داخل ملک عادلخان شد - جلد اول حصه دوم

در آمیخته با یکدیگر در آویختند - درین حال خان زمان معاودت نموده
 باتفاق آن قوشون کمین کشاده و کمان کشید و بارگی تاخته پلارک خود ریز
 برآخته مخالفان را در میان گرفتند - و در کمتر فرصتی آن کم فرصت‌نرا شکست
 درست داده جمعی کثیر جریح و قتیل و پس از فرار تا دو کوه شیوه دنبال
 گیري آن بد اذیشان پیش گرفته مظفر و منصور معاودت نمودند - و قضیه
 غریبه در پائین کتل دیگر رو نمود که تفصیل آن اینست که فوجی از غنیم
 لکیم با راو ستر سال روبرو شده بنابر آنکه در آن سرزمین نشیب و فراز بسیار
 بود خان زمان و باقی افواج از حال آگاه نگشتند و آن مرد مردانه با اعتماد
 عون و صون عالم بالا و اعتضاد زور سر پنجه و نیروی بازو نموده سردار را آگاه
 نکرد و با راجپوتان خود حمله آور شده به دار و گیر و زد و خورد در آمده
 از آنجا که همت نافذ و عزیمت راسخ نفوذ در سنگ و آهن کرده کوه شامخ
 را از پیش بر میدارد از صدمه‌های سخت آن لشکر گران سنگ باکی نداشته
 چون کوه ثابت قدم پای صردی اسنوار نموده و رفته رفته بر غنیم غلبه نمود
 و بتائید آسمانی و اقبال صاحبقرانی از قلبی زمین دل نه باخته بر قلب
 اعدا تاخت و عاقبت بنابر نیت درست آن ناراستان را شکست داده
 بضرب راستی از جا برداشت - روز دیگر سردار نصرت اثر با مرکب منصور
 از کتل عبور نموده بعد از هفت کوچ بنواحی موضع کولاب خود را رسانیده
 قلعه که پیوست قصبه مذکور بود مرکز آسا بدایره احاطه در آورده در یورش
 اول با وجود ممانعه و مدافعه متحصنان بمحض تائید قلعه کشا کشور گیر
 آن حضرت که همه جا رفیق اولیای دولت ابد مقرون است حصار بصورت
 استخلاص و حیز تسخیر در آمده قریب پانصد تن از مردم قلعه سر به تیغ
 بیدریغ داده زیاده بر هفصد کس گردن بکشد عذر بند نهادند - و بهادران
 مرکب اقبال همانجا نزول برکت نمودند - ستوران را آرامش و آسایش

دادند - قضا را درین حال جاسوسان خبر رسانیدند که جمع کثیر از خون
گرفتگان این نواحی و حواشی باعیال و اطفال و اسباب و اموال و دراب
التجا بکوهسار نزدیک قصبه برده اند - خان زمان بهادر خان و شاه بیگ
خان را با فوجی آزموده کار طلب بر کوهساریان تعیین نمود و آن دلیران
آزموده پیکار بی ابا و محابا راه آنجا پیش گرفته خورشید آسا با تیغ کشیده
و سپر کشاده رو ببالای کوه نهادند و بمجرد برآمد شمشیر شعله آمیغ از آن
اجل رسیدگان دریغ نداشتند و در کمرگاه کوه پشته بسته خسته و کشته بر روی
یکدیگر افکنده پیغولها از آن انباشتند چنانچه قریب هزار کس قتل گشته
زیاده از دوهزار کس اسیر و دستگیر شدند - و مواشی بی شمار که عدد ایشان
از چهار هزار متجاوز بود باموال و اسباب بسیار فتوح غنیمت گیوان گردید *

روز دیگر که از آنجا کوچ کرده هنگامی که بکنار آب بان گذار رسیدند
ساقی سیاه رو با دو هزار کس از مردم خود و سیاهی عادلخان که بکوهک او
همراه داده بود از دور سیاهی آشکار ساخت - و لیکن از بیم بهادران
شمهچان دور گردیده گردوار گرد آورد عسکر ظفر اثر میکشت - و تا سه روز
همراهی گرفته چون یاری دستمیزی با پرلان تهور شعار نداشت گاهی
بمحوالی اردو آمده از بان اندازی دلی خالی میکردند - چهارم روز که
لشکر از آن مقام کوچ کرده افواج منصوره جابجا بترک و ترتیب مقور سوار
ایستاده منتظر روانه شدن بهیر یعنی آغروق بودند به هیئت اجتماعی خود
را نمودار ساخته قریب شش هزار سوار ازیشان جدا شده بر قوشونهای سید
شجاعت خان و بهادر خان که پہلوی هم قرار گرفته بودند اسپ انداختند -
و آن دو پرل جای خود را خالی نموده چندان ثبات قدم رزیدند که آن
روناک بازان شیرک شده بیشتر آمدند و چون قلعی تاختر اسپ و برخاک
هلاک انداختن یکه تازان معرکه پرداز شدند بیکبار بارگیها انگیخته بر آن زیاده

سران کم فرصت حمله آور گشتند - و در اندک وقت جمع کثیر از آن سوخته
 اختران را سرگشته و ادبی فدا ساختند - و چندین از سادات بارهه برف درجه
 شهادت سعادت کوفین یافتند و خانزمان از آنجا بشهر مرچ که از بلاد
 نامدار ولایت عادل خان است شتافت - دلبران موکب اقبال سرتا سر آن
 معموره را به نعال مراکب فتح و نصرت پی سپر و لکد کوب ساختند -
 و یغما گران روی زمین خاک آنرا از دست برد بباد نهب و تاراج
 بردادند - چون سکنه آن مسکن معمور مهاجنان صاحب ثروت بودند که
 کالای عدن و معدن و متاع بحر و کان راس المال دکانچه از داکین ایشان
 بود یغما گران آنقدر اسباب سوداگری از اجناس عقاقیر و ظروف چینی
 و امثال آن بدست آوردند که از حمل آن عاجز شده از داشت آن
 بتنگ آمدند - چنانچه بی تکلف از تصنع شاعری در مدت اقامت
 سپاهیان ستوران خود را از قدح های چینی آب می دادند و اکثر فضولان
 عمله اردو از روی اسراف و تبذیر چون قدر اجناس نفیسه نمیدانستند بنابر
 آنکه قادر بر برداشتن آنها نبودند بجای هیزم عود و صندل میسوختند -
 ازین قبیل سایر انواع و اجناس را قبایلی می توان کرد که وفور و نفاست
 آن در چه درجه خواهند بود - و چون خانزمان بر ساحل آب بهیمره منزل
 گزید فرمان جهانمطاع بدین مضمون شرف ورود یافت که درینولا از مضمون
 عرضداشت مکرمات خان بذروه عرض اعلی رسید که چون عادلخان درین
 ایام در دبستان ادب آموزی و خرد اندوزی و مکتب طرز دانی و قاعده
 شناسی از ادیب الادیاء عالم بالا طریقه روش سلوک و طور حسن معاش
 و معاشرت یاد گرفته بصربصیرتشن از کنحل الچواهر توفیق جلا یافته و سر
 خواجههای بیموقع و چشم داشتهای بیجا در گذشته چنانچه تمامی احکام
 منقاد را بجای و دل مطیع گشته اطاعت را گردن نهاده فرمانهای را

بر سر و چشم گذاشته قرار داده که اگر ساهوی سیاه رورفته سر افکندگی در
گردن بندگی گذارد و قلعه جنیر را با بقیه قلاع بی نظام باریایی دولت روز
افزون سپارد او را لب نانای داده ملازم خود میسازد و اگر از قبول این
معنی رو گردان شده گردن کشی کند در قلع و قمع وجود نابود او بیش
از هواخواهان بل پیش ازیشان ساعی و داعی باشد - و با این معنی قرار
ارسال پیشکش دم نقد بیست لک رویه و جنس از نوادر جواهر و مرصع
آلات و نفایس ظریف و فیلان نامور کوه پیکر داده که درین چند روز با
مکرمات خان روانه آستانه سپهر نشان سازد - بنابراین مراتب آن عمده
بندگان رضا جوی از موقف خلافت مامور است که دست از تخریب
ولایت او باز داشته بی توقف روی بدریافت سعادت بساط بوس انجمن
حضور پهنور آرد تا در حضرت خلافت از زبان بعضی مقدمات شنیده و ارشاد
یافته بجهت استخلاص قلعه جنیر و تنبیه و تادیب ساهو مقهور باز مرخص
گردد - خان بلند عمار در همان روز لولای معاونت را ارتفاع داده متوجه
دربگاه والا شد *

بین وقایع دربار سپهر آثار بیست و چهارم اردی بهشت چون وقاص
حاجی ایلچی نذر محمد که سابقاً باین سعادت عظمی اختصاص یافته
و عنایت عام آنحضرت درباراً او خاص شده بفعوری موجب مزید ارادت
و اخلاص او گشته بقیه عقیدت او را وقف رفته اراده بندگی ساخته بود که
بمجرد سعادت تابع ترقیب وطن نیارده از جاذبه کمند بند احسان ترک
مستط راس مالوس و مسکن مالوف نموده با محمد مومن پسرش
و حاجی محمد یار اوزبک که سپاهی اطوار پسندیده روزگار دیده است
و همچنان خدا قلب نام سپاهی دیگر درین روزها بدرگاه والا رسیده از زمین
جوس آستان مقدس سرقفاخر به چرخ اطلس سود - و بمرحمت منصب

هزارى هشتصد سوار و عطای خلعت و شمشیر با یراق میثاکار و اسب مرزین
 مرزین زرین و یک زنجیر فیل کامگاری پذیرفت - و بیست هزار روپیه نقد
 ضمیمه این مرام عمیمه گردید - و پسرش بعنایت خلعت و انعام چهار
 هزار روپیه و منصب چهار صدي تارک سربلندی افراخته رخساره بخت
 مندني بذور ارجمندي افروخت - و خدا قلی بعاطفت خلعت و پنجهزار
 روپیه نقد و منصب سه صدي صد سوار سرمایه اعتبار ابد و افتخار سرمد
 اندوخت *

چون درینولا عادل خان بوسیله عرضداشت مریدانه استدعای شبیه
 همایون فرآنحضرت که بعضی از بندگان سعادتمند از مرحمت آن سربلند
 شده همیشه آن مایه سرافرازی جاوید را بر سر خود جا می دهند و برین
 سر تن بهم سرجی خورشید انور در نداده باو سر بسر خرسند نمی شوند از راه
 تضرع و نیازمندی نموده بود بنابراین حضرت خلافت پناهی از روی کمال
 اظهار نوازش مائمس او را پذیرفته شبیه خجسته را با یک قطعه زمرد
 گرانمایه و یکدانه مروارید شاهوار بجهت آویزه و تقدی دیگر از لای آیدار
 مرحمت فرمودند - و یک قبضه دهلوب مروج که عبارت از شمشیر است
 ضمیمه آن عاطفت عمیمه نمودند - و در فرخنده روز همگی را باهمان نامه
 مرزین بنفش پنجه که ازین دو روکش سربلنجه مهر جهان افروز شده بود
 مشتمل بر تفویض آن ولایت بدر مصحوب محمد حسین سادوز ارسال
 داشتند - و فرستادگان آن خان خلافت مکان میر ابو الحسن و شیخ دبیر
 و قاضی ابو سعید را مشمول عواطف بادشاهانه مرخص نمودند - و چون این
 خبر به عادل خان رسید از فرط اهتزاز چند کوه باستانبال برآمده غائبانه لوازم
 سپاس مرام بیکرانه از خدیو زمانه در ضمن ادای مراسم معهوده بجا آورده
 شبیه مبارک را منت آسا بر سر و چشم نهاده آنگاه در برابر آن عرضداشتی

بر سبیل شکرانه متضمن اظهار سپاس این موهوب بیقیناس ارسال داشت که در اطراف آن سراسر این غزل عذلیب گلشن شیراز که مطلعش اینست -

جوزا سحر نهاد حمایل برابرم

یعنی غلام شاهم و سوگند میخورم

بطریق کنایه باب مکتوب بود و این معنی طریقه مسالوک اوست که بر سر حواشی جمیع عرایض خود از روی کمال مراتب اظهار عقیدت پیوسته غزل مذکور مینویسد و درین خود نامه نقل این سپاس نامه بجنس مقبول افتاد -

عوضداشت عادل شاه

عوضداشت بنده فدوی بر شاه راه ارادت مستقیم محمد ابراهیم ذرهوار بهوقف عرض استاده‌های پایه سریر خلافت مصیر اعلی حضرت خاقانی سلیمان مکانی خلیفه الرحمانی صاحبقران ثانی می رساند که فرمان عالیشان قضا توانان و شبیه بی مثل و نظیر آن بادشاه بادشاهان و شمشیر و قبضه مرجع مرحمت حضرت صاحبقران که مصحوب شجاعت مآب محمد حسین ساندوز موصول بود با عهد نامه استوار بوساطت و وسیله معتبر درگاه صاحب قرانی معتمد بارگاه سلیمانی فضیلت و مکرمت دستگاه مکرمت خان (مصرع) بساعتی که تولا کند بدو تقویم فیض ورود و شرف نزل بخشید - و این مرید حلقه بگوش و معتقد غاشیه ارادت بر دوش را باوج رفعت و سملی عزت رسانید - بادای مرحمت عظمی شرایط استقبال و تعظیم و سجده و تسلیم بجا آورده بجه زبان شکرانه این عطیه عظمی نماید و بکدام بیان از عهد سپاس این موهوب کبری بر آید بجز دعای آنحضرت ورد شبانروزی و ذکر معاهد وظیفه اوقات خود ساخته لمح به غفلت

نمی گذارد - چون در روز دوم وصول فرمان عالیشان که در شنبه بیست و پنجم شهر ذی حجه باشد خان معز الیه بخصت ملازمت سراسر سعادت یافته اند و این مرید از انتخاب جواهر و مریع آلات و فیلان که داشت بقدر وسعت ترتیب داده همراه ایشان روانه درگاه والا ساخت بعد از دریافت سعادت استلام عتبه والا شرح حال ارادت مندی و اعتقاد درستی که در خدمت عالی متعالی دارد و برای العین مشاهده نموده اند بعرض مقدس خواهند رسانید - دیگر هرچه شرح حال نماید مکرر است محمد حسین سالدوز همین شب متوجه درگاه فلک بارگاه شد آنچه درین مجلس از صدق ارادت و صفای عقیدت مشاهده مشار الیه شده باشد یقین که در عرض آن مقصور نه خواهد بود - سایه چتر معالی بر مفارق عالم و عالمیان پاینده باد •

درین ایام سید خانجهان و شایسته خان که بجهت تاخت ولایت عادلخان تعیین شده بنابر حکم اشرف دست از مملکت او باز داشته راهی درگاه گشته بودند بدریافت زمین بوس عتبه سدره مرتبه بادشاهی مفتخر و مباحثی شدند - سوم تیر خان زمان نیز بعد از تقدیم خدمات مرجوعه افواج منصوره را در احمد نگر باز داشته سعادت اندوز ملازمت والا گشت و حسن خدمت او منظور نظر قبول گردیده بعطای خلعت خاصه و گبهوه مریع با پهلوانه و شمشیر مریع و دو اسب خاصگی گرامی شد - و بخطاب بهادری نامی گردیده سرمایه بلند پائی و شادکامی افروخت - و همدرین ایام تقدیم خدمت استخلاص جعفر و استیصال تکی ساهو نامزد خان والا مکان شده همدارآن مجلس سعادت پذیر بنصرت نشست - و حکیم خوشحال ولد حکیم بهمام گیانی مشمول عنايت خلعت و اسب آمده نامزد بخشش گری فوج خانزماں گردید - و چون خدمت عینالزمانی

برهانپور بجهت افزایش مراتب نامداری و عزت خان زمان نامزد او شده بود شکر الله مخلع شده به نیابت پدر به پاسبانی آن تعیین گردید - روز دیگر عبد اللطیف نیز بعد از تقدیم رسالت گلگنده و تحصیل پیشکش عالی از والی آن ولایت جبین از زمین بوس آستانه خلافت نورانی ساخت - و شیخ محمد طاهر همشیره زاده شیخ محمد آل خاتون که سرخیل قطب الملک بود و همراه پیشکش فرستاده بود ادای آداب معهوده نموده عریضه اورا که هم اکنون بجهت توضیح مضامین سواد آن منقول خواهد افتاد گذرانید - آنگاه مرسولات قطب الملک به قیمت چهل لک روپیه از جواهر و مرصع آلات و پنجاه اسپ عربی و عراقی با زمین و لگام مرصع و صد زنجیر فیل تنومند کوه پیکر از ماده و نر که دو زنجیر از آن مرصع به یزاق نقره بود و دیگر تکلف اطراف بلاد دفعه دفعه بنظر انور در آورد - و ملا عبد اللطیف نیز دو لک روپیه از نقد و جنس از جواهر آلات و فیل و امثال اینها از جمله تکلفات قطب الملک بر سبیل پیشکش گذرانید *

عرضداشت قطب الملک

بعد نامه سرود موروثی نیک خواجه قدوسی بلا اشتباه عبد الله قطب الملک آنکه چون بندگان عالی حضرت خاقانی ظل سبحانی خلیفه الرحمانی صاحب قران ثانی خلد الله ملکه و سلطانه و انصاف علی العالمین نبوة و احسانه که هزاران جان گرامی فدای نام نامی و لقب گرامی آنحضرت باد از روی کرم و رافت جنابی این ناحیه را بشروط ذیل نسلاً بعد نسلاً و بطناً بعد بطناً مقرر باین نیازمند درگاه جهان پناه مرحمت فرمودند - این سرود موروثی از صدق اعتقاد و وفور اخلاص تعهد می نماید که همواره درین ملک خطابه چهار بار باصفا چنانچه اسم سامی هر یک از آن اکابر دین

رضوان الله تعالى عليهم اجمعين صریحانه در آن مذکور میشود مزین بنام نامی و لقب گرامی بندگان حضرت خاقانی اعلیٰ حضرت ظل سبحانی در جمیع اعیاد لا منقطع میخوانده باشند و هرگز پیرامون روشی که سابق میخوانده اند نگردند - و پیوسته زر سرخ و سفید را به سکه مبارک که از درگاه عالم پناه کذده فرستاده اند می زده باشند و نیز مقرر نمودم که از ابتدا سنه جلوس مبارک مبلغ دو لک هون را که هشت لک روییه میشود - از چهار لک هون بابت نظام الملک سال بسال بسرکار خاصه شریفه واصل سازم - بدینگونه که اگر بادشاهزاده والا گهر نظام بخش صوبه دکن باشند بخدمت ایشان بفریسم و الا بهر یک از بندهای دولت که پرداخت صوبه مذکور برای رزق او مفوض باشد برسانم - و هشت لک روییه پیشکش که تا آخر هون سیاهه است و بالمقطع برین نیازمند درگاه والا مقرر شده بود باقی مانده نیز با دو لک هون سال متصل گذشته که نهم جلوس مبارک باشد بی عذر و اهمال بسرکار خاصه شریفه واصل سازم - و آنچه تفاوت بقیمت جواهر و فیالان و اسپان و غیره موافق قیمت حضور اشرف نسبت بقیمت گلکنده از پیشکش حال مشخص شود حاجب این سرید سورتی تعهد میدماید که بلا عذر واصل خوانده عامه سازد - و در سنوات آینده هم اگر جنس از جمله زر پیشکش فرستاده شود همین طریقه مسلوک باشد - و بعد ازین همیشه بولبایی عظمی از صمیم القلب یک رنگ و موافق و با مخالفان که اسم بی مسمی پیش نیستند از ته دل دشمن و مخالف باشند تا زمانی و رسوخ این یکنوگ در تعهدات مذکور ظاهر و باهر گردند - و در حضور فضیلت و کمالات دستگاه مولانا عبد الحلیف بر قرآن مجید نسبت گذاشته قسم خوردم که خلاف آنچه تعهد کرده ام از من سر نزنند - و اگر خدا نخواستند مصدر خلاف آن کردم اولیای دولت قاهره در التزام ملک معوق

خواهند بود - طریقه عده‌های دولت که صاحب صوبه دکن باشند آنکه اگر
احیاناً عادلخانیه بعد از معاودت رایات عالیات به مستقر خلافت و مقر
سلطنت از کوته اندیشی دست تطاول بملک این نیازمند دراز کند ایشان
در دفع شر آنها از من و ملک من ممد و معاون باشند - و اگر عادلخانیه
بعنف و تعدی از من مبلغی بگیرند آن مبلغ در پیشکش هر ساله که
هشت لک روپیه است مجرا باشد این چند کلمه بر سبیل حجت نوشته
شد تحریر بتاریخ شهر ذیحجه سنه هزار و چهل و پنج هجری *

ارتفاع گرفتن ماهچه لوای مهر شعاع موکب والا از افق دولت آباد بسوی قلعه ماندو بعد از چهره نمائی فتوحات نمایان و شوی از سوانح دولت ابد پایان

بانی عالم تکریم و ایجاد بنای دولت آباد دنیا را بدآلوده بر بنای
این دو رکن زکین یعنی بخش و تدبیر که در حقیقت دو دست و پا اند از
بل دو بال بلند پرواز دولت اند. مبنی ساخته هیچیک ازین دو معنی در
هیچ باب از یکدیگر مستثنی نیستند چنانچه بخش و تخت بدون تدبیر
صائب ضایع و ناپایدار گشته ناسودمند و بیکار بماند - و تدبیر تنها خود بیه
وجه بهیچ چیز نرسیده برای مصلحت بکار نیاید - لهذا اردشیر بابکان از
حکمای سلوک بل از ملوک حکماء که کارنامه حکمت آمیز نرد صفع اوست
و آنرا نمودار چگونگی اوضاع روزگار و تقلب سیاه و سفید لیل و نهار نموده -
چنانچه تخت را نسخه ادیم زمین ساخته و خانه‌های شرفرو را برواق
عدد بروج آسمان و مهرها مطابق شمار ایام و شهرور قرار داده کمترین آنرا

بهیئت معکب بر عدد جهات سه محاط شش سطح گردانیده که نقوش
هر دو سطح مقابل آن بعدد روزهای هفته بنابر آنکه مدار کار بر سر دور آنست
بجای نیرین مهر و ماه مقرر نموده - و در ضمن این لطیفه خرد آئین
حکمت بنیاد که آنرا کوتاه نظران بازیچه محض نگاشته اند اشارتی لطیف
بعدم استغذای این دو امر شریف از یکدیگر نموده چه بدان مثابه که نقش
مراد گردانی این فن دو فنون هیچ یکی از هم بی نیاز نیستند همچنین
بخت مطلقاً از تدبیر غنی نیست و تدبیر بدون بخت اصلاً کار آمدنی نه -
و برین قیاس چنانچه بازی آن بی همدستی نفس نبرد همه دست
حاصل در باز و صاحب نقش نادان نقشهای موافق را بی مضرت خرچ
کرده در هر صورت نقد رایج آنوقت بهمه معنی تلف سازد - خداوند بخت
بی عطیه عقل کار گذار آموز کار و خرد معامله دان آزمون کار قطعاً در قطع
و فعل مهمات کاری نه ساخته ابواب معاملات را به هیچ وجه فیصل نیارد
داد بلکه پیوسته مهمات ساخته و پرداخته عالم را برهم زند و خلل و شکست
بمیان امور درست نشین افکند - و صاحب عقل و خردمند بی یار و یار
بخت مساعد و مرافقت اقبال موافق به هیچ نحو توفیق بر آمد هیچ
مقصودی نیابد بروشی که اگر فی المثل توفیقش رفیق و هدایتش خضر
طریق باشد بی اتصال او بسر منزل مقصود نرسد بلکه اغلب اوقات انگلیخته
فکورش برعکس مدعا نتیجه داده مفسدها بر مراتب آن متروک گردد -
لله الحمد ثم حمد الله که حضرت جهانبانی گیتی ستانی ظل سبحانی را
ازین دو گوهر والا یعنی خرد خدا داد و بخت ازل آورد مادر زاد عالم
بالا بدان گونه شامل نصیب و کامل نصاب آفریده اند که بالا تر از آن بتصور
عقل والا در نیاید - و بدین معنی چنانچه مشاهده بدان شهادت میدهد
و عیان استغنا از بیان دارد استقامت طریق ملک رانی و فرمانروایی

و اصابت رای صایب که از دلایل حسن تدبیر است و هم چنین درست نشینی تدبیرات مدنی و سیاسات ملکی آنحضرت و امن و امان ملک و قهر اعداء و تصرف اولیاء بر اثبات این دعوی بسند است چه همگی گردن کشان و از پا نشسته راجها را جهالت فراموش شد و سایر زمینداران دراز دست بیک کف زمین ساخته هوای زیاده سرب از سر بیرون کردند - و از آثار عدو بندی آن حضرت خزینه در خزینه و گنج در گنج بر روی هم نهاده کوه در کوه زر و دریا دریا گوهر بر روی یکدیگر افتاده معموره ممالک محرومه که ده بده برهم بسته و شهر به شهر با یکدیگر پیوسته همگی مصرون و محروس و همه جا معمور و آبادانست مجمل چون درین ایام سعادت مجام کارها لله الحمد بر وفق مرام موافقان برآمده جمیع خواهشها بکام هوا خواهان شد - و بمعض کارگری اقبال بیزوال و کارگزاری تدبیر صائب نافع استخلاص ولایت دکن و استیصال طرفداران آنکدود که مهمی بود بغایت عظیم و یساقی بود بی نهایت شاق معینا با نهایت مبالغه دو بادشاه گوردور کلاه درین صفت مدید کما یذقی صورت نه بست چنانچه از مبداء اراده فتح تسخیر دکن که تا اکنون قریب پنجاه سال است مکرر تجدید عساکر قاشقا و تعیین سرداران گردان شهامت آثار بیان سرزمین روی نموده خیزشها درین راه برپا باشد - و نقد کرامتیه وقت درین باب تلف گشته سرها در سر این کار رفت - از جمله دو شاهزاده والا قدر سلطان دانیال و سلطان مراد در آن بلاد آنجهانی شدند و باین معنی جز قلعه احمد نگر و آسیر و قلیلی از محال دکن و برار بکوره تسخیر نیاوردد - درین وقت بمعض توجه جهانکشی آنحضرت و چهره کشایی اقبال و کارگزاری تدبیر این مایه فقرحات نمایان رو نموده و سر تا سر آنولایت بی پایان بقبضه تسخیر اولیای دولت روز افزون در آمد - چنانچه در عرض نه ماله اینگونه

ملکی عریض که قریب یک کرور روپیه هر سال حاصل دارد مفتوح شده بممالک محروسه منضم گشت - و باین معنی از پیشکش دنیاداران دکن و زمینداران گوندوانه و دقایق و خزاین ججهار دو کرور روپیه که شش لک و هفتاد هزار تومان ایران و هشت کرور خانی ملوراء المهر می شود بمدخل خزاین عامه داخل شده زیاده از چهل قلعه مستحکم بکشایش گرائید - و اگر پای کار گزارایی اقبال بلند در میان نبودی و سر انگشت عقده کشای تدبیر دستیاری نذمودی ازین دست قلاع که اکثر بر سر کوهسار البرز آثار واقع است چگونه بقبضه تسخیر در آمدی - بی تکلیف بیشتر این بارها ازین عالم اند که بادشاهان صاحب شوکت قوی نیرو را با وجود عدد و عدت موافق و مدد بخت مساعد و فقدان آذوقه دروینا، و عدم حمایت و کومک از بیرونیان بکمتر از یکسال استخلاص یکی از آنها دست نمیدهد چنانچه ثنا سنج دولت تائید اعتصام کلیم جادو کلام از یقین و تعلیم الهام درین رباعی اشاره بعدد حصون و اشکال تسخیر آن نموده *

شاهها بختست کشور اقبال گرفت

تیغت ز عدد ملک و سال گرفت

چل قلعه بیکسال گرفتگی که یکش

شاهان نتوانند بچل سال گرفت

فی الواقع جد و جهد و اهتمام و کدی که آنحضرت درین مهم از حیث قوه بسرحد فعل آوردند شاید که حد سایر بنی نوع بشر نباشد چه بندگان حضرت از مبداء نهضت همایون تا منتهای کار که فرجام امور و الله المقت که بکام اولیای دولت روز افزون شد اکثر اوقات که از سرانجام سایر مهمات بچیز جیوش و باقی امور جهانبنایی فاضل می آید آنرا صرف تعلیم و ارشاد سرداران نموده درپایست وقت و ناگزیر حال و استقبال بایشان تلقین می

فرمودند - و باوجود معانیه مذکوره درین ضمن بعد از مطالعه عرایض سایر حکام
 او صوبه داران و متصدیان اعمال مرز بوم این کشور و سالاران شهر عسکر فرامین
 مطاعه را که بمقتضای مصالح دولت اخفاء مضامین آن لازم بود با ضیق
 وقت اقتضای املاء مطالب باهل انشا و صرف نظر ثانوی بمطالعه فرامین
 گیتی مطیع ذمی نموده خود بدستخط مبارک می نوشتند - چنانچه
 درین مدت قلیل سیصد و چهارده فرمان بیست سطر و سی سطر بخط
 اشرف زبور پذیر رقم و تسطیر شده بود سوای آنچه مضامین آن تلقین دستور
 اعظم علامه افضل خان می شد و بواسطت رسالت آن وزیر دانا از روی
 مسوده منشیان نوشته باز بنظر ثانوی آن خدیو زمانه می رسید - و عنوان
 مناشیر مذکوره از چند سطر بخط مبارک مصنون و مزین می گشت آن
 خود اضعاف مضاعف فرامین مذکور خواهد بود - ملخص سخن چون
 درین سرحد امیری که باعث توقف و توقف اقبال باشد نمائنده فتح جمیع
 بلاد و حصون که پیشینهاک خاطر خاطر بود بوجه احسن روی نمود مگر همین
 قلعه ارسه و اوندگیر و جنبیر که در تصرف ساهری مقهور بود آنها را بحسن
 تدبیر و شریب شمشیر خان دوران و خان زمان تفویض نموده بودند - معینا
 عادل خان نیز متعین شده که کمک نموده خواجه نعمتو تسلیم اولیای
 دولت نماید و سوای این تقبیل انواع ذیکو خدمتی نموده بیست لک
 روپیه بزرگی پیشکش فرستاد - هم چنین قطب الملک در هیچ ماده
 استادگی نموده دم فقد چهل لک روپیه پیشکش ارسال داشت درین
 حال که اکثر زمین دکن پایمال نهال سواکب سواکب اقبال شده بود و خان
 و مان و اهل و خیال متوطنان آنجا باسر و نهب و تخریب از دست رفته
 از توقف سواکب مسعود رعیت خاطر جمع نگشته فرق متفرقه بمساکن خود
 باز گشت ذمی نمودند و بازماندگان در مواطن خویشتر با جمیعت خواطر

بزرگت و عمارت نمی پرداختند اراده فرمودند که در عین برشکال که
تود درین زمینها خصوص خاندیس و مالوا نهایت تعسر و اشکال
داشت بهر طریق که ممکن باشد هر قلعه مانند که کوهسار رفعت آثار آن
در موسم بهسات بغایت سرسبز و خرم و خوش و دلکش و پر گل و کم گل
می شود بدولت بسر ببرد - لاجرم بتاریخ سی و یکم مطابق هفدهم
مفر ختم بالظفر سنه یک هزار و چهل و پنج هجری انتصاب رایات
فتح آیات که ماهچه آن در حقیقت کوکب بخت اولیای دولت
آفتاب طالع است ارتفاع بخشش درجات مرادات هوا خواهان شد -
درین وقت مکرمات خان از رسالت بیجاپور معاودت نموده به تقبیل عتبه
سدرة مرتبه سعادت اندوز گشته پیشکش عادلخان مشتمل بر انواع نوادر
و اسپان عراقی فژاد و فیلان کوه پیکر که از افراد نوع خود بعظم جثه و سر
بلندی و عدم عربده در صورت و سیرت کمال امتیاز داشتند از آنجمله
فیلی بود نامور به امان الله در خوشی منظر و درستی پیکر فرد کامل
نوع خود آن جانور بختاور در نظر انور جلوه گر گشته خوش آیدده
و زیبا آمد که آنرا بسو حلقه‌ای اکثر فیلان خاصه اختصاص داده به
گجراج یعنی راجه فیلان موسوم ساختند - و مکرمات خان از جانب
خود پیشکش نمایان موازی دو لک روپیه از نفایس جواهر و سایر تحفه
پیش کشید - از آنجمله دو زنجیر فیل بود نامی از بابت تکلیفات
عادلخان یکی از آن پنجاه هزار تقویم یافته داخل فیلان خاصه
گشت - از آنجا که شیمه کریمه آنحضرت بذله پرورست حکم فرمودند
که ولایت بیجاپور به عادلخان مسلم داشته املا بدان متعذر نشود
و ولایت کوکن را که بر ساحل دریای شور طوفاً واقع است و سابقاً میان
اسلاف او و نظام السک بالانصاف مشترک بود بالتامس بدو عرصت

فرمودند - آنگاه حصار پرینده را که ازگماشته نظام الملک بدست آویز
توغیب و تطمیع دو لک هون بدست آورده بود با سایر توابع و مضافات
برو مسام داشتند - و امان نامه مشتمل بر تفویض و تسلیم ملک بدر
که برقم و انشای علامی افضل خان بر لوح طلا ثبت شده بود با فیل
دل سوبها و ماده فیل و هژده تقوز پارچه کار گجرات مصحوب محمد زمان
مشرف اصطبل فرستادند *

تفویض یافتن سرتاسر ملک جنوبی بشاهزاده والا گهر بلند اختر سلطان محمد اورنگ زیب بهادر جوان بخت و مرخص شدن آن نامور بخیریت و خوبی و شرح دیگر سوانح دولت ابد پیوند

چون درین هنگام که اولیای دولت هندو هند کشور کشا حسب المرام
بر کام خاطر فیروز شده بودند و اکثر ممالک جنوبی بدست آمده چنانچه
سمت گذارش پذیرفت بخاطر مبارک دوربین آوردند که اگر بدستور
معهود پادشاهی این حدود باعرا و سالاران سپاه تفویض یابد هر آئینه این
زیاده سران کم فرصت چنانچه دیرینه آیین ایشانست که هرگاه موکب
اقبال دور دست شتابد فرصت از دست نداده خود را نی که لازمه سرحد
پروزیست پیش می گیرند - و بهکم پاس ناموس دولت و حفظ صورت
سلطنت استیصال همکنان ضرور میگرد و فرو نشاندن چراغ دودمان

دیرینه سال ایشان خود مرفی خاطر خاطر نیست که درین ضمن به فعل
آید - بنابراین بمصلحت والیی ولایت و راعی رعیت این حدود خواهش
آن فرمودند که هنوز این معنی صورت نبسته راه صدور این امور پویشان
مسدود سازند - چون حصول مطلب مذکور در ضمن تفویض این سرحد بیکی
از شاهزادهای نامدار کامگار جلو ظهور می نمود ناچار برین عزیمت
جزم شدند - بنابراین پایه مهین شاهزاده اعظم که نامزد مرتبه عظمی ولایت
عهد بانداز پاسبانی سرحد مرز ملک والا تربود و شاهزاده اصغر هنوز
پایه جهانبانی نرسیده بودند و شاهزاده آفتاب شجاع شاه شجاع برای
نگهبانی قطری دیگر مخصوص و معین لاجرم شاهزاده سعادت یار اقبالمند
نیک اختر بلند بخت سلطان اورنگ زیب بهادر کامل نصاب شامل
نصیب که از روز ازل این معنی روزی آن سعادت اندوز بود بتفویض
ایالت این اصقاع و حکومت این بقاع نامزد گشت - و این خلعت والا
بیالای والایش راست و درست و چسپان و چست آمد - و این کشور
پهنار که بر آن شاهزاده بلند اختر مسلم شد مشتمل بر بلاد عظیمه است
بدین دستور که همگی بر چهار صوبه و شصت و چهار حصن حصین مستقیم
است - که از آن جمله پنجگاه و سه قطعه قلعه بر فراز کوهسار منیع اساس
یافته و باقی بر هامون - و از صوبه چهارگانه دو صوبه بر بالای گهاک واقع است
یکی از آنجهت که صوبه عظیم تر معتبر تر است در افواة بدکن اشتها
یافته و آن دو قلعه و شهر حاکم نشین دارن دولت آباد و احمد نگر بالفعل
دولت آباد نشین حکام است - دوم صوبه تلنگانه که مرکز آن فاندیر است
و قلعه آن قندهار - و از آن دو صوبه که در فرود گهاک سمت وقوع دارد یکی
خاندیس است که شهر آن موسوم به برهانپور است و قلعه بامپور نامور -
و دیگر صوبه برار است که مقر حکام آن شهر ایاهپور است و سلطانی

نزدیک بدان حصار کاویل که در نهایت حصانت است و بر فراز کوهی
 مرتفع بنیاد پذیرفته - و جمع این ولایت دو ارب دام است که موافق ضابطه
 دوازده ماهه پنج کور رزیه حاصل آن باشد - مجملا بادشاه حقایق آگاه
 ظل الله که در حقیقت احقاق حق و ایصال حقوق مستحق ایت است
 در شان آنحضرت نازل از آسمان در غوه اسرار از دو منزل دولت آباد آن
 درّی فلک دولت و اقبال و درّ محیط جاه و جلال را رخصت و معاودت
 بمركز و مقر خودش دادند - و در باب حسن سلوک و معدلت گستری و مدار
 و معاش و رفیق معاشرت با رعیت و لشکری جواهر نصایح آگهی آمیز
 نباهت آموز و مواعظ هوش افزای دانش پیرای و پندهای خرد آئین
 دل پسند که هر یک دری بل درجی از لای شاهرار محیط حکمت یونان
 بود در خزانه حافظه آن خازن مخازن اسرار و رموز آگهی مخزون ساختند
 و از یکتا گوهرهای گران دلاویز ارجمند باویزه گوش هوش آن والا گهر
 پرداختند - آنگاه اهتمام سایر سرداران که به تسخیر بقیه قلاع آن ملک
 مامور بودند و کار فرمانی دیگر کارگذاران فرمان بردار بهر تعهد آن بلند
 اقبال مقر داشتند - و بهنگام دستوری آن شاهزاده نامدار را باکرام سرویا
 و افواج عطا و انعام بدین موجب فوازش بخشیدند - خلعت فاخره با
 چار قسب و شمشیر مروج و جودش مروج با پهلوانی و صد اسب عراقی
 ترکی و سدهنگر نام فیلی کوه پیکر که در میدان پای درشن دار الخلافه کبری
 از دست آن شاهزاده مؤید در سن یافته سالگی زخم بوجهه بر پیشانی
 خورده بود ازین رو فرخندگی دیگر پذیرفته با ماده فیلی دیگر و دو اکس
 روپیه نقد - چون خان زمان بهادر را که در خدمت شاهزاده عالمیان
 باز داشته مقر فرموده بودند که با سایر کومکدان این صوبه در خدمت شاهزاده
 بوده اصلا تجاوز اوامر و نواهی آن والا گهر تجویز نمیکنی و تحصیل

رضامندی آن بلند اختر را خوشنودی آنحضرت داد - درینولا حسب الامر والا باستخلاص قلعه جلیو و باقی قلاع مامور شده بود بنابراین آن سید خانجهان را در خدمت شاهزاده جهان و جهانیار گذاشتند که تا زمان مراجعت آن رفیع مکان مراسم طاعت و فرمانبرداری بجا آرد - و خیل اقبال از راه گهات نزد پور کوچ بکوچ متوجه مقصد گشته روز چهاردهم ماه نرخت گاه کراه از متفرقات نواحی برهانپور که خصوصیات آن سبق ذکر پذیرفته محیط انوار ماهچه لوائی انور شد - و درین سرزمین فیض آئین بنابر طغیان رودبار تبدیلی که از حد عادت تجاوز داشت روزی چند بدولت و اقبال اقامت گزیدند *

و از وقایع این ایام در آمدن سفاهت سرشتی است که نام بایسنغر بر خویش نهاده بود بمعرض سیلست پاداش روزگار و موقع وصول یاسی مکافات - و تبیین این ابهام آنکه شاهزاده مرحوم سلطان دانیال پسر بایسنغر نام داشت که شهریار ناشدنی او را در لاهور سالار سپاه مقهور خود کده بود چنانچه گذارش پذیرفته - و آن ناخاف بعد از شکست لشکر تفرقه اثر مذکور سر خود گرفته از برگشتگی بنعت آواره وادی سرگشتگی می بود - و در موضع کولاس از اعمال قطب الماک اساس خراب آباد بیکر عنصیش انهدام پذیر گشته مدت روزگارش آنجا سپری شد - درین حال گمنامی بی سرانجام از مالیخولیای سودای زاید و رنگ آمیزی ماده اختلاط فاسد بوادنی زیاده سرریز افتاده این رنگ خام بر آب زد که نام تیره فرجام بایسنغر بر خویش گذاشته از پیونده روی طریقه دعوی بیمعنی کرد - شاید که از عالم سزیت فرع بر اصل از پیش کوچه خمول به پیشگاه شهرت آید - غافل از آنکه بایسنغر اصلی چه کرد که آن بد اصل تواند کرد - و آن شاهزاده واقعی را بد عاده واقعی

در نظرها و کدام پایه قبول در دلها بود که آن گذارده جعلی عملی را باشد - بالجمله آن سست رای سخت رو بآهنگ فیروزی برروزی قسمت نشده خشک و ترو بحر و بر را پی سپر نموده چنانچه مرز بوم ایران و توران و روم بزیتر قدم آن شوم اختر بد مذش در آمده آخر در خطه تنه گرفتار شد - تفصیل این اجمال آنکه نخست به بلخ رفته نذر محمد خان والی آنجا در اول بذایر دعوی انتساب آن کذاب بدین دودمان دولت در تعظیم و تکریم در آمده اراده نسبتی نمود - در آخر از بیم آن مدعی درین دعوی مقترب باشد ایستادگی نمود و او از توقف خان رنجیده خاطر بایران رفت - شاه صفی چون آن دعوی را بختی دور از کار میدانست او را نزدیک خود راه نداد بذایر احتمال ابواب اقامت مراسم ضیافت و نعیین منزل مفتوح داشت - چون در آنجا روزیافت از راه مدینه اسلام بغداد بروم شناخته چندی در آنجا بسر برد - عاقبت از گر بیان کشتی اجل و جانبدار خاک دامنگیر در آبشخور دمی چند زهرآب آمیز بآن کشور باز گشت نموده بسر زمین تنه رسید - دولتخان صوفیه دار پی بدان ابلار سرشت بوده دستگیرش ساخت و مقید نموده بد قلعه دهلیون فرستاد و در آنجمن حضور حاجی و قاص از جمله حاضران که او را در بلخ دیده بود شناخت او نیز اظهار معرفت حاجی نمود - چون بر بندگی حضرت حقیقت از روی تحقیق کمال سرتیبه ظهور یافت که این همان مدعی است بیاسا رسید *

آقا افضل که سابق به فاضل خان مخاطب بود و بسبب بعض امور از پایه عزت و خطاب افتاده بود درین تاریخ بخطاب اعتماد خان و خدمت دیوانی دکن سر بلند می یافت - بسمت و سوم امرداد دهلال کشتی از پرتو حضور پونور فیروز اعظم رومی زمینی قدر بدر سفیر یافته روکش افوار شهر انور شد -

و رودبار تبتی از مرحمت ورود مسعود سرشار فیض گشته سرمایه جزو و مد
به بحر اخضر داد - و سحاب سیراد که اقتساب ماده افاضه جاوید بیک
دم نموده بود از فاضل راس المال بارش ابدی رام دیرینه عمان گذارد -
ششم شهرپور ساحل رودبار نروده فیض یاب ورود مسعود لشکر سیلاب اثرگشته
روز دیگر فیض عبور سحاب مکرمت و افصال بل محیط عالم جاه و جلال
بر آن دریا مبدول شد *

نهم سرزمین آسمان نشان شادی آباد ماندو که از فیض موسم برشکال
روپوش جوشن سبزه و گل و از انواع ازهار و سنبل روکش کارگاه مخمل
هفت رنگ تسبیح فرنگ شده بود به برکت قدوم فیض لزوم بهار
گلستان ایجاد و سرمایه صد گونه رنگ و بو و هزار رنگ آب و تاب
اندوخت - و از یمن گلگشت گل گلشن آرای عالم وجود آن روضه دلکشا
همانا یک چمن سرسبز بود که از دولت آباد تا اینجا سرتاسر جلاده
حکم خیابان آن داشت و عکس نور و ضیا و پرتو نزهت و صفا بر چار
باغ چرخ چارم و گل آفتاب اذداخت - یازدهم در دولت سرای آن بقعه
دلنشین انجمن جشن فرخنده وزن قمری سال چهل و هفتم از عمر نامعلوم
آن سرور بآئین معهود آیین و تزئین پذیرفت و خاطر پشورده ارباب
از و نیاز از دریافت نقد تمنا در کنار و بر استغنا گل شکفت -
دین روز نشاط افروز مبلغ دواک روپیه بر سهیل انعام بگواپ قدسی
القاب بیگم صاحب و یک لک روپیه بشاهزاده دارا شکوه و هشتاد هزار روپیه
بشاهزاده شجاع مرحمت شد - و منصب شاه نواز خان باضافه پانصد سوار
و منصب ملا عبد الطیف بافزایش دو صدی یفجانه سوار نهصد و دو صد
سوار قرار یافت - و همدین روز انگشتر نقره یاقوت که سالها مخزون خزینه
و مکنون درج جواهر سلسله قطب الملک بود و کمال قدرت و نشانت

نفیس الامری داشت درینولا حسب الاشارة افضل خان ارسال داشته بود از پرتو نظر انور رشک فومانی انوار یاقوت زمانی کان چرخ اخضر گشت - و آن یکتا جوهر فرد کامل نوع خود بود و دوازده سرخ وزن داشت و مبلغ پنجاه هزار روپیه مقوم شد - و در همین روز به محمد طاهر ایلچی قطب الملک خلعت و اسب و دوازده هزار روپیه نقد و سایر هدایا او خلعت و اسب و هشت هزار روپیه نقد مرحمت شد - چون عادل تاجندی پیش ازین بمرحمت شبیه همایون و فیل و دیگر عنایات نمایان شده و یک پایا یافته بود بنابر هم چشمها قطب الملک نیز اراده استدعای آن - و سلفی نموده نظر بمراتب در یافتن از عنایت آنحضرت چشمداشت این سرمایه مرحمت داشت الاجرم در طلب عرضداشت اظهار این توقع که نداد بفرولا که بوجه زمین عهد نامه نامی بدست خواجه محمد طاهر نامه داشت - جت و شبیه مبارک منظم بقصدی از لای شاهوار غلطان با گوهر یکدانه گرانمایه برای آویز پایه آن و فیل ظفر نشان نام زمین به یراق سیمین و هژده تقریر پارچه زینت مصحوب او مرسول داشتند - قضا را خواجه طاهر در برهانپور باجل طبعی در گذشت بعد از وصول خبر واصل شدن او خواجه محمد زاهد در باب ایدمال مرسولات مذکور نامزد گشته عرض شد - قطب الملک پس از رسیدن مراسم معهوده از استقبال و آداب تسلیم و زمین بوس بادا رسانیده از روی شکر گذاری سپاس نامه بر سبیل عرضداشت که صورت آن بجنس دین فرخنده نامه ادب آموز گذارش می یابد ارسال داشت *

عرضداشت قطب الملک

عرضداشت مخلص الاعتقاد و مرید مرزوثی قدیم الانقیاد عبد الله قطب الملک تحفه دعای که در بیان ملاء اعلی را استقبال آن زبده و هدیه

ثانی که کماعت شوارق آن بر عالم و عالمیان پرتو افشاند نیاز درگاه آسمانچاه
و نثار بارگاه عرش اشتباه اعلیٰ حضرت کیوان رفعت فریدون حشمت
گردون بسطت سلیمان جاه عالم پناه مهر سپهر سلطنت و جهانبانی ماه
رخشان آسمان خلافت و کشور ستانی سلطان السلاطین الآفاق برهان خواقین
العصر بالارث و الاستحقاق خسرو جمشید فر نوشیروان داد دارای خورشید
رای سکندر استعداد ناصب آیات فتح و ظفر رافع اعلام سلطنت هفت کشور
خدا یگان عرصه عالم فتح امن و امان زمهره بنی آدم شهر یار سلیمان اقتدار
مسیحا آثار معجزه دار افضل و اکمل خواقین روزگار زاد الله مآثر سلطنت
و خلافت و حسن و اقباله علمی عقیق الشهور و السنین بحق محمد سید الاولین
و آخرین گردانیده بعرض ایستادگان مجلس خلد برین و بسمع بار یافتگان
مسحفل فردوس قرین می رساند که همایون توقیع رفیع منیع و گرامی فرمان
جهانمطاع عالم مطیع که از موقف مرحمت و ذبّه پروزی و مقر عطوفت
و مرید نوازی بنام این فدوی صادق ارادت شرف ذقان یافته بود و در ضمن
هر حرف آن عنایتی و در طی هر سطره ای از آن مکرمتی اندراج داشت مع
لوح مبارک همایون و صفحه مذهب مرحمت مشایخ که بلا خلافت
انموذج لوح محفوظ خاتمی بیستون و به ثابته سرنوشت کیانیت از وصفت
تغییر و تبدل مصون و مامون بود و شبیه بی شبه و نظیر مبارک که
از برکت وصول فیض شمول آن عطیّه عظمی و میامین ورود مسعود آن
مهرهبت کبری ممکن فراق آنی بر رحمت وصال جاودانی تبدیل یافت
و شکایت حرمان ملازمت حضور فیاض النور بسعادتی لسانی وافر بالسرور
مبدل شد مصحح عمده السادات خواجه محمد زاهد اقبال یافته بود -

بسماعنی که تولا گفت بدو تلویم

کالوحي المنزل من السماء میامین ورود سرور مسعود مبارک عقیق حشمت

و فرق مباحات این مرید موروثی را عرش فرسا گردانید - وعذایت فیل ظفر نشان که بی تکلف تا غایت فیلی باین حسن اندام و خوشخوئی و لطافت ترکیب و تناسب اعضاء و فیکو منظری بنظر این فدوی در نیامده است و یحتمل که این قسم فیلی تا حال به کسی از مریدان مرحمت نه شده باشد مع بعض تبرکات که نمونه حلّهای جندان و رشک نفایس جهان بود فرق عزت را باوج دولت رسانید - از عهده شکر یک لطف از الطاف گوناگون سالها نمی تواند برآمد و سپس یک عذایت به عمر نوح و امتداد زمان نمی تواند نمود

* بیت *

اگر سالها عذر لطف تر خواهم
 برون نسایم از عهده آن کماهی
 همان به که آنرا بلطفیت گذارم
 که هم لطفت از خود کذب عذر خواهی

فیل گنج موتی هر چند جز نامی نداشت بموجب اشاره علیه که در ضمن فرمان بدستخط مبارک که بنام عمدت الملک خان دربار شرف صدر یافته بود و نقل آن بنظر این فدوی در آمد قبل از ورود فرمان عالیشان روانه درگاه آسمان جات شد یحتمل که داخل فیلخانه شده باشد چون خالی فرستادن عودداشت مناسب نبود و تحفه که قابل فرستادن باشد کم و بیش در سرکار نموده درین اثنا پیش بعض از تجار الماس که بوزن الماس سابق بود و در آب و رنگ بر آن رجحان داشت و صاحبش مدعی آن بود که کهنه است بهم رسید - اگرچه ظاهر بود که الماس باین وزن هر چند که خوش آب و رنگ باشد لیاقت آن ندارد قضا فرستاده شود اما بحکم ساللا یدرک کله لا یترب کله خرید نموده جسارت در ادراک آن واقع شد - لطف کریم و کرم عمیم عذر خواته حقارت آن خواهد

بود - همیشه ظل ظلیل سلطنت و خلافت بر مفارق عالم و عالمیان مستدام و پاینده باد *

از سوانح دربار سپهر مدار و شکار شیر بادشاه شیر شکار صورت این معنی آنکه درینولا سکنه ماندو از بیداد شیری چند که در جنگل نواحی آن بهم رسیده آزار بایشان می رسانیدند داد خواهی بنیاد نهاده معروض داشتند که خیره چشمی و چیره دستی آن دمی چند مردم خوار بجای رسیده که در روز روشن داخل قلعه می شوند و به هر اجل رسیده که در میخورند دیگر از عمر و روزی بر نمی خورد - چنانچه درین چندگاه دو بیست تن بتصرف سر پنجه آنها بی سر شده باقی مردم از بیم آسیب شان دست از جان شسته اند - حضرت خلافت پناهی اینمعنی را که از عمده مراضی الهی بود از خدا خواسته بیدرنگ آهنگ صید شیران نمودند - و بعد از وصول بشکار گاه در نیم طرف عین هشت قلاده را بنگنگ خاصه شکار فرمودند - و دوشیر بچه را بهادران شیر افکنی که باسنظهار التزام رکاب ظفر اقتسایب تا آنحد شیرک شده اند که اگر سامور کردند فی المثل که شیر چرخ اخضر را از سر شیر بیشه عالم بالا فروز آورد - حسب الامر والا زنده صید قید خویش نمودند *

یازدهم مهر تربیت خان را با جمعی از سپاهیان کار آزموده بر سر زمیندار چیت پور که هرگز پیش هیچیک از صوبه داران آنجا سر فروز نیاروده طریقه ناستوده قطع طریق گرفته بود ناسزد نموده حکم فرمودند که جزای آن متهم مفسد چنانچه سزای اوست در کنار روزگار او گذارد - درینولا از عرضداشت خان دوران بهادر موضوع پیوست که چون با سایر اولیای دولت ابد پیوند متوجه تسخیر قلاع اوست و او نیز شد بقتل التزام طریقه اتمام حجت هم از راه زبانی دافی طرفین فرستاده پیغام

داد که این معنی باندک تاملی ظاهر است که حضور مستحکم اگر بمثل چون حصار چرخ چندین متین و استوار باشد بی استظهار کومک باحاطه اندک مدت از دست تصرف درویشان بیرون می رود و اکنون مدتیست که نظام الملک از میان رفته و سرتاسر ممالک و قلاع از مستخر اولیای دولت شد - و عادل خان که بذایر طمع خام درخواه این در قلعه از درگاه والا داشت بذایر پخته کاریها و دور بینی ها دیده از تملکی آنها فریست - چون از هیچ راه امید مدد و معارنی نیست که باذوقه و لشکر کومک شما کند ناچار آخر کار گردن برفلی قضا و تن به تسلیم حصار باید داد - هنوز که بعض رجوة فی الجملة اعتباری و آبروی مانده و امید کامیابی به عنایت بی پایان خدیو روزگار هست بهتر آنست که درین صورت نیکو ملاحظه اطراف و شقوق نموده از در به اندیشی خویش در آیند - و پیغام تمام و عذر واضح و محض تمام السلام علی من اتبع السلامه بر آن گوته نظار اثری نکرد - و باوجود این پیغام لطف آمیز بر سر راه نیامده بملی گریس کشی بر امس استظهار منات حصار و تهیه سرانجام آن گذاشته جواب صریح باز داده پرخاش جویی و تلاش پردازی آغاز نمودند - الجرم سردار شهباست آثار نخستین بیانی باره اوسه شتافته بشود خان انصاری را با قایدان او بدستگیری کومک چندنی از بهادران قوی بازو تعیین گردانید - و از استظهار نوید کارگرمی تانید دولت جلوت نیرو داده به محاصره آن حصن حصین باز داشتند - و خود با سایر دولتخواهان بیدرنگ آهنگ قلعه اودگیر نموده بعد از وصول آن قلعه را بنظر تدقیق اثر حقیقت فکر در آورده تشخیص مداخل و مستخرج حصار و تحقیق مواج قرار دادن مساجار و پیش بردن نقب و سایر مقدمات قلعه گیری نموده آنگاه شرایط محاصره حصار بجا آورده اهتمام تمام در نقب زدن و پیش و خیم کوچه سلامت آراستن و

برافراشتن جواله و امثال آنها بتقدیم رسانیده توجه در پیشرفت کار گماشت -
 و بشعله کشی آتش کین نقبی پهای برج شرقی که صد درع دوره داشت
 و بتوبها و منجنیقها و سایر آلات آتشبازی آراسته بود رسیده نه آنرا که از
 خاک تهی و از باروت انباشته بودند فتیله دوانیده بهوا پرايیدند -
 و چون برج اصل حصار ارک بجای خود بود معینا نبیره ابراهیم
 عادلخان را که بعد از قتل درویش محمد پدرش دایه او در این قلعه
 نگهداشته بود سردار فرجام نگر درویش دغدغه آن داشت که درین
 میانه مبدا آسیبی بآن کودک برسد لاجرم آن روز یورش دیده
 و دانسته به تعویق انداخت - و بنابراینکه مهلت قلعه بعد از فتح
 باعث تضییع اوقات و تعویق دیگر فتوحات می شد صلاح در آن دید
 که حصار را بی یورش و یورش دیگر مفتوح سازد - و ازین جهت دیگر
 باره بر سر ترغیب و تهذیب قلعه در آمده فستاده سیدی مفتاح قلعه دار
 را طلبیده تقبها انباشته مهیا را بدو نموده و بیغلهای بیم انگیز امید
 آمیز داده نزد او فستاد - او بمنحور رسیدن فستاده و رسانیدن پیام باوجود
 خود را نمی دانست تسلیم قلعه شده از پیشنها پیشینه درگذشته زهار
 جویان و اسان خواهران خواة مخواة نزد خان دوران بهادر رفته کلید قلعه
 را تسلیم نمود - چنانچه روز پنجشنبه هفدهم مهر حصار بهکوزة تصرف
 درآمده کام هواخواهان دولت پایدار حسب الحرام درآمد - سیدی مفتاح
 قلعه دار پسر درویش محمد مذکور را نزد خاندوران بهادر آورده استمالت
 نامها که مکرر عادلخان بمقام تطمیع و ترغیب درآمده بدیالغ آن خورد سال
 را ازو طلب نموده بود آورده نمود - بالجملة چون آنحصار متذات افتاد
 که از حصون منبع نامی دکن بود بکشایش گرانید و از کشایش آن طلسم
 بناد حصانیت پیوندد که بر فراز کوهنچه در نهایت سلامت سفک که فسون

تدبیر و فنون اندیشه چاره‌گر از پیش بودن نقب و امثال آن قطعاً درو کارگر
 نبهد سمت وقوع داشت - و سوای آن خندق پیهار که در روزگاران
 بانواع حیل و تدبیر برگرداگرد آن کفده بودند خندق دیگر خدا آفرین
 در دل سنگ خارا از چار حد آن آشکار بود که باعث حیرت اهل خبرت
 می شد درین صورت بتازگی ظهور تائید آسمانی در نظر کوتاه نظران
 مجسم و متصور شد - سردار نصرت آثار در احقاق حق دولتخواهی سیدی
 مفتاح شده خطاب حبشخانی و منصب سه هزار و هشتاد و پانصد
 سوار تجویز نموده بدرگاه نوشت - و التماس خان مذکور درین باب منظور
 افتاده جاگیر موافق طالب منصب مذکور از محال مفتوحه تلنگانه تنخواه
 شد - و سردار متانت آثار از آنجا متوجه اوسه شده قصارا وقتی رسید
 که رشید خان و سایر دولتخواهان کار بر اهل حصار تنگ نموده طرق چاره
 گزینی مدافعه و ممانعه مخصوص راه آمد و شد بر ایشان بهمه وجه مسترد
 ساخته بودند - الحکم خان مذکور آن حصار را از سر نو به دایره احاطه بهادران
 تهور شعار که پرکار وار در کار خداوند کار پای از سر ساخته بل سر از پاشناخته
 اند در آورد - و در همان گومبی همگنان دربار پیش بردن ملجبار و رسانیدن
 قندیا تا پای باره بروج سرگرم نموده نیرو داد - ارادت کیشان سخت
 کوشش جد و جهد را بسرحد کمال رسانیدند و زیاده بر اسکان کوشش بکار برده
 اعمال پای کم نیلورند - چون بهوجراج و سایر متحصنان ازین دست تجمد
 و جلالت مشاهده نمودند دیدند و دانستند که ازین دست بردها رفته رفته کار
 بهجا منجر شود آتش در خرمن طاقت ایشان افتاده بود از نهاد همگان
 بر آمد و دیده و دانسته بهوجراج خودشان را از قلعه داری باز داشته بوساطت
 پیغامهای عجز آمیز ابواب استیمن و وعده تسلیم قلعه بشرط عطای امان
 و ارسال زینهار نامه کشاده نوشته تعهد ظهور عنایات معهوده که در باب سایر

قلعداران بوقوع پیوسته بود درباراً خود نیز درخواست نمود - خان نصرت نشان بذخیر وجوب عطاء امان باریاب استیمنان ناچار مستدعیات او را مبذول داشته خاطر او را بهمه وجوه جمع ساخت - و او بی توقف از حصاربندی برآمده - خان قلعه کشا را ملاقات نمود - و خان راست عهد درست بیان تجویز منصب دو هزاره ذات و هزار و دروست سوار در باره او نموده تجویز نامه را با فتح نامه بدربار سپهر آثار ارسال داشته آنگاه سامان و سرانجام قلعه کما ینبغي بجا آورده و قلعه را در عهد اهتمام خان باز گذاشته خود مظهر و منصور از آنجا معاودت نمود - و چون حقیقت فتنه بندهای دولتخواه بموقف عرض اشرف رسیده بادشاه حق شناس مغل خان ولد زین خان را از اجل و اضافه بمنصب دو هزاره ذات و هزار و پانصد سوار کامگار ساخته به ناکهانی قلعه اودگیر سر برافراختند - و جاگیر بهوج راج نیز از محال مقدومه تلنگانه دولتخواه نموده خلعت خلص و اسب نامور بزین زین و فیل با براق سپهر با سادۀ فیل در جلدوسی فتنه به خان نصرت نشان ارسال داشتند :

تربیت خان که حسب الامر اعلیٰ به تنبیه زمیندار چیت پور شتافته بود درینولا معاودت نموده آن مظهر را جبراً و قهراً مطیع و متقاعد ساخته باخود بدربار سپهر آثار آورد - و نامدین تاریخ وقاص حاجی را به خطاب شاه قلی خان و غایت خلعت فاخره و خنجر مروج و اسب توپچاق و علم نامور و مستظهر نموده به عاطفت نمایان فیل گرایی قدر بخشیدند - و بانزایش هزاره ذات دروست سوار منصب سوارش که هزاره ذات و ششصد سوار بود سرملیه کامناری افزودند - و نامدین را به موجب اداری سامان کوه ناکه از تغیر میرزا خان نیکو خانضادان عهد الیم که از شوریدگی دهان نوزا گریخته بود فحیمه این مرحوم همیشه که شاد

بیست و پنجم ماه مهر ماهیچه لوی ماه اثار مهر انوار بعد از
انقضای موسم برسات بصوب دارالخلافه اکبر آباد ارتفاع یافته مواکب اقبال
از راه لوجین و گهاتی چانده بدان سمت شتافت - چون بعد از جلوس
مبارک بغیض زیارت مزار فیاض الانوار مقتدای اولیای مبارک حضرت خواجه
معین الدنیا و الدین فایز نشده بودند و عمل نسبت سنیّه اسلاف اشراف
نموده چه آنحضرت والا درجات یعنی جنت مکانی مکر طواف آن
بهشتی روضه ملایک مطاف بجا آورده - خصوص بعد از جلوس
بسی توقف آهنگ زیارت آن حظیرا خطیره نموده از پرتو حضور مرقد انور
آن سرور اقتباس انوار میامن و استفادۀ انواع برکات کرده - و حضرت
عروش آشیانی خود بذایرفانی عهد معهود از مستقر سرور خلافت پیاده
بدان خطه پاک طایع مسافت نموده بودند - مچملای بنا بر عدم وصول بدان
فرخنده روشد ارم نشانی از جاده مقرر انعطاف عیان نموده آهنگ صوب
دارالبرکت اجیر فرمودند - و یازدهم ماه آذر مذکور آن بشیخ مبارک مورد
عسکر منصور و مشروب خدام و خرگاه اهل اردوی گیتی پیوی شد - و نزدیک
افزون باقی که با دشمنان هلی دل نشین و منازل خوش آیدۀ و دلکش سراپا
از انواع سقا سوسر بر سریند متانت پیوند تالاب انا ساگر طرح افکنده
و اساس نهاده عسکر جنت مکانی است فیض پذیر ورد مسعود آمد -
و عمارات ششخانه و چهارک درشن و انجمن خاص و عام که حسب الامر
بانی مانی چنانچه بنیاد شده میامن نزل همایون دریافت ۱ - از آنجا
که حق پوشی و خدا جوانی در طایع آن سرور است و بر این سر همواره
در مقام اعظام و اقوام عارفان خدا آگاه و بزرگ داشت جانب اهل الله

۱ در بادشاهانه نوشته که عمارت دولتخانه اجیر بصرف سه لک روپیه

و مقربان درگاه آلهی اذن آن شاه سوار عرصه امکان و یک تاز میدان کون و مکان
 بروش آبابی عظام که مکرز این طریقه انیقه مسلوک ایشان شده پیاده رو
 برای نهاده از سرتال تاروغه مقدسه آن پیشوای اهل حال شتافتند - و همه
 جا جاده راه را از پرتو مقدم انور نمودار شاهراه مجرّه گردانیده خود نیز
 ازین مایه رعایت ادب انواع فتوحات دریافتند - و بعد از ادای آداب
 زیارت و رسم اقامت مراسم اعطای وظایف مقوله که وظیفه امثال این
 مقام است مبلغ ده هزار روپیه بر سایر مجاورین و سکنه آن قدسی مسکن
 قسمت فرمودند - آنگاه بمسجدی رفیع بنیان که همسب و یمنی قدر سابق
 اساس یافته بود چنانچه پیشتر سمت گذارش یافته و درینوال صورت اتمام
 گرفته فیض توجه مبذول داشتند - و لحظه در آن سوق قباجات دعوات
 بانجاس حاجات و مرادات نیازمندان محتاج پرداخته این دست آویز
 متین را وسیله استدعای مطالب و استیجابات مقام از درگاه راهب
 العظیبات ساختند - چند آنکه نماز شام هم در این مقام بجا آورده اینماینه دقیقه
 جلیله را علت رفع پایه حسنات عبادت بانان درجاست علین با مزید شول
 کتابت کرام الکاتبین گردانیدند - بی بدل خن گیلانی کلیم اتمام آن
 عالی بنانی والا مقام بدین گونه یافتند معروض داشت ^۱ « مشروح »
 قبله اهل زمان شد مسجد شاه جهان

بیستم ساله راج کنور پسر صاحب تینکه رانا جگست سیکه که از بوی توسل
 شاهزاده کامگار نامدار سلطان دارا شکوه در افتخار حضور دربار سپهر مدارات
 یافته بود بعد از ادای مهوره یک زنچیر فیل دوه پیکر پیرای سیمر
 بانه راس اسب بر سبیل پوشکش گردانیده بختیارت خاندان سرینچ

۱ در بادشاهنامه نوشته که این مسجد بصورت چهل تراز روپیه مرانجا ساخته -

موضوع سر بلند شد و سرمایه ارجمندیش بمرحمت یک عدد مالی سروراید
آبدار شاهوار افروید *

از سوانح این اخیان ورود نوید فتوحات نمایان است که درینولا
به چهره کشائی تأیید خدا در فوج خان زمان بهادر رو نموده باین دستور که
چون آن خان رفیع مکان بار دوم از دربار سپهر مدار دستوری یافته بآهنگ
استخلاص قلعه جنیر و دیگر حصون و استیصال ساهوی خذلان مآل
روانگی آن حدود شد و در احمد نگر بهار و بنه خویش که حسب الامر اعلی
آنجا باز داشته بود ملاحظه گشت - خبر یافت که آن قیره اختر تن
بنوکوی آن خان عدالت مکان درنداده بنابر آن عادلخان بدوله
میر شمشیر خود را با گروهی آزموده بتادیب آن زیاده سر تعین نمود
که از صلاح و موافقت دولتخواهان تجاوز تجاوز نموده در همه جا همراه
باشد - لکن سردار شهابت شعار یعنی خان زمان از آن مکان بیدنگ
آهنگ سمیت دارالبخیر جنیر نمود و همه راه بر سبیل ایثار قطع مسافت
فرموده شاهی محظوظ که با سوکب اقبال بمقصد رسید از آنجا که طریقه
سرداری و مقتضای روش کار گذار نیست هم از راه خود را بیای حصار
رسانید و در همان گرونی بهادران کار طباب را سرگرم کار نموده بر سوکار آورد -
دائوران نمود و بعد قلعه کشا حصون بهادر خان و جگت سنگه نخست
گروهی انبوه را از مردم آن مظهر که در اطراف قلعه بر سر پاسبانی بودند
بصورت شمشیر بی جا و بی پا ساخته جمعی کثیر را در عرصه مصاف
عرضه تیغ اتلاف ساختند و بقیه السیف کوزان گشته افغان و خیزان خود
را بدرون قلعه رسانیدند - و چندی از مجاهدان میدان دین سعادت شهادت
افدوخند اکثری از بهادران تهور شعار رخساره بتازه روی زخم برافروختند -
چون سردار نصرت شعار از تهور تجماد و جلاله خان تهور مغش بهادر خلی

و کشتش و کوشش سایر بهادران دستبردهای نمایان دیده خاطر جمع نموده بود
 لاجرم قلعه کشائی را باطنفاً به کار گذاری اقبال و ظاهراً بکار طلبی بهادر خان
 و دیگر اهل وفاق گذاشته خود را باجندی از دولتخواهان بطریق ایلغار
 به قصبه پوزه که درینولا مفرو مقر ساهوی مقهور بود رسانیده و از آنجا
 چون ساهو برآمده بود خان نصرت نشان نیز کوچ در کوچ راهی شد -
 وقتی که با فوج لشکر سیلاب اثر بساحل رود گهروندی رسید قضا را ردبار
 مذکور از فرط بارش برشکائی چون اعدای دولت لا یزال در جوش بغي
 طغیان داشت و بطریقی سرشار افتاده بود که سرتاسر اطراف و حوالی آنرا
 سیلاب گرفته به طبعی وجه عبور موکب والا از آن میسر نبود - لهذا خان مذکور
 یک ماه توقف نموده بهر نحوی که ممکن بود گذشته در نواحی نوگانو^۱ نام
 موضعی منزل گزید - باوجود آنکه بین الفریقین قریب هفده کوه فاصله
 بود از عدم سرمایه ثبات قدم ناکزیر راه دار البوار فراییش گرفته رفته رفته به
 کوکن و دنداراجپوری شتافته مقابل آنرا جابجا مسلحی خود ساخت -
 خان مذکور بی توقف در مقابل آن بد طاقت که خورن پسو مسلمان
 ریخته بود و خودش به هفتاد و دو منصب هدر افتاده سر بدنبال
 نهاده خبر یافت که آن سرگشته تبه توانست را زمینداران آن حدود در
 ملک خود راه و بحدایت خود پناه نداده جواب صریح دادند - چون
 آن راننده خلیق و خالق در آنجا جانیافت معیاً نه راه قرار و نه روی
 قرار داشت ناچار بغیر عدم مفرو و مقر بنا بکجائی نوبیدی از کتل گذشته
 اراداً قلعه ساهویی نمود - خان فیروزمند مطلقاً بر میدی اینو و بوسول
 رساندن رسد و آشوبه معید نشده آهنگ تعاقب او نموده بعد از طی

۱ در بادشاهنامه اسم این مقام نوه دکن در است - براد اول - محمد دوم -

قدیمی راه آگاهی یافت که آن بد سرشت راهی قلعه سورنجن که در میان کوهسار دشوار گذار و جنگلی متراکم الاشجار که مور را بران روی عبور نیست و باد را در آن گذار نه چه جای لشکر انبوه و جمله احمال و اثقال اردوی عظیم و فیلان کوه شکوه مجمل خان زمان با اعتماد کار گذار می عزیمت راسخ باوجود آنکه آن گم گشته اثر زیاده از دمی چند بقصد آرمیدن ستوران هر جا که می رسید توقف نمی ورزید قطعاً ازین مراتب فتوری درمیدان عزم جزم راه نداده بر سر سرانجام پیش نهاد خاطر پای فشرده مطلقاً باصری از امور مقید نگشته راهی شد - چون در عرض راه بفراز پشته که در پیش راه بود بر آمد آنجا سیاهی مردم تیره درون بنظر در آمد - بآنکه جاده معبود باوجود صفات معدود مشتعل بر گل والی نامحدود بود در عرض کمتر مدتی همگنان عفار تگاور سرعت بعجلت سپرده طی آن نموده بودند ازین راه اکثر سپاهیان در دنبال مانده اندک مردم با سردار رسیده بودند از کمال دایمی و غبط کار طلبی نظریه کثرت اعدای ملک و ملت و قلت اولیای دین و دولت نینداخته از فراز آن پشته سیلاب آماره دشمنان فرایش گرفته ضرر وار بادیا بر انگیزشت - و با مولست نیز و سلطنت شیر در آن جنگل و کوهسار به تیر کشته مرحله گرد شد - و بقدرت تمام در بسوی آن دیواره سرشت که مانند کمانی همه وقت پشت نموده سیخه را سپر تیر دوز جنگ هرگز نمی ساخت نهاده حمله آورگشت - آن مقهور بآن کثرت جرات متبالم سوکب نصرت نموده نظریه را غفیمت دانست و بهیچ از اسباب ضروری و اموال قیمتی همراه گرفته راهی راه فراز گردید - و خان زمان از دنبال شتافته درین حال اکثر سپاهیان نیز جلوریز از عقب رسیدند و بانفاق آهنگ ستیز و آویز ارباب نفاق نموده عفار بشتاب دادند - چون آن سرگروه اهل خلاف یک نیم کوه راه طی

نموده از دور علامت خیل سعادت را بنظر در آورد بی استادگی همگی بار و بنه که همراه داشت انداخته از هجوم افواج هراس و هول اندان و خیزان نیم جانی خشک بدر برد - و اولیای دولت مطلقاً مقید به غذای نشده دنبال او را از دست ندادند - و در طی تعاقب جمعی کثیر از سپاهیان او را که اسبان جلد داشتند راهی دار البوار ساختند چه جایی لشکر زبون اسپه که ستوران شان زمین گیر شده بود همگی را به بئس المصیر باز گشت دادند - چون آن روز عسکر منصور دوازده گروه مسافت قطع نموده الحرم اکثر مراکب ایشان از رفتار باز مانده ستور بسیار تلف شده چارپای بی شمار از سردار و اهل اردو سقط شدند - چنانچه دو نگار سردار جلالت آثار باوجود فروماندگی در طی یکدم ره نورد یلغار مراحل عدم شدند - ازین مقیاس قیاس احوال باقی احاد سپاه می توان نمود - مجملأً بنابر آنکه جنیبت هلی سرکار خانگی فرسیده بودند آخر کار بر مرکب سپاهی از تابانان خود سوار گردید - و این یکران نیز زیران آن سرور گویا قدر پایداری از رفتار فرو ماند و چون بدین علت درنگی در تیز آهنگی مرکب اقبال رو نمود آن ادبار پرورد در بار کیهانی تازه زور سوار شده مرحله نورد وادی فرار گردید - و باین روش از جنگ داوران پلنگ افکن صفت و مسام نجات یافته خود را ازین مستحصره بیرون افکند - و جمیع اسباب و احوال و احوال آن آواره کوی سلامت با تقار و چتری و پالکی بتصرف درآمده این غرامت که در طریقه سپاهیان عاریست بغایت عظیم تا قیام قیامت برو ماند - خان فیروز جنگ در زمین که خلاصه کمار بود نزول نموده شب را گذرانید و از توقف عسکر منصور آن راست روانه فراد که یکسر تاخته بود بعد از قطع مسافت شب در میان خود را بقاعه سالاری رسانید - و اکثر لشکر شمر اندیش خود را خیر باد و دایح کفند با دوستی تن از خویشتن

و نزدیکان خویش و اندک مایه نقدی که بار مانده بود برداشته داخل حصار گردید - خان زمان بمجرد استماع این خبر بیدرنگ آهنگ مقرر او نموده بر سبیل ایلغار شتافت - و در یکروز مسافت درازده کروه راه بد هنجار دشوار گذار را طی کرده بنزدیکی مقصد رسید - و شرایط محاصره بجا آورده جابجا مردم قرار داد - درین نزدیکی رندوله نیز رسیده و محافظت دروازه دوم که در سمت روبروی دروازه نخستین سمت وقوع داشت و میانه هر دو بنابر اتفاق کوه و جنگل هفت کوه مسافت بود بکار گزاری مقرر شدند - و رندوله نیز با مردم عادلخان بمراعات لوازم جد و جهد و تضییق محاصره پرداخته رفته رفته از اطراف کار بر آن سیاه کار تپاه روزگار تنگ ساختند - چون آن پر نفلق که همواره از زیاده سری خیال برابری دلاوران لشکر ظفر اثر در دماغ خود سری و پندار راه می داد اکنون که غرب دست و تقدیمی شست و نیروی بازو و قوت سر پنجه مجاهدان میدان دین که بتائید ید قدرت سوئید و بقاء و دست آنحضرت موفق و مشید اند مشاهده شد ناچار از در زینهار جوئی در آمده قرح ابواب تملق و تخضع نمود - و مکرر پیغامها بمردار نصرت شعار داد و نامهها نوشتن و در ضمن استیذان استغفار از زلات بی پایای خود و استدعای دریافت استعفاء بندگان درگاه والا نمود - خان زمان اجابت مسئول آن مستحول نموده جواب داد که دیگر آن ناباکر تیره رای را روی بندگان درگاه آسمان جاه نیست و نجات او بعد از تسلیم سایر حصون و قلاع در سازش با عادلخان و التزام ملازمت او انحصار دارد - ناچار آن گسسته امید پس از پاس تمام تحریک سلسله توسل بمردم آن در خانه نموده پیوند سر رشته مقاعد خویش را بآنجا اتصال داد - و محمد امین وکیل مطلق العنان عادلخان عهد نامه با نشان پنجه آنخان عدالت مکان درخواست نمود - و بر طبق استدعای او قاضی محمد سعید

که از معتمدان ایشان بود با سایر متوقعات او بمأهولگی پیوست - آن
مخدول از قلعه بکمرگاه کهسار شتافته رندوله را آنجا طلبیده بار بنیاد
صلح و صلاح را استحکام داد - و بذلی عهد و پیمان بر اساس تسلیم حصون
معهوده باولیای دولت ابد مقرون و رضا بقرار داد سابق عادلخان نهاد -
و چون باین روش مبادی مصالحت را نمید و تشییع داد جمعی از اهل
اعتماد خود را با نوشتجات معتبر که در باب تسایم حصون معهوده
به گماشتگان خود نوشته بود همراه قاضی ابوسعید نزد خان زمان ارسال
داشت - و خان والا مکان همان زمان پاس داری هر حصاری نامزد
کارگذاری یکی از بندهای آزموده درگاه والا نموده با قوشونی از سوار
و پیاده همراه فرستادگان ساهو بد آن حد فرستاد - چون بمض اعجاز نمائی
اقبال عذر بند کشور گیر حضرت سلیمان زمان و بذل مساعی جمیله
هواخواهان و تاثیر عزیمت های راسخه همگان که همانا افسران دیوبند
و اسم طلسم کشاست آن اهرمن سرشت که در آن کهسار و جنگل از خود
روی و خود رائی مدار کار بر تعالی نهاده بود و سایر بلاد و عباد آن حدود
از جور او گرفتار قید اضرار بودند از آن کوه و بیشه اخراج یافته چون دیو
در شیشه تسخیر و مانند دد بدام گرفت و گیر در آمد - و از آن دست حصون
مثل قلعه جفیر که از دولت آباد پای کم نمی دارد و هم چنین حصار
ترفنگ و ترنگلوار و هرویس و جودهن و جوند و سررا و امثال آن بقبضه
تصرف اولیای دولت ابد پیوند قرار گرفت - و دیگر در آن حدود امری
و مهمی که باعث توقف باشد نماید - لاجرم خان زمان عسکر منصوبه
را از آن مقام کوچ داده بآهستگی راهی شد و خویش نظام الملک را
که رندوله از ساهو گرفته بود و خان مذکور از رندوله از رندوله بدست آورده
بصوب دولت آباد شتافت و رندوله و ساهو روانه بیجاپور گردیدند *

کیفیت فتوحات تازه که بعد از تسخیر اوسه و اردگیر در فوج خان دوران بهادر رو نمود آنکه چون خان ارادت کیش اطلاع یافت که قطب الملک تنومند فیلی فرخنده منظر گچموتی نام که سر آمد فیائن اوست دارد چنانچه از فرط استحکام علاقه تعلق پیوسته او را نزدیک بحرم خود بسته از بیم آگاهی وکلای بادشاهی هرگز بیرون نمی آرد لاجرم لشکر بانحدود کشید و بعد از رد و بدل بسیار فیل مذکور بمبلغ بیست و پنج هزار هون بها نموده بر سبیل وجوه نعلبندی گرفته معارفت نمود - از پنجا بجانب دیو گده شتافته قلعه کیلچهر و حصار آشته را که توابع برار است بضرب شمشیر و زور تدبیر از دست جمعی تمرود کوش خلاص ساخته بتصرف اولیای دولت قلعه در آورد - و کنگ سنگه را نزد کویلی زمیندار دیوگده ارسال داشت و او را باطاعت و انقیاد و قبول پیشکش خوانده از روی وعده و وعید پیغام های امید آمیز بیم انگیز فرستاده خود از راه سپاهگویی کوچ در کوچ روانه شده چون یک منزل ناگپور رسیده فرستاده بی نیل مقصود مراجعت نموده جواب صاف آورد - خان مذکور قلعه مزبور را که حصین حصون آن سر زمین است چنانچه پیشتر ساهوی تپاله کار را باستظهار متانت این حصار پشت گرمی روداده بود فی الحال محاصره نموده جابجا ملجأ قرار داد - و در عرض پنج روز همگی ملجأها از همه طرف پیش رفته بکنار خندق رسید - و رومی خان بنده قدیم درگاه که در سایر فن قلعه گیری ید طولی دارد بنابر صوابدید خان دوران بهادر پلای چوبین در کمال استواری بر روی خندق که هشت ذراع عرض و دوازده گز عمق داشت زینت داده راه آمد و شد بر دایران قلعه کشا کشاد - و همگنان بی محابا از آن در گذشته بیکبارگی اطراف چار دیوار باره را در میان گرفتند - و نقابان چابک دست که درین چند روز کمر

جد و جهد بر پیشرفت کار خود بسته بانصرام پیششهاد خاطر برخاسته بودند در اندک مدتی باهتمام رومی خان که پهلوان درویش سرخ نام داشت سه برج را از خاک و سنگ تهی و بباروت پر کرده در آتش زدن متوعد اشاره نشستند - نخست رومیخان درباره آتش دادن نقبی که از اتمام او سمت اتمام یافته بود اشاره نمود - و همان لحظه فتیله رسانیده و آن برج عظیم را که قریب پنجاه تن از آن زیاده سران به فراز آن قرار داشتند بآن خون گریزان اجل رسیده هوا گرفت - چنانچه آن اهرمن نژاد و آن آتشی نهاد که اثری ازیشان پیدا نشد همانا رجوع به مرجع اصلی خویش یعنی کره نار نموده در مرکز جبلی خود جای گرفتند - آنگاه نقب دوم را که باسلس برجی دیگر کلان تر از آن رسیده باهتمام راجه جی سنگه تعلق پذیر بود آتش دادند بذایر کمی باروت بر وفق مدعا نپروید - نقب ثالث را که در عهده کار گزارای مردم سپهدار خان و کار فرمانی اتمام آن خان ارادت سرشت بود آتش دادند و آن برج و چندین ذراع دیوار از بیخ و بنیاد بر افتاده با خاک برابر شد - و زیاده بر صد تن از آن دیو ساران چون دودی که از نهاد آن دن نهادان برآمده بود بسر کره هوا در آمده رفته رفته از راه چرخ اثیر به بئس المصیر رفتند - چون ازین راه جاده کشاده مطابق خواهش هوا خواهان کشوده شد در همان گرمی عموم بندهای درگاه خصوص سپهدار خان و راجه جی سنگه با همراهان بدرون حصار ریختند - و در یک نفس از زبان تیغ شعله آمیغ آتش فنا در خرمن آن ناکسان زدند - و قلعه بحیز تسخیر در آمده دیو جی قلعدار اسپرو دستگیر مردم سپهدار خان شد - کوکیا زمیندار دیوکرده ازین دست قلعه گیری دیده دانست که اگر زیاده بدرون جرأت و دلیری نماید بکمر فرصتی گرفتار کند اسپری دلاوران عدویند میگردد - ناچار از در عاجز و فروتنی در آمده درخواه زنهار نمود -

از آنجا که بذل امان نسبت باهل استیمنان در صورت شرع واجب و در شرع صورت اوجبست خان علوی نسب هاشمی حسب که صورت فتوت را بارت از دودمان ولایت انتمای مخصوص بذعت لا فتی و منصوص بذص انما گرفته و آن مشرکان حربی را یکسر بجان امان داده تیغ ذوالفقار نژاد را ایشان دریغ داشت - کوکیا روز دوشنبه هفتم بهمن در یازده کره‌هی دیوگده ملاقات خان دوران بهادر و سایر دولتمخواهان دریافت یک لک و پنجاه هزار روپیه نقد و یک صد و هفتاد زنجیر فیل نرو ماده بر سبیل پیشکش تسلیم نموده تعهد نمود که در مدت سه سال چهار لک دیگر بخزانة عامرة رساند و بعد از آن در تقدیم لوازم فرمان برداری اقدام نماید و هفتاد هزار روپیه مهمانی سران لشکر گذرانیده رخصت دیوگده شد - و خان دوران بهادر بعد از فراغ مهم بیدرنگ معلومت نموده متوجه درگاه عالم پناه شد *

بیدست و دوم آفر ماه سلطنت لولای شهر شعاع موکب جاه و جلال از افق دارالشرافت اجمیر طلوع نموده پرتو انبساط آن بر سمت دارالخلافه اکبر آباد تابست - چهارم ذی الحجه افضل خان و مکرمست خان دیوان بیوتات را با مجموع عماله و کتاب دفتر و کارخانهجات زاید بر قدر ضرورت بجهت رفیع کثرت اودو از شاه والا اعظم رخصت دارالخلافه دادند - و قریب دولت متوجه باری گشته شانزدهم شمس کنار تالاب که تازه اساس پذیر شده بود فنزل اسعد یافت ^۱ - و چون فرخنده منازل بر وفق خاطر خواست در کمال فرزندت و خوش آیندگی و دلکشی رو داده اشراف بر تالاب سبب مزید نزهت و صفاء نظر و حسن منظر آن شده موجب افزایش سرمایه دل پسندی و نظارة فریبی گشته بود بی نهایت منظور و مرغوب

---

^۱ در بادشاه نامه رقم شده که منازل کنار تالاب باری در عرض دو سال بصرف یک یک و چهل هزار روپیه صورت اتمام یافت *

آمده تفرج آن باعث نشاط و انبساط طبع همایون گردید - بنابر آنکه سرتا سر آن همایون بنیاد از الواح سنگ سرخ یاقوت رنگ اساس یافته بود به لعل محل موسوم گشت - بیست و سوم کنار تالابی که طرح انداخته روبا خواص است محل ورود مسعود شد - و عمارت آنجا که همگی از سنگ گلگون بنابر فرمان همایون اساس یافته بود فوغ نزل اشرف پذیرفت - و از آنجا به فتح پور و از فتح پور بدو کوچ عرصه باغ دهره را که بنور منزل موسوم است در حقیقت منزل نور ساختند - بیست و ششم دی ماه مطابق هفدهم شهر شعبان سنه یک هزار و چهل و پنج کوکبه اقبال شاهجهانی و نشان شوکت آسمانی قرین دولت و سعادت جاودانی از باغ نور منزل متوجه دارالخلافه عظمی گشته خدیو اعظم و مالک الملوک عالم بافر یزدانی و شکوه ربانی بر فراز فیل کوه پیکر فرخنده منظر بتکمیل صاحبقرانی متمکن شدند - و مهین شاهزاده جوان بخت دارا شکوه بطریق مقبره در عقب حوضه فیل چون نور دیده مردم صاحب نظر قرار گرفتند - و از زر پاشی بتحریر کف مبارک چون نیرسان احسان الهی زمین را در سیم و زر گرفته نثار چینان را از آرزوی نیاز ساختند - و باین روش شایسته داخل دارالخلافه شده ازین رو سرتاسر اهل آن مصر عزت فوق افتخار بر سپهر اعظم افراخته رخساره بخت مندی بر افروختند - و بمیامین مقدم فرخنده قلعه را نمونه طور ساخته اول بارگاه چهل ستون خاص و عام که بتازگی از آذین جشن دو عید یعنی عید سعید و وزن مبارک شمس بهشت آیین شده بود بغیض خاص نزل اسعد اختصاص یافت - آنگاه سر تخت میزکار گوهر نگار که بمجمل توصیفش پیشتر نگارش پذیرفته از برکت پای سیمو آرای آن سرور زبور میمنت بل افسر فرخندگی گرفت نخستین امری که بشکرانه فتوحات تازه آسمانی و فیوضات بی اندازه ربانی مقارن این جلوس همایون عز هدور پذیرفت نهی زمین

بوس بود که بعد از منع سجده تعظیم چنانچه سابقاً مذکور گشت بذایر دلایل امتناعی صوابگویان دولت و دین تجویز یافته بود و درینولا از راه اشتباه بسجده ممنوع و مرفوع شد - و مقرر کردند که بجای تعظیم مذکور بعد از سه تسلیم معهوده یک تسلیم دیگر بجا آرند - و دستور اعظم مامور گشت که بر طبق این معنی فوراً این مطاعه بحکام صوابجات قلمی نماید که همگنان در وقت گرفتن فرمانها و خلایع بدین دستور عمل نمایند و بعد از انجام این مجلس و فراغ تفرج عمارات غسلخانه و حمام حریم خلافت از خلوت شاه برج صفوت و صفا مانند سعد اکبر طلوع فرمودند - روز دیگر چون پوتو حضور پر نور بر ساحت همایون انجمن عام و خاص که بانواع زیب و زینت آذین و تزئین یافته بود گسترده روی سریر خلافت را روکش محلّ نیر اعظم ساختند از شاهزادهای والا گهر گرفته تا سایر بندگان روی رو شهنشاه همگی را بمناییت خلایع پایه افتخار و سرمایه اعتبار افزودند - آنگاه مراتب مناصب بعضی از امرا را باضافه مناصب برافراختند - از جمله مرتبه معتمد خان باضافه پانصدی ذات پایه چهار هزاری هزار و دویست سوار رسیده - و راجه بیتبلداس از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و سه هزار سوار سوارازی پذیرفت - خلیل خان قراول بیگی بمنصب دو هزار و سوار و هر کدام از باقیخان و سراندار خان بمنصب هزار سوار سوارازی یافتند - بهمن یار ولد آصف خان بتجویز منصب پانصدی در عدد سوار مقرر گشت *

چون کرمه ستوده شیمه خان نجابت نشان شاهنواز خان که از روز ازل شایان مسند آرائی صدر حرم محرم شاهزاده بلند اختر والا گهر سلطان اورنگ زیب بلند اقبال آمده ازین رو سابقاً بسعادت نامزد نامی شده بود مراسم معهوده خواستگاری سمت ظهور یافته درینولا که بذایر مقتضای وقت هنگام ارسال ساجق در آمد بتاریخ هفتم ماه مذکور در اسعد سعادت سوارزی

شصت هزار روپيه جواهر گرانبها و مروج آلات ثمينه و مساري مبلغ مذکور نقد و چهل هزار روپيه از انواع اقمشه نفيسه بائينی که سزاوار اين دولت جاويد قوين باشد مصحوب مير جملة و معتمد خان و حکومت خان و خليل الله خان بمنزل خان مشاورالیه مرسل گشت *

جسونت رانی بم منصب هزارى هشت صد سوار و فوجدارى آنروى آب اکبر آباد سرافرازي يافت - و عبد الکريم بيگ برادر عبد الرحمن اتاليق عبد العزيز سلطان از ماروا الذهب آمده سعادت ملازمت يافت - و بعدايت خلعت و خنجر مروج و شمشير ميذکار و منصب هزار و پانصدى ذات و هشتصد سوار و انعام بيست هزار روپيه اکرام پذيرفت - نهم ماه شاهد فرخنده سيمای هلال شوال بظير بشارت قدوم فتوحات نمايان انگشت ايما بشارت بر آورده آنرا از دور انگشت نما ساخت - و عموم اوليای دولت نامدار خصوص حاضران ديار گيتي مدار را درباره اقامت مراسم عيش و نشاط و شادي و انبساط تحريك نموده تهنيت و مبارکبادي داد - و در آن روز مبارک بادشاه دیندار اسلام پرور عيدگاه را از پرتو حضور منور ساخته احيای سنت حضرت خير الانبيا بادای نماز مقرر نمودند *

يازدهم ماه مذکور موافق دوم شوال مزاج مبارک از مرکز اعتدال انكراف یافته اندک مایه گراني پيرامون کالبد روحاني گشت - اطباي پایه تخت در تقليل مواد بتصفيه و تلطيف و قلع ماده مفسده بجهجامست کوشيدند - و صحت عاجل رو داده نظام عالم و عالميان ديگر باره بحال معهود عود نموده ساير شاهزاده هاي کامگار و امرای نامدار بدستوری که در حالت عارضه از روی استشفاء نذير و صدقات بيشمار باهل استحقاق عبي رسانيدند الحال فيز بظير شکرانه حصول شفا بدل انواع خيرات نموده ساير نيازمندان بی سرمايه را بکمال تمنا و فهايت مراقب نما واستغفار رسانيدند .

آغاز سال دهم جلوس مبارک و ورود مسعود در دارالخلافه اکبر آباد بخیر و خرمی

درین فرخنده هنگام که سرور کشور چارم سپهر در عرض دوازده ماه بر برج قلعه چرخ میثانی استیلا یافته آهنگ قرارگاه اورنگ عظمت خویش نمود بعد از انقضای هشت ساعت و بیست و پنج دقیقه و هفت ثانیه از روز جمعه بیست و دوم شوال هزار و چهل و شش هجری داخل دارالشرافت مقرر شده از روی کسب شرف و نیک اختیاری بر پلنگ چارپایه حمل مقرر گشت - نیر اعظم اوج سروری و سعد اکبر برج دولت اکبری که بکمتر از نه ماه چهل حصن حصین تو از حصن چندی باکثر ممالک جنوبی بسخیر نموده بخیریت و خوبی معاودت فرموده بودند - از میامن ورود مسعود ترکست افزای دارالخلافه کبری شده همدرین ساعت سعادت پیرای فیروزی انتمای از نور حضور انور زینت افزای جشن نوروزی شده پیرایه پیرای آن فرخنده بزم رنگین گشتند - و روی سرور میثاکار گوهر نظر که بارگاه چهل ستون همایون از لمعان آن معاینه چون دیده مردم عایب بصیرت صاحب نظر از نور مردمک نظر پیرایه زر و زبور گوهر آرایش پذیر گشته در عین زیب و زینت دلپسند و نظر فریب آمده بود از فرجلوس همایون زبور انواع سعادت و شرف پذیرفت - درین حال سایر شاهزادهای والا گهر فرشته سیرت نیکو محضر و اعیان امرای عظام با ملاء اعلی و ملایکه کرام موافقت نموده به تهنیت این عید سعید و مبارکباد فتوحات گذشته و آینده که از عالم بالا نصیب اولیای دولت جاوید آمده بود کما ینبغی پرداختند - و بشکرانه حصول صحت مزاج و هاج آن فروزنده تخت و فرازنده تاج بمراسم ستایش و نیایش حضرت ایزدی اقامت نموده در باب ازبک مواد عمر

و دولت ابد بنیاد دست دعا بدرگاه واهب العطا یا برافراختند - و حضرت ظل
الهی ادای حق اقسام عواطف نامتناهی و سپاس این مایه مواهب بی
قیاس بافاضه داد و دهش و بخشش و بخشایش نموده بغایر مقتضای مقام در
لباس کام بخشی کامرانها بجا آوردند - و نخست پیشکش سکار نواب تقدس
احتجاب ملکه جهانیاں بیگم صاحب مشتملبر تخت زرین منصب کار با دیگر
نقایس بقیامت دو لک و پنجاه هزار روپیه از نظر اشرف گذشته آنگاه پیشکش
سه گانه در درج سلطنت و درج بر ج دولت اعنی دارا شکوه و شاه شجاع و
مراد بخش مشتملبر انواع نوادر و جواهر بکری و کانی و مرصع آلات بمعرض
قبول در آمد - روز دیگر پیشکش علامی افضل خان بقیامت یک لک روپیه
و از میر جمله یک لک و شصت هزار روپیه و نصف ازین از شایسته
خان و دیگر امرا که تفصیل آن طولی دارد بمحل پذیرش وصول یافت *

روز دیگر سوم فروردی ماه الهی خاندوران بهادر که درین یساق فروخته
چنانچه در سیاق احوال سابق گذشته مصدر ابواب جانفشانی و افعال شاق
و مظهر انواع درلختواهی در دفع اهل نفاق شده متصدی خدمات عمده
و تردادات نمایان آمده از دکن متوجه حضور پر نور شده بود سعادت زمیندوس
سده عرش رتبه دریافته دو هزار مهر و هزار روپیه بر سبیل نذر و تصدق گذرانید -
و بتازگی کمال مراسم عام بادشاه حقایق آگاه حقوق خدمت گذار در حق
آن سردار حقیقت شعار خاص شده مشمول انواع رعایت گشت - و سایر
خدمات پسندیده اش که از آنجمله بعد از کسر غنیم و فتح حصون تحصیل
هزده لک روپیه بود از زمینداران گوندوانه و امثال ایشان مستحسن و مستحسن
بندگان حضرت خدیو زمان افتاد - چه از زمان حضرت جنت مکانی
تا اکنون بلکه از عهد عرش آشیاپی نیز هیچ سردار کار گزار بخدمت نوبست زنجیر
فیل از غنیمت نکرده بود - چون نوبت ملازمت بهمهراں خان مذکور رسید نخست

در روشن محراب پسر ابراهیم عادلخان که در قلعه اردگیر بدست آمده بود
 مشرف زمین بوس پای تخت سر بلند گردید - و با روزبانگ مقرر در قلعه
 اکبرآباد مقرر یافت - آنگاه سرداران عظام که در فوج آن عظیم الشان حسب الامر
 قضی نشان سعادت تعیین پذیرفته بودند مثل راجه جی سنگه و مبارز خان
 و مبادهو سنگه هاده و راو امر سنگه و امثال ایشان بترتیب مناصب از امتیاز
 دریافت مشرف بالمرمت اشرف مشرف گشتند - و همدین روز دو صد فیل
 بابت پیشکش کوکیا بنظر انور درآمده ده لک روپیه قیمت فیلان مذکور
 مقرر شد - بعد آن فیل گجموئی بابت قطب الماک که بانواع توغیب
 و توهیب از گرفته یک لک روپیه را براق زرین از جانب خود ساخته بود
 گذرانید - و آن جانور نیکو منظر تئومند کوه پیکر که در حقیقت اکمل
 و اجمل افراد نوح خود بود بغایت منظور نظر مشکل پسند و مختار خاطر
 ارجمند آمده بدادشاه پسند موسوم گردید و یک لک روپیه قیمت آن قرار یافت -
 و در همین روز بزرگت اندوز پرتو مزاحم سرشار بر ساحت مراعات احوال خان
 دران بهادر و غیره که در راه دولتخواهی از نهایت مرتبه جانسپاری و سربازی
 چیزی باقی نگذاشته ازین راه استحقاق و استعداد حق گذاری اندوخته
 بودند انگذده جملگی را بهمه جهت سرافراز ساختند - چنانچه نخست
 خان نصرت نشان را بخلعت خاص چار قب زردوزی و خنجر و شمشیر
 مرصع و دو اسب خاصگی با زرین و لجام زرین و فیل خاصه با ساز نقره و
 پوشش متصل زینت و ماده فیل بر فواخته از اصل و اضافه بمنصب
 شش هزار ذات و سوار دو اسبه سه اسبه سرافراز ساختند - و برگذ شجاعت پور
 از صوبه مالوه که در خالصه شریفه چهار لک و پنجاه هزار روپیه حال
 حامل داشت در وجه طلب منصب آن دولتخواه که ده کور و هشتاد
 اک - دلم و بیست و هفت لک روپیه حامل آن میشود تذخواه فرموده

بخطاب نصرت جنگ نیز کامیاب نمودند - آنگاه از راه مزید مراتب مرید
 نوازی و فدوی پروری بل بنابر مقتضای کرم جبلّی و جود ذاتی و طبّیعی
 بر سر عنایت ربّانی رفته فرمودند که اگرچه از سایر بندهای بادشاهی
 در یورش مساعی جمیله بظهور رسیده همگی در هیچ باب کوتاهی نکرده
 اند لیکن کوشش آن عقیدت کیش از همه بیش بود - چنانچه در جمیع
 مراتب این نوازش بآن فدوی ارادت کیش که در جانفشانی و سربازی
 در هیچ جا کوتاهی نورزیده منتهی نیست بلکه بضرع شمشیر و زور سعی
 و تدبیر این مایه دولت بی پایان بدست آورده و این همه عواطف نمایان که
 در حق آن سردار جان سپار بظهور آمده سزاوار شایان آن بود - و این پایه
 والا بمحض استحقاق و شایستگی یافته نه بمجرد تفضیل و انضال - و چون
 این مرحمت عمیقه که برداشت آن از ظرف طاقت افسان افزون و ادای
 شکرش از سرحد شهر بند امکان بیرونست از شیمه کریمه آن سرور سرزده آن
 سعادت سرشت را از اظهار این مایه خوشنودی و رضامندی که همانا باعث
 خورسندی خالق باشد ممنون بخت فیروز و محسود خلائق ساختند -
 درین مقام که جای گفتار نبود بلکه از غایت عجز گفتار زبان شکرگدار در کام
 نمی گشت بعد از ادای آداب معهوده در ضمن کمال مراتب تشّخّص و نیاز
 بر زبان آورد که امثال این کهینه بندگان کهنه را حد و یارای آن نیست
 که هرگاه بندگان حضرت ظل الهی از راه ذره پروری و مرید نوازی درباره
 محقر خدمتی که بمحض کار گذاری اقبال و تائید آنحضرت در پیش
 رفته باشد باین مایه مرحمت سرشار فرمایند در برابر آن بمقام شکرگذاری
 در آمده سپاس گذاری این مایه الطاف بی پایان بجا آرد مگر لطف
 حضرت بادشاهی گامی چند ازین بیش فرا بیش نهاده تقصیر بی زبانی این
 تهی مشّت سرمایه شکرگذاری را عذر خواهی نماید - بعد از آن راجه

جی سنگه را بعنایت خلعت و خنجر مرصع و اسب توپچاق معزز ساخته
هزار سوار بر منصب سابقش که پنج هزاری چهار هزار سوار بود افزوده
پرگنّه چانسو که که همسایه وطن او بود و یک لک روپیه حاصل داشت
در طلب اضافه مرحمت فرمودند - پس از آن مادهوسنگه بعطای خلعت
و اسب و چهار صد سوار که سه هزاری دو هزار سوار باشد و امر سنگه ولد راجه
گچ سنگه بعاطفت خلعت و اسب و از اصل و اضافه بمنصب سه هزاری
دو هزار سوار سر افزای یافتند - روز دیگر منزل خان آصف صفات از میامن
مقدم سلیمان زمان رشک فرمای گلشن ارم گشته بنابر افزایش سرمایه قدر
و مقدار آن سپه سالار با سایر شاهزاده های نامدار و مسند آرایان حریم حرم
خلافت نعمت خانه همانجا تغاول فرموده همان روز مراجعت فرمودند -
آن خان قاعده دان بنابر شکرانّه قدیم سعادت لزوم بعد از مراعات رسوم
پا انداز و نثار و پیشکش نمایان از انواع نواذر و جواهر بقیمت پنج لک
روپیه از نظر اشرف گذرانید - درین ایام خیر انجام بهمه جهت بیست لک
روپیه پیشکش فراهم آمد *

دوینولا از عرضداشت حاجی وقاص مخاطب بشاه قلی خان
معروض واقفان عوقف خلافت کبدی شد آنکه بهودیت پسر سنگرام
زمیندار جمون که سابقاً در ساک بندهای درگاه سمت انتظام داشته
همواره حسب الحکم اوسعی فوجداران آن نواحی بود بنابر خود رانی
که نزع خود روی ست بخیال خام با متمدان آن حدود زمان یکی
داشت - چنانچه هنگام ملاقات فوجداران جمعی خود سر را بجهت دستپاری
و همپانی همراه خود می آورد - و در خدمات مرجوعه تهاون ورزیده بذکوی
که مرضی خاطر باشد سر نمی کرد - تا آنکه در تاریخ مذکور شاه قلی
خان او را طلب داشته آن تمرد کیش با پانصد تن از خویشان و هزار کس دیگر

ز سوار و پیاده و تفنگچی و نیزه دار و تیر انداز همگی آهن پوش و پولاد
 سلب فتنه پژوه فساد طلب باین انداز که یکبارگی معامله را بگرد گرداند
 از مقر خود روانه حضور شد - و چون خان مذکور از کیفیت آمدن او با بسیاری
 اعوان و انصار استشمام رایحه فساد نمود دانست که سر فتنه گری دارد بآنکه
 فرصت نیافت که بقیه مردم خود را که به تهاذ داری حدود و دیگر خدمات
 پراگنده ساخته بود حاضر سازد - ناچار جمعی را که در جوار جا داشتند
 و سر خود جمع کرده منتظر کار گذاری انظار طالع سعد نشست - آن بد طینت
 بمجرد رسیدن پیش از آنکه کسی دست بر آرد چنگ ستیز بخونریزی تیز
 کرده بیدرنک با همراهان شمشیر کشیده بازو بمقابله شیران بیشه جنگ کشاد -
 مجاهدان میدان دین از کثرت اعدا و قلت اولیا نیندیشیده نصرت
 از تأیید آسمانی و اقبال حضرت صاحبقران ثانی خواستند - و بدفع دشمنان
 دین و دولت برخاسته رستمخانه خود را بر قلب اعدای ملک و ملت زدند -
 تا سه پهر روز مدار کاروبار بزد و خورد و گیر و دار بوده آخر کار دود از نهاد
 و دمار از روزگار آن کافر کیشان کفران اندیش بر آوردند - و آن سر گروه اهل
 کفران را با سایر منتسبان و اقربان او که همه همیّه جهنم بودند بدرک اسفل
 فرستاده کم کسی ماند که در بازگشت او به بنس المصیر تاخیری افتاده
 باشد - و از اهل نژاد و جهاد میر علی امیر نقرشی بخشی کانگور و چند
 بختمند دیگر از سرخی خون شهادت و روسفیدی دیانت این سعادت
 چهره سرخروئی بر افروختند - چون خبر این فتح عیدین که باعث وهن و ضعف
 کفر و تقویت دین شده بود بمسامع علیّه بادشاه دیدار اسلام پیور
 رسیده بنابر عطای جلدوی تقدیم این شایسته خدمت خان مذکور را از
 مرحمت خلعت و فیل و نقاره مستظهر و گران قدر و بلند آوازه ساختند *

از سوانح حضور پرنور باقیالی ناصی برادر فتحعلی مصطفی که در من

سخننوی طبع روان دارد و در تصنیف و تالیف نغمات بر روش موسیقایی یونان و فرس بی نهایت ماهر است و تصانیف خود را که بر وفق ریخته طرز امیر خسرو و بنغمه هوش ربلی هندی برآمیده لهذا بغایت مرغوب و مطبوع مسامع و طبایع افتاده - چون درینولا قصیده غرا در مدح این خدیو سخنور نواز بنظم آورده معروضداشت لاجرم آن حضرت او را به بخشش بر نواخته شاهد احسان را در صورت وزن آن موزون بزرگ پنجهزار رویه بر آمد جلوه دادند *

✓ چون این مصر جامع یعنی اکبر آباد که در جمیعت و جامعیت و معموری و کثرت عمارت ثانی و نظیر خود بر روی زمین ندارد و بازارها و کوچه بغایت کم عرض و جلو خانه بسیار کم فضا و تنگ ساحت دارد - و از کثرت آمد و شد مردم و افواج تابندگان در اوقات ملازمت مخصوص در عیدها و جشنها آزار و اضرار بسیار بمردم می رسد - دیگر مسجد جامع که در خور عظمت و فسحت شهر و جمیعت مردم باشد درین شهر بنا نشد لاجرم بخاطر مبارک آوردند که این تنگی و کمی رفع شود - و بر طبق این عزیمت ذافع امرافع توقیع صدور یافت که مهندسان اصطراب نظر در پیش دروازه قلعه میدانی بهیئت مشمن بغدادی که قطرش یکصد و هفتاد ذراع بادشاهی باشد اساس نهند چنانچه در هر ضلعی از دو ضلع اطولش چهارده حجرة و ایوانی در پیش آن و در هر ضلعی از اضلاع باقی پنج حجرة که مجموع پنجاه و هشت باشد سوای ایوانها صورت وقوع پذیرد^۱ - بنابراین معماران چابک دست در همان موضع نخست طرح چوک بوضع مذکور انداخته بید رنگ در ساعت مختار رنگ ریختند - و چون مسجدی عالی اساس که سابق بر ساحل رودبار چون چنانچه

۱ در بادشاهنامه نوشته که در ضلع طویل چهارده حجرة و در ضلع قصیر پنج حجرة

مذکور گشت طرح انداخته بنای آنرا از زمین برآورده بودند و بنابر فرط اهتمام
 بعمارت روضه مذوره اتمام آن موقوف مانده بود مع هذا از وسط معموره شهر
 لختی دربی داشت لهذا بخاطر مبارک آوردند که در یک طرف چوک
 مسجد جامع بنا فرمایند - درین حال نواب قدسی القاب شاهزاده فرشته
 سیرت جوزا طینت صاحب عالم و عالمیان بیگم صاحب که پیوسته در پی
 افاضه خیرات و مبرات بوده همگی نیت بر بنای این خیر و بقاع بر
 مصروف دارند از حضرت خلافت در خواه تفریض احداث این پرستش گاه
 ایزدی نمودند - بنابر کمال عنایتی که خدیو اعظم نسبت بدان ملکه عظمی
 دارند ناچار توقع مذکور را مبذول داشته بنای آنرا به متصدیان سرکار شریفه
 آن مهین بانوی کبری باز گذاشتند - و آن کار گزاران دیانت شعار از روی
 تدبیر نهایت اهتمام درین باب مصروف داشته نخست از جمله اراضی
 آن بقعه شریفه ارضی که بخالصه متعلق نبود مالکانرا بر وفق حصول
 مرضی همگان بطیب قلب راضی نمودند - چنانچه برخی را ده پانزده
 نرخ وقت افزوده تسلی بخشیدند - و باقی را که خواهش قیمت نداشتند
 منزل بهتر و با نزهت تو در عوض داده خرسند ساختند - آنکه بساعتی سعد
 رنگ بنای خیر مذکور که بدین دستور از نخست اساس آن بر تقوی و بر نهاده
 شده برین نمط ریختند - طول یکصد و سی ذراع بادشاهی و عرض صد و فضای
 صحن هشتاد ذراع مشتمل بر سه گنبد عالی در سمت قبله و پنجاه ایوان در
 افلاح باقی - امید که تابنای دار دنیا پایدار و ثابت بوده ثواب این ابنیه خیر
 بروزگار آن صاحب زمان واصل و عاید باد - و چون رفع تنگی کوی و بازار
 که علت تخریب خانه چندین هزار بنده خدا می شد مستلزم تصدیع
 مردم بود لاجرم نظر بر صلاح حال رعیت ازین امر اغماض عین روی داد -
 و بیست و نهم ماله که دانشوران و سخن شنجان پای تخت همایون بخت

در انجمن حضور سراسر نور بر طبق دستور معهود سعادت باز دریافته شرف
 قرار داشتند و از هر جا سخن سر شده از هر در گفت و گو در میان بود - اتفاقاً
 بتقریب ذکر روش سلوک یکی از متصدیان شغل دیوانی صوبجات مذکور
 شد که آن دشوار معامله بغایت عرصه کار بر مردم تنگ کرده و مهمات
 سخت گرفته - آنحضرت فرمودند که این معنی موافق آئین کارگذاری نیست
 چه سخت گرفتن کارها و تنگ کردن ساحت امور باعث آن می شود
 که سستی و فتور در اساس پیشرفت کارها افتد و عرصه مایک بر فتنه و
 فتنه گران فراخ گردد - چنانچه در عهد ولایت حضرت امیر المومنین
 علی کرم الله وجهه باوجود آنکه آنحضرت خلیفه محقق و امام مطلق بوده
 بر وفق قول حضرت رسالت صلی الله علیه و آله و اصحابه کار فرمایی برحق و
 باحق بودند اصلاً کار موافق مدعای آنحضرت پیش نرفت - چه آنحضرت
 در هیچ امری از امور دنیا و دین دقیقه واری تجویز مسامحه نفرموده یک
 امحه مسامحه روا نمی داشتند - و اهل دنیا که نقطه مقابل دین و طرف
 آخرت بل فی نفسها باطل مطلق است طالبان حق نیستند و این معنی
 در مذاق ایشان تلخ و ناگوار بوده برداشت آن شاق و دشوار می آمد -
 الجرم حق صیاف را بریافته به پیرویه باطل محض شتافتند و تحریک سلسله
 فساد نموده فتنها برانگیختند - درین حال سلسله علویه و وارث
 ولایت حق مرتضویه اسوه اهل حال و قال قدوة ارباب عز و اقبال میوان سید
 جلال که جمال حسب و نسب را بخال کمال فضل و افضال مزین دارد معروض
 داشت که آنحضرت خود نیز این معنی را عورت بیان داده اند که
 دار دنیا بدو پا قیام است یکی حق و دیگری باطل - من خواستم که
 آن دار را که قیامش بمدار وقوع دارد تنها پیمای حق ایستاده دارم اصلاً
 معامله قوام نپذیرفتم - حضرت بادشاه حقایق آگاه که طبع اقدس دقیقه رس

آنحضرت بکار فومائی حدت ناخن دریافت از هیچ نکته بی تفتیش نمی گذرد فرمودند که درین مقام جای ایستادگی خبر است - ازین کلام فیض نظام چندان لازم می آید که از وقت آنحضرت گرفته تا بمبداء فطرت ابوالبشر علیه اسلام احیانا پای بطل نیز درمیان بوده باشد و حالش که آنحضرت را از آن کلام این معنی منظور بود - درین وقت چندی از فیض یابان حضور پر نور آنرا بتاریلات دور و دراز ظاهر نمودند چنانچه هیچ کدام ندانستین و خاطر نشان نیامد - و در آخر کار خود فرمودند که این کلام را برین وجه تاریل باید نمود که در عهد برکت آنین حضرت خاتم النبیین مدار برحق محض بوده پیش رفتن امور در آنکمال بنابر آن بوده که بمیاس وجود مسعود آن مویکد بتائید آسمانی اهل آفرمان راستی و درستی و حق پژوهی و حقیقت طلبی دیگر داشتند - و دلایلی همگنان در آن محمل باوجود صفوت جبلی و صفای فطرت از پرتو عیقل مواعظ و نصایح آنحضرت جلا و صفای کلی پذیرفته خلاف حق و صدق بر آن قرار نمی گرفت بلکه بطلان و ناصواب در آن راه نمی یافت - لهذا تنسیق امور بر وفق نفس الامر میسر می شد و حق مطلق کما ینبعی از پیش می رفت - و برین قیاس در زمان حضرت خاتمی را شدین که بمقتضای قریب عهد رسالت معاینه مانند ساعت بعد از غروب آفتاب که بتاثیر پرتو آن دمی چند اثر فروغ باقیست و رفته رفته بظلمت می گراید بواطن اهل آفرمان نیز هنوز از یمین تاثیر نیر اعظم اوج نبوت نورانی بوده زنگ غفلت بر آن دست نیافته بود و چون بتدریج احوال زمانیان دگرگون شده یکبارگی بعد مطلق از عهد آنحضرت در میابین اتفاق افتاد و زنگار ظلمت بر قلوب ابتدای روزگار استیلا گرفت چنانچه کار بجلی رسیده که ظلم پیشگام ظلمت سبشت اطفالی نور وجود خلیفه بر حق اعنی حضرت نورالفریین نمودند - در خلال این حال خلل در میان استقامت

حق و حقیقت را یافته اقامت دنیا برپای حق دست نداد و ازین رو حضرت امیر را این معنی که مطلوب آنحضرت افتاده بود میسر نه شد و قرار داد خاطر خاطر آن سرور حق پرور صورت نه بست - چون این توجیه وجیه بسبب تدقیق آن حضرت رو نمود همگنان از برکت غور و خوض آن خسرو عقیدت اندیش دقیقه یاب بکنه این دقیقه رسیدند و باتفاق کلمه اقرار نمودند که این کلام را بهتر ازین تاویلی نمی توان کرد *

وقایع اردی بهشت چون مقتضای خاطر خاطر بندگان حضرت خلافت مکن آن بود که کار خیرشاه داماد تازه عروس نوجوانی و جوان بختی اعنی بادشاهزاده اقبال نصاب دولت نصیب سلطان اورنگ زیب بهادر در حضور اشرف وقوع یافته طوی دامادی آن بلند اختر ازین رو سرمایه مزید شادی و مبارکبادی اندرزد - بنابراین آن والا نژاد که حسب الامر اعلی از دولت آباد متوجه دارالخلافه کبری شده بودند در اسعد ساعات این روز برکت امروز نزدیک بمقصد رسیدند - و در باغ نور منزل که همیشه هنگام قدم اسعد منزل نور می شود منزل فرخنده گزیدند - درین وقت بندگان حضرت از روی اظهار کمال مرتبه مرحمت و اشفاق بل بتحریرک نهایت مراتب خواهش و اشتیاق آغاز انبساط و اهتزاز نموده شوق نامه رقم فرمودند - و این رباعی کلیم را بخط اشرف ارسال داشتند *

با مرده اگر زود در آئی چه شود

یا تاخته پیش از خبر آئی چه شود

زود آمدنت نظر بشوقم دیراست

از زود اگر زود تر آئی چه شود

و چون آن برگزیده ایزدی در لباس این مایه مرحمت بقیاس باصداق نامه مباهات ابدی شاهزاده اقبالمند را نواخته آن سعادت پیوند را برین سر

ممنون بخت جاوید ساختند - آن ارادت منش ادب اندیش نخست
 سپاس عواطف بیکرانۀ خدیو زمانه حسب الامکان بدعای دوام دولت
 و مزید عمر جاوید آنحضرت ادا نموده آنگاه تسلیمات و سجادات غائبانه
 چنانچه حق مقام بود بجا آوردند - و بندگان حضرت نظر بافرایش درجۀ
 احترام و برداشت آن منظور انظار عنایت حضرت پروردگار مقرر فرمودند که
 شاهزادۀ جوان بخت فرخندۀ فرسلطان مراد بخش بلند اختر آن
 شاهزادۀ والا گهر بلند اقبال را استقبال نماید و یمین الدوله و امین
الملک آصف خان سپه سالار و خان نصرت شعار خان دوران بهادر
نصرت جنگ و علامی افضل خان دیوان کل و خان علوی نسب سید خان
جهان و شایسته خان و جعفر خان و میر جملہ بخشی و موسوی خان صدر
الصدور و دیگر امرای عظام و سایر ارباب مناصب والا در رکاب برکت نصاب
 شاهزادۀ عالمیان بپذیرۀ شتافته خود را پذیرای سعادت اطاعت امر عالی و
 شرف استقبال کوکبۀ جاه و جلال آن درخشندۀ کوکب برج عظمت
 و جلال نموده همراه موکب سعادت بدریا سپهر مدار پیوستند - و دو پھر یک
 گھڑی از روز مذکور گذشتہ استلام رکن و مقام کعبۀ امانی و امال بجا آورده
 هزار مهر و هزار روپیہ برسپیل نذر و موازینی مبلغ مذکور بطریق نثار گذر افیدند -
 و بعد از ادای مناسک مقررہ و مراسم معہودہ بندگان حضرت بتحصیل عافیت
 بی پایان آغوش شوق کشادہ آن سرمایہ آرام خاطر و اطمینان قلب را کہ
 شایان انواع عنایات نمایان بود در گذار یافت کشیدند - و مدتی مدید آن
 نوگل گلبن امید را همچنان در بر نگاہداشتہ در عین مواصلت همانا ذخیرہ
 ایام مہاجرت دوری ضروری بر میداشتند - و بعد از اظهار اقسام تقوی و دلجوئی
 آن سزاوار انواع عواطف عمیمہ را در لباس عنایت خلعت خاص کہ فرد
 کامل مرحمت است بسر افرازی اختصاص بخشیدند و در همین انجمن

والا نظام الملک که خان زمان او را از ساهو گرفته بخدمت شاهزاده عالمیان آورده بود سعادت ملازمت اشرف دریافت - و بسید خانچهان حواله شد که او را در قلعه گوالیار با دو نظام الملک دیگر که یکی در عهد اکبر بادشاه از قلعه احمد نگر و دیگری هذگم فتح دولت آباد بدست آمده بود یک جا نگاهدارد *

روز دیگر که انجمن جشن وزن شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بزیب و زینت نظر فریب کمال آراستگی داشت مبلغ ده لک روپیه بجهت سامان طوی دامادی آن شاهزاده جوان بخت مرحمت شد - و چون سابق در سرانجام لوازم جشن عقد و زفاف بادشاهزاده معظم و شاهزاده اوسط و اکبر نواب قدسی القاب بیگم صاحب متصدی و متکفل سامان هر دو طوی عظیم شده بودند درین مرتبه نیز بندگان حضرت تجویز این معنی بفرموده مقر ساختند که متصدیان سرکار شاهزاده عالم و عالمیان خود سرانجام در بایست وقت نمایند *

بیست و چهارم ماه از واقعات منتهیان ممالک جنوبی بوضوح پیوست که خان زمان بهادر از دولت آباد بذابر طغیان امراض مختلفه دیرین طبل حیل کوفته بجوار سومنزل رحمت ایزد تعالی ارتحال نمود - بندگان حضرت از روی کمال قدردانی و حق داری برفوت آن عقیدت کیش ازادت اندیش که از سایر خانه زادان در دایری و سپاهگری و کار طلبی و معامله فهمی همه وجوه پیش و از همه جهت در پیش بود متأسف شدند *

از سوانح این ایام فتح ولایت اوجینیة^۱ است و بقتل رسیدن پرتاب زمینداران سر زمین و کیفیت این معنی مدیم آنکه چون عبد الله خان بهادر فیروز جنگ با تایلیدان خود بر سر او لشکر کشید بانر خان نجم ثانی از صوبه اله آباد حسب الامر اعلی بنخان فیروز جنگ پیوست -

۱ از ولایت اوجینیة این جا آن متحال صوبه بهار مراد است که زیر حکومت راجه بهوجپور بود *

و فدائی خان از گورکھپور که جاگیر اوست بحکم کار طلبی طلبکار
 پیشرفت معامله ولی نعمت حقیقی آمده بی حکم داخل لشکر
 آن خان عظمت مکان شد - و آن هر سه سردار کار گزار بهم پائی
 یکدیگر بسمت بهوجپور که حاکم نشین آنحدود است متوجه شدند - و نخست
 قلعه قصبه را که نهایت مرتبه حصانت داشت و پرتاب مقهور آنجا متحصن
 گزیده بود از روی کمال استقلال بحیطه محاصره در آوردند - و سرانجام قلعه
 کشائی چنانچه حق مقام بود نموده کار بر آن باطل ستیزان تنگ گرفتند - باوجود
 این معنی بذایر استحکام و استواری حصار و آراستگی آن بجمیع اسباب
 قلعداری و بسیاری آذوقه و توبه و تغذی و سایر آلات جنگ و وفور مردان
 کار و فرط کوشش و کوشش که از طرفین داد مردمی و مردانگی میدادند
 و از ستیز و آویز یکدیگر کام خاطر می گرفتند درین عرض آن قلعه بگرفت
 نگرائیده طول مدت بشش ماه کشید - کوتاهی سخن در آخر الامر از
 عدویندی و قلعه کشائی اقبال و مساعی جمیله دولت خوانهان آن حصن
 حصین بحوزه تسخیر درآمده گروهی اندوه گشته گشته جمعی کثیر اسیر
 و دستگیر شدند - و پرتاب اوجینیه مقهور و مغلوب و مذکور از بیم اولیای دولت
 قاهره با عیال و اطفال خود را بحصار قدیم بهوجپور رسانیده آنجا متحصن
 گردید - و خان فیروز جنگ با سایر سرداران بتایر مقتضای وقت که از آنجمله
 فتح حصاربندهای قلوب غنیم بود بهجوم افواج رعب و هراس و کسر سطوت
 و صولت اهل خلاف شده شدت و حدت بیقیاس ارباب وفای بعد از استخلاص
 حصن مذکور نخست دست از عدویندی بازداشته بشهر کشائی و قلعه
 گیری در آمد - و ده حصن مذکور حصین از آن سرزمین که هیچ یک پای
 کمی در حصانت از بهوجپور نداشت بضرب شمشیر و زور تدبیر فرا دست
 آورده بسی زبانه سران را از پای در آورده بر خائب هلاک افکند -

خصوص در تسخیر قلعه تروهاک یعنی سه برج که بعد از قلاع مذکور
 مستخلص گشت جمعی انبوه را پی سپر ساخت - و زبردست خان
 و صوفی بهادر حسب الامر سردار بفتح قلعه کالابور شتافته بعد از محاصره
 یک ماه آنرا بد کشش و کوشش تمام مسخر گردانیدند - و از آنجا
 سرداران با اتفاق یکدیگر مظفر و منصور رو بدفع آن مقهور نهاده حصار بهوجپور
 را از سر غلبه و استیلا تمام درمیان گرفتند - و در سد مداخل و مخارج
 و تضییق اطراف محاصره کوشیده آنچه در قوت و امکان سعی بود بفعل
 آوردند - و درونیان نیز در مقام مدافعه و ممانعه شده ثبات قدمی که
 نظر بحال ایشان از سرحد احتمال عقلی بیرون بود بکار بردند - چنانچه
 مدتی بهادران عسکر منصور را بآن مایه کشش و کوشش نگاهداشته
 خیره چشمی و چیره دستی از اندازه گذرانیدند - و عاقبت دلیران تهر شعار
 بقصد یورش سوزن انداخته راه حصار برداشتند و رفته رفته خود را
 بدروازه رسانیده در قلع بزیاد و قمع اصل آن بد نهال همت بر وجه اتم نمائشند -
 و در تاب زمیندار محکومول بمابرفط بیباکی با بیباکان اوجینیه از عقب
 فیل جنگی که باو مانده و بسیار سخت رو و سرش بود خود را تا دروازه
 رسانیده دمی چند تاب صدمه بهادران آورد - و با جمعی از خیل سعادت که
 تهر ورزیده بدرون ریخته بودند در آویخته بعد از اندک زد و خوردی
 شکست خورده از میان بدر زد - و بعمارتی که تازه درون آن حصار ساخته
 بود پناه برده حصار پی شد - و دو زنجیر فیل نرو ماده و نقاره و نفیر که همراه
 داشت بدست بهادران افتاد - و در آن دار و گیر که در درون قلعه رو نمود دو
 پسر زبردست خان مظفر بیگ و فریدون بیگ بعد از نمایش دست برد
 بالا دست جان از بحر فدا بیرون نیارده گوی سعادت شهادت بدر بردند
 و سرمایه سرخروئی و نیکو سرافجامی خود و روسفیدی و بهبودی حال

و مال پدر آماده ساختند - و چندین مرد مردانه نیز گلگونه خون جراحت نمایان بر رخساره کشیدند - و هواخواهان اطراف آن خانه استوار را که جای التجای پرتاب بود محاصره نموده درونیان را بباد تیرو تفنگ گرفتند - و از یک پهر روز دوشنبه پانزدهم اردی بهشت تا صبح روز شانزدهم از طرفین میان مردان کاری هنگامه مجادله و مقاتله گرم بازاری داشت - و در عین این گرمی آن خیره سر کوتاه نظر که بنابر امید سود سودای فاسد خسران دنیا و آخرت اندوخته بود بکملمهای پی در پی اراده دور از کار نمود که درمیانه راه فرار کشوده خود را بکناری کشد - و لیکن از سخت کوشی و تنگ گیری دلبران قرار داد خاطر ناقص صورت نمی بست - و هر بار تن بعار فرار داده چون اختر راجع بمقر نحوست خویش بازگشت می نمود و چندی از همراهان را بکشتن سپرده خود جان بدر می برد - و در آخر کار که عرصه بسیار تنگ شد نیت جوهر نمائی جمعیت یعنی قتل عیال و اطفال که راجپوتان آنرا جوهر خوانند چنانچه مکرر گذشته در خاطر شکسته بست - و چون باین اراده قرار گشته شدن بخود داده نخست بر سر جوهر نمودن آمد براه نمائی صواب گویان اختی از نخوت و استکبار فرود آمده راه فروتنی و انکسار گرفت - و کس نزد خان فیروز جنگ فرستاده زینهار جوی شد - و لیکن از زور آزمائی قلق و اضطراب تا رسیدن جواب تاب صدمات متواتر بهادران نیاورده سیماب وار آهنگ فرار نمود - و از کوتاه نظری عریان شده خواست که درین لباس با زن خود بیرون رود - اتفاقاً خواجه سرای که در ملجأ سمت مغر او مقرر داشت آن عاری لباس تنگ و عار را ده خلع خلعت حمیت و غیرت از خود نموده می خواست که با یکچنان خواری و بی اعتباری با ناموس خود فراری شود زنده با زلفش بدست آورده نزد خان فیروز جنگ برد - و آن منزل نیز در قبضه تصرف آمده اکثر اموال او بچنگ

سپاهیان افتاده او با زن زندانی گشته سایر پیروانش پیشتر بطبقه زهرین
سفر روانه شدند و مخدوس مسموم درکات بدس المصیر گردیده آنجا مقر
جاوید گرفتند - و آن حدود از شر وجود ناپاک بیباک پاک شده رعایای
اطراف و متردین طرق از دست تغلب و راهزنی ایشان رستند - و چون
خبر این فتح مبین در تاریخ مذکور بمسامع علیّه ایستادهای پایه سریر اعلی
رسید بی توقف امر اعلی بقتل آن خود سر صدور یافت - و زن و مالش
در جلدوی این شایسته خدمت نمایان بخان فیروز جنگ مرحمت شد -
و آن سردار مروت شعار اکثر آن اموال را از سپاهیان بازداشت نموده
پیشیزی از هیچکس نگرفت و زنش را در دایره اسلام آورده بحباله ازدواج
شرعی ندیره خود گرفت *

انعقاد انجمن طوی عقد زفاف شاه داماد نوعروس
جوان بختی و تازه جوانی اعنی خرم بهار
گلشن دولت صاحبقرانی و نوزدهال سرایستان
اقبال شاهجهانی شاهزاده والا گهر
سلطان محمد اورنگ زیب
بمهار دریا دل و بیان
سوانح ابدی اتصال

کار گذاران عالم بالا یعنی پیشکاران کارخانه قضا و قدر ایزد تعالی
که پیوسته در پی بسیج ناگزیر وقت و دریا نیست حال این دولتکده والا افتاده
ماده مزید بخت و اقبال خداوند این جاودانی دولت خدا داد آماده می
سازند - و همواره پیشنه‌ها را خاطر عاقبت بین فرجام نگر ایشان آنست که این

معنی در هر صورت که زیاده رو دهد پیشتر و بیشتر بسرانجام آن پردازند - و چون بار و دوحه وجود برومند آن برگزیده حضرت واجب الوجود را بکثرت فروع و اغصان یعنی تعداد اولاد امجاد که اهم آن مهمات است تقویت و برومندی ابد داده اند ظاهر است که مراتب کیفیت و کمیت ثمره که نتیجه وجود شجرات برپیوند فروع آن پیشتر مترتب می گردد لاجرم بروفق مقتضای وقت و موسم در تربیت مقدمات آن کوشیده فصل بفصل مساعی جمیله درین باب بذل می نمایند - چنانچه سابق از روی کمال تفضل و افصال بذایر حصول آمال سایر کامل نصیبان این عهد تا ابد که از میوه مراد آن یکم می رسند و از ظل ظلیلش بهره حیات جاوید برمی دارند مکرر بتهیه لوازم این کار خیر پرداخته اند و کاربار عالم و عالمیان درین ضمن ساخته - درینولا که هنگام پیوند سوسبز شاخچه دوحه اقبال بی زوال و گرامی اصل اصیل این حدیقه دولت بی زوال در آمده بود یعنی وقت وصلت شاهزاده جوان بخت سعادت مند اعنی بالغ نصیب فطرت خدا داد کامل نصاب طالع ازل آورد و مادرزاد سلطان اورنگ زیب عالیقدر والا نژاد که در حقیقت سرویست زینت افزای گلستان دولت و اقبال و نونهالیست از سوابستان جاه و جلال با تازة نخلی از ریاض سیادت واجلال در رسیده بود و اسباب مقدمات آن در عالم علوی دست بهم داده و درین عالم نیز سایر مراسم و لوازم وقوع آن چهره ظهور برافروخته و ساعت مختار که حالت منتظره بود انواع استعداد اندوخته - بذایرین مراتب بتاریخ شب در شنبه بیست و نهم اردی بهشت سال مطابق بیست و دوم شهر ذی حجه سنه یک هزار و چهل و شش هجری که هنگام اقامت رسم خدابندی بود از منزل خان نجابت نشان شاهنواز خان حنا و لوازم آن بساز و آیینی که سزاوار این دودمان خورشید مگالت آسمان

مکان و درخیز سلسله صفیه صفویه باشد آوردند - و در غسلخانه سپهر نشانه
 محفل خدابندی انعقاد یافته بانوان قاعده دان بدستور معروف اناصل
 سایر بندهای درگاه را چون انگشت شمع فروزان از پرتو این نشانی نورانی
 ساخته سرانگشت آن نوجوان را رنگ عذاب خندان پسته لبان دادند -
 و مالهایی زینار و سیمکش که روکش افوار تار شمع بل رشک علاقه دستار مهر انور
 بد بر آن بستند - و سایر رسوم دیگر از قسمت فوطهای زربفت و انعام کدبانوان
 بوقوع پیوست - و شب آینده آن ساعت مختار بجهت عقد و زفاف
 فرخنده چهار گه‌ری پیش از بامداد اختیار شده سرشام نخست آن سرافراز
 عنایت بی پایان را بمرحمت نمایان سروپای گرانمایه مشتمل بر خلعت
 فاخره با چار قب زر دوزی و دو عقد مروارید شاهوار سرمایه افتخار بخشیدند -
 و اعطای شمشیر مرصع و از آن جنس پرده و جمدهر مرصع با پهلوانک‌ناره و دوسر
 اسپ تبجاق مزین برین مرصع و طلائی ساده و فیل خاصکی با یراق نقره
 و پوشش متکمل زربفت و ماده فیلی همیشه مراحم عمیقه گردانیدند - آنگاه
 بدست مبارک مهر مروارید غلطان و تولوی درخشان که همانا خرمی
 بود از در همین بل از خوشه پروین فراهم آورده بر سر فرخنده فر آن والا گهر
 بستند - و تارک مبارک آن دبه التاج خلافت هفت کشور را که همانا نازل
 منزلت شاه منیر در منزل ثریا بل مهر انور در برج سنبله بود روکش سپهر
 پر اختر گردانیدند - و در وقت رخصت مقور گردانیدند که قره العین اعیان
 خلافت جاوید سلطان مراد بخش با سایر ارکان دولت و امرای عظام و
 ارباب مناصب والا از راه تعظیم شاهزاده رفیع القدر عظیم الشان همه جا
 همراهی گزینند - و از روی نهایت عنایت اکثفا بدین نوازش نموداده خود
 بدولت و سعادت کشتی سوار منزل نشان سعادت نشان شاهنوار خان را
 شش گه‌ری از آن لیلۃ القدر مازده بپرتو حضور پر نور رشک فرمائی منازل قمر

و غیرت بیت الشرف مهر انور ساختند - و از فرقدرم همایون و به یمن قدم
 مبارک که تاج تارک سرافرازان است فرق افتخار سرمد آن خان والا مکان را
 باوچ طاهر فرقدان بر افراختند - و در همان ساعت مختار بحضور انور عقد آن
 خجسته پیوند ارجمند بسته ابواب مزید میمنت و بوکت جاوید بر روی
 همگنان کشادند - و در آن فرخنده شب سرتاسر زمین دارالخلافه مبارک
 خصوص از پای درشن بوکت مسکن و طرفین ساحل رودبار جون و عمارات
 و باغات اطراف و ساحات میدان حریم دولتخانه والا تا منزل شاهنواز خان
 همه جا از نور چراغان که بطرح نقاشانه چراغ افروزی شده بود نمودار رادیقی
 صحن ایمن و نور کوه طور گشت - و فضای هوا از در و بام دارالخلافه گرفته تا
 سقف چرخ اخضر از گل افشان انواع آلات آتشباری که بستاره بازی در
 آمده بود همه را نثره و ثریا فرو گرفت - و از نور ماهتابی که همانا در هر گوشه
 آفتابی جهانتابی از سر گرفته بود فرسوده کتان ماه منیر مهتابی شد - و فرط
 اهتزاز تماشای چرخ و گلپریزان که جهانی را از جا در آورده بود سپهر
 خمیده پشت را از سر نو بچرخ و سماع در آورد - منجمله از آن لیلۃ القدر
 نشاط عالم و نوروز انبساط عالمیان تا چند روز هذگامه خوشحالی و فارغالی
 اسافل و اعالی اهل دارالخلافه گرمی داشت - و خاص و عام داد دل
 و کام خاطر از داد و دهش و بخشش و بخشایش داده کرد و عمر رفته
 و آینده گرفتند - و خصوص اهل رود و سرود که ساز سوز و سوز ساخته
 برآست کردن برگ عیش و عشرت پرداخته بودند چو غنای افروخته سرمایه
 استخوان اندوختند - و سخنوران و ثنایان دیرگاه والا که بمقتضای مقام قصابی
 تهنیت آمود در سلک نظم کشیده بودند صلبای فلجیان یافته بفیاضیت
 مرتبه تمنا واصل شدند - از جمله طالبانی کلیم و تاریم آن فرخنده طوی
 قطعه بنظم در آورده معروض داشت *

نظم

جهان کرد سامان بزم نشاطی
 که گلبنگ عیشش بگردون رسیده
 قران کرده سعدین دولت بنحوی
 کزینان قران چشم عالم ندیده
 فلک رتبه اورنگ زیب آنکه بختش
 سزاوار تائید جاوید دیده
 نهال بسومند شاهي که دولت
 چو اقبال در سایه اش آرمیده
 خرد گفت تازیم جشن زفافش
 دو گوهر بیک عقد دوران کشیده

پنجم خودداد خان سعادت پیوند شاهنواز خان پیشکشی در خور
 قدر خود مستملک جواهر نوادر و نفایس امتعه هر مکان بنظر انور
 خدیو هفت کشور گذارید - و باین روش حق شکر آن مایه نوازش
 بیکرانه که والا حضرت خدیو زمانه در آن ایلة القدر عیش و عشرت پرتو
 یمن قدوم انور و برکت قدم اسعد بر منزل او گسترده اورا بلند پایه
 و عظیم منزلت نموده بودند و سرمایه مفاخرت سرمد و مبهات
 جاوید او آماده نموده حسب المقدور ادا نمود - چه بنابر پاس
 مراتب رسم معهود و آئین مقرر که از نهایت سربلندی و آرم
 ناشی است آن شب در حجاب اختفا و پرده احتجاب مانده
 سپاس این مایه عنایت بیقیاس بجا نیارده بود بعد از تقدیم آداب معهوده
 درین صورت ادا نمود - و بنزدگان حضرت سایه عاطفت برعایت جاذب آن

خان عقیدت نشان و ملاحظه خاطر شاهزاده بر پذیرش موازی یک یک
روپیه از آنجمله گسترده *

ششم ماه مذکور منزل شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از پرتو
قدوم سعادت لزوم بهره‌ور شد - و مراتب آرایش و پیرایش آن محفل
بهشت آئین که در عالی منزل بادشاهزادگی آنحضرت انعقاد یافته
بود از برکت حضور آن خدیو عالم افزایش پذیرفت - شاهزاده سعادت منشن
نخست اقامت رسم پا انداز و نثار تقدیم رسانیده و پیشکش نمایان از جواهر
و غیره کشیده موقع قبول یافت - آنگاه حسب الارشاد والا سایر ارکان دولت
و اعیان حضرت را بموجب دیل مصلح ساختند - یمین الدوله آصف خان
سپه سالار دو تقوی پیرچه درست و شمشیر مرصع - دستور اعظم افضل خان و
خان درران و سید خانجهان خلعت فاخره با چار قب زردوز - چندی از
عمده‌های درگاه گیتی پناه خلعت با فرجی - و چندین تن از
بندهای روشناس به خلعت تنها - درین روز شایسته خان خلف
یمین الدوله آصف خان سپه سالار از تفویض صوبه‌داری بالا گهات بجای
خان زمان سعادت اندوز شده مامور گشت که قبل از شاهزاده بلند اقبال
بدولت آباد رسیده نیابتاً به نگاهبانی آن حدود پردازد - و همدین
روز پیشکش اسلام خان صوبه‌دار بنگاله مشتمل بر چهل فیل نرو ماده از آن
جمله هفت زنجیر مزین به یراق سیمین و پنج‌جاه اسپ تانکن ابلق با دیگر
نفایس آن ملک از نظر اشرف گذشت *

هفدهم خان درران بهادر نصرت جنگ بعنایت خلعت و شمشیر
خاصگی و فیل والا مرتبه شده و از مرحمت اسپ یکران دولت
و کامروانی بی پایان زیران آورده کلام بدست آورده - و معزز و مکرم
اختصاصت مالوه یافته مامور شد که از راه ولایت بندبیل راهی گشته در

تنبیه و تادیب فرقه ضالّه بذدیله که پرتی راجع نام خورد سالی از اولاد
 چهار مقرر بدست آورده خمیر مایه فساد و شورش ساخته اند کماینی
 سعی و کوشش مبذول دارد - درین تاریخ شاهزاده والا گهر سلطان محمد
 اورنگ زیب بهادر طوسی طویغون که قطعاً نقش و نگار ملون مقرر والوان
 مطوق مطوس نداشت از نظر مقدس گذرانیده مشاهده آن طایر عجیب
 منظر نایاب موجب اعجاب همگان گردید - و آن جانور بدیع الوجود عدیم
 المثل در جنگل اسلام آباد یافته شده بود و یکی از اهالی آنجا بتحقیق
 نزد شاهزاده عالیمان آورده - بنابر آنکه تا غایت طووس سفید بنظر اشرف
 در نیامده بود بسیار غریب نما گردید - دهم ماه مذکور بوضوح پیوست
 که باقر خان فجم ثانی صوبه دار اله آباد که سپاهی صاحب تردد بود
 باندک مایه عارضه جسمانی به فسحت آباد عالم رحمت رحمانی
 شتافت - و سید شجاعت خان بارهه بعنایت خلعت و شمشیر و فیل
 و منصب چهار هزاره ذات و سوار سر افزای یافته رخصت صوبه
 مذکور شد *

درین ایام متصدیان مهمات شریعت اهالی سپردن بعضی اشرف
 رسانیدند که دلایل نام هنر بنابر زیاده سرب و ازدیاد مواد مالداری
 و وسعت دستگاه مسلمانی را با شش مسلم در خانه خود محبوس
 داشته همگنانرا بجهت بر کفر و شرک میداد و هر یک را بنامی از اسمعی
 هندوئی بدنام ساخته - از جمله آن زمره ستم رسیده سیده زیب نام که
 او را گداز نامیده بروز نزدیکی عیب کرد و فرزندی متولد شد - بی توقف
 حکم معلی صادر شد که آن شقی را بآن مظلوم و مظلومه چند بدگاه
 حاضر سازند - چون فرموده بظهور پیوست و در دارالعدالت آن قضیه
 بدرجه ثبوت رسید حسب الحکم اشرف نخست آن ملعون را تکلیف

اسلام نمودند - چون سرشت زشت آن بد نهاد از آب و گل کفر و کفران مخمر بود دست از کیش باطل خود باز نداشته پای براه حق نهاد - فی الحال عملی اعمال دار العدالت که پیوسته اجرای حدود احکام بر مجاری ارامر و نواهی ملت حق حضرت رسالت پناهی علی الله علیه و آله و اصحابه می نمودند آن خسران مآل را سر تا سر اعضای تن از یکدیگر جدا ساخته هر بند را در سرده گذاری بر سر دار کردند و بدین طریق جزای کردار آن نابکار را هم در دار دنیا بگذار روزگار گذاشتند *

پانزدهم تیر معروض واقفان پایت اوزنگ خلافت شد که افغانی کافر نعمت از جمله غلامان مختار خان بهنگام بازخواست محاسبه و مصادره از روی جهل افغانی بیخبر زخمی منکر بر آن خان مرحوم زد - و خان نیز در زخم داری جمده بر آن نابکار انداخته چندان کاری نیفتاد بر فور از دست دیگران بقتل رسید و آن سید مظلوم نیز آنجهانی شد *

وقایع امرداد از سوانح این احیان توجه موکب اقبال بصیدگاه باری است - اگرچه در ایام تابستان که بوم و بر اکثر ممالک هفت کشور از شدت حرارت هوا مسموم خیز بوده هر جا غدیر پیست و آبگیری چون دست مدخلان و دیدن قساوت منشان خشک و بی نم می باشد اما در موسم بهشت سر تا سر زمین دلفشین ارم نشان یعنی افلیم اعظم هندوستان که کشور اکبر الهی بل خرم بوستان فیض نامتناهی است از فط بارش سخاوت شاداب که معاننه چون بحرین کف گوهر بار خدیو روزگار عالمی را سیراب فیض تمنا دارد باغ و راغ و در و دشت و هامون و کوهسار این گل زمین فردوس آئین خصوصاً ساحل انهار و کنار جویبارش چون بهشت لب سبز خطان از سبز نوخیز همانا بگام دل اهل نیاز است و چون چشم کودکان محمل در خواب ناز و در هر گوشه نالی کوثر مثال و آبگیری دلپذیر و

رود های سلسبیل ورود از آب صافی زلال مالا مال شده چون کامرواییان فیض جود این ظل انوار وجود بر وفق مدعا سرشار فیوضات می باشد - بنابراین کشش خاطر مبارک بندگان حضرت بسیر اطراف و نواحی دارالخلافه سمت ظهور یافته عزم این معنی زبور حزم پذیرفت - و بی اختیار بسوی میدگاه باری که بذایر لطافت آب و هوا و فسحت فضای روح افزا و سرسبزی ریاض ارم آسا هزار باره از مرغزار شعب الوان فارس و سندلستان چین و خطا دست برده و با این معنی از هر دست شکار خاصه آهو بروجه دلخواه در آن سرزمین صورت می بندد از دیگر نزهت کدها خاطر فریب پسند اختیار افتاده بروز یکشنبه چهارم ماه مذکور ماهیچه لوی کوبه خلافت که چون کوب بخت و طالع مسعود اولیای دولت پیروزال همواره در اوج صعود است مزید درجات ارتفاع یافته پر تو اقبال بر سمت مذکور گسترده - و حضرت بادشاه همه راه تفرج کنان و صید افکنان اسب طوب و نشاط را بجوان در آورده کسب اهتزاز و انبساط می فرمودند - و در آن صحرای گشت و در و هشت که از جوش سبزه رنگارام غیرت معدن زمرد چرخ اخضر گشته بود در عین تفرج گلگشت جابجا سرگرم صید وحوش و طیور آمده در هر زمین از خورن شکاری سیل خون جاری می ساختند - چون نشیمن های دلنشین تالاب باری که به اعل محل موسوم است از پذیرش پرتو حضور پرنور روکش کان بدخشان گشته مجاز این اسم اسمی حقیقی گرفت روزی چند آن سرزمین ارجمند بخت رشک فرمای طایم فیروزه گون گردون بوده در عرض این اوقات دو قلاده شیر و بیست نیله گاو و شصت آهو شکار فرمودند - و از آنجا براه صید گاه رویداس متوجه دارالخلافه شده بیست و سوم ماه در قرار گاه اورنگ خلافت نزول فرمودند *

بیست و چهارم در ضمن واقعات صوبه تته واقعه بدبچه از بدایع عالم کون و فساد که در آنصوب اتفاق افتاده علت اضرار و آزار بلاد و عباد شده بود معروض سامعه والی بادشاه هفت کشور خدیو بحر و بر گشت - و کیفیت آن برین نهج بود که در شهر مذکور و مضافات و توابع آن نخست بارانی در نهایت شدت و کثرت که همانا از باب نزول نوعی از عذاب بود دوا داده پیر متواتر متقاطر شده مقارن آن صرصی عاصف در غایت عنف که گوئی از مهیب نعمت آهی و زش پذیرفته بود هبوب آغاز نمود - و باعث انهدام اکثر عمارات شده آدمی و حیوانات دیگر ازین راه راهی عدم آباد گشتند - و اشجار کهن سال تذاور را ریشه کن ساخته از بیخ و بنیاد انداخت و ازین طوفان شدید شورش در دریای شور افتاده بنحوی طغیان نمود که اکثر اطراف ساحل را فرو گرفت - چنانچه بهر جا رسید از اثر آن شوره بوم گشته استعداد کشت و کار بآن نماند - و از فوط تلاطم دریا و تراکم امواج ساحلش یاد از شدت موج قلزم بل از طوفان نوح میداد - و ماهی بسیار و دیگر جانوران بحری بکنار افتاده بری شدند - و قریب هزار کشتی غرق و خالی که از پیگذات حوالی بشهر می آمد چه درمیان غرق گشته و چه بساحل رسیده از صدمه تلاطم امواج در هم شکست *

سوم خورداق سلخ ربیع الاول سنه یکهزار و چهل و هفت هجری فرخنده محفل جشن وزن مبارک سال چهل و هشتم عمر بیشمار خدیو روزگار آذین پذیرفت - و بر آئین هر ساله مراسم معبوده این خجسته روز بظهور آمد - و اضافه منصب و افزایش وظایف و رواتب بدستور مقرر وقوع یافت - چنانچه سرتیگ شاهزاده اعظم سلطان دارا شکوه که دوازده هزاری هشت هزار سوار بود از اصل و اضافه بدبچه

پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار رسید - و دو هزار سوار بر منصب شاهزاده شاه شجاع و سلطان اورنگ زیب بهادر افزوده دوازده هزار و هشت هزار سوار قرار یافت - چون پیشتر شاهزاده کلان از عنایت آفتاب گیر مرحمت پذیر گشته تارک مباحات به سپهر برین رسانیده بودند درینولا پرتو عنایت بی عنایت بر عنایت جاذب این دو بلند اقبال گسترده بدان مرحمت نامتناهی هر دو شاهزاده را در سایه عاطفت ظل الهی جا دادند - سرانجام خان و باقی خان غلامان خاصه هر یک از اصل و اضافه بمنصب دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه نخستین به فوجداري پیسواره از تغیر الله و بدیدخان و دریمین بفوجداري اسلام آباد چپتره سرافرازي یافت *

درین ایام از خاصیت حسن نیت خیر بادشاه روزگار دادگر نیکو کار ابواب فتح الباب رحمت الهی از درگاه نابسته در فیض مبدء بر روی زمین و زمان باز شد - و کیفیت این معنی آنکه چون بسبب عدم بارش که در عین برشکال اتفاق افتاده باعث شدت و گرانی و مخافت قحط خاص و عام آفت زده دهشت و وحشت تمام گشته بودند - پنچروز پیش ازین علما و فضلا و اهل قال و حال و اصحاب و روح و تقوی خصوص سید عالی نسب والا حسب سلاله سلسله ولایت و فضل و کمال سید جلال و قاضی محمد اسلام و ملا عبد السلام مفتی و شیع مجیب علی سهرندی و مظهر بدایع شیع ناظر حسب الاشارة بتماز استسقا شتافته بودند و همانا چون منظور نظر رافت عالم بالا آن بود که کمال قدر و منزلت این بادشاه ولی شعار صفی نیت خالص طوینت در آن والا درگاه بر عالمیان بدرجه ظهور پیوندن بآنکه ادعیه صالحه علماء و فضلاء ملت حضرت خیر الانبیا صلی الله علیه و سلم موقع اجابت

یافته بود و رتبه دین متین آن حضرت بر اهل شرک این کشور ظاهر گشته
 فی الجمله بارشی روی نمود - اما چون فیض عام وجود تام را در حیز تأخیر
 نگاهداشته بود درین روز برکت اندر که سال میلاد سعادت بنیاد آن حضرت
 صلی الله علیه و سلم بود از برکت فیض قدوم سعادت لزوم حضرت
 خلافت مرتبت ابواب مغلقه فیوضات مطلقه بر روی عالمیان مفتوح
 ساخت - و از بدل این موهبت نمایان که ببرکت آن شایان مرحمت بی
 پایان آلهی رو داده بیم جهانیان بامید عشرت مبدل گشت *

نهم شهر رور میر جمله بخشی بمرض تاگهانی لقوه و فالج آنجهانی
 شد - چون آن سید کم تعارف که بذابر خشونت طبع و عدم رقت منش
 مدار کار بر عدم مواسا و مدارا نموده از حسن سلوک مطلقاً بهره
 نداشت و باوجود درشت گوئی و یک پهلویی بسوء عقیدت و عدم
 ارادت متهم بود بلکه اظهار تعصب در شیوع مذهب می نمود لهذا
 اطوار و اوضاع او مرضی خاطر پسند بندگان حضرت نبود و بعد از فوت
 مریع ترحم نه شد - چنانچه سایر بندهای مرحوم را بخوبی یاد
 می فرمایند و او بدین سعادت استسعاد نیافت - معتمد خان بجای او میر
 بخشی و تربیت خان بمنصب دو هزاری هزار و دویست سوار از تغیر
 خان مذکور بخشی دوم شده هر دو بخلافت کامگاری یافتند - سیزدهم ماه
 پرتو خورشید و رود مسعود بر منزل دلنشین رفعت نشان جعفر خان که
 درینولا بر ساحل رودبار چون اساس یافته بود تافت - از آخر روز تا یک
 پهر شب شنبه انجمن مهابتانی از بارقه حضرت پر نور فیض اعظم روی زمین
 سمت جهانیانی داشته خانه ازین سعادت فیض ابدی و صاحب خانه
 کامیابی اندوخت *

رخصت بادشاهزاده جوان بخت محمد اورنگ زیب بهادر به دولت آباد

چون بعد از وقوع طوی دامادی آن شاهزاده والا گهر نامور به
خجستگی و فرخنده فالی که در کمال شادی و مبارکبادی رو داد ساعتی
مختار برای رخصت بمقرر مسند آن والا نژاد که عبارت از دولت آباد ست
بروفق خاطر خواص یافت نمی شد بذات آن مدت پنج ماله فیض پذیر فوز شرف
حضور اسعد بودند - درینوقت که بعد از انقضای دویم گهری روز یکشنبه بیست
و سوم ربیع الثانی ساعت فرخنده اختیار افتاد بندگان حضرت از روی
عنایت و مرحمت آن شاهزاده ارادت سرشت عقیده آنین اقبالمند سعادت
پیوند را مشمول کمال رضامندی و خوشنودی و خورسندی و مقرون ادعیه
مستجاب و مصحوب فائده فائده بخیر الکافین سپردند - و هنگام دستوری
عنایت خلعت خاص و خنجر و شمشیر خاصی و دو اسپ محلی بزرگ
و ساز زر و فیل نامور مزین به یراق سیمین و صد اسپ عراقی و ترکی ضمیمه این
مایه مرام عمیمه معنوی شد - و سرزمین ملک بکلان که بغایت خوش آب
و هوا مشتمل بر معمورهای معمور است و در عین ملک بادشاهی مابین
خاندیس و دکن و مضافات سور و گجرات اتفاق وقوع دارد حسب الالتماس
آن بلند اقبال بر سیل التمغای ابدی یعنی اقطاع سرمدی بآن نیرومند رکن
رکین دولت جاوید مرحمت فرمودند که بعد از وصول بدولت آباد تجهیز
عساکر ظفر سافر بجا آورده از تغلب بهرجی زمیندار آنجا انتزاع نماید -
غیرت خان برادر زاده عبد الله خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی
ذات و دو هزار و پانصد سوار و صوبه داری دهلی و آگاه خان بمنصب
هزار و ذات و دو هزار سوار و صوبه داری آنروی آب اکبر آباد کامگاری یافتند *

کشایش کشور تبت به کلید اقبال بادشاهی و شکست طلسم بند حصون اشکال پیوند آن به نیرنگ سعی و تدبیر اولیای دولت ابد پیوند مختتم بذکر قلیلی از سوانح ابد خاتمه

لله الحمد و المنة که بحکم استعداد ازلی مقالید گنج خانه دولت
جاوید یعنی اقبال بیزوال بدست قبول حضرت ظل سبحانی داده بغابر
مقتضای اطف جبلّی بنیاد پیشرفت کارش بر اساس این عطیه بی قیاس
نهاده اند - چنانچه سابقاً همه جا شرط رفاقت بجای آورده جاده فتح ختا
و چین از سمت مقام کوچ و آسام که سرحد آنحدود است بسعی جمیل
دولتخواهان بر ایشان کشاده - و الحال با فتح تبت همراهی گزیده و ازین
راه نیز راه نزدیک بجهت نهضت آنجهات واکرده امید که تا آنجا بهمه
جهت مصحوب بوده بل ابد الابد بطریق استصحاب صاحب و مراقب
ایشان باد - اکنون کیفیت فتح تبت که درینولا نصیب اولیای دولت والا
شد بقلم می آید - چون حضرت جنت مکانی پیوسته در پی فتح تبت و
تبت کلان که بقرابت معروف است بوده همت والا نهضت بر حصول
این معنی می گماشتند و درین باب مساعی جمیله مجدول داشته یک مرتبه
در زمینداری علی رای تبّتی تجهیز عساکر ظفر مآثر فرمودند - چنانچه هاشم
خان صوبه دار کشمیر با عدد و عدت تمام متوجه این معنی شده و چون
آنولایت مشتمل است بر چندین قلعه متین و محاط بجبال متعسر و عقبات
صعبه و مسالک ضیقّه دقیقه و باین معنی پیش از دو ساله آنجا از فرط سرما
و یرف و عدم آذوقه توقف نمی توان کرد الجرم در آن محال محال مدخل

نیاست و گروهی انبوه را در خلال آن کوهستان بکشتن داده خسارت بسیار
 بسپاه ظفر پناه رسانید - و اگرچه این معنی صوری سد راه مقصد شد
 و لیکن بذابر آنکه حقیقتاً در گرو گره وقت بود به کشایش نه گرانید تا
 درین حال که از رهن تاخیر روزگار بر آمد - و ظفر خان خلف خواجه
 ابوالحسن صوبه دار کشمیر حسب الامر اعلی به تسخیر آن ملک شتافت
 و مساعی جمیله او مشکور افتاده باقبال بیروزال آنحضرت مظفر و منصور
 گشت - و تفصیل این اجمال آنکه چون خان مذکور با تایلینان خود و سپاه
 کومک صوبه کشمیر و زمینداران آن سرزمین قریب دو هزار سوار کار گزار
 و ده هزار پیاده جلد جرار فراهم آورده درین سال از راه کمر اج ' بدان
 صوب راهی شد اتفاقاً پس از طی عقبات دشوار گذار کرپوه پیش آمد
 موسوم بصد پاره که هزار باره در منیعت از سد سکندر متعسر بوده
 راهگداری داشت چون راه صراط بباریکی و تنگی و راستی هانند
 طریقه طریقت در تنگی و حقیقه از دست مسلک اهل معنی
 و اصحاب خیال نازک بدقت و با این حال ابدال خدای مآل پسر علی رایی
 خود تا اینجا استقبال موبد اقبال نموده آنرا بجمعی از تفنگچیان حکم
 انداز مسدود نموده بود - باوجود اینکه صعوبت آن کتل بمرتبه بود که دو سه
 تفنگچی راه بر لشکر روی زمین می توانند بست بمجرد اندک زد و خوردی
 که درمیانه وقوع یافت از کار کشائی نباید خدائی آن عقده مشکل اینگونه
 کشایش یافت که گوی بسیم خویش از پیشرفت - کوتاهی سخن آن کوتاه
 نظریه نیروی دستبرد بهادران تهور کیش جلالت اندیش از جا رفته چندان وهم
 و هواس بر غالب گشت که پاس مرتبه خویشتن داری نداشته مغلوب و مذکوب
 یکسر نا ثبت شتافته چنانچه هیچ جا پا محکم نه نهاده بند نشد - و ظفر خان

۱ در بادشاه نامه اسم این مقام کوجه رقم شده (جلد اول - حصه دوم -

بهمان پا از پی او راهی شده در عرض یک ماه بعد از برآمدن کشمیر در پرگنه گوردرا که سرحد آنحدود است و این سوی دریای نیلاب سمت وقوع دارد داخل شده و دریای قلعه آن موضع نزول گزید - و حصن مذکور در حقیقت دو قلعه است اساس نهادن علی رای واقع بر فراز کوه و طرفین آن کوهست مرتفع طولانی که رود نیلاب سند بر سمت شمالی آن می گذرد - و از بالای کوهسار یک دیگر راه دارد و مسلک قلعه از پائین کوه در نهایت تنگی و باریکیست چنانچه زالی سر راه برستم دستان می تواند گرفت - و ابدال خود در حصار می که بر قلعه رفیع تر واقع است و گریوچه نام دارد متحصن شده بود - و دیگری که بگچناک موسوم است بنگاهبانی محمدم مراد نامی از معتمدین خود باز گذاشته و اهل و عیال و ذخایر و اموال خویش را در قلعه شکار که بر آنسوی آب سمت وقوع دارد نگاهداشته بنگاهبانی پسر خورد سال خود و علی کوکه و جمعی از سپاهیان نامی گذاشت - و چون ظفر خان که استحکام و حصانت قلاع آن ملک را مکرر استماع نموده بود از مشاهده آن دو قلعه استنباط حال باقی حصون نموده دانست که بجبر دست بر آن نمی توان یافت خصوص باوجود قلت مدت و عدم غله و آذوقه چه در آن محال چنانچه مذکور شد زیاده از دو ماه درنگ محالست بنابر آنکه در همه سال چهار ماه در آن کشور برف نمی بارد و از آنجمله در ماه صرف آمد و شد می شود و در باز گشتن راه را بنحوی مسدود می سازد که قطعاً امکان گذار از آن مکان ندارد لاجرم بخاطر آورد که از هر راه رو دهد همت کارگر بر رعایت و استمالت سپاهی و رعیت آن ملک که از ابدال رمیده دل و رنجیده خاطر بودند گماشته زیاده بر امکان دین ماده کوشش نماید شاید

۱ در بادشاه نامه اسم این پرگنه شکو در رقم شده (جلد اول - حصه اول -

که ازین راه بمقصد وصول یابد و قوشونی را از آب گذرانیده به محاصره قلعه شکار فرستند - آنگاه بمقتضای این عزیمت صایب آدم خان برادر ابدال را با دیگر سپاهیان تبت که از دیرباز داخل بندهای درگاه جهان پناه اند و برخی از زمینداران کشمیر که با اهل تبت در سابق معرفت و آشنائی داشتند به ترغیب و تطمیع آن گروه باز داشت - و خود بمحاصره ابدال اشتغال نموده هر دو قلعه گردو را اگرچه استخلاص آنها محال بود احاطه نمود و ابواب عطا و بخشش بر روی همگنان کشوده همگی را باحسان صید قید اطاعت و انقیاد نموده خلعت و انعام و اسب بیدریغ میداد - چنانچه در اندک مدتی جمعی کثیر از آن مردم مستظهر و مستعال شده به ملاقات خان پیوستند - بعد آن میر فخر الدین تفرشی وکیل خود را با فرهاد بلوچ از بندهای بادشاهی و چهار هزار پیاده و سوار باهنگ تسخیر قلعه شکار تعیین نموده راهی ساخت - و میر مشراییه بکنار نیلاب رفته تختهای چند منزل کشتی تراشیده و آماده که با خود به تبت آورده بودند بربکدگر وصل نموده جمعی از سپاهیان را در آنها جلی داد - و چون مردم ابدال همه جا گذرگاه آن رود را که بنا بر شدت و سرعت آب و وقوع کثرت کوه تختهای کلان جا بجا در میان آب قطعاً از آن عبور امکان ندارد گرفته بودند و سدیی متین بلند ساخته گروهی از تغلکچیان را نگهبان نموده - لاجرم از ماهیت دانان آن سرزمین پرسیده مقرر نموده که نشیب رویه رود را گرفته بشتاب روانه شوند و هر جا گذار رو دهد بگردند - مجمل بدستگیری ملاحان کشمیری که همراه داشتند نیم شبی نهفته چنانچه بومریان آن محال آگاهی نیافتند کشتیها را رانده رفته رفته از آب گذشتند - و ناگهان بر سر نگاهبانان سد مذکور که به پشت گرمی حایل شدن آن رودبار محال گذار خاطر جمعی داشتند چون قضای نازل ریختند - و از آن اجل رسیدگان که اکثر را خراب مرگ مانند خون گرفته گرفته بود جمعی کشته

گشتند و باقی بنگ و تا سر بدر بردند و آن سید هاشمی نسب در همان سپاهی شب بذابر فرط تجلد و تهور با سایر سپاهیان از آب گذشته در پای قلعه شکار که بر سر کوهی بغایت رفیع و منیع واقع است نزل نمود - و آنرا دلیرانه احاطه نموده بسامان قلعه گیري پرداخت - و پسر ابدال که با وجود پانزده سالگی خالی از رشد و پربالی نبود همراهان میر را اندک مایه مردم انگاشته با کمال خیره نظری دلیرانه بقصد دستبازی و چشم نمائی از حصار بند، بر آمد - و میر مشارالیه با رفقا بذابر اظهار جلالت پیاده پای بکوه نهاده سر راه بر آن زیاده سران گرفت و در کمرگاه کوه میان فریقین هنگامه دار و گیر گرم شده باوجود آن که مردم غنیم از جانب بلذنی در آمده پشت بکوه داده ازین پشتگرمی دمدم حملهای سخت بر بهادران می نمودند - آن ثابت قدمان عرصه پایداری در سمت نشیب پای استواری بر جا داشته گاهی به بهای صدمات ایشان ندادند معینا از فرط کار طلبی و کار فرمائی جلالت بمحض قیام راضی نشده اراده زیادتیی نمودند - و از مابین حمله های بالادست مرد افکن بجا آورده چندی از آن خود سران را انداختند - و از هوا خواهان دولت ابد بنیاد فرهاد بیگ بلوچ زخمی شده چندی از تابینان ظفر خان نقد جان نثار خدیو روزگار کردند - و در آخر کار از هجوم جنود آسمانی یعنی رعب و خوف که بکومک اولیای دولت جاودانی نزل نموده ظاهر و باطن این تیره درونان را فرو گرفته بود فرار برقرار گزیدند و بیائرمردی هزیمت جان از آن میان بیرون برده تا درون حصار به هیچ جا بند نشدند - و بندهای درگاه تا دروازه قلعه شتافته تعاقب نمودند و بیائرمردی تمکن یزدانی آنجا را بهردی استوار ساخته آغاز پرداختن ملجأ کردند - و از روی استعجال آنقدر پناه جا ساختند که ملجأ همگان از تیر و تفنگ متخصصان تواند شد - و چون آن خود سال این مایه دستبرد بزرگ

از دلاوران مشاهده کرد بی پا شده از دست رفت - از آنجا که کارگذاری دولت و دستبازی اقبال است در عین این حال لطیفه آسمانی رو نموده میبندد این معنی افتاد - تبیین این ابهام آنکه پس از فتح اولیا و کسر اعدا که درین روز فیروزی اثر بر نمود موافقان بلا فاصله در عقب مخالفان شناختند داماد علی کوکه و چندی از خویشان و منتسبان او در وقت هزیمت فرصت آنجا بکسار نیانته از بیم خود را به پیغوله کوهسار کشیدند و آنجا بکنجی پنهان شده تا نماز شام که نزول افواج تیره دل شب دیچور قیروان تا قیروان را احاطه نمود تیره بخنان مذکور هولناک و هراسان از داخل آن غار قبرستان سر بیرون کردند - و چون محشوران بامداد روز نشور از آن غار مضطرب برآمده اراده نمودند که از در عجز و زاری در آمده زینهار پی بندهای درگاه شوند - ناچار در دل شب پیغام گذاری نزد فخرالدین فرستاده امان طلب شدند و بعد از دلاسا مستمال و مستظهر مشارالیه را ملاقات نمودند - و این معنی را جمعی که نقاضتی با کوکه داشتند بدولت پسر ابدال رسانیدند که کوکه اجواب دولتخواهی بندهای درگاه بر روی روزگار خود مفتوح داشته اراده دارد که در قلعه بر روی اولیای دولت نامتناهی بشکاید لهذا داماد خود را فرستاد که از هوا خواهان عهد نامه بگیرد - آن خرد سال از استماع این معنی که به هیچ وجه اصلی نداشت کمال قلق و تزلزل بخود راه داده نزد کوکه بنیان عجز و زاری و آغاز بی تابي و بیقراری نمود که هرگاه مقصد تو تسلیم حصار و سپردن قلعه بود اخفای این مطلب درکار نبود زیرا که چون مرا بر ممانعت اختیاری و اقتداری نبود این معنی باسهل وجهی دست میداد - کوکه هر چند سرگند خورده اظهار عدم اطلاع نمود قطعاً خاطرش را تسلی نشده همان بیدای می نمود - چندانکه کوکه را خواهی نخواهی برین داشت که با او هم سوگند گشته تا کاشغر

همراهی کند - لا علاج تن باین معانی داده با خود قرار فرار و گذاشتن حصار داد - معهدا خود میدانست که اکثر سپاهیان از ابدال آزاده و دلدهی بیشمار از اولیای دولت جاوید یافته اند عنقریب او را کلید قلعه می دهند - مجملًا چون شب سر دست در آمد از فرط استیلاهی وهم مادر و اتباع و سه برادر خورد سال را در حصار بند گذاشته و سرپیچگی تصرف در خزینة دینة پدر دراز کرده هرچه دست داد از نقره و طلا و دیگر اجناس گرانمایه چندین سر بار با خود بدر برده و دروازه سمت کاشغر را کشوده روی راست پس خم طریقت زد و بانداز آن کشور راه هزیمت پیش گرفته راهی شد - بامدادان که روز سوم امرداد بود چون میر فخر الدین از اصل کار آگاهی یافت و دانست که بامداد بخت خداداد بی سعی و تردد فتح قلعه نصیب دولتخواهان شده بی توقف با سایر بندهای درگاه درون حصار رفت - و زنان و فرزندان ابدال بدست آورده جمعی را بتعاقب آن بد گهر فرستاد - اگرچه باو نرسیدند اما چند پشتوازه طلا و نقره که از غایت بیتابی و اضطراب برتاب کرده هزیمت اختیار نموده بود بتصرف در آورده معاونت نمودند - میر فخر الدین بجهت سرکار خاصه شریفه ضبط نمود - اما کما ینبغی از عهده ضبط اموال قلعه بر نیامد - چنانچه جمعی از مردم تبت که در قلعه بودند ببهانه پسر ابدال و تاراجیان لوٹ مآل لشکر همگی را از میان بردند - و بین القریقین حسب المشهور والله اعلم بحقایق احوال مال و مزال بیشمار خس پوش شده که برزده آنها ظاهر نگشت - چون اینگونه مطلب عظیم بمحض چهره کشائی تائید ربانی صورت نما گردید و معهدا باعث دلیری هواخواهان و علت بیدلی بدسگالان آمده بغایت بی دست و پا شدند آن خان ظفر نشان دل بر نصرت ایزدی بسته استخلاص باقی حصون دانشین ساخت -

و از روی جد و اجتهاد در محاصره کرپوچه و کچناک بذل مساعی جمیله نموده دیگر بار بسر ترغیب و تطمیع بومیان آن ملک پیمان و وسایط را بمیان آورد - چون شنیده بود که نگهبانان هر دو قلعه از ممر قلّت آذوقه عسرت بسیار دارند ازین راه بغایت امیدوار شده از روی یقین قرار فتح و نصرت با خود داد - و گروهی از اهل تبت را که بتازگی از ملاقات خان و عطلی او کامیاب شده بودند در میان پیغام گذار ساخت - و آنها بوعد و وعید آن گروه تنگ چشم را که باندک مایه ریزشی دیده طمع سیاه کرده از آن راه خون عزیزان خویش می ریزند و بر سر آن سر خود بریده پهلوی فرزند جگر بند خویشان میدردند از ابدال برگردانیده تشنه خون او گردانیدند - و از همه بالا ترویه چکس در تبت نبود که آن سنگ دل قسی القلب کسی از نزدیکان او را بدترین وجهی و سخت ترین عذابی و نکالی نکشته بود و باندک مایه کوتاهی با تهمت فرزندان و دوستداران او را باهل کاشغور اطراف دیگر نفروخته - در عوض این حال ظفر خان بابدال حرف صلح بمیان آورده دست از جنگ و تنگ گیری محاصره باز داشته آن سفاهت سرشت را بدین معنی مغرور ساخت - و بمقام ابله فریبی و روباه بازی که در امثال اینچاهای عین شیر مردیست در آمده آن غفود خرد مدحوش را که در حقیقت خفته بل مدد جاوید بود خواب خرگوش داده غافل و معطل گردانید - چنانچه بامید مصالحه و معاهده از قلعداران قلعداران خصوص در حصن کچناک که خود آنجا نمی بود خبر نگرفته با خاطر جمع از تردد و تلاش و پرخاش باز آمده و ازین جانب تبتیان دولتخواه که همگنانرا از ابدال یکبارگی رمیده خاطر ساخته بودند مقرر ساختند که روز پنجشنبه پنجم شهر یور قلعه را تسلیم نمایند - و بر طبق مقرر در آن روز سردار ظفر شعار قوشونی بهاشلیقی آدم خان تبتی و محمد

زمان نامی از خویشان خویش بجانب قلعه کچناک فرستاد - بمجور
 وصول موافقان عموم متحصنان خصوص محمد مراد وکیل آن برگشته
 بخت بعد خود وفا نموده از در موافقت در آمد - و ابواب قلعه بر روی
 دولتخواهان و در بخت بر روی خود کشوده کلید آن حصاربند را تسلیم
 نمود - و چون ابدال ازین معنی اطلاع یافت دانست که عنقریب اهل
 قلعه کریوچه نیز دودله شده از و روی گردانند و او را دستگیر نموده باولیای
 دولت می سپارند - ناچار دیده و دانسته از در طلب زینهار در آمده راه
 استیمان و استشفاع بوسیله شادمان پگلی وال کشود و ظفر خان او را بجان
 امان داده ایمن و مطمئن خاطر ساخت - و بی اختیار از در عجز و زاری
 در آمده بدستور عفو طلبان زینهار از قلعه بر آمده بدست آریز تسلیم
 مفتاح قلعه بملاقات خان پیوست - و روز دیگر ظفر خان با سایر بندهای
 درگاه گیتی پناه ابدال را همراه گرفته داخل قلعه کریوچه شد - بعد از مشاهده
 آن حصار که شکست آن بدون نصرت آسمانی از دست اقتدار بسر نمی
 آمد و بی دستیاری تائید قدرت ید الهی و اعتضاد اقبال نامتناهی دست
 پروردگان توفیق آنحضرت به هیچ گونه دست بران نمی توان یافت
 بنازگی سپاس گذار حضرت آفریدگار شده خطبه حمد جناب الهی و نعمت
 حضرت رسالت پناهی و منقبت ال و اصحاب والا جناب آنحضرت
 بنام نامی و القاب سامی حضرت سلیمان مقام سمت اختتام و وصف
 تمامی یافت - و مدبر مسجد جامع قلعه را برین سرسرمایه والا شده کار بالا
 گرفت - در حقیقت فتح این بلاد را که تصور تصویرش در آینه خیال هیچ
 کشور گیر صورت نبسته و بمحض چهره کشائی اعجاز تائید رنگ آمیزی
 فسون و نیزنگ اقبال رو داده داخل عودداشت کرده بدربار سپهر مثال
 ارسال داشت - درین حال فخر الدین نیز عیال و اطفال ابدال را باقیه

اموال او که بهمه ابواب قریب دولک زریبیه می شد همراه آورد - و از اتفاقات حسنه اهل و اولاد حبیب و احمد چکان که در صوبه دارعی اعتقاد خان مصدر شور و شر شده آخرکار پناه بابدال برده و درینولا بلشاره او بکشمیر شتافته فتنه تازه سر کرده بودند بدست آمدند - و حبیب چک که در عهد میروزا علی اکبر شاهي خمیر مایه فتنه عظمی گشته بود عاقبت ثبت را مصرمقر خود ساخته درینولا با صد تن از فرزندان و خویشان داخل زینهاریان شد - ظفر خان از ملاحظه انسداد رهگذرها بسبب بارش برف کما ینبغي بتفحص اموال ابدال و ضبط و ربط آن ملک نه پرداخته و سایر قلاع و جمیع مرز و بوم ثبت را به محمد مراد برادر زاده ابدال که از روی دولتخواهی کلید قلعه کچناک را داده بود تسلیم نموده با ابدال و اهل او و سایر چکان و مفسدان آن سرزمین از راه برگشته از معاودت نموده داخل کشمیر شد *

چون حقیقت نصرت اولیای دولت از عرضداشت ظفر خان وضوح یافت باوجود آنکه مصدر اینگونه خدمتی نمایان شده بود چون حصون و قلاع به یکی از بندهای معتبر سپرده معاهداهمگی ولایت و مضافات آنرا نظم و نسق شایسته نداد لاجرم این نمایه سبکی برخاطر عاطر بادشاه فلک جاه مرکز محیط و قرو و قار بغایت گرانی نموده چنانچه باید بحال مشارالیه نه پرداختند - و لیکن بفایر آنکه حرمیان آن خانه زاد دیرین باعث نومیدی سایر بندهای امیدوار نشود او را بی بهره تمام و ناکام مطلق نه پسزدیدند - و بغایت ارسال خلعت و جمدهر موصع سرافرازش گردانیده منصبش از اصل و اضافه سه هزار و پانصد سوار رسانیدند *

چون خامه کارنامه نگار از شرح کیفیت این فتح مبین باز پرداخت بفایر وفای وعده بر سر بیان مجمعی از خصوصیات آن کشور و کیفیات

مسالك و عقبات آن مي رود - نخست از حقيقت راه سخن سر کرده
 آنگاه نتمه حقايق را علی الاجمال بپاين مي رساند - کشور مذکور
 که چار حدش را جبال آسمان مثال فرو گرفته سولی راهی که بقرابست
 و کاشغرو حدود بدخشانات خصوص کوهستان همکال که در نزديکي اين واقع
 است منتهی ميشود از سمت کشمير در راه دارد یکی راه کمرآج که ظفرخان
 از آن جاده راهی شده و ديگر راه لار که از آن مسلک باز گشت نموده چنانچه
 اشارتی بدان رفت - راه نخستين اگرچه سه چار مرحله دورتر است و ليکن
 در ساير ممالک آن ينج و برف و سرما کمتر است باوجود آنکه بر کرپوهلی
 دشوار عبور و تنگناهای صعب المسلك اشتمال دارد که دو سوار را پهلوی هم راه
 نيست بلکه اکثر جاها باساني پياده طی نمودن مشکل است چه جلی
 سواره گذاره شدن و بدون اين روش قطع مسافت متصور نه از اين راه
 زود تر بدان کشور ميتوان پيوست - و در راه لار که اندک مایه نزديکي دارد ينج
 و برف و خوف دمه بسيار است و فرط بارش بمرتبه ايست که هشت ماه اکثر
 اوقات سحاب طوفان بار از کار خود فارغ نيست - و در اندک فرصتی مسالك
 را از سد روئين ينج که همانا سنگ راه همين معنی دارد بمثابة مسدود مي
 سازد که بريد صرصر مچال گذار نمی يابد - و بعضی از عقبات صعبه آن
 بنحويست که از ميدای آفرينش گيتي تا الحال برف آنگدار بگداز نرفته بلکه
 سال به سال برف بر سرهم افتاده انبار مي شود - و از آنجمله کوهی
 از ينج که قريب نيم کوه ارتفاع آنست بروزگاران از گذارش برف
 و سيلان باران بر روی هم در کمال صلابت افشوده و مع هذا انهار عظيمه
 در اطراف از زير ينج روان گشته بيرون مي آيد - و از اين عالم آبها بر روی
 ينج نيز جاريست چنانچه بعضی از جاها را شگافته و راه وسيعی کشاده - و در
 وقتی که اين مسلک کشاده است راه روان سوار و پياده از روی ينج عبور

می نمایند - و درین راه بسی کروه کشمیر گردیده واقع است که بلند می
 آن از هر دو سو تخمیناً یک کروه بادشاهی باشد - و از هر دو جانب
 بمثابة تند و تیز افتاده که قطعاً امکان سواره راه بردن ندارد - مچکلاً همگی
 ثبت مشتمل است بر بیست و یک پرگنه و سی و هفت قلعه و چون اکثر
 را کوهسار البرز آثار فرو گرفته فسحت عرصه اش بغایت تنگ ساخت
 و کم مساحت است - و غلات آنجا اکثر جو و گندم است بکفاف
 و معیشت اهل آن اطراف وفای نمی کند - چون اعمال آن تا نهایت
 از قرار واقع بتحت و تصرف عمال بادشاهی در نیامده حقیقت
 حاصلش مشخص نیست و مشهور است که زیاده بر یک لک روپیه حاصل
 ازفعالات بحکام آنجا راصل نمی شود - و از راهگذر وجوه اجاره یک سری
 نهی که در آن حدود واقع است و طالی ناقص عیاری که تولجه اش
 بهفت روپیه ارزش دارد از آن بدست می آید دوهزار تولجه در آمد
 زمینداران آن سرزمین میشود - و از غرایب میوهایی آن بر و بوم مثل زرد الو
 و شفتالو و خربوزه و انگور که بغایت شیرین می افتد نوعیست از سیب
 سرخ که باطن آن از ظاهر سرخ تر است - و از همه بدیع تر آنکه توت و خیار
 و زرد الو و شفتالو و خربوزه و انگور و سایر فواکه آن ملک در یکدفعه بهم
 می رسد *

آغاز سال یازدهم جلوس میمنت مانوس شاهجهانی

درین ایام سال یازدهم جلوس میمنت مانوس از روز سه شنبه غره
 جمادی الثانی سال هزار و چهل و هفت هجری بتخیرت و مبارکبادی
 شروع شده چهار سربایه مسرت و خورمی داد - و ابواب بهجت

و شادمانی بر روی روزگار مفتوح ساخته سرمایه جمعیت - بدلهای ارزانی داشت - و سر و سرگروه سلاطین عالم انجمن جشن و کامرانی آراسته پرتو نور حضور بر ساحت خاص و عام افکندند - و فروغ شرف بر سر تخت زین و سریر گوهر آگین گسترده بدستور هر سال بحرین کف در افشان چون سحاب نیسان بگوهر باری در آوردند - و دست سخا چون پنجه آفتاب بزر ریزی بر آورده ماده حصول تمنای غنی و فقیر آماده ساختند - درین تاریخ دو داماد اجداد یکی محمد زمان و دوم صاحب داد با قادر داد نواسه اجداد ولد محمد زمان و علائی زن اجداد خواهر رشید خان و گروهی دیگر از همراهان عبد القادر ولد اجداد که پس از فر رفتن از سعید خان بحسن تدبیر بدست آورده روانه درگاه آسمان جاه ساخته بود بآستان معلی رسیدند - بادشاه جرم بخش محمد زمان و صاحب داد را بعنایت اسپ و خلعت و دیگرانرا بمرحمت خلعت پرفراخته نزد رشید خان که ابن عم اجداد است و صوبه دار تلنگانه فرستادند - نهم پس از آنجهانی شدن راجه انوپ سنگه جیرام مهین پسرش از زمین بوس درگاه چهارم بخت افروخته بعنایت خلعت و منصب هزاره ذات و هشتصد سوار و عطای فیل و اسپ و خطاب راجگی و چهار پسر دیگر متوفی فراخور حال بمناسب مناسبت سرافرازی یافتند *

نوزدهم حکیم صالح برادر حکیم فتح الله شیرازی از ایران بدرگاه جهان پناه رسیده از فیض دریافت ملازمت کیمیا خاصیت سعادت دین و دنیا اندوخت - و از پیشگاه نوازش خاقان غریب نواز بافعام سه هزار روپیه و خلعت کامیاب گشته داخل بندها گردید - چون بعرض مقدس رسید که مرشد قلیخان فوجدار متبهره در اثنای تاخت بر یکی موضع از مواضع متمردان که همگی نمود گزیدگان در پناه دیوارست آن آتش

انروز هنگامی که تیزی شده بودند بزخم تنگ آنجهانی شده سرمایه سعادت دارین برای خود آماده ساخت الله و یردی خان را به فوجداری و جاگیرداری سرافراز نموده دستوری انتقام دادند - بیست و ششم آن ماه حکیم حلق را از منصب بازداشته پانزده هزار روپیه سالیانه مقرر فرمودند *

غره شعبان امانت خان که خط نو آئینش رقم نسخ برخط سبز خطان خطه خوبی کشیده در جایزه کتبه که درون گدبد آسمان رفعت مزار فیض آنر نواب مهد علیا نگاشته بود بعزایت فیل سربلندی یافت - هشتم ماه لوازی ظفر انما که چون کوکب بخت مسعود همواره در اوج صعود است بصوب شکارگاه باری ارتفاع یافت - درازدهم نشیمن دل نشین تالاب باری موسوم به لعل محل از پذیرش پرتو حضور پر نور روکش کن بدخشان گردید - و چند روز آن سرزمین فردوس آئین از نزول اشرف پایه آسمانی یافته در عرض این اوقات سه قلاده شیر و چند ذبله گاو و آهو شکار شد *

نهم رمضان داخل دار الخلافه گشته متعقل وزن شمسعی آغاز سال چهل و هفتم مبارک را آذین پذیر نمودند - و نوزدهم ساله و مراسم معهود این خجسته روز بظهور آمده سرمایه بی نیازی یک جهان نیازمند مهیا گردید - درین تاریخ دو هزار دودامی بابت پیشکش خان دوران بهادر از نظر اشرف گذشت - اگرچه از دیر باز در مالوه این جنس پارچه یافت میشود اما در عهد بادشاه زمان نزاکت و لطافت آن بجای رسیده که جامه واری رنگین بونه دار هشتاد روپیه و ساده چهل روپیه ارزش دارد - در نفاست و لطافت قماش هیچ پارچه از پارچههای سفید هندوستان بآن نمی رسد در هوالی تابستان لباس خاصه از آنست - حکیم مومنا بسالیانه بیست هزار روپیه و عبد الرحمن روهیله از اصل و اضافه بمنصب هزار و هشت صد سوار و عبد الطلیف دیوان بخطاب عقیدت خان سرافرازی یافتند *

کشته شدن کریم داد مذکور

چون آن مدبر بدسرشت گروهی انبوه را در خلال کوهستان بکشتن داده در سرحد نوحانی میگذرانید درینحالا الوسات نغر از بدبختی بخیال محال او را طلبداشت سر به شورش و فساد برداشتند - سعید خان بجهت استیصال او و استخلاص پرگنات بنگش پانزده هزار پیاده کماندار قدر انداز از عشایر افغانه گرد آورده با راجه جگت سنگه و پر دلخان و غیرت خان و سید ولی و برخی دیگر از بهادران تجلک منش و دو هزار سوار از تابینان خود همراه یعقوب کشمیری وکیل خود تعیین نمود - اتفاقاً پیش از رسیدن افواج ظفر امتزاج بحدود نغر جمعی از کوه نشینان برای محافظت مال و جان خود برادر کریمداد کور را که سابق به بلخ رفته بود و الحال باشاره نذر محمد خان پنهانی در قبیله نغر آمده مصدر ابواب شور و شر شده آن طایفه نالحق شناس را بموافقت خان مذکور تحریص می نمود با برادر هزار میر اوزک زنی از هم گذرانیدند و گروهی مردم بوسیله این دولتخواهی باولایی دولت ملصق گشته در تودد همه جا پیش قدم بودند - و کریمداد کور با سه قبیله که باو دم از دوستی می زدند از ملاحظه دستبرد بهادران تهور کیش از جا رفته به کوههای تنگ گذار عسیر العبور پناه برد - از آنجا که مخالفان دولت ابد پیوند را پیوسته بجز ادبار و ناکامی حاصل زندگانی نیست باوجود عدم یافت غله و قلت آذوقه از بالا برف و باران چون بالای آسمانی نازل شده و از پایان حملهای بالا دست دلاوران مرد افکن بظهور رسیده مخالفان را بستوه آورد چنانچه هر روز جمعی کثیر از راه کوچه تنگ تنگ روانه عالم غذا می گردیدند - الا علاج کریم داد را باهل و نیال مقید ساخته

با توابع و لواحق حواله سران لشکر نمودند - پس از عرض رسیدن این حقیقت حکم قتل در باب او پذیرای شرف صدور گردید و عالمی از تفنگ او خلاص شد *

بیست و پنجم رمضان المبارک بصوب سورون که شکار انواع جانور بحری و بوی و اصناف وحوش و سباع در آن سرزمین زیاده از شمار دست بهم می رسد کوچ رایات عالیات اتفاق افتاد - بیست و نهم در مکان مذکور بر کنار گدگ نزول اجلال واقع شد - چون در آن نواحی شیری چند فراهم آمده بسکنه پرگنات جوار آزار و اضرار بسیار می رسانیدند بادشاه شیر شکار متوجه آن گشته یازده شیر را به تفنگ خاصه شکار فرمودند - و سوم روز از آب گدگ براه جبری که از سفاین ترتیب داده بودند عبور فرمودند و همه راه تفرج کنان و صید افکنان اسب طرب و نشاط بچولان در آوردند - و در آن صحرا که از جوش سبز زنگار فام غیرت معدن زمرد چرخ گشته بود در عین تفرج در هر گل زمین از خون شکاری سیل خون جایی ساختند - و از چهارم شوال تا پانزدهم نوزده شیر و چرند و پرند بسیار شکار فرموده عنان یکران کامرانی را منعطف ساخته آهنگ دار الخلافه نمودند - جمال خان قراول را چون دیرین شکار خدمت شایسته بجا آورده بود بزر سنجدیده هشت هزار روپیه هم سنگ او را باو مرحمت نمودند - و هزار سوار شایسته خان را دو اسبه مقرب نموده بمنصب پنجهازاری پنجهازار سوار از آنجماله سه هزار سوار دو اسبه بر فواختند - و راجه جی سنگه از وطن آمده سعادت ملازمت دریافت - بیستم شوال سنه یکهزار و چهل و هفت از عودداشت بادشاه زاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر بمسامع جلا و جلال رسید که آن گوامی گوهر بحر تاجداري را از دختر شاهنواز خان صفوی صبیغه صغیه صافی نطوت روز پنجشنبه دهم شوال بوجود آمده - اعلیٰ حضرت آن پاک

نژاد را به زیب النساء موسوم ساختند - بیست و چهارم ماه رفیع الله برادرزاده قاضی خان از تعیناتیان کابل عرضداشت علی مردان خان مشتمل بر زینهارى شدن او بدرگاه خلایق پناه آورده سعادت زمین بوس بارگاه سلیمانی دریافت - بیست و ششم بادشاه آسمان جاه داخل دولت خانه دار الخلافه شده حریم خلافت را بنور حضور رشک فرمالی انوار مهر انور ساختند *

حقیقت مفتوح شدن قلعه قندهار با دیگر قلاع آن دیار

چون کشایش هرکار فرو بسته بوقت خود وابسته و فتح الباب امور مشکله بذابر قسمت است بهنگام مقرر متعلق گشته تا هنگام معهود نرسد و وقت موعود نیاید سعی و کوشش فایده ندهد - شاهد حال این معنی مقدمه فتح قندهار است که از سال چهارم حضرت عرش آشیانی اکبر بادشاه بعد از التجای مظفر حسین میرزا بدرگاه خواقین پناه در تصرف اولیای دولت قاهره بود - چون شاه عباس بعد از جلوس بر سرور دارائی ایران همواره خواهش تسخیر آن داشت زنبیل بیگ توشمال باشی را که در آخر سلطنت شاه بمرتبه سپهسالاری رسیده بود با خان عالم بعنوان سفارت فرستاده التماس قلعه مذکور نمود - حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه بجواب آن نپرداخته خان جهان لودی را که بکثرت قوم و قبیله و سامان دولت و جاه فریدون وقت خود بود به قلعه دارایی آنجا تجویز نمودند - او بذابر تن آسانی و کاهلی بوسیله نور محل که بر روی کار فنگریسته ملاحظه عواقب امور نمی نمود صوبه ملتان را برای خود و حراست قلعه قندهار برای عبد العزیز خان التماس کرده تعهد نمود که هرگاه شاه اراده آمدن قاهره

قندهار نماید این بنده درست اعتقاد بر جناح استعجال بر سرکار رسیده داد
جائغشانی دهد - درون اثناء شاه بلند اقبال که بجهت تنبیه و تادیب
دکئیان با لشکر گران سنگ در برهانپور تشریف داشتند بسبب نسبت دختر
نور محل که از شیر افکن ترکمان داشت با شهیار رنجیده سلطان خسرو را که
حواله گماشتهای ایشان بود روانه کشور جاوید ساختند - و لشکری عظیم
فراهم آورده اراده نمودند که بمالزمست پدر بزرگوار رسیده نور محل را که مدار
امور سلطنت بر خود گرفته بیدخل سازند - اهل نفاق آمدن شاه بلند اقبال
را باین کیفیت خصوص کمیت افواج به بدترین صورتی و نامناسب
ایمانی در نظر حضرت جنت مکانی جلوه دادند - و آن حضرت
مهابت خان را که از هواخواهان سلطان پریز بود با تمام لشکر بجهت
منع آمدن شاه بلند اقبال تعیین نمودند - و بمقتضای این قرار داد
روزهای دراز هنگامه قتل و فساد گرمی پذیرفته روز بازار اهل فویب
و فساد رونق و رواج تمام داشت - زنبیل بیگ سفیر ایران که هنوز
رخصت مراجعت نیافته بود پنهانی به شاه تلباس نوشت که درین
هنگام که درمیل پدر و پسر صحبت نامناسب روی داده شورش عظیم
در هندوستانست برای گرفتن قندهار قاپو به ازین نخواهد بود - شاه بمجرد
سیدن نوشته با لشکر گران سنگ بآهنگ تسخیر قلعه قندهار آمده
چندی در باره احاطه آن پافشارده مدتی متمادی باقامت مراسم تشییق
دایره محاصره اشتغال نمود - و روزگاری نایره جدال و قتال از بیرون و درون
اشتغال داشت تا آنکه کار بر متحصنان به غایت تنگ شده معامله
به دشواری گزیند - و بنا بر آنکه میانی یک جهتی و صداقت این خانواده
علیه و سلسله صفویه از دیر باز استحکام داشت شاه بحکم مراعات مراسم
مودت دیرینه نسبت اخوت و برادری نگاهداشت می کرد معینا

عبد العزیز خان نقشبندی از مرائب سپه‌داری و نبرد آزمائی بهره
نداشت و از جانب شاه خاطر جمع داشته در آن قلعه سرانجام شایسته
از تفنگچی و حشم و آذوقه و باروت و غیره چنانچه می‌بایست نکرده
بود و حتی المقدور بدفع مخالفان کوشیده از کثرت عسرت و قلت غله
و نومیدی کومک بتنگ آمده در شهریور سال هفدهم جلوس جهانگیری
مطابق سال هزار و سی و دو از قلعه برآمده شاه را دید - شاه او را
بهمراهان رخصت هندوستان داده تنظیم امور قندهار به گنج علی خان
ازبک که سابق حاکم کرمان بود تفویض نموده خود بایران بازگشت -
چون اورنگ خلافت هند بوجود این سلطان السلاطین زمان زینت
تازه گرفت انتقام آن جرأت بردست همت لازم دافسته همواره توجه
اشرف بجهت کشایش قلعه قندهار مصروف می‌داشتند - لیکن حصول
این امر و وصول این مرام بذایر بعضی موانع از باب دفع فتنه خانچهان
و استیصال بنیاد ملک و دولت دیرینه سال نظام الملک از شامت
حمایت خانچهان و تذبذب بنیاد مقهور و دیگر امور ضرور در حیز توقف
و تاخیر مانده بود - اکنون که همه کام هواخواهان دراست بی پایان بتأیید
دستیاران اقبال حسب المرام برآمده از هیچ راه به هیچ رو در سر زمین
دکن حالت منتظره نماید به سمت قرارگاه اورنگ سلطنت بیدرنگ
آهنگ فرموده عزیمت سرکردن مهم قندهار و بسیج در بایست وقت
و تهیه اسباب قرارداد خاطر خطیر و پیشنهاد همت والا نهمت نمودند -
از آنجا که از روز نخست نصرت آسمانی بهمراهی موکب مسعود
این خدیو زمان پیمان به بیعت معهود درست بسته بدجود توجه طایفه افواج
بحر امواج موکب منصور بجانب پنجاب پلای استقلال علی سردار خان
حارس قندهار از جا رفته طلب امانت و استمداد از شاه صفی نمود -

و شاه این معنی را حمل بر دوکنداری و دمدمه سازی او نموده خلف ارشدش محمد علی بیگ را که در سن هفده بود بحضور طلب داشته در صدد کشتن علی مردان خان و استیصال خان و مان او در آمد - و بجهت انصرام این عزیمت سیاروش قلر آقاسی را که در مشهد اقامت داشت نوشت که خود را بیهانه کومک بزودی بقندهار رسانیده خاطر از استحکام برج و باره حصار جمع ساخته اگر تواند علی مردان خان را دستگیر نموده همانجا بقتل رساند و الا بحضور بفرستد - خان مذکور بعد از اطلاع این اراده چه بمقتضای پیش بینی و به اندیشی و چه بحکم اضطرار و بیچارگی بندگی درگاه جهان پناه اختیار نموده بقصد اظهار این معنی عرضداشت مصحوب کامران برادر ملک مودود زندانی نزد سعید خان صوبه دار کابل فرستاد و نوشت که بطریق اخفاء بدرگاه عالم پناه روانه نمایند - و ملک مودود را نزد قلیچ خان صوبه دار ملتان فرستاده ازین اراده مطلع ساخت - و بسیاروش نوشت که بالفعل آمدن تو بقندهار از مصاحبت وقت دور است چه اگر پیش از ورود موکب ظفر آموذ داخل قلعه میشویی از کثرت مردم و قلت غله آذوقه از دست می رود و اگر بیرون قلعه توقف میزمانی احتمال مضروب از عساکر نصرت متأثر هست بهتر آنست که در همان دیار توقف ورزیده هرگاه نوشته من برسد خود را بر سر کار رسانی - سیاروش نوشته علی مردان خان را واقعی نهاده کوچ بکوچ بفرازه رسید و حقیقت آمدن خود دیگر بار بخان مذکور نوشت - این مرتبه علی مردان خان صریح باو نوشت که تا جان در بدن و سر بر تن است ممکن نیست که گرد قلعه توانی گشت پس مناسب آنست که تصدیع خود و من ندهی - چون مشخص سیاروش شد که علی مردان خان از اطاعت والی ایران سر بر تافته رو بجناب خلافت دارد و افواج قاهره از روی استقلال تمام و نیرری تام نزدیک اراده

گرفتن قلعه دارند بجنایح استعجال خود را بکشک رسانیده در آنجا راجل
اقامت انداخت - و به سخنان ساده فریب دور از راه جمعی از قزلباشان را
از علی مردان خان رو گردان ساخته باجماع لشکر پرداخت - و قزلباشان
از روی عدم بصیرت باغواوی او طریقه بیراه روی پیش گرفته اکثر قلعه نشینان
را از راه بردند - قلعدار بمقتضای مصلحت گروهی را که پنهانی بسپاوش
نسبت اخلاص درست می کردند از قلعه برآورده بسرحدهای دور دست
فرستاد - و بعضی را آنجهانی ساخته جمعی از خویشان معتمد و غلامان
معتبر را با خود نگاهداشت - و حقیقت بدرگاه عالم پناه معروضداشتن التماس
نمود که چون این بلند درست اعتقاد قلعه قندهار را اضافه ممالک محروسه
گردانیده اولیای دولت ابد قرین را لازم است که مسارعت در التزام
طریقه کومک و مساعدت که عین دولتخواهی است منظور دارند - اتفاقاً
پیش از ورود فرمان عالیشان عوض خان قاقشال بمجرد اشاره علی مردان
خان بکار فرمائی همت و کار طلبی اخلاص از غزنین روانه شده با هزار
سوار جرار داخل قلعه قندهار گشته متعاقب او میرزا شیخ خلف
سعید خان بموجب نوشته پدر با فوجی از مردان کار بطریق استعجال بقلعه
قلات که پنج منزلی قندهار است رسید - علی مردان خان از آمدن عوض
خان قوت دل و نیروی بازو یافته بنابر پاس سپاوش خطبه را بنام
حضرت گیتی ستانی شاهجهان بادشاه غازی بلند آوازه ساخته وجوه دراهم
و دنانیر را باسم مبارک نورانی ساخت - و نه اشرفی مسکوک بسکه مبارک
با عودداشتی بر کیفیت رسیدن عوض خان و خواهش استیلام عتبه فلک
رتبه مصحوب احمد بیگ نوکر خود بدایه سریر خلافت مصیر ارسال داشت -
و میرزا شیخ را بیست و پنج شوال باعزاز و احترام تمام بقلعه در آورده
لوازم مهمانداری و مراسم ضیافت بزرگانه بتقدیم رسانید و محمد سعید

قائمى قندهار را که از هواخواهي شاه بسيارش پيهم خبر مي فرستاد به بدترين روشی بقتل رسانیده برج و باره حصار را حواله اولیای دولت قاهره نمود - چون مضمون عرضداشت بر رای گيتي آرای وضوح یافت قليچ خان فاضل ملتان را که بمنصب چهار هزارى ذات و سوار سرافراز بود از اصل و اضافه بمنصب پنجهزارى پنجهزار سوار از آنجمله دوهزار دو اسبه سه اسبه و تفويض صوبه قندهار سر بلند ساخته حکم فرمودند که با تمام لشکر ملتان و يوسف محمد خان حاکم بهکرو جان نثار خان فوجدار سيوستان خون را بسرعت بقندهار رساند - و فرمان عاليشان ديگر بنام سعيد خان صوبه دار کابل باین مضمون صادر شد که گوهر تاج سلطنت و بختیاري شاه شجاع بهادر با لشکريقياس درين نزديکي متوجه آنصوب ميشوند بايد که آن زده پيش قدمان معرکه دليري و دلوزي با تمام لشکر کابل و مبلغ پنج لک روپيه نقد از خزانه آنجا همراه گرفته روانه قندهار شده از آنجمله یک لک روپيه بصيغه انعام به علي مردان خان برساند - دو لک روپيه بطريق مساعدت خود بگيرد و تكمه مبلغ را به بعضی بندهای ديگر برسم مساعدت بمملک مودود و غيره تبعه علي مردان خان در خور حال هر کدام انعام بدهد - و چون قليچ خان بقندهار برسد خاطر از بندوبست قلعه و ناخير و غيره جمع نموده و آن حصار خير آثار را حواله خان مذکور نموده علي مردان خان را باینه و بار و توابع تا بکابل همراه آورده از آنجا ميرزا شينخ پسر کلان خود را همراه داده روانه درگاه عالم پناه نماید - و چون احتمال آمدن شاه صفي نيز بود گرامي گوهر بهر خلافت و نامداري شاه شجاع بهادر را در آغاز ذي قعدة سنه یک هزار و چهل و هفت با کمال اعظام و اجال خلعت گرانمايه با چار قب زردوزي و جيفه و شمشير و خنجر مرصع با پهلوانتاره و علاقه مرواريد و فيل و ماده فيل با ساز نقره و دو اسب عراقی

با زین زرین و لجام مروج و صد اسپ ترکی و ده لک رویه نقد بطریق
 انعام و هزار سوار جرار جدکار بدان صوب مرخص گردانیدند - و هنگام رخصت
 بر زین فیض ترجمان آوردند که اگر شاه خود آید آن فرزند ارجمند نیز
 با تمام لشکر بدان صوب شتافته هنگامه آرای نبرد گردد - و اگر لشکر بفروستد
 فوجی از بهادران کار طلب بسرکردگی خان دوران بهادر نصرت جنگ تعیین
 نموده خود نزدیک باشد - آنگاه هر یکی از امرای نامدار را که در رکاب ظفر
 انتساب آن بلند اقبال تعیین شده بودند خلعت و خنجر و اسپ و فیل
 در خور رتبه و حالت عطا نموده خان دوران بهادر را به عفايت خلعت
 خاصه و جمدهر و شمشیر مروج و دو اسپ خاصه با ساز طلا و فیل و ماده
 فیل با یراق و حوضه نقره معزز و گرامی ساخته مدار جنگ و جدال
 و رحل و ترحال بر رای و درایت او باز گذاشتند - و بهادر خان و مبارز
 خان را حکم شد که از جاگیر خود آمده ملحق عسکر اقبال گردند -
 و به وزیر خان ناظم پنجاب حکم شد که از صوبه پنجاب غله فراهم آورده
 پیهم روانه کابل سازد - مجملًا سعید خان صوبه دار کابل بر طبق حکم معای
 از کابل با راجه جگت سنگه و تمام تعیناتیل آن صوبه روانه شده چون
 بقلات رسید از نوشته میرزا شیخ و عوض خان معلوم نمود که سیاهوش
 با برخی از حکام خراسان بشش کوهی قندهار رسیده - و جمعی که در
 قلعه اند اگرچه بظاهر با علی مردان خان دم از موافقت می زنند اما
 نهانی بسپارش محرک سلسله دوستی گشته خواه و ناخواه او را
 بآمدن قندهار تحریص می نمایند باید که از قلات به کمال هوشیاری
 و دور بینی عازم این صوب شود خان مذکور پس از اطلاع این معنی
 بآنین شایسته و توزک بایسته کوچ به کوچ طی مراحل نموده چون
 هفدهم ذی قعدة سنه یک هزار و چهل و شصت بظاهر قندهار رسید علی

مردان خان از مقدم آن خان شجاعت نشان جانی تازه و مسرت بی اندازه یافته استقبال خیل اقبال نمود - و فرمان فرخنده عنوان را با خلعت خاصه و جیغۀ مرصع و شمشیر و خنجر مرصع که مصحوب محمد مراد سلدوز مرسل گشته بود پس از تقدیم مراسم تواضع و تسلیم جبین نیاز بر زمین منت گذاشته بدریافت این سعادت عظمی که از دیر باز خواهان وصول آن بود کامیاب صورت و معنی گردید - و فرمان عالیشان که بنام سعید خان بهادر مشتمل بر تلقین محاربه و ارشاد مدافعه لشکر عراق صادر شده و در آن رقم یافته بود که اگر سیاهش بغایر کوتاه نظری و خیره چشمی عرصه را خالی دیده بدست درازی و ترکنازی نواح قندهار درآمده باشد آن عمده الملک قلیچ خان را در قندهار گذاشته خود با سپاه نصرت دستگاه متوجه گشته دمار از روزگار او بر آرد - و از رهگذر سرانجام این یساق اندیشه را به خاطر راه نداده راست تا فرات بتازد که از سپاه و آذوقه و خزانه آنچه باید و آنچه شاید بکرم الهی موجود است چنانچه مبلغ بیست لک روپیه با بیست هزار سوار همراه شاهزاده والا گهر روانه نموده حکم فرموده ایم که اگر والی ایران متوجه قندهار شود آن فرزند سعادت مند افواج تکی را به پنج قسم منقسم ساخته و خود به نفس نفیس سردار خیل اقبال گشته داد مردی و مردانگی دهد - اتفاقاً فرمان مذکور بدست مردم سیاهش که سوارها گرفته بودند افتاد - بعد از آگاهی بر مضمون آن سر رشته استقلال او و همگنان از دست رفت و فرمان عالی شان نزد والی خود بایران فرستاده متوجه تهیه اسباب جنگ گشت - سعید خان بهادر از تنگي وقت و دیر آمدن قلیچ خان میرزا شینچ پسر خود را با دو هزار سوار در قندهار گذاشته و توقف علمی مردان خان با جمعی قایل در قلعه ارک قرار داده قریب سه هزار جمیعت او را که در باطن نفاق و بظاهر وفاق داشتند

بسرداري حسين بيگ خواهرزاده علي مردان خان همراہ گرفته با هشت هزار سوار رو به پيکار سپاوش آورد - و فيلان عربده آئين پرخاش جو که همه ازدها صولتان اهرمن منظر بودند پيش روی داده بتاريخ بيست و ششم ذی قعدة سنه يازدهم جلوس مبارک موافق سنه یک هزار و چهل و هفت هجري زينت افزای عرصه مصاف گشت - در آن روز خان نصرت اندوز هراولي سپاه نصرت دستگاه را براجہ جگت سنگه و متحکم سنگه و اوگر سنگه و گويال سين و رام سنگه و جگرم و گچ سنگه و همت سنگه و ميدني مل بهدريه و اندر بهان و ديگر راجپوتان مقرر نموده جرانغار بسيد راي و عبد الواحد و سيد محمد و محمد شوقي وغيره سادات باره و امرويه و بخاري و برانغار به پردلخان وغيرت خان و علاول خان و حيات خان و حسن خان وغيره افغانان حواله ساخت - و قول را با برادران و پسران آرايش داده طرح دست راست بعوض خان و سه هزار سوار علي مردان خان بسرداري حسين بيگ خواهرزاده و علي بيگ نوکر خان مذکور زينت بخشيد - و ازين جانب سپاوش با بيرام علي خان حاکم نيشاپور و خداقلي خان حاکم فوات و دوست علي سلطان حاکم خواف و يوسف سلطان حاکم چمش کزک و صفي قلي قلعدار بست و جمعی ديگر قريب هفت هزار سوار بتوزک صفوف پيراسته و توپخانه را پيش رو داشته روانه شد - و در یک کوهي قندهار چون هر دو لشکر مقابل شده نبرد آرا گشتند بد تعصب يکديگر جنگ سخت در گرفته در اثنای زد و خورد هراول و برانغار و جرانغار قزلباش اسب بر انگيخته برانغار از جانب راست هراول سپاه ظفر دستگاه با طرح جرانغار روبرو شد - و جرانغار به مردم علي مردان خان که طرح برانغار مبارزان دين بودند محاذي گشت - و هراول با هراولان در افتاده تود شيرانه بسيلان آمد - در چنين هنگام که جنگ از هر دو سوتر از گشته محاصره به نيروي

سرپنجه و زور بازو افتاده جمعی کثیر از بهادران طرفین داد اقامت داده متعاقب یکدیگر بعالم دیگر روانه می گردیدند و دلاوران موافق و مخالف بر سر آن پله پایه قدر و مقدار یکدیگر سنجیده باشتعال آتش کین حق مقابله و مقاتله ادا می نمودند بیک ناگاه از هجوم افواج و جنود رعب تزلزل در پناهی تمکن که بداشتند راه یافته افواج غنیم طریقه فرار سر کردند و با شتاب بخت برگشته و ادبار رو آورده یکسر تا خیمه و خرگاه خود بهمان پا تاخته عنان یکران عزیمت را مثنی نه ساختند - دلاوران لشکر شکن همه جا مراسم تعاقب بجا آورده فرصت آن ندادند که در آنجا هم دست و پای آنها آشنای عنان و رکاب شده دمی خود را در خانه زین محکم توانند نمود - لاجرم احمال و اثقال گریختگان که در میدان باز مانده بود بدست دلاوران افتاد و جمعی کثیر از آن خون گرفتگان از ضرب تیغ صف شکنان راه آخرت سر کردند - هژیران بیشه جدال و قتال شکر کنان و سجده گذاران مظفر و منصور بمقر خویش باز گشت نمودند *

بیست و نهم ذی قعدة مذکور تمامی مساجد و معابد بتذکار حمد جهان آفرین و نعت سید المرسلین و متعاقب ائمه معصومین و خلفای راشدین رضوان الله علیهم اجمعین و مغاخر پادشهان این سلسله عالیه حق گزین زینت و صفای تازه یافت - و حقیقت ترددات مجاهدان دین از عرضداشت سعید خان که مصحوب عبدالرحمن بیگ ولد عبد العزیز خان ارسال داشته بود بعرض مقدس رسیده خاطرهارا مبتهج و مسرور ساخت - بادشاه حق شناس حق گذار همگی بندهای روشناس را بعنایت خلعت فاخره و اضافه مناصب پایه افتخار و سرمایه اعتبار افزوده سعید خان به خلعت خاصه و چار قب و جمدهر مرصع با بهوالتاره و شمشیر مرصع و دو اسب خلعه مزین بزین و ستام زین و فیل

خاصه و مان: فیل با یراق و حوضه نقره و اضافه هزاره ذات و سوار دو اسپه و سه اسپه بر اصل منصب او که پنج هزاره پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه بود و خطاب بهادر ظفر جنگ سرفراز ساخته به نهایت عزت فایز و کامگار گردانیدند - و راجه جگت سنگه بمرحمت خلعت خاصه و خنجر مرصع و اسپ و فیل سرمایه افتخار ابد انداخته پردلخان از عطای خلعت و اسپ و نقاره و اضافه پانصد سوار و عوض خان قاقشال بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و نقاره و اضافه هزاره پانصد سوار از اصل اضافه در هزار و پانصدی دو هزار سوار بلند آوازه و ممتاز گردیدند - و غیرت خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی و هزار و شش صد سوار و مرحمت اسپ و ابو البقا برادر سعید خان بمنصب و خلعت و اسپ و اضافه پانصدی ذات و دو صد سوار و خطاب افتخار خان و میرزا شینغ واد سعید خان ب خطاب خانه زاد خان و عزایت خلعت و خنجر مرصع و اسپ و فیل و اضافه پانصدی دو صد سوار بمنصب هزاره چهار صد سوار نوازش یافته منظور نظر مرحمت گشت - و علاول ترین بخلعت و منصب هزاره هشت صد سوار و گوپال سنگه بخلعت و منصب هزاره هفت صد سوار رسید وای بخلعت و منصب هزاره هفت صد سوار و خطاب دلیر خان و سید احمد بخلعت و منصب هزاره سه صد سوار و یوسف بیگ کابللی بخلعت و منصب هزاره و پانصد سوار و خطاب همت خان وای کاشیداس بخلعت و منصب هزاره دو صد و پنجاه سوار مفتخر و مباهیه گشتند - جمیع این مناصب از اصل و اضافه است که بهر یک ازینان مرحمت شده و جمعی دیگر از بندها که با اضافه منصب سرفرازی یافته اند چون تفصیل آنها طولی داشت لاجرم به تحریر اسمی آنها پرداخته *

درینوقت صفدر خان که بجانب ایران رفته بود از ایران مراجعت نموده بقندهار آمد و سعید خان را دیده گفت که شاه صفی از رفتن

قندهار بغایت بیدماغ گشته اکثر اوقات بر زبان دارند که از صفاهان و بغداد
دل برداشتن آسان است اما از سر قندهار گذشتن بسیار دشوار است -
بنابر آن در صدد فرستادن لشکری آراسته بسردار پی جاننیکخان قورچی باشی
در آمده بلکه اراده آمدن خود نیز مصمم نموده - لاجرم سعید خان
در قندهار توقف نموده ببادشاهزاده والا گهر محمد شاه شجاع بهادر
نوشت که صلاح دولت آنست که تمام لشکر ظفر اثر را با توپخانه روانه
این صوب نموده خود در کابل تشریف داشته باشند - اگر والی ایران
بارانده محاصره متوجه این صوب گردد یا لشکری تعیین نماید پلنگ خوبی
سخت کوش تیغ جلالت از نیام تهور و تجلد کشیده بر ایشان حمله آور گردند -
و اگر از راه دور ببینی در گذر همت بر تسخیر قلعه بست و زمین داور
گذارد گرد از نهاد و دود از دماغ متحصنان بر آورده آید - چون این
حقیقت از روی واقعه کابل و قندهار بمسامع جاه و جلال رسید از پیشگاه
خلافت حکم معلی بشرف نفاذ پیوست که تا رسیدن قلیچ خان سعید خان
در قندهار توقف نموده علی مردان خان را روانه کابل نماید - و عوض خان
را با هزار و پانصد سوار تا کاشغر و خافه زاد خان را تا کابل همراه داده خود
به تسخیر قلاع آن دیار پردازد - بعد از ورود فرامین مطاعه هفدهم ذی حجه
سنه یک هزار و چهل و هفت هجری علی مردان خان بعد از رسیدن
قلیچ خان از قندهار احرام ادراک سعادت آستانبوس بارگاه اشرف اقدس
سته روز پنجمشبه هفدهم ربیع الاول چون دولتخانه بت خاک که
بادشاهزاده در آن ولا آنجا تشریف داشتند رسید حسب الامر
جلیل القدر بهادر خان و اهراسپ خان و مبارز خان و نظر بهادر
خویشگی و جانسپار خان و ذوالفقار خان مراسم استقبال به تقدیم
رسانیده خان مشارالیه را باعزاز و اکرام تمام دریافتند پس از آن خاندوران

بهادر باشا را علیه تا بیرون دیوان خانه پذیرا شده مراسم مصافحه و معافه بجا آورده و آداب ملازمت و روش کورنش و تسلیم که درین دودمان عالی شان متعارف است بپاد داده از حصول شرف دریافت ملازمت بادشاهزاده والا مقدار سربلند گردانید - بحکم آن زینت افزای انجمن دولت و اقبال خان دروزان خان بهادر و راجه جی سنگه جانب راست و خان مذکور سر جرگه دست چپ نشستند - و بادشاهزاده شفقت بسیار و مرحمت بیشمار نسبت خان مذکور بجا آورده همان لحظه بانعام خلعت فاخره با چار قب زرد و زردی و جمدهر مریح و فیل با یراق و ماده فیل با حوضه نقره سربلند ساخته بکمال عزت و احترام روانه درگاه آسمان جاه نمودند - و بنابر مصلحت وقت بهادر خان و لهر اسپ خان و نظر بهادر و ابوالبقا و پانصد سوار بر قنداز و پانصد سوار تیر انداز و پانصد بیلدار و سقا روانه قندهار نموده خود داخل کابل گشتند *

سعید خان پیش از رسیدن این مردم به قندهار مجلس کنگش آراسته صلاح در آن دید که پیش از آنکه مردم غنیم غلات ربیع در قلاع در آورده باستحکام برج و باره کوشند بهادران جنود ظفر آموذ بتاخت و تاراج نواح قلعه بست و زمین داور و گرشک پرداخته خرابی در آن مرز و بوم بظهور آرند - لاجرم بدین اندیشه مناسب راجه جگت سنگه و عوض خان و غیرت خان و همت خان و میرزا محمد خورشید قلیچ خان را با جمعی از مردم خان مشارالیه رخصت آنصوب نمود - سرداران نصرت مزد بعد از رسیدن کوشک فتخود چون خبر یافتند که غلات دروخته محال متعلقه قلاع مذکوره را متحصنان می خواهند پاک نموده درون برند لاجرم قرار یافت که پرتل خان و غیرت خان و شاهمان و علاول و حیات ترین با تابینان سعید خان و احدیان بصوب قلعه بست و راجه جگت سنگه و یوسف خان و عوض خان و جان نثار خان

و میرزا محمد بجانب زمین داور روانه گردیده بموجب قرارداد بعمل آرند -
 نامبردها را بیست و ششم محرم مرخص گردانیده خود با پسران و جمعی از
 خویشان و رای کاسیداس بخشی کابل در ظاهر قندهار طرح اقامت افکند -
 اتفاقاً در اثنای راه هزار سوار و دو هزار پیاده قلیچ خان و مردم راجه جگت
 سنگه در آخر شب بآن قلعه رسیده به لوازم محاصره پرداختند - اگرچه
 درونیان بمقام مدافعه و ممانعه در آمده تا دوپهر روز داد و تدد دادند اما
 آخر کار دلبران راجپوت و غیره آتش بدروازه زده دست به فتح آن یافتند
 و همگی آن مردم را روانه کشور دیگر ساختند - و از اتفاقات حسنه همدان روز
 زاهد بیگ نوکر قلیچ خان که با سه صد سوار بکراست قلعه کوشک نظیر
 تعیین شده بود جمعی دیگر از الوس آن نواحی را با خود متفق ساخته
 بر قلعه هیرمندآب تاخت و در همان حمله اول که از روی دلیری تمام
 بی تخاصی ناشی شده بود بعزایت آلهی بر متحصنان غالب آمده در
 سر سواری آن قلعه را مفتوح ساخت و حارسان را بدست آورده به تیغ
 بیدریغ گذرانید - شانزدهم صفر راجه جگت سنگه با لشکر ظفر اثر بر زمین داور
 رسیده اطراف حصار آنرا مانند باطن متحصنان بهجوم افواج و هم و هراس
 فرو گرفت - باوجود این درونیان باستقلال تمام در حصار بر مرکب اقبال بسته
 مردافه دست به تردد پر کشادند و آئین ستیز و آویز پیش نهاد همت ساخته
 داد محافظت و پاسبانی دادند - چون در سران لشکر ناسازی بمیان آمده
 این معنی موجب خیره چشمی درونیان گشت و مقدمه فتح قلعه در
 عقده تعویق افتاده معامله یک قدم پیش نمی رفت لاجرم قلیچ خان بنابر
 پاسبانان و نسق و نظم ولایت جمعی از تاباندان خود
 بکراست قلعه قندهار گذاشته هژدهم صفر و بر زمین داور فهاد - روشن سلطان
 قاعدار بمجرد اجتماع آوازا آی آی قلیچ خان دل از جنگ برداشته یکی

از معتمدان خود را بالتامس زینهار نزد خان مذکور فرستاد - قلیچ خان امان نامه به مهر خود و دیگر سران فرستاده به تسلیی دل هراسیده او پرداخت - آنگاه ششم ربیع الاول سنه یک هزار و چهل و هفت بعد از محاصره بیست و شش روز از قلعه برآمده آن خان ظفر نشان را دید - روز دیگر خان مذکور داخل قلعه شده در صدد انسداد مداخل و مخارج آن در آمد - و سامان و سرانجام مایحتاج قلعه داری نموده فولاد بیگ نوکر خود را به محافظت آن برگماشت - و بمخاطر جمع رو بتسخیر قلعه بست آورده بعد از نزول آن مکان از کیفیت اوضاع و خصوصیات اطوار اهل قلعه مطلع شده ده ملجأ بر دورش از لشکر سابق و لاحق مقرر گردانید - و اجازت داد که دلبران عرصه پیکار به پیش بردن ملجأ و سرکردن نقب و ساختن کوچه سلامت و رفع جواله و نصب دمدمه کوشیده همه وقت در میدان گاه پایی قلعه صف آرا و سلاحشور گردند - و از توپ و تفنگ متکلمان که بر سر جان و ناموس ثبات قدم ورزیده داد مواجهه و مجادله می دادند پایی کم نیارنده یک لحظه دست از کار باز نکشند - با این همه نقبی را که بتلاش تمام مبارزان اقبال به پنج برج و باره می رسانیدند اندرونیان پی برده خراب می ساختند - و باوجود جد و جهد مجاهدان میدان دین اهل قلعه دل از دست نداده دست از کار باز نمی داشتند - بآنکه از طرف ملجأ قلیچ خان و یوسف خان نقبها رفته رفته بنزدیکی مقصد رسیدند قضا را نقب یوسف خان را درونیان یافته بخاک انباشتند و پی بنقب قلیچ خان که پایی دیوار قلعه رسیده بود نبرده تا وقتی خبردار نشدند که بیاروت انباشته شد - از آنجا که همواره سهام تدابیر صائبه موافقان بر وفق مقتضای تقدیر بهدفع اصابه می رسد صبح چهارشنبه هفتم ربیع الاول بشاره خان مشر الیه در حالتی که عرصه قتال از اشتعال نیران جنگ و جدال رشک آتشده فارسی شده بود

در همان گرمی نقب را آتش دادند - یکه تازان عرصه جلالت و جدال که از اسبها پیاده شده بهیئت اجتماعی رخ بسوی آن فیل بزد آورده بودند اصلاً اباد محابا از توپ و تفنگ و سایر آلات آتشبازی که از برج و باره آتشباری در آمده بود نهموده از راهی که نقب را کرده بود بقلعه در آمدند - و جمعی دیگر از شجاعان بی هراس بمدد زینه و کمند از هر طرف بدیوارها برآمده تیر و تفنگ و سایر آلات جنگ را چنانچه باید کار فرمودند - متهوران درون از صدمهای پی در پی بهادران اگرچه پای کم نیاروده چندی بمقابله پرداختند اما چون اثری بر آن مترتب نشد به بیچارگی جای خود از دست داده پناه بارک بردند - درین دار و گیر جمعی کثیر از اعدا بدستبرد دلاوری بهادران سر باخته صد تن از اولیای دولت نیز روانه کشور بقا گردیدند - و سه صد تن زخمهای نمایان برداشته چهار صد اسپ عراقی با غنایم دیگر بتصرف در آوردند - روز دیگر بکندن بیخ دیوار ارک شروع نموده در چند روز آن قلعه را نیز بمحوزه احاطه نامه و حیطة ضیق محاصره در آورده مشرف بر تسخیر ساختند - چون محرابا خان را به هیچ روی امیدواری نماند و بهمه وجه یاس کلی دست داد از روی نضرع زینهار جو شد - و بعد از رسیدن امان نامه بیست و سوم ربیع الثانی با همراهان آمده قلیچ خان را دید - خان مذکور او را که از غلامان ارمذی متعدد والی ایران بود با مینکباشیان و یوزباشیان که همراه بودند یک روز مهمان نگه داشته روز دیگر خلعت داده بموجب خواهش او روانه عراق گردانید - چون آراستگی صفوف نمایان و توزک و آئین شایان آن سپهدار رزم جو یعنی قلیچ خان مسموع مردم آن نواح شده آوازه تودعات نمایانش بکوش رسید قلعه فولاد که از گوشک ده فرسنگ و قلعه دلخک که از بست دوازده فرسخ فواة رویه واقع شده و میان این هر دو قلعه چهار فرسخ راهست مردم خدا قلی خان

حاکم فراه بتصرف اولیای دولت داده خود بتگ تا سر بدر بردند - و دست از حراست قلعه گرشک نیز باز داشته بیست و یکم ربیع الثانی راه فرار سر کردند - لله الحمد و المنة که به سلسله جنبانی اقبال حضرت صاحبقران ثانی انواع فتح های آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع حصینه نصیب اولیای دولت جارید قرین گردیده مثل قلعه قندهار که از حصون منیع باختر زمین و بحصانت مورد ضرب المثل است - و دیگر حصون و قلاع ششگانه که از ایام قدیم متعلق این دودمان عالیشان بود مسخر اولیای دولت ابد پیوند گردید - قلیچ خان از سرانجام ناگزیر قلعداری بست و توابع آن خاطر واپرداخته نگاهیانی بست و گرشک را بعده یکی از نوکران خود باز داشت - و پانصد سوار بر قنداز و تیر انداز باو تعیین ساخته هشتم جمادی الاول با همراهان بقندهار مراجعت نمود - همگی لشکر علوفه خوار ایران مطابق آنچه از حقیقت دانان ایران بظهور پیوسته سی هزار اسب و بیست هزار سوار موجب خوار و هفت هزار سوار قورچی و هزار سوار غلام و ده هزار سوار تفنگچی و ده هزار دیگر جمعیت امرا و سواى این هنگام یساق پنج هزار سوار بامید آنکه جمعی از وظیفه خواران اگر بکشتن روند اینها بجای آنها معین گردند فراهم می آیند و آن گروه را نوکر ارادت میگویند - یافت وزیر ایران که او را در آنجا اعتماد الدوله خوانند سالی بطریق علوفه یک لک روپیه است و با رسم الوزارة که آنرا وزرا پیشکش شاه می نامند دولک روپیه و سه سالار سه لک روپیه و قورچی باشی پنج لک روپیه و بیگلربیگی خراسان که از همه زیاده می یابد ده لک روپیه - دیگر اولک داوران ازین کمتر در خور حال هر اولک - تفنگچی چندی که میفکباشی اند از پنجاه تا شصت یوز باشی از پافزده تا سی دیگران تا چهار و پنج - غلامان یوز باشی نیز از پافزده تا سی و ازین جماعت چندی چهل و پنجاه تومان مواجب دارند و نه یکی

از قلمر آقاسی و تفنگچی باشی یک لک سالیانه - قورچیان یوز باشی از ده
 ناسی تومان - چندی ازین جمله نیز چهل و پنجاه تومان نیز می یابند -
 سایر از پنج تا هفت تومان - و درین درامت ابد پیوند بادشاهان هندوستان
 هریکی از بندهای شان که بمنصب هفت هزار هفت هزار سوار دو اسپه
 سه اسپه سرافرازند دوازده کرور دام که سی لک روپیه باشد می یابند که
 صد هزار تومان عراقست بتخصیص وزیر ارسطو نظیر آصف صفات پنجاه
 لک روپیه یافت دارد *

حقیقت آسام و آسامیان بدفوجام

در شمالی سمت بنگاله دو ولایت واقع شده یکی کوچ هاجوو آن بر
 ساحل برهم پتو که بعضی دو کرور است و از وسط آسام گذشته بطرف
 بنگاله می آید آباد است و از آنجا تا جهانگیر نگر معروف به راج محل
 یکمائه راهست - دوم کوچ بهار که از رود خالنه مذکور بغایت دور است
 و ازینجا تا بنگاله بیست منزل درمیان است بدو کس تعلق دارد
 کوچ هاجوو به پریچیت و کوچ بهار به لچمی نراین - در هنگام صوبه داری
 قاسم خان آبلای هردو سالشی بسزا یافته منتظر وقت و قایم بودند - چون
 خان مذکور متوجه ملک بننا شد مملکت بنگاله بی سردار ماند -
 فتور که لازمه این قسم ایام است در اطراف و جوانب بهم رسیده معامله
 سرحدها از ضبط حارسان بیرون رفت - راجه آسام سرگردیو نام کافر بود
 و هزار فیل و صد هزار پیاده جنگی که بتگ پا از اسپ پیش میگذارد
 و سفائن جنگی آمادها حرب و توپخانه بسیار داشت و روز جنگ بیشتر
 سلاح لشکرش تیر و کمان و تفنگ بود اگرچه در صف جنگ حریف لشکر
 هندوستان نمی تواند شد اما در حرب کشتی مرده و ماهر اذد - وضع

ماند و بود اینها برین فط است که خورد و بزرگ سر می تراشند و ریش و بروت بمقراض می چینند و از جانداران بحری و بری هرچه بدست ایشان می افتد می خورند - و بارادۀ جنگ هرگاه از مکان خود حرکت نموده بطرفی روانه میشوند در هر منزل باندک فرصتی قلعه از گل و چوب و نی و کاه ساخته شرفات آنها به تختهای عریض مرتب نموده برای سردان توپ و تفنگ رخنه در آن می گذارند - و بر دور آن خندق عمیق تیار کرده از خار و خس سرتیز روپوش می سازند تا عبور غنیم متعذر باشد بمدد مرزبان کوچ هاجو که از غلبۀ لشکر فیروزی اثر گریخته پناه باورده بود برخاسته با حشر بیشمار و فیلان بسیار در سرحد بادشاه رسیده اکثر قصابات و قری را متصرف شد - پس از آنکه ریاست بدگاله بسلام خان مرحمت شد خان مذکور بمجرد رسیدن آنجا محمد صالح کنبو را که مرد مردانه صاحب تدبیر و تردد بود با لشکری آراسته روانۀ آنجانب نمود - چون بارش و طغیان آبها طریق و سبیل بر مترددین بسته بود مومنی الیه با جمعی قلیل پیش از همه بتلاش تمام بکوچ هاجو رسید - و با زین العابدین و جمعی از تابندگان اسلامخان از آنجا روانۀ پیش شده جمعی کثیر از مقاهیر را بقتل رسانیده پنج توپ با دو قلعه بدست آورد - ازین رو که جمعیت ضمیم بسیار بود و پیهم کمک از آسام می رسید اسلام خان میرزین الدین علی برادر خورد خود را با الله یار خان و محمد زمان طهرانی وغیره منصبداران و دو هزار سوار و چهار هزار بندوقچی پیاده و شصت و پنج کوسۀ جنگی و کشتیهای پرغله روانۀ آنصوب نمود - اتفاقاً پیش از رسیدن این مردم مقاهیر پانصد کشتی با ساز و سامان همراه آورده محمد صالح کنبو و سید زین العابدین را شهید گردانیدند و شیخ عبد السلام تپانه دار هاجو را با برادر باسیری بردند - میر زین الدین علی والله یار خان و محمد زمان طهرانی بعد از چند روز رسیده

حصاری را که آسامیان بر کنار آب برهم پتربجهت گرفتن سر راه صفدران ساخته بودند مفتوح گردانیدند - و بعد از قتل و نهب و غارت کفار محکمه‌های سری گهات بتصرف در آورده جمعی کثیر از آن سرکشان بد کیش را برهم‌نوی تیغ راهگرایی جهنم ساختند - و پانصد کشتی کلان و سه صد توپ داخل غذایم لشکر ظفر اثر خدایگان بحر و برگشته در عرض دوپهر پانزده حصار به تردد دلاوران نصرت شعار بکشایش گرائید - و قریب ده هزار تن از خورد و بزرگ و نساء و رجال قتیل و غریق و حریق گشته رعایای پرگنات بسیار که در بند کفار افتاده بودند از حبس مولم آزاد گردیدند - و چون این ماجرا از واقعه صوبه بنگاله بمسامع جاه و جلال رسید از سواران اسلام خان که پنجهزاری پنجهزار سوار سه هزار دو اسبه سه اسبه بود هزار سوار بر آن دو اسبه سه اسبه افزوده شد - و اله یار خان بمنصب سه هزار دو صد هزار سوار و محمد زمان بمنصب دو هزار دو هزار سوار و میروزین الدین علی بمنصب هزار دو صد سوار و خطاب سیادت خان سر بلند گردیدند *

کیفیت سرافروزی یافتن شاهزاده‌های و الا

مقدار و نوینان نامدار و آرایش

محفل نوروزی

درین هنگام سعادت فرجام که عرصه چمن بخنده گل و گلبدانگ بلبل لبریز گشته غنچه از نوید در آمد نوروز عالم افروز پیرهن برپیرهن بالیده در جامه نمی گنجد و از رسائی نشاء خرمی و خوشحالی ورود موکب ربیع خار تا گل این رنگین چمن برسم ذخیره گذاری و زله بری برگ شگفتگی ابد بر روی هم می نهند سامان طرازان بارگاه سلیمانی بام و در و دیوار

دولتخانه را در دیبلی خسروانی گرفته روی زمین را بفروش ملون بعنوانی
زیب و زینت دادند که اگر کار پردازان قوامی نامیه نسخه طراحی بهار ازین
رو گرفته طرح چمن افروزی بر آن گیرند رواست - و اگر رنگ انوار و ازهار
رنگا رنگ را در گذار جاوید بهار بدین رنگ جلوه دهند سزا - زینت
افزای اورنگ جهانبانی بجهت رواج شادمانی شروع سال و هزار
و چهل و هشت هجری شاهزادهای والا گهر و امرای عظام و سایر
بندهای بادشاهی را بر وفق تفاوت درجات باضافه منصب و انعام
و خلایع فاخره سرافراز ساخته ابواب مسرت و ابتهاج بر روی روزگار مفتوح
ساختند - و نوئیقان دولت بنوازش شادمانه شادی گورگه دولت را بلند
آوازه ساخته خورد و بزرگ دنیا بدعی مزید جاه و جلال آن برگزیده
حضرت ذوالجلال پرداختند - نخست بادشاهزاده والا مقدار محمد
داراشکوه را از اصل و اضافه بمنصب پانزده هزاری ذات ده هزار
سوار و شاهزاده محمد شجاع و شاهزاده عالی مرتبت محمد اورنگ زیب
بهادر را بمنصب دوازده هزاری هشت هزار سوار از اصل و اضافه سرافراز
نموده علامی افضل خان دیوان را بمنصب هفت هزاری چهار هزار
سوار سربلند گردانیدند - و بندهای دیگر را که تفصیل آن طول دارد
بمرحمت اضافه و خلعت کامیاب ساخته اموال بیشمار بر ارباب استحقاق
و سایر نیازمندان منقسم ساخته از آزی نیاز ساختند *

چون عبد اللطیف مخاطب بعقیدت خان که سر براهی دفتر تن بار
متعلق بود از کثرت غلبه بیماری بامور مرجوعه نمی توانست پرداخت
دیانت رای دفتر دار خالصه را بمنصب هزاری ذات و صد و پنجاه سوار
برافراخته این خدمت نیز بار تفویض نمودند - علی مردان خان را
غایبانه بمنصب پنجاه هزاری ذات و سوار و ارسال علم و تقاره بلند آوازه

ساخته بصدر منشور لامع الذور عز امتیاز بخشیدند - از چارم نئی قعده که آغاز نوروز بود تا بیست و دوم این ماه که روز شرف اشرف است از پیشکش بادشاهزادهای نامدار و امرای والا مقدار مبلغ ده لک روپیه را جنس از نظر اشرف گذشته شرف پذیرائی یافت - و مضاعف آن بطریق انعام بشاهزادهها و امرا مرحمت گشته جهانی را کامیاب مطالب ساخت *

ظفرخان ناظم کشمیر که بعد از فتح تبت بابدال مرزبان تبت روانه بدرگاه شده بود با او از تلخیم سده سپهر مرتبه سعادت دارین حاصل نمود - یادگار بیگ نامی که پیش از فتح قندهار او را والی ایران بعنوان حجابیت بدرگاه عالم پنجاه فرستاده بود میرخان سیرتورک تا بهشت آباد باستقبال رفته بحضور اشرف آورد - و بعد از حصول سعادت ملازمت نامه شاه را که مشتمل بر حقیقت فتح ایران بود با درآوده اسپ و سه تفنگ کلان که دارای ایران دین فتح از رومیان بدست آورده بود از نظر اشرف گذرانیده بانعام خلعت و تاج قزلباشی و جیغمرع سرافرازی یافت - مبارز خان از اصل و اضافه بمنصب چهار هزارهائی ذات و سوار سرافرازی یافت - فرمان عنایت عفوان با خلعت خاصه و جمدهر مرعع با پهلکناره و شمشیر مرعع و سپر خاصه مصحوب نور بیگ گرز بردار به علی مردان خان ارسال یافت - دوم روز آن تقدی سلطان و احمد بیگ فرستادهای علی مردان خان زر مسکوک بنام مبارک با عرضداشت خان مذکور که قبل از روانه شدن از قندهار ارسال داشته بود از نظر اشرف گذرانیده هر کدام بانعام خلعت و اسپ با ساز نقره و سه هزار روپیه نقد سرافرازی یافته رخصت مراجعت یافتند - و خلعت خاصه و دو اسپ با زین طلا و مطلا و نقره و فیل خاصه با یراق نقره و ماده فیل مصحوب ذوالقدر خان

که همراه فرستاده‌های علی مردان خان آمده بود مرحمت فرمودند -
 و یادگار بیگ سفیر ایران بیست و دو اسب و ده شتر از خود پیشکش
 نموده بعنایت خنجر خاصه سرافراز گردید - و ملا عبد الغفور حاجب
 نذر محمد خان والی بلخ بدربار اعلی رسیده سعادت بار یافت - و نامه خان
 از نظر اشرف گذرانیده بمرحمت خلعت و پنج هزار روپیه بلند پایه شد *
 غره محرم سنه یک هزار و چهل و هشت میر مصمما الدوله انجو بخدمت
 بخشی گری و واقعه نویسی و داروغگی توپخانه و عمارت و سایر قندهار
 سرافرازی یافت - دوم ماه مذکور راجه گنج سنگه باجل طبیعی در گذشت
 بادشاه بنده نواز جسونت سنگه پسر خورد او را بمنصب چهار هزار سی هزار روپیه
 و سوار از اصل و اضافه و یادگار بیگ سفیر ایران را بانعام سی هزار روپیه
 کامیاب ساختند - و عبد الغفور ایلچی نذر محمد خان نیز درین تاریخ بانعام
 بیست هزار روپیه نقد سر بلندی یافت *

روز چهارشنبه دوم ربیع الاول سال هزار و چهل و هشت هجری
 حضرت واهب البرکات بشاهزاده والا جاه عالی مرتبت از بطن صبیغه رضیه
 سلطان پرویز پسر عطا فرمود - و حسب التماس آن والا گهر حضرت
 خاقان بنده پرور آن نونهال چمن دولت را بمهرشکوه نامور ساختند و
 دو لک روپیه بجهت جشن عقیقه انعام فرمودند - و بیادگار بیگ ایلچی
 ایران کمر مرصع به قیمت پنج هزار روپیه و چهل هزار روپیه نقد مرحمت
 فرمودند - سلطان مهرشکوه پس از زندگی چهل روز بعالم بقا متوجه شد *

آرایش جشن وزن مبارک قمی

روز پنجشنبه پانزدهم ربیع الثانی سال هزار و چهل و هشت مطابق
 سوم شهریور آیین بزم وزن قمی مقدس ابتدای سال چهل و نهم از سنین

عمر ابد قرین زینت ترتیب یافته خدیو روزگار خورشید واره به برج کفّه میزان
تحویل نموده پله برادر را بزر و گوهر آمده خودشتن را بذایر انجلیح حوایج
نیازمندان نوع بشر برسم معهود با سایر نقود و اجناس دیگر سفجیده همه را
بر اهل استحقاق قسمت فرمودند - و منصب هر کدام از بادشاهزادهای والا
نسب عالی مقدار شاه شجاع و محمد اورنگ زیب بهادر باضافه هزار سوار
دوازده هزاری نه هزار سوار مقرر گردید - یادگار بیگ ایلچی ایران را بخلعت
فاخره و شمشیر براق مرصع و سی هزار روپیه نقد بر فواخته رخصت معاودت
دادند *

حقیقت فتح بکلانه

از سوانح این ایام رسیدن خبر مسرت اثر فتح بکلانه است مشتمل بر
تلاش نه گانه و سی و چهار پرگنه بکامل چهار لک روپیه و هزار و یک قریه
و طولش صد کوه و عرضش هفتاد کوه رسمی است - لطافت آب و هوا
و فزونوی اشجار میوه دار و کثرت تالاب و انبارش مستغنی از توصیف
و فارغ از بیادست - از مدت یک هزار و چهار صد سال مرزبانی آن در سلسله
بهارجی زمیندار است - از جمله حصون تسع که نامزد است بسالهیرو مولهیرو
و سورا و هر گده و سائوه و پانوه و هانگده و پیپول و چوپیل محکم ترین
آن سالهیرو و مولهیرو است هر دو بسیار صعب المروز و دشوار گذار بر جبلی
طولانی واقع شده یکی بر فرق کوه دیگر بر کمر - هر یکی از سنگ یک لخت
به صنعت گری معمار قدرت صورت اساس یافته و زینت هر دو در سنگ
تراشیده نمودار ساخته بعنوانی که بیمدگاری دیگری کام نتوان نهاد - در هر
حصار چشمه و تالابی بقدرت آلهی چون چشم عاشقان پیوسته روان است
و آب هر یک آن بعدوبست و گوارائی زبان زد سیاحان زمان - و حصارى که

بر کمر کوه طولانی مذکور است خانه مرزبان در آنجا واقعست - در سال دهم جلوس مبارک بادشاهزاده نامدار کامگار محمد اورنگ زیب بهادر حسب الحکم اشرف سه هزار سوار و دو هزار پیاده بر قنداز بسرکردگی مالوجی دکنی و محمد طاهر نام نوکر خود بجهت تسخیر آن ولایت تعیین نمودند - بهادران جنود ظفر آمد بمجرد رسیدن آنجا از سه جانب پورش نموده ناگهان بر سر نگهبانان قلعه چون قضای نازل ریخته جمعی کثیر را رهگرایی وادی فدا ساختند - بهرجی زمیندار آنجا با سراسیمگی نخست بحصار مولهیدر آمد و هنگامه دار و گیر را گرم نمود - دلیران قلعه کشای بیامردی تمکن جبلی و تمکین پردلی پای مردی استوار ساخته آغاز پرداختن ملچار نمودند - و در کامگاه کوه میانه فریقین هنگامه جدال و قتال آراسته حملهای سخت بر یکدیگر نمودند - چنانچه آخر کار متحصنان از مشاهده نیروی دستبرد بهادران تهور کیش از جا رفته و بجهت انسداد ابواب وصول غله خود را پای داده چندان مغلوب هراس و اندیشه گشتند که دهم شوال بهرجی زمیندار آنجا مادر خود را با کلیدهای قلعه هشنگانه در خدمت بادشاهزاده والا قدر فوستاده التماس نمود که اگر سلطانپور که در جوار بکلانه است بطریق وطن مرحمت شود فرزدان و توابع را در آنجا گذاشته سعادت ملازمت حاصل نماید - گرامی نیرو اوج دولت و بختیاری مادر او را بعطای نقد و جنس و مرحمت سلطانپور خوشدل ساخته رخصت مراجعت دادند - و حسب الحکم اشرف نشان والا شان مشتمل بر تسلی و دلالای او و مرحمت منصب سه هزاری در هزار سوار بنام او صادر فرموده باطمینان خاطرش پرداختند - زمیندار مذکور بعد از ورود منشور لامع الذور بدست آویز تسلیم مفتاح حصارهای مذکور استفتاح ابواب امن و امان و سلامت بر روی روزگار خود نموده بدستور عفو طلبان زینهاری از قلعه

برآمده بملاقات مالوجي و محمد طاهر پیوست - بادشاهزاده عالمیان از قبل خود محمد طاهر را بحرست مولهبر و حکومت آن دیار و هفت معتمد دیگر را بیاسبانی هفت قلعه دیگر معین ساختند - اگرچه استخلاص این قلاع که راهگذارشان چون راه صراط بیابکی و نذدی ضرب المثل است بجد و جهد محتمل نبود اما بمحض کارسازي اقبال جهانکشی بآسانی مفتوح گشته کار بر وفق مراد درستان ابد پیوند صورت اتمام یافت *

توجه شریف بصوب دارالسلطنت لاهور

چون بجهت تنبیه و تادیب مفسدان دکن و شرقي دیار مدت چهار سال در دارالخلافه توقف رو داده بود درینولا که اراده سیر و شکار دارالسلطنت لاهور و کشمیر دامنگیر طبع اقدس گردید بتاریخ شانزدهم ربیع الثانی سنه یک هزار و چهل و هشت سیف خان را بصحمت خلعت و حرست دارالخلافه و راجه بیتهداس را به عنایت خلعت و جمدهر مرصع و اسب با زین مطلق و خدمت قلعداری اکبرآباد و فوجداری هر دو بوی آب چون باگاه خان و کوتوالی بشرف الدین حسین مقرر نموده ماسیحه افتاب شعاع لولی والا را بصوب دارالسلطنت لاهور ارتجاع دادند - و یمین الدوله را بعنایت خلعت خاصه عز امتیاز بخشیده بواسطه ضعیفی که داشت به دارالخلافه مرخص فرمودند که بعد از ایام بارش کارخانجات بادشاهی را همراه گرفته روانه حضور شود - و میرزا رستم و خان عالم و لشکر خان را بخلعت سر برافراخته رخصت دارالخلافه فرمودند و عبد الله خان بهادر دستوری تته و سید خان جهان اجازت قبول خود یافت - و در نواحی موضع بلی پانزده کروهی دهلی به شکار شیر پرداخته در سه روز شش قلاده شیر و سه ماده شیر را

شکار نموده چهارم جمادی الاول سایه اقبال همای چتر فرخنده بر دهلی انداخته نخست بزیارت مرقد منور حضرت سلطان المشایخ و جنت آشیانی همایون بادشاه شتافته هفت هزار رویه در هر دو مکان باهل استحقاق عطا نمودند - پانزدهم ماه مذکور بصید گله پالم تشریف برده در یک روز پنجاه و دو آهوه تغلک خاص بان شکار فرمودند - چون هیچ وقت ازین دست شکار از دست هیچ بادشاهی نشده بود باعث انبساط خاطر انور گشت - غیرت خان صوبدار دهلی و اله و بریدی خان فوجدار متهم را رخصت خدمت مرجوعه فرموده متوجه پیش شدند - درین سال از پیشگاه عنایت حضرت بادشاه دریا دل جهان نواز نوزده لک رویه ببادشاهزادهای عالی مقدار و امرای نامدار و غیره بطریق انعام مرحمت شد *

شروع سال دوازدهم جلوس میمنت مانوس و ملازمت نمودن علی صردان خان بعد از آمدن قندهار

روز شنبه غره جمادی الثانی سنه یک هزار و چهل و هشت هجری بخیر و خوبی شروع شده آرایش بزم بهجت و سرور و پیراستگی انجمن حضور نظاره فویب و دلپسند آمد - چون پیش نهاد همت والا قطع مراحل سفر بود لاجرم زیاده بر یک روز متوجه آرایش محفل بهشت آئین نگشته دوازدهم باغ انباله را که حسب الامر بیگم صاحب عمارتی نو در آن صورت اتمام یافته بود از نزول اشرف ثانی ائین فردوس برین ساختند - و از آنجا در دو کوچ بسرهند تشریف ارزانی فرموده و پنج روز برای سیر و تماشای باغ و عمارات اطراف تالاب و چوتره ماهتابی میان این که

باهتمام میرعلی اکبر کروری سرهند صورت اتمام یافته بود مقام نموده متوجه پیش شدند - درین مقام سکپال عاج با یراق طلا و پوشش خاصه سمور مصکوب خاندان قلی ملازم علی مردان خان که عودداشت خان مذکور با درازده رومی که والی ایران بعد از فتح ایروان بقندهار فرستاده آورده بود مرحمت نمودند - و رومیان مذکور بانعام خلعت و چهار هزار روپیه نقد سرافرازی یافته برطبق تمنای خاطر رخصت وطن یافتند *

بهرام ولد صادق خان بخدمت بکاللی از تغیر عارف بیگ امتیاز یافت - و برگشته بنهنده که چهل و یک لک دام جمع دارد از روی عنایت بعلامی افضل خان انعام مرحمت شد - بیست و دوم جمادی الثانی صفدر خان که از ایران مراجعت نموده جریده بدرگاه والا رسیده بود هزار مهر بطریق نذر و نه اسپ عراقی بر سبیل پیشکش گذرانید - غرض رجب بقلیج خان فرمان شد که غیرت خان ولد یوسف خان تکبیه را از اصل و اضافیه بمنصب سه هزار دو هزار سوار و محافظت قلعه بست با توابع و میرزا محمد خواهر زاده بنگاهدانی قلعه زمین داور و منصب هزارمی پانصد سوار سرافراز دانسته رخصت بخدمات مامور نماید - و بسعید خان بهادر حکم شد که صوبه داری قندهار بعهده قلیج خان مقرر دانسته با لشکر ظفر اثر بکابل بیاید - و پس از نزول بدارالسلطنت لاهور به تعجیل آمده سعادت ملازمت اقدس حاصل نماید *

دهم بر گذار قالیاب راجه تودرمل و وزیر خان صوبه دار لاهور و شاه قلیج خان فوجدار کافکرة و بختیار خان فوجدار لکهی جنگل از زمین بوس درگاه جهان پناه سرافرازی یافته هرکدام در خور حال نذر گذرانیدند - پانزدهم رجب موافق غرض آذر کشور خدیو دین پناه از باغ هوشیار خان صافند خورشید انور دولتخانه زمین زمین را شرف خانه ساخته بدولت خانه

لاهور متوجه شدند - و در تمام راه روی زمین را درم افشان و زر ریز ساخته
 بساعت سعید اورنگ نشین سپهر اقبال و اکلیل گزین افسر جاه و جلال
 گردیدند - حسب الحکم معلی معتمد خان میر بخشش و تربیت خان دوم
 بخشش تا بدرواز خاص و عام پذیره شده عالی مردان خان را باعزاز تمام
 ببارگاه عالم پناه آورده بشرف استلام عتبه فلک رتبه رسانیدند - خان معزالیه
 بعد از ادای آداب معهوده هزار مهر نذر گذرانیده بعنایت خلعت خاصه
 و چار قب زرد روی و جیغه مرصع و خنجر مرصع با بهولکتاره و شمشیر مرصع
 و منصب شش هزاری ذات و سوار و دو اسب دیو زان پری پیکر با زین
 مرصع و مطلا و چهار فیل اهرمن نژاد خجسته منظر از آن جمله فیل کوه شکوه
 نام بپراق نقره و بوشش زربفت بتازگی مایه ارجمندی و پایه سر بلندی
 یافت - و انعام حویلی اعتماد الدوله که بهترین منازل دار السلطنت است و در
 صفا و پاکیزگی قرین ندارد خمیمه مراحم عمیده گردید - سوای حویلی آنچه از
 تاریخ روانه شدن قندهار تا این روز بخان مرکز مرحمت شده یک لک روپیه
 قیمت داشت و عنایات دیگر که بدفعات بر روی کار آمده در محل خرد گذارش
 خواهد یافت - ده کس از نوکران معتمد آن خان والا شان با انعام خلعت
 و بیست هزار روپیه نقد سرافرازی یافتند - از آنچه حمله حسین بیگ و علی بیگ
 که قرابت قریبه به عالی مردان خان داشتند بخلعت و خنجر مرصع هشت
 دیگر بخلعت سر بلندی یافتند - یادگار بیگ ایالتی ایران که در لاهور بجهت
 سرانجام بعضی امور مانده بود درین تاریخ باز بشرف ملازمت رسیده
 بعنایت خلعت و خنجر مرصع و انعام بیست هزار روپیه کامیاب گشته
 دیگر باره رخصت انصراف یافت - از روز رخصت تا تاریخ ملازمت دو
 لک روپیه نقد و پنجاه هزار روپیه را جنس بلو مرحمت شد -
 و برای شاه صفی مراحمی و پیکاله مرصع بقیمت پنجاه هزار روپیه معسوب

مومنی الیه ارسال یافت - چون قندهار آب روان و حدایق جنت نشان داشت و از دیر باز طبیعت علی مردان خان بتماشای آب و سبزه خوگر بود لاجرم از روی عنایت صوبه کشمیر را از تغیر ظفر خان که نعم البدل قندهار بلکه بلطافت آب و هوا و کثرت انهار و اشجار سرآمد متفرهات است و تفرج شگوفه و گل و طراوت سبزه‌های شاداب نوخیز و جوش سمن زار تازه رسته عبیر بیز ایام بهارش یاد فردوس برین می دهد مرحمت نموده بعنایت خلعت خاصه با نادری و خنجر مرصع با پهلوانک‌تاره و برخی اقمشه نفیسه هندوستان جنت نشان و تدری پشمینه کشمیر و پنج لک روپیه نقد کامیاب ساختند - و از وفور یافت پاندان میذا کار مملوبه پان خاصه با خوان و سفلدان طلای ساده عنایت نموده فرمودند که بخوردن پان که از گزین نعمای سواد اعظم هندوستان است اعتیاد نماید *

خان دوران بهادر نصرت جنگ که در کابل همراه بادشاه زاده والا گهر محمد شجاع بهادر بود بموجب فرمان قضا نشان با اینهمه جسمت در هفده پیر از اتک بایلغار آمده ملازمت نمود و بمرحمت خلعت خاصه با چاقرب سر بلندی یافت - پیشکش صفدر خان پانصد اسپ عراقی و اصناف اقمشه نفیسه ایران از نظر انور گذشته پنج لک روپیه قیمت آن مقرر شد - چون خان مذکور خدمت رسالت را بکمال سنجیدگی و فهمیدگی بتقدیم رسانیده یک لک روپیه پیشکش شاه گذرانید و باعیان دولت نقد و جنس بسیار بطریق سوغات فرستاده پنججاه هزار روپیه بمحسین مهماندار تکلیف نمود - شاه از وضع پسندیده و اخلاق حمیده او بغایت خوشوقت شده یک مرتبه بخانه اش آمد - و نه هزار تومان که دو لک و هفتاد هزار روپیه باشد نقد و هشتاد اسپ عراقی با برخی اشیا بدفعات باو داده انعام تلافی نمود - لاجرم بوسیله این خدمت مورد

عواطف بیکران آمده منظور نظر مراحم بی پایان گشت - بعلامی افضل خان
و شایسته خان و وزیر خان و صفدر خان و جعفر خان و چندی دیگر خلعت
زمستانی مرحمت فرمودند *

ششم ماه سعید خان بهادر ظفر جنگ از یساق قلدهار مراجعت
نموده با پسران بزمین بوس درگاه والا استسعاد پذیرفت - و بعنایت
خلعت و چار قب طلا دوزی و جمدهر مریع با پهلوانداره و شمشیر
مرصع عز امتیاز یافته محسود امثال و اقربان گشت - یوسف خان از اصل
اضافه بمنصب سه هزاری سد هزار سوار و صوبه داری ملتان و جان نثار خان
بمنصب دو هزار و پانصدی و دو هزار سوار از تغیر او بحراست بهکرو
بکنتار خان بمنصب هزار و پانصدی و هزار و پانصد سوار و فوج داری سیوستان
سر افزای یافته کامیاب دولت گشتند - بیست و ششم منزل علی مردان
خان از ورود مسعود مرکز دایره سعادت گشته موطن فیض گردید - خان
تاعده دان مواسم پا انداز و نثار بجا آورده اسپ و اقمشه بقیمت یک لک
روپیه از نظر اشرف گذرانید و همگی بمحتل قبول در آمده بعنایت اسپ
عل بی بها نام با ساز طلا میثاکار سر افزای یافت - و از اقسام جواهر و مرصع
آلات و نفایس اقمشه و اسپان عراقی و ترکی و شتران نر و ماده که همگی پنج
لک روپیه قیمت داشت بابت پیشکش وزیر خان از فخر فیض اثر گذشت -
میر یحیی کلبلی که از جانب نذر محمد خان بنظم بدخشان می پرداخت
اراده بندگی درگاه از آنجا آمده شرف ملازمت دریافت - و بخدمت
دیوانی کابل از تغیر شیخ عبد الکریم و منصب پانصدی سد سوار و انعام
چهار هزار روپیه سر افزای حاصل نمود - و عبد الکریم مذکور بدیوانی سوار
دشاهزاده عالی مقدار محمد دارا شکوه عز امتیاز یافت - علی بیگ
نورپش عالی مردان خان بخلعت و انعام چهار هزار روپیه و نفویض

خدمت نظم و نسق صوبه کشمیر به نیابت امتیاز یافت - بسیف خان صوبه دار اکبر آباد حکم شد که چون مملکت بنگاله بشاهزاده محمد شجاع دینولا مرحمت شده بسرعت هرچه تمام تر از اکبر آباد به بنگاله شتافته تا رسیدن آن والا گهر از صوبه مذکور با خبر باشد - کفایت خان بدیوانی قندهار و صفدر خان بعنایت خلعت خاصه و جمدهر مروج با پهلوانخانه و فیل و حکومت اکبر آباد و سعید خان بمرحمت خلعت خاصه و جیفه مروج و دو اسب با زین طلا و مطلا و فیل و پسرانش بعنایت خلعت و اسب سر بلند گردیده هر کدام بمکان خود رخصت یافتند *

درین ایام چون وزیر عطار تدبیر نیکو محضر افضل خان که از وسط ایام بادشاهزادگی سوای ایام قدرت تا الیوم سر انجام مهمات بدیوانی سرکار والی آنحضرت بدو تفویض یافته در حسن خلق و سلامت نفس و کمال نیک ذاتی و خیر خواهی خلایق سر حلقه نیکان روزگار بود درین مددت از لذت طول عمر بل عرض آن استیفا حظ او فرزندگی نموده به نهایت خوبی سن به هفتاد رسانیده بنابر حال متعدده که عمده آنها کبر سن باشد درازدم شهبان دفتر حیات بر چیده بهجت رفع حساب بدیوان اعلی عالم بالا رجوع نمود - فرمان عالی شان بنام اسلام خان صادر شد که چون خدمت جلیل القدر وزارت باور تجویز شد بمجرد رسیدن بسیف خان عازم درگاه عالم پناه گردند - و عذر شد که تا رسیدن خان مذکور امور دیوانی در حضور اشرف مشخص می شده باشد و مطالب جزئی را دیانت رای دفتر دار خالصه سرانجام دهد - و سیاهه تنخواه جاگیر جمع خان بعرض رسانیده اسناد قبول و غیره بمهر و رسالت او به ثبت رسد - شانزدهم اموات خان برادر افضل خان و در پسر او عنایت الله که خان مغفور به فرزندی برگرفته بود و فضل الله را بخاعت بر نواختند *

روز یکشنبه هژدهم شعبان مطابق چهارم بهمن ماه الهی بزم جشن وزن شمسی آغاز سال چهل و هشتم عمر جاوید قرین در شاه برج دارالسلطنت که بنا بر رفعت رشک فرمائی زیبا طارم سپهر میثا است انعقاد پذیرفت - و سایر رسوم این روز طرب اندوز از وزن و نثار و داد دهی و کام بخششی خواص و عام بظهور پیوست - درین روز برکت اندوز منصب بادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه از اصل و اضافه بیست هزاری ده هزار سوار قرار یافته شاهزاده مراد بخشش را که پانصد روپیه روزیانه داشت بمنصب ده هزاری و چار هزار سوار و عنایت علم و نقاره و تومان و توغ سر بلند گردانیدند - راجه جسونت سنگه باضافه هزار سوار بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو اسبه و راجه رای سنگه باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری دو هزار سوار وسعادت خان بمنصب دو هزار سوار و پانصد سوار و امانت خان بمنصب هزار سوار و دویست سوار و عنایت الله ولد خان مذکور بخدمت عرض مکرر فرق مباحثات برافراخت - و عبد الرحمن واد صادق خان از اصل و اضافه بمنصب هزار سوار چهار صد سوار افزا گشتند - رشیدای خوشنویس بخدمت داروغگی کتاب خانه از تغیر عبد الرحمن و دیانت رای بخطاب رای رایان عز امتیاز اندوختند *

چون بعد از اطفائی نیران فساد بنذیله و استیصال او با اهل و عیال پرتیجی راج نام کودکی از فرزندان او سرود را چفیت نام بنذیله دست آویز قننه و فساد ساخته و جمعی از مفسدان فراهم آورده برعیلی اسلام آباد مزاحمت می رسانید اگرچه باقی خان فوجدار آنجا حتی المقدور در تاخت و باخت کوتاهی نمی کرد لیکن از عهده تغذیه واقعی نمی توانست برآمد - لاجرم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را حکم شد که خدمت فوجداری بعهده خود دانسته در قتل و اسیر و قلع و قمع آن جماعت سعی نمال بجا آورد

عنوانی که نام و نشان از آن قوم نا پاک بر روی زمین نماند - و شایسته خان
صوبه داری بهار و بغایت خلعت و جمدهر و اسپ با یراق طلا سربلند
گردیده روانه آنصوب شد *

چون بیست و سوم ذی حجه سال هفتم جلوس دختر میرزا رستم
مغربی که جلیله بادشاهزاده والا گهر شاه شجاع بهادر بود از جهان
فانی در گذشت بذبران صیده اعظم خان را برای آن کامگار خواستگاری
نموده بودند - و خان مذکور او را مصحوب والده و برادرانش میر
خلیل و میر اسحق بدرگاه معلی فرستاده بود - هشتم شوال پنجاه هزار روپیه
جواهر و مرصع آلات واقمشه و پنجاه هزار روپیه نقد بطریق ساجق مصحوب
معتد خان و مکرم خان و عمده النساء سنی خانم مذکور فرستادند -
بنابر آنکه ساعت رخصت بادشاهزاده عالم نزدیک بود و هنگام عقد بعید
حکم فرمودند که آن بانوی حرم عصمت و اقبال را با والده و برادرش میر
اسحق روانه بنگاله نمایند که در ساعت مقبر بآئین معهود روزگار کار خیر را
صورت سرانجام دهند - ذوالقرنین فرنگی در جایزه تصفی که بغام نامی
ساخته بود انعام پنجاه هزار روپیه و خلعت یافت - سلیم شاه شاهزاده محمد
شجاع بهادر را بغایت خلعت خامه و مرصع آلات و اضافه سه هزار
بمنصب پانزده هزاری نه هزار سوار سرافراز ساخته دستوری بنگاله دادند -
و بادشاهزاده عالی مقدار محمد اورنگ زیب بهادر را نیز بهمین منصب
پانزده هزاری نه هزار سوار و بغایت خلعت و دو اسپ با ساز طلا سرافراز
گردانیده بدولت آباد ارسال فرمودند *

نهیضت موکب همایون بصوب کابل

چون از آن باز که روی سریر خلافت مصیر از جلوس مبارک حضرت

بادشاه والا مرتبت زینت تازه یافته مجاری کاروبار سلطنت و امور دین
 و دولت بر نهج استقامت جاری گردید بلکه طبعه کابل از پرتو نزول انور مطرح
 انوار سعادت و مهبط آثار یمن و برکت نشده بود لاجرم تماشای آب و سبز
 آن دیار فیض آثار دامنگیر طبع اقدس شده خاصه جذب خواهش قلوب
 سکنه آن دیار متحرک داعیه آنصوب گشت - و هم آگاهی بر مداخل
 و مخارج ولایت ماوراء النهر و قابوی وقت و تسخیر مملکت موردی
 باعث این سفر گردید - لاجرم شب یکشنبه نهم شوال سنه یک هزار و چهل
 و هشت هجری از دارالسلطنت لاهور بساعتی مسعود ماهجه مهر شعاع
 لولای نصرت انما بصوب کابل ارتفاع یافت - و چون مکرر خبر آمدن شاه
 صفی والی ایران بقندهار بسمع اشرف رسیده بود حکم معلی بشرف نفاذ
 پیوست که جوهر شمشیر بسالت گوهر درج خلافت شاهزاده محمد
 داراشکوه بافواج بکرم امواج و توپ خانه والا پیش از توجه اشرف از آب
 نیلاب گذشته تا ورود موكب معلی در نوشهر توقف نمایند - لاجرم در وقت
 رخصت خلعت خاصه با نادری مروارید دوزخی و جیغه مریع و تسبیح اعل
 و زمرد بقمیت یک اک رویه که در نخستین رخصت بادشاه فلک جلا
 بصوب دکن حضرت جلالت مکانی عنایت فرموده بودند و جمده مریع
 با پهلوتاره و شمشیر و سپر خاصه و دیو بست اسپ از آنجمله بواسط یکی
 با ساز مریع و دیگر با زین طلائی میفکاک و پنج فیل نر و ماده و ده اک رویه
 فقد مرحمت فرموده بکمال عز و شان رخصت فرمودند - و از فرط عطوفت
 بده نوکر پیش علوفه آن بلند اختر نیز خلعت عنایت شد - و از بندهای
 بادشاهی خان دوران بهادر را بمرحمت خلعت و خنجر مریع
 با پهلوتاره و شمشیر مریع و دو اسپ با ساز طلا و فیل با براق نقره نوازش
 فرموده فدایی خان و راجه جگت ساند و سعادت خان و ذوالفقار خان

بخشی این لشکر و عبد الرحمن واقعه نویسن بمرحمت خلعت و اسب و گروهی دیگر را بخلعت معزز ساخته تعینات فوج آن والا گهر نمودند - و راجه رای سزگه بخلعت امتیاز یافته بخدمت بادشاهزاده مرخص شد - علی مردان خان بعلایت خلعت و فیل و جیغه و کمر بند مرصع و فیل با ساز نقره مفتخر گشته رخصت کشمیر و وزیر خان خلعت و جمدهر مرصع یافته رخصت لاهور یافتند - بعبد الله بیگ و اسمعیل بیگ پسران علی مردان خان در فیل بچه علایت شد - علایت الله برادر زاده افضل خان بمرحمت خلعت و خطاب عاقل خان بلند پایه گردید - و از تغییر ملتفت خان بدیوانی بیوفات و اسحق بیگ یزدی بدیوانی سرکار بیگم صاحب و خطاب حقیقت خان و خدمت عرض مکرر از تغییر علایت الله معزز گردید - و داروغگی داغ و تصحیح منصبداران از تغییر علایت الله بدیانت خان مفوض گشت - و خدمت فراول بیگی از تغییر خلیل الله خان برادر کام نبیره میرزا رستم صفوی مقدر شد - و صف شکن راند میرزا حسن صفوی از تغییر مراد کام قور بیگی شد - رای سزگه بخدمت دیوانی لاهور از تغییر بهاری مل که اورا بجای محمد رشید خان درانی دیوان ملتان گردانیدند مقدر گشت *

پانزدهم ذی قعدة سنه یک هزار و چهل و هشت هجری جشن آغاز نوروز برکنار آب چناب که بعد از بت و گوارائی رشک انهار جنت است حسن ترتیب یافته مجموع مراسم عیش و انبساط بوقوع پیوست - و بمن خلد آئین شرف آفتاب در منزل حسن ابدال که بدلکشائی و فرح افزائی بهترین منازل این راه است زینت افزای خرمی و خوشدلی گشته افزایش مراتب بارباب مناصب و وظایف و اصحاب رواتب باضعاف قرار داد خاطر بعمل آمد - سرو جوئدار کامرانی شاهزاده محمد داراشکوه درین منزل از نوشهره بعنوان استقبال آمده با خان دوزان و سعید خان و راجه جی سزگه و بهادر

خان و فدائی خان و نجات خان و راجه جگت سنگه از دریانت سعادت ملازمت کامیاب مآرب گشتند - و راجه جی سنگه مالای مروارید مرحمت شد - روز دیگر خان دوران و سعید خان رخصت معاودت نوشهره یافته و راجه جگت سنگه بغوجدارچی بنگش بالا و پائین و غایت خلعت سر افراز گشته دستوری فراهم آوردن آذوقه و رسانیدن آن بکابل یافت - ده روز درین منزل مقام فرموده بعد از سه کوچ از آب اتک عبور نموده سواد نوشهره را مخیم سراق جاه و جلال گردانیدند - و درین منزل فرمان قضا توامان بشرف نغان پیوست که جمیع بندهای درگاه فوجهای خود مسلح و مکمل و یسال بسته بترتیب جنگ صف در میدان جایجا بایستند - چون فرموده بجای آمد بادشاه فلک جاه فیل سوار تمامی سپاه نصرت دستگاه را که پنجاه هزار بقلم آمده مفصلاً مشاهده فرمودند و فدای آن از آن مقام کوچ نموده همعنان سعادت و همراکب اقبال متوجه مقصد گشته کوچ در کوچ متوجه کابل شدند - و افواج لشکر محیط امواج چون باد از کوهستان گذار نموده در روزی که خطه ساحت کابل از جوش جیش منصور که یاد از غوغای زخم صور میداد روکش عرصه متعشر گشت و از هول سطوت و ولایت اولیای دولت در عرصه بلخ و بخارا شور روز نشور بظهور پیوست اندالی و موالی کابل بل سایردعیت و سپاهی آن سرز بوم از فیض قدوم مبارک جانی تازه یافته فوج فوج باستقبال موکب اقبال شتافتند - و از پذیره خیل دولت پذیرایی انواع سعادت گشته منظور نظر عاطفت شدند *

تعیین شدن سعید خان بهادر ظفر جنگ بتنبیه و تادیب هزارجات حوالی کابل

چون از بی توجهی حضرت جنت مکانی در پرداخت امور دولت

خلل کلی بحال و عقد جزئیات امور خلافت راه یافته کار بجای کشیده بود که نظم و نسق معامله سرحدات مختلف گشته رتق و فتق مهمات ملکی و مالی مهمل و معطل شد - یلنگتوش فرصت وقت غنیمت دانسته بعضی از اویماقات هزارجات ثغور کابل را که همواره مطیع حاکم کابل بودند بزندستی منقاد خود ساخته از اطاعت ناظم صوبه مذکور باز داشته بود - درینولا که دارالملک کابل مضروب خیام دولت گشت حکم شد که سعید خان بهادر ظفر جنگ بتنبیه و تادیب هزارجات مذکور پرداخته از متابعت یلنگتوش باز دارد - و اگر آنها از عاقبت بینی پذیرای اطاعت بندهای درگاه گشته از تمرکز باز آیند بمال و جان امان داده امیدوار عنایت نمایان سازد - و اگر در مقام عصیان و طغیان پافشارده قبول این معنی ننمایند همه را به تیغ بیدریغ حواله نموده در نهب و غارت دقیقه از دقایق تاکید مهمل و نامرعی نگذارد - خان مذکور بمجرد وصول بدان سرزمین توکنازی و دست اندازی آغاز نهاده تمامی هزارجات را بر سبیل تاخت و تاراج پی سپر عساکر سیلاب مآثر ساخت - و اکثر سرزمینها را به قبضه تصرف درآورده بیست و هفت نفر سردار هزاره را همراه آورده سعادت ملازمت اشرف دریافت *

پروز جمعه شرف صفر متوجه زیارت مرقده منور حضرت فردوس مکانی و رقیه سلطان بیگم گشته بعد از طواف آن مکان متبرک بخیرات و تصدقات پرداخته پانزده هزار روپیه بخدمه آن مکان عطا فرمودند - بیست و چهارم بشکار قمرغه چنارنو تشریف فرمودند و یک صد و شصت رنگ و مار خوارشکار نموده برعایای آنجا که بجبهت قمرغه فراهم آمده بودند پنجاه هزار روپیه مرحمت کردند *

چون خبر نزول بادشاه جمجاه بامام قلیخان والی توران رسید

به نذر بیگ طغائی صاحب مدار خود اشاره نمود که ابواب دوستی
 بخان دوارن و سعید خان مفتوح ساخته بفروشد که ماوراء النهر در
 جنب مملکت هندوستان ولایتی است محقر اگر اراده تسخیر آن
 مرکوز خاطر اشرف باشد بعرض مقدس رسانیده ازین داعیه در گذرانند -
 و معروض دارند که هرگاه متوجه تسخیر خراسان گردند آنچه لازمه
 دوستی و خلت است ازین جانب باحسن وجهی بظهور خواهد
 پیوست - و نیز نذر محمد خان نامه مشتمل بر اظهار مراتب یگانگی
 با قدری تفسوفات ماوراء النهر مصحوب حاجی منصور که مرد فهمیده
 و آزموده کار است ارسال داشته محرک سلسله صلح و یکرنگی گشت - چون
 حاجی مذکور بوساطت اصالت خان و مکرمت خان که تا حوالی شهر
 باز رفته بودند آمده سعادت استلام عتبه فلک مقام در یافته نامه خان مذکور
 با هشتاد اسپ و پنجاه شتر و دیگر اشیا از قسم سمور و و شق بقیمت
 چهل هزار روپیه از نظر اشرف گذرانید و پرتو خورشید قبول و اقبال
 بر آن تافته حاجی مذکور بانعام بیست و پنج هزار روپیه نقد و خلعت
 و اسپ با زمین مطلا سرافراز گردید - محسن و عبد الله پسران او نیز بمرحمت
 پنج هزار روپیه و خلعت و اسپ با ساز طلا میداکار مبدایی گردیدند -
 ذوالفقار خان از تغییر خلیل الله خان بدایونگهی توپخانه سرافرازی یافت *

روز دو شنبه چهاردهم ربیع الثانی سال هزار و چهل و نهم جشن وزن
 قمری آغاز سال پنجاهم از سنین عمر ابد فرین ترین پذیرفته بجهت کامروایی
 محتاجان جسم مقدس که جان جهانست تن بهم سنگینی ذخایر بحر و کان
 داده همه را به فقراء و مساکین قسمت نمودند - قلیچ خان عویله دار قذقهار که
 بعزم آستان بوس والا روانه درگاه جهان پناه شده بود بادراک شرف ملازمت
 لازم البرکت سر بلند گشت - حاجی منصور بخلعت خلعت و شمشیر با

ساز طلا و پاندان مرصع طلا و پیانه طلا پر از لرگجه با خوانچه نقره و بیست و پنجهزار رویه سرافراز گشته برفقای او دو هزار رویه مرحمت گشت - چون یوسف خان ناظم ملتان تعینات صوبه عدم آباد گشته نجابت خان بمنصب چهار هزاره چار هزار سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافته بحکومت ملتان و قلیچ خان بخلعت خاصه و اسب با ساز طلا و فیل خاصه نوازش یافته رخصت قندهار گردیدند به دیددار خان حراست حصن کابل مقوض فرمودند - محمد اسحق خویش یادگار حسین خان را از تغیر رای کاسیداس بخشی و واقعه نویس صوبه کابل گردانیدند - میرزا محمد خواهرزاده قلیچ خان بخطاب خنجر خان سرافرازی یافت و میرصمصام الدوله از تغیر کفایت خان دیوان قندهار شد *

مراجعت اشرف از بلده کابل بصوب دار السلطنت لاهور

اگرچه تلافی بی اندامی ندر محمد خان که از غرور جوانی و جهل نادانی انواع خرابی در نواحی کابل بظهور آورده باعث آزار سکنه آن دیار گشته بر ذمه همت لازم و واجب بود اما چون امام قلی خان مجدد روابط صوری و معنوی و مدبر مناسبات قدیمی و جدیدی گشته بتازگی ابواب مکاتبات مفتوح داشته محرک سلسله معذرت گردید خدیو روزگار نخواستند که علاقه دوستی و روابط چند ساله خال پذیر گردد - لاجرم بیست و پنجم ربیع الثانی سنه یک هزار و چهل و هشت یک پهر روز برآمده براه بغلش بالا و پائین متوجه دار السلطنت لاهور گشتند - و از منزل چشمه خواجه خضر سعید خان را خلعت داده بدستور سابق بحکومت کابل رخصت دادند - و شاد خان را بخلعت و جیهه صریح و خنجر و شمشیر

با یراق طلا سرافراز ساخته با جواب نامه نذر محمد خان و یک لک روپیه اشیا روانه بلخ ساختند - وزیر خان چون در ایام حکومت با اکثر مردم لاهور سلوک ناهموار درمیان داشت تغییر ساخته معتمد خان را بخدومت مذکور و الله و بریدی خان را از اصل و اضافه بمنصب پنجهراری ذات و سوار و صوبه داری دهلی از تغییر غیرت خان سرافراز ساخته رخصت آنصوب دادند - بیستم جمادی الاول در منزل کوهات بشکار پنجاه و شش مار خوار و قوچ کوهی و چهارکاره بعنوان قمرغه پرداخته بیست و پنجم از پل نیلاب که بسفائن ترتیب یافته بود گذشته پس از طع هفت منزل ساحل بهت مضرب خپام عسکر نصرت فرجام گردید *

آغاز سال سیزدهم جلوس مبارک

روز پنجشنبه غره جمادی الثانیه سال هزار و چهل و نهم موافق ششم مهر آغاز سال سیزدهم جلوس مبارک نوید عشرت بعالمیان رسانیده نیرسان احسان سرور هفت کشور دنیا را سرشار افضال و تفضیل گردانید - دین روز بهجت افروز میرزا عیسی تبرخان حاکم ولایت سورتبه باضافه هزار سوار بمنصب پنجهراری ذات و سوار از آنجمله هزار سوار دو اسپه و سه اسپه سر بلند گردید - دوم جمادی الثانی علالت خان را بموحت خلعت خاصه و اضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری هزار و پانصد سوار بلند پایه گردانیده از تغییر معتمد خان میر بخش گردانیدند - و اصالت خان بعنایت خلعت خدمت بخشی گری دوم سر برافراخت - و پنجم کنار تالاب حضرت فردوس مکانی که در موضع کده از مضافات پوگنده بهیرو واقع است منزل اقبال شد - و هزار مهر برای ترمیم شکست و ریخت آن بجانشینار خان فوجدار حواله شد - از منزل جنداله خلعت خاصه و چهار اسپه محکوم شد قلی ملازم

علی مردان خان که در کابل از قندهار آمده ملازمت نموده بود فرستاده حکم فرمودند که در تاریخ ورود موکب معالی بدارالسلطنت لاهور از سجده بارگاه والا سر رفعت بعالم بالا رساند *

بیست و یکم جمادی الثانیه سنه یک هزار و چهل و هشت دولتخانه دارالسلطنت لاهور از نزول اشرف زب و زینت تازه یافته مورد فیض بی اندازه گشت - علی مردان خان از کشمیر آمده سعادت ملازمت اشرف دریافت و بعنایت خلعت با نادری و جیغه مرصع و اضافت هزاره ذات و سوار بمنصب هفت هزاره هفت هزار سوار و حکومت صوبه پنجاب با صوبه داری کشمیر محسود امثال و اقربا گردید - ششم رجب سال مذکور اسلام خان از بنگاله آمده جبهه اخلاص را بغبار سجده آستان سپهر نشان فروغ پذیر ساخت - و از سر نو منظور نظر عاطفت گشته بمخدمت دیوانی کل هندوستان و بعنایت خلعت خاصه با چار قب طلاورزی و قلمدان مرصع و اقطاع صوبه اوده سرفرازی یافت - و رقم عنایت تام برصفحه احوال او کشیده صدر نشین ایوان وزارت ساختند - و حکم شد که سیادت خان برادر او بضبط حکومت صوبه مذکور بپردازد *

چون والده ساجده حضرت مهد علیا ممتاز الزمانی در شصین ایام رحلت بعالم بالا نموده بود بمنزل آصف عفات بجهت داده هی ماتم زدها تشریف برده لوازم پریش بآئین شایسته بجا آوردند - خان مذکور یک لک روپیه پیشکش گذرانیده بعنایت خلعت خاصه و خنجر مرصع با پهلوتاره و دو اسپ عربی با زین طلا و فیل با ساز نقاره و ماده فیل مبله گشت - هفدهم منزل علی مردان خان بمقدم فیض توام سعادت آمود گردید - خان قاعده دان بعد اقامت مراسم یا انداز و نثار پیشکشی از جواهر و دیگر نفایس امتعه که قیمت آن قریب بیک لک روپیه بود گذرانید - راجه جی

سنگه بعد از آن خلعت سر بر افراخته بوطن دستوری یافت . از عرض داشت شاهزاده والا مقدر شاه شجاع که مصحوب مسعود نام ملازم خود از بنگاله فرستاده بودند خبر تولد پسر خجسته اختر او آخر شب یکشنبه دوم رجب سال هزار و چهل و نه و دختر نیک اختر روز چهارشنبه پنجم شهر مذکور رسیده خاطر فیض مآثر را خرم و فرحان ساخت - آن تازه نهال بوستان دولت و اقبال را به سلطان زین الدین محمد نامور و صبیغه صفیه را به گلرخ بانو بیگم موسوم ساخته خبر رسانیده را بانعام خلعت و شش هزار روپیه کامیاب گردانیدند *

جمدة الملکی اسلام خان بیست و پنج فیل با یراق نقره و پنججاه تانگن و دیگر امتعه بنگاله که سه لک و شصت هزار روپیه قیمت داشت بعنوان پیشکش بنظر اشرف در آورد - چون شب برات نزدیک رسیده بود علی مردان خان بعنوان ایران صحن خاص و عام و تمام در و بام دولت خانه را بطرز تازه چوب بندی کرده و از تختها طاقها و مشبکهای مختلف الاحوال نمودار ساخته بانواع بدیع و روشن غریب چراغ افروزی نمود - شمع شبستان عز و جلال چراغ دودمان دولت و اقبال در آن خجسته انجمن که مرتبه فوقانی از پرتو انوار شمعهای کافوری مرصع لکن فروغ بخش طایم چارم بود و مرتبه تحتانی از اشتعال مشاعل زین و سیمین روی زمین را چون چهار شب زنده داران نورانی نمود - و زینت افزای اورنگ جهانبانی گشته حکم سردارن آتشبازی که در صحن خاص و عام و جانب درشن چیده بود فرمودند - و مبلغ دو هزار روپیه بذیارسندان و محتاجان عطا فرموده ملا عبدالحکیم و ملا فاضل را بانعام چهار صد اشرفی کامیاب گردانیدند - بیست و ششم ملا معتمد خانی روانه عالم بنا گردید *

احداث شاه نهر باهتتم علي مردان خان

چون علي مردان خان بعرض مقدس رسانيد كه يكي از همراهان اين بنده در حفر قنوت وقوف و مهارت تمام دارد و تعهد مي نمايد كه از جامي كه آب دريائي راوي از كوهستان برآمده بر زمين هموار ميرود نهری كه آب آن به بساتين دارالسلطنت لاهور خاطر خواه رسد جدا كرده بيارد - از آنجا كه توجه عالم آرای بهار گلشن كامراني آبروی حديقۀ سلطنت و جهانباني بر آرايش باغ و بساتين زياده از اندازه است و توجه والا همه وقت بر تعبیه مصالحه رفاهيت عباد و آبادي بلاد مصروف مبلغ يك لک روپيه كه دانايان اين فن برآورد نموده بودند حوالۀ خان والا شان نمودند - خان مذکور معتمدان خود را باهتتم اين كار گذاشته فرمود كه از موضع راجپور كه بجانب نورپور واقع است و از آنجا تا دارالسلطنت لاهور مساحت زميني كه آب در آن جويان نمايد چهل و هشت و نيم كروۀ جريدي بود شروع در حفر نهر نمايند - بعد از آنكه اين كار بانجام رسيد آب چنانچه بايد نيامد صد هزار روپيه ديگر حوالۀ بندهای درگاه صاحب وقوف شد تا آب خاطر خواص برسد - كار پردازان از بيوقوفي و عدم مهارت پنجاه هزار روپيه بر مرمت آن صرف نموده كاري نتوانستند ساخت - حسب الحكم اشرف جامع كمالات صوري و معنوي ملا علاء الملک توني كه از آب ترازو و علوم غريبه وقوف تمام دارد تا پنج كروۀ نهر آورده علي مردان خان را بكمال داشته سي و دو كروۀ راه نو بر نموده آب وافر آورد - چنانچه از سال شانزدهم جلوس تا حال كه سال سيم است آب وافر بی فقور بپاشات مي رسد *

درين ايام نهم رمضان المبارک سال هزار و چهل و نه هلالی عوضداشت گوهر اكيليل خلافت و سروري نير اوج سلطنت و بر ترمي بادشاهزاده محمد

اورنگ زیب بهادر مشتمل بر تولد فرزند سعادت‌مند از بطن صبیغه رضیه زمینفدا، راجور در نواحی متہرا بتاریخ روز پنجشنبه چهارم رمضان المبارک سال مذکور و التماس نام با هزار مہر نذر نظر بیگ نام ملازم آن والا گہر بنظر مقدس گذرانیدہ مسرت پیرای خاطر فیض مظاہر گردید - بادشاہ عالم پناہ آن ثمرۃ القواد را بمحمد سلطان موسوم ساخته نظر بیگ را بانعام خلعت و اسب و ہزار روپیہ بر فواختہ خلعت خاصہ و اسب عربی با زین طلا بآن قرۃ باصرہ دولت و کامرانی ارسال فرمودند *

رسیدن سیستانیان بحوالی بست و شکست خوردن از اولیای دولت

چون عزت خان قلعدار بست از راہ عدم تدبیر محافظت حراست قلعہ خنشی بعهده عبدل نام سیستانی واگذار شدہ بود و او پنهانی بحمزہ پسر ملک جلال الدین کہ حکومت آنجا داشت نامہ و پیغام داشت و وعدہ دادن قلعہ می نمود و او بتأثر ملاحظہ جرات درین باب نمی توانست نمود - تا آنکہ یکی از دوستان او باو نوشت کہ در مجلس شاہ مذکور میشود کہ تو با صوبہ دار قندھار ساختہ - حمزہ از روی اضطرار در وقتی کہ قلیچ خان بجهت حصول سعادت ملازمت بکابل آمدہ بود قابو یافتہ سیالہ نام غلام خود را با جمعی بجهت تسخیر قلعہ خنشی فرستاد - عبدل مخدول او را بہ قلعہ در آوردہ مردم عزت خان را کہ جمعی قلیل بودند بقتل رسانید - درین اثنا قلیچ خان بقندھار رسیدہ لطیف بیگ نام نوکر خود را با جمعی از احدیان و تابینان خود روانہ نمود - آن مرد مردانہ با دلیری تمام روبہ قلعہ آوردہ بمحاصره پرداخت - حمزہ بعد از استماع این معنی جمعی کثیر را بمدد محصوران فرستاد - لطیف بیگ بتأثر مصلحت از پای قلعہ برخاستہ

آن روی آب هیرمند پنجگروهی خنشی آمده توقف نمود و احوال و اسباب در آنجا گذاشته آماده جنگ گردید - متخایل از برگشتن لطیف بیگ دلیر تر شده جلد و چابک از آب هیرمند گذشته هنگامه آرامی پیکار گردیدند - لطیف بیگ بدامن زنی کوشش شعله افروز آتش کین گردیده جمعی کثیر را در حمله اول بقتل رسانید - و بقیه السیف را که عنان اختیار از دست داده بی پا شده بودند راهی راه فرار گردانید و لوازم قتل و اسرا را قرار واقع بجا آورده در سرسواری قلعه خنشی را نیز مفتوح ساخت - قلیچ خان بعد از استماع این خبر خنجر خان را با دو هزار سوار بجهت تاخت و تاراج سیستان رخصت کرد - خان مذکور باتفاق لطیف بیگ خرابی بسیار در آن ملک بظهور رسانیده عبدال حسب الحکم اشرف بقتل رسیده مال و مغانش ضبط سرکار خالصه گردید *

پانزدهم رمضان بادشاهزاده والا گهر سلطان مراد بخش با علی مردان خان و اسلام خان و جعفر خان و بخشیان عظام باستقبال گوهر تاج دولت و بختوری زینت افزای انجمن سلطنت و سوزی سلطان محمد اوزنگ زیب بهادر دستوری یافته بآئین شایسته تا هنگام حصول دولت ملازمت همراة بودند - آن گرامی اختر اوج خلافت بعد دریافت سعادت ملازمت و گذرانیدن هزار مهر بر سبیل نذر و یک فیل بنقیمت پنجاه هزار روپیه با یراق طلا بعنوان پیشکش بعفایت خلعت خاصه و اسب عربی تمام عیار نام سر بلندی یافته عنان نوزد دولت بدست آورد - چون بعرض مقدس رسید که راجة رامداس نوزی رخت هستی بریست امر سکه نبطه او را از اصل و اضافه بمنصب هزاره شش صد سوار و خطابت راجگی مهابی گردانیدند - و صیانت حصن نورد و نواحی آن بدستور جدش بدو تفویض نموده آن نواحی را در اقطاع

او مرحمت فرمودند - دوم شوال برای عیادت پمین الدوله که ماده فالج دست راستش را از نیروی گیرائی باز داشته بود تشریف فرمودند - چارم شوال سال هزار و چهل و نه مطابق هشتم بهمن جشن وزن شمسی آغاز سال چهل و نهم به تزئین بادشاهانه آذین یافت - شاهزادهای کامگار و امرای نامدار بظایر رسم ادای لوازم شادی و مراسم مبارکبادی تسلیمات نیاز آیات بجا آورده پیشکش لایق گذرانیدند - درین روز مسرت اندوز سواران منصب هر یکی از نیر اوج خلعت و کامگاری شاه شجاع و بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر که پانزده هزاری ذات و نه هزار سوار بود شش هزار سوار دو اسپه سه اسپه مقرر کردند و ده لک روپیه بشاهزاده محمد اورنگ زیب بطریق انعام مرحمت فرمودند - و شاهزاده محمد مراد بخش باضافه هزار سوار بمنصب ده هزاری پنج هزار سوار ممتاز شدند - و علی مردان خان بعنایت خلعت و اضافه سه هزار سوار دو اسپه سه اسپه از جمله منصب او که هفت هزاری هفت هزار سوار بر آوردی بود عز امتیاز یافت - و فیل خاصه با ساز نقره و ماده فیل خاصه با ساز نقره ضمیمه عنایات شد *

پنجم منزل شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از وزیر مسعود واکش قصور و منازل بهشت مسعود گشت - آن والا کهر و دیات مراسم معهود بجا آورده اقسام جواهر و سرخ آلات و پنجاه فیل نر و ماده با براق نقره که قیمت همگی شش لک روپیه باشد پیشکش نموده - حسب الامر اشرف علی مردان خان خلعت خاصه چهار قب و جمده سرخ و وزیر خان و جعفر خان خلعت با فرجی و بصالت خان و امالت خان خلعت عنایت نمودند - شافزدهم بر ناکسوس دیات و اقبال سوار شده بموضع خاندور که جمال خان قراول در آنجا قریب دو هزار سیصد نفر سوار و چکاره از

اطراف رانده بدام آورده بود تشریف بردند - سه صد را زنده گرفته باقی را آزاد فرمودند - هرناظه مهپاتر بعنایت اسپ و فیل و یک لک دام نقد نوازش یافت - قزلباش خان را از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و سی هزار سوار و حراست قلعه احمد نگر و مرشد قلی علی مردان خان را بدیوانی پنجاب سرافراز ساختند *

آتش افتادن در اکبر نگر و سوختن حویلی بادشاهزاده محمد شجاع بهادر و سایر کارخانجات

بعرض مقدس رسید که ششم شوال سال حال بحسب قضا و قدر از رزش ضرر و تعدی جهنم آتش بشهر اکبر نگر در گرفته در اندک فرصتی بعمارات بادشاهزاده محمد شاه شجاع بهادر رسیده در طرفه العین همه جا منتشر شد بمرتبه که فرصت برآمدن مردم محل گشته - بحسب ضرر بادشاهزاده نردبانی جانب دریچه درشن گذاشته بدشواری تمام با اهل محل و خدمتگاران از آن راه فرود آمدند - بعد از آنکه آتش به بنگله جهنم نیز رسید از جمله جمعی که مانده بودند بعضی خود را از بام افکنده مجروح و مسبور گشتند و چندی بسلامت برآمده هفتاد و پنج کس از خواد محل سوختند - و از جواهر خانه و کمره خانه و توشک خانه و تمامی کارخانجات سوخته از هیچ چیز جز خاکستر اثری نماند - خاقان عالم نواز بعد رسیدن این خبر فرمان مشتمل بر عواطف بسیار با دو لک روپیه نقد و دو لک روپیه جواهر و اقمشه بآن والا گهر و یک لک روپیه زیور برای فرزندان آن دره التاج دولت و اقبال ارسال نمودند *

تشریف شریف بسیر و گلگشت

کشمیر دل پذیر

چون کَشش خاطر عاطر بتفرج گل و سبزه کشمیر داپذیر زیاده از حد بود لاجرم اوایل فصل بهار که هنگام طلوع الوان گلهای شبنم آموذ آبدار و وقت ظهور شاهدان انوار از مطالع گلبن و مناظر شاخسار است بیست و پنجم شوال موافق غره اسفندار از لاهور برآه پنوج متوجه کشمیر شده یمین الدوله آصف خان را بسبب عارضه استسقاء در لاهور گذاشتند - غیرت خان را بخدمت قلعداری لاهور و علی مردان خان را بعنایت خلعت خاصه و خنجر مرصع سر بلند گردانیده رخصت دارالسلطنت که در صاحب صوبگی او بود نمودند و خلیل الله خان را بخدمت قراول بیگی از تغیر مراد کام سر بر افراختند - هشتم ذی قعدة بنذار آب چذاب پادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر را بمرحمت خلعت خاصه و سرپیچ لعل و مروارید که یک لک پنجاه هزار روپیه ارزش داشت و تسمیه مروارید که سه قطعه لعل و چهار قطعه زمرد درو منتظم بود بقیمت پنجاه هزار روپیه و جمدهر و شمشیر و ترکش خاصه و کمر مرصع و بعضی مرصع آلات و درو بست اسب از آنجمله یکی با زین طلا و فیل با براق نقره و ماده فیل معزز گردانیده رخصت دولت آباد فرمودند - و شاهزاده مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و جیغه مرصع و جمدهر و شمشیر مرصع و دو اسب با زین طلا میثاکار و فیل با براق نقره و ماده فیل سر افراز ساخته حکم فرمودند که به بهیوه رفته توقف گزیند و هرگاه فرمان بود روانه کابل شود - و وزیر خان بمرحمت خلعت و اسب و دیگر بندها بعنایت خلعت نوازش یافته در خدمت آن والا گهر متعین گشتند - واجد جمودت ساکنه در خلعت و اسب با زین

طلا عنایت نموده بوطن رخصت کردند الله ویریدی خان از دهلی آمده شرف اندوز ملازمت گردید - و مکرمات خان را حکم شد که از لاهور برای سرانجام آذوقه کابل و قندهار و تنظیم و تنسیق دیگر امور بدان صوب راهی گردد و دوازده هزار مهر از زر وزن بدر حواله شد که بمستحقان آن دیار قسمت نماید - و حکم اقدس بندگان پیوست که مهین پور خلافت یک منزل عقب اردوی گیهای پوی و جعفر خان عقب آن غرض ناصیه سلطنت و سایر بندگان عقب جعفر خان بره نوریدی در آیند و از آنجا قریب دولت و کامرانی کوچ بکوچ متوجه شده از تماشای گل و شگوفه در هر منزل داد نشاط و شادمانی می دادند تا آنکه در منزل تهذه غرض فروریدی ماه موافق سه شنبه بیست و ششم ذی قعدة سنه یک هزار و چهل و نه هجری جشن نوروز دل افروز و بزم بهشت آئین بر ساحل نهر کوثر اثر صورت تزئین پذیرفته وقت و مقام مقتضی طرب و نشاط و زمین و زمان محرک سلسله عشرت و انبساط گردید - و شب این روز مسرت اندوز بافروزش شمع و چراغ گیتی افروز روکش روز شد - چون راه پیر پنجال بکمال صعوبت و دشواری گریوهای شخ و بسیاری برف واقع شده در اواخر فصل خریف تا اوایل بهار عبور سواره از آن راه در کمال تعسرات لاجرم برای پنجوج که بنابر کمی برف نسبت بر راه پیر پنجال در اوایل بهار ازین راه تماشای گلهای ربیعی و شگوفه کشمیر را میتوان دریافت اختیار فرمودند - در اثناء راه بر فراز کتل گل سرخ کلان که هر غنچه از آن چندین گل است و مانند گلدسته بهم پیوسته بر شاخ بار می آرد و مخصوص این عقبه است بکمال خوبی بنظر مبارک در آمد - چون پیش ازین این نوع گل بنظر مبارک در نیامده بود از تماشای آن بغایت محظوظ گشتند *

چهارم ذی حجه از کتل برف عبور فرمودند - راجه جگت سنگه که

برای ساختن راه دستوری یافته بود سر کتل دولت زمین بوس اندوخت -
و چون حیدر آباد معسکر اقبال گردید علی بیگ که از جانب
علی مردان خان بضبط صوبه کشمیر می پرداخت شرف اندرز
ملازمت گشت - هفتم ماه ذی حجه در باره صوبه که منتهای جبال
کشمیر است بر کنار آب بهت چون نزول اجلال موکب اقبال دست
داد نوار بادشاهی در کمال زیب و زینت از کشمیر رسیده حیرت افزای
تماشائیان گشت - روز دیگر بادشاه دریا دل گیتی پناه کشتی سوار سیر کنان
روانه شدند نهم ذی حجه دولت خان کشمیر جنت نظیر که چشم و چراغ
منزلهات روی زمین است از یمن قدم بادشاه سلیمان حشم که فی
الحقیقت در روی زمین درم نیر اعظم است غیرت افزای طایم چهارم گشت -
شکوفه بادام از شدت باد و باران ریخته بود شکوفه شفتالو و غیره در کمال
خوبی و پاکیزگی بنظر مبارک در آمد *

روزی در هنگام اقامت چون کشتی سوار بسیر باغ فیض بخش
و فرح بخش تشریف بردند بونگ گل سرخی بنظر مبارک در آمد
که چار هزار و پانصد گل و غنچه داشت و روز دیگر بونگ سوسنی
در دولت خانه دیدند که گلهای شکفته ناشکفته آن دو صد و درازده
بود - تفاوت آب و هوای آن وطن گاه نشو و نما که همانا مسقط رأس قوت
نامیده است ازین قیاس باید نمود که نسبت به بلاد دیگر در چه پایه است *

چون توجه اشرف بر فراهم آوردن اسپان عربی بسیار است و میر
ظریف اسپانی که از عراق خرید نموده آورده بود پسند طبع مشکل
پسند نیتقاد بظایر رفع خجالت التماس نمود که اگر بصوب عرب و روم
دستوری یابد اسپان قابل سوارای خاصه خریداری خود را از شما بکوی بر آرد -
الجرم به علامی افضل خان حکم شد که نامه مشتمل بر اظهار روابط والا

و بیدان مراتب صدق و صفا بجانب سلطان روم بقلم آورده حواله نمایند که اگر احیاناً رجوعی باو افتد بدین دست آریز کار سازی خود نماید - و ازین جهت که بچنین سلطان عظیم الشان از چنین بادشاه گردون کلاه ارسال نامه فقط لایق شان این دولت ابد مدت نبود کمر مرصع گرانها نیز مرحمت نمودند - و حسب الحکم اشرف علامی افضل خان بوزیر اعظم نیز از جانب خود دو کلمه نوشت - او در آغاز سال دهم روانه آن حدود شده از بندر لاهری برآه دریا روانه به عرب گردید - و سعادت زیارت حرمین محترمین دریافته بمصر آمد و از آنجا حسب الامر قیصر بقدر خلیل و شام و برخی بلاد دیگر رسیده بموصل شتافت - نخست بوزیر اعظم نامه علامی رسانیده بعد آن بوسیله او سلطان مراد خان را دید - سلطان پیش طلبیده نامه خاقان گیتی ستان بکمال عزت از دست او گرفته بترکی زبان پرسید که سبب طبعی این همه مسافتی دور و دراز چیست - موعی الیه بعد از اظهار سبب صندوقچه طلا که در آن کمر مرصع بود بقطر سلطان در آورد - سلطان خوشوقت شده بر زبان آورد که دریغوقت که متوجه تستخیر بغدادیم رسیدن ایلچی و کمر مرصع از بادشاه عظیم الشان شگون فتح و فیروزی است - روز دیگر هزار پارچه از جانب خود بطریق پیشکش گذرانید - بعد از آن سلطان از سلاح همدوستان پرسید - میر ظریف تعداد نموده بکتری قیمتی که همراه داشت گذرانید و گفت که تیر و تفنگ ازین همی گذرد - قیصر تعجب نموده نیزه خود طلبید و بقوت هرچه تمام تر آنچنان بر بکتر زد که از میانش گذشت - پس از آن از شگرفی دولت جاوید طراز کلمه چند پرسیده ده هزار قرش که بیست هزار رویه باشد بدو داده گفت که بعد از انصرام مهم بغداد رخصت معاودت خواهیم داد و ایلچی خود نیز همراه خواهیم فرستاد بالفعل بموصل رفته بسرانجام ضروریات و ابتیاع تحف این دیار پرداخت - چون سلطان

مراد جبرا و قهراً قلعه بغداد را مفتوح ساخته به موصل بر گشت
ظریف را رخصت نموده جواب نامه سلطان السلاطین مصحوب ارسلان آقا
با یک اسب عربی صبارفتار با زمین مرصع بالماس و عبای مروارید دور بطرح
روم بطریق ارمنان ارسال داشت - ظریف با ایلچی مذکور از موصل تا بلخ و از
آنجا به بصره آمده برآه دریا به تته رسید و عرضداشت مشتمل بر رسیدن خود
و ارسلان آقا بدرگاه عالم پناه ارسال داشت - از پیشگاه خلافت بهر یک
مشغوری با خلعت مرحمت گشته فرمان شد که ده هزار روپیه از سرکار و هر یکی
از خواصخان صوبه دار تته و نجابت خان صوبه دار ملتان شش هزار روپیه از جانب
خود بسفیر قیصر برسم ضیافت بدهند - و هر کدام از سرکار داران سیوستان و بهکر
که قزاق خان و شاه قلی خان باشند چهار هزار روپیه بعنوان مذکور رسانند -
ظریف بعد از رسیدن لاهور جریده راهی گشته بیست و نهم ذی قعدة سعادت
آستانبوس معلی دریافت - و از روی عنایت بمنصب هزارری دو صد سوار سرافراز
گردیده بخطاب فدائی خان که هدایت الله پیش از خطاب جانثار خانی
بآن مخاطب بود و بخدمت اخته بیگی از تغییر تربیت خان بلند آواز گشت -
و محمد حسین سالدوز بمرحمت خلعت و انعام دو هزار روپیه مبالغی گشته
بمهماندازی ارسلان آقا دستوری یافت که از لاهور او را بکشمیر بپارد *

اکنون حقیقت مفتوح شدن قلعه بغداد و غلبه سلطان مراد خان که
از تقوی فدائی خان بظهور پیوست بتمام می آید - چون شاه عقی بر اراده
سلطان مذکور مطلع شده با لشکر خود از عفاهان بسوی بغداد متوجه گردید از
فرونی رومی و بسیاری توپخانه در خود قاب معلومات ندیده در طاق بستان
اقامت نموده میر فتاح تفنگچی باشی را با توپخانه و فوجی از میر
و سلطان و دوز باشی را بسردابی خلف خان بنوعک بکناشخان حاکم
بغداد تعیین نمود - آنها پیش از رسیدن قیصر روم داخل قلعه شده بکردار بی

آذوقه و اسباب و آلات قلعداری پرداختند - سلطان مراد خان از شنیدن این خبر دوم رجب سال گذشته با توپخانه فراوان پهلای قلعه بغداد رسیده پیغام مشتمل بر انواع ترهیب به قلعداران فرستاد و آنها را ضعیف نشده سرگرم توپ و تفنگ اندازی شدند - سلطان غضبناک گشته فرمود که دایره محاصره را احاطه تنگ فضا ساخته قلعه بغداد را نقطه وار در میان گیرند - متخصصان در آن روز بضرپ بالیچ و زنبورک و ضربن مود افکن روی رومیان را نگاهداشتند و اصلا مجال دخول ندادند - روز دیگر حسب الامر قیصر سلطان محمد پاشا وزیر اعظم از جانب برج قراخانی نبرد آرا گردیده بعد از دار و گیر بسیار و کشتش و کوشش بی شمار جمعی بقتل داده خود نیز بزخم تفنگ رهگرای وادی فنا شد - سلطان ازین واقعه بغایت بر آشفته سایر امراء و بهادران لشکر را بعتاب و خطاب مطعون و ملام ساخته و تهاون و تکاسل منسوب نموده حکم فرمود که فردا بیکبار تمامی توپخانه را سر داده یورش نمایند - درین اثنا جمعی قزاقباش ملازم بکتاشخان که در حله بدست رومیان گرفتار آمده بودند بکتاشخان گفته فرستادند که اغلب آنست که فردا قلعه را به جبر مفتوح سازند نجات شما در دیدن سلطان است - خان مذکور قلعه فشیان را ازین ملجأ آگهی داده هر چند به تسلیم قلعه تصریح نمود اصلا راضی نشدند - بکتاشخان هنگام شب از برج سمت شط بغداد برون آمده خود را به مصطفی پاشا که بعد از کشته شدن محمد پاشا وزیر اعظم شده بود رسانیده بوسیله او سلطان را دید - رومیان فردای آن بضرپ توپ و تفنگ قلعه را بخاک برابر ساخته بآهنگ یورش کرنا کشیدند و بیکبار سورن انداخته تکبیر گویان درون حصار در آمدند - درین حال اگرچه درونیان دل از جان و دست از خانمان برداشته تا ممکن و مقدر بازوی مدافعه و ممانعه برکشاده بودند و دست باستعمال آلات و آدات جنگ مثل

تیر و تفنگ کرده بهرجه دسترس بود خود را از انداختن آن معاف
 نداشتند بهادران رومی مردانه قدم ثبات فشرده بکمال دلیری همگنان
 بهیئت اجتماعی بر متخصصان ریخته بیکدم گرد از وجود قزلباشان
 برانگیختند و براستخلاص قلعه فیروز گشته جمعی کثیر را اسیر و دستگیر
 گردانیدند - از معاینه این حال باقی ماندها که شیراز را جمعیت از یکدیگر
 گسسته پاشان و پریشان شده بودند فاگزیر یامان خواهی در آمدند -
 بیکچریان بحکم سلطان مراد خان یراق جنگ از قزلباشان گرفته همه را
 به قتل رسانیدند - و گروهی که با زخمهای منکر هزیمت را غنیمت شمرده
 پناه بروضة امام المسلمین حضرت ابوحنیفه و مرقد مغرور قلعه سالار ارباب
 تحقیق و عرفان سید عبد القادر جیلانی نور الله ضریحهما برده بودند بنابر
 بی ادبیا که نسبت بآن دو مکان شریف ازینها بوقوع رسیده بود طعمه تیغ
 رومیان خونخوار گشتند - در آن روز که جای عبرت و مقام ادای شکر این
 نوع استیلا و غلبه بود سلطان در خیمه که بر دور آن پشته پشته از کشته
 افتاده بودند بناده گساری پرداخته از غایت غفلت و غرور چون توفیق
 ادای مراسم سباس غایت الهی زیادت بعد از برگشتن آنچه بایستی
 یافت - منجمه بعد از تسخیر قلعه بغداد ایلچی نمود شاه صفی فرستاده
 طالب حمدان و ارتکک نمود شاه مقدم ایلچی را تواعی داشته دادن
 ارتکک قبول نمود - و سارو خان را بسفارت روانه ساخت - سلطان بمالغه وزیر
 اعظم ارضی شده مصطفی پاشا وزیر اعظم را بامشکینی بسیار به بغداد گذاشت
 که بنامیر و توهم قلعه و عمارت شهر و استقلال قاعدار و فراخ آمدن آذوقه
 و دیگر لوازم حصار آنها بوده بعد از رسیدن حکم طالب روانه حضور کرد
 و خود بچادس بود برگشته بفتاحخان را در حوالی بغداد و خلفه خان
 و میر فتح اللهخان پاشا و آغا عاشق پسر او را در استبداد پاشا رسانید

اکثرون کلک و تابع نگار بعد از تحریر داستان روم باز بر سر مطلب پیشینه می آید - پانزدهم ذیحجه مطابق نوزدهم فروردین ماه که روز شرف بود اوزبک خواجه سفیر امام قلی خان والی بخارا و صالح دستار خوانچی که نزد محمد خان با برخی ارمغانی ولایت نزد بادشاهزاده والا گهر سعادت پژوه محمد داراشکوه فرستاده بود شرف ملازمت لازم البرکت دریافتند - ایلچی امام قلی خان شصت اسب و صد شتر و نه باز طویغون و نه غلام قلماق و لختی دیگر از اسباب ماوراء النهر از طرف خان مذکور و صالح دستار خوانچی چهل اسب و سی و پنج شتر از خود بطریق پیشکش گذرانیده اولین بمرحمت خلعت و خنجر مرصع و درمین بانعام خلعت و ده هزار روپیه نقد سرفراز گردیدند - درین تاریخ از روی واقعه بعرض اشرف رسید که پرتی راج واد جگراج بندیل و چفت که با بسیاری از بندیلها درمیان اوندجه و جهانسی نشسته به نهب و غارت پرگذاشت می برداختند از باقی خان و عبد الله خان شکست درست یافته پرتی راج گرفتار پنجه تقدیر گشته چفت جان بسلامت بود و اسیر مذکور در قلعه گوالیار محبوس گردید - و خدمت نیست و نابود ساختن بندیلها از تغیر عبد الله خان به بهادر خان مقرر شده از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار و چهار هزار سوار دو اسبه سه اسبه سر بلند گردید *

سلج ماه اوزبک خواجه بانعام اسب عراقی با زین مطلا و بیست و پنج هزار روپیه تاسیاب گشته بمقتضای رافت باطنی و پیوند درونی طره و سر پیچ مرصع و تسبیح سوارید و زمره که شصت هزار روپیه قیمت داشت با لختی از اقمشه نفیسه برای دره التاج خلافت کنری بادشاهزاده محمد شاه شجاع به بنگاله فرستادند - ظریف مخاطب بغدادی خان دو اسب عربی که سلج دار پاشا از عدههای روم باو تکلف نموده بود

با پنجاه و دو اسپ که در روم و عربستان ابتیاح نموده از نظر فیض اثر گذرانید - و روز دیگر نه راس اسپ بابت پیشکش محمد پاشا حاکم لکسا که با عمر چلبی ملازم خود همراه میر ظریف فرستاده بود نیز از نظر انور گذاشت و خلعت و هزار روپیه باو مرحمت گشت - علی مردان خان از لاهور آمده سعادت ملازمت دریافت و غازی بیگ بتخدمت دیوانی بادشاهزاده مراد بخش از تغیر حاجی عاشور کام اندوز گردید - ارسلان آقا سفیر سلطان روم که محمد حسین او را از لاهور بکشمیر رسانیده بود حسب الحکم اشرف فدائی خان و عنایت خان از کنار شهر بدرگاه عالم پناه آورده بسعادت کورنش رسانیدند - او بعد از ادای آداب معهوده و استلام آستان سدره نشان نامه سلطان و اسپ خاصه مدّت نام که با زین مرصع و عبای مرارید دوز بطریق ارمغانی ارسال داشته بود گذرانیده بانعام خلعت خاصه و کمر خنجر مرصع و انعام پانزده هزار روپیه سرمایه مفاخرت اندوخت *

✓ بانجی پسر زمیندار چاندا بعد از در گذشتن پدر بشکر جانشینی او نزد بادشاهزاده جهانگیر محمد اورنگ زیب بهادر آمده چهار لک روپیه نقد گذرانیده بود بعد از عرض رسیدن مبلغ مذکور بادشاهزاده عالی مندار مرحمت شد - بیست و هشتم صفر سنه یک هزار و پنجاه از واقعه بقاعه بعضی عافیت رسید که سیف خان رخت هستی بر بسته عازم دیار پنا شد - بادشاه بقده نواز فدردان از روی عنایت بخانگه ملکه بانو زوجة او که خواهر حقیقی حضرت ممتاز الهمانی است تشریف برده آنچه لازمه دلچسپی و لطافت بود بجا آوردند - و بدیعی و شاقی و ابو القاسم بسرائر او خلعت نکاحت فرمودند - بغیرت خان را بمصوبه داری آقا از تغیر خواهر بختی فرمودند - یازدهم بیع الاول رام سکه راتهور خواهر پادشاه پادشاهی بدوئی داده شده خلاصت نمود و بعنایت خلعت و منصب هزارانی قانت و شمشیر سوار سراقازی

یافت - بیست و چهارم در باغ فیض بخش معروف بشالامار که از کمال
 وسعت و مساحت قطعه است از فردوس برین و نهری پهناورش با چندین
 آبشار حیرت افزایی نظارگیان روزگار است تشریف فرموده تفرج چراغ
 افروزی گذار افهار و چشمه سار سلسبیل آثار نمودند - سفیران روم و ماوراء
 النهر نیز در آن انجمن والا حاضر آمده از چنین تماشای غریب دیده را
 نور دادند - بیست و نهم ماه مذکور بسرکار داری علی مردان خان اطراف
 عمارت میان دل و گذار آن از چراغان نمایانی که در کمیّت و کیفیت از
 چراغان سپهر پایی کم نمی آرد آب و تاب تازه گرفت - و کشتی بسیار از
 شمع و فانوس زیفت افروز ساخته بر دور آن عمارت باز داشته بودند - چراغ
 افروز دودمان صاحبقران با سایر بندها و ایلچیان کشتی سوار بتمشایی آن
 تشریف آورده بعد از یک پیر شب مراجعت بدولت خانه
 نمودند *

روز دوشنبه سوم ربیع الثانی یک هزار و پنجاه هجری مطابق غرة
 امرداد محفل جشن وزن قمری آغاز سال پنجاه و یکم از سنین ابد قرین آذین
 پذیر گشت و بر آیین هر ساله مراسم معهوده این خجسته روز بظهور آمد -
 نخست بگواهی شاهزاده سعادت پرتو محمد داراشکوه منّت نام اسپه
 که قبضه با وزن مرجع و بنای مبرورید روز فرستاده بود با ساز مکمل مرحمت
 فرمودند - خلیل الله خان باصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصد
 سوار و محمد زاهد کوکه بیگم صاحب بندهست فوجداری میان دو اب از
 تغیر نور الدوله سر افروزی یافتند - باسلان آقا ایلچی روم خلعت و جیغه
 مرجع و بازر یک خواجده خلعت و بیست هزار رویه نقد مرحمت شد -
 شجاعت خان ناظم صوبه اله آباد از اصل و اضافه بمنصب چهار هزار
 چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه سربلندی یافت *

توجه شاهنشاه عالم پناه بسیر ییلاق سنگ سفید

چون در سال هفتم جلوس اقدس که گلشن جاوید بهار کشمیر از نزل اشرف آب و رنگی تازه یافته روکش ارم شده بود سیر ییلاق سنگ سفید میسر نیامد درین ایام که بادشاهزاده محمد داراشکوه از تماشای آن مکان نزهت آئین معارفت نمودند و کیفیت لطافت و نزهت آن سر زمین دل نشین ارم نشان که معاینه قطعه فردوس برین بر روی زمین است مفصل بعرض مقدس رسانیدند رغبت بسیار تماشای آن بهم رسید - مرحمت خان را فرمودند که کیفیت هنگام شگفتی گل و آوان تماشای آن مکان دریافته بعرض اشرف رساند - پس از آنکه او آمده بعرض مقدس رسانید که وقت سیر آن گل زمین همین است از غایت حرم و احتیاط خلیل الله خان قبول بیگلی را فرستادند که حقیقت راه و منازل معلوم نموده بعرض داد - خان مذکور بر همواری و آسانی کتل و راه در هنگامی که آتشی از باد و باران نبود مطاع شده بحالیه از تشریف آوردن بمیان آورد - الحزم کشش خاطر مبارک بسور آن مکان سمنا ظهور یافته عزم این معنی زبور حزم پذیرفت - هفدهم ربیع الثانی ماهی که کوکبه خلافت رسید درجات ارتفاع یافته پرتو اقبال پرست مذکور گذارد - بالجملة همه راه تفرج گنان و صید افکنان اسب طرب و نشاط بچواری در آورده کسب اعتزاز و اندساط می نمودند - و هنگام عبور کتل سعادت اندواری بکاف سعادت احمال و اقبال را همانجا گذاشته جریده بره نورانی در آمدند - پس از آنکه از کتل گذشته قدری راه قطع فرمودن دران بطرف آهسته آهسته شروع شده اخیرا بهشت انجمن رسید - بادشاه عالم پناه بعد از تلبی چهار کوه - مسافت

بدولت خانه معلی که بر سر گلزار برپا شده بود چون از کثرت باران و گل و لا مجال حرکت متعذر بود قطعه گلزار پیش دولت خانه را بپادشاهزاده کلان و علی مردان خان و چندنی دیگر از مقربان بساط دولت سیر نموده مراجعت فرمودند - راهی بآن آسانی هنگام معاودت از کثرت گل و لا که بعضی جا تا زانو و اکثر جا تا سینه اسپ و استر بود بمرتبه دشوار گذار گردید - و ریشه باهم پیوسته اشجار صحرا که بسبب وفور بارش از زمین بر آمده بود بنهجی زنجیر پای اسپ و آدم گشت که برید ضرر را مجال گذر در آن محال باسانی میسر نبود چه جای آدم و دواب - لهذا همگان از ملاحظه فرط بارش و خوف دمه مضطرب گشته برادر از برادر و پدر از حال پسر خبر نمی گرفت - درین اثنا عمیق جوی که وقت رفتن مطلق آب نداشت از سیل مملو گشته آنچنان سد راه گشت که جز فیل دیگری را عبور از آن متعذر بود و این معنی بیشتر سبب اضطراب آدم گشت - مسملاً بفرمان شاهنشاه زمان بجلندی و چستی تمام دو پل بر آن بسته پس از گذشتن پادشاه فلک جاده با پرده گریان مشفق دولتمردم دیگر بگذار در آمدند و بصد دشواری در شش پهن چار کوه راه طی نموده بمنزل رسیدند - و مراد کام را بمنصب هزاره چهار صد سوار از اصل و اضافه و خدمت قراول بیگی برخواهند - و دو روز برای رسیدن پس ماندگان در آنجا توقف نموده بیست و چهارم فیم گروهی هفت چنار که آب بهت از بس طغیان بالائی آن گذشته تا آنجا زمین را فرو گرفته بود نزول اجلال فرمودند - درین سه شبافروز سحاب طوفان بار از کار خود فارغ نبوده رخت هستی عالمی را بسیلاب فنا داد - چنانچه کهن سائن کشمیر این قسم باران و حادثه سیل از مبدای آفرینش تا حال نشان نمی دادند - آخر روز بحر فضل و احسان کشتی سوار متوجه دولت خانه گشته بآنکه آب رو بکمی نهاده بود همه

جا سفینه والا از فراز درختان میوه دار یساتین کنار بهت و دل میگذاشت -
در نخستین سال جلوس که از کثرت بارش و سیلاب آب دل و بهت پیوسته
ارتفاع آب سه گز و ربعی بود درین مرتبه چهار گز و ربعی بلند شد
و چهار هزار خانه کنار دل و بهت انداخت و سواى این ده بسیار را آب
برده نقصان عظیمی بفصل خریف رسید - و از عرایض واقعه نگاران پنجاب
بظهور پیوست که این سیل باعث خرابی عالمی گشته بسیاری از محال
کنار آب بهت را پامال حوادث ساخت - چنانچه نوزدهم ربیع الثانی آب
بهت رو بریادتی نهاده بیست و دوم بجای رسید که از چهار صد و سی
و هشت موضع بهیره چار صد در زیر آب آمده و از خوشاب جز در محل
دامن کوه این افت نرسنه بسیاری به بحر فنا رفتند - و هم چنین موضع
کرجهاک و نندن پور و شمس آباد و غیر آن پرگذاشت پنجکرویهی آب بهت
خراب و غایب مطلق گشتند - الحق این جوش آب و شورش سیلاب نمونه
طوفان نوح بود اگرچه آخر روز بیست و دوم در کشمیر آب رو بکمی آورد
اما تا سه روز دیگر مواضع اطراف در زیر آب بودند »

نزد جمادی الاولی سواران خان خلف اشکر خان مشهدی از اصل
و ائمه بمنصب سه شوالی در هزار سوار سواران بیعت و اوزبک خواجه
بعثت خلعت و خنجر صیغ و شمشیر براق طلا میفانار و اسب ابلق
عراقی و دیگر اشیاء سرمایه عزت و افتخار افدوخته رخصت بخوار گردید -
چون از واقعه کابل بعرض اشرف رسید که الله قلی واد بلیکوش بمردگرمی
بخت بیدار برانده بندقی درگاه از سواران الذهر آمده سعید خان بهادر
پنجهزار روید بهسم مساحه از خرافه کابل باو داده فرمان شد که متصدیل
مهمات آنک پنجهزار روید بطریق انعام داده مجانی کند در کابل یافته نیز
بصدقه افعام عشار شناسند »

درین ایام راجه جگت سنگه بعرض مقدس رسانید که اگر خدمت
فوجداری دامن کوه گانگزه به بنده از تغیر راجهوپ پسرش مرحمت شود
هر سال از زمینداران آنجا چهار لک روپیه بصیغه پیشکش گرفته بخزانة
عامه می رسانم - لهذا هشتم ماه اورا بمنایمت خلعت بر نواخته بخدومت
مذکوره تعیین نمودند - تودرمل افضل خانی بخطاب رای و دیوانی
و امینی و فوجداری سرکار سهرند سر بلندی یافت - بیست و هشتم جعفر
خان را با راجه رای سنگه و جمعی دیگر از بندهای و زواید کارخانجات
بصوب بهنبر دستوری دادند *

آغاز سال چهاردهم جلوس مبارک و سوانح دیگر

موت و سپاس مر خدایرا که سال چهاردهم جلوس جاوید قرون حضرت
ظل سبحانی که قرون آن تا آخر زمان بدورات گردون مقرون باد مطابق هزار
و پنجاه هجری بفرخی و میمنت شروع شده جهان را پیرایه خرمی
و زیفت دست داد - نو آیین بزمی گوهر آگین که دهم و فهم از دریافت
ادنی رنگ زیب و زینتش معترف بعجز و قصور است رونق ترتیب یافته
ابواب مسرت و ابتهاج بروی عالم کشاد - درین روز بهجت افروز درویش
حقیقت کیش ملا شاه که مرید شه ننگ بحر حقیقت و صفا میانه
قادر است و در نزعت کده کشمیر بعنوان ازوا بسرمی بود بغیض صحبت
بادشاه خلیف پیافه رسیده بعد از ذکر مطالب معنوی و نکات معرفت طراز
رخصت زاویه خود یافت - روز دوشنبه هفتم جمادی الثانیه این سال
مطابق دوم مهر بعد از سیر و شکار کشمیر توجه موکب اقبال بسمت
دارالسلطنت لاهور وقوع یافت - و چون بهترین و نزعت افزا ترین مکانهای

کشمیر چشمه سارهای سلسبیل آثار است که بر سمت جنوبی در دامنه‌های
 کوهستان اتفاق وقوع دارد گلگشت گلهای آن زمین دلفشین و تفرج عیون
 ماء معین از خاطر مبارک سر بر زد - لهذا در تاریخ مذکور از فیض سوارپی
 مبارک هلال سفینه را رشک فرمای بدر منیر ساخته در نشیمن دلفشین قصبه
پانپر که در وسط باغی ارم آئین بر گذار دریای بهت واقع است تشریف
فرموده روز دیگر قصبه و نئی پور که از پانپر تا آنجا سه نیم کوه است محیط
انوار حضور گشته از آنجا قریه پنج برآه برود مسعود فیض پذیر گشت - چون
این فرخنده مقام تعلق ببادشاهزاده والا کمر محمد داراشکوه داشت
 هنگام شب کشتی سوار تماشای چراغان که هر دو گذار بهت متصدیان آن
 والا مقدار نموده بودند فرمودند - و روز دیگر باسلام آباد معروفه باینجه
 که در جاگیر اسلام خان مقور بود و دو بدیع سر چشمه نظر فریب دارد نزول
 فرموده عمارت دیگر در خور آن مکان حکم فرمودند - و از آنجا به محیی
 بهون که الیوم باصف آباد معروفست تشریف فرموده بعد از تماشای دو چشمه
 کوثر اثر بل دو چشم روی زمین که نظیر آنها نظر بر بعضی خصوصیات خاصه
 وفور صفا و عذوبت آب و بسیاری ماهی در روی زمین کمیاب باشد و تفرج
 روزه فودوس قریب آن مکان دلفشین و جوانی افروزی گذار دریایها و انهار آن
 چشمه سار سلسبیل آثار بارانگ سیر و گلگشت اچبول که بالفعل بمساحت آباد
 موسوم است کوچ فرموده بعد از قطع مسافت دو کوه در آن متصل شریف
 نزول فرمودند - این مکان فودوس نشان در شش جهت ربع مسکون نظیر
 خود ندارد و سر خویبهایی آن چشمه ایست خاطر بسعد و نهایت دلفریب -
 لطافتش در درجه که افق تسنیم جد جایی فرات و ذیل سربلای افاده از
 فیوضات سبشارش اندوخته و چشمه سار حیوانی بل حیوانش نوشه رضوان چشم
 تماشا بر دریوز فیض آن دوخته - چندین عمارت پانپر از ساحل و مساحتاده و

درشن و خاص و عام و خواصپورها دارد - و دو روز در آن مکان به نشاط و انبساط
 تشریف داشته شب هفدهم چراغانی که در کمیت و کیفیت از چراغان
 مکانهای دیگر بسیار بهتر بود تماشا فرمودند - و از آنجا بلکه بهیون که عمارتش
 صورت اتمام نیافته بود تشریف فرموده تفرج محاسن چشمه سار و باغ
 بهمین یک نظر فرموده باز به بیکم آباد معاودت نمودند - روز دیگر بویرناک
 موسوم بشاه آباد که منبع آب بهت است و آب بلورین حبابش چون لعل
 نوشین یا قوت لبان سیراب فیض عذوبت است و هوای طرب افزای فضایش
 مانند صفای دماغ سرمستان سرشار نشاء رطوبت چه نویسم در تعریف و
 توصیف آن گل زمین خدا آورین و لطافت و طراوت آن حدیقه جنت قرین
 که معشوق و محبوب القلوب روی زمین است و ادنی رتبه خوبی آن تن
 ناز به تقویر و تحویر نمی دهد تشریف فرموده چهار روز در آن مکان فرودس
 نشان بعیش و عشرت پرداخته متوجه لاهور گشتند - در چهار کوچ بهیون پور و از
 آنجا در نه روز قصبه بهیندر را پرورد مسعود سر منزل اقامت سعادت جاوید
 ساختند - شاه خان که بعنوان حجابیت نزد نذر محمد خان رفته بود درین
 منزل شرف کورنش و سعادت زمین بوس حاصل نمود - و خورن گرفته بخدی
 نام را که دعوی پسرین سلطان خسرو بر خود بسته بود نزد محمد خان از
 وضع و اطوارش طرز و وضع شاهزادگی مشاهده نموده در قید داشت و در
 وقت رخصت مقید و مسلسل باو سپرده بود از نظر اشرف گذرانید و
 حسب الحکم بتحبس عدم محبوس گردید - شاه خان بمرحمت خلعت
 و خدمت اخنه بیکم فرق مجاهات بر افراخت *

از عرض بادشاهزاده مراد بخشش بعرض مقدس رسید که هزار جات
 عوبه کابل که سال گذشته اطاعت پذیر شده بود باج گوسفندانی که در
 سنین سابقه باورنگ می دادند امسال بخانه زاد خان تیولدار خود ادا

نمودند - درین مقام بشکار قمرغه کوهستان پرداخته متوجه پیشتر کوچ بکوه شدند و غوغا شعبان با شان و شوکت فراوان داخل دولتخانه شده ساحت دارالسلطنت را از ورود مسعود نمونه ساحت خلد ساختند - وزیر خان بعنایت خلعت خاصه و اسپ با یراق طلا و فیل سر افزایی یافته بصوبه داری اکبر آباد از تغیر صفدر خان بخصت یافت - سه فیل با یراق طلا و نقره بابت پیشکش قطب الملک سید حسن ملازم او از نظر اشرف گذرانیده بمرحمت خلعت و ارسلان آقا سفیر روم بانعام خلعت و پانزده هزار روپیه سر افزایی یافتند - دوازدهم شعبان منزل علی سردار خان بقدم سمینت لزوم رشک افزای منازل آسمانی گردید - خان مذکور رسم پا انداز و نثار بتقدیم رسانیده جواهر و نقایس اقمشه پیشکش نمود - پانزدهم شعبان بمنزل یمین الدوله اصف خان تشریف فرموده آن والا مکان را مشمول عواطف نمایان ساختند - آن خان قاعده دار رسم پا انداز و نثار بجا آورده سه لک روپیه جواهر و پارچه از نظر اشرف گذرانید - نظر بهادر خوشکي که قریب دو سال گوشه نشین بود باز بمنصب دو هزار و پانصدی هزار سوار سپیلتدی یافته داخل بندها گشت - یک قطعه نعل گران بها با دو دانه سروازید و جمدهر مربع و فیر مربع و دیگری از مربع آلات والبدنه فاخره و دو اسپ یکی بساز طلا میزاکار و دیگری بازمین طلا بشاهزاده والا کهر محمد شاه شجاع بهادر فرستادند - و سلیم شعبان ارسلان آقا ایلچی روم بعنایت خلعت و شمشیر و سپر یراق طلا و یک مهر عد توکلی و یک روپیه بهمان وزن و بیست اسپ توکلی و عمر چاپی ملازم محمد شاه حاتم احسا بمرحمت خلعت و هزار روپیه نقد سر افزایی یافته بخت و مملکت حاصل نمودند و ده هزار روپیه بمحمد پاشا و پنج هزار روپیه بمهر نیک برادر او مصحوب عمر چاپی فرستادند - بادشاهزاده والا تبار محمد مراد بخش با

سردار خان و مادهو سنگه هاده و دیگر بندها از کابل آمده سعادت ملازمت دریافتند - سردار خان را از تغییر صف شکن قور بیگی ساخته خلعت مرحمت فرمودند - و دیانیت خان را بمرحمت خلعت و اسپ و دیوانی دکن و بکلانه و بالا گهات برار از تغییر آقا افضل برنواختند - و محمد تقی تفرشی را از تغییر امیر بیگ برادر آقا افضل دیوان خاندیس و پایان گهات برار گردانیدند *

رسیدن ملا سعد الله بسعادت زمین بوس

درگاه و منسلک گشتن در سلک بندها

چون لطف ازای شامل حال یکی از بنندگان گشته او را خواهد که پیاپی دولت ارجمزد رساند و مشیت جناب ایزدی برفاهیت احوال یکی از آفریدهها تعلق پذیر شده برآن آید که او را از روی بهروزی بهره ور سازد هر آینه از روز ازل تمامی موجودیات این بحسن تدبیر مرتب و مهیا ساخته نخست آن نظر یافته عنایت سرمدی را از قسمت اقسام کمال و انواع فنون نصیبه بر میگردد - پس از آن بحسن تدبیر و اصابت رای و قوت فهم و صفای اندیشه روشنیاس سواد اعظم قبول و اقبال نموده در نظرها عزیز می سازد - و باینکه برآمد هرکاری در رهن درآمد روزگار است تا آنوقت در نیاید اصلا کار بسعی و تلاش بر نیاید - مصداق این سیاق مراتب احوال جناب فضایل مآب شیخ سعد الله لاهوریست که عمری باکتساب فنون علم آداب و استفاده قانون سخن بیان آورد - چون خرد بالغ رشن از اقسام دانش فصیح گرامند یافت و فطرت خدا دانش باندازه پایه استعداد بدرجه والا رسیده از هر گونه کمالی و مزیتی بهره ور گشت بآنکه بناء فطرتش از روز نخست بر دریافت این دولت نهاده بودند

و در قسمت کده ازلی استیفای رزق مقسوم بدست آریز فن ازین درگاه
 آسمانچاه مقرر گردیده بود هرچند بتخریک سلسله فضل و دانش
 خواست که حلقه ارادت بر در دوات سرای سعادت زند پیش از
 وقت معهود حصول مدعا صورت نبسته کوشش و سعی بجای نرسید -
 اکنون که انظار انجم بروفق مراد افتاد عقده آن کار از رهن تاخیر
 بر آمد و سرانجام مصالح تنعم و تجمل بر روی کار آمده وقت مقرر
 و هنگام معین در رسید بی توقف و اهمال در رمضان سنه یکهزار و پنجاه
 هجری بصدارت و سفارش زبده سلسله حضرت خیرالبشر موسوی خان صدر
 کل بدریافت شرف حضور ماذون گشته در مجلس اول از پرتو کمال قدر
 شناسی و مرتبه دانی حضرت خلافت مرتبت استعدادش صورت نمود
 پذیرفت - و ببرکت تمیز اشرف و فطرت دقیقه رس آنحضرت مقدار کمال
 آن بلند اقبال پدیدار گشته وقت طبع و حدت فهم و کثرت فراست و حدس
 صائب و استنباط دقایق و دریافت حقایق و تفصیل تحصیل ابواب دانش
 آن جامع فضایل و هبیه و کسبیه خاطر نشانی اهل عالم گشت - چون
 همگی همت بادشاه هنر پرور دانش نواز در ترویج شرح معین و امداد
 و تنویر اکابر دین و اشراف و تعظیم علما و ملحق و تربیت طایفه علم و حسن
 اهتمام در پیش آوردن طایفه مذکور مصروف است ببرکت همزمانی خاص
 آنحضرت که هم خاصیت آب زندگانی است حیات جاودانی یافته بوزیانه
 مناسب و خلعت و اسپ سرافراز گردیده در صوره بغدادی منسلک گشت -
 و بمیامین حسن تربیت و برکات بدل عذابت و رعایت آنحضرت در عرض
 یکسال بمنصب هزاره دویمت سوار و خطاب عالی و خدمت عرض مقرر
 و داروغه غلامخانه عز امتیاز یافت - و شاهد اقبالش در بدم جلو نمایان
 و روز بروز تولدش ظهور و بروز دیگر نمود - چنانچه آثار فطرت از حضرت

خلافت مرقیت باستعداد ذاتی آن خردمند ادب پرور مددگار و یاور افتاده
 اختر سعادتش از مشرق قابلیت و اقبال و مطلع کمال و استکمال طالع گردید -
 و رفته رفته کار آن جامع الکمال از عنایت خاص آنحضرت بجای کشید
 که در سال دوم بمنصب جلیل القدر سه هزار و دو هزار سوار و خدمت
خانسانانی سر بلند گشته در انجمن همد و دمساز و در خلوت محرم
 و همراز گشت - و در سال چهارم از فیض تربیت سحاب مرحمت آن ابر گوهیار
 سپهر قدر شناسی نهال اقبالش طوبی مثال بالیده زینت افزای بوستان
وزارت کل هندوستان گشت - و در سال هفتم بعنایت منصب هفت
هزاری هفت هزار سوار از آنجمله پانجهزار دو اسبه سه اسبه و ده کرور دام
انعام و خطاب علامی فهمی دقایق مراتب کمال از ارتقا درجیات آسمانی
 در گذرانید *

هزدهم قزاق خان حاکم سیستان بمنصب دو هزار و هشتصد سوار
 و شادخان بعنایت خلعت و منصب هزار و پانصد سوار و دویست
 سوار و حکومت بهنگ از تغیر شاه قلی خان و مرحمت اسب و اوربک
 خان باغانه هزار سوار بمنصب دو هزار و دو هزار سوار و قلعداری
 او دهمه تعلقه دکن سر بلند و کامیاب گردیدند - شانزدهم مغدر خان از
 اکبر آباد آمده سعادت ملازمت اشرف دریافت - از وقایع صوبه کابل
 بمسامع والا رسید که دلیر خان تهانده دار فوشه با دو برادر و پسر و برادر زاده
 در نبرد افغانه یوسف زئی که چون مور و ملخ برو هجوم آورده بودند بواسطه
 بیایه شهادت رسید *

جشن وزن شمسی

روز پنجشنبه نوزدهم شوال سنه یک هزار و پنجاه هجری دوازدهم بهمن
 آغاز سال پنجاهم از عمر گرامی شروع شده هنگامه سور و سرور گیتی بتازگی

روفق پذیرفت و از آرایش النجم نشاط خاطرهای غنچه شده ماند
گلبن سوری گل گل شکفت - از جمله عزل و نصبی که درین روز مبارک
وقوع یافت بدین موجب است - نخست شاهزاده محمد مراد بخش
باضافه دو هزار سوار بمنصب ده هزاره ذات و هفت هزار سوار سرافراز
گردیدند - علی مردان خان بمنابت خلعت خامه با چار قب طلا
دوزی و خنجر مرصع با پهلوانتاره و اضافه دو هزار سوار بمنصب ده هزاره
ذات و هفت هزار سوار دو اسپه سه اسپه و دو برآوردی مقرر گشته
بصاحب صوبگی کابل از تغیر سعید خان سرافرازی اندوخت - و از
کومکین صوبه کابل مبارز خان بخلعت و اسپ با زمین مطلا و فیل و سردار
خان بخلعت و اسپ با زمین نقره و ضبط هر دو بنگش و جانشینار خان
و چندر من بدیله بمرحمت خلعت و اسپ مفتخر گردیدند - عزت خان
حارس قلعه بست و کوشک باضافه پانصد سرار بمنصب سه هزاره ذات و دو
هزار و پانصد سوار و خطاب عزیز الله خان و شاه قلیخان بخلعت و شمشیر
یراق طلا و اضافه هزاره ذات بمنصب سه هزاره سوار و انعام پنجاه
هزار روپیه نقد و صوبه داری کشمیر و ذوالفقار خان باضافه پانصدی
ذات بمنصب دو هزاره سوار و محمد زاهد کوکه بخطاب خان و
و حکیم ضیاء الدین بخطاب رحمت خان و بلندی بافته بر مراد خاطر
فیروز گشتند - و صالحی دستار خوانچی قدر محمد خان بانعام خلعت و ده
هزار روپیه و عهده خان بخلعت و اضافه دو هزار سوار بمنصب پنج هزاره
ذات و سوار و مرحمت اسپ از طوبه خامه با زمین مطلا و فیل از حلقه خامه
و صوبه داری قندهار از تغیر قلی خان بلند پایه گزیده بتازگی تارک افتخار
برافراشتند - سید حسن حاجب گلگنده بخلعت و اسپ و چار هزار
روپیه نقد سرافراز گشته بخصمت گلفنده یافت - راجه جی سنگه از وطن

آمده ناصیه طالع باسلام آستان جهانداری برافراخت - چون از جعفر خان تقصیری بوفوق آمده بود از منصب و جاگیر برطرف گشته از دریافت سعادت کورفش منع گردید - تربیت خان از انتقال شاه قلی خان که در حسن ابدال عازم سفر بالا گردید بصوبه دارچی کشمیر و اضافه پانصدی سه صد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار و مرحمت فیل و اسب نوازش یافته غرقاً ذبحجه مرخص گردید - بندر بی طغائی ملازم امام قلیخان خلعت و خنجر مرصع و شمشیر و سپر هر دو با یراق طلا میناکار و بیست هزار روپیه نقد مصحوب ندیر بیگ ملازم او که پیشکش آورده بود مرحمت نموده فرستادند - شاد خان از انتقال غیرت خان برادر زاده عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که تعینات ملک عدم گشته بود بصوبه دارچی تنه و اضافه پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و هفتصد سوار و مرحمت خلعت و اسب و شمشیر سر بلندی یافت *

نو روز جهان افروز

درین روز شادی افروز که چهار شنبه نهم ذی حجه سال هزار و پنجاه هجری و غرقاً فروردی ماه است و آغاز عهد شباب روزگار و موسم استقامت لیل و نهار و جهانی از فیض بهار گلشن خلافت و کامرانی نزهت افزای حدیقه صاحبقرانی سر سبز گشته پیرمردگان چار چمن روزگار بر سر بسط و انبساط رفتند بادشاهزاده والا تبار محمد مراد بخش بعزایت خلعت خاصه و جیفه مرصع و جمدهر و شمشیر خاصه و دو اسب با زین میناکار و فیل با یراق نقره و ماده فیل سر بلندی یافته باز بکابل مرخص گشتند - و راجه جی سنگه بمرحمت خلعت و جمدهر میناکار با پهلکتاره و اسب با زین مطلا معزز گشته با جانسپار خان و هری سنگه راتهور و نورالدوله انجو و رای کاسیداس

و ناهر سولنگی و اندر سال هادا و خلیل بیگ و چندر بهان کچهواکه و گروهی دیگر از منصبداران در خدمت آن عالی نسب مرخص گشتند *

هفتم محرم سال هزار و پنجاه و یک چون بعرض مقدس رسید که پیمانۀ زندگانی ظریف مخاطب بفدائی خان در لاهری بذریعہ شد حکیم خوشحال بجای او معین گشت و جان نثار خان بخطاب سابق خود فدائی خان مامور گشت - راجہ جسونت سنگه از وطن خود آمدہ دولت ملازمت اندوخت - علالت خان باضافہ پانصد سوار بمنصب سه هزاری در هزار سوار و مکرمات خان باضافہ پانصدی پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار امتیاز یافتند - راو امر سنگه بخلمت و اسپ با زین نقرہ معزز گشته بکابل رخصت یافت - خلیل اللہ خان بعنایت خلعت و اضافہ پانصدی ذات بمنصب دو هزار پانصدی هزار و پانصد سوار و خدمت قوش بیگی و اختہ بیگی سرافراز گردید - درین روز از جملہ پیشکش بادشاهزادہا و امرا متاع هفت لک روپیہ بدرجہ پذیرائی رسید - راجہ جسونت سنگه بعنایت خلعت و دھوتہ مرصع نوازش یافت - مہیش داس راکھور را پس از در گذشتن راجہ سنگه بخلمت و اسپ سرافراز ساختہ حل و عقد مہمات راجہ جسونت سنگه بدو تفویض نمودند - سعید خان بہادر از کابل آمدہ دولت ملازمت دریافت - یازدهم محرم هزار سوار از منصب راجہ جسونت سنگه کہ پنجہزاری پنچہزار سوار بود دو اسپہ سہ اسپہ متبر نمودند - عرش قلی بخدمت دیوانی ملتان سرافراز گردید *

مالش دادن اعظم خان گولیائرا و گرفتن

پیشکش از زمیندار جام

چون در سال هشتم جلوس تمام ارا خدمت موبہ داری احمد آباد

باعظم خان مرحمت شده بود و مفسدان آن دیار از کاهی و کولی باستواری
 مکن و انبوهی جنگلهای دشوار گذار پشت گرم گشته همیشه به متردین
 و رعایا آزار می رسانیدند و همت در خرابی پوگنات بر گماشته آثار جور
 و تعدی آنها برعایا و مساکین حوالی و حواشی آن سرزمین بجای رسید که
 بزرستان از دست ببردستی بجان آمده دل از وطن برداشته بودند خان
 مشارالیه بموجب حکم اقدس بجهت دفع ظلم از مظلوم و رعایت جانب
 رعیت سواری نموده از قرار واقع به تنبیه و تادیب آنها پرداخته مدتی
 در آن صحرا بوده در مواضع پرگنه بهیل از اوطان کویان در قلعه محکم بنا
 نمود. یکی را باعظم پور و دیگر را بخلیل آباد بمناسبت نام پسر خود موسوم
 گردانیده در کانهیواره که جای نشستن سرداران مفسدان است قلعه دیگر بنا
 نهاده بشاهپور نامید. سر تا سر حدود آن ناحیت را پایمال مرکب مرکب ظفر
 طراز گردانیده تا نواحی و حواشی آن ولایت توکاز نمود. و سر پنجه تطاول
 و دست درازی بنهب اسباب و غارت اموال و انعام و مواشی
 و اسیر اطفال و ذاری ایشان برکشاده بندهای بسیار بر گرفت. و از
 ابتدای کولی واره سمت جالور تا انتهای کانهیواره که بهحد جام
 پیوسته است مفسدان را تنبیه از قرار واقع نمود. و از آنجا بمملکت
 جام و بهاره پیوسته صد اسب کچی و سه لک محمودی پیشکش گرفت
 و مقرر نمود که بجای محمودی روپیه را بنام مبارک بسکه رسانند. و هرگاه
 ناظم صوبه احمد آباد به تنبیه و تادیب مفسدان سواری نماید پسر خود را
 باجمعی شایسته نزد او بفرستد. بعد از عرض رسیدن این حقیقت
 و مراجعت اعظم خان باحمد آباد مجرای نمایان بخدمت اشرف گشت.
 سید خادم بخلعت و منصب شزاری ذات و پانصد سوار و فوجدار
 مندسور از تغیر شمس الدین پسر نظر بهادر خویشگی سر بلندی یافت *

چون نهري که حفر آن بصرف یک لک رپییه باهتمام علي مردان خان مقرر شده بود بنواحی شهر رسید حکم شد که خلیل الله خان باتفاق معماران در کنار نهر مکانی بجهت باغ که مراتب نشیب و فراز داشته باشد و حیاض و انهار و آبشارهای خاطر پسند در آن ترتیب میتوان نمود پیدا نموده بعرض مقدس رساند - چون نزدیک مکان شیخ حسین دهنده بکیفیتی که حکم شده بود یافته آمد بحکم اشرف سوم ربیع الاول سنه یک هزار و پنجاه و یک در آنجا اساس عمارت نهاده بیست و چهارم جمادی الاولی سال مذکور شروع در نشانیدن اشجار اثمار سرد سیری و گرم سیری مثل انبه و شاه آلو و زرد آلو و شفتالو و آلوچه و کوهچه سلطانی و ناشپاتی و سیب و بادام و به و توت بیدانه و نارنج و کوله و دیگر فواکه و غرس سرو و چنار و اصناف نهال گل و ریاحین نمودند *

قلیچ خان از قندهار آمده بصوبه داری ملتان از تغییر نجابت خان عز امتیاز یافت - و امیر خان ولد قاسم خان نمکی بخلفت و اسپ و ضبط سیوستان از تغییر قراق خان سر بر افراخت - سید خانجهان از گوالیار با راجه امر سنه نروزی آمده دولت سلطنت دریافت - بیست و هفتم پادشاه مهربان غفور تقصیر جعفر خان نموده او را بمقتضای سابق مرگند گردانیدند *

روز چهار شنبه چارم بیع التافیه سنه یک هزار و پنجاه و یک شروع سال پنجاه و دوم از عمر ابد طراز بزم خاد آئین بآراستگی تمام ترتیب یافته بزم معهود آن روح مجسم و جوهر معجزه تن بهم سنگی دونه شاهوار داده بمانند افتاب ترازو نشین گشت و مجموعه نفوذ و اجناس ده شمعوزن اشرف آمده بود بطرا قسمت یافت - سید خانجهان باتفاق هزاری هزار سوار بمقتضای شش هزاری شش هزار سوار بی سوار سوار در آمده سه امده و اسلام خان را بعهده دهویا شروع و راجه جمولات سنده را بمردمت

اسب از طویله خاصه و راجه رای سنگه بعدایت نقاره و رای تودر مل
امین سهرند بفوجداری لکھی جنگل و سعید خان بهادر بانعام خلعت
و صوبه داری پنجاب و خانه زاد خان ولد سعید خان را بفوجداری دامن
کوه کانگه و جمون سرافراز نمودند *

روگردان شدن راجه جگت سنگه ولد راجه باسو و رسیدن او بجزای اعمال

از آنجا که تظم بدکاری جز ادبار جاوید ثمره دیگر بار نیارد و نهال قبیح
اعمال غیر از نکال دارین حاصلی دیگر ندهد - خصوص خصوصت
با نیکوکار خویش و بدی با وای نعمت خود که جز خدایان ابدی و خسران
سرمه ای اثر دیگر بر آن مترتب نگردد - لاجرم پاداش افعال سنیّه
خویش همدین زمانه در کنار روزگار خویش ببند بلکه جزای ناسپاسی
و مکافات فاحش شناسی در لباس سلب نعمت و جلب نقمت با روزگار
یار و مددگار گشته سرا دهد - چنانچه جگت سنگه بعد از یافتن فوجداری
کانگه و کثرت هشم و حشر باوجود آبادانی ملک و جاگیر زرخیز که سربار
این معنی شده بود یکباره از جا رفته سرمایه خود سری آماده ساخت -
و شوای خود را نی که ثمره خود رونی و نتیجه جنگل پورزیست در دماغ
عجب و پندار راه داد و رفته رفته بلاد نخوت او که در بروت جبروت آن
زیاده سرکار مصر می نمود بجای رسید که خیال عصیان و طغیان با خود
معمّر ساخت و بتصورات بی صورت که لازمه این مقام است توهمات
بی جا بخود راه داده باستواری حصار تارا گده و انبوهی جنگل های
دشوار گذار پشت گرم گشته همت پست نهمت بر جمع لشکر تفرقه
اثر گذاشت - چون حقیقت این معنی بعرض اشرف رسید بمجرد

استماع نظر بر حفظ صورت مهابت سلطنت فرمان قضا نشان بطغرای امضا
و توقیع نفاذ رسید که هم از حاضران دربار سه فوج سی هزار سوار بسرداری سه
سردار جلالت شعار یکی سید خانجهان با نظر بهادر و شمس الدین خویشتگی
پسراو و ذوالفقار خان و راجه امر سنگه نورزی و سید لطف علی و جلال الدین
محمود و راجه مدن سنگه بهدرزیه و جمعی دیگر از منصبداران و احدیان
و برقداران و هزار سوار شاهزاده کلان بسرداری مشکئی بیگ بخششی
ایشان دوم سعید خان بهادر با خویشان و پسران راجه رانی سنگه سیسودییه
و التفات خان صفوی و گوکل داس و رانی سنگه جهانیه و کرپارام کور و
ناد علی و جمعی دیگر از منصبداران و احدیان و برقداران سرم اصالت خان
با عبدالکافی برادرش و دیگر متصدیان و احدیان و برقداران و هزار سوار
آصف جاهی بسرداری خسرو بیگ ملازم آن خان والا مکان و یانصد سوار
اسلام خان با بخششی خان مذکور روانه شده سزای کردار ناشایست او در گذار
و بر آن زیاده سر گذارند - و چون کار فرمائی این افواج بپادشاهزاده والا
مقدار سلطان مراد بخشش مقرب گشته بود حکم معلی بشرف نفاذ پیوست
که آن والا نسب با راجه جی سنگه و راجه امر سنگه راتهور و جانیسار خان
و اکبر قلمی سلطان ککهر و شری سنگه راتهور و چندین عین بندیده و دولتخان
قیام خانی و رانی کاسیداس و خضر سلطان ککهر و خلیل الله بیگ
با هفت صد احدی و بانو خویشتگی و دیگر منصبداران عوذه کابل برای
سیالکوٹ متوجه پنهان شده او را با لشکرش نیست و نابود سازند - وقت
بخست سید خان جهان را بعنایت خلعت و دو اسب با ساز طلا
و فیل با ماده فیل و یک لک روپیه نقد بطریق مساعدت و همین قدر
بسعید خان و دیگر بندها را بعظمی خلعت سه بلند فرموده رخصت
نمودند - و خدمت واقعه نویسی فوج سید خانجهان بسلطان نظر
و خدمت مذکور فوج سعید خان بنافی نظاما مقرا شد »

بیست و یکم جمادی الاولی از واقعه اکبر آباد بعرض مقدس رسید که وزیر خان صوبه دار بعلمت بیمارچی قولنج راهگرایی آخرت شد - خدمت قلعداری و صوبه داری اکبر آباد براجعه بیتهداس مقرر نموده ظفر خان را که از مدتی بی منصب بود باز بمنصب سرافراز نمودند - چون ملکه بانو صبیحہ آصف جاہی مہین ہمشیرہ ممتاز الزمانی بنہانخانہ عدم خرامیدہ بود بمنزل یمین الدولہ برای معدرت تشریف بردہ بمراحم بادشاہانہ تسلی بخش خاطر آن والا مکان گردیدند *

✓ آغاز سال پانزدہم جلوس مبارک

درین ایام سعادت انجام کہ آغاز سال پانزدہم جلوس مبارک از روز یکشنبہ غرہ جمادی الثانیہ سال ہزار و پنجاہ و یک ہجری موافق ہفدہم شہریور است آرایش انجمن دولت و اقبال ابواب روح و راحت بر دل ابغلی روزگار کشادہ ساخت روی زمین را سبشار فرح و انبساط نمود - درین تاریخ شاہزادہ محمد شاہ شجاع را بغایت خلعت خاصہ و لالی یک لک روپیہ و مکہمت خان را بمنصب سہ ہزاری سہ ہزار سوار و نقارہ و صوبہ داری دہلی سوافراز و بلند آوازہ گردانیدند - شادخان ناظم صوبہ تنہ و محمد زمان طہرانی از اصل و اضافہ ہر کدام بمنصب دو ہزاری دو ہزار سوار سر بلندی یافتند - عبد اللہ خان بہادر فیروز جفگ از اسلام آباد و قلیچ خان از ملتان آمدہ بسجده آستان سپہر نشان سر مغفخرت بلوچ گردون رسانیدند - نخستین ہزار مہر و دہا فیل و دویمین ہزار مہر و ہژدہ اسپ عربی از نظر اشرف گذرانیدند *

پانزدہم رجب عاقل خان باضافہ پانصدی صد سوار بمنصب دو ہزاری پانصد سوار و خدمت خانسامانی از تغیر مکہمت خان و رای رایان

بمقدمت دیوانی بیروت از تغییر عاقل خان معزز گردیدند - داروغگی دافع
 بسیادت خان و امیزی آن بنورالحسن مفوض گشت - نجابت خان را
 بعنایت خلعت و اسب و فیل برنواخته بهمراهی بادشاهزاده مراد بخش
 معین ساختند - شانزدهم عبد الله خان بهادر فیروز جنگ را بخلعت
 و اسب و فیل و قلیچ خان و رستم خان را که از سنبهل آمده بودند
 بخلعت و اسب سربلند گردانیده دستوری دادند که ببادشاهزاده پیوسته
 باستیصال جگت سنگه پردازند - رای تودر مل امین و فوجدار چکله سهرند
 چون خالصات آن ضلع چنانچه باید آباد ساخته بود بمرحمت خلعت
 و اسب و فیل میدهی گشت *

چون توجه اشرف بر فراهم آوردن اسبان عراقی و عربی از حد
 زیاده است لاجرم معز الملک متصدی سورت جمعی را که بشناسائی
 اسب موصوف بودند به بصره و احسا و غیره مکانها فرستاده بسوداگران نیز
 تاکید نموده بود درین سال هفتاد و دو اسب عربی بیک لک روپیه خریده
 آوردند - از آن میان سرخنگ اسبی از اسبان علی پاشا حاکم بصره کسان
 علی اکبر سوداگر به دوازده هزار روپیه خریده آورده بودند از نظر اشرف
 گردانیدند - اسب مذکور که از نسل عتقر نام اسب مشهور روم بود ببادشاه
 پسند موسوم ساخته سر طویل اسبان خامه گردانیده پانزده هزار روپیه در وجه
 قیمت آن بسوداگر مذکور بمرحمت فرمودند *

چون مهم تنبیه جگت سنگه عبد الله خان خوب سر نه کرده بود بغایر
 آن حکم طلب بهادر خان بجهت انصراف این کار بشرف مدور پیوسته خان
 مذکور بضبط سرکار اسلام آباد از تغییر بهادر خان بخصمت یافت *

درین وقت از واقعه بهار بعضی اشرف رسید که چون سر زبان پلاعون
 بجبال مرتفع دشوار گذار و تراکم اشجار و غیز داشته آن بطاعت نمی

داد شایسته خان با فوجی شایسته متوجه آن حدود گشته همت بر بردن جنگل و مفتوح ساختن قلعه او گذاشت - و در اندک مدت بانصرام این مهم پرداخته جمعی کثیر را طعمه تیر و تفنگ ساخته و جنگل بری از قرار واقع نموده بمحاصره قلعه پلامون پرداخت - پرتاب زمیندار آنجا بجز پیمودن راه اطاعت و اختیار نمودن طریقه بندگی چاره ندید و هشتاد هزار رویه برسم پیشکش گذرانیده مقرر ساخت که بعد از انقضای ایام برسات خان مذکور را در پتفه آمده ببیند و من بعد سر از اطاعت بر نتابد *

میربرکه که بعنوان سفارت در سال سیزدهم همراه اوزبک خواجه ایلچی بخارا نزد امام قلی خان روانه شده بود از کابل برگشته آمده بعرض رسانید که امام قلی خان از بصارت معذور گشته آنملک رو باختلال نهاده و نذر محمد خان چشم از حقوق تربیت برادر پوشیده انتزاع ملک سمرقند و بخارا پیش نهاد همت ساخته روانه آن حدود گردیده - اگرچه در آغاز اوزبکان بسبب نارضامندی سلوک امام قلی خان راضی باین معنی نشدند که جای او بذکر محمد خان برسد - اما آخر کار چون دانستند که امام قلی خان جانشینی را منحصر در نذر محمد خان دیده از ته دل راضی است پیغام اطاعت بخان مذکور دادند - لهذا نذر محمد خان بسوخت هرچه تمام تر روانه شده چارم شعبان سنه یک هزار و پنجاه و یک بموقد مغور کاشف اسرار خواجه احرار رسیده عبدالعزیز پسر کلان را نزد امام قلی خان فرستاد و خود پایان روز داخل سمرقند گشته امام قلی خان را دید - و ششم خطبه بنام خود خوانده عبد العزیز را بپایه قلیخانیه که عبارت از ولای عهدیست رسانید - و از غایت بی آزمی بدسلوکی آغاز نهاده امام قلی خان را بهمه جهت رنجانید - خان مذکور نخست احرام طواف کعبه آمال و امانی یعنی دربار سپهر مدار بسته خواست که از راه

هندوستان بزیارت حرمین الشرفین روانه گردد - نذر محمد خان راضی
 باین معنی نگشته براه عراق رخصت داد - و هیچ کدام از اهل حرم
 حتی آی خانم را که محبوبه خان مذکور بود و کمال تعلق بار داشت
 و میخواست که درین سفر رفیق باشد رخصت همراهی نداده اندرخته خان
 مذکور را بتصرف در آورد - امام قلیخان با کمال آرزوگی و نهایت رنجش
 براه ایران متوجه سفر حجاز گشت و بابراهیم خواجه نقیب و نذر بیگ
 طغانی و رحیم بیگ پروانچی و خواجه میرک دیوان قریب پانصد کس از
 اوزبک و غلام ره نوردی اختیار نمود *

تشریف شریف از لاهور بصیدگاه کانو و اهن

چون موسم برسات بآخر رسیده ایام زمستان که هنگام سیر و شکار
 هندوستان است در رسید پانزدهم شعبان لولای والا و اعلام نصرت علامت
 بصوب شکارگاه کانو و اهن ارتفاع یافت - روز اول متصل باغ فیض بخش و روز
 دوم سرای شمس الدین معسکر اقبال گردید - درین منزل بعرض رسید که
 آخر روز پنجشنبه هفدهم شعبان سنه هزار و پنجاه و یک هجری
 یمین الدوله عضد الخلافه کبری دکن اعظم بادشاهی و فرمانروایی قانون کلی
 گیتی ستانی و کشور کشانی آصف وقت و ارسطوی عهد آصف خان که
 یمین دین و دولت و آئین ملک و ملت بود از تنگنای عدم بفسحت کده
 دارالبقا رحلت نمود - از استماع این حادثه غم اندوز خاطر مبارک
 بغایت اندوهگین شده مشروب عافی عیش آلوده غبار کدورت گردیده
 جمعیت حواس شرافت اساس بتشویش گرانید - نظر بر سوابق حنوق
 بندگی و ارادت درست در غایت مراتب وفا و عقیدت آن خان والا شان
 بطریق تحسیر و تأسف اکثر روزان مبارک می آوردند که درین مدت اختلاف

حق آن والا منزلت که از دیر باز مستحق چندین عواطف و مستعد هزار گونه تلافی نمایان شده بود حیف و صد حیف که بمنصه ظهور نرسیده چنانچه باید مراتب حق گذاری ادا نشد - باوجود آنکه شاهنشاه مهربان قدردان از جوهر شناسی گوهر کمیاب وفا و جوهر گران قدر صداقت در باب این درست ارادت صافی عقیدت کمال اطف و عنایت جایز داشته و در رعایت جانب ظاهر و حفظ مراتب صورت سر موی کوتاهی نورزیده بمنصب نه هزاری نه هزار سوار دو اسبه سه اسبه که تذخیره آن شانزده کرور و بیست یک دام است و هر سال پنجاه یک روپیه از جاگیرها حاصل داشت سر افتخارش بارج عیوق برافراشته مراتب عنایت و عاطفت بجای رسانیده بودند که از مبداء آفرینش تا حال از هیچ بادشاهی نسبت به هیچ دولت خواهی بمنصه شهود جاوید نمود نموده بود از غایت قدردانی باز باین نوع مذکور میکردند - الحمد لله که آن خان سوا المکان ایام زندگانی را باستیفای لذت کامرانی بانجام رسانیده آرزو و خواهش جز این نداشت که در حضور حضرت ظل سبحانی رهگرای سفر آخرت گردد - بعد از ارتحال آن خان سعادت نشان سوای حویلی لاهور که بیست یک روپیه قیمت داشت مبلغ دو کرور و پنجاه یک روپیه بدین تفصیل ماند - جواهر سی یک روپیه - اشرفی سه یک که چهل و دو یک روپیه باشد - یک کرور و بیست و پنج یک روپیه نقد - طلا آلات و نقره آلات سی یک روپیه - دیگر اجناس بیست و سه یک روپیه - مجملاً بادشاه بنده نواز بتسلیمی خاطر غمگین بازماندهای آن خان عالی شان پرداخته بمومنانی اطف جبر کسر خاطر آن دل خستگان نمودند و بملاطمت ظاهر و باطن فراهم راحت بر جراحات آن جگر ریشان نهاده بیست و پنج یک روپیه به پسر و پنج صبیّه او مرحمت فرمودند - و از متعلقانش هر که شایسته منصب بود

بمنصب و هر که سزاوار ماهانه بود بمাহانه نوازش یافت - و فرمان شد که
غریبی روضه جنت مکانی در زمین متصل چوک جلوخانه مدفون ساخته
گنبدی عالی از سنگ مرمر بر تربتش بنا نمایند *

مفتوح شدن قلعهٔ سوء و نور پور

چون شاهزاده مراد بخش حسب الحکم اشرف از کابل روانه شده
داخل پیتهان گردید سعید خان و راجه جی سنگه و اصالت خان را به
تسخیر سوء و سید خان جهان را برای فتح قلعهٔ نور پور مرخص گردانید -
اینها متوجه آن سمت گردیده چون بهای کتل بهوان^۱ رسیدند راج روپ
پسر جگت سنگه با جمعی کثیر روبرو شد - نجابت خان هراول سید خان جهان
بآن مقهور در آویخته مالشی بسزا داد و اکثر ملچهارها از بالای کتل
برخیزانیده جمعی کثیر را بقتل در آورد و آن مفسدان را تنبیه بسزا
داده کتل را باوجود صعوبت بآسانی بدست آورد - سید خان جهان
بسرعت هرچه تمام تر خود را به کتل میچهی بهون رسانید اگرچه
مخاذیل ازین مکان تا نور پور در مضایق شعاب سدی متین کشیده
پیداهای کماندار و تفنگ انداز کوهی را جابجا بمحافظت گذاشته بودند
اما از آنجا که تائیدات آسمانی همواره یاور و مددگار عسکر ظفر اثر است
یکی از زمینداران راهی غیر معروف نشان داد که عسکر ظفر اثر از آن
مسلك گذشته بر فراز جبلی که بفاصله نیم کوه از نور پور مشرف بر قلعهٔ آن
واقع است فرود آمد - سعید خان از راه دامن کوه هار و راجه جی سنگه
و اصالت خان از کنار آب چکی برآه درهٔ آب روانه شده در نواحی سوء بیکدیگر
پیوستند و نزدیک باغ راجه باسو که در میان دره در زمین مشوار واقع است

(۱) در بادشاه نامه اسم این کتل بهلوان نوشته شده (جلد دوم - صفحه ۲۶۱)

فرود آمده در فکر پیشرفت کار شدند - چه آن حیل ساز هر جارخنه و راهی
 بود بسنی استوار از گچ و سنگ مسدود نموده گروهی از تغنگچیان قدر
 انداز بکفط آن داشته - چون چاره گری آن کار دشوار جز آنکه بر اساس
 اظهار تجدد و تهور نهاده شود نبود لاجرم بهادران کار طلب رو بسوی سدها
 نهاده پس از استعمال لطایف حیل جریده بسر کتله رسیده ازاده پیش رفتن
 بخاطر راه دادند - گروهی از مقهوران بآهنگ ممانعت سر راه گرفته ابواب
 جنگ تیرو تغنگ مفتوح داشتند و بجمعی که برای هیمة و علف جنگل
 می رفتند از هر چهار طرف آسیب می رسانیدند - مجاهدان میدان دین
 به پناه حمایت ایزدی در آمده و عرن و صون آنحضرت را سپر حفظ تن
 و وقایع خویشتن ساخته غایت مرتبه جلالت بکار آورده بهر طریق که پیش
 رفت پیش رفتند چنانچه در آخر کار خود را رفته رفته بدیوار بست
 رسانیدند - درین اثنا حکم از درگاه رسید که قلیچ خان بموء و رستم خان
 بکمک سید خان جبهان شتافته سعید خان از راه راپر که سرکوب موء است
 روانه شود - و از لشکری که در نور پور بود نجابت خان و نظر بهادر
 خویشتی و اکبر عالی کهکر و راجه مان گوالیاری بهمراهی خان مذکور
 معزز بوده هواولی این فوج به نجابت خان متعلق باشد - سعید خان از
 مکان مذکور روانه شده نزدیک کوه راپر دایره کرد و سعد الله خان و عبد الله
 خان پسران خود را با گروهی از تائیدان خود از یمین و ذوالفقار خان را
 با برقذازان سرکار والا از یسار برای تعیین لشکر گاه بالایی کوه فرستاد - آنها
 بعد از بر آمدن کوه چون دیدند که تا جنگل بریده نشود برای نزول لشکر
 جا بهم نمی رسد بخان ظفر جنگ خبر فرستاده تا رسیدن جواب همانجا
 توقف نمودند - درین وقت قریب پنجهزار کس از مردم آن مقهوران
 از بالای کوه ریخته بسبب انبوهی جنگل و تراکم اشجار که مانع تردد

بندهای بادشاهی بود از هر جا روبرو شده به فبرد پرداختند - و سعید خان
 بمجدد استماع خبر لطف الله پسر خود را با جمعی و از عقب او شیخ فرید
 و سرانداز خان را برای مدد روانه نمود - اتفاقاً پیش از رسیدن لطف الله
 به برادران گروهی از مخالفان که بکین ایشان کمر بسته کمین کشوده بودند
 دست به کشتن و بستن بر کشاده لطف الله را بزخم شمشیر بر کتف
 راست و زخم نیزه بر بازوی چپ از اسپ انداختند - عبدالرحمن ولد
 عبدالعزیز خان نقشبندی بسرعت رسیده او را از دست کفر خلاص
 ساخت و ذوالفقار خان با مردم دیگر غلبه نموده بسیاری از مخالفان قضا
 رسیده را کشته و اسیر نموده و باقی را منهزم ساخته با سعد الله و عبد الله
 به سعید خان پیوست - روز دیگر خان ظفر جنگ با همراهان برابر شتافته
 برای وسعت مکان نزول لشکر بقطع جنگل پرداخته دایره نمود - و بجهت
 دفع ملاحظه شبخون منافقان دور آنرا به حفر خندق و خار بند استحکام
 داد - از بیم دخول عساکر منصوره ازین راه که بسرکوب می رسید مقاهیر
 درین طرف زیاده از جواذب دیگر فراهم آمده در انسداد طرق کوشیده بارهای
 متین بر بسته برجهای استوار مرتب گردانیدند - بیست و یکم نجابت خان
 و تالینان سعید خان بکریوه مشرف بر باغ راجه باسو بر آمدند - و از جانب
 دیگر نظیر بهادر و ذوالفقار خان و شیخ فرید و اکبر قلی کهکر و سرانداز خان
 و راجه مان صف آرا گشته رو بمواجهه و مقابله آن تیره رایان نهادند -
 و گروهی از مردم نجابت خان و راجه مان بجای سپر تختها بر سر کشیده
 پیش دویدند و بجالات تمام دیواری از چوب و تخته مقابل سورچال
 مخدولان ترتیب داده بزورش به تیر و تفنگ هتاهات جنگ را گرم
 گردانیدند - درین زد و خورد از کفار نگوذسار جمعی کثیر به جهنم پیوستند
 و گروهی از لشکر اسلام نیز زخمه دار گشته لختی جانسپار گشتند - شب

بیست و نهم قریب هزار پیاده را راجه مان بر سر قلعه جهت فرستاده
 جمعی کثیر که بیرون بر آمده بودند بضرب تیر و تفنگ از پا در آوردند
 و دیگران سر خود گرفته بتگ و تاجان بیرون بردند - پیادهای پر دل کم
 هراس در تعاقب آنها به قلعه در آمده حارس حصار قلعه را به قتل در
 آوردند و جمعی بمکافطت آن مانده گروهی با سرهای کشتگان مراجعت
 بازو نمودند - و در همین تاریخ برج قلعه نور پور را که سید خانجهان در
 محاصره داشت و زلفی آمون زن فرنگی و آقا حسن رومی نقب را بآن
 نزدیک رسانیده بودند از ملاحظه آنکه مقهوران پیشتر بر شش نقب مطلع
 گشته ضایع ساخته بودند مبدا پی باین هم ببردند دو سه گز از برج
 مانده بباروت انباشته وقت عصر آتش دادند - اتفاقاً از ناتمامی نقب
 برج از یک جانب پریده از طرف دیگر بزمین فرو نشست - مقاهیر چون
 دیوار دیگر اندرون برج پیش از پریدن کشیده بودند سید لطف علی
 و جلال الدین محمود که با مردم خانجهان دویده بودند راه مسدود دیده
 بیلدارانرا با داختن آن سرگرم نمودند - و از اطراف و جوانب بهادران جنود
 ظفر آمود بسوختن دروازهها و برآمدن بدیوارها مشغول گشته آتش کین را
 اشتعال دادند - و از هر دو سو تا دو پهر شب هنگام تیر و شمشیر و بان
 و تفنگ گرم بوده جمعی کثیر از مقهوران در سقر مقر گرفتند و از موافقان
 نیز گروهی شربت شهادت چشیدند - از آنجمله سید لطف علی زخم
 تفنگ برداشت - چون سیاهی شب در میان جان بدخواهان در آمد
 و باوجود سعی بهادران کشایش قلعه صورت نه بست دلوران مراجعت
 به خیمه و خرگاه نمودند و کشایش قلعه را بوقت مقر موقوف داشتند *

سلخ ماه بهادر خان از اسلام آباد آمده سعادت ملازمت بادشاهزاده
 دریافت و سان سه هزار سوار و همین قدر پیاده نموده در حمله اول تهاجم را

مفتوح ساخت - حکم معلی شرف نغان یافت که اصالت خان به نور پور
 شتافته بمحاصره آن پردازد و سید خانجهان و رستم خان و دیگر همراهان
 با بهادر خان که هراولی این فوج برومقرر فرموده ایم از راه کتل تهل بر سر
 قلعه مقرر شده در تسخیر آن بکوشند که بعد از فتح آن نور پور باسانی مفتوح
 خواهد شد - و پادشاهزاده والا تبار را و امر سنگه و میرزا حسین صفوی را
 در پیتیان گذاشته خود نیز متوجه گشته لشکر ظفر اثر را قدغن نمایند که
 در فتح قلعه و استیصال کفر و فکونسار بخت مراسم ناکید و اجتهاد بتقدیم
 رسانند - غرض رمضان آن والا گهر از پیتیان بجانب مقرر روانه شدند - جگت
 سنگه بمجرد استماع این خبر و توجه پادشاهزاده والا تبار از صدمه صیت
 اولیای دولت از جا رفته و در حوصله خود تاب اقامت و مقاومت موکب
 سعادت در نیافته در طرف حصانت حصار گنجایش تکمیل صدمه
 مجاهدان ندید و بی اختیار از در عذر خواهی در آمده دست استشفاع
 در ذیل شفاعت اولیای دولت زد - و بدرخواست هواخواهان درگاه
 بجان ایمن گشته پنجم رمضان برسم مجرمین بی یزاق فوطه در گردن
 انداخته در خدمت پادشاهزاده رسید - آن گرامی گوهر دودمان خلافت
 خاطر رمیده او را اطمینان بخشیده التماس عفو تقصیراتش نمودند - چون
 او بعضی مطالب را که در خور حال او نبود التماس نمود بدرجه پذیرائی
 نرسید و حسب الحکم پادشاهزاده او را باز رخصت نمود - آن مدبر ناحق
 شناس بعد از معاودت بقلعه مقرر که در میان کوهسار رفعت آثار جنگل
 دشوار گذار واقع است شتافته ناچار در آن باره استوار قرار تخصص با خود
 داد - سید خان جهان و بهادر خان برآه کتل تهل راهی شده هر روز به
 بریدن جنگل و ساختن راه پرداخته هرچا عتاهیر دیواری بر آورده راه مسدود
 ساخته بودند بچیره دستی با زمین برابر ساخته جمعی را که روزی می شدند

بضرب و زور بیجا نموده مسلک جدیعت آن بداندیشان را پریشان ساخته قدم پیش می گذاشتند تا آنکه به مؤ نزدیک رسیده پبادهای افغان که هنگام گبرودار پای کم از سوار نمی آرند در صدد سربازی شده حمله آوردند - جگت سنگه تا پنجروز باستظهار حصار قوی دل شده هنگامه آرای نبرد گردیده در عرصه زن و خورد چون آب تیغ خود را بر دم تیغ زده تا ممکن و مقدور در تردد و تلاش کوتاهی نمی نمود - کوتاهی سخن در آن هنگام که زبان آتش کین بلندی گرای گردیده هنگامه سودای دان و ستند جان گرم بود مبارزان فوج بهادر خان که از کشتها نردبان ساخته بر مآچار مقاهیر می دویدند چنانچه هفتصد افغان از تابینان خان مذکور و همین قدر از مردم دیگران در آن داروگیر مقتول و مجروح گشته جمعی کثیر از کفا، از تنگنای تنگ راهگرای جهنم گردیدند - چون این مهم بدرازی کشید از پیشگاه سطوت و جلال فرمان شد که همین که سید خانجهان و بهادر خان بیای قلعہ رسند دیگر افواج نیز بر قلعہ یورش نمایند - و بعد از رسیدن یرایغ والا شاهزاده بتازگی برسر تاکید آمده امر نمود که دیگر افواج نیز سر گرم تردد شده بهر کیف که دانند خود را به قلعہ رسانند - بامداد هشتم رمضان سید خان جهان و بهادر خان بعون و عون ایزدی مستظهر و معتضد گشته رو بسوی قلعہ آوردند - و از جانب دیگر قلیچ خان و راجه جی سنگه و الله ویردی خان به جنگل درآمده از هر سو که امکان بر آمدن بود بغراز کوه رسیدند - چون سید خان جهان و بهادر خان کار برو تنگ ساخته آن مدبر را مشرف بر هلاک ساخته بودند و او به مدافعه این صفدران کار طلب در مانده خبر از جانب دیگر نتوانست گرفت راجه جی سنگه و قلیچ خان و الله ویردی خان بجهت آنکه به قلعہ نزدیک رسیده راه در آمد شان آسان بود پیش از رسیدن خانجهان و بهادر خان داخل قلعہ شده معنی دار و گیر

را به نهایت مرتبه کمال رسانیدند - و از سعید خان درین کار درنگی واقع شده موافق چشمداشت تردد بظهور نرسید و آن واژن طالع قبیلۀ خود را پیش ازین به تارا گده فرستاده بود اکثر مردم خود را قلیل و جریح دیده از فرط غلبۀ خوف و هراس مطلقاً مقید بچیزی جز هزیمت نشده فرصت گریز غنیمت دانسته با جهان جهان سرگشتگی و عالم عالم بخت برگشتگی افتان و خیزان خود را به تارا گده رسانید - بعد از دو روز از عرضداشت اصالت خان بمسامع جاه و جلال رسید که حارسان نور پور بعد از شنیدن خبر کشایش مؤنیم شب راه گریز پیمودند - خاقان ممالک ستان هزار سوار از منصب خانجهان و راجه جی سنگه دو اسبه سه اسبه گردانیده اولین را بمنصب شش هزاره شش هزار دو اسبه سه اسبه و دومین را بمنصب پنج هزاره سوار دو اسبه سه اسبه سرافراز ساختند - و بر منصب بهادر خان هزاره ذات افزوده و هزار سوار دو اسبه سه اسبه گردانیده پنج هزاره چهار هزار سوار دو اسبه سه اسبه نمودند - و راجه مان را بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و مرحمت فیل و اسب نوازش فرمودند - و هر که درین مهم دستش بکاری رسیده بود بنوازشی خاص اختصاص یافت - بیست و سوم بادشاهزاده والا تبار پرتوی چند زمیندار چنبه را که الله و پروردی خان و میر بزرگ بآوردن او رفته بودند بحضور انور فرستاد - و محافظت مؤبراجه جی سنگه و تهرای به قلیچ خان و دمتال به گوکل داس سیسودی و پیتهان بمیرزا حسن صفوی باز گذاشته و جمعی دیگر از بندهای بادشاهی را با گروهی از بیلدار و تبردار بدریدن جنگل نواحی مؤ و توسیع طرق آن و دیگر محال کوهستان گماشته خود بموجب حکم قضا توام با بهادر خان و اصالت خان روانۀ درگاه خانیق پناه شده بیست و فهم سعادت ملازمت دریافت - عرۀ شوال ان والا کهر عالی نسب را بمرحمت

خلعت و نادرعی خاصه و در اسپ با زین زرین و انعام دو لک رویه نقد برنواخته باز رخصت نمودند که آن شوریده بخت را اسیر یا قتل ساخته کوهستان را به قلع و قمع شجره خبیثه آن ناپاک با شاخ و برگ پاک و صاف سازد *

پرتهی چند زمیندار چنبه که پدر او را جگت سنگه مطرود به قتل رسانیده بود درینوقت بذریعه اولیای سلطنت داخل دولخواهان گشته بعنایت خلعت و جمدهر مروع و منصب هزاره چهار صد سوار و خطاب راجگی و مرحمت اسپ سر بلند گردانیده رخصت فرمودند که بر کوهی که سرکوب تارا گده و داخل ممالک اوست با جمیعت شایسته آمده کار بر قلعه نشینان تگ سازد - پنجم شوال بادشاهزاده والا تبار بارشاد اقدس با سید خانجهان و دیگر همراهان به نور پور رسیده فروکش گردید و بحکم والا سعید خان را به جمون فرستاد - و راجه مان را که دشمن جانی جگت سنگه است تعیین نمود که با جمیعت خود بر راجه پرتهی چند ملحق شده باتفاق از عقب تارا گده در آیند - و از جانب دیگر بهادر خان و اصالت خان را فرمود که با دوازده هزار سوار قلعه تارا گده را محاصره نموده بهدم بنیان محصوران پردازند - ثابت قدمان معرکه پایداری جلو ریز روانه شده در کشایش آن در استوار و قلعه العز آثار کمر همت استوار تر بستند - اگرچه این قلعه فراز کوهچه در میان جنگل انبوه مشتمل بر اشجار خار دار در کمال بلندی واقع است چنانچه باد را در خلال آن محال از بیم خلغ خاطر مجال گذار محال است معینا آذوقه و سرب و باروت بسیار در آن ذخیره بود و جمیع بروجش بتوپهای عظیم آراستگی داشت - اما شیران بیشه جلالت آغاز بردن جنگل و پیش بردن ملچار و سر کردن نقب و ترتیب زینه پاپها و سایر اسباب قلعه گیهی بوجه احسن نموده در صدد استحکام

مقدمت حصول مقاصد یعنی استخلاص قلعه گشتند - و از آنجانب مقاهیر در استحکام محال دشوار گذار کوشیده در گرم کردن هنگامه تردد و انداختن تیر و تفنگ و آتش دادن توپ و ضرب زن بودند و هر روز چندین تن زخمی و جان نثار می گشتند - از آنجمله خسرو بیگ سر لشکر آصف جاهلی که جوان مردانه تردد طلب و از آدمی زادهای گرجستان بود بعد از رحلت آن خان والا مکان داخل بندهای درگاه گشته بود بدرجه شهادت رسید - کیفیت این واقعه برین منوال است که چهاردهم شوال بهادر خان و اصالت خان او را با جمعی دیگر فرستادند که بحقیقت کوه را رسیده مکانی برای نزول لشکر و برافراختن ملجأ مقرر سازد - فرستاده از کثرت انبوه جنگل پراکنده شده هریکی بطرفی رفت - بهادر خان جمعی را فرستاد که پراکنده را جمع ساخته باز بلشکر گاه بیاورند - دیگران برگشتند خسرو بیگ جواب داد که در زمینی که من رسیده فرود آمده ام شب گذرانیدن همین جا بهتر است - چون بهادر خان و اصالت خان درین باب مبالغه نموده باز کس بطلب خسرو بیگ فرستادند لا علاج شده با سه صد سوار به معسکر برگشت - درین اثنا متخافیل که در اطراف عرصه مصاف بجستجوی قابوی وقت بودند این صایه مردم قلیل را بکم خود دیده بانفاق یکدیگر از همه جانب بر ایشان حمله آور گشتند - آن مرد مردانه باوجود کثرت اعداء و قلت اولیاء بظاہر حفظ ناموس و مردی جامی خود را به کمال ثبات قدم نگاهداشته زد و خورد بسیاری نموده آخر بچهارده زخم بر خاک عرصه کارزار افتاده درجه رفیع شهادت یافت - محملاً آن تبه کار پریشان روزگار از خبر آمد متواتر خیل لشکر هوش از سر و قرار از خاطر بیدار داده چون به یقین دانست که چاره کار جز در تسلیم حصار نیست لاجرم شفیعیان در میان انداخته درخواست اسبان نمود - و بسید

خان جهان ملتجی گشته در خدمت بادشاهزاده عالی گهر التماس کرد که از درگاه خلائق پناه درخواست عفو جرایم بنده گنهگار نموده بصدر فرمان عنایت عنوان مشتملبر عفو تقصیرات مطمئن گردانند - پس از آنکه شاهزاده در باب عفو تقصیرات و استدعای عنایت فرمان والا معروض داشتند حکم عالی صادر شد که چون آن زینهار عفو طلب از راه تضرع در آمده متمسک بذیل ندامت است هرچند عذر او پذیرفتنی و تقصیرش بخشیدنی نبود اما چون دقائق اضطراب بیچارگی از حد گذرانیده لاجرم چشم از عصیان و طغیان او پوشیده بجان بخشی امر فرمودیم باید که قلعه تارا گده را باسایس دیگر عمارات انداخته و قلعه مؤ را با خاک برابر سازند - بعد از ورود این حکم سید خانجهان بدانجا رفته حصار تارا گده را از بنیاد برکنند و سید فیروز خویش خود را با مردم خود گذاشت که شیر حاجی و دیگر حصون را بر انداخته با زمین برابر سازند و جگت سنگه را نوزدهم دیسجه بملازمست شاهزاده رسانید - و چون جگت سنگه جانب دروازه کلان قلعه نور پور که سه طرف آن جری عظیم است و از پایان تا بالای قلعه عمارات او و مردم اوست و هزار گز ارتفاع دارد و ازین طرف بر آمدن متعذر بود دیواری استوار کشیده بماصله صد گز ساخته برج و باره ترتیب داده بود حکم شد که بهادر خان آن دیوار را با شیر حاجی بخاک برابر ساخته قدغن نماید که باز کسی دست بآن نکند و شاهزاده با جگت سنگه بدرگاه معلی بیاید *

اکثرین بتکریر وقایع حضور می پردازد که پنج فیل بابت پیشکش زمیندار مورنگ یکی با ساز طلا و چهار با ساز نقره و نه فیل بابت پیشکش سید شجاعمت خان از نظر اشرف گذشت - و بشاهزاده شاه شجاع بهادر تسبیح سروردد با چند لعل قیمتی و چهار اسپ خاعه مصحوب ملازم آن

الا مقدار که افیال آورده بود مرحمت نموده فرستادند - مکد داس دیوان
 آصف صفات بمنصب پانصدی صد سوار و خدمت دفترداری تن از تغیر
 جسونت رای و او از تغیر بهارا مل که بخدمت دیوانی لاهور سرافزاری
 یافته بود بخدمت پیشدستی خالصه مقرر گشتند - لطف الله ولد سعید
 خان بغا برتر دسی که در مهم جگت سنگه ازو بظهور آمده بود بمنصب
 هزاری پانصد سوار از اصل و اضافه و محمت خلعت و شمشیر با ساز طلا
 میخانگار و اسب سربلندی یافت - غوغا شوال از کانون و اهن مراجعت
 نموده یازدهم بساعت سعید از ورود مقدم مبارک دولتخانه دارالسلطنت
 لاهور را مورد برکت و مهبط فیوضات بنی اندازه گردانیدند *

آرایش یافتن جشن وزن شمسی

کار پردازان امور سلطنت سه شنبه نوزدهم شوال سنه یک هزار
 و پنجاه و یک مطابق دوم بهمن بآئین جشنی وزن شمسی اختتام سال
 پنجاه و یکم از عمر مبارک پرداخته عرصة خاص و عام را در دیبای خسروانی
 گرفتند - و عیش بی قیاس نصیب اهل روزگار گشته همگان از زر نثار
 ذخیره دلخواه اندوخته مایه جمعیت بدست آوردند - درین روز مبارک
 منصب بادشاهزاده والا گهر محمد دارا شکوه باضافه پنجاهزار سوار بیست
 هزاری ذات و پانزده هزار سوار و منصب هریکی از والا گوهران بحد
 خلافت و نامداری محمد شاه شجاع و بادشاهزاده محمد اورنگ زیب
 بهادر باقرایش هزار سوار پانزده هزاری ده هزار سوار از آنجمله شش هزار
 سوار در اسبه سه اسبه و منصب بادشاهزاده محمد مراد بخش باضافه هزار
 سوار ده هزاری ذات و هشت هزار سوار مقرر شد - و بآئینهای دیگر بموجب
 ذیل از اصل و اضافه سرافزار گردیدند - مکرمت خان بمنصب سه هزاری

سه هزار سوار پانصد در اسبه سه اسبه و الله قلابی بمنصب هزار و پانصدی شش صد سوار و مهیش داس بمنصب هزار و سوار و سید نور العیان بمنصب هزار و پانصد سوار و حیات خان بمنصب هزار و دو صد و پنجاه سوار ممتاز شدند - علی مردان خان از کابل آمده استلام شده سنیه نمود - نهم بهمن یار ولد یمین الدوله از اصل و اضافه بمنصب هزار و دو صد سوار مباحی گشت - میر برکه بخدمت عدالت اردوی معلی سرافراخت - سعید خان بهادر ظفر جنگ بدرگاه والا رسیده سعادت کورنش اندوخت و قلیچ خان باستلام عتبه خواتین پناه پیشانی طالع بر افروخت - چون در فصل خریف در کشمیر بارانی بی هنگام بشدت تمام بارید و بسبب طغیان آب دریا و غیره بسیاری از مواضع خراب گشته غلات فراوان را آب برد متوطنان کشمیر اکثر از اوطان بغربت و برخی از دنیا بآخرت جایی وطن نمودند - بعد از رسیدن حقیقت پواگذاری و بینوائی اهل آن دیار بسمع اشرف بادشاه گیتی پناه که بفرمان روزی دهده کایات کلید ارزاق متوطنان قریه وجود بکفایت اوست و فریاد نمودن قریب سی هزار کس در پای جهورگه دژس لاهور ازین ممر حکم معلی بشرف نغان پیوست که تا این جماعت در لاهور باشند هر روز دو بست رویه را طعام در ده جا پخته عموم مردم را باز میداده باشند و مبلغ سی هزار رویه دیگر نزد تربیت خان فرستادند که بگونه بی بضاعت کشمیر که نیروی تردد نداشته باشند قسمت نماید و هر روز صد رویه را طعام در پنج جا تیار نموده بمساکین رساند - چون خان مذکور باحوال سایر عجزه و مساکین چنانچه باید نتوانست پرداخت و نارضامندی آفت زندگان این ایام از سلوک خان مذکور بعرض اشرف رسید صوبه داری کشمیر از تغیر او بظفر خان که سابقا ناظم آن دیار بود و مردم از حسن سلوک او شاکر و رضامند بودند مقرر

نموده بمرحمت خلعت و اسب با زین نقره سرافراز فرمودند و در وقت رخصت درباب رعایت سکنه آن دیار بمبالغه تمام ارشاد فرموده بیست هزار روپیه به نیازمندان آن ملک همراه او فرستادند *

پانزدهم منزل، علی مردان خان از نزول اشرف رشک ارم گردیده سر تفاخر او بآسمان رسید و بشکر این نعمت غیر مترقبه خان مذکور یک لک و سی هزار روپیه جواهر و غیره از نظر اشرف گذرانید - صوبه اودیسه بپادشاهزاده محمد شجاع مرحمت نمودند و حکم کردند که محمد زمان طهرانی به نیابت ایشان در آن صوبه باشد و به شاهنواز خان ناظم معزول آن صوبه یرلیغ رفت که پس از رسیدن محمد زمان به جونپور آمده بنظم و نسق آن سرکار که در تیول او مرحمت شده پردازد *

گذارش نوروز جهان افروز

درین ایام خجسته آغاز فرخنده انجام که سر تا سر جهان از انعام و احسان پادشاه جهان کامیاب مرادات و سعادات دو جهانی بوده شب جمعه نوزدهم ذیحجه سنه یک هزار و پنجاه و دو بعد از انتضای یک ساعت نجومی سرمایه ده انوار ذرات کائنات تحویل اشرف از کاشانه حوت بطرب خانه حمل فرموده آرایش فضای باغ و بوستان و تزئین صفاغه زمین و زمان را بسرکاری قوای نامیه تفویض فرمود - فردای آن نیر اوج خلافت پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر با سلطان محمد خلف خود از دکن آمده سعادت ملازمت حاصل نمودند و هزار مهر نذر گذرانیده بانعام دو لک روپیه نقد سر بلند گشتند - خلیل الله خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار سر بلندی یافت - راو ستر سال شاده و راجه بهار سنگه بندبیل و سزاوار خان و زاهد خان که از دکن آمده بودند سعادت ملازمت حاصل نمودند - علی مردان خان بعلایت خلعت و دو اسب

با ساز طلا سرافرازی یافته رخصت کابل گردید - و سعید خان بصوبه داری ملتان از تغیر قلیچ خان و آقا افضل بدیوانی بنگاله و سرکار بادشاهزاده محمد شجاع و رای کاسیداس بدیوانی اکبر آباد امتیاز پذیرفتند - بیست و پنجم بادشاهزاده مراد بخش با سید خانجهان و راجه جی سنگه و رستم خان و دیگر امرا بسعدت ملازمت استسعاد یافته هزار مهر نذر گذرانیدند - و بوسیله آن بیدار بخت راجه جگت سنگه با پسران فوطه در گردن انداخته در زمرة اهل عصیان شرمزده و سرافکنده آمده ایستاد - بادشاه کریم و رحیم خرمسهای خطایابی بی اندازه او را بباد بی نیازی برود داده کردهای او را ناکرده انگاشته در جرگه بندها جا دادند - و بادشاهزاده را بخلعت سرافراز ساخته منصب آن عالی نسب را که ده هزار و هشت هزار سوار بود دوازده هزار و هشت هزار سوار از آنجمله دو هزار سوار دو اسبه مقرر فرمودند *

چهارم محرم بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر پیشکشی مشتمل بر انواع جواهر و مروج آلات و نفایس دکن و فیائن کوه پیکر از نظر اشرف گذرانیدند - از آن میان جنس یک لک و بیست هزار روپیه شرف پذیرائی یافت و آن درة التاج سلطنت را بعطای خلعت خاصه و جمدهر مروج با پهلکتاره و صد اسب از آنجمله دو اسب عربی و عراقی با زین طلا میفکار و ساده و فیل با ساز نقره و ماده فیل و سلطان محمد خلف آن والا گهر را بعنایت تسبیح برنواخته رخصت مراجعت بدکن دادند - و بالتماس آن قرة باصرة دولت قزلباش خان بعنایت نقاره و امان بیگ بمرحمت علم و لطف الله ولد لشکر خان مشهدی بمنصب هزار و هشت هزار سوار از اصل و اضافه سر بلندی یافتند - درین نوروز از پیشکش بادشاهزادهای والا تبار و امرای نامدار آنچه بدرجۀ قبول آمد قیمت آن شش لک روپیه شد -

درین تاریخ میرزا عیسی ترخان را که متصدی سرورت بود از تغیر اعظم خان که باوجود تذبیه متمردان از قرار واقع بحال رعایای گجرات نپرداخته بود بحکومت آن صوبه سرافراز فرموده از جمله سواران منصب او که پنجهزاری پنج هزار سوار بود دو هزار و پانصد سوار دو اسپه سه اسپه مقرر فرمودند - و عنایت الله پسرش را بمنصب دو هزار و پانصد سوار و ضبط سرکار سورته و محمد صالح پسر دیگر او را بمنصب هزار و سوار برنواختند - نقاره دودمان سیادت سید جلال که بحکم والا از گجرات آمده بود بانعام پنجهزار روپیه سر بلند گردید - هژدهم بهادر خان و اصالت خان از کوهستان آمده بدریافت دولت ملازمت مستسعد گشتند - نجابت خان بضبط کوهستان معین گردید و منصب راجه جگت سنگه و راج روپ پسرش از روی کرم بدستور پیشین مقرر فرمودند *

رخصت یافتن بادشاهزاده محمد دارا شکوه

بصوب قندهار باجنگ شاه صفی

چون قندهار که از قدیم تعلق باین دودمان رفیع مکان دارد چندی بسبب حدوث بعضی سوانح از دست اولیای قاهره بیرون رفته بتصرف قزلباش در آمده بود بعد از جلوس اقدس که غبار شورش و آشوب از هر طرف فرو نشست و ابواب امن و امان بر روی روزگار مفتوح شد داعیه انتزاع ملک موروثی از خاطر عاطر سر برزد - درین اثناء فتنه خان جهان و بذیل و تادیب و تنبیه فرمانروایان دکن سبب تعویق و تاخیر این عزیمت شده چون خاطر بجمعیّت گرانید و پیش آمد مهمات صورت تمامیت یافت توجه اشرف بتهیه لشکر ظفر اثر و تسخیر قندهار مصروف گشت - علی مردان خان حاکم قندهار بعد از اطلاع بر اراده اقدس از روی خاطر از

سلوک شاه صفی ورزیده بندگی درگاه آسمان جاه اختیار نموده و قندهار را باوریلای دولت سپرد - از آن باز شاه صفی از فرط غلبه قوت غضبی که مخالفی مقتضای معنی بادشاهی و مرتبه ظل آلهی است در آروزی گرفتن قندهار شب و روز بیتاب و بیخواب بود ازین جهت که سلطان روم بر سر بغداد آمده بغلبه و قهر مفتوح ساخت - و جمعی کثیر از قزلباش و متحصنان را بقتل رسانیده اراده پیش پیشنهاد همت ساخت و شاه صفی لاچار قلعه ارتنگ را بسطان مراد خان قیصر روم داده صالح نمود - همین که خاطرش از طرف روم فراهم آمد نزدیک دو سال بتهیه لشکر و سرانجام مواد سفر پرداخت - درین سال بعزم تسخیر قندهار رستم خان گرجی سپه سالار خود را با لشکر گران سنگ پیش فرستاده مقرر نمود که تا رسیدن او در نیشاپور توقف نماید - چون این خبر بتواتر و توالی از عروضا داشت صفدر خان، عونه دار قندهار و عزیز الله خان حارس بست بمسامع جاه و جلال رسید حکم شد که رایات جهان کشا و الویه نصرت گرامی بانتهاض در آید - مهین بادشاهزاده والا قدر از خلوص عقیدت بعرض رسانیدند که اعای حضرت بنفس نفیس در دار السلطنت بر اورنگ جهانبانی متمکن باشند و انجام این مهم باین فرزند ارادت پیوند باز گذارند - حضرت خاقانی چون آن والا گهر را درین خرواهش راسم یافتند تحسین نموده بدیرفتند - بیستم محرم در ساعتی سعید با پنججاه هزار سوار و توپخانه بسیار و فیلان بیشمار رخصت قندهار دادند - و در وقت رخصت خلعت خاوه با نادری طلا دوزی حاشیه مروارید و جیغه پرهما مرصع بالماس و سر پیچ لعل و مروارید و جمدهر مرصع با پهلونکاره و شمشیر مرصع و دو صد اسپ از آنجمله دو اسپ با ساز مرصع میدنکار و فیل با ساز نقره و ماده فیل و انعام دوازده لک روپیه نقد معزز ساخته باضافه پنج هزار سوار بمنصب بیست هزاری بیست

هزار سوار سرافراز فرمودند - و فائز فتح و نصرت خوانده بکمال عظمت در
 بر مهر پرور کشیده مرخص ساختند - و سید خان جهان و راجه جسونت
 سنگه و راجه جی سنگه و قلیچ خان و رستم خان و بهادر خان و الله و یردی
 خان و راو امر سنگه و مبارز خان و فدائی خان و سردار خان و اصالت
 خان و خلیل الله خان و راجه رامی سنگه و راو ستر سال و نظر بهادر
 خویشتگی و شیخ فرید و راجه جگت سنگه و جانشینار خان و یکه تاز خان
 و سرانداز خان و هری سنگه و مهیش داس و رام سنگه راتهور و چندر من
 بندیل و راجه امر سنگه نوروزی و گوکل داس سیسودی و سید نور العیان ولد
 سیف خان باره و سید محمد ولد سید افضل و توکناز خان و شیر خان
 و دیگر بندهای درگاه که تفصیل آن بطول می کشد با پنجهزار سوار برقداز
 و پنجهزار پیاده تغذگچی و باندار در رکاب نصرت اقتساب آن عالی جناب
 نامزد این خدمت شدند - و بهر یک ازین نامبردها در خور تفاوت درجات
 به بعضی خلعت خاصه و شمشیر مرصع و اسب و فیل و به بعضی
 خلعت و اسب و بعضی خلعت داده حکم فرمودند که بهمگی امراء
 و منصبداران این لشکر که بیشتر جاگیر دارند و کمتر نقدی سر بهر صد سوار
 موافق ضابطه منصب ده هزار روپیه که سر هزار سوار لک روپیه باشد و رای
 تقاضا منصب بطریق مساعدت بدهند - باحدیان و تغذگچی و باندار سه
 ماهه پیشگی تن نمایند - و نیز اوج دولت و کامرانی بادشاهزاده محمد
 مراد بخش را شصترین روز بمرحمت خلعت و نادری و چمدن مرصع
 با پهلوانه و شمشیر مرصع و دو اسب با زین طلا و فیل با ساز فتره و ماده
 فیل معزز نموده با فوجی گرانبار رخصت نمودند و حکم فرمودند که این
 طرف نیلاب هیچا مناسب داد و آب و علف فراوان باشد توقف ورزیده
 در وقت کار رفیق و مددکار برادر کامیار باشد - بعلمی مردان خان فرمان قضا

جریان عزّ صدر یافت که در کابل با استعداد تمام آمادهٔ پیکار باشد و اگر
احیاناً نذر محمد خان فرصت و وقت غنیمت دانسته از جای خود حرکت
نماید در دفع فتنه و فساد او سعی و تردیدی که باید بجا آورد *

درینوقت خان دوران بهادر نصرت جنگ که فرمان طلب بنام او صادر
شده بود از مالوه آمده از جبههٔ سائی آستان آسمان نشان پیشانی بخت
را نورانی ساخت - و همدین محفل بانعام خلعت خاصه و شمشیر مرصع
و دود اسب از آنجمله در راس با زمین طلا و فیل خاصه با ساز نقره و ماده
فیل سرافرازی یافته بسعادت رخصت تارک اختصاص بر افراخت که در زد
و خورد بخدمت مهین پور خلافت ماند - از آنجا که سلسله جنبانی
اقبال کار ساز است و مهمات این دولت خداداد از مزید سعی کار گزاران
بی نیاز پیش از ورود افواج نصرت طراز بقندهار خبر رحلت شاه صفی
بمسامع جاه و جلال رسیده باعث رفع تفرقه گردید - بادشاه دانش پناه از
راه دور بینی فرمودند که بمقتضای مصلحت وقت بادشاهزاده محمد
دارا شکوه در کابل و خان دوران بهادر در قندهار با سی هزار سوار توقف
نموده بعد از آنکه خبر متواتر برسد تاخست و باخست خراسان درین وقت
که خلل کلی در جمیعت متوطنان آنجا راه یافته از ممر مرورت درر دانسته
مراجعت بدرگاه والا نمایند *

اکنون برخی از احوال شاه صفی و ماند و بود او بقلم می آید - چون
شاه عباس که در باب سیاست و اجرای عقوبات مظهر بطش الهی بود از
برادران و خویشان و فرزندان هر که ازو مظنهٔ فساد داشت بکشتن و کور
نمودن او حکم نموده ازین جهت خاطر بالکل جمع ساخته بود - همه پسران
و پسرزاده را پیش از خود روانهٔ دیار بقا ساخته شاه صفی را که گمان
سرتابی و بی اعتدالی ازو نداشت سلامت گذاشته قرار داده بود که از

حرم سرا بیرون نیاید - بعد از آنکه شاه عباس آهنگ عالم بالا کرد و هوا خواهان دودمان صفویه این را بسلطنت ایران برگزیدند او استقلال تمام بهم رسانیده افراط در عقوبت و تعدی از حد سیاست در گذراند و بذایر آنکه در طفولیت معتاد بافیون شده بود بشرب مدام اقدام نموده سر از متابعت عقل برتافت تا آنکه از فط پیمانه کشتی و قدح نوشی ماده صرع دیرین که اثر آن گاه گاهی بعد از ماهی ظاهر می شد قوت گرفته باعث خلل دماغ شد - و بحکم کار فرمائی بلاه هوش ربا و راهمائی حریفان هم بزم جرعه پیما بخوریزی راغب گشته خویشان و اعیان را بقتل رسانید - تا جای که از خوف مستی او راهم تمام بدلها راه یافته کار بجای کشید که مقربان ترک سر گفته بمجلس او می آمدند و زنده بر آمدن را فوز عظیم دانسته غنیمتی بزرگ می شمردند - آنچه در سلطنت چهارده ساله در گرفتن و داشتن ملک بر روی کار آورده کشادن قلعه از دست رفتن ایروانست و بقتل دادن بیست هزار قزلباش و پای دادن بغداد بدست مراد بر ارباب خود ظاهر است که آفریدگار عالم عنان اختیار ساکنان قریه وجود از آن بقبضه اقتدار سلاطین نامدار داده که همگی سعی شان در رفاهیت برابا و انتظام امور جمهور مقصور و توجه شان در عدل و اصلاح و پرداخت احوال عجزه و مساکین مصروف باشد - تا آنکه با همگنان اصلاً رفیق و مدارا آشکارا نموده بی تامل بحکم عطف و شدت کار کند و مبادرت در تجرّج اقتداح نموده دست و پا بخوریزی کشاید - الحمد لله و المذت که مراعات این معنی از جمله قوانین معموله حضرت جهانبانی کیتی ستانی است که همواره در مقام فیض و آسایش خواهی رعیت و سپاهی اعد - و اصلاً بیروشدیای مردم را که از لغزش کم خردی و بی دانشی ناشی شده باشد بنظر انتظام در نیآورده قطعاً بمقام مسکانات و پاداش معافی بی پایان کسی در نمی آید - چنانچه

درین کشور پهنادر که با فسحت آباد عالم رحمت دم از برابری می زند بر
 هیچ خاطر باری نیست و در هیچ دلی از هیچ رهگذر آزاری نه - بالجمله
 او سی چهل روز پیش از بر آمدن صفاهان بسوی خراسان بباغ کومه که
 یک فرسخی صفاهان و ترتیب داده شاه عباس است بشکار مرغابی رفته از
 فزونی باده پیمائی نوعی شراب زده شد که تا پانزده روز بارجود قلت
 مسالت بشهر مراجعت نتوانست کرد و ماده مرغی که داشت قوی
 گردید - و اشتهای طعام و آسایش خواب که مدار پایدگی قوام انسانی
 وابسته بدانست بنحوی بر طرف شد که در سه شبانه روزی زده یک تخم
 مرغ بصد دشواری توانست خورد - چون بمداوای اطباء کوفتش رو
 به بهی آوردن فی الجمله صحت رو داد از صفاهان رو بکاشان نهاد و بعد
 سه چهار روز باز باده پیمائی آغاز کرد و عارضه مذکور عود نموده از آنچه که
 بود سخت تر شد چنانچه از منزلی که میان حرم سرا و خلوت خانه بود
 بهفده روز بمکانی دیگر نتوانست رفت - و درین مدت بغیر حکیم احمد
 و مهتر داود و مهتر رکابخانه از مردم درون و بیرون دیگری آمد و شد
 نداشت - تا آنکه صبح دوازدهم صفر سنه یک هزار و پانجاه و دو هجری
 چون خبر گرفتند از جهان رحلت نموده بود و هیچکس ندانست که چه
 وقت جان را بقابض ارواح سپرد - پانزدهم ماه مذکور ارکان دولت آن
 دولتمای سلطان محمد میرزا پسر کلانش را هر چند خورک سال بود بشاه
 عباس موسوم ساخته خطبه بنامش خواندند و او را از کاشان بقزوین برده
 سوم ربیع الاول سال مذکور که ساعت جلوس او بود بر قالیچه که از اجداد
 آنها مانده بود فشانند - چون این واقعه عبرت افزای بر روی روز افتاد مهین
 بادشاهزاده والا تبار معروضداشتند که اگر از حضرت خلافت فرمان رود
 به تسخیر ولایت فراه و سیستان و هرات بپردازم - از پیشگاه خلافت

یرایع رفت که چون آن فساد کیش بجزای کردار خود رسید متعوض ولایت او نباید شد و سرعت هرچه تمام تر خود را بدرگاه معلی رساند که مفارقت آن فرزند بی ضرورت زیاده برین بخود قرار نمی توانیم داد *

اکنون خامه وقایع نگار باز بوقایع حضور می پردازد - هژدهم صفر هزار سوار از جمله بمنصب شاهزاده محمد شجاع که پانزده هزاری ده هزار سوار شش هزار سوار دو اسپه سه اسپه بود هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه مقرر نمودند - اسفندیار خان بمنصب هزار و پانصدی ذات و سوار و حسام الدین حسین بمنصب هزاری پانصد سوار و خدمت بخشی گری دکن سرافراز گشتند - غره ربیع الاول از وقایع اکبر آباد بعرض مقدس رسید که میرزا رستم صفوی بساط حیات در نوردید - میرزا در محرم سال هزار و دو بملازمت حضرت عرش آشیانی رسیده بود و پنجاه سال در ظل عاطفت این دولت پایدار ابد طراز بود - امیرخان بن قاسم خان نمکی از تغیر شاد خان بمخدمت صوبه دارچی تنه و بمرحمت خلعت سرافرازی یافت - راجه بهار سنگه به تنبیه و تادیب چنیت بندبیل و برادران او از تغیر عبد الله خان مقرر شده بمنصب سه هزاری سه هزار سوار هزار سوار دو اسپه سه اسپه سر بلند گردید - پنجشنبه خجسته بزم قمری آغاز سال پنجاه و سوم از سنین عمر جاوید بادشاه دین و دنیا پناه زینت آرایش پذیرفته آنحضرت را که جان جهانست بدخایر بحر و کان سنجیده هموزن مبارک به محتاجان و مسکینان مرحمت شد *

بیان کیفیت ازدواج شاهزاده محمد مراد بخش بدختر شاه نواز خان صفوی

چون پیش نهاد خاطر فیض مآثر بود که لوازم کار خیر بادشاهزاده محمد مراد بخش بدختر شاه نواز خان صفوی که سابق او را بآن گرامی گوهر

بهر خلافت خطبه نموده بودند بخیریت و خوبی بزودی ساخته و پرداخته
 آید اکنون که بادشاهزاده مذکور از حسن ابدال آمده سعادت ملازمت
 دریافت وقوع این امر مسعود از رهن تاخیر وقت برآمد - پنج لک روپیه
 برای سرانجام این جشن همایون بآن ارزنده اختر سمای دولت عنایت
 فرموده چهاردهم ربیع الثانی در ساعت مبارک یک لک روپیه را جواهر
 و مرصع آلات و اقمشه نفیسه و چهل هزار روپیه نقد برسم ساچق مصحوب
 ملایت خان میر بخششی و عاقل خان خانسامان بخانه شاه نواز خان صورت
 ارسال یافت - بیستم بمقتضای مراعات مراسم معهوده از جانب مردم عروس
 خوانهای حفا آورده بحکم اشرف فضای حریم حرم مقدس بانعقاد بزم خاص
 حفا بندگان اختصاص یافته سایر مقربان بساط دولت در خور قدر و منزلت
 در آن بزم نوائین جا یافتند - چون شاهنواز خان بخدمت صوبه داری
 اودیسه می پرداخت و صبیحه عقیقه او با والده بحضور پرنور آمده بود آن
 صبیحه صغیه را در مشکوی دولت طلب داشته مجلس عقد والا در دولتخانه
 معلی ترتیب یافت - نخست شاهزاده را خلعت خاصه با چار قب
 زردوزی و جواهر و مرصع آلات و اسب از طویلخانه خاصه با زین طلا و فیل
 با ساز نقره که قیمت آن یک لک روپیه بود فوازش فرمودند - چون اسباب
 عیش و سامان نشاط بحسب فرمان معلی آماده گشت و بزم زیب طراز زبور
 پرداز که زمین و زمان را فرط اندساخت و اقتواز آن از جا در آورده بود صورت
 آرایش یافت شب مبارک دوشنبه بیست و دوم ربیع الثانی سده یک
 هزار و پنجاه و دو بعد از انقضای نه گهری در ساعت مختار انجم شغسان
 قاضی اسام نکاح خوانده مبلغ چهار لک روپیه کابین قرار دادند - نوای کوس
 شادی و صدای گورگه مبارکبادی باوج فلک رسید و از عموم رسوم خورمی
 و شاد کامی و نور اندساخت قلوب و انشراح صدور رواج پذیر گردید *

خواست قلعه زمین داور بیدل خان مقرر فرمودند و فوجداری سرکار
مهندسور بندوالفقار خان مقرر شد *

آغاز سال شانزدهم جلوس مبارک

الله الحمد و المنة که روز پنجشنبه غره جمادی الثاني سنه یک هزار
و پنجاه و دو موافق پنجم شهریور ماه آلهی سال شانزدهم جلوس مبارک
بخیر و خوبی شروع شده آب و رنگی تازه بر روی کار عالم آب و خاک آورد
و ابواب فتوحات آسمانی بمقتضی تائید ربانی بر روی زمین و زمان مفتوح
شد - درین تاریخ عبد الله خان بهادر فیروز جنگ بخدمت صوبه داری
اله آباد از تغیر سید شجاعت خان و خان مذکور از تغیر عبد الله خان
بخدمت فوجداری و جاگیر داری ایرج و بهاندر و پنواری و دیگر محال
اسلام آباد سرافراز گردیدند - و بادشاهزاده محمد مراد بخش را بعنایت
خلعت خاصه و قدری مروج آلات و دو اسب با ساز طلا و آفتابگیر نوازش
فرموده بملتان که در جاگیر آنوالا گهر مقرر گشتند بود رخصت فرمودند -
مادهو سنگه بمنصب سه هزار و سه هزار سوار و مهیش داس راتهور
بمنصب دو هزار و دو هزار سوار و جاگیر جالور سرافراز گردیدند - هفدهم
بادشاهزاده محمد داراشکوه که بجهت دفع فتنه و فساد شاه صفی بکابل
رفته بود - چون بنواحی لاهور رسیدند جمله الملکی اسلام خان و چندی
دیگر از امرای نامدار باستقبال رفته آن فهرست مجموعه مکارم دولت را
بکصور سراسر نور آوردند - چون بمحض توجه آن بیدار بخت نقاب
کشائی شاهد مقصود که عبارت از رحلت شاه صفی است بجلوگاه
شهود روی نمود لاجرم بادشاه جهان پناه آنوالا رتبه را بخطاب مستطاب
بلند اقبال که در ایام شاهزادگی از القاب مخصوصه آنحضرت بود و عنایت
خلعت نام پرداز شهرت گردانیدند *

درین سفر چون از الله ویردی خان که زبانش باختیار او نیست بعض کلمات برخلاف نمکخوارگی بمعرض بیان آمده بود بتغییر منصب تغذیه نموده پزگنه شکرپور از مضافات دهلی که سی و چهار لک دام جمع دارد بطریق مدد معاش باو مرحمت نموده بی آنکه سعادت کورنش در یابد بدارالملک دهلی فرستادند و جاگیر او که مترا و مهابن بود باعظم خان تحووه شد - جامع فضایل وهبی و کسبی مولانا عبد الحکیم سیالکوٹی را بر وزن کرده شش هزار روپیه هموزن آن گنج هنر بدو مرحمت نمودند - بیست و یکم سید خان جهان را بخلعت خاصه برنواخته بگوالیار که جاگیر اوست مرخص فرمودند - چون از عرضداشت ظفر خان ناظم صوبه کشمیر بعرض مقدس رسید که اگرچه احوال رعایا و مساکین و عجزه کشمیر بانعام یک لک و پنجاه هزار روپیه که پیشتر از خزانه خیرات بادشاهی مرحمت شده فی الجمله رو بجمیعت آورده اما اگر پنجاه هزار روپیه دیگر ببرگران بی بضاعت این صوبه مرحمت شود سامان کشت و کار میتوانند بهم رسانند و معموری ملک بنسق اولین باز خواهد گشت - یرلیغ قضا نفاذ بصدر پیوست که پنجاه هزار روپیه دیگر از خزانه والا ببرگران بی استطاعت آن ملک قسمت نمایند - درینولا مصحوب میرزا ابراهیم صفدر خانی یک لک روپیه را متاع از جمله پنج لک روپیه که بادشاه گردون کلاه هنگام جلوس مبارک ندر حرمین شریفین نموده بودند بجهت فقرای آن در مکان سعادت نشان صورت ارسال یافت *

چهارم رجب جامع معقول و منقول مولانا علاء الملک تونی که سایر اطوار و اوضاع او دستور العمل دانشوران حال بل دانایان عهد ماضی و استقبال را می شاید و در سال هفتم جلوس میمنت مانوس از ایران آمده با نواب آصف صفات بعنوان مصاحبیت بسر می برد و بعد از رحلت

آنوالا مکان داخل ملازمان درگاه گشته غره رمضان سنه یک هزار و پنجاه و دو جلوس والا بمنصب پانصدی پنجاه سوار سرافرازی یافته بود بخدمت دیوانی تن و رای مکند داس آصف جاهی بدیوانی بیوتات سرافراز گردیدند - بیست و یکم خان دوران بهادر و راجه جی سنگه و قلیچ خان و رستم خان و اصالت خان از قندهار آمده ملازمت نمودند و هر کدام رخصت جاگیر خود یافتند - لعل خان کلانوت ملقب بگن سمندر برحمت فیل سربلند گردید - چهارم شعبان میر برکه از اولاد قدوة الاولیا میر کلان که خدمت عدالت عسکر فیروزی داشت برحمت حق پیوست - و خواجه ابوالخیر از بنابر قدوة العارفین مولانا یعقوب چرخي بتفویض خدمت عدالت و مبلغ پانزده هزار روپیه سالیانه سرمایه مفاخرت اندوخت *

چون عمارت باغ فیض بخش که تاریخ اساس آن و آمدن نهر سابقاً نگارش یافته باهتمام خلیل الله خان حسن انجام گرفته زینت افزای هندوستان شده از تاریخ بنا تا این روز یک سال و پنج ماه و چهار روز منقضی گشته بود هفتم ماه مذکور در ساعت سعید بیمن قدوم میمنت لزوم غیرت بهشت برین گردید - طبع اشرف از تماشای متنزعات این نزهت آباد فردوس بنیاد که در رشاققت اشجار طوبی کردار و شگفته روی رباحین و طراوت ازهار خاصه دلکشانی فسحت چمن و خیابان و سلاست آبهای روان هزار نکته خاطر نشان و گرفت دلنشین بر بهشت برین دارد بغایت الغایت منشرح و منبسط گشت - جمیع بندها تسلیمات مبارکباد بجا آورده مردم سیاح از روم و عراق و ملوواء النهر بر زبان آوردند که قطع فطر از اغراقات شاعرانه و مبالغات سخنوری بنکم قطعی میتوان گفت که نظیر این قدسی مکان بر روی زمین موجود نشده شبیه این باغ داپذیر بدیده هیچ آفریده در نیامده باشد - محمداً آن منظور تربیت مبادی عالیه باین

صورت اتفاق افتاده که تمام این باغ دلنشین مشتمل است بر سه طبقه -
 طبقه بالا را بفرح بخش و طبقه میانه را که با مرتبه پایان حکم یک درجه
 دارد بغیض بخش موسوم ساخته اند - طبقه بالا که سه صد و سی گز مربع
 است هشت دست عمارت دارد - چهار در وسط اضلاع چهارگانه و چهار دیگر
 در چهار کنج - عمارت شمالی که آرام گاه مقدس است و بطرح بدیع
 و هندسه غریب در نهایت صفا و زینت اساس یافته و از راه اش از سنگ
 مرمر در نهایت صافی و شفاف و در وسط آن حوضیست منبت کار از
 سنگ مرمر چهار گز در چهار بطرز چشمه جوشان و در دو طرف آن دو
 حوضه هریکی هفت گز در پنج گز - و پیشش ایوانی است پایه دار سه
 چشمه بطول بیست و پنج و عرض هشت و نیم - و عقب آن شاه نشینی
 بطول شش و عرض دو ذراع و نیم - آب نهر از جانب جنوب باین عمارت
 سر پوشیده گذشته بدافع سر بر می آورد و نهری که بعرض هفت گز در وسط
 خیابان که بعرض بیست و سه گز مرتب ساخته اند در آمده بجانب عمارت
 ضلع شمالی این باغ که از آن نیز از سنگ مرمر است (و آن ایوان در
 ایوانی است پایه دار از هر چهار طرف باز بطول بیست و پنج گز و عرض
 هفده و در درازی سه چشمه دارد و در پهنای دو) می رود - و از نخستین ایوان
 سر پوشیده جریان نموده از آنجا بچشمه میافکند ایوان دوم رسیده بصورت سه
 آبشار که هر کدام بعرض هفت گز است از سه جانب در حوض طبقه دوم
 که او نیز هفت گز مربع است می ریود - و در زیر هر سه آبشار چینی
 خانه از سنگ مرمر بکمال صفا و پاکیزگی ساخته اند که روز بگذشتن
 اوانی زرین پر از گل چون چمن رنگین دیده افروز اهل نظرست - و شب
 بافروزش شموع کافوری چون طاق فلک بنور انجم نو آیین - و در وسط ضلع
 شرقی جهروکه خاص و عام است و پیش جهروکه در جانب بیرون ایوان

دیوان خانه است محاط بچهار دیوار مجصص - و در وسط ضلع غربی قرینه آن عمارت عالی اساس ملکه دوران بیگم صاحب است - مابین هر دو عمارت نهریست بعرض هفت ذراع در خیابانی بعرض بیست و سه ذراع و در وسط باغ که آب نهر از دو جانب رسیده می گذرد حوضی است مربع بطول و عرض بیست و سه گز که از کمال صفا و لطافت قطره قطره اش قطره بطوبت بسحاب شاداب و زکوة عذوبت بدجله و فرات می دهد - و تمامی فوارهای این باغ که صد و هفت است هفده در حوض مذکور و نود در هر سه نهر بارتفاع چهار گز از آب چنان میجوشد که از فرط لطافت بیننده را در گرداب حیرت می افکند - و در هر کنج این باغ برجیست مئمن و بر بالای آن چو کهنه‌تی هشت پهلو از سنگ سه رخ مرتب شده - مرتبه اولی این باغ که از فوط گل و سبزه مرغزار جنات عدن را بیاد می آرد سه صد و سی گز طول و نود و شش گز عرض دارد - از حوض هفت گز مربع که بقلم آمده بطرز آبشار برآمده بنهیی که در آغاز این طبقه بطول درازده و عرض هشت گز روانی پذیرفته و هر چهار طرف چینی خانه‌های رنگین دارد و آب از وسط آن جوشیده بهر جانبی تراوش می نماید و درمیان آن کرسی از سنگ مرمر و سردری از سنگ مذکور در پیشش منصوب ساخته اند می ریزد - و آبشارهای مذکور بحوضی که در وسط این طبقه است و هشتاد و دو گز طول و هفتاد و دو عرض و یکصد و پنجاه و دو فواره دارد و در وسط آن چبوتره ایست بطول یازده و عرض هشت و بر کنار شرقی و غربی آن دو ایوان از سنگ سه رخ واقع شده و در دو جانب شمالی نیز دو ایوان از سنگ مرمر است درآمده درمیان ایوانهای مذکور سر پوشیده گذشته بصورت سه آبشار که بجای هر معروفست و در یک از عالم لوحی از بلور صفا احداث پذیرفته چنانچه صفا و شفافیتی آن بمرتبه ایست که از آن تا آئینه

نگی و مینای حلبی تفاوت از صفای صبح تا ظلمت شام است در حوض طبقه سوم که طولش موافق عرض یک آبشار ده گز است و عرضش موافق هر یکی از در آبشار هشت گز می ریزد - و چینی خانه های این آبشار هم بدستور باغ فرح بخشش است - و جانب شرقی این باغ حمامی پرچین کاری در کمال تزئین و تکلف و پرکاری با تمام رسیده که در آب و تاب مثل و قریبه ندارد - و چون مرتبه ثانیه که فیض بخشش نام دارد در طول و عرض خیابان و نهر و حیاض مثل باغ فرح بخشش است تفاوت همین قدر است که در نهری که از جنوب بشمال می رود سه قطار فواره که عدد آن یک صد و چهل و سه است بارتفاع پنج گز از آب نهر می جهد - و در وسط ضلع شمالی این باغ نیز دو بجنوب ایوانی است پایه دار بطول بیست و پنج گز مشتمل بر سه چشمه و عرض هشت و نیم مکتوبی بر یک چشمه - و از راه آن از سنگ مرمر است بنقاشی حیوت افزای جهان نوردان - و در وسطش حوضی چهار گز در سه گز بطرح آب جوش و آب نهر از وسط حقیقی آن گذاشته به باغ میوه که آن نیز در طول و عرض مساوی هر دو باغ مسطور است بر می آید - این باغ خواصپوره و عمارات دیگر آن قدر دارد که هرگاه خدیو زمان با پردگیان مشکوی دولت باین بهشتی مکان تشریف می فرمایند احتیاج بخیمه نمی شود - القصة این نزهت گاه کشاده فضا که سخن در طول و عرض آن بر فرض انکا بدر و دراز می کشد بصرف شش لک روپیه صورت تمامیت پذیرفته بنابر صفای نظر و حسن منظر نظیر آن بر روی زمین کمتر سمت وقوع دارد و بر سایر حدائق زمین بل حدائق هشتگانه بهشت برین بچندین وجه تفوق دارد *

چون توجه اشرف همیشه مصروف بر آنست که سایر نیازمندان و اصحاب حوائج بی تعب و تصدیه از نظر گذشته فراخور حال و قدر

احتیاج و استحقاق هر محتاج مدد معاش از وظایف و رواتب و نقدي و غلات مي يافته باشند و برخی را دم نقد از خزائن وزن و تصدق جیب و گذار آز و نیاز با نقود مالا مال مي گشته باشد و موسویخان صدر موافق مرضي اشرف بخدمت مذکوره نمي پرداخت لاجرم هشتم شعبان سنه یک هزار و پنجاه و دو واسطه العقد ذریعت آل عبا مهسله الصدر عترت حضرت رسول مجتبی سلاله سلسله آل میرسید جلال که آثار شرافت ذات و صفات از سیمای حال آن صاحب کمال چهره نداشت و معنی تجرد ظاهر و باطن از صورت نورانیش پیدا بخدمت صدارت کل هندوستان معزز فرمودند - و در مقام اعزاز و احترام آن والا مقام در آمده بعنایت خلعت خاصه و منصب چهار هزاره هفت صد سوار و اسب با ساز طلا و سی هزار روپیه نقد معزز و مفتخر گردانیدند - و جانشینی قدوة الاولیا شاه عالم بسید جعفر مہرین خلف آن سیادت مرتبت که بکلیه فضل و صلاح آراسته است مرحمت فرمودند *

انتمهای الویه نصرت طراز از لاهور بصوب اکبر آباد

چون خاطر خورشید مآثر از مهمات صوبه پنجاب و کابل و قندهار و پرداخته آمد بتاریخ هژدهم شعبان سنه یک هزار و پنجاه و دو هجری که ساعت مختار و مسعود بود فیل سوار از دارالسلطنت لاهور بدار الخلافه متوجه شده در باغ فیض بخش و فرح بخش نزول اجلال ارزانی فرمودند - بیست و یکم سعید خان را بعنایت خلعت خاصه و عوبه داری لاهور و سید جلال را بانعام فیل بلند پایه گردانیدند - درم رمضان المبارک از باغ کوچ کرده براه کانو و اهن کوچ کوچ روانه گشتند و بشاهزاده بلند اقبال حکم

شد که با قلیچ خان و اصالت خان قلاع و عمارات راجه جگت سنگه را ملاحظه نموده باز در کانو و اهن سعادت ملازمت حاصل نمایند - خان دوران بهادر و راجه جی سنگه بمکال جاگیر دستوری یافتند - قلیچ خان به بهیره خوشاب که در جاگیر او درینولا مقرر شده بود رخصت گشت - نجابت خان دستوری مراجعت بکوهستان یافت - میر خان از تغیر غضنفر ولد الله ویردی خان بخدمت توزک که پیش ازین نیز بدو متعلق بود سر بلند و غضنفر بخدمت داروغگی و کوتوالی لشکر سرافراز گردیدند - و بیستم بدولتخانه سپردند تشریف شریف ارزانی فرمودند و رای تودر مل دیوان و امین و فوجدار سپردند از حسن خدمت بمنصب هزاری هزار سوار دو اسپه سه اسپه از اصل و اضافه سرافراز گردید - بیست و سوم کوچ نمودند و مکرمات خان صوبه دار دهلی در انباله ملازمت نموده باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزاری سه هزار سوار دو اسپه سه اسپه معزز گشت - بیست و هفتم از نواحی بوریه بر خلاف معهود آن بحر کرم کشتی نشین گشته شکار کنان بسوی مقصد توجه فرمودند *

چهاردهم ظاهر دار الملک دهلی مضرب خیام دولت گردید - بقلعه و عمارات دلکشا که بقومان آنحضرت بر کنار دریای جون اساس یافته تشریف بودند و منازل مذکوره را که هفوز یتماامیت فرسیده ملاحظه فرموده تصرفات تازه که بخطای دوربین رسیده بود بمکرمات خان صوبه دار و کار فرمای این عمارات ارشاد فرمودند - بعرض مقدس رسید که سید شجاعت علی بارهه در پرگنه ایرج بهالم بقا رحلت نمود - پانزدهم بزیارت حضرت جنت آشیانی رسیده پنج هزار روپیه بخدمه و مستحقین آن مکان مرحمت فرمودند - و فردای آن کوچ نموده بیست و چهارم شوال در ساعتی سعادت آمود با طالع فرخنده و بخت مسعود داخل دولت خانه دارالخلافه اکبر آباد

گشته بر سرپر فرحناکي و شادکامي جلوس همایون فرمودند - علي مردان خان ناظم مهمات صوبه کابل بحکم اقدس از پشاور آمده شرف کورنش دریافت - بشاه بلند اقبال فیل دیپ سندر که پنجاه هزار روپيه قيمت داشت با یراق طلا و ماده فیل نیز بهمین قيمت مرحمت فرمودند - علي مردان خان بعنايت خلعت خاصه با چارقب زر و زری و جیغه و شمشیر مرصع منخلع و متمتع گشته باعطای خطاب عظیم الشان امیر الامرا و انعام کرور دام که مجموع تذکرواھش بیازده کرور دام طلب منصب هفت هزاري هفت هزار سوار پنچہزار سوار دو اسپه سه اسپه باشد سر بلندي یافت *

جشن وزن مبارک شمسي

روز پنجشنبه غره ذي قعدة سال هزار و پنجاه و دوم هجري موافق سوم بهمن انجمن وزن جشن شمسي آغاز سال پنجاه و دوم بخيريت و مبارکي شروع شده مراسم این روز بر طبق معهود هر ساله بظهور آمده ساير بندها باضافه مناصب سرافرازي یافتند - راجه بیتھلداس باضافه هزاري ذات بمنصب پنچہزاري سه هزار سوار و حیات خان از اصل و اضافه بمنصب هزاري سه صد و پنجاه سوار مفتخر گشتند - قاضي محمد اسلم را برز کشیده شش هزار و پانصد روپيه هم سنگش بدو مرحمت فرمودند - دهم بمنزل علي مردان خان امیر الامراء که خانگه سيف خان بود و بطريق عاريت باامیر الامرا مرحمت شده بود تشريف برده خان مذکور را سر بلند صورت و معني گردانیدند - و حويلي اعتقاد خان که بهترين منازل اکبر آباد است بطريق انعام بخان مذکور مرحمت فرمودند - و از جمله پیشکش خان مسطور متاع یک لک روپيه بشرف پذيرائي رسیده روز دیگر بمنصب خلعت

خاصه و خنجر مربع با پهلکتاره و دو اسپ از طریقه خاصه و فیل با یراق
نقره و ماده فیل نوازش فرموده رخصت انصراف صوبه کابل دادند -
و هفدهم عرس حضرت ممتاز الزمانی در روضه منوره آن قدسیه صفات که
درینولا صورت اتمام یافت فرخنده محفلی بحضور فضلا و صلحا آرایش پذیر
شد - بندگان حضرت خود بدولت نیز آن انجمن را از نور حضور متبرک
ساختند و بدعا و فاتحه ماده ترویج روح آن عصمت نقاب در ریاض جنان
آماده نمودند *

بناء روضه ممتاز الزمانی

شرح عمارات روضه مطهره که درینولا صورت اتمام یافته بنظر انور در آمده
آنکه در سال پنجم جلوس والا تاسیس این بنای آسمان بنیان که متانت
و رفعت بنیاد سبع شداد هزار یکا آن نمی شود مشرف بر دریای جوی
که بر جانب شمالی آن روان است طرح افکندند - و حد بنای آن بآب
رسانیده بنایان بدیع کار بنیادش را بسنگ و ساروج در کمال استحکام برآورده
بسطح زمین برابر ساختند - و بر فراز آن کرسی روضه که از آن باب عمارات
بچنین کرسی و رفعت و تکلف و زیب و زینت و فسحت و ساحت
در روی زمین نیست بآجر و آهک چیده شده مانند بطول سه صد و هفتاد
و چهار و عرض صد و چهل یک لخت نموده شانزده گز بلند گردانیدند -
روی کار آنرا بسنگ سرخ تراشیده که صنعت بسیار از منبت و پر چین
کاری در آن بر روی کار آمده برآراستند - و فرش آنرا از سنگ سرخ گره
بندی نموده مرتب ساختند - و در وسط آن کرسی دیگر که روی کارش از
سنگ مرمر است یک لخت مسطح و مربع بطول و عرض یک صد
و بیست گز و ارتفاع هفت ذراع بر افراشتند - و در وسط کرسی دوم عمارت

روضه فلک فرسای خلد آسا بقطر هفتاد ذراع مئمن بغدادی بکرسه
یک گز بنا یافت - و گنبد مهقد منور که در حاق این عمارت است از
اندرون و بیرون سراپا از سنگ مرمر انجام پذیرفته از سطح تا زه مئمن است
بقطر بیست و دو ذراع و زه را مقرنس ساخته اند - و از زه تا شقه گنبد که
از سطح عمارت سی و دو گز مرتفع است سنگ مرمر بطرح قالب کاری
تراشیده بکار برده اند - و بر فراز آن گنبدی امرویی شکل که مهندس خرد
از قیاس قدر اساس آن کوتاهی می نماید برافراخته بر فرق گنبد مذکور
که دور منطقه آن صد و ده گز است کلسی به بلندی یازده گز از زر ناب که
چون خورشید تابان است نصب نمودند - محملاً از روی زمین تا سر کلس
یکصد و هفت گز است - و در اضلاع هشتگانه آن هشت نشیمن دو طبقه
هر یک بطول پنج و نیم گز و عرض سه واقعه شده - و در جهات اربعه چهار
خانه مربع دو مرتبه است هر کدام بطول و عرض شش ذراع محتوی بر چهار
نشیمن که درازی هر یک چهار و نیم ذراع است و پهنا سه - پیش هر خانه
مربع پیش طاقی است بطول شانزده و عرض نه و ارتفاع بیست و پنج - و در
زوایای اربع چهار خانه مئمن است سه درجه و هر چهار خانه بقطر ده ذراع
مشمول است بر هشت نشیمن و درجه سوم این خانه ایوانی است مئمن
گنبدی سقف - در سه ضلع این بیوت مئمن جانب بیرون سه پیش طاقت
هر یکی بطول هفت ذراع و عرض چهار و ارتفاع ده - و در وسط گنبد
مضجع آن صدر نشین محسن فردوس برین است و بالای تربت چبوتره از
سنگ مرمر که بالای آن صورت قبر نمایان کرده اند و بر دور آن معجری
مئمن مشبک سر تا سر پرچین کاری و دروازه معجور از سنگ یشم است
بطرح بند رومی که مفاصلش را به تلکهای آهنین گرفته اند از نشان
کرده اند و ده هزار روپیه بر آن خرچ شده - درون این والا بنا کوکبه و قندیل

از طلا میناکار آویزانست و هر چهار طاقش را با آئینه حلبی گرفته در یکی راه آمد و شد گذاشته اند - و در هر چهار جانب آن بر کرسی سنگ مرمر که از زمین بیست گز مرتفع است چهار میخار زینده دار از سنگ مرمر بقطر هفت و ارتفاع پنجاه و دو ساخته اند - پنداری دعای مستجاب از سینه پاک رو بآسمان نهاده که برفعت پایه و متانت اساس چون بخت بلند و زای خردمند در اوج گرامی دارد - در تمامی روضه درون و بیرون نقاران نادره کار بلطافت صنعت اقسام سنگهای رنگین و احجار ثمین که جواهر وصفش در بحر سخن ننگند و ادنی پایه توصیفش بمیانجی بیان و تبیان دست نمی نهد علی الخلوص چپوتره مرقد منور بنهجی پرچین نموده اند که در برابر حسن نمود کار آن که نهایت مرتبه خوشنمائی دارد کارنامه از رنگ و نگار خانه چین و فرنگ مانند نقش بر آب نه نمود دارد نه بود *

کتابه درون و بیرون که سوز قرانی و آیات رحمانیست بدقت طبع فرهاد فن و نوک تیشه خارا شکن در کمال تکلف و تصنع پرچین کاری نموده بدان گونه آب و رنگ لطیف بروی کار آورده اند که رواج صنعت چرخ مرصع کار برده و خط بطلان و رقم نسیم بر خط یاقوت لعل لبان کشیده - و غریبی روضه مسجدیست سه چشمه از سنگ سرخ بطول هفتاد و عرض سی گز مشتمل بر سه گنبد که آن هر سه از درون از سنگ سرخ و از بیرون از سنگ مرمر است - و حاشیه ازاره مسجد مذکور از درون و بیرون بسنگ مرمر از سنگ زرد و سیاه بطرح موج پرچین کاری نموده اند - و بوم الواح فرش مسجد را که از سنگ سرخ است خالی کرده و سنگ زرد و سیاه بجای آن ترکیب کرده شکل محراب جای نماز نمودار ساخته اند - و پیش آن چپوتره بطول هفتاد و عرض بیست ذراع و حوضی بدرازی چهارده ذراع و پهنای ده ترتیب داده - و محن روح افزایش چون پیشانی نیک بختان

بنور سعادت آماده و فضای دل کشایش مانند صبح دولت ابواب فیض
بر روی دلها کشاده *

فریفته آن شرقی روضه مهمانخانه ساخته شده در جمیع جزئیات
و خصوصیات مانند مسجد است الا آنکه شکل محراب و جای نماز در دیوار
و صحنش نمایان نیست - در چهار کفج بکروی سنگ سرخ چهار برج مئمن
سه طبقه واقع شده که سقف گنبدی دارد و کلاهش در دیوار از سنگ سرخ
و بیرون از سنگ مرمر است - و پهلوی هر برج ایوانی است بطول دوازده
و عرض شش گز که در دو جانب دو حجره دارد - و پایان کروی سنگ
سرخ باغیست فردوس آئین و گلشنی است ارم تزئین بطول و عرض سه صد
و شصت و هشت گز مشحون باقسام اشجار میوه دار و ریاحین بدیع آئین -
همانا سوادش خال جبین سرتا سر متفرعات روی زمین است و هر چمن
فیض آیدش چمن چمن روضه رضوان دلکشا و دل نشین - سبز درختان
دلکش آبکیات سرمد خورده و قامت هر یک بحسب قدر و مقدار
بل بهمه حساب دست از طوبی برده - در هر چهار خیابان وسط باغ که بعرض
چهل ذراع است نه ریست بعرض شش ذراع و فوارهای نور افشان در آن
از آب چون جوشان و در افشان - و در وسط باغ مذکور چمنواره ایست بطول
و عرض بیست و هشت گز که نهر مذکور باطراف آن گشته و در میان آن
حوضی است لبالب از آب کوثر بطول و عرض شانزده گز و اطرافش
فوارهای جوشانست پنداری چراغان در دل روز گیتی افروز گشته *

القصة خصوصیات این حدیقه خلد آئین و حقایق خیابانش که
سرتا سر از سنگ سرخ است و شاه نهر مجرّه نشان و حوض نو آیدش که
از عالم لوحی از بلور صفا احداث پذیرفته بجای رسیده که مزیدی بر آن
متصور نباشد و اندکی شمه و صفتش در حوصله سخن گنججای ندارد - هر یکی

از ضلع شرقی و غربی باغ ایوانی بطول یازده گز و عرض هفت با دو حجره
 بنا یافته - و عقب آن طنبی خانه ایست بطول نه و عرض پنج ذراع پیش
 ایوان چبوتره بطول چهل و شش و عرض ده گز - جنوبی ضلع باغ سر تا سر
 ایوان در ایوان است رو بشمال و در هر کنج شرقی و غربی آن دو برج
 عالی با فشیمنهای دل نشین اساس یافته - و دروازه این عالی بنا که بغایت
 بلند و خوش طرح است چون باب بهشت بجمع خوبهائی آراسته و در
 کمال رفعت و رنگینی بانواع نقش و نگار پای تا سر پیراسته - درون و بیرونش
 هفت چوکه بندیست که کلاه هر یک از آن از سنگ مرمر است و در هر
 چهار کنجش چهار مینار در نهایت تکلف و خوشنمائی صورت اتمام یافته
 و چار دیوارش از سنگ سرخ انجام پذیرفته - و پیش دروازه مذکور چبوتره
 ایست بطول هشتاد گز و عرض سی و چهار و جلو خانه بطول دویست
 و چهار و عرض صد و پنجاه ذراع - در اضلاع چهار گانه جلو خانه صد و بیست
 و هشت حجره است - و متصل دیوار باغ دو خواصپوره است شرقی
 غربی جلو خانه - هر یک بطول هفتاد و شش و عرض شصت و چار
 محتوی بر سی و دو حجره - فرا پیش هر حجره ایوانی مترتب گشته -
 و در پیش جلو خانه چار سو بازار است سراسر بایوانهای سنگ سرخ آراسته
 و حجره هایش از خشت و آهک پیراسته - اضلاع غربی و شرقی آن نود گز
 و شمالی و جنوبی سی گز - در اطراف این چار سو چار سرای دلکشا
 هر یکی بطول و عرض یکصد و شصت گز مشتمل بر یک صد و سی
 و شش حجره ایوان دار - از آن گذشته چوکی دیگر بطول صد و پنجاه
 و عرض صد واقع گشته - و در وسط آن چار بازاری و دو سرای دیگر قریب آن
 که گوناگون اقمشه هر دیار و اقسام امتعه هر ولایت در آن بیع و شری
 میشود - و سواى این تجار فراوان مغازل پخته و سراهائی متعدده ساخته اند

بمرتبه که شهر کلانی گشته بممتاز آباد موسوم است - خرچ تمامی عمارات که از دوازده سال بسرکاری مکرمت خان و میر عبد الکريم صورت تمامیت پذیرفته پنجاه لک روپيه است - و سي مواضع از مضافات اکبر آباد که جمع شان چهل لک دام و حاصلش یک لک روپيه است با دو لک روپيه محصول داکين و سراهای وقف این روضه منوره نموده مقرر ساخته اند که اگر احياناً بممرمت احتیاج افتد از مبلغ مذکور بقدر حاجت بر ترميم این بقاع خير صرف نموده باقي در مصارف معبودة از علوفه ساليانه داران و ملهواره خواران و آتش و فانی که بجهت خدمه و عواکف این مکن والا شان و دیگر محتاجان و بيگواريان مقرر است صرف کنند - و هرچه زیاده آید باختیار خليفه وقت است که تولیت آن بقعه باو تعلق دارد *

شیخ عبد الصمد عمودي که شریف مکه او را بعنوان سفارت با کلید خانه مبارک بشگون کشایش هفت اقلیم روانه نموده بود هشتم ذي الحجه سعادت ملازمت دریافته و کلید مذکور گذرانیده بانعام خلعت و چار هزار روپيه نقد سر بلند گردید - مرشد قلی بخدمت داروغه کي توپ خانه کوتوالی از تغیر غضنفر ولد الله ویردی خان سرافراز گردید - یازدهم اعتقاد خان از تغیر شایسته خان بصوبه داری بهار و شایسته خان از تغیر عبد الله خان به است اله آباد و شاهنواز خان از تغیر اعتقاد خان بفرج داری جوئیور سرافراز گردیدند - و چون از عبد الله خان روز بروز نا سیاسی و ناحق شناسی بظهور می پیوست از منصب و جایگزین بر طرف گشته بسالیانده یک لک روپيه داخل دعا گویان شد - و شیر خان ترش که چندمی از منصب بر طرف بود درینوقت بمنصب سابق دو هزار و سی هزار سوار سر بلند گشت *

نو روز جهان افروز

ساخ ذی الحجۃ سنه یک هزار و پنجاه و دو خورشید جهان افروز به بیت الشرف حمل پرتو نزول انداخته زمین و زمان را پیرایه نور داد - آفتاب اوج خلافت بر سریر دولت و شاد کامی جلوس دولت فرموده ابواب فیض بخشی بر روی عالم کشادند - سوم محرم بمنزل شاهزاده بلند اقبال که بکمال دل کشائی و فرح انزائی برکنار رودبار چون صورت تعمیر پذیرفته بود تشریف برده از جمله پیشکش و نثار آن والا گهر متاع یک لک روپیه بدرجه پذیرائی رسید - هفت فیل نرو ماده با لختی دیگر اشیاء نادر از پیشکش شایسته خان و متاع دو لک روپیه از اعظم خان و یک لک روپیه نفایس از اسلام خان بمعرض قبول درآمد - سولی پیشکش عادلخان که مصحوب میر بحسب نام ایلچی از جواهر و مروج آلات و نه فیل بدرگاه عالم پناه فرستاده بود درین نوروز نه لک روپیه متاع از جمله پیشکش بادشاهزاده و امیر واصل سرکار خاصه گشت - صلابت خان میر بخشی باضافه هزاری بمقصد چهار هزار و دو هزار سوار و مواد کام بمقصد هزار و پانصدی چهار صد سوار بلند پایه گردیدند - و حکیم حائق باضافه ده هزار روپیه بسالیانه سی هزار روپیه معزز گشتند - بشیخ عبد الصمد عمودی پان با پاندان طلا و ارگجه با پیاله و سرپوش زرین عنایت شد - نوزدهم اعظم خان و خلیل الله خان بعنایت خلعت بلند پائی یافتند - اعظم خان به متها و خلیل الله خان بصوب کاماژ و هردوار تا اقیال نبر و ماده آن حدود صد نماید مخص گشتند - بیست و چهارم میرزا سلطان ولد میرزا حیدر صفوی برای تهیه مواد ازدواج خود که بصحبه اسلام خان نامزد گشته بود بانعام ده هزار روپیه کامیاب گردید - جان سپار خان بعنایت خلعت و فوجداری مفسور از تغیر

ذوالفقار خان فرق مباحات بر افراخت - غره ربیع الاول معز الملک بخلعت
و خدمت دیوانی گجرات و ماده فیل مقتدر گشته دستوری یافت *

خجسته جشن وزن مبارک قمری

روز مبارک دوشنبه دوازدهم ربیع الثاني سنه یک هزار و پنجاه و سه
مطابق هشتم تیر جشن وزن انتهای سال پنجاه و سوم و آغاز پنجاه و چهارم
از عمر ابد قرین صورت تزئین پذیرفته سایر مراسم معهود بدستور هر سال بتقدیم
رسید - درین روز عشرت اندوز بیست و چهار فیل نر و شش ماده فیل با یراق
نقره و اصناف اقمشه که بادشاهزاده والا گهر محمد شجاع بهادر مصحوب
اجمیری نام ملازم خود ارسال داشته بودند از نظر اشرف گذشته قیمت
مجموع آن سه لک بیست هزار روپیه قرار یافت - و بیست و نه فیل نر
و ماده که خلیل الله خان صید کرده آورده بود و پنج فیل بابت پیشکش
معتقد خان نیز درین تاریخ از نظر اشرف گذشت - و قیمت مجموع آن
سه لک و هشت هزار روپیه قرار یافت - راجه جسونت سنگه بعنایت
خلعت خاصه قامت اعتبار بر آراسته بوطن دستوری یافت - و سیادت خان
برادر اسلام خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار از اصل و اخانه
مبایه شد - میر رحیم ایلیچی عادل خان بعنایت خلعت و اسب با یراق
نقره و هفت هزار روپیه نقد سر بلند گشته رخصت بیجا پور یافت - و فیل
خاصه با یراق نقره و ماده فیل و پاندان مرصع گران بها مصحوب مظفر حسین
داروغه عدالت عادل خان و بیست اسب بادشاهزاده محمد اورنگ زیب
بهادر مرحمت نموده فرستادند و خدمت عدالت بعد علی حیدرانی مقیم
گشت - نظر بهادر خوشبختی بمنصب سه هزار و دو سوار و سید الله
خان بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و حقیقت خان بمنصب

هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و حاجی محمد یار اوزبک بمنصب
هزاری پانصد سوار مفتخر و مباهي گشتند *

تولد ممتاز شکوه از صبیحه سلطان پرویز و انعام

ده لک رویه

سالم جمادی الاولی سنه یک هزار و پنجاه و سه بعد از انقضای هفت
ساعت و هفت دقیقه از شب یک شنبه بادشاهزاده بلند اقبال سعادت
پژوه محمد دارا شکوه را از بطن عبیه رضیه سلطان پرویز سعادتمند پسری
بوجود آمده دیده روزگار را نورانی ساخت - حضرت خلافت منزلت آن
ثمره فورس بوستان اقبال را بممتاز شکوه موسم گردانیده ده لک رویه بجهت
سر انجام اسباب جشن بطریق انعام مرحمت فرمودند *

گذارش قانون مجدد در گهریه‌های شبانروزی

بر خردوران بالغ نظر پوشیده نمائند که اختر شناسان هندی روز و شب
را شصت گهری قرار داده اند و آغاز لیل و نهار را از طلوع و غروب آفتاب
قرار داده هنگام اعتدال ربیع و خریف که روز و شب برابر می شود شمار
گهریه‌های روز متساوی اعتبار نموده اند - و در ایامی که در روز و شب
تفاوت پدید می آید عدد گهریه‌های روز و شب نیز موافق کمی و زیادتی
بعمل می آید - چنانچه در دار السلطنت لاهور عدد گهریه‌های روز ا طول
بسی و پنج و شبیه‌های اقصر به بیست و پنج می رسد - و بر طبق این ضابطه
عدد گهریه‌های روز و شب بعمل می آید - جمعی از دانایان این فن که
بحلیه اسلام متکلی بودند برای ضبط هنگام نماز فجر و مغرب آغاز روز پیش
از طلوع آفتاب بیک و نیم گهری و ایتدای شب بعد از غروب به نیم گهری مقرر

داشته علامت تعیین گنج گردانیدند - و این دو گهر را از اجزای شب کاسته بر اجزای روز افزودند - و پیمانه گهر را بعنوانی درست نمودند که در عرض لاهور بر طبق قاعده نجومی روز اطول از سی و پنج و لیل اقصر از بیست و پنج متجاوز نگشت و ازین رهگذر در گهرهای شب و روز تفاوت پدید آمد - چون درین وقت ضابطه مذکوره بر پیشگاه خاطر صواب ناظر خالقان جهان که در جمیع شئون عدالت و سریت که قسطاس عالم قوام بنی آدم است منظور و ملحوظ دارند پرتو افکند و تفاوت گهرها بر فراز ظهور بر آمد از القای ربانی و الهام آسمانی ضابطه دیگر که باعث ارتفاع تفاوت مقدار گهرها و اختلاف پیمانه و موجب تشخیص وقت نماز فجر و مغرب بر وفق سنت سنیه باشد بادشاه دین و دنیا پناه مقرر فرمودند که وقت نواختن گجر صبح و شام را بدستوری که گذارش یافت بحال داشته پیمانه گهرهای لیل و نهار متساوی المقدار گردانیدند - و یک و نیم گهری پیش از طلوع آفتاب و نیم گهری بعد از غروب که نزد اهل تنجیم داخل شب است از عدد گهرهای شب کم نموده بر عدد گهرهای روز افزودند - چنانچه روز اطول اکبر آباد سی و شش و شاهجهان آباد سی و شش و نیم و دار السلطنت لاهور سی و هفت گهری و کابل سی و هفت و نیم گهری و کشمیر سی و هشت گهری و در بلاد دولت آباد سی و پنج گهری قرار یافت *

شروع سال هفدهم جلوس مبارک و جشن ولادت سلطان مستان شکوه

روز دوشنبه ۱۲۰۴ جمادی الثانی سنه یک هزار و پانجاه و صد هجری سال خیر سال هفدهم جلوس میفرست سالوس شروع شده بودی بهین را

به بساط انبساط پیرواست و چار بازار گیتی رواج و رونق کلی پذیرفته عنایت ربانی ابواب شگفتگی بر روی روزگار مفتوح ساخت - اجمیری ملازم بادشاهزاده محمد شجاع که پیشکش آن نامدار آورده بود بغذایت خلعت و دو هزار روپیه نقد سر افزای یافته رخصت بنگاله گردید - و مصحوب او بآن نیز اوج دولت خلعت خاصه و جواهر و مَرَّع آلات یک لک روپیه فرستاده دو لک روپیه نقد از خزانه بنگاله مرحمت فرمودند - درین تاریخ سید خانجهان با پسران از گوالیار آمده دولت ملازمت دریافت - و هزار مهر نذر گزافیده او بخلعت خاصه و سید شیر زمان و سید منصور پسرانش بعطای فیل سر بلند گردیدند *

بیست و پنجم بمنزل شاهزاده والا گهر بلند اقبال بجهت دیدن تازة نهال بوستان خلافت سلطان ممتاز شکوه تشریف فرمودند در وجه رو نمائی آن مبارک لقا تسبیح سرورید و اجل عطا نمودند - شاهزاده خرد و براسم نثار و پا افراز پرداخته اصناف جواهر و اقسام نفایس هر دیار بعنوان پیشکش گزافید - سید خانجهان و عبد الله خان و اسلام خان و اعظم خان را خلعت فاخوه با چارقب مختمل طلا دوزی و جمدهر مَرَّع و بصدر الصدور سید جلال و موسویخان و جعفر جان و راجه بیتهداس خلعت با فرجی و بچهل کس دیگر خلعت تنها دادند - خدیو زمان بعد از تماشای چراغانی که بکمال خوبی کرد دولتخانه و کنار دریا افروخته بودند بمنزل مبارک تشریف آوردند - و براز ستر سال و ملا علاء الماک ماده فیل و بعدد الصمد عمودی خلعت و شمشیر و سپر با یراق طلائی مینا کار و چهار هزار روپیه نقد مرحمت نموده رخصت مکه معظمه فرمودند - از روز ملازمت تا تاریخ رخصت بیست هزار روپیه نقد و ظروف طلا و نقره و جز آن که از سرکار معلی و همین قدر از شاهزادهها و امرا به شیخ مذکور مرحمت شد - دهم

غضنفر ولد الله ویردی خان بخدمت داروغگی. فیلخانه سرافراز شد -
 و رای رایان چون از دیر باز آرزوی انزوا در معموره بنارس داشت درین
 تاریخ رخصت یافت - یازدهم ساحل جون از فروش شمع و چراغ گیتی
 افروز روکش روز شد - شانزدهم محمد باقر ملازم گرامی گوهر تاج خلافت
 و نامداری بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر از دکن آمده عرضداشت
 مشتمل بر مرده تولد پسر نیک اختر از بطن دختر زمیندار راجور سلخ رجب
 و خبر تولد صبیغه رضیه شب پنجشنبه غره شعبان از دختر شاهنواز خان
 صفوی گذرانید - پسر بسطان معظم و صبیبه به زینت النساء بیگم موسوم
 گشته خبر آرنده بانعام هزار روپیه نقد و خلعت کامیاب شده رخصت
 مراجعت یافت *

توجه اشرف از اکبر آباد بصوب اجمیر

چون بادشاه حقایق آگاه از کمال خدا پرستی همواره خواهان
 هم نشینی ارباب عرفان و زیارت مرحله پیمایان طریق معرفت الله که در
 معنی از اصال حق اذ می باشند الحزم درینفلا بنابر طریقه معهود آبابی
 عظام بشوق دریافت سعادت زیارت عمده مقربان درگاه و قدوة اصال خدا آگاه
 سرآمد ارباب حقیقت و یقین حضرت خواجه معین الدین و الدنیا متوجه
 دار البرکت اجمیر شدند - بعد از اذقضا دو کهری از شب دوشنبه
 هفدهم شعبان باغ نور منزل از نزول اشرف منزل نور شد - سید خانچهران
 بهارست مله اکبر آباد و انعام خلعت و علاقت خان بخدمت علم
 و له واسپ خان بخدمت قور بیگی و میر عالم ملازم شاهزاده بلند اقبال
 بخدمت قراول بیگی سر بلند گردیدند - و ازین منزل کوچ کوچ روانه
 گشته چون کنار تالاب جروگی مستقیم سادات جات و جلال گردید راجه

جی سنگه با پسران از وطن خود رسیده دولت کورنش دریافت و نه اسپ و یک فیل برسم پیشکش گذرانید - و راج کفور پسر جانشین رانا جگت سنگه که در ایام حکومت پدر با هزار سوار در رکاب نصرت نصاب بادشاه عالم در دکن بزمان بادشاهزادگی بود به تقبیل سده سپهر مرتبه جبین افروز بخت گردیده یک فیل پیشکش نمود و بعزایت خلعت و سرپیچ مرصع و جمدهر و اسپ عراقی با ساز طلا نوازش یافت *

هشتم رمضان المبارک سال مذکور در اجمیر اول بطواف روضه مالیک مطاف حضرت معین الدنیا و الدین رسیده بعد از ادای آداب معهوده زیارت و تقسیم ده هزار روپیه به فقرا و خدام آن مکان سعادت نشان بعمارت دولت خانه والا که بر کنار تالاب انا ساگر است تشریف آورده آخر روز باز بزیارت ضریحه منیعہ تشریف برده حکم فرمودند که در دیگ مس کلان که حضرت جنت مکان وقف آن مکان متبرک نموده بودند و یک صد و چهل و پنج من بوزن شاهجهانی در آن طعام پخته می شد گوشت ذیله گاوین شکار خاصه را با برنج و مصالح دیگر طبع نموده بفقرا قسمت نمایند - راجه جسونت سنگه از وطن آمده دولت کورنش اندوخت - راجه جی سنگه سیاه خود درین تاریخ از نظر اشرف گذرانید پنج هزار سوار بشمار در آمد - پانزدهم شهر رمضان المبارک از اجمیر بصوب دار الخلافه مراجعت فرموده در سفری که سه دروھی اجمیر دولتشاه معلی برپا شده بود تشریف برداد - راجه جی سنگه و راجه جسونت سنگه بخلعت خاصه و راج کفور پسر رانا بانعام خلعت و شمشیر و سپر و براق طلائی میفکار و فیل و اسپ و دو راجپوت عمده او خلعت و اسپ و هشت نفر دیگر خلعت یافته باو طای خود مرخص شدند - و تسبیح مرورید و شمشیر و سپر با براق طلائی میفکار و دو اسپ عربی و عراقی با زین طلا مصحوب راج

مرصع و اسب و فیل و نقاره و منصب پنجهزاری ذات و ...
گردید - عرایض محمد عادل خان که در هژده سالگی و قطب
عبد الله در دوازده سالگی جانشین آبابی خود شده بودند - مشتمل
ت جلوس مبارک با پیشکش نمایان از آنجمله قطعه نیلیمی بود
عادل خان که نظیر آن در آب و تاب بسیار کمیاب بود - سی هزار روبیه
داشت - از نظر انور گذشت *

در این ایام روز جمعه بیستم امرداد فرخنده عید سعید اضحی اتفاق
شارت میمنت و فرخندگی باولادی دولت جاوید پیوند رسانید -
بفت کشور بادشاه دینی پرور باهنگ احیای سنت حضرت
بر مانند خورشید خاور دولتخانه زین زرین را شرف خانه ساخته
دیدگاه را از نور حضور اقدس رشک پیشگاه طارم چهارم و غیرت بارگاه
س نمودند - و ادای عبادت معهوده این روز نموده هنگام مر ...
شریف روی زمین را در افشان و زر ریز سا ...

افتتاح ابواب مواصلات بدین استانه سپهر از طرف سایر ملوک خصوصاً قلی خان

صیت دولت خداداد و سعادت بخت مادرزاد آنست که در
بر دیار صاحب سعادت که بار کشوده رحل اقامت افکند - عالمی
ن عالی مقام بار رحلت بر بندد - و لازمه بخت و منتضای اقبال
به بهر که رو آورد جهانی آن را قبیله آسالم و امانی دانسته روی
ن سرکند - چنانچه خصوصیات احوال والا حضرت شاهنشاه خلافت
ن - خاصه در این ایام خیر انجام که سرور سووری از جلوس همایون

رشک کرسی هشتمین گردون گردید - امام قلی خان والی
 خواهش داشت - که از سر نو سر رشته توثیق وثایق محبت بدست
 تجدید عقد مواخات و تمهید روابط موالات نماید - و بتازگی حلقه اظم
 بر در دار الامان ولا و وداد و امن آباد یگانگی و اتحاد
 و مرسله را کشایش دهد - لیکن از رهگذر بیبراهی و
 روشی که از نذر محمد خان برادرش سرزده بود چنانچه سبق ذکر یاف
 محجوب مانده این معنی موجب سد این راه و حجاب این باب
 و انتظار معاودت خواجه عبد الرحیم نیز سبب تعویق و تاخیر آن عز
 گشت - و مضمون مرسله که مصحوب او بخدمت حضرت
 مکانی ارسال داشته بود آنکه چون شاه عباس فرصت وقت غ
 شمرده قلعه قندهار و مضافات آنرا بتصرف در آورد - اگر درین ولا
 از افواج عساکر و مضافات آنرا بتصرف در آورد - اگر درین ولا
 هفت کشور از غیر شمشیر شعله تاثیر آن سرور در تب و تاب اضطراب
 و از اصابته فاق گیر آن والا جناب در حساب به تسخیر
 قندهار تعین ما دو برادر نیز بمقتضای دولت
 و خیر اندیشی که به خیرخواهی و به اندیشی است به لشکر
 پیوسته بعد از کشایش حصار قندهار و قطع و فصل آن دیار متوجه
 شویم - و عهد و پیمان موکد بایمان بر طبق این مضمون می بندیم -
 مشهوره آن ولایت بعد از فتح هر شهری که اولیای دولت دست
 از آن باز دارند تعلق بما داشته باشد - چون حضرت جغت مکانی
 مطالعه مضمون نامه در مقام تجهیز عساکر و مدد ایشان گ
 ترتیب مقدمات شهود شاهد مقصود از خفا خانه غیب بعلمه
 نیامده بود - قضا را آن سرور بمقتضای احکام قدر محکوم و قضا

متوجه تسخیر عالم دیگر گشتند - و بعد از جلوس مبارک خواجه عبد الرحیم رسیده در نوروز سال حال بملازمت استسعاد پذیرفت - و همدان نزدیکی از اشتداد مرض دیرینه بعالم بقا شتافت - آنگاه حضرت خلافت پناهی بمقتضای مکافات این خیر اندیشی و نیکوخواهی که از امام قلی خان بظهور رسیده بود خواستند که حجاب مذکور مرتفع سازند - لاجرم در مبادی ایام جلوس خیر انجام بمقام ارسال جواب مراسله در آمده بیست و دوم آبان ماه از نخستین سال جلوس میمنت مانوس حکیم حافظ را نامزد این خدمت نمودند - و موازی یک لک و پنجاه هزار روپیه از انواع نواذر و جواهر و مرصع آلات و نفایس و امتعه هندوستان برسم ارمغان و بیست هزار روپیه بجهت مجاوران و ارباب استحقاق و خدمه روضه مغوره حضرت صاحب قران مصحوب او ارسال داشتند - و خواجه محمد صادق خلف خواجه عبد الرحیم را بمرحمت خلعت و کمر خنجر مرصع و انعام سی هزار روپیه نواخته بهمراهی حکیم مذکور موخص ساختند - و ده هزار روپیه برسم انعام بحسن خواجه برادر کلان خواجه مرحمت نمودند *

نقل نامه نامی و مراسله سامی حضرت صاحب قران ثانی بامام قلی خان والی توران

تا رشکات کلک بدایع نگار و نفحات خامه مشکبار در اظهار روابط دوستی و ولا و بیان مراتب صدق و صفا طراوت بخش چمن خلعت و وداد و عطر افزای محفل صداقت و اتحاد باشد - دیباچه آمال و امانی و حدیقه حشمت و کامرانی سلطنت مآب معدلت قباب نصفت ایاب شوکت انتساب عنوان صغیفه ابهت و کامرانی طغروی منشور دولت و بختیاری

فارس مضمار فتوت جوهر مرآت صفا و صفوت زبیدند افسر خانی شایسته
 سرپر کشور ستانی سلاله دودمان عالی شعبه شجره مفخر و معالی گوهر
 بحر عدل و احسان مجدد قوانین آباء عالی مکان المودت بالتائیدات الازلیه
 من الله المعین المستعان دامت ایام اخوته و سلطنته و زادت اعوام خلقت
 و محبت بتوقیع سعادت جاردانی موشع و برشکات سحاب کرامت دو جهانی
 مرشم باد - حقیقت کیفیت اتحاد معنوی و مرابطات صوری که بواسطه
 موانع ظاهری چند مدت در حجاب خفا محجوب و مخفی بود - از ارسال
 مرسله سامی و مفاوضه نامی مشهور بجواهر زواهر مصادقت و محتوی
 بدرر غرر موافقت که بواسطت نقاوه اصفیای کرام عمده نجبای انام ناهج
 نیازمند درگاه الهی و دیگر مقدمات پسندیده باعلی حضرت قدسی مرتبت
 رضوان پناه خد آرامگاه انار الله برهانه به نسبت قرابت سابق بی تجدید
 جهات لاحق رقم زده خامه عفرین شمامه شده بود سمت اظهار و اعلان یافته
 محرک سلسله موالات و مصافحات قدیم گردید - و از مطاوعی آن رقمه کریمه
 روایح و شمایم محبت بمشام صداقت انجام رسید - از روی وفور مرابطات
 صمیمی مرکوز خاطر اقدس آن بود - که در اول جلوس میمنت مانوس
 بر اورنگ سلطنت و فرمانروائی خواجه مشار الیه را با یکی از معتمدان
 درگاه رخصت فرمائیم تا آمده مجدداً رابطه صوری و معنوی و مذکر مناسبات
 قدیمی و جدیدی گردد - سنوح دو مقدمه سبب توقف و تراخی
 گردید - یکی فوت خواجه عبد الرحیم مرحوم که بعد از دریافت عزم مجالست
 میمون بساط حیات عارضی در نوردید - دوم آمدن نقاوه اصلاص کرام
 نذر محکم خان از روی بی فکریها و بی تجربگیها که لازمه شفاف است
 بکابل - اگر بدلائل عقلی رهتما ازین اندیشه بیحاصل و پندار دور از کار که

باغواى جمعى از كوته اندیشان بيخود بادى آن شده بود تقاعد نمي ورزید -
 فرستادن جيوش منصوبه از درگاه ضرور بود - بعد از آنكه افواج قاهره
 پى در پى مي رسيد ملاحظه آن بود كه غبار وحشتى درميان بر انگيخته
 شود - و علاقه دوستي و روابط چندين ساله بفساد و افساد آن كوته بنیان
 فرومايه خلل پذير گردد - چون شيوه ستوده ارتباط و التيام از قديم الايام
 الى الآن فيما بين اين دودمان رفيع الشان و سلسله عليه خوانين ولايت توران
 متحقق بوده - و آئين صدق و سداد بين الجانبين صورت انتظام و انعقاد
 داشت - در پى ايام سعادت فرجام كه بميامن تائيدات الهی و يمن مواهب
 نامتناهي دولت روز افزون آنآ فائاً بانواع فتوحات غيبیه و اصناف فيوضات
 لاربييه مقتون و مقرونست - و شاهد هر مدعا و مقصود كه بر صفحه خاطر
 خير اندیشان اين سلطنت ابد مشرور مرتسم ميگردد - باتم رجوع بر منصفه
 حصول جلو ظهور مي نمايد - منظور نظر حق بين حقيقت گزين آنست -
 كه شيوه فرخنده اتحاد و يگانگي بيشتر از پيشتر ملحوظ ضماير قدسي
 سراير بوده در انتظام قواعد مودت و اتساع عرصه صداقت كه مستلزم انبساط
 خاطر دوستان و انتظام اوضاع جهان و جهانيان ست زياده تاكيد رود - نا
 وثاقت اخوت كه ابد الاباد در نزديد باد - مشهود همگان گشته نتايجی
 كه بر آن مترتب است عنقریب بر وفق اراده اوليای دولت طرفين بعرضه
 ظهور آيد - بالفعل بجهت تشديد مباني و داد و وفات كه انتظام بخش
 انفس و آفاق است - بسيدات مآب مرتضوي انتساب خواجه محمد
 مديق خلف الصدق خواجه مغفور از روى عاطفت رخصت انصراف
 ارزاني داشته حكمت مآب نتيجه الامجد و الاعالي الايق العفايات
 السلطانيه حكيم حافق را كه از خانه زادن معتمد و معتمد راست گفتار
 درست كردار درگاه والا است - بخداست آن كود و انجلي جلال و فخر

میدان شهامت فرستادیم - که بعد از ادراک سعادت ملازمت بابلغ مقدماتی که در هر باب بتقریر او تفویض یافته مبادرت نماید - شیمه قویمه مواخات آنکه همیشه بهمین طریق بمراعات نسبت سابقه و قرابت قریبه بارسال مفاوضات منیغه و مراسلات شریفه که احسن مکارم اخلاق ارباب وفاق است بیشتر محرک سلسله خصوصیت و جهت مندی گشته همواره بواردات ذات لازم الکرامت و باظهار مرغوبات طبع موالات سرشت که مستلزم رابطه یگانگی و رافع غایله بیگانگی است - مسرت پیرای ضمیر عطوفت اشراق گشته خوشوقت میساخته باشند - مسند ابهت و خانی مخلص و سریر سلطنت و کامرانی مشید باد *

توجه مرکب نصرت شعار شهنشاه کشورکشا بصیدگاه باری و تعیین پزیرفتن امرای نامدار بر جبهه بندیله

چون نرسیده دیو پدر جبهه سکنه بسلسله جنبانی طالع موافق در میدانی ایام بادشاهزادگی حضرت جنت مکانی جهانگیر بادشاه بملازمت پیوسته خود را بخدمت بندگان کشید - و همدران و لا مصدر خدمات پسندیده گردیده و خویش را سزاوار مراحم بیکران و عواطف بی پایان ساخت - آنحضرت هنگام جلوس همایون بحکم التزام حق گذار حق حقیقت کیشان و فاندیش بحال او پرداختند - و او را از اکثر اقربان و امثال برگزیده فرق اعتبارش بفرقه بی برافراختند - چندانکه رفته رفته بمراتب عالی مقام والا رسید - و سرمایه اقتدار و قدرت از جمیع و ثروت و خیل و هشم اجتماع لشکر بجای رسانید - که دقایق درجات و مقدار از پله امثال

و اقربان بل از مرتبه راجهای کلان در گذرانید - و در آخر کار و پایان روزگار دولت جهانگیر بادشاه که از فرط استیلائی امراض مرزیه قطعاً بنظم و نسق معاملات ملکی و مالی نمی پرداختند - لاجرم او درمیانه فرصت غنیمت دانسته از حد خود تجاوز نموده دست تطاول بملک و مال زمینداران اطراف و نواحی سرزمین خود بل طرفداران محل دور دست دراز کرده اموال بسیار بتعدی بیحساب فراهم آورده بدان مثابه که از حیز قیاس قدر و مقدار بیرون رفته از مراتب حساب و شمار در گذشت - و در عرض آن ایام بنابر عدم اهتمام اولیای دولت در امثال این امور کسی بحال او نپرداخت - و به هیچ باب باز خواستی نشد - تا آنکه روزگار او بپایان رسید - و اندوخته گران سنگ دیرینه اش که گنج در گنج و خزینه در خزینه بود بتخت تصرف این سبکسر در آمد - چون ظرف تذک آن ناآزمون کار گنجهای تصرف این گنج خانه مالا مال داشت - یکباره از چارفته سرمایه خودسری آماده ساخت - و چون روی سریر خلافت مصیر از جلوس مقدس حضرت صاحبقرانی زینت گرفته کار ملک و مملکت و امور دین و دولت بر نهی استقامت جاری گردید - آن نا معامله فهم بفکر روزگار خویش افتاده باستواری حصار و انبوهی جنگلهای دشوار گزار که پدرش آنرا سرمایه استظهار خود پنداشته همت بر حفظ و تربیت اشجار آن گماشته بود - پشت گرم گردیده در سی و دوم خرداد سال جلوس مبارک روگردان شد - و نیم شب از دار الخلافه برآمده رو براه فرار نهاد - چون دولتمخواهان از این معنی آگاهی یافته حقیقت را بعرض بار یافتگان انجمن رسانیدند - که آن اهرمن نژاد وحشی نهاد بمنجور فرار در پی سرانجام سهام بغی و فساد و بر سر اظهار عصیان و عناد است - و همت پست نهیت بر جمع اشک و فحشه اثر گماشته - و بواسطی استمالت و دلاسی سرکشان آن بوم و نوکد با او در مقام

و آن بودند افتاده بر سر استحکام بارها و بستن گریوها و گذارها پا افشوده
 در صدد مداخل و مخارج دور دست نیز شده - لاجرم فرمان قضا
 بستان به پروانگی قهرمان قهر خدیو روزگار که مظفر بطش قهار علی الاطلاق
 است بطغرای امضا و توقیع قضا نفاذ رسید - که از حاضران دربار ده هزار
 سوار جرار بسرداری مهابتخان خانخانان سپهسالار با دو هزار بندوقچی
 و پانصد بیلدار از راه گوالیار روانه ولایت او شده سزای کردار ناشایست
 در کنار و بر آن زیاده سر گذارند - و سید مظفر خان بارهه و اسلام خان و
 دلاور خان برنج و سردار خان و راجه رامداس و نظر بهادر خورشیدی و راجه روز
 افزون و حبیب خان سوز و بهگوانداس بندپله و دیگر بندهای روشناس درگاه
 عالم پناه به عنایت بادشاهی مفتخر و مباهی گشته بهمراهی آن
 عمدة الملک تعیین یافتند - و در وقت رخصت به سپهسالار خلعت با نادر
 و کلکی مرصع و یک لک روپیه نقد ضمیمه این مراحم ساخته - و خدمت
 بخششی گری به کفایت خان و فیل و نقاره به دلاور خان مرحمت
 فرمودند - و خان جهان صوبه دار مالوه با سایر کومندان آن محال و مقدر خان
 جاگیر دار سرونج وانی را می سنگدلان و راجد بیقهلداس کور و سترسال
 کچهواکه و بلهدر سنگهاوت و پیر خان میانه و شادینخان اوزبک و راجه
 گردش و خنجرخان جوره آقاسی و دیگر منصبداران از راه چندیری که
 بجانب جنوب اوندجهه واقع است با پانصد بیلدار بمحال متعلقه آن مخدول
 در آمد - و بخششی گری این فوج و نو هزار بندوقچی به نور الدین قلی
 تفویض یافت - و بهارت سنگه بندپله که زمیندار این ملک از
 دیرباز بآبایی او - بود - و حضرت جنت مکانی از جدش انتزاع نموده به
 نورسنگدیو داده بودند - و ازین راه میانه اشیان نزاع بود نیز بهمراهی فوج
 خود از جانب کالیپی روانه آن سمت گردد - بهادر خان روهیله و راو

کنور برانا مرحمت شد - رام سنگه و کیرت سنگه پسران راجه جی سنگه بخلمت و اسب نوازش یافته همراه پدر دستوری یافتند - هژدهم سعد الله خان بعنایت خلعت خاصه و اضافۀ پانصدی دود سوار بمنصب دوی هزاری پانصد سوار و خدمت میر سامانی از تغیر عاقل خان سرمایۀ مباحثات اندوخت - و داروغگی غسل خانۀ به باقی خان و خدمت عرض مکرر از تغیر خان مذکور بمیرک شیخ تفویض یافت - و چون عبور موکب همایون بر مالپور جاگیر راجه بیتلدااس افتاد دوفیل نو و مادۀ بطریق پیشکش گذرانید - راجه کشن سنگه بهدوریه سلخ مای متوجه مکانی که برای او مقرر شده بود گردید - چون او را فرزندی دیگر جز از بطن کدیز نبود و در کیش این طایفه ضالۀ کدیز زاده حکم عبید دارد و با او طعام نمی خوردند اودیسنگه نبیره عم او را به عنایت خلعت و منصب هزاری هزار سوار و خطاب راجگی سر بلند گردانیدند *

عشره شوال عبد الله خان که از منصب معزول گشته یک اک سالیانہ می یافت باز بمنصب شش هزاری ذات و سوار سر افزایی یافت - چون از وقایع کابل بعرض اقدس رسید که میان ملک مودود و میر پتخی دیوان کابل جنگی واقع شد و در آن زد و خورد ملک مذکور مقتول گشت الحزم بدین تفصیر میر پتخی را معزول ساخته به میر مصصام الدوله خدمت دیوانی کابل مرحمت نمودند *

پانزدهم باغ دهره که بنور منزل موسوم است بطرح اشعۀ انوار ظل الہی گشت و عموم بندہای درکۀ گیتی پناه خصوص سید خانچہار و اسلام خان و سید جلال الدین صدر الصدور و موسویدخان بسم محمود استقبال موکب اقبال نموده بدریافت سعادت سالار مست شرف اندوز گشتند -

فردای آن در ساعت مختار دولت خانه والا به نزول اشرف نورانی شد -
 الله دوست کاشغری پسر محمد دوست اتالیق احمد خان والی کاشغر از
 توران بشرف زمین بوس درگاه آسمانچاه رسیده داخل بندها گشت -
 چون در هنگام بار عام از کثرت ازدحام یک میر توزک از عهدۀ اهتمام
 نمی توانست برآمد بادشاه عالم پناه سلیم ماه چهار میر توزک پیش مقرر
 نموده حکم فرمودند که یکی از همه کائن منصب باشد بتوزک پیش و در
 هم منصب دیگر که ازو کم منصب باشند جانب چپ و راست
 و چهارمی باهتمام مردم عقب که همراه قورمی باشند بپردازند *

جشن وزن مبارک شمسی

روز سه شنبه ذی قعدة سنه یک هزار و پنجاه و سه خجسته انجمن
 وزن مبارک شمسی آغاز سال پنجاه و سوم از عمر گرامی بآئین فرخنده
 اباسکی پذیرفت و جشن خاطر پسند بطرح بدیع با زینت و زینت نمایان ترتیب
 یافته جمیع مراسم معهوده و آداب مقررۀ این روز طوب افروز از داد و دهش
 و بخشش و بخشایش بظهور رسید - از جمله منصب مهین خلف دودمان
 حضرت صاحبقرانی باضافۀ پنجهزار سوار بیست هزاری بیست هزار سوار
 پنجهزار سوار دو اسبه سه اسبه قرار یافت - و صدر الصدور سید جلال
 بمنصب چهار هزاری ذات چهار هزار سوار و زاهد خان بمنصب هزار
 و پانصدی ذات هزار سوار و سجان سنگه سیسودی بمنصب هزاری چهار صد
 از سوار اصل و اضافه نوازش یافتند - مظفر حسین والد میر ابو المعالی که
 به بیجا پور رفته بود با سید حسن ملازم عادلخان بدرگاه عالم پناه رسید و یک
 فیل با ماده فیل که عادلخان باو داده بود بطریق پیشکش گذرانید - سید
 حسن عرضداشت عادلخان با لختی نفایس بنظر اکسیر اثر در آورده بانعام

خلعت و اسب با زین نقره و یک مهر صد تولگی و یک رویه بهمان وزن سر بلندی یافت - صفی قلی منصور حاکم اسفراین که فرمان رومی ایران اورا بیایه سلطانی رسانیده بود بقصد بزدگویی درگاه جهان پناه آمده بخلعت و منصب هزارگی پانصد سوار و پانزده هزار رویه نقد سر بلند گشته بمراد دلی فایز گردید *

انتمیاض رایات عالیات بصوب سوکر

چون در مستقر الخلافه اکبر آباد بسبب شیوع وبا و وقوع طاعون فراخانی ساخت عدم بر مردم تنگ فضا گشت بندگان حضرت که صحت ذات اقدس آنحضرت باعث انتظام سلسله نظام عالم و آرام جمله عالمیان است بتجویز و علاج دولت خواهان بصوب سوکر که بیشه اش پر از شیر و دیگر جانوران است هشتم ذی حجه متوجه شده چون بفتح پور رسیدند دهم بمسجد جامع آن مکان که بر کوهی از سنگ سرخ بنا نهاده حضرت عرش آشیدانی است و در فصاحت ساخت و رفعت پایه با آسمان دعوی همسری دارد بجهت ادای نماز عید الضحی تشریف بردند - از پس هجوم که مردم وقت در آمد دروازه بالای هم افتادند یکی بزخم جمده دیگری که از غلاف بر آمده بدر رسید در گذشت و چندی بآفت لکدکوب گرفتار شده صاحب فرارش گردیدند *

یازدهم برویداس تشریف بردند و سه روز در آن مکان بشکار آهو وغیره پرداختند - دوازدهم میر بزرگ ملازم شاهزاده والا کبر محمد شاه شجاع صورت سند نام فیلی که آن عالی قدر از بخت بظریق پیشکش فرستاده بود از نظر انور گردانیده بعالمیت خاست و اسب سه افراز داشت سرخس گردید - و یک تسبیح سوارید و پسر و پتی اسب با زین طلا و سوارید و او

بآن گرامی اختر اوج دولت مرحمت نمودند - چهاردهم مقصود بیگ
 علی دانشمندی با برادران و خویشان از بدخشان آمده دولت کورنش
 دریافته بغایت خلعت و خنجر یراق طلا و منضبی در خور حال و پنج هزار
 روپیه نقد سر بلند گشت - روز دیگر سوکر مخیم سراق جابه و جلال گشت -
 سه روز دیگر به نخبگیر آنجا پرداخته دوازده قلاده شیر نو و ماده و دیگر
 جانوران صحرایی شکار نمودند - چهاردهم طبیعت قدسی سرشت شاهزاده
 محمد دارا شکوه از مرکز اعتدال انحراف پذیرفته منتهای کار به تب
 محرق کشید - چون گمان بیماری که در آن ایام شایع شده بود بهم رسیده
 و ماده در گردن و سورت تب در بدن ظاهر گردید خاطر مبارک بغایت متالم
 گشت - خیرات و میزات که دافع جمیع امراض و بلیات است زیاده از حد
 بعمل آمده حکمای پامی تخت را نیز بهلاج ظاهر مامور فرمودند - تا آنکه
 بیمن توجه اشرف بخشیدن خون و خورافیدن زهر مهیوه بعد از چهارده روز
 بهبودی چهره ظهور نموده عقیقت سراج شاهزاده با عاقبت گرانید - درین
 چهارده روز بنابر افراط محبت هشت مرتبه بطریق عیادت بمنزل آن بلند
 اقبال تشریف بردند - بیستم از آن منزل کوچ کرده در عمارت رویس نزول
 اجلال فرموده روز دیگر در آن منزل مقام نمودند - محمد ناصر ملازم قطب
 الملک از گلگنده بدوگاه والا آمده نه فیل شش نو و سه ماده از آنجمله یکی
 با ساز طلا و دیگران بساز فخره از نظر اشرف گذرانید - جم قلی از بذر سورت
 آمده اسپان عربی و عراقی با جواهر و دیگر نوادر که در بذر مذکور بجهت
 سوکار والا خریدده بود بنظر فیض گستر در آورد - از آنجمله یک اسپ منظور
 نظر والا گشته بتمام عیار ناصور گردید - بیست و ششم بفروخی و میمنت
 داخل حصار اکبر آباد شدند - و چون اثری از آن بلیه باقی بود همان روز
 بعمارت سموگر که بمفاصله سه کوه از مستقر الخلافت واقع است تشریف

فرموده چند روز در همانجا توقف فرمودند - چون بعرض اشرف رسید که صفدر خان بمهمات قندهار و احوال رعایا چنانچه باید نمی پردازد چهارم محرم سنه یک هزار و پنجاه و چهار حکومت قندهار به سعید خان و نظم صوبه پنجاب از تغییر او به قلیچ خان مرحمت نمودند - و راجه جگت سنگه را بسبب آزدگی که بسعید خان داشت تعینات کابل کرده قلعداری قلات از تغییر او بخانزاد خان پسر کلان خان مذکور مرحمت فرمودند *

مفتوح شدن ولایت پلامون

چون پرتاب زمیندار پلامون بسبب کثرت جنگل و تراکم اشجار و وفور تشابک اغصان آن مغرور بوده اطاعت صوبه دار بهار چنانچه باید نمی نمود لاجرم صوبه دار همیشه در فکر تنبیه و تادیب آن می بود درینولا دریا راى و تیج راى اعمام او آمده اعتقاد خان را دیدند و بذایر تسلی و استمالت خان مذکور قرار دادند که پرتاب را دستگیر نموده بحضور بیاورد - همین که بدین قرار داد از اعتقاد خان بخصت شده مراجعت بدیار خود نمودند باثفاق جمعی که از پرتاب ناراض بودند پرتاب را باسانی عقید نمودند و سرکارجی قوم را تیج راى بنام خود مقبر نموده کوس استقلال بغوازش آورده دم از بغی زد - درین وقت اعتقاد خان زبردست خان را با فوجی آراسته بخصت پلامون نمود خان مذکور بمنجرد رسیدن آنجا قلعه دیو گده را که تهاغه کلان پلامون بود بتصرف در آورده مردم را بقطع اشجار تعین نمود - تیج راى دیو تهاغه ما بحتاج قلعداری و جنگ در آمده شش صد سوار و هفت هزار پیاده باراده شصتمین بر زبردست خان فرستاد - خان مذکور بمنجرد استماع چون باد وزان و برق فیروزان شتابان گشته خود را بآن تهاغه و زان رسانیده جمعی را قتل و برخی را اسیر ساخت - اعتقاد خان بعد از شایع

این مقدمه عبد الله نجم ثانی را با جمعی از تابعیان خود برای کومک او فرستاد - اتفاقاً پیش از رسیدن این مردم از آنجا که کارسازی قضا و قدر است و از روز نخست باز نصرت و فیروزی بهمراهی موکب مسعود خدیو زمان بیعت درست بسته سوم رمضان تیج رای باراده شکار با جمعی از هوا خواهان از قلعه برمی آمد و صورت سین و غیره مردمی که در قلعه بودند با پرتاب متفق گشته بند از پای او برگرفتند و قلعه را باختیار او دادند بعضی از همراهیان تیج رای نیز سبقت نموده داخل قلعه شدند و برخی راه فرار اختیار نمودند و تیج رای مذکور لا علاج شده سرگردان و ادبی ادبار گردید - زبردست خان این خبر شنیده بکمال دلیری و چستی از جنگلهای دشوار گذار و کتل های صعب المرور گذشته تمامی مفسدان سر راه را به تیغ بید ریخ گذرانید - پرتاب بمقام تلافی تصدیقات گذشته در آمده بخان مذکور نوشت که چون گردن اطاعت و قف طوق طاعت داشته داخل دولتخواهان میشوایم که بشوم اکنون آمدن و دیدن باجرات وابسته اگر مرا بعد و پیمان مطمئن گردانید و در مقام ضرر و ایذای من نباشید باتفاق شما اعتقاد خان را ببینم - خان مذکور خاطر او را بجمیع وجوه جمع ساخته و لوازم دادش و عهد و پیمان بموجب درخواست او از قوه بفعل آورده عهد نامه بهر اعتقاد خان فرستاد - هفدهم رمضان پرتاب زبردست خان را دیده باتفاق روانه پنده گشت - و بعد از دیدن اعتقاد خان یک قبل گذرانیده قرار داد که هر سال یک لک روپیه برسم پیشکش واصل خوانده عامه نماید - اعتقاد خان حقیقت درگاه عالم پناه معروض داشته عفو تصدیقات او نمود - خاقان مجرم نواز او را داخل بندهای درگاه نموده بمنصب هزاری ذات و سوار سواران نموده پلاسون را یک کرور دام قرار داده در جاگیر او تفریح نموده - شاعری امی تخلص از ایران آمده سعادت ملازمت

دریافت و قصیده که در ستایش بادشاهزاده عالم پناه گفته بود بمسامع جاه و جلال رسانیده بانعام خلعت و هزار روپیه مبهایی گودید - چون اصلا خط و سواد ندارد و شعر میگوید باین نام شهرت یافته *

گذارش نوروز جهان افروز

روز یکشنبه دهم محرم الحرام سال هزار و پنجاه و چهار آفتاب جهانتاب به برج حمل انتقال نموده زمین و زمان را پیرایه طرب و تازگی داد - خورشید اوج عز و جلال از سموگر کشتی سوار بدولتخانه اکبر آباد تشریف فرموده از نور حضور انجمن عیش و سرور را بخت دیگر عطا نموده بمقتضای عموم احسان مراد خاطر سایر مردم بر آوردند - درین روز بهجت افروز رستم خان از سنبهل و مکرمست خان از دهلی و مرتضی خان از لکهنؤ رسیده پیشانی بخت را از سجود آستان عرش نشان نورانی ساختند - بیست و دوم که روز وزن شاهزاده بلند اقبال محمد دارا شکوه بود بطریق مقرر در دولتخانه والا بحضور اشرف آن گران قدر را وزن نموده کمر خاهه مرصع مرحمت فرمودند - بیست و پنجم ماه مذکور پیشکش اسلام خان از جواهر و مرصع آلات و غیره از نظر اشرف گذشته از آنجمله ستاج یک لک روپیه بشرف قبول رسید - حاجی عاشور بخدمت دیوانی کشمیر سرافراز گشت *

رسیدن آتش بذات مقدس بادشاهزاده جهان

بیگم صاحب

درین ایام خجسته آغاز فرخنده انجام که گیتی از پرتو عهد سعادت عهد حضرت صاحبقران ثانی منظور سعادت آسمانی شده جهانیان از فیض

انواع آمال و امانی کامیاب مرادات جاودانی بودند - روزگار هر روز نوروز
عشرت افروز عیش آموز گشته خلائق صبح تا شام بکشاده جبینی صبحگاه
عید و شگفته پیشانی روز امید میگذرانیدند بنگاه قضیه نا مرضیه رسیدن
آتش بدن مبارک قره باصره جهانبانی غرق ناصیه سعادت و کامرانی اسوه
طاهرات زمان قدوه معصومات دوران بادشاه جهان و جهانیان بیگم صاحب
از قضا رو نموده جمعیت حواس شرافت اساس را بتشویش مبدل ساخت
و شگفتگیهای روزگار بگفتگیها گرانیده نهایت کدورت و اندوه بصفتکده باطن
انور خدیو هفت کشور راه یافت - تفصیل این واقعه نا ملایم برین منوال
است که شب بیست و هفتم محرم الحرام وقت برخاستن از خدمت
فیض موهبت حضرت خلافت مرتبت شعله شمعی که در آن کاشانه
روشن بود بعطف دامان آن شمع سراچه عصمت و فروغ خورشید عفت
رسید - چون پوشش مقدس از عطر و روغن معطر و مدسم بود در طرفه العین
بقام ملبوس در گرفت و شراره شعله سر بلوغ کشیده سراپای آن منبع
سعادت و طهارت بزرگ چشیده آتشین گشت - اگرچه درین وقت چهار
کس از خوادم قریبه ماندند شراره زود از جلای خود برجسته با دل پوسوز
شعله سان گوی خود را بآن منبع روشن غمیر رسانیدند اما چون آتش
ملابس آن شمعی چرب پیروان را که شبستان باطن شان از چراغ ارادت
آن خورشید جهان افروز نورانی بود نیز در گرفت بزرگ پروانه از گرمی
آن از خود بیگانه گشته بی اختیار بحال خود در ماندند - و تا اطلاع
خدمتداران دیگر و رسیدن آب کسوت بدن مقدس نورانی شد و پیکر مطهر
مانند ماه در برج آتش جا کرد - درین وقت که سیئه فلک از حسرت این
معنی پر از شراره اندوه گشته از شرم پرتو نور عصمت آن دوده افروز صفوت
و صفا لریزه در تن آتش فیز افتاده بیتاب ساخت ظاهر و هر دو خلع سیئه

و هر دو دست پاک سرشت آن استظهار طهارت و ذکا معصوم و معجور
گشته بی آرامی در دلهای عالم انداخت - رازین جهت که محبت
و مهریانی حضرت جهانبانی بآن ملکه زمان چه از رهگذر پیوند روحانی
و علاقه معنوی که حضرت صاحبقران ثانی بآن ملکه دوران داشتند و چه
بسبب امتیاز عزت نسبت بسایر فرزندان سعادت مند و چه از رهگذر مکارم
ذات و صفات و افاضه خیرات و مبرات و اقسام انعام و احسان و انواع بر
و امتنان آن یگانه روزگار و برکت لیل و نهار بدرجه کمال بود چندان غبار
وحشت و کدورت بضمیر مغیر راه یافت که شرح شمه از آن مافوق انداز
تصور و خود است - چنانچه آثار حزن و اندوه از سیمای آنحضرت چهره
نما بوده اکثر اوقات بی اختیار دیده مبارک اشکبار می شد - هرچند درین
واقعۀ غمان اختیار و شکیبایی از دست رفته تکمیل و اضطراب از جمله
مشکلات بود اما آنحضرت که کوه وقار اند در عین این ساعده ملال افزا
حفظ تمکین و رزیده نخست بمعالجات روحانی پرداختند - و از شب
بیداران زنده دل و خلوت گزینان پیوند غسل و ایاب صدق و صفا و اصحاب
ورع و تقوی التماس فائده نموده ابواب خیرات و مبرات بر روی
عجزة و مساکین مفتوح ساختند - چنانچه روز اول شصت هزار رویه
باریاب استحقاق و احتیاج مرحمت نمودند و تا سه روز دیگر هر روز پنجاه هزار
مهر و پنجاه هزار رویه بقرا و مساکین قسمت کردند - و بیست و دوم صفر
که روز تواد آن صفوت کوفین بود همین مقدار بر باهل احتیاج دادند - و از
غرة ربیع الاول حکم نمودند که تا صحت یافتن آن اسوة طهارات زمان هر
روز هزار رویه باریاب استحقاق می داده باشند - و جمعی از اصحاب
جبرایم عظیمه که از صحت محید در قید و زندان بودند و بدینی بجه خلاصی
افزا مقصور نبود و دیگر اعمال و کارهای با آزاد فرموده مبلغ شصت لک

روپيه مطابقه عين المال بخشيدند و بعد آن جوارحان و حکامی پای تخت و گروهی دیگر که از اطراف و اکناف جمع آمده بودند شروع در معالجه نمودند - آنحضرت خود بنفس نفیس در خوراندن ادویه و اغذيه و وضع و رفع مراحم توجه مي فرمودند - الحقی شدت این کوفت بمرتبه بود که زوال آن جز بشریت عنایت حکیم علی الاطلاق و زلال عاطفت شفا بخش رنجوران آفاق و میامن توجهات بادشاه عالم پناه و انفس متبرک درویشان خدا آگاه صورت پذیر نبود - و صعوبت این عارضه از پنجا قیاس توان کرد که دو کس از خوادم چارگانه را با آنکه کمتر اثر آتش رسیده بود یکی بعد از هفت روز و دیگری بعد از بیست روز گذشتند - چون خواهش ایزدي بر آن رفته بود که کالبد عنصري آن ملکه زمان از سایر امراض مخوفه و اعراض آن ایمن و سالم بوده در هر صورت عافیت و تندرستی شامل حال احوال سعادت مآل باشد و خاطر فیض مآثر که جمعیتش سرمایه آرام و نظام عالم است مکدر نبوده عشرت زندگانی بتلغی ناکامی مبدل نگردد از ابتدای کوفت تا چهار ماه آن صاحب زمان صاحب فواش بوده از برکت نیت خیر و توجه بادشاه حق آگاه و معالجه حکیم داؤد که طبیب مصاحب شاه عباس کلان بود و بسبب بدسلوکی شاه صفی رنجیده درین ایام از ایران بدرگاه جهان پناه آمده سعادت ملازمت دریافت مفید افتاده بهمودی چهره ظهور نمود - روز اول ملازمت حکیم مذکور را بمرحمت خلعت و بیست هزار روپيه نقد و منصب هزار و پانصدی و دو صد سوار سر بلند گردانیدند - مومنی الیه معالجات صایبه بتقدیم رسانیده از جمله امراض شدیده که در مدتی چهار ماه بهم رسیده تپ دایمی و لینت و اندفاع ورم برطرف چشم و پشت پا بود که خاطر اشرف را بغایت متروک میداشت باذفاق حکیم مسیح الزمان که بفرمان طلب از لاهور بحضور رسیده بود بمعالجه

پرداخته مورد تحسین و آفرین بادشاه جمجاه گردید - اگرچه پس از چار ماه امراض دیگر رو به تنزل نهاد اما معالجه دیگر جراحان هیچ سودی نمی بخشید تا آنکه بمرهم عارف نامی از غلامان خاصه زخمها بالکل مندمل گشت - بادشاه دریا نوال عارف مذکور را بزر سنجیده هفت هزار روپیه همسنگ با خلعت و اسپ و فیل باو مرحمت فرمودند *

کشایش قلعه کنور بحسن سعی خان دوران بهادر نصرت جنگ

چون سنگرام زمیندار کنور که بر جاده ارادت و بندگی مستقیم بود رهگرایی عالم دیگر گشت مارو نام غلام که از قبل او بقلعه دار پی کنور مقرر بود سر از اطاعت پیچیده بهوپت پسر خورد سال سنگرام را بقید خود آورده باستظهار جمعی از مفسدان راه طغیان پیش گرفت - و سکنه بعضی برگذات صوبه مالوا به پشت گومبی او سر از متابعت بر تافته در ادای مال واجب تعلل می ورزیدند - خان دوران بهادر اواخر محرم سنه یک هزار و پنجاه و چار هجری از قلعه رایسن که افاست گاه او بود با تاییان خود در کمال عجلت متوجه آنصوب گشته جمعی را بقطع جنگل تعیین کرد و در همه جا تهاذا نشانده روانه پیش گردید - شانزدهم صفر نزدیک بکذل کنور رسیده هشتصد نفر کجی و هفت هزار پیاده گوند را که برای محافظت کتل آن برگشته بخت تعیین کرده بود بکمر تودسی از پیش برداشته در نزدیکی کنور برای گذرانیدن ایام بارش لشکر گاه ساخت و بنهیب و عزت برگذات و مواضع مفسدان پرداخت - مارو گوند در حوصله خود تاب مقاومت ندیده پسر سنگرام را از قید بر آورده با مفسدان خود نزد خان دوران بهادر فرستاد و در دادن قلعه تهاون نموده دفع الوقت می نمود -

خان دوزان بکوه لکهنه که قلعه کنور جز آن سرکوب ندارد بر آمده بچنگ
 ز چنگ مقهوران گرفت و در آنجا منزل گزیده در فکر تسخیر قلعه در آمد -
 چون قلعه مذکور بر کوهی مشتمل بر دو مرتبه پست و بلند که هیچ یک
 آن محتاج بحصار نیست واقع شده در حصانت و متانت از سد سکندر
 محکم تر بود و دیوار و برجهایش از کثرت آلات آتشباری بر خلاف برجهای
 آسمانی همه آتشی افتاده تسخیر آن به نیروی شمشیر و زور بازو میسر نبود
 خان دوزان معروض داشته حسب الحکم در توپ کلان از اکبر آباد طلب
 داشته و جمعی از بندها برسم کمک التماس نمود - فرمان رفت که رشید
 خان و راجه بهار سنگه بنذیله و پرتی راج راتهور و جان سپار خان از
 برهانپور و جاگیر و رامپور و مندسور بمدد رسیده لازمه جانفشانی و ترددات
 نمایان بجا آرند - صبح یکشنبه نوزدهم ذیحجه دلیران جان فثار مجاهدان
 نصرت آثار هنگامه محاصره را گرم ساختند و آتش در خرمن حیات
 متحصنان زده داد محاصره و مقابله داده طبقه پایین را مفتوح گردانیدند -
 و بعدای دعد لاری دو توپ رخنه در اساس استقلال آن مفسدان انداخته
 راه تردد بر آن باطل ستیزان بستند - مارو گوند از غایت یاس زینهار پی گشته
 اواخر محرم خان دوزان را دید - خان مذکور روز دیگر بقلعه در آمده
 و برج و باره را بنظر تدقیق در آورده حواله محمّد صلاح برادر خود نمود
 و پانصد سوار و هفتصد تفنگچی بمحافظت آن برگماشته خود بارجین
 مراجعت نمود - هیجدهم صفر موسویخان رخت هستی بر بسته متوجه
 عالم بقا گردید - خدمت عرض وقایع صوبجات از انتقال آن مرحوم بعقل
 خان مرجوع شد *

بیست و سوم بعرض مقدس رسید که پیمانۀ عمر کشن سنگه برادر
 حقیقی راجه سورج سنگه لبریز گشت چون فرزند نداشت خدیو قدر دان

روپسنگه برادر زاده اورا بعلای اسپ و منصب و خلعت سر بلند گردانیده
 کشن گده وطن عمش در جاگیر او مرحمت نمودند - پنجم ربیع الاول
 بحکم مقدس سلیمان شکوه و اسلام خان و عبد الله خان و اصالت خان
 و صلابت خان باستقبال گرامی اختر اوج دولت و اقبال بادشاهزاده
 محمد اورنگ زیب بهادر که بعد از شنیدن واقعه نا ملایم آزار بیگم صاحب
 بحکم اشرف بعجلت تمام از برهانپور روانه شده بذواحی دارالخلافه رسیده
 بودند رفته بدرگاه آسمان جلا آوردند - بمیر نعمت الله ولد میر ظهیر الدین
 علی بجهت سرانجام کار خیر که بدختر میرزا مراد کام نبیره میرزا رستم
 صفوی مقرر شده بود هزار روپیه مرحمت نمودند - سید حسین ایلچی
 بیجا پور را خلعت و اسپ و ماده فیل و هفت هزار روپیه داده رخصت
 فرمودند و طوطا مرصع با خلعت خاصه مصحوب مومی الیه بعادل خان
 مرحمت شد - بیست و ششم گوهر افسر خلافت و نامداری محمد مراد
 بخش از ملتان بدیدن ملکه دوران آمده چون نزدیک دارالخلافه رسید
 اسلام خان و عبد الله خان و بخشیان عظام صلابت خان و اصالت خان
 طریق استقبال بجا آورده آن عالی قدر را بحضور پرور آوردند - شایسته
 خان از اله آباد و زبردست خان از پتنه آمده دولت ملازمت دریافتند -
 یک فیل و دو هزار اشرفی بابت پرتاب زمیندار پالامون و برخی جواهر
 و مرصع آلات زبردست خان از نظر انور گردانید *

جشن وزن مبارک قمری

روز پنجشنبه سنه ربیع الاول سال هزار و پنجاه و چهار هفتم
 خرداد جشن وزن قمری طرازانده اورنگ خلافت و جهانبانی خاتمه سال
 پنجاه و چهارم و آغاز سال پنجاه و پنجم از سنه ابد مشهور اولش پذیرفت -

سایر لوازم و اقسام آرایش و پیرایش و داد و دهش بنحوی که تفصیل آن بشرح و بیان بر نتابد و زبان خاصه از عهد تبیان آن بر نیاید بظهور آمد - درین روز خجسته شاهزاده مراد بخش باغافه هزار سوار دو اسبه سه اسبه بمنصب دوازده هزاره هزاره نه هزار سوار دو اسبه سه اسبه و زاهد خان بمنصب دو هزاره هزار سوار معزز و سربلند گردیدند - محمد ناصر ملازم قطب الملک با نعام خلعت و اسب و هشت هزار رویه نقد مفتخر و مبالغه گردیده رخصت گلکنده یافت - و خلعت خاصه و طوراً مروع بقطب الملک مصکوب او عذیت نموده فرستادند *

چون از دریافت فیض صحبت درویشان و برکت انفس متبرکه ایشان بادشاهزاده عالمیان محمد اورنگ زیب بهادر بر آن آمدند که از دولت فانی خود را بر کنار کشیده بدولت عزلت و گوشه نشینی در سازند - چون این معنی از غایت ابواب عطوفت باطنی موهبی طبیعت قدسی طریقت نبود چندی آن شهسوار مضممار توفیق و سالک مسالک عرفان و تحقیق را از دست منصب معز داشتند صوبه دکن را از تغیر آن والا جلا به خان دوران بهادر مرحمت فرمودند - و منصب خان مذکور از اصل و اضافه هفت هزاره هفت هزار سوار پنج هزار دو اسبه سه اسبه قرار داده بمرحمت خلعت و یک کروز دام انعام سرافراز گردانیدند - و حکم فرمودند که از مالوه بدکن رفته پرتیپ راج راتهور را به قلعه داری دولت آباد و شیورام کور را به قلعه داری اسپر تعیین نماید *

ششم ربیع الثانی که روز وزن نواب خورشید احتیاج بیگم صاحب بود آن گرامی گوهر بحر خلافت را بطلا که وزن آن مخصوص ذات اشرف است بر سنجیده طلای هم وزن را بعقرا و محتاجان دادند - و چون الم جرحلت رو به صحت گذاشته بود بحکم اشرف نقاره شادی و گورکه مبارکبادی

بنفوازش در آورده مبلغی کلی بر طریق تصدق بمساکین و عجزه مرحمت نمودند - دو هزار و پانصد سوار میرزا عیسی ترخان دو اسپه سه اسپه و شایسته خان را از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاری پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه و عنایت خلعت و اسپ بازمین طلا سر افزا فرموده رخصت اله آباد دادند *

بیست و ششم بادشاهزاده مراد بخش را بعنایت خلعت و قدری مریع آلات و دو اسپ باساز طلا نواخته به ملتان رخصت نمودند - و سردار خان را بصوبه داری مالوه و عنایت خلعت و جمدهر مریع و منصب چهار هزار سه هزار سوار و سزاوار خان ولد لشکر خان را بمحافظت جنیر از انتقال سپهدار خان که درین ایام برحمت حق پیوسته بود سر بلند فرمودند - و تقصیر الله و یردی خان بر طبق التماس شاهزاده بلند اقبال بعفو مقرون گشته باز بمنصب قدیم سر بلندی یافت - و قلعداری بست از انتقال عزیز الله خان که باجل طبیعی در گذشته به پدر دل خان و ضبط قلعه زمین داور از تغیر او بخانه زاد خان مغفوض گشته - چون بجهت مکتب بیمارچی صاحب زمان خاطر مقدس مکرر گشته بود بیست و پنجم بآن ملکه زمان بمنزل بادشاهزاده بلند اقبال که متصل قلعه بر کنار جون بکمال خوبی تعمیر یافته بود نقل فرموده چندی در آنجا توقف نمودند - سلم ماه ذوالفقار خان را پرکنده بهوجپور از توابع صوبه بهار تیول مقوم نموده بدان صوب رخصت فرمودند *

حقیقت کشته شدن صلابت خان صبر بخشی

از دست راو امر سنگه راتهور

و مقتول شدن او

بتاریخ روز پنجشنبه سلم جمادی الاولی سنه هفدهم جلوس مبارک چون خسرو (ژن) سرور فلک بمسخر مسالک و قتلانی نهضت فرمود و افواج

تیره دل شب دیجور شامیانۀ نیلفام ظلام بر انجمن خواص و عوام گیتی کشید توایم سر بر سلطنت روی زمین و زمان را از پرتو جلوس مبارک سعد اکبر فلک سروری و نیر اعظم سمای عزت و برتری همدوش ساق عرش برین و زمین و زمان از فروغ جمال جهان آرای آن روشنی بخش بصایر اعیان وجود نور پیرای جاوید گردید - و بسیط خاک اغبر بنور شمع و چراغ انجمن والا زینت دیگر پذیرفته با محفل جهان افروز انجم فلک بساط برابری چید - امرای نامدار کامگار هاله وار اطراف اورنگ خسرو قمر طلعت مهر طالع که با سعادت سعد اکبر از مطلع نیک اختیاری طلوع داشت قرار گرفتند - از آنجا که مقتضای قضای روزگار و نیرنگیهای تقدیر نادره کار است صلابت خان میر بخشی را و امر سنگه را تهور را که جهت عارضه ایام معدود از دریافت سعادت ملازمت محروم بود بشرف زمین بوس آستان سپهر نشان رسانید و در دست چپ اورنگ خلافت در خور پایه و حالت جا داد - آن ناقص فطرت که اندیش که از دریافت عواقب امور بغایت دور بود بانگیز کوشش خویش که پیشه خون گرفتار ست جنگ و دندان گریز اجل را که همه تن خار خار خونریزیست بسینه خویش تن ساخت - چنانچه یکایک بکار فوسائی خیره دویی و تیره رانی از جای خود حرکت نموده مافقد اجل تقد و تیز خود را بصلابت خان در وقتی که او از بالا پائین آمده نزد شمعدار چهار شاخه بخواندن مکتوبی مشغول بود رسانیده جمدهری زهر آلود بعفوانی بر سینه اش فرود آورد که تا قبضه فرو رفت - چون از کمال تاثیر ضرب دست و زور بازو زخم منکر بر دل سعادت منزل آن خان فردوس مکن رسیده بود همان لحظه رخت هستی از این مقام بی بقا بر بسته با لباس خونین متوجه فردوس برین گشت - ازینکه در حضور اقدس خدیو روی زمین آن کافر لعین مصدر این قسم حرکت ناهنجار

گشته بهای بی سعادت بی طریق نا هموار عصیان سپرده چنین شایسته برنا و آدم ارجمند را که بیمن تربیت خاقان بنده نواز مستعد سرانجام خدمات عمده گردیده بود بیک ناگه از پای در آورد - حسب الاشارة خلیل الله خان و ارجن کور بدو رسیده اول خان مذکور شمشیر برو انداخت - اگرچه آن مردود نیز درین آریز و ستیز دو مرتبه جمدهر بارچن حواله نمود آن مرد مردانه سپر برو نموده آخرکار بقوت هرچه تمام تر بضرب دو شمشیر کار او را تمام ساخت و آنگاه بعضی از گرز داران از چپ و راست رسیده پاره پاره ساختند - حکم شد که میر خان میر توزک و تلوکچند مشرف غسلخانه جسد ناپاک او را بمردمانش رسانند که بمنزل برده بمواسم مقرر کیش باطل خود بپردازند - آن گروه گران جان سوخته خرمن که یازده کس بودند بعد از اطلاع برین حال بی ایستادگی و تدبیر آهنگ جنگ و طرح گیر و دار انداخته اول میر خان و تلوک چند را که غافل در سر دروازه ایستاده بودند بزخمهای متواتر گذرانیدند - پس از آن با کشکداران دروازه آویخته از ضرب آن دلاوران اکثری کشته و بعضی رو گردان شده در پرده ظلام شب بتنگ و تا جان سلامت بردند - و گردانان شش نفر مقتول و شش نفر مجروح گردیده مصدر تحسین و آفرین گشتند - باقی نوکران او که در منزل خود بودند براهنمائی اندیشه خطا پیشه بر آن اتفاق نموده که بر خانه ارجن که نزدیک باحاطه امر سنگه بود ریخته او را بانتهام آقایی خود بکشند - و بلوراتهو که سابقاً نوکر معتبر او بود و بهار سنگه ملازم پدرش با آنکه الیوم داخل بندگان درگاه گشته بمنصب سرافرازی یافته بودند بآنها دل نهاد مرگ گشته شریک کار گردیدند - چون برین معنی پرتو اطلاع اشرف تافت سید خانجهان و رشید خان و جمعی از بندگان کار طلب را حکم شد که بر منزل آن مشاهیر رفته جزای اندیشه فاسد در کنار شان گذارند - دلاوران

مذکور بیدرنگ بآهنگ نمایش ستیز بر جمعیت آن پویشان خاطران تاخته از راه تهور و تجلّد قدم جرأت بعرضه مصاف نهاده بازوی بهادری بخصم افگنی کشادند - انجام کار آن خاکساران باد پیما را که دست قضا گرد نحوست و ادبار بر سرپای شان بیخته بود با خاک میدان مصاف بر آمیخته مراجعت نمودند - از مردم جلو خاص سید عبد الرسول با پنج تن دیگر از برادران و خویشان سعادت شهادت حاصل نمودند - بادشاه حق گذار پس ماندهای جان باختگانرا نوازش فرموده محمّد مراد پسر چارساله صلابت خان را بمنصب پانصدی صد سوار و پسر امیر خان را که بغایت خورده سال بود نیز بمنصبی در خور حال سرافراز فرمودند - و حضرت خلافت مرتبت بر حسن خدمت و جوانی صلابت خان تاسف بسیار خورده هرچند باعث این جرأت برای وقوع این کار تفحص نمودند جز دوام تداول مسکرات و مالیخولیای سودای زاید مرض دیگر بظهور نه پیوست - و آنچه در زندهای مردم بود اینست که سرحد جاگیر امر سنگه که ناگور بود و بینکایر وطن راو کرن بهم پیوسته است میان نوکران امر سنگه که در درگاه بود و راو کرن که تعینات دکن بود معامله از گفتگو گذشته بمکاربه کشید - و جمعی از نوکران کارآمدنی امر سنگه درین جنگ مقتول گردیدند - چون این معنی بر طبعش بسیار گران آمد بنوکران باقی مانده نوشت که مردم فراوان فراهم آورده بجنگ نوکران راو کرن رفته تلافی گذشته نمایند - راو کرن بصلابت خان این حقیقت نگاشته برای تحقیق حق و باطل التماس امین نمود - خان مذکور این معامله را بعرض اقدس رسانیده امینی متدین برای تشخیص حدود طرفین تعیین نمود - و دور نیست که امر سنگه این معنی را بر حمایت صلابت خان حمل نموده برین عمل شنیع جرأت نمود *

آغاز سال خجسته فال هژدهم از جلوس همایون حضرت صاحبقرانی

الله الحمد و المنة که سال هفدهم جلوس مبارک که مشتمل بر بعض مکاره بود باتمام پیوسته سال فرخنده فال هژدهم جلوس میمنت مانوس که چون سرپای روزگار این دولت ابد مدت مستجمع سعادات ابدی بر منبع برکت سرمدیست و آفت عین الکمال بدآن مرساد روز جمعه عرّه جمادی الثانی سنه یک هزار و پنجاه و چهار شروع شده ابواب فرحت و شادمانی بر روی روزگار مفتوح ساخت - دیزولا اصالت خان بانعام خلعت و خدمت میر بخشی گری از انتقال صلابت خان مرحوم و خلیل الله خان باضافه پانصدی بمنصب سه هزار و دو هزار سوار و بخشگیری دوم از تغیر اصالت خان و گوپال سنگه ولد راجه منورپ از اصل و اضافه بمنصب هزار و سوار عزت امتیاز یافتند - مراد کام ندیره میرزا رستم صفوی از تغیر خلیل الله خان قوش بیگی گشت و ارچن ولد راجه بیتهداس از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصد سوار فوازش یافت *

چهاردهم بادشاه دین و دنیا پناه از منزل شاهزاده بلند اقبال بدولت خانه قلعه تشریف آورده بهمن یار ولد آصف خان را بمنصب هزار و پانصدی دو بیست سوار و ابوالبقا برادر زاده عبد الله خان را بخطاب افتخار خان و خدمت توژک و عصای موصع از انتقال میر خان سر بلند فرمودند - بیست و سوم احمد خان نیازی بمنصب پانصد دو هزار و پانصد سوار و میر شمس فوجدار پتن هر دو بعطای نقاره سر بلند می یافتند - بیست و پنجم از واقعه حربه سلطان بمساح جاه و جلال رسید که بر مبارز خان

رهیلله فوجدار دیبالپور خانه فرود آمده اورا آنجهانی ساخت - درینولا حسن بیگ رفیع تخلص منشی نذر محمد خان از بلخ آمده بخلعت و انعام سه هزار رویه نقد سرافرازی یافته داخل بندگان درگاه والا شد - الله ویردی خان بصوبه داری ایلچپور که حاکم نشین برارست و بتیولداری از مضافات آن و منصب پنجهازاری پنجهزار سوار امتیاز یافت - گوردشن راتهور که از راجپوتان مقرری کار کرده راجه گچ سنگه است بحرست قلعه آسیر سر بلند گردید *

ولادت با سعادت سلطان سپهر شکوه

چمن طراز کائنات شب پنجشنبه یازدهم شعبان سنه یک هزار و پنجاه و چهار حرم سرای دولت و اقبال شاهزاده کلان را از یمن مقدم نخل نوخیز دولت نامدار و تازه نهال سلطنت پایدار که از بطن صبیغه ریخته سلطان پرویز بوجود آمده بود فروغ پیرای افوار جاوید ساخت - و آواز کوس شادمانی در گنبد دوار پیچیده زمین و زمان را پیوایه آرایش تازه داد - آن گرامی اختر سمای دولت و بهوزی برسم معهود هزار مهر نذر گذرانیده التماس نام نمودند - بندگان اعلیٰ حضرت آن گلدسته بوستان خلافت را بسپهر شکوه موسوم فرموده در لک رویه بجهت انعقاد محفل طوی تولد آن فرخنده لقا بشاهزاده کامگار مکرمت نمودند *

چون بجهت بعض مصالح ملکی حکم طلب بنام خان دوران بهادر شرف صدور یافته بود شانزدهم فرمان قدر توانان بنام راجه جی سنگه زینت صدور یافت که از وطن بدکن رفته تا وصول خاندوران بهادر از آن ملک با خبر باشد - بیستم دولت خان ولد الفت خان بتیولداری ناگور شتافته مرخص

شد - شش زنجیر فیل که شایسته خان از آله آباد فرستاده بود از نظر اشرف گذشت - بیست و یکم میرزا ابراهیم صفدر خانی که یک لک روپیه از سرکار والا بمستحقان حرمین شریفین داده مراجعت نموده بود شرف زمین بوس والا دریافت - چون بمسامع جاه و جلال رسیده بود که نذر محمد خان وقت روانه شدن امام قلی خان بزیارت حرمین شریفین طریقه ناجوانمردی مسلوک داشته هرچه خان مذکور زاد و راحله آن مسافرت نموده بود جملگی را متصرف شده آن والا مکان را در کمال بی سرانجامی روانه آذصب صواب نمود الاجرم آن خدیو جهان از راه فضل و احسان بمیرزا ابراهیم حکم فرموده بودند که یک لک روپیه بخان مذکور برساند - چون خان مذکور قبل از وصول موسی الیه در مدینه منوره برحمت حق واصل گشته بود موسی الیه از جمله مبلغ مذکور یک دانه مروارید امروزی بوزن چهل و سه سرخ از علی پاشا حاکم لکسا که بیادری طالع بمجاورت حرمین شریفین بهره اندوز سعادت است بمبلغ سی هزار روپیه و نیز چند اسب خریده بود از نظر اشرف گذرانیده پسند خاطر مشکل پسند افتاده داخل سلک مروارید سرپیچ خاصه که در ایام جشن بر سر خورشید افسر می بقندند گردانیدند - و آن سرپیچ عذیم النظیر که تماشای شوش ربانی آن قرار از خاطر و شکیب از دل می برد مشتمل است بر پنج قطعه لعل و بیست و پنج دانه مروارید که در آب و تاب و سفک و رنگ و صافی و شفافی نظیر آن بظاهر ندرت وجود در زیر چرخ فیروزه قام کبود بنظر گوهر ساز بحر و اکسیر پرور کان یعنی آفتاب جهانتاب و سحاب سیلاب در نیامده - لعل میانگی اگرچه در قبول قیمت چون لعل فوششند تیران دندان به فارسی نمی گذارد و بحسب قدر و مقدار به بالا نشینانی افسر مهر انور تن در نمی دهد اما بتقویم قیمت سنجاری آن گرانمایه گوهر بی بها که دوازده

تازک وزن دارد در لک رویه قرار یافته - جواهر شناسان خداوند نظر جواهر کامل عیار آنرا قرار میدهند که بچهار صفت موصوف بود اول سرخیش مایل به سیاهی بود نه بشکل شفتالو که آنرا سیررنگ نامند و این کمرنگ - دوم بیجرم و شفاف - سوم خوش اندام - چهارم کلان - این گرانمایه لعل که در رنگینی و درخشانی آب و تاب آفتاب بیتاب نمود هر چهار صفت دارد - و قیمت تمامی آن سربیش که از غیرت صفای لون و رشک طراوت آب جوهرش اشک قرۃ العین عدن و جگر گوشه یمن جگری گردیده و از حیرت جلا و شادابییش رو بهار خون از دل یاقوت زمانی روانی پذیرفته باعتبار گفتگو چهارده لک رویه است - و وزای آن دو تسبیح یک صد و بیست و پنج دانگه سروارید بسیار قیمت کمیاب در نهایت ندرت و نفاست بدانگونه است که بحسرت آبداری و درخشندگی و تابناکی آن سیلاب سرشک لاله گون از دیدگاه گوهر شاهوار زمانی بسیلان در آمده و مردم دیده و وقت دیدن آن سلک انجم افروز طوفان چهار موج خورده از حیرت بجای خود ماند نوک کلک جواهر سلک در وصف لالی شادابش همانا نقشی بر آب می نگرد بیست لک رویه ارزش دارد - و وزن هر یکی از دانهایی سروارید سی و نود تنی است و سوازی آن تسبیحی است شگفت افزا مشتمل بر پنج لعل و سی سروارید که قیمت آن هشت لک رویه است - مجملاً جواهر خاصه که درون و بیرون است سوازی آنچه بشاهزادهای والا گهر و مردم متعلی مرحمت شده که بقدر دو کرور رویه باشد پنج کرور رویه قیمت آنست - از آنجمله جواهر که اغلب اوقات از تزئین آنحضرت زینت پذیر می گردد دو کرور رویه قیمت دارد و سه کرور رویه را بیرون تحویل تحویلداران می باشد *

گزارش جشن صحت ملکه ملکی صفات بادشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب

لله الحمد و المنة که باطف قدیم حکیم علی الاطلاق و انواع مراحم
شفا بخش رنجوران آفاق صحت کامل و شفای عاجل نصیب ملکه روزگار
برکت لیل و نهار سرافراز معصومات جهان ممتاز نسوان دوران صغیه و فیه
صفات سعیده حمیده سمات بادشاهزاده عالم و عالمیان بیگم صاحب گشته
مومیلی الطاف عمیم آنحضرت بر جراحات منتظران مژده صحت نهاد -
و شاهد حصول مراد بروفق اراده از خلوت گاه بطون در پیشگاه ظهور جلوه
نموده ابواب مسرت و شادمانی بچهره روزگار کشاد - و فراغ خاطرها از فروغ
شگفتگی جهان و جهانیان را در پیرایه سور و سر در گرفته صفحه روی
زمین چون دل صاحبان کشاده پیشانی گردید - و بساط شادکامی
و خوشدلی بکام خواطر موافقان زینت پیرای صحن دولت گشت - باده
بیغمی و هوای خرمی نشاء صفا بدمای عالم و عالمیان بخشید - محملاً ارم
آئین محفلی در منزل برکت محل تزیین یافت که نظاره آرایش آن
حیرت افزای نظارگیان شد - و اصناف نوادر و اقمشه هر دیار روپوش وجوه
در و دیوار گشته بزرگ گلبدان زمین و زمان را بشگفتگی در آورده رشک
افزای زینت پیشطاق این نیلوفری رواق ساخت - درین روز مسرت افروز
گیتی خدیو گیهان پیرای مانند خورشید جهان آرا بر اورنگ مریح که سریر
خسروانی و تخت کیانی ملوک عجم بیایه نردبان آن هم نتواند شد
جلوس کامرانی فرموده بشکر این عطیه عظمی دست حق پرست به
بخشش و بخشایش بر گشودن - و خواص و عوام از لطافت خاص و انعام

عام آن شایسته مرتبهٔ بادشاهی خود را بغیر مراتب مدعیات رسانیده داد جمعیت و کامرانی دادند - شاهزاده‌های والا مقدار و امرای نامدار ادای مراسم مبارکبادی بجا آورده وظایف دعا و ثنا بتقدیم رسانیدند و صلحا و فقرا دست بفاتحهٔ خیر و دعوات مزید عمر و دولت بر آورده استدعای حصول مطالب اشرف از درگاه مجیب الدعوات مسألت نمودند - و صدای شادیانهٔ شادی و نوای کوس مبارکباد بلند آوازه گشت و کوچک و بزرگ در صدد راست نمودن ساز طرب پردازي در آمدند - و سازندها و گوینده‌های هفت اقلیم یکجا ساز خورمی کوک نموده صوفی فلک را بوجد و سماع در آوردند - * نظم *

دین روز نشاط آموز نوروز که شد مضمون جهان از بخت فیروز
نه تنها ساز عشرت شد نواساز که برگ عیش عالم شد خدا ساز
از پنجم شوال که آن قدسی سرشت صحت یافته از منزل خود که
بمشکوی دولت و اقبال پیوسته است بعد از هشت ماه و هشت روز بیابی
خود برای احراز سعادت گورنش رسیدند بادشاه دین پناه بعد از ادای لوازم
نیایش اقسام جواهر از لعل و یاقوت و مروارید و زمرد و زر سرخ و سفید
نثار آن خاتون صفوتکدهٔ صفا نموده تا هشت روز دیگر که این جشن دلکشا
آرایش داشت هر روز بهمین دستور بر روی کار آمد - و مجموع هفتاد هزار
روپیه از وجه نثار بشمار در آمدهٔ سوای این از روی کمال عنایت و توجه
خاطر که بدان بهین ثمرهٔ شجرهٔ خلافت عظمی دارند روز اول یکصد و سی
و نه دانهٔ مروارید ناسفته بقیمت پنج لک روپیه بجهت دست بند و روز
دوم سربندی که در آن یک قطعهٔ الماس بزرگ باویزهٔ گوهر شاهوار منتظم
بود و یک لک روپیه قیمت داشت و در رزهای دیگر چهار لک روپیه را
مرصع آلات و ولایت بندر سورت که پنج لک روپیه حاصل دارد بطریق انعام

عفايت فرمودند - و درين هشت روز آنچه بديگر شاهزاده‌هاى والا تبار و بيگمهاى عصمت دثار و امرای نامدار و خدمتگاران درون و بيرون از نقود و اجناس و فيل و اسب مرحمت شد قيمت آن ده لک روپيه و هرچه بصيغه تصدق بفقرا و مساکين از غره شهر ربيع الاول تا اين تاريخ رسیده بود دو لک روپيه بقلام آمده جهانى کامياب خواهش و مطالب دلخواه گرديد *

در ديوان بيرون نخست بشاهزاده محمد دارا شکوه خلعت خاصه با نادري طلا دوزي و سرپيچ یک لعل و دو دانه مرواريد پيش بها و در لک روپيه نقد بعد آن بالتماس آن ملکه زمان کمال لطف و مهرباني و عفايت از روى قدراني در حق بادشاهزاده عالم و عالميان محمد اورنگ زيب بهادر که بسبب گراني خاطر اشرف چندی عزلت گزين بودند، جايز داشته خلعت خاصه با نادري طلا دوزي و یک لعل و دو مرواريد پيش بها که بر سر مي بنددند و منصب پانزده هزاروي ده هزار سوار از آنجمله شش هزار سوار دو اسپه سه اسپه بدستور سابق مرحمت فرمودند - و بهر کدام از بادشاهزاده‌هاى عالي مقدار محمد شجاع بهادر که در صوبه بنگاله و محمد مراد بخش که در ملتان بودند خلعت خاصه و نادري طلا دوزي و سرپيچ موصع بالماس و ياقوت ارسال يافت - و سليمان شکوه خليف شاهزاده کلان را جمدهر موصع با پهلکتاره و خلعت و محمد سلطان اولين فرزند بادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر را بعطای خلعت و سرپيچ موصع سربلند ساختند - سيد خانجهان و اعظم خان و اسلام خان و صدر الصدر سيد جلال و جعفر خان هر کدام بخلعت و اسب با زين طلا سرافرازي يافتند - راجه بيتهلداس بخلعت و منصب پنج هزاروي سه هزار و پانصد سوار و اسب با زين مطلا و سعد الله خان بخلعت و منصب دو هزار و پانصدي شش صد سوار و فيروز خان خواجه سربا بخلعت و منصب

سه هزاری هزار و پانصد سوار و علم و زاهد خان کوکه بخلمت و جمدهر
 مریع و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و فیل و علم و لهراسپ خان
 بخلمت و منصب دو هزاری هزار و پانصد سوار و مراد کام صفوی بخلمت
 و منصب هزار و پانصدی هزار سوار و حکیم داؤد بخلمت و منصب دو
 هزاری دویست سوار و اسپ با زین طلا و فیل و یک مهر پانصد تولگی
 و یک رویه بهمین دستور و یکه تاز خان بخلمت و منصب هزار و پانصدی
 هزار و پانصد سوار پانصد دو اسپه سه اسپه و کرم الله ولد علی مردان خان
 بهادر بمنصب هزاری هزار سوار و خلعت و روپسنگه راتهور بخلمت
 و منصب هزاری هفت صد سوار و سچانسنگه سپسودیه بخلمت و منصب
 هزاری پانصد سوار و قاضی محمد اسلم بخلمت و منصب هزاری پنجاه
 سوار و فراشخان بخلمت و منصب هزاری صد و پنجاه سوار از اصل
 و اضافه سرافراز گشته تارک افتخار بخرخ دوار رسانیدند - و حکیم مومنا که
 سی هزار رویه سالیانہ داشت بخلمت و منصب هزاری ذات و پنجاه
 سوار و انعام پنجاهزار رویه و مسیح الزمان بخلمت و انعام ده هزار رویه
 و اضافه ده هزار رویه بسالیانہ پنجاه هزار و حکیم حاذق باضافه ده هزار رویه
 بسالیانہ چهل هزار رویه سرمایہ افتخار و پیرایہ اعتبار یافتند - و هزار خلعت
 به بندہای دیگر و مباحثی گرانمند بحاجی محمد جان قدسی و دیگر
 شعرائی پای تخت و گویندها و سازندها و نوازندها مرحمت گشته همه
 مردم از انواع عنایت صوری و معنوی برخوردار یافتند - چون شرح
 و بسط انواع زیب و زینت و فرط بخشش و بخشایش این بزم نو آیین که
 بعد از جشن جلوس مبارک چنین انجمنی فیض طراز دیگر بنظر در نیامده
 از اندازه و دایره امکان بیرون و از ظرف احاطه تقریر و تحریر افزونست ختم
 سخن بدعا می نماید که پیوسته جمعیت و خورمی نصیب بادشاه عالم

پناه که باعث آرام زمین و زمان است بوده شادکامی و نشاط این دودمان رفیع الشان تا قیام قیامت مقرون باستقامت و موصوف باستقامت باشد *

چون نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان کهمرد و مضافات آنرا که بتیول یلنگتوش مقرر بود بی سببی ازو تغیر نموده بسببکان قلی پسر خویش داد و تردی علی قطغا اتالیق او را بضبط و حکومت آن معین گردانید تردی علی از نظر کوتاه و خرد تباه برآن شد که اختی هزارجات نواحی قندهار و کابل را که بعدود کهمرد نزدیک اذ غارت نماید - نخست بر احشام بلوچان زمین داور تاخت آورد و در اثنای مراجعت برخی از الوس هزاره سنگ بازه را که بر ساحل دریای هیرمند اقامت دارند تاراج نمود و بیست گروهی بامیان بازاده آنکه قابویانته دستی بتوابع آن نیز رساند توقف گزید - علی مردان خان بعد از آگهی خلیل بیگ تهانه دار غوربند و اسحق بیگ بخشجی صوبه کابل را با جمعی از منصبداران و احدیان و فرهاد غلام خود با گروهی از تابینان خویش بیست و یکم شعبان بنمایش تردی علی فرستاد - اینها بسرعت تمام ره نوردی نموده صبح بیست و ششم شعبان بمعسکر اوزبکیه رسیدند - تردی علی بعد از اندک تلاش عنان اختیار از دست داده بر اسب بی زمین باعوان و انصار خاک فرار بر فرق روزگار خود بیخست و از همراهان او یک صد و شصت کس مقتول و نوزده کس که از آن چندی خویشان او بودند ماسور گشتند - و زنش و تمامی اسباب بدست آمد و فراوان اسب و شتر و گوسفند غنیمت شیوان بیشه و غا شد و مؤده این فتح در ایام جشنی بعرض مقدس رسید *

هفدهم شوال عبد الله خان بهادر فیروز جنگ که سال عمرش از هفتاد گذشته بود بساط زندگانی در نوردیده روانه عالم بقا گردید - جوین بادشاه

جهان پناه مدت زیاده بجهت کوفت بیگم صاحب اصلاً توجه بسیر و شکا
نموده بلکه از قلعه بیرون تشریف نفرموده بودند درینولا که از صحت ذات
قدسی صفات آن ملکه حمیده سمات خاطر اشرف رو به جمعیت آورد
بیستم شوال همعنان دولت و اقبال متوجه موضع باری گشته در عرض پنچ
روز بدان میدگاه رسیده در عرض سه روز پنجاه نیله گاؤ و آهوی فراوان شکا
فموده بصوب مستقر الخلافت مراجعت فرمودند - و دوازدهم شهر ذی قعدة
رای سنگه پسر او امر سنگه از وطن آمده شرف ملازمت والا اندوخت -
چون در درگاه سبحانی پسر بچرم پدر مواخذ نیست بنابر آن بمقتضای
مرحمت نامتذاهی که چون مواحم آلهی سمت عموم دارد تقصیرات
پدرش را بنظر مکرمت اثر در نیاورده او را بمنصب یک هزاره هفت صد
سوار سرافراز فرمودند - چهاردهم یونگ خورشید خاوری دولتخانه زمین زرین را
شرفخانه جلوس نموده فضای بوستان سرای بادشاهزاده بلند اقبال را از
حضور اقدس رشک پیشگاه فلک چهارم و غیرت بارگاه سپهر اطلس ساختند -
و در وجه رونمایی شاهزاده سپهر شکوة تسبیح مروارید ثمین با پنج قطعه لعل
گوان ارز مرحمت فرمودند - و از جمله نثار و پا انداز بادشاهزاده بلند
اقبال متاع یک لک روپیه قبول فرمودند - و آن عالی مقدار بفرمان خدیو
کامران باسلام خان خلعت با چار قب و بصدر الصدور سید جلال و جعفر
خان و راجه بیتهداس خلعت با فرجی و بچهل نفر دیگر از اعیان دولت
خلعت داده ما بقی را بعنایت ارگچه و پان خورسند فرمودند - بیست
و دوم شهر مذکور علی سردان خان امیر الامرا بحکم ارفع و اعلی از کابل
آمده ملازمت نمود و نوزده نفر از خویشان و همراهیان تردی علی قطغا را
که بقید اسپری در آمده بودند بنظر اقدس در آورد - بسید خانجهان حواله
شدند که در گوالیار نگاهدارد *

گرامی جشن وزن شمسی

روز دوشنبه بیست و چهارم شهر ذی قعدة سده هزار و پنجاه و چهار هجری مطابق چهارم بهمن ماه الهی انجمن جشن شروع سال پنجاه و چهارم از عمر ابد قرین آرایش یافته هنگامه سور و سرور جهان و جهانیان مسجد رونق پذیرفت - و آئین داد و دهش و ضوابط بخشش و بخشایش زیب تازه یافته مطلبی نماید که بحصول نه پیوست - چون بادشاهزاده جهان و جهانیان بیگم صاحب منکفل سرانجام مواد این جشن سعادت آئین شده بودند بمقام سرانجام مصالح و لوازم آن در آمده در کمال دلپسندی و نظر فریبی با نهایت تکلف و تصنع صورت اتمام دادند - و جواهر و مریح آلات به قیمت یک لک روپیه از نظر انور گذرانیده بصد کس از نوئیان نامدار خلعت مرحمت فرمودند - سعد الله خان بافانه پانصد ذات بمنصب سه هزار و شش صد سوار و زبردست خان بمنصب دو هزار و هزار سوار و بهرام خان نبیره خان اعظم کولتاش بمنصب هزار و نهصد سوار و خلیل بیگ تپانه دار ضحاک و بامیان بمنصب هزار و هشت صد سوار و شافی ولد سیف خان بمنصب هزار و سه صد و پنجاه سوار از اصل و اضافه سرافراز گشتند - و سید احمد سعید مفتی لشکر ظفر اثر را رخصت طواف حرمین شریفین داده بانعام چهار هزار روپیه کامیاب گردانیدند - از جمله پنج لک روپیه که بادشاه فلک دستگاه برای صحت بیگم صاحب نذر نموده بودند پنجاه هزار روپیه را متاع برای شریف مکه و همین قدر برای نیازمندان آن مکان و پنجاه هزار روپیه دیگر بمنزویان سکنه مدینه معظمه با تقدیمی مریح که بفرموده ملکه دوران بعد از حصول تقدیرستی ایشان تیار شده بود بامید آنکه در پیش روزه منوره حضرت رسول صلی الله علیه و سلم افروخته آید مصحوب سید مشار الیه بد آنصوب موافق التما فرستادند .

نهیست موکب همایون بصوب دار السلطنت لاهور و از آنجا بجانب کشمیر

روز چهارشنبه بیست و ششم شهر ذی قعدة سال هژدهم جلوس مبارک موافق سال هزار و پنجاه و چهار هجری در ساعت سعادت طراز متوجه دار السلطنت لاهور گشته در مقام نور باری نزول اجلال ارزانی فرمودند و باقی خان را که از غلامان معتمد است بخدمت حراست قلعه دار الخلافه مباهلی و مفتخر گردانیدند - روز دیگر بدوستان سرای و از آنجا بفتح پور تشریف برده از یک مقام روپاس را از ورود اشرف سعادت آموذ نمودند - سید خانجهان را حکم فرمودند که تا رسیدن شیخ فرید ولد قطب الدین خان که انتظام صوبه اکبر آباد بدو تفویض یافته بود بکراست آن پردازد و بعد از آن روانه درگاه آسمان جلا گردد - و رای کاسیداس را بخدمت دیوانی و آگاه خان را بخدمت فوجداری آنجا و رشید خان را بخدمت خلعت و اسپ سرافراز نموده رخصت دکن فرمودند - چون قرار یافته بود که بعد از حصول صحت بیگم صاحب بزیارت مرقده مطهر قدوة الواصلین حضرت خواجه معین الدین رسیده عنان یکران عزیمت بصوب ممالک پنجاب معطوف سازند ازین جهت که بذات حرکات متواتر جراحات ملتئم شده مجدد رو به جوشش آورده بود بادشاه حقایق آگاه بملاحظه آنکه مبادا از شدت حرارت هوا جراحات بیشتر بجوشش در آمده باز موجب عود عارضه ناملیم سابق شود رفتن اجمیر بروقت دیگر موقوف داشته از روپاس برآه راست متوجه شدند - و بعد از وصول منتهرا قطع مراحل و طی منازل بآسایش و آرامش بکشتی مقرر شد چنانچه تا سهارنپور بهمین دستور طی مراحل قرار یافت - درین اثنا محمد علی فوجدار سرکار حصار هامون نام

فقیری بی سر و پا که بنان شب محتاج بود بنظر اشرف گذرانید که این شخص در ادویه خصوصاً مرهمهای ملتئمہ جراحات مهارت کلی دارد از آنجا که طالعش در کار سازی موافقت نمود مرهمش بمجرد بستن سودمند آمد - چنانکه در عرض سه روز تمامی جراحات رو به بهی آورد و بعد از هشت روز از استعمال مرهم در نواح دهلی مجدد صحت کامل و شفای عاجل از جوشش جراحات و غیره نصیب ملکه زمان و صاحب دران گشته باعث عشرت و جمعیت خاطر اشرف شد - و آن گدای بیغوا را که در ماندۀ قوت روز بود بزر وزن نموده هم سنگش با خلعت و اسب و فیل و موضعی بطریق التما و مرصع آلات بجهت تحلیۀ سر و گردن و دست مرحمت نموده از آز و تمنا در باقی عمر مستغنی ساختند - اگرچه جراحان مشهور از مسلمین و هند و فرنگی که خود را هر یکی استاد بالغ فطرت می دانستند در شناخت گوناگون مرهم و دوا حتی المقدور تقصیر نمودند اما چون قوت طالع عارف و هامون بدرجۀ کمال بود داروی هیچ کدام اثری بجا نیاورد چنانچه مرهم این دو نفر سودمند و مفید آمده قرعۀ دولت و اقبال جاوید بر نام ایشان انداخت »

بیست و سوم خاقان کشورستان در نزدیکی قلعۀ شاهجهان آباد که درینولا بنا یافته بود نزول اجلال ارزانی داشته بتماشای عمارت آن تشریف بردند و پنجهزار روپیه به عمل و فعلۀ آن انعام فرموده طرحهای غریب بوضع و هددسۀ بدیع که بخاطر بدایع آفرین رسیده بود و در طرح مهندسان تصرفات شایان بجا نموده بمکرمات خان تلقین فرمودند - بیست و پنجم اردوی گپهان پری را مصحوب اسلام خان برآه داشت روانه ساختند و با چند از مخصوصان رکاب سعادت اعتصام بصوب شکارگاه پالم نهضت فرمودند - بیست و نهم ازین منزل کوشر اکیلل دولت و بدعتیاری

بادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر را بعزایت خلعت خاصه با نادری و دو اسب با ساز و زین طلائی میذاکار و فیل با ماده فیل با یراق فقره و محمد سلطان و محمد معظم پسران آن سرافراز مکارم دولت و اقبال را بانعام دو فیل مفتخر و مختص ساخته بتفویض مملکت گجرات رخصت فرمودند - و از جمله پیشکش امیر الامرا علی مردان خان متاع یک لک روپیه بدرجه قبول رسید - مومئی الیه را بعطای خلعت خاصه با نادری و شمشیر مرصع و دو اسب با ساز طلا برنواخته رخصت کابل نمودند - و عبد الرحمن ولد رکن الدین روهیلہ را از تعیناتیان دکن بمنصب یک هزار و پانصدی یک هزار و پانصد سوار سربلند ساختند - و در عرض چهار روز در این مقام پنجاه و دو نیله گار و سه فلامه شیر و فروان آهو به تفنگ خاص بان شکار نموده از راه راست باردوی گیہان پوی ملحق گشتند - حسین بیگ خویش امیر الامرا بخدمت نوزک و عطای خلعت و عصای مرصع و اضافه منصب و جانباز خان از انتقال جان سپار خان برادرزاده نقیب خان که درینولا در گذشته بود بفرجدارپی سفدسور و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرافرازی یافتند - هژدهم دولتخانه سهند از میامن فزول اقدس علو مکان و سمو مکافست سپهر یافت - چون بادشاهزاده جهان و جهانیار بیگم صاحب دوم بار غسل صحت نموده بودند سه روز مقام فرموده هزار مهر و پنجهزار روپیه به محتاجان این مکان مرحمت فرمودند *

جشن نوروز جهان افروز

روز دوشنبه بیست و یکم محرم الکرام سنه هزار و پنجاه و پنج هجری والی ولایت عالم علوی یعنی نیر اعظم و نور بخش عیون اعیان عالم پرتو التفات کلی بر ساحت احوال سایر جزئیات گیتی گسترده روی

زمین را به بساط انبساط پیراست - خدایگان بحر و بر انجمن جشن نوروزی را که از نوادر کانی و بحرری از در و گوهر و سیم و زر زینت گرفته بود بذور حضور فروغ دیگر بخشیده از جلوس مبارک سریر گوهر نگار را با سریر فیروزه گون سپهر هم پایه ساختند - درین روز فرخنده پیشکش صفدر خان که از قندهار آمده بسبب شدت بیماری سعادت ملازمت لازم البرکت نتوانست یافت اقمشه ایران و سی و چهار اسپ عراقی بغظر انور در آمد - بیست و دوم از شهر مذکور کوچ کرده غره صفر در سرای امانت خان قلیچ خان صوبه دار لاهور شرف اندوز ملازمت اشرف گشت - چون خاطر قدسی متأثر بتماشای گلهای پنوج و ریاحین و سبزه زار کشمیر بغایت راغب و متوجه بود مقرر شد که بدولتخانه دار السلطنت نزول نه فرماید - دوم ماه مذکور باغ فیض بخش و فرح بخش از پرتو نزول اشرف و برکت قدم مبارک داغ رشک بر دل سرباستان ارم گذاشت - روز دیگر بسیر منازل دولتخانه والا و تماشای عماراتی که سراسر از سنگ مرمر مشرف بر دریای لاهور درینولا اساس یافته بود تشریف فرموده بعضی تصرفات که بخاطر دقیقه رس پرتو انداخته بود خاطر نشان متصدیان آنجا نموده معاودت بیاف فرمودند - چون صوبه داری پنجاب بقلیچ خان متعلق بود فوجداری داس کوه کانگره به خنجر خان خواهرزاده خان مذکور و قلعداری دار السلطنت به مهیش داس راتهور مرحمت فرمودند - محمد قاسم نبیره قاسم خان میر بحر از اصل و اضافه بمنصب هزاری پانصد سوار و خدمت داروغگی توپخانه و کوتوالی لشکر ظفر اثر که به میر آتش تعلق دارد مفتخر و مباحی گشت - ششم صفر همعنان دولت و اقبال از باغ متوجه نشید شده دهم که روز شرف موافق نوزدهم فروردین ماه بود نزدیک امر آباد خان دوران بهادر از دکن آمده پذیرای سعادت زمین دوس درگاه عالم پناه

گردید - از پیشگاه فضل و احسان پیشکش روز جمعه تا یک سال بحکیم دادند مرحمت فرمودند - چون وقت رخصت امیر الامرا از اکبر آباد ارشاد فرموده بودند که بمجرد رسیدن کابل گام همت فرا پیش نهاده مطابق قابوی وقت هر قدر از مملکت بدخشانان تواند بتصرف در آورد و اگر نتواند از عهدۀ این خدمت بر آید پس تهیه اسباب مهم مذکور و سرانجام مواد عزیمت آنصوب مهیا داشته باشد که بمجرد ورود موکب اقبال بکابل یکی از بادشاهزادهای والا گهر را با جمعیت نمایان که شایان این کار باشد به تسخیر بلخ و بدخشان رخصت نموده میشود - بذا بر آن درین تاریخ سلاطه دودمان مغرور اصالت خان میر بخشی را بعنایت خلعت و شمشیر با یراق طلائی میناکار و اسب با ساز مطلق معزز ساخته با گروهی از منصبدار و احدی و برقدار رخصت کابل نموده حکم فرمودند که از چغتای دیگر الوس حوالی کابل و تغور بدخشان جوانان کار طلب را فراهم آورده هرکرا سزاوار منصب دادند باتفاق امیر الامرا تجویز منصب نموده باقی را در سلک احدیان مفسک سازد - و بصلاح و موافقت امیر الامرا راهی که دشوار گذار نباشد اختیار نموده جمعی سنگتراشان و نقاران و غیره عمه و فعله این کار را بجهت توسیع مضایق و تصفیه مزالح و بستن پلها تعیین نمایند که حتی المقدور سعی و وسعیه بتقدیم رسانند - و فرمان قضا جریان بامیر الامرا صادر شد که اگر امسال وقت یافته لشکر به بدخشان بکشد این معنی معروض دارد تا جمعی دیگر از تعیناتیان صوبۀ پنجاب و بهادر خان از جاگیر بکومک او معین گردد *

پانزدهم حسین بیگ بجهت ساختن راه پنجوج و رفع خوف قتل حیدر آباد رخصت شد - صف شکن خان بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و فرانشان بمنصب هزار و دوپست سوار و قزلباش خان قلعدار احمد نگه

بمنصب هزاری هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و مغل خان بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و اوزبک خان بمنصب دو هزاری دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و غیرت خان قلعدار فتح آباد عرف دهارور بمنصب دو هزاری دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و پرتیپي راج راتهور حارس قلعه دولت آباد بمنصب دو هزاری دو هزار سوار و دیانت خان دیوان دکن بمنصب دو هزاری هفت صد سوار و امان بیگ حارس قلعدار قندهار دکن بمنصب هزار و پانصدی پانصد سوار و حسام الدین بخشیی دکن بمنصب هزار و پانصدی سه صد سوار و خطاب خانی از اصل و اضافه سرمایه آبرو و عزت و افتخار اندوختند - چون خان دوران بهادر کشمیر را ندیده بود، بالتماس او حکم شد که بعد از تماشای سبزه و رباعین و شگوفه و چشمه سار سلسبیل آثار این سرزمین ارم قرین و انتفاع از فواکه و اثمار رخصت دکن شود *

از واقعه لاهور بمسامع حقایق متجامع رسید که صفدر خان بهرخی که در قندهار برو طاری گشته بود برحمت حق پیوست - بیست و یکم از تهنه بسمرکنوت تشریف فرمودند - گل سرخی که مخصوص عقبه پنوج است در اثنای راه در کمال خوبی و پاکیزگی بنظر انور در آمده طبیعت مبارک را شگفته ساخت - روز دیگر قصبه پنوج مضروب خیام گودون احتشام گردید - بیست و پنجم از کتل حیدر آباد که جانب انحطاط آن نیم کوه راه برف آمده بود عبور فرمودند - اگرچه تا نیم کوه کوچه در برف بریده راهی بجهت عبور ساخته بودند اما بسبب کثرت گل و لا حضرت خلافت مغزلات تخت روان سوار از روی برف کنار راه که آنها کوفته و زینه بریده بودند گذاره شدند - اکثر ملتزمان رکاب سعادت پیاده این راه را طی کردند - بیست و هشتم در باره هوا نزل اجال واقع شد - درین تاریخ ظاهر خان

فاطمه کشمیر با نواره بادشاهی و سایر تعیناتیان آنجا آمده ملازمت نمود -
 روز دیگر شهنشاہ فلک جہاۃ با پرد گیان مشکوی دولت کشتی نشین شدہ
 قریب بشام نزدیک بخانہ قاضی محمد قاسم بخششی کشمیر رسیدہ شب
 در سفین گذرانیدند - بامداد غرہ ربیع الاول موافق نہم اردی بہشت
 ساحت دولتخانہ سپہر نشانہ از پرتو وارود مسعود بادشاہ فرخندہ مقدم
 مسیحا دم حسرت افزای بہشت برین گشت - موسم شگوفہ و گل گذشتہ
 لالہ و نافرمای و سوسن بآخر رسیدہ بود - چہارم مالہ بتماشای ارغوان باغچہ
 منزل آصف صفات مرحوم کہ بچہت بودن خان دوزان مقرر شدہ بود
 تشریف بردہ از تفرج آن معظوظ و مسرور گشتند - خان مذکور یک
 قطعہ لعل گرانبہا با دو مروارید کہ قیمت ہمگی لک روپیہ باشد بعنوان
 پیشکش گذرانید - و طالب کلیم کہ در کشمیر بنظم مآثر دولت ابد طراز
 می پردازد قصیدہ در تہنیت مقدم مبارک بسمع اشرف رسانیدہ بانعام
 خلعت و دیوہست اشرفی مہلبی گردید - چون رعایا و تمام مردم کشمیر از
 حسن سلوک ظفر خان راضی و شاکر بودند بادشاہ حق پسند یک اک روپیہ
 بمطالعہ کہ ہر دمہ او بود بخشیدند - دوازدم ربیع الاول کہ روز ولادت سرتا سر
 سعادت سرور کائنات صلی اللہ علیہ وسلم و اصحابہ بود شب آن روز برکت افروز
 محفل میلاد بزیب و زینت تمام آذین پذیرفتہ ہرسم معہود ہر سالہ از روی
 تعظیم و احترام گروہی از صلحا و فضلا و حفاظ و خداوندان استکفالق بارعام
 یافتہ بانعام مبلغ دوازدہ ہزار روپیہ کامیاب گردیدند - بیست و دوم صفا پور
 بسواری کشتی از برکت قدوم و یمن مقدم مبارک مہبط صفا و نور ابدی
 گشت - ہنگام شب سرتا سر خیابان و ساحل نالاب صفا پور بافروزش چراغان
 چون بھر اخضر فلک بنور انجم چہرہ برافروختہ مسرت افروز خاطر اشرف
 گردید - روز دیگر براہ خشکی معاودت بدولت خانہ کشمیر نمودند *

جشن وزن قمری

نهم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و پنج جشن وزن قمری خاتمه سال پنجاه و پنجم و فاتحه سال پنجاه و ششم از سنین عمر ابد قرین خاقان داد گستر بدستور هر سال تزئین پذیرفته روی زمین دولتخانه والا از فرش زر کار زیور پوش گشته سقف و دیوارهایش به پیرایه زربفت و مخمل خطائی و چینئی تزئین فردوس برین پذیرفت - و سال پنجاه و ششم بخیریت و بهروزی شروع شده سایر مراسم و لوازم این روز از وظایف مقبره و اضافه مراتب و مناصب و آئین عیش و عشرت و داد و دهش به بهترین وجهی صورت بست - سالک مسالک توفیق ملا شاه بدخشی از مریدین غواص لجه حقیقت و نهنگ دریای طریقت میان میر بدین رباعی ملهم گشته مورد تحسین و آفرین گشت *

ای افضل بنده فضل فضل تو بود
 فضیلت خوش باد فضل فضل تو بود
 چیزی که برابری تواند کردن
 در پله میزان تو عدل تو بود

درین روز خجسته از سواران منصب بادشاهزاده مراد بخشش دو هزار سوار دو اسبه سه اسبه گردانیده آن والا گهر را بمنصب درازده هزاری نه هزار سوار پنجاه هزار دو اسبه سه اسبه معزز ساختند - صدر الصدور سید جلال باضافه هزاری دانت بمنصب پنجاه هزار سوار و سعد الله خان باضافه پانصدی دو بیست سوار بمنصب سه هزار و پانصدی هشت صد سوار و خلیل الله خان باضافه پانصد سوار بمنصب سه هزار و پانصد سوار و جلال کاکر بمنصب دو هزار و پانصد سوار و کاکر خان بمنصب دو هزار و پانصد سوار

سوار و عاقل خان بمنصب دو هزارى هفت صد سوار و مبارک رو بمنصب هزارى در صد سوار و عبد الكافى نيز بهمين منصب و جامع کمالات صوري و معنوي ملا علاء الملک بمنصب هزارى صد سوار از اصل و اضافه و حکيم فتح الله که پنجاه روپيه يوميه داشت بمنصب نه صدي پنجاه سوار مقتدر و مباحي گشتند *

ابو الحسن سفير عادل خان بدرگاه عالم پناه رسیده عرضداشت خان مذکور و پيشکش او از قسم موصع آلات و نه اسپ عربي يکى با زين موصع و فيل با ساز طلا و ماده فيل و طرّه موصع با دو اسپ و يک فيل از جانب خود بنظر افور در آورده بانعام خلعت و پانزده هزار روپيه نقد سرافراز گشت - سيد حسن حاجب قطب الملک نيز در همين تاريخ سعادت ملازمت دريافته عرضداشت و پيشکش از جواهر و موصع آلات از نظر کيميا اثر گذرانیده بانعام خلعت و چهار هزار روپيه نوازش پذيرفت - خان دوران بهادر در فيل با ساز نقره و يک ماده فيل که قطب الملک مصحوب ابلجی مذکور برای او فرستاده بود با چهار هزار پارچه از نفایس دکن و مالوه بعنوان پيشکش گذرانیده بمرحمت خلعت و جمدهر خاصه با پهلوتاره و دو اسپ با ساز و زين طلا و مغلخان ولد زين خان کوکه بعطای خلعت و نقاره بلند آرازة گشته همراه خان مذکور رخصت دکن گرديد و زاهد خان بمرحمت خلعت و خدمت قوش بيگي عز افتخار اندوخت *

چون عرضداشت امير الامرا علي مردان خان مشتملبر التماس کومک برای تسخير بدخشان از کابل بدرگاه عالم پناه رسيد بيست و نهم راجه جگت سنگه را بعنايت خلعت و شمشير يواق طلا ميذکار و اسپ با زين نقره سر بلند گردانیده رخصت کابل نمودند - و فرمان شد که بهادر خان از جاگیر و قليچ خان و نجابت خان و راجه رای سنگه و راجه بهار

سنگه و مادهو سنگه و میرزا خان نبیره خانخانان عبد الرحیم و نظر بهادر خویشگی با پسران و سرانداز خان و شمس الدین ولد مختار خان و جمعی دیگر از مناصداران و هزار سوار برق انداز و در هزار پیاده تفتنگچی از دار السلطنت لاهور به کابل رفته بصلاح دید امیر الامرا کار سر کرده از اندیشه و صوابدید او در نگذرند و راجه رای سنگه مبلغ بیست لک روپیه برای تنخواه بندها که نقد می یافتند بکابل رساند - غرض جمادی الاولی صوبه اله آباد و قلعه رهناس و حصار چند بگرامی اختر سمانی دولت و بهروزی محمد دارا شکوه مرحمت نموده منصب آن بلند اقبال را از اصل و اضافه بیست هزاری ذات و ده هزار سوار دو اسپه سه اسپه مقرر فرمودند - و باقی بیگ ملازم آن والا گهر بمنصب هزاری دو صد سوار سرافرازی یافته بنظم صوبه اله آباد و غیره تعیین شد - شایسته خان صوبه دار اله آباد از تغیر سردار خان بضبط مالوه دستوری یافت و سردار خان به تیولداري دهامونی و چورا گده نوازش یافت *

چون اعظم خان بسبب کبر سن از عهد ضبط و ربط متبهر و مهابان و نواحی آن نه در جاگیرش تنخواه بود بواقعی نتوانست بر آید فوجداری متبهر نیز بعهده حکومت خان قرار یافته منصبش از اصل و اضافه چهار هزاری ذات و چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه قرار یافت و باعظم خان حکم شد که با پسران بحضور اشرف بیاید - میرزا نوذر صفوی نبیره میرزا مظفر باضافه شش صد سوار بمنصب دو هزاری دو هزار سوار سر بلندی یافت - درین روز از واقعه دار السلطنت لاهور بعرض مقدس رسید که چون سردار ارادت کیش حقیقت شعار بی ربه و رنگ خاندوران بهادر نصرت جنگ از لاهور کوچ نموده دو کورنهی شهر منزل گزید برهنس بمسیری کشمیری که خان معز الیه او را بشرف اسلالم مشرف ساخته داخل خدمتگاران خود

نمرده بود آخرهای شب که خان مذکور تن باستراحت داده بود یکایک زخم کاری جمدهر بر شکم آن والا شان رسانیده خود نیز بقتل رسید - آن سردار کارگزار تمام روز باگهی گذرانیده از نقد و جنس هرچه در لاهور و اکبر آباد و مالوه داشت بهر یک از فرزندان و زنان حصه معین ساخته وصیت نامه تمام بخط خود بقلم آورد - و در آن درج ساخت که از جمله نقد و جنس این فدوی دیرین که به یمن بزدگی درگاه فراهم آورده بود مطابق وصیت به فرزندان معاف داشته تتمه در سرکار خاصه بگیرند - و چون وقت رحلت ازین جهان زود گزران در رسیده بود بعد از انقضای یک و نیم پیر از شب ششم جمادی الاولی برحمت حق پیوست - ازین رو که آن لایق العنایت مستحق الاحسان عقیدت کیش در هر باب از جمله بزدگان درگاه در پیش بود و سزوار و شایان گوناگون عواطف نمایان گشته بضرب شمشیر و سعی ندبیر و زور بازو این مایه دولت بدست آورده بمحض استحقاق و شایستگی بمقتضای هفت هزار و هفت هزار سوار از آنچمله پنج هزار دو اسبه سه اسبه که مجموع طلبش دوازده کرور دام از قرار دوازده ماهه سی لک روپیه می شود رسیده چنانچه باید و شاید در جمیع امور استعداد حق گذاری اندوخته بود بهمه جهت مصدر ابواب جانفشانی و افعال شاق و مظهر انواع دولت خواهی در دفع اهل نفاق شده متصدی خدمات عمده و تودعات نمایان آمده لاجرم تاسف بسیار خوردند و مکرر بر زبان فیض ترجمان آوردند که کاشکی این چنین سردار کار گذار و بنده عمده ارادت کیش حقیقت شعار در تودعات عمده و معرکه بزرگ مثل رزم ایران و جنگ توران مصدر کار سترگ کلان گشته بیایه شهادت می رسید تا سالهای دراز نام و نشان بر صفحه روزگار باقی بوده این همه حسرت و تاسف بخاطر قدسی متأثر راه نمی یافت - بهر تقدیر بادشاه حق گذار فرزندان او را مشمول نوازش

گردانیده بهر کدام زیاده از وصیت او مرحمت نموده همگی شصت لک
روپیه در سرکار خالصه گرفتند - و سید محمد و سید محمود هر کدام از دو پسر
کلان را بمنصب هزاری هزار سوار و عبد النبی پسر خورد دوازده ساله را
بمنصب پانصدی دو صد سوار سرافراز ساخته لوازم شفقت و دلجوئی زیاده
از حد بجا آوردند - و بر اجه جی سنگه که هنگام طلب خان نصرت جنگ
بکفظ و حراست دکن مامور گشته بود خلعت خاصه و فرمان والا فرستادند -
بیستم پسر شاه آباد عرف ویرناک متوجه شده بعد از تماشای چشمه سار
سلسبیل آثار که تعریف هیچ یک بتوصیف راست نمی آید بیست و نهم
معاودت بکشمیر فرمودند *

آغاز سال نوزدهم جلوس مبارک

مقت و سپاس خدا را که سال هژدهم جلوس میمنت مانوس
بفرخی و فیروزی بانجام رسید و روز سه شنبه غرة جمادی الثانی سنه
هزار و پنجاه و پنج هجری موافق سوم امرداد سال نوزدهم شروع شد -
ذی اعظم رومی زمین ثانی صاحب قران بدولتخانه والی کشمیر نزول اجلال
ارزانی فرمودند و سوم جمادی الثانی اسلام خان بعفایت خلعت خاصه
و جمدهر موصع با پهلوتاره و شمشیر موصع و صاحب صوبگی هر چهار صوبه
دکن و اضافت هزاری ذات هزار سوار دو اسپه سه اسپه بمنصب شش هزار
شش هزار سوار از آنجمله پنج هزار دو اسپه سه اسپه و دو اسپه با زین طلا
و فیل با یارق فقره و ماده فیل سوافرازی و سر یلفندی بخشیده وخصت
آنصوب دادند - سیادت خان برادرش با بمنصب دو هزار پانصد سوار
و میرزا سلطان نبیره میرزا مظفر صوبی داماد خان مذکور با بمنصب
هزار چهار صد سوار و مستعد اشرف پسر کلان را بمنصب سب هزار پانصد

سوار از اصل و اضافه مفتخر و مبهایی نموده تعینات آنصوبه کردند - و میر شریف و میر صفی و دیگر پسرانش را باضافه بر نواختند - و سعد الله خان که در فزون علوم رسمی از سایر مردم دربار امتیاز تمام دارد بعنایت خلعت خاصه و دیوانی خالصه شریفه و تسوید مسودات فرامین و ترقیم معرفت خویش در تحت رساله بادشاهزاده بلند اقبال که در ظهر فرامین بخط خود می نگارند و اضافه پانصدی دو صد سوار از تغیر اسلام خان بمنصب چهار هزاره سوار و عطای قلمدان مرصع چهره اعتبار برافروخت - و عاقل خان بتفویض خدمت خانسامانی از تغیر خان مذکور و ملا علاء الملک بعرض وقایع صوبجات از تغیر عاقل خان شوقی تخلص سرفرازی پذیرفت - حسین بیگ خویش امیر الامرا بمنصب هزاره سوار و سید مظفر ولد سید شجاعت خان بمنصب هزاره سوار و میرزا حسین صفوی ولد میرزا رستم بمنصب سه هزاره سوار از اصل و اضافه و جاگیرداری فتحپور بیانه و بهمین یار ولد آصف صفات بمنصب دو هزاره سوار دو بیست سوار بر کام خاطر فیروز شدند *

نهم بسیر بیلاق کودی مرگ متوجه شده یازدهم بدان مکان نزهت فشان رسیده بنظاره سایر جزئیات آن پرداختند - با آنکه ریاحین آن سرزمین خاطر خواجه نشگفته بود چهل قسم گل بشمار در آمده بزبان حقیقت بیان گذشت که در ایام بادشاهزادگی بمراتب به ازین بنظر اشرف در آمده بود - و دوازدهم مراجعت بکشمیر فرموده شب بیستم از تماشای چراغانی که در بساتین دور دل و عمارت میان آن دوم بار بروی کار آمده بود قرین مسرت گردیدند - شانزدهم دیگر بار بسیر و تماشای یزابع کوثر آثار نهضت نموده بیستم صاحب آباد را بنزول اشرف رشک ارم گردانیدند و از تماشای عمارت دل کشایش که چون قصور فردوس برین از قصور معراست و شاه

نهرش که از مبداء باغ تا انتها بامتداد عمر دراز کشیده و همه جا آبشارهای
 دلآویز که بنچادر اشتها دارد سوشار عرض نهر گشته و اطراف و میان آن
 نوارهای دلآویز مانند دعا از سینه پاک بسوی آسمان روانست مسرت اندوز
 گشته از تفرج شب چراغانی که برابر فنیله آن شمع خاور چون چراغ روز
 بی نور مینمود بغایت فرحناک گردیدند - از آنجا که شیمه کریمه حضرت
 جهانبانی مقتضی نواختن بر افراشتهای سوابق عنایات بی نهایت است
 پیوسته همت والا ذہمت مصروف بر افراختن دستگرفتهای عواطف
 بیکرانست روز دیگر سعد الله خان بخدمت وزارت کل ممالک محروسه
 و عنایت خلعت خاصه و جمدھر مرصع با پهلکتاره و اضافه هزاره ذات
 و پانصد سوار از اصل و اضافه بمنصب پنجمزاری ذات هزار و پانصد سوار
 سرافرازی جاوید پذیرفت - یادگار بیگ والد زبردست خان بمنصب هزاره
 ذات و دو صد سوار از اصل و اضافه و داروغگی گرز داران منصبدار و احدی
 مفارقت اندوخت *

بندگان اعلیٰ حضرت از همین منزل معاودت به کشمیر نموده بیست
 و سوم دولتخانه را از فروغ مقدم اشرف نورانی گردانیدند - بیست و چهارم
 زاهد خان که بیماری صعب داشت و هرچند حکیم داؤد بقصد مبالغه
 نمود او را ضعیف نشد آنجهانی گشت - بادشاه بفرقه نواز بنابر رعایت
 خاطر بیگم صاحب بمنزل او تشریف برده حوری خانم انکه بیگم صاحب
 والدۀ او و پس ماندهای او را از ماتم بر آوردند و فیض الله پسر ده ساله
 او را بمنصب هزاره چار صد سوار بر نواختند - و سه پسر خورد او را
 بمنصب در خور نوازش فرمودند - سوم شعبان عیدداشت بادشاهزادۀ والا
 مقدار محمد شاه شجاع بهادر مشتمل بر خیرتوان پسر نیک اختر از بطن
 صبیحہ اوگر سیرین راجہ کشتوار بدنگاہ رسیده بهجت افزای خاطر فیض ماتم

گردید - خدیو جهان آن نوباره بوستان دولت و اقبال را بسلطان بلند اختر نامور ساخته در باب مبارکباد دو کلمه بخط خاص بقلم در آوردند *

بیان مجملی از احوال نذر محمد خان و سوانح آنجا

چون نذر محمد خان برادر امام قلی خان بر مجموع اموال و اسباب او متصرف شده بایالت توران پرداخت و بکمال استقلال با عبد العزیز خان در بخارا بوده در آغاز بهار سنه هزار و پنجاه و دو هجری پدر و پسر با سرداران لشکر از آنجا بقرشی رفته تا اواخر بهار در آنجا بشکار مشغول بودند و اسفندیار خان حاکم خوارزم که با نذر محمد خان کمال دوستی داشت و با ابو الغازی برادر خود عداوت داشت از جهان عزم سفر آخرت کرد و پسران او بموجب وصیت پدر خطبه بنام نذر محمد خان خوانده بعد از شش ماه آمده او را دیدند و حاکم طلبیدند خان مذکور طاهر بکول را با جمعی بمصوب اورکنج تعین نمود و آن مملکت را بتصرف خود آورده ابو الغازی را در آن دخل نداد - ازین جهت که امام قلی خان در ایام فرمانروایی خود با اورنگیه نهایت ساوکی خوش جایز داشته ضبط محصول و بندوبست ساوراء الفهر بر آن قوم وا گذاشته محض باسم خانگی خورسند بود نذر محمد خان بعد از آنکه با کمال استقلال و نهایت استقرار بر اورنگ فرمانروایی آن دیار قرار یافت و صجاری کار و بار ملک و ملت بر نهج استقامت جاری گردید از حساب شرکار شمار گرفته باز خواست عمل امام قلی خان در میان آورد - همه رنجیده خاطر و رمیده دل گشته بتصورات بی صورت بر آن آمدند که نذر محمد خان را با عبد العزیز خان از میان بردارند - خان مذکور برین اراده مطلع گشته حسب اقتضای روزگار بنا بر دفع کند

هر یکی را بجای تعیین نمود - سمرقند را با توابع به عبد العزیز خان داد و بیگ اوغلی کنکس را اتالیق و خسرو بیگ را دیوان بیگی او ساخته تاشکند را با مضافات به بهرام پسر سوم داد و باقی یوز را اتالیق او نمود و نظر بی اتالیق امام قلی خان را که در اوزبکیه اعتبار تمام داشت و او را سرخیل فتنه انگیزان میدانست به حکومت بلخ نامزد گردانید - درین هنگام بعضی از اهالی اندجان از تطاول لشکر قرغز به نظم آمدند و حاکم طلب نمودند - چون از ملک اندجان مدفعی نبود مقرر ساخت که هر کرا خواهد به حکومت برگزیند و عبد الرحمن دیوان بیگی را با لشکری بدفع سپاه قرغز فرستاد - و قرار داد که بتاشکند که سرحد ترکستانست شناخته جهانگیر قزاق را ببیند و دختر او را برای عبد العزیز خان خطبه نماید و ازو کمک گرفته بمالش گروه قرغز بشتابد - عبد الرحمن بعد از دیدن جهانگیر و خواستگاری دختر او بمدافعه قرغز پرداخته قتل محمد سرگروه قرغز را بفرویب و حیل بدست آورده کشت - و نذر محمد در آغاز فصل میوه به بلخ شناخته تابستان و برخی از موسم خزان در آنجا بسر برد - و در اثنای بر آمدن از بلخ قندز را که حاکم فشین بدخشان است بتخسرو پسر دوم داد - و که مرد را با توابع و لواحق و هزار حیات که از دیو باز با یانکوش تعلق داشت بی سابقه تقصیر تغییر نموده به سیدخان قلی پسر چهارم داد و تودی علی قطمان را اتالیق او نموده خود به بخارا شناخته زمستان در آنجا بسر برد و در رمضان عبد العزیز خان را از سمرقند نزد خود طلبیده بعد از عید مستورینی معاودت داد - قتال محمد پسر پنجم را به بخارا گذاشته در ابتدای سال هزار و پنجاه و سوم باز بقصد شکار به بقرشی فهاد و سه ماه در آن سر زمین به تعصیر پرداخت - درین اثنا جهانگیر قزاق نوشت که لشکر قطمان بر من تاخت آورده است و به توبه ای نیاز کرده است

و جماعتی از آن طایفه به تاشکند نیز رفته اند - نذر محمد خان بعد از آگاهی
 یلنگتوش را از بخارا طلب نموده با فرجی بمکاربه قلماق فرستاد - اتفاقاً
 پیش از رسیدن یلنگتوش عبد العزیز خان بقصد نبرد قلماق از سمرقند بدانجا
 رفته بود - اعیان قلماق بر قلت همراهان عبد العزیز خان واقف گشته
 خواستند که هر گاه تاشکند در آید دستگیر کنند - از آنجا که تدبیر موافق
 تقدیر نبود آرزوی اینان بر فراز روانی نیامد و یلنگتوش لختی از قلماق
 را که در آمدن سبقت نموده بودند از هم گذرانید - در خلال این حال
 عبد الرحمن که از مهم قزقر و پرداخته بود به یلنگتوش پیوست - لشکر قلماق
 بعد از اطلاع اجتماع نیروی مکاربه در خود نیافته رهگرای وادی فرار
 گردید - پس از آنکه لشکر از تاشکند بر گشت نذر محمد خان از قرشی به
 بلخ رسیده گرما در بلخ گذرانیده اواسط خزان باز به بخارا رفت - چون پیش
 از رفتن بلخ شغفته بود که میان بهرام و باقی یوز اتالیق سازگاری نیست
 بهرام را نزد خود طلبیده خواست که دختر امام قلی خان را که در عهد خان
 مذکور باو نامزد شده بود بقید نکاح او در آورد - از آنجا که نذر محمد خان
 بر هیچ یکی از اوزبکان مثل عبد الرحمن دیوان بیکی که باستقلال تمام
 باین خدمت می پرداخت اعتماد نداشت اوزبکیه از تنگ چشمی
 و ناتوان بینی زبان پیغامی بر نذر محمد خان دراز کردند که نفع دولت او بر
 عبد الرحمن مقصور است و دیگرانرا از آن بهره نیست - و نذر محمد خان
 قبول اکثری در خالص ضبط نموده آنها را نقدی ساخت و اکثر مدد معاش
 و سیورغالات قدیمه را بلباس اسناد متهم ساخته خود متصرف شد - چون ایام
 دولتش بسر آمده و اقبالش رو بادبار داشت و خواست جذاب آهی برون
 تعلق پذیر شده بود که نوبت کار فرمائی بدیگری رسد لاجرم همگی
 خواجگان توران که خورد و بزرگ آنجا حلقه اعتقاد شان در گوش دارند

بسبب وقوع بعضی امور رنجیدند و ازین رو که هر جا چراگاهی بود برای دواب خود قرق نموده دیگرانرا رخصت نمی داد تمام احشام رمیده خاطر گشند - دیگر عبد العزیز خان هر چند بوسیله خواجگان معتبر و سرداران معمر التماس نمود که چنانچه امام قلی خان در بخارا سکونت اختیار نموده بلخ بشما وا گذاشته بود شما نیز بخارا را دار الخلافه ساخته بلخ بمن عطا کنید قبول نکرد چه نذر محمد خان چهل سال در بلخ گذرانیده اندرخته عمرش در آنجا بود و آب و هوای آنجا با طبعش سازگار لهذا دل کندن از آن مکان و نقل و تحویل نقد و جنس چندین ساله از بلخ به بخارا برود دشواری می کرد - ازین ممر عبد العزیز خان را بعدم قبول التماس رنجانیده و رعایت سران و سرداران لشکر بلخ را که مدتهای مدید در تقدیم مراتب عبودیت سر موسی فرو گذاشت نذرموده توقع احسان و چشم نوازش داشتند اصلاً و قطعاً نذرموده و چشم از مروت و حق خدمت و حقیقت شناسی پوشیده و مراتب وفا و حق گذاری را پی سپر انداخته هر کدام که از روی خیرخواهی پنهانی از بداندیشان حرفی بار میگفت بافشای آن او را در مردم شومسار و بی اعتبار میگردانید و نسبت بهرکه مظنه بد در خاطرش می بود بی مراسم حزم و لوازم آگاهی که رکن اعظم پادشاهیست و بی ملاحظه عواقب امور هر چند تقاضای وقت در اخفای آن باشد از تنگ ظرفی بر روی کار می آورد - تا آنکه همه تورانیان از وضع ناپسندیده و گرفتار کردار نکوهیده او بتنگ آمده قرار دادند که عبد العزیز خان را که از رهگذر ندادن بلخ از رنجیده بود پادشاهی بردارند و یکبارگی سایر مردم و امرا اقتدا بدو نموده از روی مبالغه و تاکید علامات مخالفت بخان ظاهر ساختند - و باقی یوز را که به تاشکند بود برآوردند که سر از اطاعت نذر محمد خان برتابد - خان برین معنی آکبی یافتند عبد الرحمن دیوان

بیگي را باستمالت او به تاشکند فرستاد - باقي يوز از شنيدن اين خبر
 متوهم شده در قلعه تاشکند متحصص شد و عبد الرحمن بنامه و پيغام او را
 مطمئن و ايمان ساخته بر آن آورد که با متعلقان و منتسبان نزد نذر محمد
 خان بروند و خود در تاشکند باشد - چون باقي يوز از قلعه بر آمده روانه شد
 بهر قلعه که مي رسيد حارسان او را در آنجا راه نداده نوشته عبد الرحمن درين
 باب باو مينمودند - موسی اليه متوهم شده و گفتگوي او را حمل بر مکر
 و تزوير نموده بقلعه خجند در آمد - و سنجير نام نبيز امام قلعي خان را
 بخاني برداشته از تقلد قلاده اطاعت سرباز زد - و نذر محمد خان به عبد
 العزيز خان نوشت که باتفاق بيک اوغلي و تمام جمعيت خود از سمرقند
 بجهت استيصال باقي يوز روانه شده آنچه در تضييه و تادييب او از دست
 بر آيد دريغ ندارد - و عبد العزيز خان بيک اوغلي را پيشتر روانه ساخته از
 عقب خود برة نوردي در آمد - درين اثنا يلمکتوش و سيفوچ بي با
 گذارايان با هم و بخارا که به کوسک او معين شده بودند بدو ملحق گشتند -
 عبد العزيز خان عبد الرحمن را به صوابديد يلمکتوش و جمعي ديگر که او را
 هوا خواره نذر محمد خان دانسته در انجام مطلب مشغول مي دانستند از
 تاشکند طلب نموده در ظاهر برآي آوردن خزانه بواسطه خرج خود
 و لشکريان نزد پدر به بخارا فرستاد - و در حقيقت مطمح نظرش دور ساختن
 او بود که شايد در رفتن بخارا و آوردن زر درنگي واقع شود - اتفاقاً او
 بسرعت هرچه تمام تر به بخارا رسيد و شش لک خاني براي عبد العزيز
 خان و هفت لک بجهت لشکريان باستعجال تمام آورد - عبد العزيز خان
 يلمکتوش را پيشتر بخجند راهي ساخت که باندروز و موعظت باقي يوز
 را از نافرماني باز داشته ره سپر انقياد گرداند - پس از آنکه يلمکتوش
 بفواحي خجند آمده باقي يوز پيغامها فرستاد او بفاير مصانعتي که با

یلنگتوش داشت پاسخ داد که از مدت آرزو داشتم که همچو اتالیق مردی در میان آمده در اصلاح حال جانبین کوشد اکنون که این خواهش سمت روانی یافته اگر تا دهنگ تنگمی لب آب خجند برسند ازین جانب پذیره شده در می یابم - یلنگتوش اگرچه بر گزارد که من باوجود کبدس هرگاه اینهمه راه نوردیده باشم او که حکم فرزند دارد بایستی این قدر راه پیش آمده مرا در می یافت - آخر یلنگتوش با بیک اوغلی تا دهنگ تنگمی لب آب مذکور که سرحد ولایت شاهرخیه است شتافته منتظر نشست - و کفش قلماق را که هوا خواه نذر محمد خان میدانست و در صدد دفع او بود به پیغام گزاری نزد باقی یوز فرستاد - باقی یوز او را بمجرد رسیدن دو زخم شمشیر زده از زین بزمین انداخت و با فوج خود بر آمده بر یلنگتوش و بیک اوغلی تاخت - ایشان حال بدین منوال دیده خود را بمراکب رسانیدند و برو حمله آورده بستیز و آویز ساختگی از تنگی گذرانیدند - پس از شتافتن باقی یوز بقلعه کفش قلماق بدشوارچی تمام از دست او رهائی یافته خود را به یلنگتوش رسانید - عبد العزیز خان بعد از رسیدن این خبر بشکر پیش پیوسته بمحاصره خجند پرداخت و از هر جانب ملجاریها ترتیب داده خواست که این مهم را حسب المرام بانجام رساند - درینوقت سران لشکر به عبد العزیز خان گفتند که بنابر مصلحت وقت از پالی حصار برخاسته بر کنار آب توقف باید کرد تا باقی یوز را بمخدمت بیاوریم - خان مذکور بنابر قرار داد آنها لاعلاج شده از آنجا برخاسته عقب آمد - درینوقت تمامی لشکر ماوراء النهر یکدل گشته از پیش باقی یوز و از عقب لشکرش او را بقید احاطه در آورده مومن بی و قزاق بی نام کسان را نزد عبد العزیز خان فرستاده پیغام دادند که ما بقدر فرمانبرداری نذر محمد خان و شما ایم لیکن تاب و طاقت تحکم و تفوق مردم

بلخ نداریم اگر سایر لشکر بلخ را با عبد الرحمن بی نزد نذر محمد خان روانه سازند و نذر محمد خان بدستور سابق در بلخ و ایشان مانند امام قلی خان در بخارا بوده بفرمانروائی توران پردازند باقی یوز را بخدمت می آریم بشرطی که از تقصیر او در گذرند و الا کار به پیکار خواهد کشید - عبد العزیز خان ازین معنی بر آشفته راضی بجدائی جمعی که همه وقت با نذر محمد خان بوده دقایق جانفشانی و سربازی باقصی درجات امکان رسانیده بودند نشده جواب داد که اکنونکه فرمانروائی ماوراء النهر بی مشارکت غیری بما باز گردیده باشد این مردم را از نتایج خدمت گذاری محروم داشتن از طریق انصاف و مروت دور است - درین اثناء بلخیان ازین ماجرا آگاهی یافته معروضداشتند که چون ماوراء النهریان از تنگ چشمی و عنک میخواستند ما را از خدمت شما دور ساخته مهدی غبار فتنه و فساد کردند و اگر شما راضی برین معنی نشوید احتمال مضرت و بیم مقدمات دیگر هم هست درین صورت اگر ما را زود رخصت دهید بهتر خواهد بود - عبد العزیز خان بغبار مصلحت وقت قبول این معنی نموده بانها گفته فرستاد - اوزبکان همه معروضداشتند که ما همه از مخالفت بموافقت گزائیده ایم و باقی یوز را درین دو سه روز بملازمت می آریم - یلنگتوش تا کنار اردو رفته او را استمالت نموده بهضور آورد - یلنگتوش تا بیرون معسکر شتافت و باقی یوز از یورش خویش آمد و هر دو بر پشت اسب بکمر فاعله باهم سخن کردند و از هسانجا بمقر خود برگشتند - عبد العزیز خان سبب نیامدن باقی یوز باز جست - یلنگتوش جواب داد که امروز ساعت نبود فردا بملازمت می آید - چون اواخر همان روز گروهی از عسکر بخارا از لشکرگاه خود برآمده بدهانه تنگی فرود آمدند عبد العزیز خان گفته فرستاد که باعث این حرکت چیست - گذارش نمودند که ظریف

بیگ دیوان بیگمیش تاشکند بمدد شما آمده در شاهروخیه نشسته است
 و سیونچ بی و اوزبک خواجه و طایفه دیگر که سر راه بدست دارند نگاشته
 یلنگتوش که بار ارسال داشته بود مشتملبر آنکه اگر بساحل آب خچند رسد
 بهم در علاج این کار بکوشیم گرفته اند ناگزیر سد راه نموده آمد مبادا بتحریریک
 یلنگتوش رفتن شما بر روی کار آید - یلنگتوش پس از آگهی به عبد العزیز
 خان گفت که غالباً این مردم از عهدی که بتازگی بسته بودند ندامت
 دارند اکنون بشکیدیائی باید ساخت و اگر به نبرد گرایند رو نباید تافت -
 شب هنگام محمد علی خزانچی از آن مجلس بیرون آمده بلخیان را
 بر حقیقت حال آگاه گردانید و برگزارد که بهبود شما درین کار ست که
 امشب هر کدام باورق خود برسید تا از شر فتنه پژوهان بجان امان یابید که
 فردا مفسدان با عبد العزیز خان هنگامه آرای پیکار خواهند شد در آنوقت
 رهائی شما صورت نخواهد بست - مردم بالغ همان شب از آنجا روانه
 گشته باورقهائی خود که میان بخاریان داشتند در شدند - و جز یلنگتوش
 و عبد الرحمن و چار صد پانصد کس از وشاقان و غیر ایشان با عبد العزیز خان
 کسی نماند - بامدادان بخاریان به تاراج و غارت اردوی عبد العزیز خان
 پرداختند و بطرف عبد العزیز خان که با جمعی از خواجگان و وشاقان یک
 طرف ایستاده بود شروع در انداختن تیر نمودند - چنانچه از عقب تیری
 بر پشت خان رسیده بسبب پوشیدن زره کارگر نیامد - عبد العزیز خان قوت
 پایداری نمودن در حوصله خود نیافته حسب التماس نظر ایشک آقا بلشی
 امام قلی خان و فرهاد بیگ بصوب افسر روان گردید - درین حال جمعی
 از یکه جوانان امام قلی خان با عبد الرحمن شروع در ستیز و آویز نموده
 گفتند که سبب این همه عذاب و فزاج در میان ما و خان تولی تا ترا از
 میان برداشته غبار فتنه فرو نمپ نشانیم تسلیی ما نمی شود - عبد العزیز

خان او را بخود گرفته گفت که اول مرا بقتل رسانید بعد از آن او را - خسرو بیگ و فرهاد بیگ چون دیدند که اگر مضرتی به عبد الرحمن برسد نذر محمد خان پدر آنها را که در بلخ است بانواع خواری می کشد لاجرم بمدد او رسیده با اوزبکان گفتند که شما اولجّه بسیاری بدست آورده اید عبد الرحمن اولجّه ما باشد - درین اثناء بیگ اوغلی رسیده آن جماعت را بزجر تمام از کشتن عبد الرحمن باز داشت - عبد العزیز خان با عبد الرحمن که از دست آن جماعت جان مفتی بکران برد بآفسو که یک منزلی خجند بسمت سمرقند واقع است شتافته دایره نمود - چون از یغملی المانان و غیره با او و همراهان او جز اسپ و قمچی نمانده بود محمد حکیم ولد نذر طغانی دیوان بیگی امام قلی خان پنج اسپ با زین و دو قطار شتر و همدین قدر استر که بر آن خیمه و دیگر باگیر سفر بار بود گذرانید - درین وقت اعیان لشکر بعد العزیز خان گفتند که بیشتر یکه جوانان امام قلی خان با عبد الرحمن عداوت کمال دارند مصلحت آنست که او را همراه فرهاد بیگ بیشتر به سمرقند بفرستید اگر در لشکر باشد مبادا آسیبی بدو رسد - روز دیگر عبد العزیز خان عبد الرحمن را مصحوب فرهاد بیگ روانه سمرقند ساخت - یکه جوانان امام قلی خان جمع آمده باتفاق کهن سالان روز جمعه غره ربیع اول سال هزار و پنجاه و پنج هجری خطبه خانئ مبارک الفهر بقام عبد العزیز خان خواندند - بعد از نماز جمعه باقی یوز با پسران آمده ملازمت نمود - و خجند و اوراتیه و ممال دیگر بحاصل پنج لک خانئ در جاگیر او قرار یافته باز به خجند مراجعت نمود - عبد العزیز خان دهم ماه مذکور آمده داخل سمرقند شد - هنوز روزی چند نگزشته بود که سانه صوفی سلطان پسر ترسون سلطان بر روی کار آمد تبیین این مقال آنکه سابقاً نذر محمد خان بصوفی سلطان پسر ترسون سلطان برادر

جانی خان نوشته فرستاد که از طالقان بارکنج شتابد و باتفاق نذربی در محفاظت آن سعی موفوره بجا آورد - و ازین جهت که نذربی در رسیدن اهمال مینمود نذربی محمد خان پیغامهایی درشت باو میداد چنانچه این معنی رفته رفته باعث افزایش دروئی و بی اخلاصی او شد و بخود قرار داد که هرگاه صوفی سلطان بیاید با فوجی از اعوان و انصار و اتفاق لشکر بخارا عبد العزیز خان را از میان برداشته صوفی سلطان را به سلطنت بنشاند - ازین جهت که در آمدن صوفی سلطان دیر شد و لشکری که باستظهار آن این کار پیش توان برد دست بهم نداد و نذربی محمد خان سزاولان نذربی خود تعیین نموده بود که او را بارکنج روانه سازند ناگزیر بآنصوب راهی گردید - و همین که صوفی سلطان از طالقان ببلخ نزدیک آمد نذربی محمد خان بذاش شوالیت نوشت که صوفی سلطان نزدیک به بلخ برسد او را گرفته قید نماید - صوفی سلطان بعد از اطلاع این اراده بنه و بار خود گذاشته تنها خود را به سمرقند رسانید - گروهی از منافقان عبد العزیز خان آمدن او را غنیمت دانسته خواستند که در سمرقند او را بخانی بردارند - یکی از هوا خواهان این معنی بعبد العزیز خان گفت و بامدادان بشاره عبد العزیز خان صوفی سلطان را غلامان قلماق بکعبه در آورده کشتند - روز دیگر غازی بیگ پسر باقی یوز را که سنجبر سلطان پسر سکندر سلطان بن امام قلی خان و نموده بود آورده گذرانید - عبد العزیز خان او را نیز بقتل رسانیده خاطر جمع نمود - نذربی محمد خان که در قوشی بود چون دید که المانان تمام نگارها را بتاراج برده قوشی را بارانده ذهب و غایت دیگر باره قبل نموده اند او را بوی و تردی علی قطغانرا بمداغت آنها فرستاد - پس از آنکه مرقدین بی مسکنها بچنگ در آمدند المانان شکمها خورده ساقها شدند - نذربی محمد خان فرصت را غنیمت دانسته به بلخ شتابان و در سه روز باقیان رسید و قریب

پانزده لک روپيه از نقد و جنس که در بخارا گذاشته بود بتاراج رفته قليلى بتصرف عبد العزيز خان در آمده اکثري لشکريان و المانان بغارت بردند - نذر بى در حدود اندخود واقع خجند و خانى عبد العزيز خان را که همه بصوابديد او بود شنگفته از بخارا بمرقند آمد - عبد العزيز خان که قبل از رسيدن او در تفويض خدمت اتاليقي متذبذب بود گاهى يلنگتوش را تکليف مي نمود و او پاسخ ميداد که من دل از نوکري بر گرفته ام ديگر گرن سپاهگري نمي گردم و گاهى بيگ اوغلي را درينولا که نذر بى در رسيد او را اتاليق و سيونج بى را ديوان بيگي گردانيد - و بهرام که در حصار بود از آنرو که بدولت بى اتفاق نداشت راه سازش با اعيان حصار کشوده بمدد اينان دولت بى را بر آورد - و او ناچار از حصار بمرقند رو نهاد و عبد العزيز خان از شنيدن اين خبر محمد بيگ قباچاق را دستوري داد که بمرست هرچه تمام تو رفته ده نو را که از مضامنت حصار است بتصرف در آورد - چوي محمد بيگ ده نو رسيد خواجهاي حصار نگران شدند که آنرا متصرفت کردد ناگزير معاودت نموده بشهر صفا که در قبول او بود رفت - نذر محمد خان برين معني اگهي يافت و سبكان قلبي پسر خود را با اوراز بى که بهشان نسبت مصافحت داشت و او را بعد از يلنگتوش اتاليق خود ساخته بود و نردي علي قطعان بکرمک بهرام فرستاد - اين جماعت بدمر محمد بيگ شتافته او را مذهبم گردانيدند - و او مچووح از ميدان گريخته خود را بمرقند رسانيد - سبكان قلبي و اوراز بى و نردي علي قطعان به ترمذ برگشته اقامت نمودند - و خواجه عبد الخالق داماد نذر محمد خان را از ترمذ بنظم ده نو فرستادند - عبد العزيز خان فرهاد بيگ را بمرکومست چار جو معين ساخته از مرقند بدان صوب دستوري داد - اسد بيگ اندجاني که از قبل نذر محمد خان بمرکومست آن مي

پرداخت دروازه قلعه بر روی او کشید - فرهاد بیگ آنرا محاصره نمود - نذر محمد خان این معنی دریافته عبد الرحمن دیوان بیگی را بکومک اسد بیگ فرستاد - اتفاقاً همین که عبد الرحمن یک منزل از بلخ پیش رفت بنذر محمد خان خبر آوردند که افواج بادشاهی بقلعه کهمر در آمدند چنانچه گزارش خواهد یافت - ناگزیر نذر محمد خان عبد الرحمن را برگردانیده بگرفتن حصار کهمر تعیین نمود - اسد بیگ از نا رسیدن کومک و شدت محاصره بستوه آمده ناچار قلعه چهار جو را بفرهاد بیگ سپرد و خود به بلخ آمد - و چون محمد بیگ بسمرقند رفته حقیقت واقعه را بعدد العزیز خان باز نمود عبد العزیز خان بیگ اوغلی را به تسخیر حصار فرستاد و او بهرام را از قلعه بر آورده و با باقی دستگیر نموده هر دو را متید به سمرقند برد و قلعه بمحمد یار حواله نمود - درین میان عبد الرحمن دیوان بیگی که آوازه وصول موکب والا در خنجان بسرداری اصالت خان بازاده تاخت بدخشان شنیده بصوب غوری شتافته بود بسبب بیماری رخت هستی بر بست - و مقارن آفتال نذر محمد خان خبر رسیدن راجه جگت سنگه به حدود سراب و اندراب و اساس نهادن حصار چوبین در آن سرزمین دریافته کفش قلماق را با جمعی ازبوه بدافصوب فرستاد - چون او بی فیل مقصود مراجعت نمود و حسب اقتضای قضا و قدر خلل کلی بحل و عقد جزئیات امور خلافت توران راه یافت و نظم و نسق معاملات سرحدات مختلف گشته رتی و فتق مهمات ملکی و عالی بالکل مهمل و معطل ماند گروه بیدین المان از نا عاقبت اندیشی و آشفته رانی بسرکردگی جنت المان که سابق نوکر نذر محمد خان بود در حال جهلانی الثانی سده هزار و پنجاه و پنج از آب آمویه گذشته بتحریک اوزبکان تنگ چشم کوتاه نظر بتاخت بلاد و اعمار و معالی که تعلق به نذر محمد خان

داشت پرداخته انواع خرابی در سرزمین اندخود که قاسم پسر خسرو سلطان با محمد قلی اتالیق خود از قبل نذر محمد خان صیانت آن به تقدیم می رسانید بظهور رسانید - و بار دوم در شعبان سال مذکور با ده هزار سوار بر آنچه و توابع آن که میان بلخ و شبرغانست تاخت آورده میخواست که جوهر بدگوهری زیاده ازین ظاهر سازد - نذر محمد خان پس از آگهی بر اراده او تردی علی قطعاً را با لشکری که در بلخ حاضر بود بر سر او فوستان - جماعت مذکور بمجرد استماع خبر تردی علی باقامت گاه خود مراجعت نموده چون خواستند که از آب جیخون بگذرند حسب الاشارة نذر محمد خان قباد میر آخور از ترمذ ببال استعجال رسیده سر راه بر آن فرقه ضالّه گرفت و جمعی کثیر را از هم گذرانیده بقیة السیف را برای فرار انداخت و جمعی دیگر ازین کافران کلمه گو از مال زیرستان اطراف بلخ و بدخشان هرچه بدست افتاد بردند - و متعرض مال و ناموس سادات و علما و زهاد گشته چون بر جوزجانان که در سمت مغربی بلخ بمسافت یک روز راه واقعست و حصار مستولی گشتند سید ابراهیم نام درویشی که در آن مکان بایزد پستی اشتغال داشت و سکنه آن دیار او را از جمله اصحاب کبار حضرت سید الابرار صلی الله علیه و آله دانستند کمال اعتقاد داشتند قریب چهار صد دهل معصوم پاک فهاد از دیستان هلی آن نواحی فراهم آورده مصحف در گردن هر یک انداخته نزد آن گروه خیره سر شر انگیز برای شفاعت باین امید بردند که شاید آن ظلم گویان بتعظیم کذاب آسمانی پرداخته باستغفای آن معصومان دست از ایذا و اهانت عارزدگان و ستم دیدگان این دیار باز دارند و شرمی از خدا و رسول او داشته زیاده ازین بارتکاب افعال ناشایست نپردازند - از آنجا که آن تیره اختران بد سرانجام را شقاوت ابدی کار فرما و ضلالت سرمدی راهنما بوده بهمه جهت مستحق عذاب

جهنم داشت بدالالت ضلالت و هدایت غوایت آن سید پاک دین را باطفال در مسجد در آورده و در دور آن هیمة بسیار چیده و از هر جانب آتش زده همه را سوختند - و بتصور باطل در مقام عصیان و طغیان پا فشرده بدین جرأت بیجا خود را مستحق و مستعد و مهیا و آماده انواع عذاب جهنم ساختند - لاجرم حضرت جبار منتقم حقیقی بشامت این عمل زشت آن فرقه شقاوت اثر را ببلای عامه از عالم قحط و غلامبتلا و ازین بدتر طامه کبری طاعون بر ایشان نازل کرد - و ازین گذشته عظمت انتقام آنحضرت جنود منتصرة و جیوش عالیة قاهره خویش بر ایشان گماشته ازین راه نیز دمار از روزگار خاص و عام بر آورد - و در حصار اصناف اعمال نکوهیده از سوختن مصاحف و کشتن سادات و هلاک ساختن اطفال در زیر سم ستوران مکرر ازین فتنه سگالن بر روی کار آمد - درین اثناء محمد یار حاکم حصار به عبد العزیز خان نوشت که عنقریب لشکر بلخ بر حصار می آید اگر فوجی بمدد معین شود خاطر بجمعیّت گراید - او شفیع دربان را با گروهی بطریق ایلغار روانه نمود - نذر محمد خان پس از آگاهی سبکخان قلی پسر خود را با تردی علی که بعد از عبد الرحمن او را دیوان بیگی خود گردانیده بود به نبرد شفیع دربان فرستاد - او از آب آمویة عبور نموده در پای حصار آتش هبجا بر افروخت - شفیع دربان دستخوش هراس گشته در قلعه بایسون متحصن شد - لشکر بلخ قلعه را محاصره نمود - شفیع دربان طاقت مقاومت در خود ندیده بسبکخان قلی و تردی علی پیغام داد که اگر مرا امان دهید نزد عبد العزیز خان بروم - بعد از آن که امان یافته نزد عبد العزیز خان رفت سیونج بی دیوان بیگی او را همراه گرفته با عسکر بخارا بایسون آمد - نذر محمد خان این معنی دریافت امان قبحیاق چهره اوقاسی و طاهر بکارل که از سفارت ایران برگشته آمده بود و نظیر مسائل و جمعی دیگر

را از بلخ بکومک تعیین نمود و هر دو لشکر در بایسون برابر هم فرود آمدند و بر
 دور لشکر بآئین اوزبکیه خندقها حفر نموده از خاک آن حصاری برکشیدند.
 درین اثنا عبد العزیز خان نظر بی برونی اتالیق را به کومک لشکر خویش
 راهی گردانید - نذر محمد خان نیز بهرام را باوراز بی بکومک مردم
 خود روانه کرد و هر دو سپاه صف آرا گشته به نبرد پرداختند - و چون از
 هیچ جانب اثر غلبه بروی کار نیامد و روز بانجام رسید هر دو لشکر بقرارگاه
 خود برگردیدند - روز دیگر بمردم بلخ خبر رسید که نذر بی عبد العزیز خان را
 طلبیده - اوراز بی به کهن سالن بلخ مشورت نمود که اکنون آمدن خان
 ناگزیر است یکی از معتمدان را به بلخ روانه باید ساخت که خان را ازین
 کیفیت آگاهی دهد که این مطلب درنگ بر نمی تابد هر کدام از پدر
 و پسر در رسیدن سبقت نماید در نیل مقصود پیشدستی خواهد نمود -
 همگنان این را پسندیده ظاهر بکاول را نزد خان فرستادند پس از آنکه ظاهر
 به بلخ رسیده این پیام را بخان بر گزارد خان گفت که مثل تو خیر
 خواه کاردانی خالی گذاشتن بلخ چگونه تجویز نماید - درین هنگام که همگی
 اوزبکیه باهم اتفاق و التیام دارند اگر این گروه فرصت بوده احشام المان را
 از خود ساخته با عبد العزیز خان به بلخ در آیند علاج آن صورت پذیر
 نیست - چون خان در رفتن بایسون مصلحت ندید و عبد العزیز خان
 بسپاه خود پیوست اوراز بی بی آنکه جنگ نماید بهرام و سبکان قلی
 و محمد یار همشیره زاده نذر محمد خان را برداشته به بلخ آورد - و از آنجا
 که نذر محمد خان از اوراز بی بواسطه فرار او و برگردانیدن پسران لشکر
 بی بی آنکه تلاشی و پرخاشی در میان آید منحرف گشته بود پسران
 برات حافظ را که اوراز بی کشته بود بر آن داشت که او را بخون پدر از هم
 بگدازند - اینان او را هنگامی که با چار پسر از مجلس خان برخاسته

متوجه خانه بود کشتند - و او و پسران او را از بی توفیقی نیاورستند که بر یکی از آنها زخمی رسانند *

بالجملة بمقتضای مصلحت چندی از اعیان خواجها باشاره نذر محمد خان از بلخ نزد عبد العزیز خان رفته بلخ و بدخشان را به نذر محمد خان باز گذاشتند اگرچه خان بعد از آشتی از پیکار و تردد بر آسوده بهره تقدیر ایزدی رفته بود در ساخت اما چون واهمه نفاق و درونگویی اوزبکان و هراس جان و مال و عرض و ناموس روز بروز در ازدیاد بود ترک صید و شکار نموده چندی درون حصار بلخ خانه نشین گشت و انجام کار روزگار مردم آزار او را از بلخ سوی ایران راند *

گذارش کیفیت کهمرد و تاخت خنجان

چون اصالت خان بکابل رسیده بصلاح و صوابدید امیر الامرا بسرانجام سپاه و دیگر مهمات تسخیر توران پرداخت سلج ربيع الاول خلیل بیگ تهانه دار غور بند آمده بامیر الامرا گفت که درین ایام تودی علی قطغان و حارسان کهمرد بکمک بهرام و مستار به مستعد بیگ که از قبل عبد العزیز خان به تسخیر حصار شادمان آمده رفته اند قلعه کهمرد خالیست اگر فوجی همراه بنده تعیین شود بزودی واسانی انرا می توانم مستخر ساخت - امیر الامرا بسبب کمی آذوقه و کاه فرستادن لشکر گران مصلحت ندیده هزار سوار از منصبداران و هزار دیگر از احدیان با اسحق بیگ بخشیمی آن صوبه و هزار نفر از تابینان خود با فیهاد غلام خویش بآن طرف روانه ساخت - بمنچرد رسیدن خلیل بیگ و مردم دیگر چندی که در آن حصار بودند راه فرار سر کرده قلعه کهمرد را بی تعب و تشویش جنگ بنصرف اولیای دولت قاهره دادند - چون خلیل بیگ و همفانانش سپاهی

کار آزموده جنگ ندیده نبودند هر چ و مرج دیار توران در نظر نداشته بی آنکه بسرانجام دریاست قلعه پردازند سر مست نبیرا مبارز خان و دولت و چندی دیگر از خویشان او را با پنجاه سوار تغلگچی در آنجا گذاشته خود بضحاک برگردیدند - امیر الامرا بعد از آگاهی این مقدمه روانه شدن خود تا رسیدن جمعی که همراه او معین شده بودند موقوف داشته اصالت خان را با همراهان پیشتر روانه غوربند ساخت - چون هژدهم جمادی الاول سال گذشته اصالت خان از کابل برآمده در جلگه میان قریه ماهر و پای میغاز دایره کرده تا رسیدن خبر مشخص اوزبک در همانجا توقف نمودن مصلحت ندیده بود بیست و ششم ماله مذکور امیر الامرا باندیشه آنکه مبادا بسبب دیر رسیدن لشکر کومک قابوی گرفتن بدخشان از دست برود خود نیز با تمام لشکر کابل برآمده باصالت خان پیوست - و کوچ بکوچ روانه شده بعد از طی چهار منزل از غور بند مرتبه اول خبر رسید که صد احمدی و شصت سوار سر مست که فخریه و غیره بقاعه می بردند هنگام شب از روی غفلت بخطا جمع سه کوه از بامیان گذشته ندیده را بتخواب آشنا کردند قریب چهار صد سوار اوزبک در آخر شب برینها ریخته اکثری را قتل و جریح و بعضی را اسیر گردانیدند - مرتبه دوم خبر آوردند که عبد الرحمن دیوان بیکی و تولدی علی آمده همین که بمحاصره قلعه کهمرد پرداختند درویشان از بی استقلال بی آنکه کار بر آنها تنگ شود اسان گرفته برآمدند - از آنجا که پیدمان اوزبکان بیدین و ایمان از ثبات معمر است بیدرنگ بآهنگ نهب و غارت آنها پرداخته اکثری را قتل و جمعی را مجروح گردانیدند و سر مست بحال تباه مجروح بصد دشواری خود را بضحاک رسانید - بعد از سقوط این مقدمه خلیل بیگ نزد اصالت خان رفته گفت که مصلحت مقتضی این نیست که چنین

لشکر گرانبار باوجود قلت کاه و غله بدین کوهستان دشوار گذار پر برف در
آید معینا تمام لشکر بالغ بنزدیکی کهمر رسیدة جابجا در کوهستان توقف
ورزیدند - و نیز دولت بیگ تهاذه دار پنجشیر رسیده بر گزارد که عبور چنین
لشکر باوجود کثرت سپاه و کمی آذوقه از عقبات صعبه که زیاده بر شش هفت
گزارش ندارد و نزدیک رسیدن موسم بارش برف و سختی سرما درینوقت
از مصلحت بغایت دور است - معینا یازده رودبارها واقع شده که بنابر
شدت سرعت و وقوع کثرت کوه و سنگهای کلان جابجا در میان آب بی
بستن پلها قطعاً از آن عبور امکان ندارد بنابر آن دولت خولهان نزد امیر الامرا
فراهم آمده ظاهر ساختند که اگر در آغاز بر آمدن از کابل بی توقف بقصد
کشایش کهمر توجه بدخشان می نمودند بآسانی میسر می آمد اکنونکه
دواب لشکر زبون شده باوجود قلت عدت و عدم غله و آذوقه عبور از عقبات
صعب المرور محالست مصلحت وقت تقاضای آن می نماید که جمعی
که اسپان تازه زور داشته باشند سبکبار و جریده شده و آذوقه چند روز بر
اسپان برداشته بایوار و شگگیر در ملک بدخشان در آیند و بادی رسم تاراج
و باغی بانی غارت گردیده بدستوری جاورب پاکروب نهب و غارت با کار
فرمایند که اثری از آبادانی در آن بوم و بر نماند - بدین ضمن بر مداخل
و استخراج کوهستان آگهی پدید می آید و هم حقیقت ملک غنیم از قرار
واقع بوضوح می پیوندد - و امیر الامرا این رای عایب را پسندیده هزار سوار
جوار کار طلب از بندهای بادشاهی و تاییدان خود و بهادر خان که در آن
ایام داخل لشکر ظفر اثر شده بود بسر کردگی اصالت خان تعیین نمود - روز
دیگر خان مذکور باذوقه هشت روز ببال استعجال چون باد صحر از قتل
هندو کوه گذشته بنواحی اقداب رسید و سر قاسم و شایب و ملک اسباب
و اموال و بنه و پرتال اهالی انجا را ببال نهب و تاراج برداشته انعام علی

دانشمندی و بیادینچی و کورمکی را با خواجه زاده‌های اسمعیل اتائی و مودودی و قاسم بیگ میر هزار جات اندراب همراه گرفته عیان مراجعت از آنصوب بر تافته و بهمان سرعت از کتلها و دریا عبور نموده داخل لشکر ظفر اثر شد - چون این مقدمه از روی واقعه بمسامع جابه و جلال رسید گرفتن کهمرد و بی سرانجام برگشتن خلیل بیگ و رفتن اصالت خان و مراجعت نمودن باین عدول در نظر درویشان بادشاه روی زمین بسی نا پسندیده نمود فرمان عتاب آمیز بنام امیر الامرا مشتمل بر این مضمون شرف صدور یافت که اگر خود با تمام لشکر کابل روانه شده به تسخیر بدخشان می پرداخت اولی بود الحال که در مصلحت وقت خطا نموده باید که بمچرد و رود فرمان عالی شان سنگتراش و درودگر و بیلدار و غیر اینان بجهت ساختن راه کتل طول بزودی روانه سازد و بهادر خان را با خود نگاهداشته اصالت خان و فحاجت خان را بحضور بفروستد و راجه رامی سنگه در اتک و بستم خان در دهقان و قلیچ خان در بهیوه توقف ورزیده هرگاه نغاذ عزیمت قریب الوقوع گردد آمده حاضر شوند *

رفتن راجه جگت سنگه باندراب و ساختن

قلعه چوبین

چون راجه جگت سنگه از فوط کار طلبی و تهوور بعرض مقدس رسانیده بود که اگر حکم والا صادر شود از راه کتل طول بوالایت بدخشان در آمده خوست و اندراب را بدست آورده بضبط الوساط و اویماقات آن ملک پیروز بشروطی که آنچه سوار و پیاده زیاده از غایطه نگاهدارد وجه علوفه آنها از سرکار خاصه شریفه تنخواه گردد - الاجرم تنخواه طلب یک هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده از خزانه کابل مقرر گشت و فرمان شد که تهیه و سرانجام عسکر ظفر

اثر نموده کوچ بکوچ روانه شود - راجه بعد از متعدد نزول و ارتحال چون از کتل طول گذشت و اراده تاخت خوست پیشنهاد همت ساخته با دلیران عرصه کار زار روانه پیش شد ارباب و کلان تران خوست باستقبال آمده لوازم اطاعت را عذر خواهه تقصیرات خود نمودند - و معینا ادای وظایف حسنی خدمت و رعایت مراسم نیکو بندگی بجا آورده اظهار نمودند که اگر درین سرزمین بندهای درگاه حصارى استوار بنیاد نهاده از روی استقامت و پودلی در آن اقامت گزینند هر آئینه از روی دولتخواهی مصدر خدمات و جاندسپاری گشته اصلاً و قطعاً سرانقیاد از خط طاعت بیرون نکشیم - از آنجا که مقصد راجه جز اطاعت اهالی آنجا و ضبط مهتال آن حدود نبود همانجا دایره کرده جماعت مذکور را بعنایات بادشاهی مستمال و امیدوار ساخت - و بصوابدید آنجماعت میان سراب و اندراب قلعه محکمی از چوب که در آن سرزمین فراوانست ساخته و برجهای متین از سنگ بنیاد نهاده باستحکام تمام باتمام رسانید و دو چاه در آن حفر نموده بروج و دیوارهای چوبین را بانواع آلات آتشبازی از توپ و امثال آن آراست - و در طرف دهانه دره که راه دخول غنیم بود بچوبهای کلان بنهچى که سوار بدشورای بگذرد برابر عرض راه افکنده محکم ساخت و گروهی قوی بازو از تفنگچی و تیروانداز بمحافظت آن برگماشت - درین اثنا کفش قلماق و جمعی تیر انداز اوزبک که نذر محکم خان بمکارانه راجه فرستاده بود رسیده سپاه خود را سه فوج گردانیده بنبرد پرداختند - راجه نیز بکار فرمانی همت عالی و عزم راسخ وجد نافذ سه فوج ساخته از یک طرف خود و از جانب دیگر بهار سنگه پسرش بجنگ قیام نمودند - و فوجی از تفنگچیان بمداغه پیکانهای هزاره که بکوه برآمده بود فرستاده فریادین از هر طرف نیران جنگ و جدال افروخته داد ساقبل و مقاتله دادند - سپاه

اوزبک از دستبرد لشکر هندی حسابی برداشته پیداهای هزاره نیز بضرر
 بندوق کوهپایان راجه جای خود از دست دادند - بعد از معاینه این احوال
 اوزبکیه در جای که تفنگ نمی رسید روبروی افواج بادشاهی جمع آمده
 بقصد انداختن اسپ منتظر وقت گشتند - راجه با بهادران موکب اقبال و
 یکه تازان عرصه جلال و جدال حمله آورده عرصه نبرد را از اشتعال نیران جنگ
 و جدال نمونه محشر گردانید - چون درین زد و خورد جمعی کثیر از اوزبکیه تن
 بشمشیر شعله تاثیر بهادران عداوت افق گیر در دادند باقی ماندگان مجال
 و امکان مقاومت در آن مقام محال دانسته بی اختیار بمساکن خویش
 برگردیدند - راجه حقیقت ترددات شایسته خویش بامیرالامرا نگاشته طلب کومک
 نمود - امیرالامرا سرب و باروت مصحوب راجه و پسر او ارسال داشته چهار هزار
 سوار از کومکیان صوبه کابل و تایلینان خود همراه ذوالقدر خان و علی بیگ
 و اسحق بیگ و فریدون غلام خود بکومک تعیین نمود - راجه بسبب بارش
 برف توقف خود در آن مکان زیاده ازین مناسب ندانسته از استوارچی قلعه
 و آذوقه خاطر جمع نموده چهار صد راجپوت معتمد و پانصد تفنگچی را
 بمحافظت حصار گذاشته بیست و پنجم رمضان المبارک از راه کتل پورده
 بصوب پنجشیر مراجعت نمود - ازین جهت که در اثنای روانه شدن اسپ
 و آدم از برف و دمه بسیار ضایع شد و لشکر نتوانست از کتل گذشت بی
 اختیار شب در آن مقام بتعب تمام بر مردم بسر آمد و بامدادان راجه
 بجای که نیمه وافر بود برگشته منزل نمود - درینوقت فریدون پیش از همه
 با تایلینان امیرالامرا براجه پیوسته باعث افزونی استقلال مردم گشت -
 اوزبکان قابو جو از شنیدن این خبر و مسدود شدن راه دلیرانه بعزم قتال
 هجوم نموده از هر طرف نمودار گشتند - راجه بی ملاحظه و اندیشه با بهادران
 کار طلب و دلیران آهن سلاح فولاد سلب متوجه کارزار شد و به نیروی

جلادت طرفین کارزاری مردانه بوقوع آمد - راجپوتان راجه از سردار گرفته تا احاد آنچه شرط جانفشانی است بجا آوردند و ادبار پڑوهان تاب قرار نیارده رو بواستی فرار گذاشتند و فتح و ظفر نصیب اولیای دولت گردید - در روز راجه در پای قلعه توقف ورزیده سوم روز برای کتل طول روانه شده پائین کتل دایره کرد و چهارم روز از کوه برف گذشته بحدود پنجشیر آمد *

مراجعت موکب والا از کشمیر بدارالسلطنه لاهور

چهارم شعبان بدولت و اقبال از کشمیر برای شاه آباد مراجعت نموده بعد از طی منازل مقرر که سابقاً کیفیت آن مفصل بقلم آمده چون بهیرا پور تشریف آوردند باران بهنگام شب شروع در ترشح نموده فردای آن در عین کوچ تا سرای سوخته که موسوم بخیر سراسر شدت تمام بارید - بعد از آن برف آغاز بارش نموده تا رسیدن سر کتل پیر پنجال رو بتخفیف نهاد - و سرمای سخت تا گذشتن از کتل مردم را تصدیع بسیار داد و برف در بعضی جاها یک وجب و در برخی محال یک و نیم وجب حجم داشت - ظفر خان را خلعت و اسب با زین نقره و اوگوسین راجه کشتوار را از اصل و اضافه بمنصب هزاری چار صد سوار بر نواخته رخصت مراجعت دادند *

چون به بهیر فزول اجلال ارزانی فرمودند شاهزاده والا گهر بلند اقبال محمدمدارا شکوه که از کشمیر پیشتر رخصت بهیر یافته بود از آنجا و اعظم خان از متها آمده از دریافت ملازمت اشرف کامیاب سعادت جاپود گردیدند - سید اسد الله برادر دیندار خان از انتقال برادر خود بملازمت قلع داری کابل و منصب هزاری شصت صد سوار سواره رازی یافته رخصت شد *

هشتم از بهنبر کوچ شد و شکارکنان و صید افکنان از راه حافظ آباد متوجه شده پانزدهم رمضان بدولت خانۀ دارالسلطنت نزول اجلال ارزانی فرمودند - درین تاریخ بادشاهزادۀ عالی نسب محمد مراد بخش از ملتان رسیده دو هزار مهر و سید خانجهان دولت آستانبوس معلی دریافته هزار مهر نذر گذرانیدند - و اصالت خان و نجابت خان و چندی دیگر از کابل آمده بدولت ملازمت فایز گشتند - سعد الله خان بمنصب پنجهزاری ذات و دو هزار سوار از اصل و اضافه و عنایت علم و نقاره و اصالت خان بمنصب چهار هزار سه هزار سوار از اصل و اضافه سر بلند و کامیاب گردیدند - راجه جسونت سنگه از وطن آمده بدولت زمین بوس رسیده میرزا نوذر بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و خدمت قوش بیگی و لهراسپ خان بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرافرازی یافتند - عبد الکافی برادر اصالت خان بخطاب نواز شخان نامی و مرشد قلی علی مردان خانی بعنایت خلعت و اسپ و فوجدارچی دامن کوه کانگه از تنبیر خنجر خان مهابدی گشتند - صد اسپ عراقی بابت پیشکش اصالت خان و شصت اسپ عراقی بابت پیشکش پردلخان قلعدار بست از نظر اقدس گذشت - چون در پنجاب غلہ رو بگوانی فہادہ اوقات غربا و مساکین بعسرت و دشواری می گذشت دہ هزار روپیہ بسلاک آل فرخ فال صدر الصدور سید جلال مرحمت شد کہ باہل استحقاق قسمت نماید »

هشتم شوال چهل اسپ عراقی و چهار صد شتر بلوچی بابت پیشکش شاهزادہ محمد مراد بخش از نظر اشرف گذشت - دو لک روپیہ بشاهزادہ بلند اقبال محمد دارا شکوہ برای خرچ عمراتی کہ برکنار دریای جون نزدیک بقلعہ دار الخلافہ شاہ جہان آباد اساس فہادہ بودند و پانزدہ هزار روپیہ بابو الحسن ایلمچی عادل خان مرحمت

شد - حیات ترین بمنصب هزاري هزار سوار و رایسنگه جباله بمنصب هزاري ششصد سوار و رای تودرمل متصدی سهرند بمنصب هزار و پانصدی هزار و دویست سوار دو اسپه سه اسپه و کشن سنگه نبیره راجه مان سنگه به منصب هزار و پانصدی دو صد و پنجاه سوار و ذوالقدر خان بمنصب هزار و هشت صد سوار و راجه جی رام بدگوجر بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار و روپ سنگه راتهور بمنصب هزاري هزار سوار از اصل و اضافه سرافرازي یافتند - بیست و دوم سید خانجهان که بعارضه فالج صاحب فراش بود روانه کشور بقا گشت - چون سید مذکور سر حلقه فدویان دیرین این درگاه بود لاجرم خدیو روزگار اظهار تاسف و تحسر بسیار فرمودند و حقوق خدمات او را پیش نظر حقایق نگر داشته دو پسر خورد او را که یکی شیر زمان و دوم سید مذکور نام داشت بمنصب هزاري پانصد سوار و سید فیروز برادر زاده او را از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی هزار سوار سر بلند گردانیدند - و سی کس از تاییدان آن قدیم الخدمت در زمرة بندگان درگاه مندرج گشتند - از آنجمله بهار نوحانی بمنصب پانصدی سه صد سوار سرافرازي یافت - و سید سالار خانجهانی را بنو جداری پرگفت خالصه گوالیار که بتیول سید خانجهان مرحوم بود افتخار اندوخت - سید منصور پسر تیره اختر سید مذکور که از همه کالن بود براهمنوی ادبار مقارن فوت سید مذکور راه فرار اختیار کرده آواره دشت جنون گشت - حسب الحکم یادگار بیگ ولد زبردست خان داروغه گرز برداران بتعاقب رفته از نواحی سهرند مقید نموده آورد - چندی بجای افعال مقید زندان بوده حسب التماس والدۀ خود بعد از چهار ماه رهائی یافت - معتقد خان بخدمت مویه داری اودیسۀ از تغییر مخدم زمان طهرانی و عنایت خلعت و قاضی طاهر اصف خانی بخدمت بخششی گریه احدیان سرافرازي یافتند - درین تاریخ قورجهان

بیگم دختر نیک اختر اعتماد الدوله و خواهر حمیده صفات آصف خان که در حباله عقد نکاح حضرت جنت مکانی بعد از کشته شدن شیر افکن ترکمان در آمده بود رفته رفته تصرف مفرط در مزاج آنحضرت نموده تسلط و اقتدار بمرتبه رسانید که آنحضرت باختیار او مطلقاً بی اختیار بوده مدار معاملات بادشاهی هندوستان برگرفته او نهاده خود اصلاً مقید به تنقید امور جز و کل نمی شدند و خواه نا خواه برونق رضای او عمل می نمودند بمرتبه که سکه دولت بنام او زدند و بعد از رحلت آنحضرت بادشاه حقایق آگاه در لک روپیه سالیانه مقرر نموده بودند بارادۀ اقامت در سرمنزل روح و راحت جاودانی از تنگنای عالم فانی رحلت نموده در مقبره که در پهلوی مرقد یمین الدوله در حین حیات خود بنا ساخته بود مدفون گشت *

دوم ذی قعدة عرضداشت شاهزاده محمد شاه شجاع مشتمل بر نوید تولد پسر نیک اختر از دختر اعظم خان و التماس نام و هزار مهر نذر رسیده مسرت افزای خاطر اشرف شد - بادشاه عالم پناه آن گل نورس بوستان خلافت را بسلطان زین العابدین موسوم ساخته فرمان عنایت آمیز مبارکباد بخط خاص بقلام آوردند *

جشن وزن شمسی

روز مبارک دوشنبه چهارم ذی حجه سال هزار و پنجاه و پنج مطابق سوم بهمن جشن آغاز سال پنجاه و پنجم شمسی بفرخی و میمنت بآئین هر ساله آذین پذیرفته سر تا سر این روز سعادت اثر از عیش و عشرت و داد و دهش برونق کام محتاجان و نیازمندان بپایان رسیده وقت بخوشی و انجمن بدلکشی انجام یافت - درین روز علی مردان خان امیر الامرا از پشاور و نذر شواپت ایلچی نذر محمد خان از بلخ بدریافت سعادت

ملازمت اشرف که سرمایه سعادت دو جهانیدست رسیده امیر الامرا هزار مهر
 نذر گذرانیده بعنایت خلعت خاصه با نیمه آستین سر عزت بر افراخت -
 و ایلچی مذکور نامه نذر محمد خان با نه قطعه لعل و سی و سه اسپ
 و بیست و یک شتر و دیگر اشیاء که قیمت مجموع آن سی هزار روپیه شد
 از نظر اشرف گذرانیده بعنایت خلعت و بکده مروج و بیست هزار روپیه نقد
 و چهار هزار روپیه دیگر از زر سرخ و سفید نثار بر مراد خاطر کامران گشت *

درین نوآیین جشن مسرت افزای سعد الله خان باضافه هزاری بمنصب شش
 هزاری دو هزار سوار و عنایت فیل با یراق نقره و صدر الصدور سید جلال باضافه
 هزاری بمنصب شش هزاری سوار و راجه بیتهداس باضافه پانصد سوار
 بمنصب پنج هزاری چهار هزار سوار و راجه بهار سنگه بمنصب سه هزاری سه هزار
 سوار از آنجمله هزار سوار دو اسپه سه اسپه و نظر بهادر خویشگی بمنصب سه
 هزاری دو هزار و پانصد سوار و میرزا نوذر بمنصب سه هزاری دو هزار سوار
 و مهیش داس راتهور بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و عاقل
 خان میر سامان بمنصب دو هزار و پانصدی هشتصد سوار و حیات خان
 بمنصب دو هزاری شش صد سوار و انروده ولد راجه بیتهداس بمنصب هزار
 و پانصدی هزار سوار و گردهر داس کور بمنصب هزاری هفت صد
 سوار و خوشحال بیگ کاشغری بمنصب هزاری چهار صد سوار و شریکی
 از شفیع الله برلاس میر توزک و رحمت خان بمنصب هزاری دویست
 سوار از اصل و اضافه سر بلند گردیدند - نذر شواپت ایلچی نذر محمد خان
 هفت اسپ و هژده شتر از نظر اشرف گذرانیده خود بعنایت خنجر
 و همراهانش بانعام نه هزار روپیه سر بلندی یافتند *

چون محمد حسین ولد میر قنّاح صفهانی دیواندار بنوچ سوره
 کشمیر که پدر و برادر او در دولت مغویه باین اسم موسوم و مشهور

بودند متمدنان کاشال را تذبیه بواقعی نموده گوشمال واجبی داده بود
 بمیرفتاج ملقب گشته باین نام نامی و جاگیر دارچی کاشال سرافرازی
 یافت - چهارم بمنزل امیر الامرا علی مردان خان تشریف برده از جمله نثار
 و پا انداز و پیشکش او که بسیاس این مرحمت والا گذرانیده بود یک
 لک روپیه قبول نمودند - بعرض مقدس رسید که راجه جگت سنگه بسبب
 بیماری که از آفت برف در وقت برگشتن از کتل طول بهم رسیده بود
 در پشاور در گذشت - راج روپ پسر کلانش را بارسال خلعت و منصب هزار
 و پانصدی هزار سوار از اصل و اضافه و خطاب راجگی و انعام محال وطن که
 پدرش داشت سرافراز نموده از جمله هزار و پانصد سوار و دو هزار پیاده که
 بکومک پدر او برای محافظت قلعه چوبین که مابین اندراب و سراب ساخته
 بود مقرر نموده بودند پانصد سوار و هزار پیاده بشرط مذکور بکومک او مرحمت
 شد و تذکراه از خزانه کابل قرار یافت *

توجه اشرف بفتح بلخ و بدخشان و تعیین افواج ظفر امتزاج بآن صوب

چون بعد از وقوع واقعه ناگزیر بادشاه جنت آرام گاه نور الدین
 محمد جهانگیر بادشاه تا رسیدن خدیو جهان ثانوی صاحبقران از دکن به
 دارالخلافه بسبب هرج و مرج که خاصه ایام قدرت و لازم ماهیت امثال
 آن اوقاتست خلل کلی بکلی و عقد جزئیات امور خلافت راه یافت
 و ظفر خان که به نیابت پدر بصوبه دارچی کابل می پرداخت بسبب گزندی که
 از افغانان نسبت بهال او در کتل خیبر بوقوع آمده بود در خود قدرت
 انتقام و مجال رفتن کابل نیافت و نذر محمد خان عرصه را خالی دیده
 و فرصت را غنیمت شمرده بر سر دارالملک کابل و مضافات آن ترکناز آورد

و انواع خرابی در آن سرزمین بظهور رسانیده بمجرد شنیدن خبر جلوس اقدس بر سریر سلیمانی و تعیین شدن مهابت خان خان خاندان بهادر بجهت تنبیه و تادیب او بی نیل مقصود هزیمت را بکسب غنیمت شمرده رو بوالدی فرار نهاد - و از راه غوری در عرض سه روز طی مسافت هژده روز نموده خود را به بلخ رسانید - این بی روشی و بیراهی نذر محمد خان بر خاطر فیض مظاهر بغایت گرانی نموده بذابر آن همواره در فکر ترتیب این مهم و سرانجام اسباب این یساق می بودند - لیکن از آنجا که سرانجام امور دنیا در بند وقت مقرر است بسبب وقوع بعضی عوایق مثل بغی خانچهان و بندیده و شورش فرمانروایان دکن اراده مذکور در حین تاخیر مانده نهضت والا بدان صوب اتفاق نیفتاد - اکنونکه بامداد کار پردازان عالم بالا همه کام هواخواهان دولت بی پایان حسب المرام بر آمده خانچهان و بندیده بجزای اعمال رسیده نظام الملک نیز بشامت حمایت افغانان دولت بی پایان دیرینه سال خود برهم زده بفرمان خدیو زمان از اقامت سر منزل وجود راهی بادیه عدم گردید و سایر مهمات ولایت جنوبی انجام پذیرفته خاطر انور خدیو هفت کشور از دهکده جزئیات امور آن سمت بهمه جهت فراغ کلی یافت تنبیه و تادیب گروه شقاوت پژوهه المان که در سواراء النهر آتش جور و اعتساف بر افروخته در قتل اهل اسلام و هتک استار اخیار حتی المقدور کوتاهی نموده خود را مستحق عقوبت ساخته بودند و انتقام جور و تغلب که از نذر محمد خان در حق رعایای کابل بظهور پیوسته بود واجب دانسته بحکم وجوب پاس ناموس سلطنت و حفظ صورت مهابت و سطوت پروانگی قهرمان قهر خدیو روزگار بطفرای امضا توثیق فغان رسیده که بادشاهزاده والا تبار محمد مراد بخش با پنججاد هزار سوار جرّار و ده هزار پیاده ننگنجی و بانداز و توپ افراز به تسخیر

ولایت بدخشان و تنبیه و تادیب گروه ناهنجار المان راهی شده بجذاج
استعجال خود را بر سر کار رساند - تقسیم هفت فوج عثمان موج از دلبران عرصه
کارزار بحضور اقدس چنین قرار یافت - در هر کدام از قول و هزارل دوازده
هزار سوار و دو هزار پیاده و در هر یک از جرانغار و برانغار شش هزار سوار
و دو هزار پیاده و در هر کدام از طرح دست راست و چپ شش هزار سوار
و هزار پیاده و در التمش دو هزار سوار - و فوج قول بوجود شهنسوار عرصه کارزار
شاهزاده والا تبار محمد مراد بخش و امیر الامرا علی مردان خان و نجابت
خان و میرزا خان بن شاه نواز خان نبیره عبد الرحیم خانخانان و محبتش
خان و شاد خان و ذوالقدر خان و شینخ اله دیه ولد کشور خان بن قطب
الدین خان فوکه و ملتفت خان ولد اعظم خان وغیره چار صد کس از امرا و
منصبدار و هزار احدی استقامت گرفت - و قرار یافت که هنگام آرایش
صفوف امیر الامرا در یمین و نجابت خان در یسار قیام نموده نبرد آرا
گردند - و فوج هزارل بسوگردگی بهادر خان و راجه بیتهداس و راولو ستر سال
و مادهو سنگه و نظر بهادر خویشگی و مهیش داس راتهور و سید عالم
و شیورام کور و روپسنگه نبیره کشن سنگه راتهور و حیانت ترین و جمال
خان فوحانی و محکم سنگه و گویال سنگه سیمودی و علاول ترین و گردهر
کور و راجه امر سنگه نوروی و سید شهاب و رای سنگه جهالا و ارچن کور
و سید نور العیان و سید محمد وغیره چار صد و هفتاد کس از امرا و منصبدار
و هزار برقنداز چون کوه البرز بیایداری و استواری اعتبار پذیرد - و برانغار
بسرداری قلیچ خان وغیره چار صد و شصت نفر از امرا و منصبدار مثل شاه
بیگ خان و راجه دینی سنگه بندیل و اهتمام خان و خنجر خان و ترکناز
خان و مقصود بیگ علی دانشمندی و هفت صد سوار احدی و تفنگچی
زیست یابد - و فوج جرانغار را بهاشایقی رستم خان و دولت خان و مراد

قلی کهر و نور الحسن بخشی احدیان و غیره دو صد و پنجاه سوار امرا و منصبدار و دو هزار احدی و تفنگچی معتبر ساخت - و طرح دست راست باصالت خان و راجه رایسنگه سیسودی و راجه راجروپ و راجه جیرام بدگوچر و سید اسد الله و شادمان پگهلی وال و جگرم و راجه بهروز و غیره سه صد و هفتاد و نه تن از امرا و منصبدار و هفت صد سوار احدی و برقنداز و طرح دست چپ به خلیل الله خان و دو یست و پنج کس از امرا و منصبدار که از آنجمله راجه بهار سنگه بندیل و سعادت خان نبیرا زین خان کوکه و چندر من و صف شکن خان صفوی و خلیل بیگ و خوشحال بیگ و جبار قلی کهر و غضنفر ولد الله و یددی خان و خواجه عنایت الله ولد صفدر خان و غیره با هفت صد سوار احدی و تفنگچی چون سد سکندر مستقیم گشت - و التمش بمیرزا نوز صفوی و لهراسپ خان ولد مهابت خان و سید محمّد ولد خان دوران و صفی قلی توکمان و کوشاسپ ولد مهابت خان و جمعی دیگر از بندهای منصبدار محکم شد - مچملاً این درپای لشکر بی پایان که هر فوجش از جوش تلاطم و تراکم موج شور و شربا بحر ذخار برابری میکرد در اوایل ذی حجه از دار السلطنت لاهور رخصت یافته بعون و عون آلهی و همراهی تائید اقبال بادشاهی بصوب کابل روانه گشت - نخست بوقت رخصت شاهزاده کامگار محمّد مراد بخش را بعنایت خلعت خاصه و نادرین طلا دوزی و یک قطعه لعل بیش بها و دو سرواورد که بر سر می بندند و طوق مرصع الماس و جمدهر مرصع با پهلوانکاه و شمشیر مرصع و اضافه هزار سوار بمنصب دوازده هزار و ده هزار سوار از آنجمله دو هزار دو اسپه سه اسپه و بمرحمت صد اسپ از آن میان یکی با زین مرصع و دیگر با زین طلا مینا کار و فیل با یراق فقره و ماده فیل و هفت لک روپیه بعنوان مساعدت سر بلند ساختند - بعد از آن امیر الامرا علی محمد خان بمرحمت خلعت

خاصه و جیغه الماس ثمین و خنجر مرصع با پهلکتاره و شمشیر مرصع و در
 اسپ با ساز طلا و فیل با یراق نقره و ماده فیل و محمد اسمعیل پسرش را
 بخلفت و جیغه مرصع و فیل و نه کس دیگر از همراهانش را بخلفت
 و قلیچ خان و نجابت خان و رستم خان و اصالت خان و راجه بیتهداس
 و راو ستر سال را بعطای خلعت خاصه و جمدهر مرصع و اسپ و نظر بهادر
 خویشگی را بخلفت و اسپ و نقاره و دیگر سرداران و امرای عظیم الشان را
 بقدر پایه و ترتیب مراتب بانواع عنایت و اقسام انعام از خلعت و خنجر
 و اسپ و فیل که این مقام بتفصیل شرح آن بر نمی تابد سرافراز و ممتاز
 ساخته حکم فرمودند که برخی از لشکر نصرت اثر در خدمت بادشاهزاده براه
 پشاور و جمعی براه بنگش بالا و پایان روانه شده چون در کابل بیک دیگر برسند
 قلیچ خان و خلیل الله خان و میرزا فوخر با فوج سه گانه که بسمرکندگی ایشان
 متعلق است از راه آب دره بکرمود رفته اول حصار آفرا و بعد از آن قلعه غوری را
 بتصرف در آورند و بعد از مفتوح شدن قلاع مذکور بخدمت شاهزاده برسند -
 و شاهزاده با افواج چهار گانه از راه کتل طول راهی گشته به تسخیر قندهار
 و توابع آن پرداخته تسخیر بلخ پیشنهاد همت والا نهمت گردانند - و دیوانی
 لشکر نصرت اثر بکفایت خان و خدمت بخشگی گوی بمالفت خان
 و داروغگی داغ و تصحیحه به شمس الدین ولد مختار خان مقرر نمودند .
 و خلعت خاصه و جمدهر مرصع با پهلکتاره و اسپ از طویله با ساز طلا و فیل
 با ساز نقره مصحوب اصالت خان به بهادر خان که در پشاور بود ارسال
 داشتند - و دو هزار اسپ خاصه همراه لشکر نمودند که برخی باحیدیان
 و تغلکچیان اسپ طالب و تدمه باهرا و منصبداران را که اسپان در کار داشته
 باشند به عنوان مساعدت بدهند *

غره محرم یادگار بیگ میرنوزک ولد زبردست خان بمنصب هزارری پانصد سوار و خطاب جان نثار خان بلند پایه شد - چون بعرض مقدس رسید که اکثر صحرا نشینان و مزارعان تهی دست صوبه پنجاب بنابر گرانفی غله فرزندان را می فروشند حکم شد که از سوکار بها داده فرزندان را بآنها باز گذارند و هرروز در ده جا غلول خانه ساخته طعام دریست رویه بمستحقان قسمت میگرد - قلعه تارا گده که بعد از مسمار ساختن دیوارها باز برآجه جگت سنگه مرحمت شده بود مرشد قلی فوجدار دامن کوه کانگرة بموجب حکم والا از تصرف راجروپ پسرش بر آورده به بندهای بادشاهی سپرد - و خدمت قلعداری آنجا از حضور اشرف به بهادر کنبو مقرر شد *

گذارش نوروز جهان افروز

لله الحمد و المنة که نوروز سعادت پیرا بعد انقضای دو گمیری از شب چهار شنبه سوم صفر ختم الله بالتخیر و الظفر بسبب تحویل اوردنگ افروز طارم چارم از تابخانه حوت بشرف خانه حمل جهان را سزده خورشی و نشاط بخشید - فردای آن دارای دار السلطنت آدم خدیو عیبه عالم از خلوت سوامی محل بمركز خلافت یعنی بارگاه فلک جلال بدولت و اقبال انتقال فرمودند - و بحرین کف گوهر بار را که پیوسته دریوی رهن کردن گرد آورده صدف عدن و عمان است بموج در آورده دیگر بار روی زمین را گوهر نثار ساختند - نذر شوایت ایلیچی نذر محمد خان بغایت خلعت و انعام بیست هزار روییه و دو مهر صد تولگی و دو روییه بهمین وزن چهارم اعتبار بر افروخت - و میر ابو الحسن ایلیچی عادل خان با انعام خلعت و اسب با وزن ثلثه و فیل فریق مبارکات به فرقدین بر افروختند بیست و پنج پور درید - و دارای

سر بلندي عادل خان خلعت خاصه و جمدهر موصع با پهلوكتاره و سپر خاصه با بند و بار موصع و صد پارچه از نفایس اقمشه احمد آباد و کشمیر مصحوب او مرحمت شد - و عاقل خان از تغییر خلیل الله خان که بخلعت و جمدهر موصع و اسب با زین طلا تارک افتخار برافراخته رخصت لشکر ظفر اثر شده بود بخدمت بخشي گريي دوم و عزایت خلعت و منصب دو هزار و پانصدي و هزار سوار و خدمت عرض وقایع صوبجات از تغییر ملا علاء الملک امتیاز یافت - و تقدیم خدمت خانساماني که از خدمات عمده این دولت پایدار است و تلو مرتبه وزارت از تغییر عاقل خان بهکاري فنون حکمي و ادبي ملا علاء الملک مفوض داشته منصبش هزار و پانصدي دويست سوار مقرر شد - هفدهم صفر سال مذکور بساعتی که سعادت پرو مقرون بود پيشخانه والا بصوب کابل برآمد و حسين بيگ خویش اميرالامرا را بخلعت و منصب هزارتي ذات پانصد سوار از اعل و اضافه نوازش نموده اخته بيگي گردانيدند - و سيد بهادر را بعزایت خلعت و خدمت تورک از تغییر جان نثار خان برنواختند - چون مسموم قلم داد هاشم خان نيدود قاسم خان ميربحر که خدمت مير آتشي و کوتوالي داشت بيساق بلخ معين گشت مظفر حسين بخدمت داروغگي توپخانه رکاب سعادت و کوتوالي اردوی معلی سر بلندي یافت *

فروستادن جان نثار خان بعنوان رسالت بایران

چون بعد از جلوس والا ملوک دهر و سلاطین عصر بنابر راهنموني خرد خيرخواه راه آشنائي که جلوه گاه پرتو روشنائیست کشاده تجدید عهد اخلاص و تمهید روابط آن نموده بودند و شاه عباس دارای ایران مراسله مذاقت مضمون مشتملبر اظهار مراسم دوستي و مراتب یگانگي مصحوب بحري

بیگ فرستاده ادای مراسم تهنیت و اظهار شادمانی بر جلوس مبارک
 نموده بود و بعد از رحلت او از دار فنا بعالم بقا هرچند ابواب مکاتبت
 و مراسلت از رهگذر بی روشی و اندیشه‌های بیبجای شاه صفی مسدود شده
 بود با وجود کمال استغنا و بی نیازی بمقتضای مروت نخواستند که سلسله
 دوستی قدیم این دودمان عالیشان یکبارگی گسیخته شود لاجرم هجدهم
 صفر جان نثار خان را بعنایت خلعت و جوده مرصع و دو اسپ عربی
 نژاد با ساز طلا و فیل سر بلند ساخته با گرمی نامه متضمن مراسم تعزیت
 شاه صفی و تهنیت جلوس دارای حال شاه عباس که بنام جد خود مسمی
 است و بامر اشرف سعد الله خان انشا نموده بود رخصت ایران نمودند - و حکم
 شد که متکفلان مهمات سرکار گردن آثار طلب در ساله او و همراهان او نقد از
 خزانه عامه تن کنند و یک لک روپیه مرصع آلات و دو لک و پنجاه هزار
 روپیه دیگر نفوسقات و پنج هزار پارچه امتعه نفیسه ممالک محروسه برسم
 ارمانی ارسال یافت *

تهنیت موکب همایون از لاهور بصوب

کابل باراده فتح بلخ

و بدخشان

روز پنجشنبه هجدهم صفر مطابق شانزدهم فروردی ماه الهی سال هزار
 و پنجاه و شش هجری بعد از انقضای یازده و نیم گهری ماهچه آفتاب
 شعاع اعلام ظفر علامت که تا قیام قیامت بتقدیم دین و استقامت داد
 آنحضرت و اولاد امجاد کامل نصاب قرین اقتضای خولای بود از مرکز
 محیط خلافت کبری اعظمی دارالسلطنت لاهور بصوب کابل قرین خیریت

و خوبی ارتفاع یافت - شهسوار عرصه دین و دولت قرین تائید آسمانی و تمکین صاحب قرانی پامی مبارک را که از پنجه آفتاب جهانتاب پامی کم نمی آرد بر خانه چشم رکاب نهاده از پرتو قدوم میمنت لزوم برخلاف نیز اعظم بیک دم هلال حلقه رکاب را کمال بدر تمام دادند - بعد از آن که از برکت تحویل اشرف بخت بیت الشرف خانه زمین بر سعادت دایمی اورنگ گوهر آگین فایق آمده نقش مرادش درست نشست بدولت و اقبال یکران کمرانی را که سیارات مسمارش در دو گام نشان ثوابت و سیار چرخ هشتم بر بساط هفت اقلیم بصاحب نظران نموده و روشنگر سرعت از آئینه نعلش که صورت نمایی باد است زنگ درنگ زده و کوه آسمان از آن پیوسته از زر هلال وجه نعلبندی براتش می فرستد که هنگام گرم عنانی مالد باد پامی نفس بر سطح هوا هزاران جولانگری می نماید و باد از آن همواره در دست و پایش می افتد که در آمد و رفت از فوط سرعت بذهبی جولان میکند که تماشای آنرا همان در جای خویش می بیند بجولان در آورده رخ بسمت مقصد گذاشتند - درین وقت که سران روی زمین در رکاب سعادت پا براه نهاده و شاهان سرافراز پیاده در جام اقتاده بودند و آن سرور ادب پرور از روی کمال اعتزاز و اندساط خانه خانه اسپ طرب و نشاط میراند و فرمانبران از بالای فیل فیل بالا زر حسب الامر بادشاه روی زمین بر اهل زمان می افشاندند تا بدین فرخنده آئین رفته رفته فروغ عنایت ایزدی و پرتو نور الهی بر ساخت منزل که آنروی آب بجهت نزول اشرف مقرر شده بود انداخته رشک فیمای ساخت طور ساختند - ازین منزل جعفر خان را از تشریف خلعت خاصه و صوبه داری پنجاب و بهرام برادرش را بخدمت واقعه نویسی و بخشش گری و نامدار پسرش را بمنصب پانصدی صد سوار سرافراز و مشرف ساخته و اعظم خان را که

پانصد سوار همراه پسر خود داده بود از ممر کبرسن از همراهی رگاب سعادت
محرور نموده تا مراجعت رایات عالیات بفتح و فیروزی رخصت کشمیر
دادند *

بیستم جهانگیر آباد بنزول اقدس منزل سعادت گردید - کنور رام سنگه
ولد راجه جی سنگه که با پانصد سوار از وطن آمده سعادت ملازمت
اندوخت بمنصب هزاری هزار سوار فریق طالع بر افراخت - چون درین ایام
طبیعت حرم محترم شاهزاده محمد دارا شکوه بسبب کوفت بدنی از
مرکز اعتدال انحراف پذیرفته هر روز شدت آن عارضه بفرط اشتداد منجر
می شد آن بلند اقبال را با مردم محمل در جهانگیر آباد گذاشته حکیم
مومنا را بجهت معالجه دستوری توقف دادند - روز دیگر از آن مقام کوچ
نموده سیوم ربیع الاول از آب چناب و نهم از دریای بهت برآه پل سفاین که
بروش معروف بسته بودند عبور نمودند *

بیست و سوم دولتخانه حسن ابدال از شرف ورود اسعد سعادت
سرحد پذیرفتند و عمارات آن که بر کنار تالاب بغایت خوش و دلکش اساس
یافته بود پسند طبع مشکل پسند افتاد - بعد از دو مقام متوجه پیش شده
عمره ربیع الثانی از آب فیلاب بر پل گذشته پنجم ماه عمارات ساخته امیر
الامرا در ارگ قلعه پشاور فیض نزول موکب جلا و جلال دریافت - چون
عمارتش بطرز ایران ساخته شده پسند نفرمودند - ششم بیابان ظفر خان که
در بیرون شهر واقع است تشریف بردند - بهنگام سواری بازار مسافت پشاور
که امیر الامرا بنی بر آورده با دو چار سومی سر باز بطور عشق بغدادی
ساخته برد در نظر انور بغایت محسن و مسکن افتاد - طرح آنها نزد
مکرمست خان فرستادند که درون قلعه شاهجهان آباد داری از بیابان

تا دروازه قلعه که بجانب دار السلطنت لاهور واقع شده بهمین دستور
مسقف مرتب سازد *

جشن وزن قمری

روز پنجشنبه هشتم ربیع الثانی سنه هزار و پنجاه و شش انجمن
جشن وزن قمری آغاز سال پنجاه و هفتم عمر گرامی بکمال خوبی آرایش
ترتیب پذیرفته مسرت افزای جهانیان گشت - درین روز عشرت آموز سعد الله
خان باضافه هزار سوار بمنصب شش هزاری سه هزار سوار و راجه جسونت
سنگه بمنصب پنج هزار سوار از آنجمله دو هزار دو اسبه سه اسبه
بلند پایه گردیدند - بعرض مقدس رسید که طایر دستان سرای سرایستان
قدس حاجی محمد جان قدسی تخلص در دار السلطنت لاهور قفس
قالب غصه شکسته با بابلان جنت هم نوا گردید - شفیع الله میرتورک
بعنوان است قلعه لاهور از انتقال سرانداز خان قلماق که پیمانگی برآمده
بود بمنصب پنج هزار سوار چهار صد سوار سرافرازی یافته رخصت شد - بیست
و دوم ربیع الثانی دولت خانگه کابل از نزول اقدس پایگاه کرسی هشتمین
یافته روکش پیروان نگارخانه چین بل سرمایه آرایش بهشت برین شد - چون
هفوز عمارات آنجا باتمام نهاییه بود داریوشی عمارات بغازی بیگ مقرر
نموده بیست و هشت حویلی علی مردان خان را که نشیمنهای عالی
داشت از فرورد مسعود روکش قصور و منازل بهشت موعود ساخته تا
اتمام عمارات خاصه در همین مکان اقامت قرار دادند *

غرض جمادی الاول بطواف روضه ملائک مطاف حضرت فاطمه مکانی
انار الله برهانه و مرقه ثانوی رابعه رقیه سلطان بیگم رفته از بیرون دروازه آماده
حق تعظیم و اعظام گشته پیاده شدند و بعد از ادای آداب معهود زیارت ده

هزار روپيه بفقرا و مساكين آنجا قسمت نمودند - لطف الله پسر سعيد خان بهادر ظفر جنگ بعنايت خلعت و اسب سرافرازي يافته رخصت فزدهار يافت تا به نيابت خود خان مذکور او را در آنجا گذاشته روانه حضور گردد - چون بعرض مقدس رسيد که بادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر برای تنظيم صوبه گجرات و تذيبه متمردان آنجا جمعی کثیر نوکر گرفته و خرج زياده از دخلست هزار سوار از جمله سواران آن بادشاهزاده والا قدر عالي مرتبت دو اسبه سه اسبه نمودند - يازدهم سيد جلال را از اصل و اضافه بمنصب شش هزاري هزار و پانصد سوار سربلند ساختند - چون منازل عالي بنياد خاصه صورت اتمام پذيرفته بآب و رنگ گوناگون نقش و نگار بتازگی آبرو افزای کهن طارم چرخ کبود گردید از حويلي امير الامرا بدانجا تشريف آورده ساير نشيمنهای غريب و مناظر نظارگی فريب آفرار شک سراستان ارم فرمودند *

روانه شدن بادشاهزاده محمد مراد بخش

بفتح بلخ و بدخشان

بادشاهزاده محمد مراد بخش پس از دستوري يافتن از پيشگاه خلافت بيست روز در زمين کهران برای آسودگي لشکر و پنج روز در حسن ابدال و بيست روز در پشاور توقف نموده نهم ربيع الثاني بکابل در آمد - پس از آنکه بهادر خان و قليچ خان و رستم خان و خليل الله خان و غير اينان که براه بدگش شتافته بودند در کابل رسيدند بادشاهزاده والا تبار از کابل کوچ نموده موضع پای منار را مضرب خيام گردانيد - چون هنگام تعيين مواكب جهانکشا حکم معلی صادر شده بود که بمنصبداران فقدي واحدیل تيراندار و برقنداران سوار و تفکيجيان پياده و ديگر شائبه پيشه سه ساله پيشاني

و بجایگردداران که داغ آنها موافق حاصل جاگیر مقرر است بروفق چهارم حصه حاصل تیول که آن نیز سه ماهه می شود برسم مساعدت از خزانه حضور بدهند و چون بعضی وجه مذکور در لاهور نیافته بودند لشکر فیروزی اثر چه از این رهگذر و چه بجهت استماع بسیاری برف و دشواری کتل در پیش رفتن توقف داشت - بادشاه حقیقت آگاه سعد الله خانرا پیشتر روانه کابل گردانیدند و فرمودند بجمعی که سه ماهه پیشگی نیافته باشند زر داده و بانجام دیگر مهام پرداخته چنان کند که هیچکس را عذری در روانه شدن نماند - علامی از باغ صفا در دو روز بکابل شناخت و در عرض پنج روز همگی مهمات را رو براه آورده تمامی عسکر را روانه ساخت - چنانچه بادشاهزاده هژدهم بهادر خان و راجه بیتلهلداس را با فوج هراول پیشتر راهی گردانید و اصالت خان را با فوجی که همراه داشت برای پاک کردن راه کتل طول رخصت نمود و خود بیست و یکم از پای منار روان شده بدو کوچ بقرا باق و از آنجا بیک کوچ بجایگار رسید - و قلیچ خان سردار فوج برانغار و خلیل الله خان سرگروه طرح دست چپ و میرزا نودر صفوی سردار التمش را شاهزاده والا گهر براه آب دره جانب کهمر و غوری روانه گردانید - اینها پس از الحاق در باب اتحاد آرا و هم که سر رشته انصرام سایر مهام بآن منوط و سلسله پیشرفت جمیع کارهای عظام بدان وابسته همگنان متوجه کار شده در انصرام این مهم بجد و جهد کوشیدند - و باتفاق تسخیر بدخشان پیشنهاد همت ساخته عزیمتهای راسخه را که در جمیع امور چنانچه مذکور شد کار عظیم آیات و عزایم مقدمات میکند بکار برده کوچ به کوچ راهی شدند - بادشاهزاده بعد از رسیدن پای کتل طول چون راه از کثرت برف دشوار گزار بود بسرعت تمام بیلداران بادشاهی را با چندین هزار مزدور که مردم امیر الامرا از بلوکات کابل گرد آورده بودند

تعیین نمودند که برف از سر راه دور نموده کوچک که شتر باسانی بگزرد بسازند و باقی را چنان بکوبند که آدم و اسب بر روی آن توانند گذشت - ازین رو که مردم هندوستان ازین قسم تردد در ماندگی دارند انجام این کم از بیلداران چنانچه باید صورت نیافت - لاجرم نردای آن بهادر خان و راجه بیتهداس و اصالت خان بکوه برآمده بجهت کشادن و کوفتن برف سوار و پیاده خود را برگماشتند - تمام مردم خصوص افغانان بهادر خان بسعی بسیار تایک کوه که برف بسیار بود برداشته بعرض دو گز کوهه پریدند - و روز دیگر بکوفتن آن مقید گشته راهی بجهت عبور درست ساختند - پایان روز اصالت خان با همراهان و دوم روز بهادر خان و راجه بیتهداس با دلاوران تهور کیش هراول بعد آن شاهزاده عالی مقدار از کتل گذشته غوغا تیر در میدان سراب که داخل بدخشان است منزل اختیار نمودند *

چون فرقه تفرقه خاصیت اوزبکان و احشام بی احتشام المان که بکار فرائیجی جهالت و راهنمایی ضلالت قرا و مواضع بدخشان را بچاروب غارت پاک رفته کار بر خسرو سلطان خلف نذر محمد خان بغایت تنگ ساخته بودند خبر آمدن لشکر ظفر اثر شنیده هر یک از آن بدکیشان برنگ فلوک پوران از کمان ترکش کذا بلندی زده بطرفی بدر رفت - درین وقت بهادران لشکر فیروزی اثر از روی عجلت بیای سرعت یکبارگی بارایی تاخته نواحی بدخشان را معسکر گروه سعادت پزوه ساختند - و سرهم راحت بر ناسور جراحت دل خستگان آن دیار نهاده بحسن سلوک و معاش جمیل و رفق معاشرت دلهای خواص و عام را بدام آوردند - و بزرگ و کوچک آن ولایت دست بدعای مزید جاة و جلال شاهشاه جهان پناه بر آورده استدعای بقای ابدی و دوام سعادتی آنصاحب دولت موفّق و موید و تمهید اساس دولت این دولت کده معتمد و معتمد از

درگاه ایزدی نموده بر کام خاطر فیروز گشتند - درین میانه خسرو سلطان
 شنید که شاه محمد قطغان و قل محمد با بسیاری از المانان از آب آمویه
 گذشته بر سر قندز می آیند و در خود رای ستیز و روی آمیز این طایفه خیره
 چشم نیافت بحسب مصلحت دید خرد با بدیع سلطان پسر و دو هزار خانه
 دار احشام و اهل قندز که بیشتر رعایای جور کشیده و غارت دیده
 بودند آرزوی استسعاد سعادت ملازمت نمود - و اصالت خان را که از
 کتل پیشتر فرود آمده بود از مافی الضمیر خویش آگاه ساخت - و عرضداشتی
 مصحوب مدیق بیگ نوکر معتبر خود بدرگاه عالم پناه ارسال داشته التماس
 اجازت نمود - از روی کمال عنایت و نهایت عاطفت در جواب منشور
 لامع النور مشتمل بر تسلی و استمالت بسیار بغام مومی الیه بشرف صدر
 پیوست - اصالت خان خسرو سلطان را دیده و امیدوار گوناگون نوازش
 بادشاهی ساخته مصحوب دولت بیگ قاقشال روانه درگاه عالم پناه نمود
 و اکثر احشام و رعایا و اهالی قندز را که با خسرو همراه بودند بحکم معالی
 پیش خود نگاهداشت - وقتی که بانزدیک اذربای رسید اسیر الاسرا بموجب
 ایشاد پذیرفته شده بر پشت اسب ملاقات نموده نزدیک بادشاهزاده عالی
 مقدار آورد - بعد از آنکه داخل خیمه والا شد آن عالی مرتبت بر طبق
 حکم مقدس تا صغتهای بساط رفته معافه نموده همراه آورده نزدیک به
 مسند نشاندند - و از روی قدردانی اقسام دلجوئی و مهربانی بظهور
 رسانیده یک قبضه جمدهر موصع با نه تئوز پارچه و نه اسب و یک فیل
 و سده فیل با حوضه نقره و پنجاه هزار روپیه نقد از خزانه عامه لشکر بار
 تکلف نموده لوازم مهمانداری و مراسم ضیافت چنانچه باید بتقدیم
 رسانیدند - و شاهزاده قباد پسر اسد خان کابلی را همراه داده رخصت
 درگاه والا فرمودند - و چون خسرو سلطان از هژدو کوه گذشته بسلسله

جذبانی بخت و سعادت مرحله پیمایی طریق دولت و رهگرایی
والدیی اقبال گردید و در نزدیکیهای کابل رسید حکم شد که مرحمت خان
ولد صادق خان بسروعت تمام خود را بدو رسانیده در روز فرمان عالیشان
مشتملبر عنایت فراوان و چهار اسب عربی و عراقی با زین طلا و بیست
تقوز پارچه از نوادر اقمشه هندوستان و یک نالگی و چهار دولی با چوبهای
نقره و غلافهای مخمل برای سواری عورات که مرکبی جز اسب و شتر
نداشتند و در دست پیشخانه مکمل بدو داده آداب ملازمت تلقین نماید
و همه جا همراه بوده بدرگاه گیتی پناه آورد - و بیست و پنجم ربیع الثانی
و قتیکه در ظاهر کابل رسیده متوجه ادراک سعادت ملازمت شد بفرمان
شاهنشاه گردن وقار سلاله آل فرخنده فال صدر الصدور سید جلال و خان
والا مکان مدار المہامی سعد اللہ خان تا سر خیابان باستقبال شتافته
آن سلطان سعادت نشان را بدرگاه سلاطین پناه آوردند - و در خوابگاه مقدس
شرف ملازمت دریافتند بعد از ادای آداب معبوده و تقدیم مراسم کورنش
و تسلیم هزار مهر و هزار روپیہ بصیغہ نذر از نظر انور گذرانیده التماس
قدمبوس نمود - بادشاه مہربان قدر دان اول برخست قدمبوس اختصاص
داده پس از آن سرش را از روی کمال اطف باغوش فوازش در آورده
بحکم نشستن سر افتخارش را باوج عیوق رسانیدند - و انواع تفنن و دلجوئی
بجا آورده عنایت خلعت خاصه با چار قب طلا دوزی و جیفه مرصع
و خنجر مرصع با پهلوتکڑه و شمشیر مرصع و سپر با بند و بار مرصع و منصب
شش هزاری دو هزار سوار و فیل خاصه با بیراق نقره و مالد فیل با حوغه نقره
و پنججہ هزار روپیہ نقد ضمیمہ مراحم بادشاهانہ نموده در منزل خان دوران
بہادر نصرت جنگ کہ با فروش و دیگر اشیاء ارایش دادہ برای قیام او
مقرر ساخته بودند حکم نزول فرمودند - سلطان ملکوز دوحین پسر نذر محمد

خانست از جمله شش پسر که بالفعل زنده اند جوانیست بلند و بالا
ضعیف بنیه گندم گون کوسه سی و نه ساله افیونی گزران *

مفتوح شدن قلعه کهمرد و غوری

چون شاهزاده والا گهر مطابق حکم معلی قلی خان و خلیل الله خان
و میرزا نوزر صفوی را با فوج برانغار و طرح و التمش از چاریکار براه آب دره
بتسخیر قلعه کهمرد و غوری رخصت دادند و خلیل الله خان از همانجا
بناظر تفکّی راه با میرزا نوزر یک منزل پیش افتاده کوچ بکوچ منازل توتم
دره و سوخته چنار و سرخ گنبد نوریده بغوریند رسید و از آنجا بدوآبه و از
آنجا بدو کوچ آنطرف کتل شبر که دشوار گزارست شناخت - راهی که
از آنجا بضحاک میان دره می رود در تفکّی سخت دارد که نخستین
به بللی و دومین به عراق مشهور است و از تفکّی ثانی آب نهد میگذرد
و راهی دیگر که جانب چپ راه دره واقع شده اگرچه کتل دارد و بعید
است اما تفکّی ندارد و شتر باسانی میگذرد چنانچه بدو کوچ بضحاک
میروند اردو را براه کتل روانه ساخت و خود با جمعی جریده از راه تفکّی
بضحاک رفت - و پس از آمدن اردو از ضحاک بدامیان و از آن باقی رباط
رسیده نهم از کتل گنبد که سرحد ولایت کابل و کهمرد است گذشت - و از
چند نفر بازرگان که از بلخ رسیده بودند دریافت که اوزبکان هنوز از ورود
لشکر ظفر اثر آگاهی ندارند - خلیل بیگ را با اعدیان و تفکّکچیان و دیگر
جوانان کار آمدنی تعیین نمود که شبشب از کتل دندان شکن کهمرد رسیده
اگر تواند حصار را بدست آرد - چون نبرد آزمایان قوی بازو با خلیل بیگ
ناگهانی مانند قضای آسمانی از اطراف و جوانب رسیده قلعه را نکین و از
در احاطه گرفتند روز یکشنبه دهم جمادی الاول موافق سوم تیر اوزبکان بهانه

گرفتند سر راههای کتل از قلعه برآمده هر یکی بطرفی بدر رفتند - خوچم شکور حارس قلعه با جمعی قلیل شروع در انداختن تغذگ نموده آخر کار باندک زد و خورد دل از دست داده امان طلبید و از روی عجز و نیاز زینهارى شده قلعه را حواله دولتخواهان درگاه نمود - خلیل الله خان نیز درازدم بکهمرد رسیده حراست قلعه بعهده خلیل بیگ مقرر نمود - درین اثنا قلیچ خان هم از عقب رسید و بعد از دو روز هر دو باتفاق روانه غوری گشتند - و بعد از رسیدن درازده گروهی غوری بساحل رود سرخاب خلیل الله خان غضنفر ولد الله و پدری خان را با احدیان و برقداران و مراد قلی کهر و غیره بطریق منقلا پیش فرستاد - قلیچ خان نیز راجه دیبی سنگه و اهتمام خان و خنجر خان را بر سبیل تعجیل روانه غوری گردانید - روز چهارشنبه بیستم ماه مذکور چون غضنفر و غیره نزدیک قلعه رسیدند قباد میر آخر باشی این مردم را فوج هزارجات دانسته با سه صد سوار از قلعه برآمده صف آرا گردید - بهادران رزم دیده کار آزموده متوجه کارزار شده بکمر آویز و سائیزه سپر گریز ساخته بقلعه در آوردند و بمقتضای کار طلبی و ناموس جوئی از اسبها پیاده شده بازو بقلعه ستانی بر کشادند - و در اندک فرصتی از خندق گذشته با آنکه از جافبین دار و گهر بهادرانه رو داده و درونیان شرط مدافعه و ممانعه چنانچه حق مقام بود بجا آورده بودند اما چون هجوم تمام از لشکر ظفر اثر اتفاق افتاد و زیاده بر پانصد کس همراه قباد نبود و توقع مدد از جانبی نداشت تاب مقاومت نیاورده پناه بازگ قلعه برد - و دلبران ناموس طلب دروازه را شکسته داخل حصار شدند و بهمه جهت غلبه نموده کار بجای رسانیدند که لاجار امان خواسته بر آمد و بوسیله غضنفر خلیل الله خان را دید - درین وقت مشاهیر غوری که پیشتر چغا بودند کردن باطاعت نهاده زبان باز دیان مود دولت ابد پیوند کشادند - قلیچ خان و خلیل الله

خان قباد مذکور را با چهار پسر و سایر اهل و عیال مصحوب ابراهیم حسین ترکمان روانه درگاه جهان پناه نمودند - و قلعه غوری و تنظیم محال توابع آن بعده اتمام خان مقرر نموده حقیقت بدرگاه عالم پناه معروض داشتند - و بعد از پرداخت سرانجام ناگزیر قلعه بیست و پنجم برای ایدک روانه ملازمت بادشاهزاده محمد مراد بخش گشتند *

چون بادشاهزاده هفتم جمادی الاول بانواج قاهره از کتل طول گذشته روز دیگر جلگه سراب معسکر گردانید و یک روز برای دریافتن خسرو در آنجا مقام نموده دهم از آنجا کوچ نموده در سه روز از قریه تاجکان و ده میرزایان و ده خواجه اولیا گذشته بنارین رسید و اصالت خان را دستوری داد که پیشتر راهی گشته بقندز در آید و خود از نارین به نیلبر آمد و روز دیگر در ده خواجه لقمان منزل شد - هفدهم بشورابه که نه کوهی قندز است رسیده هفدهم ظاهر قندز را معسکر گردانید - چون سایر المانان و مفسدان از بیم ورود سربازان منصور و سطوت و صولت اولیای دولت راه فرار سر کرده از آب قندز گذشته بودند نوزدهم جمادی الاول بادشاهزاده والا مقدار قندز را مضروب خیام دولت گردانیده بتسلیم و استمالت و دلجوئی رعایا پرداختند - آن غارت زندگان و ستم دیدگان که مشرف بر هلاکت شده بودند از غارها و دره‌های کوهسار برآمده جانی تازه یافتند - و از آن رو که بفروشی قتل و غارت المانان سر تا سر آبادانی بی سپر غارتیان شده جمعی کثیر از یتامی و اراذل و دیگر عجزه و مساکین که از فقدان قوت چون هوام خاک خوار از غذای خاک و گیاه آب بر التهاب زبانه آتش جوع می زدند وصول این نعمت و حصول این جمعیت را از جمله عطایای الهی بدو عرض حال پرداختند - شاهزاده والا گهر و امیر الامرا بفرمان اشرف و پنجاه هزار روپیه که یک لک رایج خانی ماوراء النهر است حواله

دیانت دار راست کار نمودند که بتفاوت درجات قسمت نمایند و راجب و اسد الله را باجمعی از برافزندان بمکافات قنذر گذاشتند و در لک رویه بجهت دریا است وقت حواله فرمودند *

بیست و یکم جمادی الاول متوجه بلخ گشتند - درین تاریخ عزایت نامه که بندگان اعلیٰ حضرت به نذر محمد خان و فرمان ذی شان بنام شاهزاده فرستاده بودند رسید - خلاصه مضمون آنکه هر چند پیشرویهای نذر محمد علی الخصوص ایستادگی در فرستادن فرزندان حاجی و قاص باوجود اظهار اشرف و سلوک بد او مقتضی مروت و مهربانی نیست اما چون مراعات نسبت سابقه و قرابت قریبه احسن مکارم اخلاق بزرگان آفاق است و درین حضرت تقصیرات و زلات سایر مردم دنیا دیده و دانسته باغماض عین پامال چه جای این نوع بزرگ کردهای خدا و برگزیدههای درگاه کبریا اگر نذر محمد خان بسلسله جذباتی طالع موافق و رهنمونی بخت مساعد معتصم بعرو و ثقی دولت ابد پیوند گشته اظهار نیاز نماید بلخ را باو گذاشته لشکری گران و سپاه بی پایان با یک سردار فاعدار در بدخشان نگاهدارد - و هر گونه امری که باعث استقرار و مزید اقتدار خان مذکور باشد از قوه بفعل آورد - اگر قصد انتزاع سمرقند و بخارا و انتظام اوزبکیه و المانان داشته باشد سرانجام جمعیت و اجتماع لشکر و خیل و حشم از قرار واقع نموده مراسم رفقت و لوازم همراهی زیاده از حوصله توقع او بجا آرد - منجماً چون شاهزاده و علی مردان خان از قنذر کوچ نموده سه مغزای بلخ بخلم سیدند نامه حضرت خاقان گیتی ستان مصحوب اسحق بیگ بخشی ل نذر محمد خان فرستاده زبانی نیز بعضی پیغامات دادند - خان مذکور را باحترام تمام گرفته اگرچه بظواهر اظهار بشاشت نموده بزرگی آورد که بت مایه الزهر بدیشان تعلق دارد اما در باطن سست و سست شده

گفت که هرگاه شاهزاده تشریف می آرند بلخ را بایشان حواله نموده
 متوجه کابل می شوم و بعد از ملاقات فیض آیات دارای بحر و بربری
 توقف روانه تحصیل سعادت حرمین شریفین میشوم - اسحق بیگ برهمزدگی
 احوال نذر محمد خان و بی اعتدالی اوزبکان گرد و پیش او دیده باندیشه
 آنکه مباد او را از هم گذرانند معروض داشت که هرچند شاهزاده خود را
 بایلغار رساند بمصلحت وقت بهتر و مناسب تر خواهد بود - درین اثنا
 چوچک بیگ نام ملازم نذر محمد خان در رقتیکه شاهزاده نزدیک باستان
 امام رسیده میخواستند همانجا فرود آیند با مکتوب خان مذکور آمده
 ملازمت نمود - خلاصه مضمون مکتوب آنکه ملک و مال همه تعلق بملازمان
 حضرت خلافت منزلت دارد اگر روزی چند بجهت تهیه مواد سفر حجاز
 مهلت دهند میتوان ازین ممر جمعیت خاطر اندوخته قلعه را بشما حواله
 گذر - شاهزاده و امیر امرا آنها خدمه پنداشته فسق عزیمت نزول آن مکان
 نموده بعد از طبع پانزده کوه جریبی دیگر روز در موضع پلاس پوش در
 گروهی بلخ رفته فرود آمدند - اسحق بیگ از بلخ آمده ملازمت نمود و دیده
 و شفقت را بتفصیل بر زبان آورد - بعد از نماز شام بهرام و سیدان قایم پسران
 فخر محمد خان با گروهی از اکابر و اعیان بلخ مثل عبد الوالی شیخ الاسلام
 و خواجه عبد الوهاب رئیس و خواجه محمد یوسف ده بیدی و قاضی
 احمد پسر میر موسی و بالتون پروانچی و یادگار اویرات باران استقبالی
 بی آنکه درانتخابات از این معنی آگاه سازند سرزده داخل لشکر فیروزی
 اثر شده خواجه عبد الوالی و خواجه عبد الوهاب را نزد اصالت خان
 فرستادند - خان مذکور گفت که آمدن باین عنوان بسیار نامناسب بود
 بایستی اول مطلع می ساختند تا جمعی از امرا پذیرفته شده بعنوان پسندیده
 نزد پادشاهزاده می آوردند *

چون علف سر راه بخوراک دواب کفایت نمی کرد و غله منازل ویران
 بستوران سیاه قاف شکوه که بحسب شمار از خیل ستاره ریاده بود نمی رسید در
 اثنای راه بسبب درازی منزل اسب و شتر بسیار ضایع شده خیمه و خرگاه دیر تر
 آمده آنچه رسیده بود برپا نگشته لاعلاج در طلب اینان توقف رو داد - پس
 از آنکه بار بردار آمده خیمه و خرگاه دولت استاده شد اصالت خان باوردن
 مامور گردیده امیر الامرا تا در دیوانخانه پذیره شده آورد - شاهزاده اعزاز
 و اکرام بسیار نموده بر سوزنی دست راست مسند نشاند و مراسم مهریابی
 و لوازم قدردانی بوجه احسن بجا آورده گفتند که در خدمت خان
 عالیشان بعد از دعلی فراوان بگویند که لشکر ظفر اثر از پیشگاه اقبال بمدد
 و اعانت آن رفیع مکان رسیده هر گونه مددی که در تنبیه گروه حق ستیزان
 باطل کوش مطلوب باشد از قوه به فعل می آید و تا بر آمد کار با موکب
 ظفر آثار پای آرام در دامن استراحت نه پیچیده به نیروی کار گزار
 توفیق و مددگاری دستیار می تانید حتی المقدور کوتاهی نخواستند رفت - پس
 از آن خلعت و خنجر مرصع و اسب بازمین طلا بهر کدام از خانزادها و بهر اهلان
 خلعت داده رخصت نمودند *

روز پنجشنبه بیست و پنجم جمادی الاول مطابق بیست و یکم تیر
 ماه آلهی بادشاهزاده مؤید و منصور و بختیار و امیر الامرا و دیگر سران لشکر
 فیروزی اثر بآئین شایسته و شایان و توره و تورک نمایان چهره دولت
 و اقبال بر افروخته و رایت جلا و جلال بر افراشته متوجه بلخ شدند - سگن
 آن سرزمین که هرگز چنین لشکر سنگین بدین بزم و تمکین ندیده بل
 نشنیده بودند از مشاهده تسوید صفوف و آرایش سال موکب جلا و جلال
 و بسیاری کوس و علم و خیل و حشم و دیالوشما از درافتاد و دادار و نیزه
 گزار و فیلان کوه پیکر تقویمند صفت شگن مزین به پوشش های زیبای زینار

چینی و پزند سیم باف رومی و ساز طلا و یراق نقره و صدای زنگ و جلاجل و نوای گورکه و غریو کرنا و شیده اسپان عربی و عراقی که همه با ساخت موصع و ستام زر پریوار انداز پرواز داشتند و هم چنین سایر لوازم این مقام از انواع زیب و زینت تمام که بحلیه حسن توزک و ترتیب مزید آرایش و پیرایش یافته بودند بشگفت در مانده خورد و بزرگ از مهابت و شکوه و دبدبه و شان کوبه اقبال دم در گلو کشیده نفس در کام در دیدند - بالجمله شاهزاده بافواج قاهره بآئینی که در سواری مقرر بود بجلگلی پیش طاق که پیش دروازه شتر خوار حصار و بلخ واقعست نزول نموده رستم خان و قاسم خان میر آتش و مردم توپخانه را تعیین نمودند که داخل قلعه شده بضبط مداخل و مخارج پرداخته آوازه کوس دولت را بلند می گرای سازند - و اسحق بیگ را نذر نذر محمد خان فرستاده پیغام دادند که چون خاطر نیازمند بغایت آرزومند دریافت مواصلت ایشانست هرگاه خواسته باشد که از شهر بر آیند از روی مهربانی اطلاع دهند تا شرایط استقبال بتقدیم رسانیده گواهی ملاقات در یابد - و بعد از آن اگر خواهند تا منزلی که بجهت نزول ایشان مقرر شده باشد همراه رفته صحبت بدارد - و باز روز دیگر ایشانرا بمنزل خود برده بسرانجام ضیافت پردازد و اگر همان روز بی تکلفانه بمنزل ما تشریف آرند روز دیگر ما را مهمان خود سازند - در وقتیکه اسحق بیگ این پیغام رسانید نذر محمد خان بغایت متغیر شده از غایت گرفتگی طبیعت بطعامی که در مجلس چیده بودند میل نفرموده حضار مجلس را بخوردن طعام مشغول داشت - بعضی از دانایان از گفتگوی او معلوم نمودند که بفایر کبر سن متوقع آن بود که شاهزاده یکسر بمنزل او رفته مهمان می شدند - چون روزگار دولت او بسر آمده و ایام سلطنتش بر پایان مدت بقا مشرف شده بود الحزم رفتن خود ببلخ مراد بجهت ضیافت شاهزاده شهرت داده پیشتر خیمه

بدانجا روانه ساخت و مرصع کمری که لعل چند گرانها در آن نصب نموده بود بر میان بسته بالای آن زره و بر روی زره جامه پوشیده و اشرفی و طلا و لعل و غیره نیز هر قدر توانست گرفت همراه برداشته با دو پسر سبکان قلی و قتلغ و چندی از اوزبکان و غلامان را همراه گرفته بوقت ظهر بیست و هشتم ماه مذکور راه فرار سر کرد - ازین جهت که حصار بلخ بسیار وسیع است و پنج و نیم کروزه دور آن و مداخل و مخارج آنرا فرساده چنانچه باید ضبط نکرده بودند و سوارچی خان از دیگران امتیاز نداشت از دولتخواهان درون و بیرون کسی مطلع برین اراده نگشت تا آنکه بعد از نماز پیشین مقصود علی دانشمندی برین حقیقت واقف شده بامیر الامرا گفت و امیر الامرا بخدمت بادشاهزاده معلوم نمود - از آنجا که بندوبست محاللات بلخ بر قرار واقع میسر نیامد و درون و بیرون از اوزبکان آشفته مغز پریشان اندیش پر بود رفتن خود مناسب ندیده بهادر خان و اصالت خان را با گروهی بتعاقب او مامور فرمودند - و سرداران مذکور بعد از یک پهر از رفتن نذر محمد خان با جمعی از صفدران در همان ساعت با شتاب تمام مرحله پیما گشته چریده رو بمقصد نهادند - و بنابر شدت حرارت هوا آخر هر روز سوار شده تا یک پهر اول بی توقف و احوال قطع راه میکردند - سوم روز از زبان یکی از غلامان خاصه او که در راه اسیر گشته بود ظاهر گردید که نذر محمد خان در جمعیت اوزبکان که بعد از استماع خبر ورود لشکر ظفر آموذ از نواحی بلخ گریخته با احشام آلچین و قطغان و غیر اینان که در شبرغان فراهم آمده اند داخل گشته خواهش نبود دارد و آن انداز سیاه چیتکتوو میمته را نیز طلبیده - بهادر خان و اصالت خان بمقتضای صلاح وقت یک پهر روز مانده سوار شده تا دو نیم پهر روز آینده بمحضت تمام بعد از قطع مسافت منازل بی آب ریگ بوم و راههای دشوار گذار شش کوهی شادمان

در موضع غوطی نزل نموده متصد اخبار و آماده و مستعد پیکار نشستند. و هنگام سحر بعزم رزم باتفاق چهار هزار سوارى که از جمله ده هزار سوار همراه رسیده بود سادات را هراول و راجپوتان را جانب یسار و افغانان را در یمین خود قرار داده راهی گشتند. از آنجا که کار گزاریهایی بخت موافق و یاورى اقبال مساعد است از صدمه باد حمله شیران شرزه تزلزل در ارکان ثبات اوزبک و المان افتاده از بیم اسیر شدن عیال و بغارت رفتن اموال با اهل و عیال روانه اندخود گشتند. نذر محمد خان از شنیدن خبر ماندگى دواب لشکر و قلت مردم از فوط بیخبرى و نادانى فتح و ظفر را از فروغ هجوم جنود و تابع وفور توابع دانسته و کثرت و قلت اعوان و انصار را علت اقبال و ادبار انگاشته با جمعى از اوزبکان که برفاقت او آماده پیکار شده بودند از شیرخان چهار کوه پیش آمده سه فوج ترتیب داد و خود کار فرمای سپاه شد. نخست سبغان قلی و قتلن محمد را بفری فوج چپ و راست بهادر خان باز داشت و خود با جمعى از اوزبکان رو بمواجهه خان مذکور آورده همت پست نهت بر جلب دولت و سعادت روزی فاشده گماشت. در آغاز گرمی هنگام جنگ از نزدیک و دور بنفس درازى تفنگ گرمی بهم رسانیده همین که گرم خونی تیغ سرد دم در رسید پلنگان شیر افکن دندان و چنگال بظوفرونی مخالفان تیز کرده صفوف اعدا را از یکدیگر شگافتند. آنگاه همگی افواج اهل وفا و وفای بیکیبارگی بارگیا را انگيخته در هر گوشه سرد و مرکب پشته پشته خسته و کشته بر روی یکدیگر انداختند و بمعاذت یکدیگر و مساعدت همت کارگر با مخالفان بشدت در آویخته عاقبت بنیروی تائید آسمانی کامیاب نصرت و فیروزی گشتند و بحملهای سرد افکن دمار از روزگار آن کم فرستان برآورده جمعى کثیر از مردم غنیم را از پا در

آوردند - نذر محمد خان از دیدن این حال بی اختیار رو برتافته با فرلوان
پشیمانی و پریشانی بجانب اندخود شتافت - و جمعی از اوزبکان سبکان
قلی را بدست آورده بجانب چار جو و بخارا راه فرار سر کردند - بهادر خان
و اصالت خان شاد کام و مقضي المرام بمراسم تعاقب تا شبدرغان پرداخته
چون از نذر محمد خان نشان نیافتند تا رسیدن خبر مشخص همانجا توقف
ورزیدند - اوزبک و المان که باتفاق یکدیگر شعله افروز آتش عصیان شده
اموال که از رعایا بترکناز فراهم آورده بودند پیش انداخته با
اهل و عیال بهر طرف گریختند و از غایت تذبذب احوال بدشواری
تمام اهل و عیال را گریزانیده مال و اموال بتصرف اولیای دولت
دادند - و بتوجه والی بادشاه عالم پناه که همواره برفاهیت خلائق مصروف
است ذکور و اناث رعایای بلخ و بدخشان و هزار جات که درین مدت اسیر
ستم و جور طایفه ضالّه شده بودند از حبس مؤبد رهائی یافته رو بجا و مکان
خود آوردند - اگرچه اوزبک و المان غارت زده لشکر ظفر اثر شدند اما اگر بهادر
خان قذاعت بفتح ندموده پوی نذر محمد خان بتعاقب میرفت بیشک
او با پسران گرفتار صفدران لشکر ظفر اثر می شد - چنانچه بعد از دوسه روز
زبانی طاهر بکاول و خواجه کمال اویاب اندخود که آمده خان مذکور
را دیدند این معنی بوضوح پیوست *

اکنون حقیقت اندوخته و اموال خان مذکور بزبان قلم می آید
چون شاهزاده و امیر الامرا بسبب تعیین نمودن لشکر بتعاقب نذر محمد
خان فرصت اموال او نیافتند و رستم خان و محمد قاسم میر آتش از
ملاحظه آنکه مبادا از سبب آخر شدن روز اسباب از قرار واقع مضطرب
نیامده موجب باز خواست گردد متوجه فساد لشکر بتاراج اوزبکان و سکنه
شهر دادند - و تنه دوازده تک رویه از موضع آلت و نذر آلت و چیز این

و دو هزار و پانصد اسپ و مادیان و سه صد شتر نر و ماده خلیل الله خان با ملتفت خان و شیخ موسی گیلانی و قاضی نظاما و محمد مقیم رفته بضبط در آوردند - و ازین جهت که خان مذکور مدخرات خود در صندوقها نهاده تفصیل آنرا بخط خود بر کاغذی نوشته در آنجا میگذاشت و مقالید همه وقت با خود میداشت از قرار واقع معلوم نشد لیکن آنچه از زبانی تصویرداران و متصدیان مهمات او از قرار تخمین بظهور پیوست اینست که همگی فراهم آورده او از نقد و جنس هفتاد یک روییه بود که هیچ یک از اسلافش را میسر نگشته - از آنجمله درازده یک روییه و کثری بسروکار اقدس آمد و قریب پانزده یک روییه در بخارا هنگام فرار او از قرشی قلیلی عبد العزیز خان و بیشتری المان و اوزبک بغارت بردند - تتمه چهل و سه یک روییه وقت اضطراب قدری در علوفه سپاه خود صرف نموده باقی در حضور او اوزبک و قاماق و المان پیش از ورود عساکر منصوبه بده پانزده روز بتاراج بردند *

منحصول جمیع ولایات بلخ و بدخشان و اعمال آن سر تا سر مبارزاه النهار و ترکستان که در تصرف این دو برادر بود از روی نقل دفاتر ایشان بهمه جهت خصوص مال و جوهرات و سایر جهات و نقدی و غله و جمیع خراج از مقامات و زکوة قریب یک کور و بیست یک خانیه است از آنجمله شصت و چهار یک خانیه که شانزده یک روییه می شود مداخل امام قلی خان و پنجگاه و شش یک خانیه که چهارده یک روییه بحساب در می آید تعلق به نذر محمد خان داشت - هفتم قسمت هرچند باعتبار وسعت ملک و حاصل حصه امام قلی خان زیاده بود اما از بی پروایی و غفلت او آنچه بود هم نماند - و از پرداخت نذر محمد خان و یسعی او در تکثیر زراعت و تعمیر عمارت حصه اش افزون گردیده - بعد از تاخت

و باخت اوزبکان و در آمدن بتصرف اولیای دولت قاهره در سال اول نصف و در دریمین ربع رسید - الحمد لله و الممت که مبلغ در آمد هر دو خان برابر بحاصل جاگیر خان دوران بهادر ست بلکه جمعی کثیر از امرای عظام درین دولت کده ابد انجام برابر هر کدام ازین دو خان عالیشان بل بیشتر در آمد جاگیر دارند - چنانچه از جاگیر آصف صفات سپه سالار هر ساله پنجاه لک روپیه حاصل بود که از مداخل آنها بعنوان سه برابر بلکه زیاده از آنست - چون این مبلغ بجمع اقلیم اکبر هندوستان که هشت صد کور دلم و بیست کور روپیه حاصل آنست قدر محسوس ندارد لهذا نسبت دادن بیوجه و بیکساب است - امید که مواد تزیید جلا و جلال این دولتکده بیروال لمحک به لمحک در ازدیاد و سرشته بقای خلافت ابد مقرون باطفا و اوتاد خیام اقبال روز افزون تا انتهای مد مدت عمر روزگار پیوسته بامتداد وادسته باد *

آغاز سال فوخته فال بیستم جلوس مبارک و کیفیت فتح بلخ و بدخشان

خدا را شکر و سپاس که شوال جمادی الثانی سنه هزار و پنجاه و شش سال بیستم جلوس مبارک که مانند سرپای روزگار این دولت ابد پایان مجمع سعادت ابدی و منبع برکت سرمدیست بخیر و خوبی شروع شده جهان را مژده مسرت داد - و فتوحات تازه و فیوضات بی اندازه بر سبیل تواتر و توالی از عالم بالا ورود نموده چون دولت پایدار آن بیدار بخت خود قرین سعادت بر در آمد - چنانچه بسلسله جذباتی اقبال حضرت صاحبقران ثانی درینولا فتح و نصرت آسمانی از قهر اعدا و کشایش قلاع بدخشان و بلخ بکمال آسانی نصیب اولیای دولت گردید - هشتم جمادی

الثانی از عرایض شاهزاده و امیر الامرا و بهادر خان و اصالت خان بمسامع
جاء و جلال رسید که چون بتاریخ بیست و هشتم جمادی الاول بلغ بتصرف
اولیای دولت در آمده نذر محمد خان آواره دشت ادبار گردید بهرام
و عبد الرحمن پسران نذر محمد خان را با رستم ولد خسرو سلطان که هر سه
بغایر عدم اطلاع از همراهی خان باز مانده در ارک نزد عیال او بودند حواله
لهراسپ خان نموده مردم معتمدی بمحافظت ازواج و بذات و جوارح
او مقرر ساختند - و سوم ماه مذکور چون ماهیچہ ریات فتح و فیروزی مانند
اختر نیک پرتو نیک اختری و بهروزی بر سر بلخ گسترده آن محیط یم
و برکت مرکز اعلام نصرت و نقطه منطقه دولت و اقبال و مدار پرکار جاء
و جلال گردید در ساعتی که سعود آسمانی سعادت دو جهانی از آن اکتساب
می نمود در مسجد بنا نموده نذر محمد خان خارج دروازه خانه خان
مذکور همگی اشراف و اهالی و موالی آن مملکت مانند طیب خواجه
و سنگی خواجه و محمد صادق ده بیدی و خواجه عبد الغفار و خواجه
عبد الولی را حاضر ساخته خطیب فصیح زبان بعد بیان مراتب حمد جنان
آهی و نعت حضرت رسالت پناهی صلی الله علیه و سلم بذکر اسم سامی
و القاب گرامی بادشاه دین پرور مدارج منبر بلند پایه گردانیده در همان
ساعت چهار از از سگه مبارک صفائی نور و ضیا پذیرفته رشک فرمای مهر
انور شد و لختی از آن نقود برکت آمود فیض نظر انور دریافت - خدیو
خدا شناس و خداوند حق اساس که برخلاف سلاطین دیگر مواد غفلت
و غرور را اصلا در نظر دور بین جا نداده از قهر آنحضرت پر حذر و از خویش
سر حساب اذ و پیوسته در باطن با خدای خود در مقام نیاز بوده شمه وقت
توجه آن قبله روی و دل مردم خدا آگاه بجانب آن والا جذاب است بمجره
آگهی شکر و سپاس بقیاس و مقتضای بی منتهای واهب بی منت

و جواد بی ظنّت بجا آورده از روی شگون برسم معهود امر بنوازش نقاره شادیانه فرمودند - ارکان دولت و اعیان حضرت مراسم تهنیت بجا آورده تسلیمات مبارکباد ادا نمودند - نوپتیان دولت از نوازش کوس دولت و کامرانی و نواختن گورگه شادمانی بانواع دبدبه و رفعت خم روئین و طاس سیمین سپهر برین را پر طنین ساختند - و رامشگران و سرود سرایان نیز آهنگ ساز عیش و نوای عشرت بروفق مقتضای وقت و حق مقام راست نموده بنغمه هوش ربای فلک فرتوت را برقص در آوردند -

لله الحمد و المنة سرمایه انبساط جاردانی و ماده نیل آمال و امانی دو جهانی آماده گردید - و از بسط بساط طرب و نشاط عقد قبض خواطر خورد و بزرگ و گره چین چین خواص و عوام کشاده گشت - و بامر معلی گرامی جشن این فتح نامی تا هشت روز آرایش داشت و هریک از اعیان دولت و ارکان سلطنت بتخصیص بهادر خان و اصالت خان و همراهان آنها که در تعاقب نذر محمد خان تردنات نمایان بظهور آورده بودند بانعام خلاج فخره و اضافه نمایان سرافراز شدند و این جشن دلفروز تا هشت روز زینت افزای روزگار بوده هیچ گسسته امید را مقصدی نماند که بحصول نه پیوست - شعرای بلاغت دثار شعرای قصاید غرا متضمن ادای تهنیت و تاریخ معروضداشته مورد تحسین و آفرین گشتند - از جمله نصیرای شیرازی باین تاریخ بطریق تعمیه بر خورده از انواع غذایت بر خورداری یافت *

شکر لله کز عنایات خداوند جهان

کرد فتح ملک توران سرور مالک رقاب

بادشاه غازی عادل شهنشاه جهان

آنکه کرد اورا جهان از جمله شاهان انتخاب

گشت در تسخیر عالم ثانی صاحبقران
 ایزد او را کرد در کشور ستانی کامیاب
 در دلش عزم جهانگیری شبنم گر بگزید
 گیرد اقبالش جهانرا صبح پیش از آفتاب
 سال این تاریخ جست از عقل دانشور نصیر
 گفت با طبعش ز راه تعمیه کاری نکته یاب
 والی توران برآر از ملک توران وانگهی
 ثانی صاحبقران بنشان بجایش کن حساب

اکثرون خامه حقایق نگار بتفصیل انواع عوطف که نسبت بامرای عظام
 خاصه بهادر خان و غیره همراهان در آنروز بهجت افروز بظهور آمده می
 پردازد - بهر یک شاهزاده و امیر الامرا خلعت خاصه با نادر طلاء دوزی
 و بمحمد بدیع پسر خسرو سلطان که بوسیله پدر شرف اندوز ملازمت گشته
 بود خلعت خاصه و جیغه مروض و خنجر مروض و اسب با زین مطلا
 مہرمت نمودند - مدار المہامی سعد اللہ خان باضافه هزار سوار بمنصب
 شش ہزاری چہار ہزار سوار و جامع فضایل صوری و معنوی ملا علاء الملک
 تونی میرسلطان کہ در صفاعت تدبیر صاحب خبرت و مهارت کلی بوده
 در دقایق این فن توفیق درجہ علیا و ید طولی داشته چندنی قبل از
 تسخیر بدخشان و بلخ از قواعد نجومی استخراج این فتوحات نمایان نموده
 بعرض مقدس رسانیده بود باضافه پانصدی ذات بمنصب دو ہزاری دویست
 سوار و بہادر خان بخلعت و منصب پنجہزاری پنجہزار سوار دو اسب و سہ
 اسبہ و انعام دو لک روپیہ نقد و اصالت خان بخلعت خاصه و منصب
 چہار ہزاری سہ ہزار سوار و مہیش داس راتہور بخلعت و منصب ہزار
 و پانصدی ہزار و دویست سوار و ہر یک از روپ سنگہ و رام سنگہ راتہور

و راو روپسنگه چندراوت و حیات ترین بخلعت و منصب هزار و پانصدی
 هزار سوار و علول ترین بخلعت و منصب هزاری شش صد سوار و عجب
 سنگه و چتر بهوج و چندر بهان و سنگرام و نیکنام و سید چارن و بلو چوهان
 و غیره بندها که تفصیل آن طولی دارد از اصل و اضافه سربلند گشته بکام
 دل رسیدند - قبّاد میر آخور که بعد از کشایش غوری همراه ابراهیم حسین
 ترکمان بدرگاهه خلایق پناه آمده بود با دو پسر سعادت زمین بوس حاصل
 نموده بعنایت خلعت و خنجر مرصع و منصب هزاری پانصد سوار
 و مرحمت اسپ و افعام بیست هزار روپیه رایت افتخار برافراخت -
 سعید خان بهادر ظفر جنگ که بحکم معلی از قندهار روانه شده بود دولت
 ملازمت دریافته هزار مهر نذر و هژده اسپ پیشکش گذرانید - راجه راج
 روپا بعنایت خلعت و جمدهر مرصع و گوشواره مروارید و منصب دو
 هزاری هزار و پانصد سوار و منصور حاجی که قلعه ترمذ را بسعادت خان
 سپرده به بلخ آمده بود بخدومت صدارت بلخ که در عهد نذر محمد خان نیز
 داشت و منصب دو هزاری هزار سوار و محمد حسین پسرش بمنصب
 پانصدی دویست سوار غائبانه سراقراز گردیدند *

التجاء کردن بادشاهزاده محمد مراد بخش از

روی نادانی در باب طلب خود بدرگاه

جهان پناه و نتیجه که برآن

مترتب شد

در نظر حقایق نگر ارباب بصیرت که از کمال الجواهر الیام نور پدید
 است اثر نیک اختیری و علامت استحقاق خلافت از جبهه هر ده تالیان

باشد مانند فروغ آفتاب جهانتاب نمایان و هویدا است چه هر نظر یافته عنایت
 الهی که مشیت ازلای ببادشاهی او تعلق پذیرفته باشد در جمیع امور ظاهر
 از آن مظهر اتم کمالات بشری در خور همان رتبه والای سلطنت فنون تدبیر
 و تفکر بظهور می آید - و هر که خداوند این بخت مادرزاد و صاحب این
 دولت ازل آوردن خدا داد نباشد آثار بی رشدی و امارات نادانی از سیمای
 او چهره نما بوده همه آن کذب که بآداب جهانگیری و جهانبانی و مراسم
 کشورگیری و گیتی ستانی تناقض و منافات تمام داشته باشد - غرض از
 تسوید این معانی حکمت مبانی بیان کیفیت احوال شاهزاده محمد
 مراد بخش است که بتصور ناقص و فکری دور از راه پس از فتح ملک
 موروثی که بمحض عنایات ربانی و تأیید آسمانی بکمال آسانی رو داده
 حکومت چنین مملکتی که از مبدای بنیاد طلسم آباد دنیا تا اکنون که پرتو
 تسخیر اولیای دولت روز افزون بر آن تافته هیچ بادشاه زبردستی از فرمانروان
 هندی دست تصرف صاحب آن دیر را بر نتافته و به هیچ وجه دست استیلا
 بر آن نیافته بلکه فوز این آرزو بخواب و خیال هم سلاطین هندی را نهموده
 به هیچ و پوچ از دست داده نگوئیم را مبدل به بدنامی ساخت
 و بخت رو آورده و دولت بر در آمده را رو نهموده همین آمدن خود را
 بدستاب فیروز میجری داشته برانهمونی جمعی از ملازمان نا دولتخواه
 بعد از در آمدن بلخ نخست التماسی که داخل عرضداشت کرد این بود
 که یکی از بندگان معتمد بجهت نظم مهمات بلخ و محافظت این ولایت
 تعیین شود تا ملک را بام سپرده خود عازم دریافت سعادت حضور شود - این
 التماس بر طبع مقدس بغایت گران آمده در جواب بخط خاص فرمان والا
 شان شرف صدور یافت مضمونش آنکه درین وقت که بعنایت الهی
 چنین مملکتی که فتح آن مفتاح تسخیر تورانست اضافه ممالک محروسه

شده الوس چغتای از سالهای دراز مترصد این نعمت غیر مترقبه بودند از چهار طرف بغوشوقتیی فرمانروائی صاحب قدیم و ولی نعمت دیرینه سال بجهت دریافت ملازمت او رو به بلخ آورده اند و هنوز ساحت بلخ و بدخشان از خس و خاشاک وجود ناپاک اوزبک و المان رفت و روب واقعی نیافته خواهش این معنی بغایت ناپسندیده و بدنام و بسیار نامناسب و بیجا بود - هرگاه مکرر بر زبان فیض بیان رفته باشد که بعد از فتح ملک توران را بار عطا نموده هر قدر خزانه و لشکر که می خواهد در فرستادن و تعیین نمودن آن هرگونه توجهی که می باید مبدول خواهیم داشت باز از عدم بصارت ظاهری و باطنی از بیزش عواقب امور بغایت دور بوده این نوع التماس و آرزو نمودن چه معنی دارد - اگر در خود تاب و تحمل و طاقت بی توجهی و بی عنایتی ما در می یابد بار دیگر باظهار این مطالب بپردازد و الا پیرامون این التماس نگشته روا دار بهرمنی کار صورت یافته نشود و بودن خود بدلیج قرار داده مردم جا بجا تعیین نماید - و بتاتاق امیر الاسرا در نظم و نسق معاملات آن دیار تنذیب و تادیب شورش انگیزان فتنه گر کوشیده طریقه عدل و احسان با خلائق سرعی و منظور دارد - باوجود گزارش چنین مقدمات چون شاهزاده از رزق خیرت و نصیب بصیرت بهره نداشت از خواب غفلت بر نیامده دیگر باره عرضداشت نمود که تا یک مرتبه از ملازمت الزم البرکت استسعاد نیافته حقیقت معامله را خاطر نشان و دلنشین نسازد به هیچ وجه بودن خود به بلخ قرار نخواهد داد - و فی الحال از فوط عدم تمیز بهادر خان و امالت خان را که بعد از شکست نذر محمّد خان از شهرخان باند خود راهی گشته بودند و یک دو ماله توقف آنها در آن ملک ضرر بود بی آنکه خاطر از ربط و ضبط احشام آنجا فراهم آورده است حکام قلاع دهقان با خلیل الله خان در

از بلخ بکمک سپاه ظفر دستگاه تعیین شده بود واپس طلبیده خواست که بلخ را بآنها سپرده خود متوجه کابل گردد - ازین اراده ناصواب شاهزاده برخی از ناقص اندیشگان کوتاه دید از امرا و منصبدار بمقتضای محبت عزیزی موطن و نفرت از آمیزش مردم آندیار و ناموافقت آب و هوای آن ملک نیز اراده مراجعت نمودند - و این معنی موجب شکسته دلی رعایا و پریشانی احوال سپاه و الوستانی که از هرجانب رو به بلخ نهاده بودند گشت - و اکثری از قصور فطرت و فرط عدم تمیز دست تطاول بمال مردم دراز نمودند و بندوبست از میان برخاست - رای عواب آرای حضرت شاهنشاه حکیم منش حقایق آگاه بمقتضای وقت اقتضای آن نموده که یکی از بندهای معتبر مزاجدان بجهت بندوبست آن تعیین نمایند که کل عساکر را از دقایق بیم و امید بدرجه اعلی باشد و همگنانرا از متابعت صلاح دید و عمل مقتضای تدبیر او گزینی نبوده گریز نباشد - لاجرم مدار الهامی سعد الله خان را که در فنون دانش و بیزش ثانی ندارد نامزد فرمودند و منظور نمودند که اگر شاهزاده از اراده ناصواب نادم نگشته البته باین طرف آمده باشد او را ندیده حکومت بلخ و تنذیه و تادیب مفسدان بعد از بهادر خان که سردار جمعیت دار است و بالذات در شجاعت و شهادت کوتاهی ندارد و کار خزانه و سپاه و داد و ستد و حراست رعایا و پرداخت احوال سگان آنجا باصالت خان که بحسن سلوک و اصابت تدبیر موصوفست مقرر نموده ناکید کند که بموافقت و موافقت یکدیگر کارها را صورت میداده باشند - و بحکم قضیه زمین بر زمین عمل نموده بجهت انصوام هرکاری سرداری را بهر سرزمین با سپاه در خور آن تعیین نمایند - از جمله نجابت خان واد شاهرخ میرزا که آباء اجداد او بیم نیکو خدمتی این دستگاه بحکومت بدخشان مقرر بودند اگر بددقیق بخت

راهنمایی و همراهی همت کار فرما صوبه داری آنجا قبول داشته باشد باز
 و اگر از بی رشدی و پست فطرتی در رفتن جلی آبا و اجداد استادگی
 کند قلیچ خان را با جمعیت آراسته به بدخشان با توابع و رستم خان را
 با لشکری شایسته بحفظ اندخود و مضافات آن معین گرداند - و تحقیق
 جمیع حاصل آنولایت نموده هر جا مناسب داند تخفیف و هر جا ببرزگران
 و فالین سازان از عبور لشکر یا بی اعتدالی احاد الناس نقصانی رسیده نقد
 از خزانه بدهد و بمنصبداران نقدی سه ماهه و بجایگیداران باندازه جمعیت
 هر قدر که مناسب داند بطریق مساعدت تنخواه نماید - و برخی از بندگان
 جاگیر پژه را بر طبق دستور حضور اقدس از امکان مفتوحه تیول تنخواه
 نماید - و برای مرمت حصار بلخ از بیلدار و دیگر عمه هر چه در کار باشد
 نوکر و اجوره دار از روی تاکید بکار دارد - و فرزندان و وابستگان درونی
 و بیرونی نذر محمد خان را همراه راجه بیتهداس و خلیل الله خان
 و لهراسپ خان و مهیشداس : اتهور روانه درگاه شاه عالم پناه گرداند - و از
 نوکران خان و خواجها و علما و مشاهیر بلخ هر که رجوع آورد مثل طاهر
 بکاول از روی کمال ارادت و خواهان بندگی درگاه باشد دلاسا نموده روانه
 حضور سازد - و هر چه از اسباب و اسیران خان مذکور الذوق مبارک بوده بحضور
 پر نور بفرستد - و بجهت کان لعل امینی متدین تعیین نموده ضبط جانوران
 شکاری بعهده میرزا نوذر مقرر کند - و از بندهای درگاه هر که خواهش
 آمدن درگاه یا در قبول خدمت استادگی کند او را بتغییر منصب
 و جاگیر متنبه سازد - و چون مدار بیع و شرای آن دیار بر خانی بود
 و اکثرون از روی رویه در سودا و معامله مردم آن دیار تصدیق می کشند
 باید که خانی را که بمس آغشته فرمانروایان آنجا سکندیده اند بمس
 گذاخته برابر ریح رویه بسکه سامی مسکوک و باسم شاهی مسموم ساخته

رواج دهد - و حکم اقدس صادر شد که بعد از رسیدن علامی به بلخ امیر الامرا
 بقدر شتافته تنبیه و تادیب گروه المان که از آب جیحون گذشته در
 حدود بدخشان سر بشورش برداشته اند از قرار واقع نموده بعد از رسیدن
 مرصه دار بدخشان بکابل بیاید - القصه خدیو دین و دولت همگی مراتب
 مذکوره را بمدار المهای ارشاد نموده بغایت خلعت و جمدهر مرصع
 با پهلوتاره و شمشیر خاصه و دو اسب با زین طلا و مطلق سرافراز ساخته
 شب پنجشنبه بیست و ششم جمادی الثانی با جمعی از بندگان رخصت
 نموده بهادر خان را بار سال شمشیر مرصع مصحوب سعد الله خان عز و افتخار
 بخشیدند و بعلامی حکم شد که از راه خنجان که بغایت دشوار گزار اما
 از راههای دیگر نزدیکتر است روانه گردد - و بسید فیروز حکم شد که بیست
 و پنج لک روپیه خزانه برای مواجب سپاه نصرت دستگاه و مصالح دیگر از
 راه پنجشیر به بلخ رسانیده بر گردد - سعد الله خان از راه خنجان در عرض
 یازده روز شب دوشنبه هشتم رجب به بلخ رسید و هرچند بشاهزاد برای
 فسق عزیمت که موجب رضامندی پادشاه صورت و معنی بود از زمان
 اشرف کلمات موعظت انگیز پیام نمود از بیداشتی قبول نکرده قدم در راه
 فافرمایی نهاد - اجرم بددها را از رفتن خانه شاهزاده منع نموده بهادر خان
 و اصالت خان را تسلیم مرصه داری بلخ فرمود - و چون نجابت خان دامهاد
 حکومت بدخشان شد قایم خان را با نظر بهادر و نور الحسن بخشی
 احدیان با دو هزار احدی و چندی دیگر که جمیعت شان پنج هزار سوار
 بود بدخشان و رستم خان را با راجد بهار سنگه و راجه بیني سنگه و چند
 من بدبيله و محمد قاسم میر آتش با دو هزار سوار برقداز و پنج هزار سوار
 دیگر باند خود روانه گردانید - و شاه بیگ خان را بغوری و شاد خان را
 بمیمنه و حیات خان ترمین بخان آباد و خنجر خان بروستاق و جبار قلی

کهر را بشهرغان و خوشحال بیگ کاشغری را بسان چاریک تعیین نموده محافظت آنچه بشادمان پگهلی وال و خلم بعبد العزیز خان ولد صفدر خان و دره کز به بهار نوحانی و بابا شاهو بمحمد شاه قدیمی و مومن آباد بشیخ فتح الله و ایبک بافلاطون و رباط زیرکان به پسران همت خان و آستانه علومیه بنظام میواتی و نازین بشاه محمد گرز دار و خندجان بمیک بیگ و در شاخ به عبد الغفور و فتح آباد بفرخ حسین خراسانی و کلذ و کرکان بزرگرسن کچهواه و قرشک بمحمد زمان و اندراب بقاسم بیگ و کولاب بجلال الدین محمود مقرر گردانید - و همگی خدمات را در عرض بیست و دو روز سرانجام داده مراجعت بدرگاه عالم پناه نمود - و میر قویش و میر عبد الله و میر حسین و میر کلان اعیان کولاب خطبه باسم سامی بادشاه فلک دستگاه خوانده المان را که در آن نواحی بودند یک قلم رانده همراه جلال الدین محمود دروازی با پنج شش هزار کدخدایان معتبر به بلخ رفته سعد الله خان را دیدند - خان مذکور همه را بنوازشهای بدشاهانه و عنایت مناسب سرافراز ساخته بوطن گردانید *

درینولا که رستم خان روانه اندخود گردید کس خسرو بیگ ترکمان قوش بیگی نذر محمد خان رسیده از جانب او ظواهر ساخت که جمعی از المان اویماقات این حدود را تاخته مال و مویشی را بغارت برده اراده دارند که برپورت بنده ریخته آنچه از دست بر آید تقصیر نکنند امیدوارست که به لوازم کومک پرداخته از اشرار فجّار رستگاری بخشند و درین ضمن خود نیز آمده رستم خان را دید - درین اثناء ظاهر شد که المان رشت سرشت اساری و اموال بسیار در پناه رباطی که درین حوالی است فراهم آورده و خود بالای پشته برآمده ایستاده اند همین که سیاه ظفر دستگاه نمایان شد رفته رفته پیش آمده باتفاق بر صف رستم خان جلو انداختند - این شایع

دل از تاخت آن روباه صفتان کم فرصت که در لباس گاو تازی اسپ انداخته بودند از جا نرفته و چون کوه ثبات قدم ورزیده حمله ایشان را بکاهی برنداشت - و با اعتماد و تائید آلهی و همراهی اقبال بادشاهی نیروی تازه و مدد نصرت بی اندازه یافته بضرب تیر و تفنگ در یک نفس جمعی کثیر را بر خاک هلاک افداخت و تئمه را آواره وادی فرار گردانید - و آنچه از اسپ و شتر و گرسفند و جز آن بغارت برده بودند بدست آورده بر غارت زدگان بموجب شفاخت هر کس قسمت نمود - خسرو بیگ در آن روز تلاش رستمانه نموده بیاوری بخت بیدار در سلک بادهای درگاه بمنصب هزاری پانصد سوار سرفرازی یافته با قوم و قبیله خود باند خود رفت *

اکنون قلم وقایع نگار به تحریر واقعات حضور می پردازد - شاهزاده محمد دارا شکوه که در جهانگیر آباد معروف بهرن مناره بواسطه کوفت حرم مستقر خود توقف ورزیده بودند در شانزده روز طبع مسافت چهل روز نموده بحوالی کابل رسیدند - سعید خان بهادر فیروز جنگ و صدر الصدور سید جلال باستقبال شرافت سعادت ملازمت رسانیدند و آن کامکار هزار مهر نذر گذرانیده بخلعت خاصه مفتخر گردیدند - بیست و نهم شاهزاده مراد بخشش را پسری بر جود آمده بمحمد یار موسوم گشت *

فرستادن میر عبد العزیز با نامه عاطفت

مضمون نزد نذر محمد خان

بصوب ایران

اگرچه مکارم و مآثر پادشاه دانشور که تقدیر مقادیر آن باندازه وهم و حد مقیاس قیاس نیست و تن بشروح و بیان نمی دهد اما شمه از غنایتهای

که درین ایام در حق نذر محمد خان که باعانت نا مساعدی بخت رو از قبله مراد بر تافته متوجه ایران شده بود بقلم می آید - باوجود آنکه در اوایل جلوس از تیره رائی و تباة اندیشی مصدر حرکات شنیعه شده کمال نا حفاظی و بی آزمی از سر زده بود درین وقت بمقتضای عطفوت و رافت جبلی و ترحم و شفقت ذاتی یکسر همه را پایمال هجوم افواج بخشایش ساخته خواستند که از مراتب عطفوت و رافت که نسبت باو در خاطر فیض مظاهر داشتند آگاه سازند - لاجرم میر عزیز ملازم شاهزاده محمد دارا شکوه را که سابقاً نیز از جانب آن بیدار بخت بجهت ادای نامه و پیغام دوستی نزد خان مذکور رفته بود با نعام خلعت و چهار هزار روپیة نقد بر نواخته با نامه عاطفت مشحون که حسب الحکم سعد الله خان بقلم آورده و نقل آن درین کتاب نوشته می شود با مکتوب بادشاهزاده بلند اقبال هشتم رجب رخصت فرمودند - میر مذکور بعجلت تمام راهی شده نزدیک بفراة به جان نثار خان یرایغ قضا نفاذ که بشان مذکور ارسال یافته بود رسانید - چون دریافت که نذر محمد خان بصفاهان شتافته است پیش از جان نثار خان از راه تون و طبس روانه شد - و چون وارد صفاهان شد خبر یافت که نذر محمد خان از غلبه سودا در آنجا توقف نذرموده بجانب میمنه برگشته در فکر آن شد که از عقب راهی گشته در هر جا در خورد نامه باو برساند - شاه عباس دارای ایران او را ازین اراده باز داشته پیغام داد که درین وقت شورش دماغ و آشفتگی طبیعت او بحال خود نیست رفتن نزد او بجز خفت نتیجه دیگر نخواهد داد باید که روز عید الضحی همراه جان نثار خان ما را دیده حقیقت را باستان خلافت

(۱) نقل نامه در بادشاه نامه عبد الحمید درج است لیکن درین کتاب نوشته

معروض دارد - میر مذکور مقدمات مذکوره بسمع رضا شنیده حقیقت را بتفصیل عرضداشت نمود - حکم معلی در جواب بشرف صدور پیوست که اگر آن برگشته بخت را سعادت راه نما و دولت کار فرما می بود از وصول این نامه محروم نمی شد الحال در بی رفیق او سودی ندارد باید که با نامه روانه نگاه عالم پناه گردد *

پانزدهم سعید خان بعنایت خلعت و اسب با ساز طبل و حکومت ملتان سرافرازی یافته رخصت آن عوب گردید - و خواص خان بخلعت و جمدهر متاع و صوبه داری قندهار از تغییر سعید خان و باضافه هزاره ذات و هزار سوار بمنصب چهار هزاره چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه و حیات خان بخلعت و داروغگی مردم جلو از تغییر خواص خان و منصب دو هزاره هزار سوار و راجه راجوپ بمنصب دو هزاره دو هزار سوار و شادمان بمنصب هزاره فهد سوار و جبار قلی بمنصب هزاره هشتصد سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافته عز و افتخار جایید حاصل نمودند - و غضنفر ولد الله ویردی خان و محسن ولد حاجی منصور از بلخ آمده سعادت ملازمت حاصل نمودند محسن مذکور بعنایت خلعت و کمر خنجر طلا و شمشیر و اسب با زین نقوه و سعادت خان قلعدار ترمذ بمنصب دو هزار و پانصدی دو هزار سوار و مرحمت نقاره سرافرازی و بلند پایگی یافتند - مبلغ پانزده لک روپیه و هفتاد هزار اشرقی که مجموع بیست و پنج لک روپیه باشد مصحوب عاقل خان روانه بلخ نموده حکم شد که بشاه بیگ خان قلعدار غوری رسانیده برگردد - و به بهادر خان حکم فرمودند که آنرا مصحوب جمعی به بلخ طلبیده بیست و پنج لک روپیه سابق و مبلغ حال که پنجاه لک روپیه میشود در وجه علوفه لشکر و دیگر ضروریات صرف نماید *

بیست و دوم شاهزاده مراد بخش باق سرا رسید حکم معلی صادر شد که او خود را از منصب و جاگیر برطرف و از دریافت سعادت ملازمت محروم دانسته بشهر در نیاید و بعد از تشریف شریف به لاهور از جای که هست به پشاور رفته اقامت گزیند - بیست و پنجم سه اسب با ساز طلا به بهادر خان و اصالت خان و رستم خان مصحوب شیر مرد خواجه مرحمت نموده فرستادند - بیست و هفتم ماه مذکور خلیل الله خان و راجه بیتهداس و لهراسپ خان پسران و متعلقان نذر محمد خان و سه دختر خان مذکور را با دو زن محمد یار که دخترزاده دین محمد خان و پسرزاده پاینده سلطان است و از آن دو زن یکی سابق زن امام قلی خان بود پس از آن بنکاح محمد یار در آمده از بلخ همراه آورده در جلگه مامور فرود آمدند - روز دیگر صدر الصدور سید جلال تا خیابان پذیره شده بهرام و عبد الرحمن را با رستم ولد خسرو ملازمت کیمیا سعادت رسانید - بادشاه فلک دستگاہ بهرام را بمرحمت خلعت خاصه با چاقب زر دوزی و جیفه سرّج و خنجر سرّج ، پهلوانه و منصب پنج هزاری هزار سوار و دو اسب با ساز طلا و دو تقوز پاچه و بیست و پنج هزار روپیه نقد و عبد الرحمن را بعنایت خلعت و جیفه سرّج و اسب با ساز طلا و پنج تقوز پاچه و رستم پسر خسرو را بخلعت و اسب سرافراز ساختند - و عبد الخالق داماد نذر محمد خان را و بالتون پروانچی خسرو نذر محمد خان را با تمام خلعت سرافراز گردنیدند و عبد الرحمن را از غایت عنایت بشاهزاده محمد دارا شکوه سپرده صد روپیه روزانه مقرر فرمودند - تفصیل اسماعیلی عورات و دختران نذر محمد خان که بکابل رسیدند بدین وجه است - سه مذکورده او یکی دختر اوزار بی دوم دختر بالتون پروانچی سیوم مادر خسرو است - سه دخترش یکی شانزده ساله دوم چهار ساله سوم یکساله - اکنون بدو احوال

اولاد نذر محمد خان می پردازد - والدۀ عبد العزیز خان خانه زاد قاضی
تولک است که خواهر نذر محمد خان خریده بود چون جمیله بود نذر
محمد خان میل طبیعت بهم رسانیده از گرفت - بیست سال است که
در گذشته - والدۀ خسرو سلطان از مردم کم پایه بلخ است - والدۀ بهرام
و عبد الرحمن نیز از مردم اعیان نبودند و هر دو در گذشته اند - والدۀ سبکان
قلی نیز ازین نوع است در وقت فتور نذر محمد خان از بلخ گریخته نزد
عبد العزیز خان رفت - و ملایر قتل و سه دختر که از کنیزان قلماق اند
بمضور آمده - و نذر محمد خان روجه عبد العزیز خان را که دختر خواجه
عبد الرحیم جوئیاریست از بطن خواهر باقی محمد خان و ولی محمد
خان با دو دختر عبد العزیز خان که از همین مذکوحه متولد شده اند در
بلخ پیدش خود نگهداشته دستوری بخارا نمی داد سه روز قبل از ورود عسکر
منصور به بلخ پیدش عبد العزیز خان فرستاد - نراب قدسیه القاب بیگم
صاحب همه را فرد خود طلبیده انواع عواطف و اقسام مواحم در حق هر
یک جدا جدا بظهور رسانیده در خور رتبه و حال زیور و اقمشه عطا نموده
فرمودند که چون این نوع حرکات مقتضی گردش افلاک است و تلخ
و شیرین روزگار همه وقت بر مذاق خواص و عوام در کار خاطریه جمیع وجوه
جمع داشته تفرقه را بخود راه ندهید که انشاء الله تعالی درین نزدیکی
به نذر محمد خان هر جا که باشد خواهید رسید - و تا اینجا خواهید
بود بکمال عزت و نهایت رفاهیت وقت بسر برده به هیچ وجه گله مند
نخواهید شد - حضرت خاقان خدا شناس هر دو دختر خان مذکور را
بدستور فرزندان دیگر بارادۀ آنکه هر که شایستگی ازدواج داشته باشد برای
یکی از دارایی سیمای خلافت خطبه نمایند بمضور طلبیده مشمول انواع
عظمت و عاطفت گردانیده از جواهر و مہج آلات مبلغی گرانمند و اقسام

پارچه هر دیار انعام فرموده رخصت دادند که با پسران فخر محمد خان یکجا باشند *

غریب شعبان بگلگشت محال دامن کوه کابل که سرپایش مانند پای تاسر محبوب مرغوب افتاده و هر گل زمیفش چون گوشه ابروی دلکش دلبران خوبی و خاطر فریدی را بر طاق بلند نهاده بفرونی اشجار میوه دار و آبشار فیض آثار از روضه رضوان و نهار ارم یاد میدهد و باعتبار فرهت حدایق و صفای آب آب و تاب سبز گلزار کشمیر بی نظیر را از باد می برد تشریف ارزانی فرموده بعد از سیر و شکار بکابل مراجعت نمودند - فرامین طلب گوهر درج دولت و اقبال شاه شجاع از بدگاله و گرمی اختر اوج عظمت و جلال بادشاهزاده والا قدر محمد اورنگ زیب بهادر از احمد آباد بشرف صدر پیوسته صوبه داری بدگاله باعتقاد خان ناظم بهار و حکومت احمد آباد بشایسته خان صوبه دار مالوه محبت فرمودند - و شاهنواز خان بخدمت صوبه داری مالوه و منصب پنجهرای پنجهرار سوار و فوجداری چونپور از تغیر خان مذکور بمیرزا حسن صفوی و صف شکن پسرش را بمنصب دو هزارای دو هزار سوار از اصل و اضافه سرافراز ساخته مصحوب او نقاره بمیرزای مذکور مرحمت نمودند - غریب شعبان سعد الله خان از بلخ برآمده براه خنجران روانه شده در عرض چهار روز بکابل رسید و سعادت ملازمت اشرف دریانت - چون همگی خدمات را مطابق حکم اقدس بتقدیم رسانیده بود باانعام خلعت و اضافه هزار سوار بمنصب شش هزارای پنجهرار سوار سرافراز گردید *

چون در کابل عمارتی شایسته نزول نبود "جره" باغ اورت را که در ایام بادشاهزادگی بجهت نزول خود ترتیب داده بودند درینوا با باغ مهتاب که متصل آنست بجهت محل و دیوانخانه برگزیده فرموده و ملازمت

عالیه طرح انگذند - و در سال نوزدهم جلوس جمیع عمارات که در حدایق حکم شده بود بصرف پنج لک روپیه صورت تمامیت پذیرفته قابل ورود اشرف گردید - از آنجمله دو لک و پنجاه هزار روپیه بر دولت خانۀ مقدس و دو لک و پنجاه هزار بر عمارات شهر آرا و جهان آرا و چهار باغ و باغات دیگر و روضۀ حضرت فردوس مکانی صرف گشته - چو حصن کابل بفرمان حضرت جنت مکانی بگچ و آهک برآمده ارک خام مانده بود درینولا بفرمان اشرف آن نیز به گچ و آهک برافراخته آمد - و از آنرو که آب نداشت حکم شد که باری جنوب را داخل ارک نموده دیواری بر گردش بکشند *

معاودت موکب ظفر طراز از کابل بدار السلطنت لاهور

چون درین احوال همه کام هواخواهان دولت بی پایان بنانید و دستیارانی کار سازان عالم بالا حسب المرام برآمده فتح بانج و بدخشان بکمال آسانی میسر آمد لاجرم شادکام مظفر و منصور بسمت قرار گاه اورنگ خلافت معاودت فرموده عزیمت سرکردن دیگر مهمات و تهیه اسباب قرار داد خاطر خطیر پیش نهاد همت والا گردانیدند - از منزل اول ذو القدر خان را بمخلعت و منصب دو هزار و پانصد سوار دو اسبه سه اسبه و قلعداری کابل و ضبط بنگش بالا و پائین و اکرام خان را که روزینه دار بود بمنصب سابق دو هزار و دو هزار سوار سواران نموده اولین را بکابل و آخرین را بفتح پور رخصت فرمودند - و مرحمت خان را بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار از اصل و اضافه معزز ساخته سند اضافه که سعد الله خان در بانج تجویز نموده بود مرحمت فرمودند *

فرستادن ارسلان بیگ با فتحنامه بلخ و بدخشان نزد دارای ایران

چون اختر بخت نذر محمد خان از اوج رفعت و عزت بعضیض وبال و نکوست افتاده ولایت آبا و اجدادش خصوص ولایت بلخ که دار الملک آن ضلع است و هرگز قدم بیگانه در آن سرزمین نرسیده بود درینولا پایمال نعال مرکب اقبال شده مال و اموال اندوخته سالهای درازش بتصرف اولیای دولت قاهره در آمد و تنبیه و تادیب المانان بیدین و آیین که از نکوست سفاهت کیشی و نا عاقبت اذیشی زبان زد خدلان سرمد و خسران جاوید اند از قرار واقع دست داده خاطر اشرف از رهگذر جزئیات امور این سمت فراخ کلي یافت سپاس تأییدات ربانی و اظهار عطایای سبحانی بر طبق کریمه اما بنعمت ربک فحادث در ضمن عرض کیفیت محبت و دوستی واجب دانسته برای مسرت طبع دارای ایران شاه عباس حسب الحکم اشرف مفصل مرقوم قلم عطارد رقم وزیر صایب تدبیر سعد الله خان که نقل آن درین اوراق نگارش یافته گشته است مصححوب ارسلان بیگ بلوچ با یک قبضه شمشیر مروج قیمتی ارسال یافت - و چون در اموال نذر محمد خان که درین فتح بتصرف اولیای دولت در آمده تحقیق که شایسته ارسال سلاطین باشد نبود یک قبضه خنجر مروج که سابق بار ارسال یافته بود انتخاب نموده ضمیمه شمشیر گردانیدند - و ارسلان بیگ مذکور با تمام خلعت و جمدهر و شمشیر با ساز طلا و اغانه منصب سر بلند گشته بهم شعبان رخصت رسانیدن نامه و شمشیر یافت *

۱ نقل نامه درین کتاب درج نیست لیکن در بلادنامه عهد الحمید (جلد دوم - صفحه ۵۹۶ طبع انشیاکک موسسائی بیگال) نگارش پذیرفته *

یازدهم از بگرامی کوچ فرموده هفدهم بچهار باغ که براه راست سی و چهار کوره جویبی است تشریف آورده در موضع نیمه که مکانی است دلکش حکم فرمودند که باغی و نشیمنی طرح انداخته نهری بعرض چهار ذراع از میانش گذرانند - بیست و هشتم به پشاور و غره رمضان از نیلاب گذشته بعد از طی دو منزل باغ حسن ابدال را که چشم و چراغ این محال است از فیض نزول رشک فروش برین ساختند - و هژدهم رمضان از آب بهت و بیست و سوم از آب چناب بر پلهای سفاین عبور نموده هشتم شوال فرخ فال در ساعت سعادت طراز دولتخانه دار السلطنت لاهور را از ورود موکب مسعود روکش فرودس برین گردانیدند *

از واقعه دار الخلافه اکبر آباد معروض حجاب بارگاه سلطانی گشت که چهارم شعبان سنه هزار و پنجاه و شش نواب عصمت نقاب سلطان النسا بیگم مهین دختر حضرت جنت مکانی که از بطن همشیره راجه مری سنکه والدۀ سلطان خسرو بوجود آمده بود بمرض استسقا رحلت نموده زیفت افزای محفل حوران جنت گردید - و در طاق ایوانی از ایوانهای دور گذرد روضۀ عرش آشیانی که هنگام در آمد روضۀ منوره جانب راست واقع شده بموجب استدعای خویش مدفون گشتند - و طاق ایوان چپ روضۀ مطهره باستدعای مسند آرای حرم عصمت و ذکا شکر النسا بیگم برای مدفون آن عفت نقاب مقرر شد - میرزا نور از بلخ جانوران شکاری نذر محمد خان که در آن میان پنج باز طویغون بود آورده بمنصب سه هزار و پانصد سوار و محمد هاشم کاشغری حسب التماس رستم خان در اندخود بمنصب هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه سرافراز گشتند - مبلغ بیست یک روپیه مصحوب سید بهادر ولد سید لطف علی و جلال برادر بهادر خان روانۀ کابل ساخته

حکم فرمودند که به قلعدار آنجا سپرده بر گردند - اعظم خان که از کشمیر آمده در راه ملازمت نموده بود بمرحمت خلعت و جمدهر موصع با پهلکتاره و صوبه دارى بهار نوازش یافته موصص گردید - چون از جاگیر شاهزاده محمد شجاع بهادر هشت کرور دام بخالصه شریفه تعلق گرفته بود رای کاسیداس را بدیوانى بنگاله و شیخ عبد الکریم را از تغیر او بدیوانى اکبر آباد سربلند ساختند *

علی اکبر سوداگر پسر حاجی کمال اصفهانی که سوداگر عمده بود بموجب حکم والا بعد از تلاش بسیار و سازش با علی پاشا حاکم بصره چند اسب عربی بهم رسانیده بدرگاه فلک جاه آورد - از آنجمله اسب کمیت از اولاد عتتر سرطوبله اسپان عربی گشته به لعل بی بها موسوم گردید - و بر زبان مقدس گذشت که بعد از جلوس مبارک این قسم اسبی داخل اصطبل معلی نشده مگر در زمان شاهزادگی عنبر حبشی فتح لشکر نام اسبی که در نکوئی منظر و کلاهی بهتر ازین بود بواجه بکرماجیت فرستاده و او بعنوان پیشکش بما گذرانیده بود - و در بهای شش اسب بیست و پنج هزار روپیه و قیمت لعل بی بها پانزده هزار روپیه بعلی اکبر مرحمت شد و بنابر وفوف اسب و جواهر بخلعت و منصب پانصدی صد سوار و ضبط بندر سورت سرافرازی یافت - بخسرو پنجاه هزار روپیه و به بهرام بیست و پنج هزار روپیه و به عبد الرحمن ده هزار روپیه مرحمت نموده جای ایستادن هر دو برادر بجانب چپ مشور نمودند - سعد الله خان بمنصب شش هزارى شش هزار سوار و فوازش خان بمنصب هزارى پانصد سوار از اصل و اضافه سرافرازی یافتند - طاهر شیخ و خواجه عبد الوهاب رئیس بلخ و فولاد خواجه و خواجه طاهر و خواجه بقا و خواجه نور الله از بلخ رسیده جیدین بخش را بهر تو زمین بوس درگاه والا فروغ سعادت جاوید دادند - طاهر شوی بالعام خلعت

و خنجر مرصع و ده هزار روپيه و ديگران را بعطای سه صد مهر و خلعت و خواجه عبد الوهاب را بانعام خلعت و چهار صد مهر کامياب عزت گردانيدند - و مكرمت خان را بمنصب چهار هزارى چهار هزار سوار سه هزار دو اسبه سه اسبه از اصل و اضافه سر بلند گردانيدند - و گرد هر كور را بقلعه دارى اكبر آباد و منصب هزارى هشت صد سوار و آگاه خان فوجدار اكبر آباد را بمنصب هزارى هزار سوار بر نواختند - و ملا سلطان محمد ديوان و عبد اللطيف و عبد الرؤف مستوفيان و ملا عاشور ديوان بيونتا نذر محمد خان بآستانه والا رسیده سرمايه سعادت افدوختند - عبد الرحمن بانعام ماده فيل بازين نقره و خواجه عبد الوهاب بمنصب نه صدي دوست سوار و عبد الخالق داماد نذر محمد خان بخلعت و خنجر موصع و منصب نه صدي صد و پنجاه سوار و طاهر شيخ بعنايت خلعت و شمشير با يراق طلا ميذاكر و منصب هشتصدي چهار صد سوار و چوپك بيگ بمنصب هشتصدي دوست سوار و حسن سعيد بمنصب پانصدي صد و پنجاه سوار و خواجه نور الله بمنصب پانصدي پنجاه سوار معزز و مفتخر گرديدند - و صد لك روپيه كه از خزانه اكبر آباد طلبداشته بودند پرتي راج و اتور آورده از سجادات آستان معلی پيشاني بنفت را بر افروخت - قاضي محمد اسام و خواجه ابو الخير مير عدل بحكم معلی طيب خواجه ولد خواجه حسين جوئداري را كه از بلخ آمده بود استقبال نموده بسعادت ملازمت اشرف رسانيدند - خواجه مذکور هزده اسب و پانزده شتر بر سبيل پيشکش گردانیده بانعام خلعت و هزار مهر سرافراز گشت *

چون صوبه پنجاب بشاهزاده كلان مرحمت شده بود دو كور دام از محال كوه دامن بطريق انعام بآن دره التاج خلافت دادند - ششم

شاهزاده محمد مراد بخش را که منصب دوازده هزارى ذات ده هزار سوار شش هزار سوار دو اسبه سه اسبه داشت و بسبب نافرمانى از منصب و جاگیر باز داشته حکم اقامت در نواحى پشاور داده بودند بمنصب دوازده هزارى ذات نه هزار سوار سرافراز فرمودند - حیات خان ترین را بخطاب شمشیر خان و محمد قاسم میر آتش بلخ را به معتمد خان مخاطب و سرافراز ساختند - اسوه مطهرات زمان قدوه مکرمات دوران نواب قدسیه القاب شکر نسا بیگم عمه مکترمه خان بلند مکان برای ادای مراسم تهنیت فتح بلخ و بدخشان از اکبر آباد روانه شده چون نزدیک دارالسلطنت لاهور رسیدند نوزدهم بفرمان اقدس مهین گوهر بکرم عظمت و جلال بادشاهزاده سعادت پزوه محمد دارا شکوه باستقبال رفته بمشکوبی دولت آوردند بادشاه زاده والا جاه مقدم مبارک آن مستوره ستر عفت را بغایت گرمی داشته مراتب تبجیل و تکریم بتقدیم رسانیدند و یک لک روپیه نقد گذرانیده در هر باب اصناف عواطف مجذول فرمودند - آن زینت افزای حریم عزت و عفت لعلی بقیمت چهل هزار روپیه بطریق راه آورد از نظر اشرف گذرانید *

بیست و هفتم بعرض مقدس رسید که مقرب خان کپرانیه که نود سال عمر و در فن جراحی مهارت تمام داشت بعالم بقا رحلت نمود *

اکنون سوانحی که بعد از معاودت علامی سعد الله خان از بلخ در آن صوبه رو نموده بر میگزارد *

سوانح صوبه بلخ

چون به بهادر خان خبر رسید که سالکان بیدین و ایمان که مدار کارشان بجز بردن اندوخته مردم و سپردن راه بیداد و رنجش خون ناهشی

و سلوک طریق ضلالت امری دیگر نیست و آئین آن بدمنشان در جنگ
 غدر و مکر است بیک ناگاه بریزند و هرچه ببابند برداشته بگیرند و برای
 یغمالی گرگین خری ده برادر را بکشتن دهند و تا بدست نیاورند دست
 از آن باز ندارند و از بردایی پیرامون جنگ صف نگردند و اگر اندک قوتی
 در غنیمت ببینند بگیرند و چندی نمایان شده غنیمت را بجنگ گیرند و تا جایی
 که جمعی کثیر نشسته باشند برده در میان گیرند و در سفر یک خیمه کهنه
 برای ده نفر سردار و غذا تلقان جو و قمیز ترش کفایت میکند - و گیاه اسپان
 شان بجز درمنه خود رو چیزی دیگر نه - معهذا باین خوراک روزی چهل
 و پنجاه کروه طی می کنند و مانده نمی شوند - بسیار بوده از بلخ و بخارا
 بخراسان و یزد رفته مال را بدر بردند و قزلباش بر اسپان اصیل بگور ایشان
 نیاورستند رسید - و از دریای جیخون چون سگ آبی روزی ده مرتبه بآسانی
 میگززد و هنگام عبور زینهای چوبین را یکجا بسته و جلو هر اسب بر دم
 اسب دیگر بسته این رو بآنسو یک نفر چندین اسب را می برد - و هر سوار
 از فی که بر ساحلش میروید پشتوانه بسته و بر آن نشسته از آب می گذرد -
 داعیه تخریب آن ولایت و نهب و اسیر عیال و اهالی آن پیش نهاد ساخته
 تاخت و باخت از هر طرف شروع کردند - خان شهابت نشان بهادر خان
 که سردار معامله دان کار گزار است با عزیمت کارگر و همت عزایم اثر آهنگ
 تنبیه و تادیب آن گروه شقاوت پتوه نموده از بلخ بر آمد - و بکرمی شعله آتش
 بر سبیل تعاقب سردر پی آن مردودان مطرود گذاشته هر جایافت گروهی انبوه
 را علف شمشیر انتقام ساخت - و سر ره راهی از آنجا که سر بر می آوردند
 گرفته جمعی کثیر را از ضرب پلارک خصم افکن بدرک اسفل سعیر فرستاد -
 و بقطع و فصل تیغ بر آن مغر شگاف معامله مصاف را فیصل داده مظفر
 و منصور بشهر مراجعت نمود - هم چنین راجه راجروپ بر اوزبکان و المانانی

که در بدخشان سر بشورش برداشته و رستم خان بر مفسدانی که در
جانب اند خود بمواد فتنه و فساد پرداخته بودند سواری نموده به نیروی
همراهی دولت قاهره بادشاهی بمجرد مقابله بر آن مقهوران غالب آمده
جمعی کثیر را بشمشیر گزانی و بقیة السیف را مغلوب و مذکوب
ساختند - و تا سرحد خود باقامت مراسم تعاقب پرداخته پس از آوارگی
آن مخذولان معاودت بحد و مکان خود نمودند - از آنجا که سنت شنیده
نفاق کیشان خلاف اندیش است سبکان قلی خان با پنج شش هزار
اوزبک که سابق در بلخ بودند و المانان دیگر که نزد او فراهم آمده آخر شب
ششم ذی القعدة بر ترمذ هجوم آورده بمددگاری زینه بدزون حصار ریخته با
میرزا کوهانی که بجهت نگهداری حصار مذکور با پانصد پیاده افغان
مقرر بود هنگامه زد و خورد گرم گردانیدند و پس از تودد بسیار آن مرد
مردانه بزخم نیزه بدرجه شهادت رسید - سادات خان بمجرد اطلاع مهتابها
برافروخته باعوان و انصار از هر گوشه کمان طعن زده کشته و تیغ سرزنش را فشان
داده سرداران مخالف را بباد تیور باران گرفته همگنانوایی سپهر شمشیر تقدیر
ساختند و تا صبح هنگامه زد و گیر گرم ساخته بیشتر از آن پرخاش جوانان
را از پا در آورده بقیة السیف را آوارا داشت فرار گردانیدند - از مخالفین
روشناس بانی محمد ایشک آقا بلشی و شاه کوچک سرای و دین
محمد یسار و الله ویردی پسر حاجی محمد اتابک و سبکان قلی برادر
زاده اوراز بی راهگرای والدی نیستی گشتند .

اکنون وقایع بلخ را بهنگام آن موقوف داشته بوقایع حضور می پردازد -
شهباز میدان دالوری و دلیری فارس عضو محقری - شیخی فرخنده
اختر سلمی بسالت و کامگاری فرزند فیروزی خلافت و بختیاری نام
سلطنت را گرامی در بادشاهزاده عالی قدر محمد اورنگ از سبک بردارند

بعد از ورود فرمان طلب از کار پژوهی و رضا جوئی بکمتر زمانی از احمد آباد بدار السلطنت رسیده بودند شب بیست و سوم ذی الحجه سعد الله خان استقبال نموده بدولت ملازمت رسانید - محمد سلطان و محمد معظم پسران آن کامگار نیز شرف ملازمت در یافتند *

وزن مبارک شمسی

بیست و چهارم ذی حجه سنه هزار و پنجاه و پنج هجری موافق دوازدهم بهمن سال پنجاه و ششم از سنین عمر ابد قرین شروع شده جشن نو آیین تزئین یافت - و بدستور هر سال آن ذات مقدس را بطلا و دیگر اجناس وزن نموده بفقرا و مساکین قسمت نمودند - بادشاهزاده والا گهر محمد اورنگ زیب بهادر از لعل و یاقوت و مروارید پیشکش گذرانیده بانعام خلعت و عطای ولایت بلخ و بدخشان سرافرازی یافتند و از سواران آن قوه العین دولت و بخت هزار سوار دیگر دو اسپه سه اسپه نموده سر بلند ساختند - سید جلال مدیر الصدور بمنصب شش هزاری دو هزار سوار و راجه جسونت سکه بمنصب پنج هزاری پنج هزار سوار دو اسپه سه اسپه و جعفر خان بمنصب پنج هزاری سه هزار و پانصد سوار و سعادت خان قلعدار نرمد که مصدر ترددات شایسته شده بود بمنصب سه هزاری دو هزار و پانصد سوار از اصل و اضافه و طیب خواجه بمنصب چهار هزاری چهار صد سوار و لهراسپ خان و راجه راج روپا بنوازش نقاره رعایت پذیر و بلند آوازه گشتند - پنجاه لک روپیه که همراه بادشاهزاده معز الیه برای یساق بلخ مقرر شده بود به پرتهی راج حواله نمودند که همراه گرفته پیشتر راهی شود - مهتر یوسف سرآمد غلامان علی مردان خان را حسب التماس او داخل بغدادهای درگاه کرده بمنصب پانصدی صد سوار سرافرازی بخشیدند *

بیست و هفتم بعرض مقدس رسید که عمده الفسا سنی خانم
 برحمت حق پیوست. تاسف نموده بعلاء الملک میر سامان فرمودند
 که ده هزار روپیه از خزانه عامه بجهت تجهیز و تکفین او داده
 با چندی از بندهای درگاه تا منزل معهود رسانیده برگرد - و قبل ازین
 حکم معلی صادر شده بود که مبلغ دویست روپیه را آش هر روز بفقرا
 قسمت می نمود - غرض محرم از وفور عاطفت و کمال شفقت
 سی هزار روپیه بپانزده بنده معتمد حواله نمودند که بمحتاجان و مسکینان
 قسمت نمایند - پانزدهم محرم مذکور در ساعت مسعود و آوان محمود
 بادشاهزاده بلند اقبال نصرت مند فتح روزی محمد اورنگ زیب بهادر را
 برحمت خلعت خلص با نادری و دو تسبیح مرورید منتظم به لعل
 و زمرد و شمشیر خاصه و دو اسب عربی مزین بزین زرین و صد راس
 ترکی و فیل با یراق نقره و ماده فیل و انعام پنج لک روپیه نقد اختصاص
 بخشیده فاتحه فایحه بجهت حصول فتح و فیروزی و نصرت و بهروزی
 از روی توجه تمام خوانده عنایت الهی بدرقه راه آن نور حدقه اقبال
 ساختند - و حکم فرمودند که ایام نوروز در حدود پیشاور گذرانیده
 در آغاز بهار که کتله از برف صاف شده و هوا رو باعتدال نهاد و صحرای
 علف سرسبز گشته راها شایسته عبور گردد با امیر الامرا و جمعی از
 راجپوتان و غیرهم مانند راو ستر سال و راجه امر سنگه و نظر بهادر خورشکی
 و راجه روپسنگه و راجه رایسنگه نوری و دیگران که از بی توفیقی و نا محاصله
 فهمی از بلخ و بدخشان برخاسته به پیشاور در آمده حسب الحکم از اب
 اتک نمی توانستند گذشت روانه بلخ شوند - و هر کدام از پنجم معلی
 معالی محمد سلطان و محمد اعظم را تسبیح مرورید عطا نمودند با پدر
 والا مرخص ساختند - خلیل الله خان را بغلای خاقت و اسب با زین عطا

و هر یکی از خواجه عنایت الله و غضنفر و آی محمد و راوت دیال داس
جهالا و مرشد قلی بخشی فوج مذکور و آقا علی دیوان بعنایت اسپ
مفتخر و مباهی گشته در خدمت بادشاهزاده فلک جبه رخصت یافتند *

توجه مبارک همایون بصوب کابل و گزارش نوروز جهان افروز

بعد از پانزده گهری و چهار پیل شب پنجشنبه چهاردهم صفر سنه
هزار و پنجاه و هفت هجری جشن نوروز دل افروز بآیین هر سال آذین
پذیرفته روی زمین دولت خانه والا از غرایب امتعه هفت کشور و
بساطهای ملّون پیرایه غیر مکرر یافت - درین روز خجسته اثر بادشاهزاده شاه
شجاع باضافه هزار سوار دو اسپه سه اسپه بمنصب پانزده هزاره دوازده هزار
سوار سرافراز شدند - سعد الله خان یکم لک رویه را جواهر و مرصع آلات
بنظر اشرف در آورده بانعام فیل با ساز نقره سرمایه امتیاز اندوخت -
درین روز سعادت افروز پیشخانه والا بصوب کابل بر آمد - چون از عراض
بهادر خان و غیره بندها بعرض اشرف رسید که محمد العزیز خان باجماع
لشکر توران پرداخته میخواست که بر نام بیاید فرمان قضا توامان در باب جمع
آمدن سپاه نصرت دستگاه اصدار یافته هژدهم صفر بعد دو پهر و چهار
گهری بساعت مسعود در خور توجه همایون ماهیچه لولی والا ماندن نیز اعظم
از افق دار السلطنت لاهور طلوع نموده بصوب کابل ارتفاع پذیرفت -
صدر الصدور سید جلال را بسبب بیماری و ملا علاء الملک میر سامان را
بجهت سرانجام برخی امور معظمه دولت رخصت بودن لاهور داده
بهرام ولد صادق خان را بخدمت بخشی گری و وقایع نویسی آنجا سر بلند
ساختند - بادشاهزاده بلند اقبال محمد دارا شکوه نیز دستوری معادلت

لاهور یافتند - سعد الله خان بعلی شمشیر میفکار و اسپ با زین طلا و حکیم محمد داؤد ب خطاب تقرب خان سرمایه افتخار اندرختند - و از آنجا کوچ بکوچ راهی شده دهم ربیع الاول از آب نیلاب گذشتند - ازین منزل سعید خان بهادر را بعنایت خلعت خاصه با نادر علی طلا دوزی و شمشیر یراق طلا و دو اسپ با زین طلا و مطلق و فیل با ساز نقره مختص ساخته رخصت دادند که بزودی خود را بشاهزاده عالی مقدار رسانیده در خدمت آن والا رتبت روانه بلغ گردد - و سه لک روپیّه بسم مدد خرج ضمیمه مراحم عمیمه نموده شفیع الله میر توزک را بعجلت تمام فرستادند که تا غوربند رفته هر کدام از تعییناتیان بلغ بشاهزاده عالی مقدار نرسیده باشد سزاولی نموده بایشان رساند - سالم ربیع الاول در ساعتی مسعود امن آباد کابل را دارالسرور ساختند *

جنگ قلیچ خان و راجه راجروپ با المانان

چون اوزبکان و المانان زشت سرشت ناقص نهاد که از آشفته مغربی و خیال پوچ پیوسته سودای خود کاهی در سربیی شوش شان در جوش است شعله افروز آتش عصیان شده بددمه و افسون ادبار هفکامه افسردا بغی و طغیان را گرم ساختند و نوزدهم ربیع الاول بظالمان رسیده ظاهر آن را بسیاهی سپاه چون باطن تیره درونان المانان بظلمت کفر و کفران فرو گرفتند قلیچ خان و چندی دیگر از بادهای درگاه مثل راجه راجروپ و نور الحسن بخشی احدیان راضی بتحصن نشده بر آن آمدند که در بیرون بایشان روبرو شوند - لیکن چون مقتضای مصلحت وقت ضرور بود و بیکاره قطع نظر از مراعات لوازم حزم نمودن از طور دانش در پیغمود ناچار بغلی کار بر استصواب خود صلاح اندیش نهادند درین باب عمل بمقتضای کار

فرمانی شجاعت اصلی و شهامت جبلی نمودند - چه بذایر آنکه حصار
 قصبه که آنرا از گل و خشت خام اساس نهاده بودند از مرور ایام و هن
 و فتور اندراس و تصور برآن راه یافته جا بجای رخنه مرور بهم رسانیده بود
 و بسبب قلت اولیای دولت و کثرت عدد و عدت اعداییم آن بود که اگر از
 حصار برآمده دست بعد و بندی برکشایند مبادا غنیم قابوی وقت
 و فرصت غنیمت شمرده از راه دیگر به شهر درآمده حصار بدست آرد -
 لاجرم قرار بدادند که چندی از درون با مخالفان بمقام مدافعه درآمده
 بعد از آن یکبار بهیئت اجتماعی برآمده در یک دم دمار از روزگار آن
 جماعت پریشان احوال برآورد - برین قرار داد قلیچ خان جا بجای
 مردم کار آزموده بنگهداشت مداخل و مخارج باز داشت - ضلع غربی
 را بر راجه راجروپ که در آنجانب بیرون قلعه با نور الحسن بخششی احدیان
 پهلوی هم فرود آمده بود سپرد - و حراست سمت شرقی بابو البقا ولد
 قاضی خان و مقصود بیگ علی دانشمندی و طغرل ارسلان برادر زاده خود
 و گروهی از نوکران خویش مقرر نمود - و اطراف باقی را بسایر بندهای
 بادشاهی حواله نمود و سورچلهها مشور ساخت و قدغن نمود که هر کس از
 سورچلههای خود خبردار بوده از جا و مکان خود حرکت ننماید - تا آنکه قریب
 نوزده هزار سوار سرداری ترکیبی قطغان و شاه مراد کلچی و دیگر سران المان
 آغاز پیکار نموده از جانب سورچال شرقی بیکبار اسپان برانگیختند - ابو البقا
 و مقصود بیگ و طغرل ارسلان بضرب تفنگ و سیبه تیر خاک وجود نابود آن
 خاکسارافرا که قصد در آمدن شهر داشتند بصورت فدا داده چندی دیگر را
 بضرب تیغ آبدار شعله آمیغ جهاد که هم خاصیت داعی سیفی است آتش
 در خرمن حیات شان زدند - چون راجه راجروپ بیرون قلعه فوج خود آراسته
 و متصل او نور الحسن فوج احدیان را توزک ساخته ایستاده بودند و پیش

روی ایشان میدان وسیع بود فوجی گرانبار از مخالفان تپاه اندیش بانداز
 آویز جلو ریز رسیده بایشان در آویختند - و جمعی دیگر با احدات مهمند
 و محمد مراد داروغه توپخانه که بیرون قلعه دست راست راجه راجروپ و
 نور الحسن ایستاده بودند روبرو شدند - درین اثنا فوجی از المانان که اسپان
 سپاهیان لشکر از چراگاه رانده پیش انداخته متوجه مکان خود بودند مردم
 بادشاهی را دیده از روی مکر و تزویر رو بفرار آورده دلیران را بجانب خود
 کشیدند - و تکیه احدات مهمند مانند برق جهانسوز بر غنیم تیره روز سیاه
 گلیم جلو انداخته گرم ستیز و آویز گشت جمعی کثیر از اطراف و جوانب
 بر احدات مذکور ریخته کار برو بسیار تنگ ساختند - راجه راجروپ و نور الحسن
 بعد از مشاهده این حالت بی اختیار با گرز داران بمدد او جلو انداخته
 جنگ کفان بمیدان در آمدند - هر چند قلیچ خان گفته فرستاد که از کنار شهر
 این همه دوری گزیدن از مصلحت وقت بسیار دور است و کمک نمودن بذایر
 هجوم مردم مخالف و محاصره قلعه متعذر باید که پیش از هجوم و ریزش
 المانان و فراهم آمدن عسکر غنیم جنگ کفان مراجعت نموده به پناه
 ملجأ برسند این گفتار در دلهای آن جماعت که گرم نمرد بودند جا نگرفته
 مطلقاً از سر قرار داد خود فرود نیامدند - تا آنکه غنیم از بالای کوه فوج
 فوج بشتاب سیلاب سر در نشیب رو بجانب بهادران ناموس دوست آورد
 مردانه بی محابا در آویختند و با دای برکین و جبینی پرچین صافند تیر
 و کمان دست و بغل شده از هر دو طرف پروانه وار خود را بیدریغ بر شعله تیغ
 آتش آویغ زدند - هر چند ازین طرف مردم توپ خانه سیل بشکاه و برق
 خرمس آن سیاه بختان شده جمعی کثیر را دهکرای وادی فنا ساختند
 اما باز مخالفان از راه کمال تهور روبروی توپ و تفنگ شده بجزو سر برآورد
 و جانفشانی کشادند - معجزه از هر دو سو جنگ تیر و تفنگ بکمال

رسانیده غریب کارستانی بر روی کار آوردند و فریقین باهم آمیخته بغیر
 سعی علاقه پیوند روان و کابد یکدیگر از هم گسیختند - و محمد مراد
 داروغه و محمد زمان مشرف توپخانه و چندی دیگر بدرجه شهادت رسیدند -
 رفته رفته کار باین حد رسید که هیچ خون گرفته را آرزوی پیش آمدن در
 عرصه گاه خاطر جلوه نمی نمود چه جای آنکه پای جرأت و جلالت از
 خانه رکاب پیش گزارد - فصارا درینوقت بارش عظیم شروع شده رفته
 رفته رو بشدت گذاشت و از کسار سیلی عظیم بغایت تند و تیز شور انگیز
 فرود آمده لشکر ظفر اثر را آب رود و سیل کوه و بارش باران و شدت باد
 روبرو از هر چهار جانب در چار موج طوفان بلا گرفته بی پا و بی جا
 ساخت - و قتیله آتش افروز از گیرائی و اوده های دمان شعله فشان
 توپ و تفنگ قدر اندازان از کار باز مانده غنیم لثیم را دلیر تر گردانید -
 تا آنکه هراول راجه با جمعی کثیر جوهر مردی و مردانگی بظهور آورده
 جان در باخت - و راجه با جمعی نیز با سه زخم تیر از اسب افتاده
 بدشواری تمام بر اسب یکی از تاپندان بر آمد - و اکثری از یکه سواران عرصه
 مردمی نقد جان نثار نموده باقی مانده ها تمام زخمی گشته لاعلاج بی
 خویشتن داری از عرصه مصاف بر آمده نبرد کفان رو بجانب شهر نهادند -
 و در انقای معاونت بسبب کثرت گل و لا و تنگی و باریکی کوچه ها
 غایت زیر و زبر گشته بسیاری از شیییه تیر مخالفان را گرامی وادی
 فنا گردیدند - بعد از آنکه کوتوال راجه با پیداهای برقداز و تیر انداز
 پس دیوارهای باغ مخالفان را در باد تیر و تفنگ گرفته از پس فراریان
 پراکنده ساخت راجه با مردم قلیل داخل قلعه شد و خود را به قلیچ خان
 رسانید - و اوزبکان نیز از بس تردد بستوه آمده از شهر بفاصله دو کوه
 رفته فرود آمدند و هر روز از صبح تا شام گرد قلعه گردیده چون

از استحکام و خبرداری مردم مجال در آمد نیافتند بنامیدی تمام که پیوسته نصیب اعدای دولت روز افزون باد برگشته بند نهی که از میان آبادانی میگذشت شکسته شهر را بی آب ساختند و بتاخت و تاراج سرحد نشینان طالقان پرداخته هر روز دور شهر دست و پا میزدند - و درویشان بازو بمدافعه و ممانعه بر کشاده بضرب تیر و تفنگ و حقه‌های باروت جمعی کثیر را به بنس المصیر باز گشت میدادند - آخر کار بیست و دوم ربیع الاول نا امید شده معارفت بمکان خود نمودند - عیداً بالله اگر دیر شده دو سه روز دیگر توقف مینمودند از بی آبی کار بر قلعه نشینان تنگ گشته بی ترد آن مخدولان خود بخود هلاک می شدند - و راجه راجروپ و نور الحسن به قلیچ خان گفتند که چون طالقان شایسته اعتماد نیست صلاح دولت آنست که ازین جا بر آمده در قندز یا فرخار هر جا که مناسب باشد اقامت اختیار باید نمود - خان مذکور حسن قلی آغرا در طالقان گزاشته خود باشکمش آمده قلعه آنرا بعد از مرمت باقامت برگزید - راجه و نور الحسن بقندز رفته نزول نمودند *

ساحه دیگر

المانان و اوزبکان در نواحی غریبی بتاخت و تاراج در آمده بمجرد استماع آواز آ آ می موکب اقبال و بر آمدن شاه بیگ خان اموال و مواشی جا بجا گزاشته بمدد دوسه هزار سوار که در پس کوه پنهان شده منتظر قابو بودند هنگام ستیز و آویز را گرم ساختند - درین زد و خورد خنجر بیگ و نظام بیگ و میر فرخ و منصبداران و جمعی کثیر از احدیان بتلاشهای مرده بسیاری از مخدولان بد اصل را در بنس المصیر جا داده خود نیز جان در باختند - و چون سه چهار هزار سوار از جانب دیگر قصد گرفتن قلعه داشتند شاه بیگ

خان جنگ کنان بسوی قلعه مراجعت نموده بمحافظت شهر پرداخت -
 وبامداد واعانت مردم آن سرزمین که مال و مواشی و اهل و عیال خود
 بشعاب و جبال در آورده جریده مستعد جنگ بودند بکوششهای بلیغ
 و حملهای سخت سنگ تفرقه درمیان ارواح و اجسام مخالفان انداخت -
 و سواى این فوج فوج از اهل عناد نشانه تیر و تفنگ قدر اندازان غوری
 شده روانه عدم آباد فنا و برخی رهرو راه راست فرار گردیدند - وقاضی
 خواجه کلان و قاضی تیمور و بعضی دیگر که باولیای دولت مخالف و با
 دسگالان موافق بودند و بکمر تهدید معترف گشته بودند باشاره شاه بیگ
 خان پیاسا رسیدند *

سوانح اندخود

جمعى دیگر که بسوى اندخود سر بفساد برداشته بودند و جمعى از
 محافظان چراگاه را قتل و اسیر نموده بمکان خود برگشته بودند با جمعى
 از منصبداران و اعدیان که بموجب تاکید رستم خان از عقب رسیده مال
 و اسارى خلاص نموده بودند بمدد جمعى که از پس کوه برآمدند در
 آویخته اکثرى گشته گشته هزیمت را غنیمت شمرند و چندی از بندهای
 پادشاهی نیز بدرجه شهادت رسیدند *

وقایع حوالی بلخ ششم ربیع الاول چون از خبر جواسیس و مکتوب
 شمشیر خان تهانه دار خان آباد بهادر خان را معلوم شد که خوشی
 لب چاک باشاره عبد العزیز خان با پنج هزار سوار المان از گذر
 کلیف گذشته اراده دارد که بصوب دره کز و شادیان که چراگاه دواب
 لشکر فیروزی اثر است شتافته دست تاراج بمواشی رعایا و احشام
 و اسب و شتر لشکر ظفر اثر دراز نماید سردار جلالت آثار بتجه مواد جنگ

پرداخته خواست که متوجه آن ضلع گردد - امالت خان تنبیه و تادیب
مفسدان این مرتبه بعهده خود گرفته با راجه بهار سنگه و متعمد خان
و جمعی دیگر متوجه شد و بعد از سواری به هیچ چیز پرداخته و ناممکن
همه جا تاخته بر سر آن مفسدان ریخت - و رستمانه بآنها در آویخته در کمتر
فرستی آن کم فرصتان را شکست داده آنچه از مال و مویشی بدست آورده
بودند همه را خلاص نموده بمالکان رسانید - ازین جهت که همه روز جیبیه
پوشیده تردد کرده بود یکبارگی برای وضوی نماز مغرب فرود آورده برهنه
شد و بنصرف هوا گرفتار کوفت تب گشت و بموجب نوشتن بهادر خان
مراجعت نموده بمقتضای ربانی بیست و دوم ربیع الاول این جهان
فانی را بدرود نموده در جوار رحمت حق منزل گزید *

واقعه دیگر

هشتم ربیع الاول پانزده هزار سوار بسر کردگی خنجر و جنت المان
برخصت عبد العزیز خان بر تهاذه خان آباد رسیده هزار سوار نمایان گشت
و بقیه برسم کمین جا بجای پنهان گشته همین که شمشیر خان و مراد قلی کبیر
جمعیتی کم دیده از قلعه بر آمدند مخالفان از راه مکر جنگ گریز کنان
این مردم را بسوی افواج خود کشیدند - و همین که بآن مردم رسانیدند
باتفاق آن قوشون کمین کشاده و کمان کشوده بیکبار از موضع خود بارگیا
برانگیختند - و بآنکه جمیعت آن تهاذه عشر سپاه مخالف نبود نبود
پژوهان هنگامه جانستانی و سر بازی گرم نمودند و سید سادات پسر سید
صدر جهان بخاری و بهلول برادر شمشیر خان و چندنی دیگر بدرجه شهادت
رسیدند - و آن مرد مردانه و مراد قلی با اعتماد عوی - و صون الهی با مردم
خود بدار و گیر و زد و خورد در آمده جمعی کثیر را جریح و قتل ساختند

و تا شام ماندند کوه ثابت قدم پای مردی استوار نموده در تاریکی لیل مراجعت بقلعه نمودند و مداخل و مخارج قلعه را مستحکم ساخته بمذوقچیان قدر انداز را جا بجا بانداختن توپ و تفنگ مامور ساختند - بهمین وتیره تا دو شبانه روز درون و بیرون هنگامه آویز و سنیز گرم بود چون نهم ربیع الاول این خبر به بهادر خان رسید اصالت خان را چنانچه نگاشته آمد باستعجال تمام از دره طلبیده دهم که اصالت خان به بلخ آمد محافظت شهر را بلا باز گذاشته بدفع اهل خلاف روانه شد - و مخاذیل از شنیدن خبر توجه بهادر خان دل بآی داده روز سوم دست از محاصره کشیدند و بادیه پیمای فرار گشتند - بهادر خان بخان آباد رسیده یک روز برای دریافتن خبر مقاهیر مقام کرد - چون از گزارش جاسوسان دریافت که آن جماعت بصوب چشمه علی مغل رفته قصد آن دارند که باخوشی لب چاک و حق نظر مینک که در دره کز از اصالتخان فرار نموده بودند اتفاق کرده باز بتاراج حدود دره کز بروند بهادر خان سرب و باروت و بار و دیگر لوازم قلعه داری سرانجام داده از خان آباد بصوب دره کز روان شد - چون بسر پل امام بکری رسید از بلخ خبر آمد که اصالت خان بعارضه که مادر آن در یساق دره کز بهم رسیده بود برهمت حق پیوست - بخابر آن رام سنگه راتهور و عجب سنگه کهچواهره را فرستاد که مراسم صیانت ازک بلخ باتفاق محکم سنگه سیسودی و پهلوان درویش سرخ حارسان پیشین آن بتقدیم رسانند و محافظت شهر پناه باهتمام شیخ فرید ولد قطب الدین خان کوکه مقرر گردانید *

سابقه دیگر

بسیاری از المانان فتنه نشان سه پسر گزشته ناگهان بر سر تهانه دار کلته آمدند - اوگرسین کهچواهره نوکا تهانه دار کلته و کرگان خبر به بلخ فرستاده

خود با جمعی از منصبداران و تفنگچیان از قلعه بر آمده مخاذیل را راند -
درین اثنا راجه راجورپ و روپسنگه راتهور از بلخ رسیدند و تا گذار جیحون
تعاقب نموده ببلخ بر گردیدند *

واقعه دیگر

جمعی از المانان بگذر نیل گران که از کلیف پائین تر است از جیحون
عبور نموده و از شبرغان گذشته بجانب شبرم و سرپل رفتند - بهادر خان پس
از آگهی راجه دیبی سنگه و راجه جیرام و روپسنگه راتهور و معتمد خان
میر آتش را برای تنبیه مخاذیل فرستاد - آخر آن روز که لشکر فیروزی اثر
باقچه رسید المانان مذکور احشام نواحی شبرم و سرپل را غارت کرده و اسب
و شتر و گاو و گوسفند فراوان گرفته بجانب جیحون راهی شده بودند
سرداران لشکر حقیقت حال دریافته نیم شب پی مقاهیر گرفته روانه شدند
و دو پهر شب و دو و نیم پهر روز بر اثر شتافته بآن زیان کاران دین و دنیا رسیدند -
و جمعی را رهگرایی هلاک گردانیده بقایه السیف راه فرار پیمودند - دلاوران
عرصه و غارتا پایان روز تعاقب نموده شب در همان چول فرود آمدند - اتفاقاً
پس از گذشتن یک پهر از شب پنج شش هزار سوار دیگر از آنجا گذشته
هنگامه نبرد گرم ساختند و بعد از ستیز و آویز بسیاری بگویی فیستی فرو رفتند
و دیگران بصد جان کندن بدر رفتند - و از کنداوران سپاه فیروزی نیز چندی
جان در باختند - و درمیان روس مقاتیل المانان سر بعضی اوزبکیه که خود را
در سلک بندهای درگاه منسلک ساخته بودند و بهمت پست برای غارت
مال مسلمانان بآن جماعت بدستال پیوسته بکفر اعمال خود رسیده بودند
هویدا گشت - و سر نظر مینک را که در آن قوم بتهر و اعتبار شهرت داشت
شناختند - و اوایل بی درایت مظفر و منصور معاشرت نمودند *

سانحه دیگر

حشری از المانان بگذر کلیف از آب عبیره نموده موضع اخته چي و قروقچی و دیگر مواضع را تا پنج گروهی بلخ تاخته فراوان مواشی رعایا و برخی اسب و شتر لشکریان را که در چراگاه سر داده بودند بردند - چون شمشیر خان تهانه دار خان آباد خبر گذشتن طایفه ضالّه از آب شغفته آماده پیکار گشته بود بمجرد آگهی برین ملجرا با همراهان سوار شده در دو پهر خود را بمقاهیر رسانید و بار سر از تن گروهی ازین مقاهیر برگرفته و دواب سپاه و رعیت را برگردانیده از آنجا عود نمود - در همین ایام سه فوج دیگر از مدابیر بآستانه علویه و آقچه و فتح آباد تاخت آوردند - جمعی که بآستانه رفته بودند آنها را نظام میوانی تهانه دار آنجا و اسحق بیگ بخشی کابل که بفرمان قضا نفاذ از بلخ روانه قدسی آستانه شده بود و در آنروز بدان مکان رسیده و چندی دیگر از بندگان بادشاهی که از اتفاقات بآنجا وارد شده بودند مالش بسزا دادند - و طایفه که بآقچه رو نهاده بودند شادمان یگپایوال به قهر آنها پرداخته تنبیه قرار واقع نمود و جماعتی که بفتح آباد آمده بودند تاب تفنگ فرخ حسین خراسانی نیلورده برخی را بکشتن داده پیاپی ادبار فرار گشتند *

واقعه دیگر

گروهی از مخالفین المان با قاضی نفاق پیشه شمرغان پیغام دادند که بستن بند آب شمرغان که پیشتر اوزبکان شکسته اند و عمارت ولایت و فزونی زراعت بآن باز بسته است ناگزیر است و بی آنکه خود بیرون آمده بر انجام این کار همت بر گمارند صورت نمی بندد جبار قلی از حصار بر آمده بدانصوب راهی گردید - مقهورانی که بکمین فرصت آماده نبرد بودند بقصد

پیکار نمودار گشتند - چون جبار قلی بر آهنگ این گروه بی فرهنگ آگهی یافت باندیشه آنکه اگر بجزد پردازد مبدا طایفه دیگر بر سر قلعه شتافته آنرا متصرف گرد بجانب قلعه برگشت و جمعی کثیر از همراهان او تلف گردیدند - مخافیل روز دیگر حصار را دایره وار احاطه کردند - درینوقت از شگرفی اقبال راجه دیبی سنگه و ترکناز خان که بی دستوری از اندخود ببلخ روانه شده بودند بشیرخان آمده قلعه نشینان را مستظهر گردانیدند و با محسن قلی برادر جبار قلی از قلعه بر آمده المان را مالش بسزا داده از دور قلعه راندند *

سوانح بلخ

چون اصالت خان از دارالفنا بعالم بقا رحلت نمود و المانان بیدین و ایمان از هر طرف هنگامه شور و فساد گرم کرده بودند خصوص درینوقت که عبد العزیز خان اغوی آن جماعت ضالّه می نمود و جمیع گروههای المانان و گروه اوزبکیه را اجازت داده بود که از هر چهار طرف در نواحی بلخ سر بشوریش بردارند بهادر خان بودن خود را در بلخ مصلحت ندانسته سر پل امام قرار اقامت داده هر طرف جواسیس فرستاد - چون از گفتار جاسوسان آگهی یافت که المانان از آب جیحون گذشته اند و عبد العزیز خان از قرشی باین صوب راهی گشته و بیگ اوغلی را با لشکر بسیار از اوزبک و المان روانه پیش ساخته بهادر خان خود از آستانه امام معاودت نموده ببلخ رسید و استعداد نمود نموده یک کوه از بلخ گذشته بجانب گرز کلیم منزل گزید - و قرار داد که اگر بیگ اوغلی باین صوب بیاید روزی که از توعدات رستم یاد دهد و خبری که در پیش آن آرایش صفحات تاریخ شود بر روی کار آورده آن بد اهل را مستعاضی سازد *

قیقت رفتن نذر محمد خان بایران و ملاقات نمودن بشاه عباس و مایوس گشتن به ماوراءالنهر

چون نذر محمد خان از مخالفت سپاه تنگ چشم اوزبک و تطاول آن لشکر کوتاه نظر بعد از هزیمت شبرغان با قاسم نبیره و قتل پسر خود و جمعی از اوزبکان قریب سه صد سوار که سرآمد آنها محمد قلی اناطیق قاسم و در برادر باقی دیوان بیگی یکی محمد بیگ ایشک آقا باشی و دیگری یادگار و عاشور قلی حاجی شقاول و محمد امین بیگ کولتاش پسر صالح کولتاش و دین محمد خان و عبد الله بیگ و قتلق اویناق ترکمن و قربان علی میر آخور باشی بودند از اندخود براه چول در هفت روز بمو و بعد از هفت مقام در عرض پانزده روز بمشهد مقدس رسید - و پانزده روز باراداً معاودت در همانجا توقف نموده - مرتضی قلی خان ناظم آنجا از برگشتن خان بصوب دیار خود آگاه شده چار صد تفنگچی خراسانی را بعنوان کیشک بر در خانه او نشاند - خان از مرتضی قلی رنجیده می طلب شاه عباس از مشهد روانه صفاهان شده چون به بسطام رسید محمد علی بیگ که سابقاً بعنوان حجابست از ایران بدرگاه جهان پناه آمده بود با نامه و برخی از نقود و اجناس برای مهمانداری رسیده خان را دید و در چهل روز از کاشان بصفاهان رسانید - و در راه همه جا مراسم ضیافت و مهمانداری بطریق شایسته بتقدیم رسانید - از آنجا که بزرگ داشت بزرگان لزماً بزرگی است شاه در مقام تعظیم و احترام خان شده روز در آمد از در خانه تا یک فرسخی صفاهان پا اندازی که بیشتر آن پارچه رنگین و باقی قطنی و درآئی و مخمل و نیلک و زربفت بود

گسترده اعیان و اکابر و امراء را باستقبال فرستاد و جز خلیفه سلطان اعتماد الدوله بقیه هیچ یکی خانرا در خانه زین در نیافته هر که رسیده فرود آمده برسم متعارف قزلباشیه تواضعی بجا آورد - و بعد آن شاه نیز پذیرا شده مقدم او را باعزاز و اکرام تمام پیش آمد و بر پشت اسب بمصافحه و معانقه پرداخته مراعات لوازم مهمانداری بمنزله کمال رسانید و هر دو دستی بدوش یکدیگر رسانیدند - و ببانگ قوشخانه بیرون دروازه طوغچی همراه برده با خود بر یک مسند نشانید و پس از تناول ماحضر باتفاق سواری تا میدان صفاهان رفته از آنجا شاه بمنزل خود رخصت شد و نذر محمد خان را بخانه سارو تقی وزیر سابق که برای نزول او قرار یافته بود فرستاد - فردای آن متصل صبح چون شاه باز بدیدنش آمد خان از مسند خود قدمی چند پیش آمده بدستور روز گذشته هر دو به یک مسند جا گرفتند و شاه باستمالت پرداخته و دلجوئی بسیار نموده مراجعت بخانه خود نمود - روز دیگر نذر محمد خان بی طلب بخانه شاه رفته بعد تناول طعام برگشت - سوم روز دارای ایران خان را بعنوان ضیافت خوانده سبب آمدن پرسید - او حقیقت طغیان و عصیان اوزبکان و نافرمانی پسر و نفقار بزرگ و کوچک ماوراء النهر مفصل بر زبان آورده اظهار خواهش کومک نمود - شاه لوازم تعظیم و تکریم و شرایط مراعات جانبدش بجا آورده بجهت درخواست او قبول نموده گفت که در هر باب امداد و کومک آنچه لازمه دوستی است از قوه بفعل می آید - خلیفه سلطان بر زبان آورد که هرگاه پسر و اوزبکیه و اهالی آن ولایت راضی بایالت شما نیستند از کومک ما چه می کشاید - خان جواب داد که شما بنابر کار قوسانی سروت لشکر همراه داده صلاح و فساد معامله بمن وا گردانید - آن روز مجلسی بهمین قدر گفت و گو بآخیر رسیده شب ششم از روز درآمد صفاهان بتمشای چرانان

که در میدان صفاهان برافروخته بودند طلبیدند - او بکمال آشفته‌گی طبع و انقباض خاطر و گرفتگی دل زمانی بتفرج چراغان مشغول بوده بعد از آن خود را بر در تمارض زده دیگر بخانه شاه نشاند - درین میانه شاه روزی بخانه نذر محمد خان برای دلجوئی و تسکین خاطر او آمد و خان از غایت قباحت فهمی باستقبال شاه نپرداخته پسر و پسر زاده را نیز قدمی چند پیش نفرستاد و تواضعی که بعد از ملاقات در خور حال باشد بجا نیارود - شاه ازین ادا رنجیده بمقریان گفت که این مرد نادان از راه نا عاقبت اندیشی با من آن سلوک می نماید که گویا بدر خانه اش بدیوژه رسیده ام - و سوای این از سودا و برهمزدگی طبیعت او اداهای خارج آهنگ از بظهور رسید که باعث کمال بی توجهی شاه شد - روز دوازدهم از تارینم ورود محمد علی بیگ را طلبیده گفت که آمدن من برای خوردن طعام و تفکلات و تماشای چراغان نبوده بل از حوادث بد روزگار و سلوک ناهنجار پسر غدار و اوزبکان فاکار که بحکام نمکی مرا باین حال قباله روز سیاه افکندند اندیشه بآین آستان آورده متوقع از مکارم اخلاق و محاسن اشفاق آن بودم که بامداد مهربانی شاه تلافی بی اندامی اوزبکان از قرار واقع بر روی کار آورده بنوعی انتقام بکشم که خاطر از تدارک بیروشی ناسپاس حقیقت نشناس بیاساید - اکنون که شاه جم جاه از مهربانی چشم پوشیده در مقام امداد و اعانت نیستند من هم از کل توقعات در گذشته ناچار از ایشان میخواهم که چون بیماری عارض گشته و مزاج از قوت افتاده این مشتی استخوان را بمدفن اسلاف خود برسانم - شاه در جواب گفته فرستاد که در اعظام و بزرگ داشت درجه قدر و پله مقدار شما دقیقه فرو گذاشت نکرده قدم شما را همه جهت گرامی میداریم این همه اضطراب برای چه باشد - خواهش خاطر ما اینست که روزی چند بسیر

باغات و عمارات این دیار خاطر اشرف را از گرفتگی بر آورده بعد از آن بسرانجام امور پیشنهاک متوجه شوند - خان برزبان آورد که زیاده ازین مرا طاققت بود و این ملک نیست کام و ناکام میخواستیم که متوجه ماوراء النهر شوم - در همین ضمن خلیفه سلطان آمده از جانب شاه اقسام تلطّف و انواع مهربانی ظاهر ساخته چون دریافت که خان به هیچ وجه راضی بودن ایران ندارد گفت که در توقف و حرکت اختیار با شما است اما اگر برخصت شاه متوجه دیار خود شوید بهتر است - خان جواب داد که من در بند رضای کسی نیستم فردا روانه می شوم - روز دیگر که روز پانزدهم در آمد او بصفاهان بود از شهر بر آمده در همان باغ قوشخانه فرود آمد - دوم روز شاه خلیفه سلطان و قورچی باشی را فرستاد و فردای آن برای دیدن خان خود آمده تقدّر و تلطّف بسیار بظهور رسانید و گفت که چون عزم سفر مصمم است از لشکر و غیره مرجه لازم است سرانجام خواهیم نمود و فاتحه خوانده بمزمل خود برگشت - و از نقد و جنس مبلغی دیگر فرستاده سارو خان تالش را با جمعی از سپاه خراسان و عراق همراه نمود و گفت که از هرات پیش نروند - القصّه قدر محمد خان روز چهارم قتلّق محمد پسر خود را با لشکر شاه برآست روانه نمود و خود با قلم خان بنبیره از راه قوچ آباد و استر آباد و بسطام گذشته و از آنجا برآه متعارف متوجه مشهد مقدس شد - و بعد از رسیدن بآن شهر سعادت بهر چون حقیقت کار دریافت که این گومک نامی بیش نیست بسارو خان که پیش بمشهد مقدس رسیده بود گفت که من براهه سرو راهی می شوم این جمیعت را با خود بآن راه نمی توانم برد شما دو هرات باشید هرگاه طلب نمایم خود را برسانید - و از آنرو که در وقت رفتن از حاکم سرو رفته بود بمرور نیامد و در گذار دود خان مقام نبرد - چوین این

خبر بسمع بادشاه فلک دستگاه رسید و بوضوح پیوست که از اول تا آخر نقد و جنس همگی دوازده هزار تومان که چهار لک روپیه باشد شاه بگذر محمد خان داده بی اختیار بر زبان مبارک رفت که اگر خان بممدگاری بخت کار ساز و رهنمون پی طالع دولت طراز رجوع بدرگاه خلایق پناه می آورد صد مرتبه زیاده ازین رعایت یافته طعن زینهار و عار التجا بمخالف مذهب که پدرش در جنگ یکی از اجداد او بکشتن رفته و داغ مفت چار لک روپیه بر چنین حال بقبیله نبیله جنگیز خان نداشتنه تا قیامت زبان زد مردم نمی گشت *

چون در منزل مذکور کفش قلماق آمده ملازمت خان نمود بانفاق او از آنجا کوچ نموده بقور ماچ آمد و الوس قلماق و جمعی دیگر فراهم آورده بمحاصره قلعه میمنه پرداخت - شاد خان قلعه دار از روی تهور تمام باستحکام برج و باره آن حصار پرداخته چون اوزبکان رو به قلعه گدیری نهادند شرایط مسامحه چنانچه حق مقام بود بجا آورد - و در مدت سه ماه محاصره دو بار پیادهای بندیه و مردم شاد خان از قلعه برآمده بر ماچار اوزبکان ریختند - مرتبه اول دار و گیر بهادرانه از هر دو جانب رو داده همگنان کام خود از زد و خورد گرفتند - مرتبه دوم در ماچار یادگار برادر باقی دیوان بیگی کارزاری نمایان بوقوع آمد - و دست چپ یادگار بیگ بضرب شمشیر باقی بیگ خواهر زاده شاد خان بریده شد و او نیز بدرجه شهادت رسید - و برخی دیگر از منافقین مقتول و جمعی مجروح گشته بمکان خود برگشتند - روز دیگر از جمله اقباب چارگانه که سه نقب را شاد خان یافته برهم زده بود و نقب چهارم را بسلامت رسانیده بودند بباروت انباشته هشتم ربیع الاول آتش دادند - با آنکه بیست و پنج گز دیوار پریده بود همین که بد سگالن از چار طرف بدان راه وسیع بر قلعه دویدند اما دلاوران

درون هر مرتبه بتازگی بر سرستیز و جنگ و پرخاش آمده مظاهیر را بضرب
 تیر و تفنگ بر گردانده مجال ندادند که از جای خود قدم پیش توانند
 نهاد و در حال بیلداران و عمله و قعله را سرگرم انسداد آن فرجه ساخته در
 عرض دو پهر بگل و سنگ از خاکریز تا کنگره بر آوردند - چون دیوار از بنیاد
 برآمده بود روز دیگر فرو غلطید - اوزبکان فرصت جو خبر این معنی را بکام خود
 دانسته از طرف نذر محمد خان و از جانب قتل محمد بر سبیل تهیه
 یورش از اسبها پیاده شده بهیئت اجتماعی رخ بسوی آن فیل بند دشوار
 کشاد آوردند - و با فروزش نیران جنگ و جدل از سر جان گذشته بجهت
 در آمد قلعه باجل دست و گریبان شدند - درین وقت چندین تن اوزبک
 از تیر و تفنگ کمین کشایان برج قلعه و نگاهبانان دیوار بست بیرون حصار در
 فرزین بند اجل افتاده جان در باختند - و برخی دیگر از صدمه تیر و تفنگ
 به پناه تنگنای عرصه خندق که فیل مات شهبواران عرصه دلاوری بود گریخته
 اکثر بزخمهای کاری دست از تود باز داشتند - و جمعی دیگر بتگ و تا جان
 بسلامت بردند - نذر محمد خان و اوزبکان از تودات مردانه متحصنان
 و راهی شدن مردم بسیار بعدم آباد در معرکه زد و خورد حساسی گرفته
 بفکر دیگر افتادند - و نیز از استماع وصول سیلاب افواج بحر امواج موکب
 جاه و جلال بسرداری سپهدار برگزیده و شهبوار مصاف دیده سخت
 کوش صلابت کیش سپهر تمکین قضا اندیش پلنگ شیب افکن نهنگ صف
 شکن دل قلیکه دلاوری چشم و چراغ انجمن سروری شاهزاده فریدون فر
 محمد اورنگ زیب بهادر در نواح بلغ مانند مورچه در طاس سراسیمه
 و حیرت زده گشته و از دهشت خیل اقبال سرشته جامه گهی از دست
 داده به بیل چراغ نام جای که سی گروهی غیبتانست رفتند - نذر
 محمد خان بمصلحت اوزبکان نا کرده تار قتل پیوسته خود را با دهچهار سوار

بعنوان شبگیر و ایوار به بلخ فرستاده مقرر ساخت که در چنین وقت که بهادر خان از بلخ بر آمده بمدد اهالی و موالی اگر توانند نهانی به شهر در آمده قلعه را متصرف شوند مگرای عظیم است - بعد از روانه شدن قتلخ بهخان سعید قلملق گفت که اوزبکان بخاری که به قتلخ محمد همراه کرده اید اگر بافسون و افسانه او را نزد عبد العزیز خان برده و سیله دولتخواهی خود سازند شما چه می توانید کرد بهتر اینست که خود نیز باو ملحق شده آنچه در خاطر است بر روی کار آرید - نذر محمد خان قول او را پسندیده به پسر نوشت که هر جا رسیده باشد توقف نماید - جماعتی که همراه قتلخ محمد بودند گفتند که دولت از خان رو گردانیده بهتر آنست که شما نزد عبد العزیز خان رفته شریک دولت او باشید - آن بی سعادت باغوالی ان گروه فتنه پزوه سر از اطاعت خدای مجازی خود گردانیده چندی از معتبران پدر را که همراه داشت رخصت مراجعت داد - و وقتی که به پل خطیب رسید دو هزار سوار المان که با محمد بیگ قبچاق و غیره از طرف بیگ اوغلی بقراولی آمده بودند او را دیده گفتند که عبد العزیز خان سبکخان قلی خان را با چهل هزار سوار فرستاده که در تنگی دره کز سر راه بر لشکر ظفر اثر گرفته هرچه از دست بر آید دریغ نکنند هنوز که او فرسیده اگر شما دستبرنی نمائید هر آینه باعث مگرای عظیم خواهد بود و او را برداشته بصوب دره کز راهی گشتند *

رفتن بادشاهزاده دره التاج محمد اورنگ زیب بهادر و نبورد نمودن بلوزبکان

چون دره التاج خداوند خلافت هفت کشور قره العین اعیان سلطنت جاوید اثر بادشاهزاده عظیم الشان بلند اختر والا گهر فرخنده سیر

محمد اورنگ زیب بهادر که بالغ نصیب فطرت خدا داد و کامل نصاب طالع ازل آورد مادر زاد است هشتم ربیع الاول داخل کابل گشته بتبیه مقدمات پیش نهاد اندیشه صواب پیشه پرداخت و باستظهار تالید آلهی و اقبال بیوزال بادشاهی متوجه بلخ گردیده موضع بونی قرا را مرکز الویه نصرت ساخت از زبان اکثری چنین بسمع شریف آن والا جا رسید که اوزبکان و المانان شرارت سرشت بد نهاد باراد نا صواب ستیز و آویز با مجاهدان دین به تنگی دره کز نزدیک رسیده اند - غره ناصیه خلافت و نامداری قبچاق خان و طاهر خان را که حقیقت دانان این ملک اند با عطاء الله بخشعی خود و جمعی از ملازمان خویش عقب خلیل بیگ که برای تحقیق نمودن خبر پیش رفته بود فرستاده منتظر خبر تحقیق غنیم مهیا و آماده پیکار نشستند - اتفاقاً خلیل بیگ از دره پیش گزشته وقتی خبردار شد که فوج اوزبکیه از دهنه دره برآمده او را باحاطه قبل گرفت - آن مرد مردانه با گروهی کار آزموده دلیرانه بزد و خورد در آمده گروهی را بضرب تیرو تفنگ بی جا و بی پا نموده جمعی را در غره مصاف عرضه تیغ اتلاف ساخت - درین اثنا فوج هراول بادشاهی از دور نمودار گشته خلل در اساس ثبات و استقرار و سنگ تفرقه در جمعیت آن باطل ستیزان انداخته همه را متفرق گردانید - صبح روز دوم چون سردار شهادت شعار اعنی شاهزاده والا مقدار که از روز ازل فتح و ظفر روزی آن سعادت اندوز ست از منزل مذکور کوچ نموده متوجه پیش شدند اوزبکان و المانان فوج فوج در درها و گریوها نمودار شده شروع در شوخی نمودند - فرمان شد که امیر الامرا از آب اولنگ و آب دره مالکان که بهم پیوسته و از دره کز گزشته بجانب بلخ میروند گزشته آن کوه شادکون خیزد - را که مردود خدا و خلق اند به تنبیه بلخ آواره شدت اندک و جلال پادشاهی

فرار سازد - آن تجلّد منّش تهور کیش مطلقاً بامری از امور مقید نشده بی
 مصاحبا از آب گزشته بهر طریقی که پیشرفت پیشرفته اراده مقابله و مواجهه
 آن بدنهادان نمود - و از کمال دایری و فرط کار طلبی از فراز پشتها
 سیلاب آسا راه نشیب فرا گرفته مصر و ار بادیا را بر انگیخت و با صولت
 هژبر و شدت ابر در آن جنگل و کهسار راه نورد شده مرحله گرد گشت -
 درین حال اکثر سپاهیان نیز از عقب جلو ریز رسیده و بآهنگ ستیز و آویز ارباب
 نفاق و شقاق عذبان بتاب داده رو بسوی ایشان نهانند - و در حمله اول جمعی
 کثیر را راهی دار البوار ساخته مردم زبون اسپه را که ستوران شان زمین
 گیر شده بود همگی را به بئس المصیر باز گشت دادند - و چنگ ستیز
 بخونریزی تیز کرده و بازو بمقابله کشاده آنچه در قوت امکان سعی بود
 بفعل آوردند - و دیگر مجاهدین میدان کین و شیران بیشه جنگ بمدد
 رسیده با صدمه دم شمشیر خود را بر قلب اعدای ملک و ملت زده
 گرد از نهاد و دود از روزگار مخالفان بر آوردند - چون سه پیر مدار کار و بار
 بر زد و خورد و گیر و دار بوده هفگامه رزم بدید کشید و بسی مردم در
 مرکب بر خاک هلاک افتاده ادای حق مردمی و مردانگی بکمال رسید
 بفرموده امیر الامرای ظفر نشان شیر افکنان قوی بازو تکبیر گویان و نعره
 زنان جلو ریز تاخته دست و بازو بکشتش و کوشش بر کشودند و جمعی
 کثیر را به تیغ بیدریغ گزافیده سلک جمعیت تفرقه اثر ایشان از یکدیگر پاشان
 و پویشان ساختند - تا آنکه از غریب کوس و غلغلّه کرنا و جوش و خروش
 فیائن بدصست عبوده آیین کوّه زمین بر لرزه در آمده نعره دلبران شیر آوژن
 علامت رستخیز بظهور آورده بی اختیار از هجوم هراس و هول چون دیو
 از لاجول گریزان گشته افغان و خیزان نیم جانی خشک و خالی با هزار
 گداز و فرار در راه بودند - و در آن روز که در آن حلقه ضعیف

غنچه کشای گلزار فتح است جمله آن خس طیفنتان که خار راه کشایش کار شده بودند از پیش برخاسته آواره راه والی فرار گردیدند - سردار کار گزار سپاس گزاران معاودت نموده با مجاریح مقاهیر که در راه دستگیر شده بودند همعنان فتح و نصرت آسمانی بمعسکر اقبال جاودانی نزول نمود - چون اول در آمد بلخ بطریق شگون این فتح نمایان نصیب اولیای دولت روز افزون شده بود شاهزاده والا گهر تحسین و آفرین بیشمار بر امیر الامرا و سرداران دیگر نموده هر کدام را بعنایتی و رعایتی خورسند ساختند - از تقریر گرفتاران ظاهر شد که سردار این ده هزار سوار نابکار قتل محمد آشفته روزگار بود که بکمال ناکامی و قرین هزاران تلخ کامی برگشته به بیگ اوغلی پیوست *

سلخ ربیع الثانی بهادر خان از بلخ گزشته در گذار پل نذر محمد خان ملازمت نمود و کیفیت گرد آمدن پراگندگان دین و دنیا در حوالی آقچه پس از فرار جنگ دره کز بتفصیل معروض داشت - شاهزاده مظفر و منصور تادیب و تنبیه جماعت مشهور از همه کارها مقدم و اهم داشته ثروا جمادی الاولی یک کروه از بلخ گذشته منزل نمودند - روز دیگر حصار درون و بیرون را ملاحظه نموده بزدیست مداخل و استخراج از قرار واقع فرموده انالی و موالی و اکابر شهر را در خور پایه و حال بانعام کامیاب گردانیدند - و از چندی مثل خواجه عبد الغفار واد صالح خواجه که برادر خواجه هاشم ده بیدی و پیر عبد العزیز خان است و خواجه عبد الولی را که گمان ففاق داشتند همراه گرفته بمعسکر اقبال برگشتند - و سادشو سکه و شمشیر خان را با جمعی از منصبداران بمحافظت قلعه بلخ گزاشته سه روز برای تنخواه مواجب سپاه نصرت دستگاه توقفت نموده پنجم جمادی الاولی با نیت صادق و رای صائب و اندیشه درست و عزم

نافذ کوچ نمودند - و هراولیی تمام سپاه نصرت دستگاه بلخ به بهادر خان و امیر الامرا با دیگر بهادران تهور شعار در جرفغار و سعید خان بهادر ظفر جنگ با بعضی دلاوران در جرفغار و خود در قول فوج آرا گشته ترتیب و توزک صفوف لشکر ظفر اثر و آراستگی یسال عسکر منصور بدین عنوان نموده متوجه شدند - و بر رودها و نالها پل بسته بدو روز بحوالی علی آباد رفتند و روز پنجشنبه نهم موافق بیست و سوم خورداد ازین سوی علی آباد کوچ نموده بموضع تیمور آباد که یک گروهی فتح آباد است رسیده به ترتیب فرود آمدند - لشکر ادبار اثر اوزبک از اطراف اردو هجوم نموده از افواج اقبال هرکه بطرفی فرود آمده بود بفوج مقابل خود گرم پیکار گشت - درین حال بهادر خان با سایر همراهان باد پایان شعله شتاب را بآتش افروزی خار مهمیز سرعت انگیز و گرم عنان ساخته بفوج روبروی خود جلو ریز رو بستیز آورد - و آن مردوسی چند مطرود را برسم معبود طرید نموده عرصه مصاف به سلطنتی بیازاست - جمله آن سست رایان سخت کوش بمجروحان نخستین سالک انتظام و اجتماع صفوف را از هم گسسته بفوج کلان خود پیوستند - خان شهابت نشان مراسم تعاقب بجای آورده جمعی از آن گروه نا عاقبت اندیش را متعاقب یکدیگر بعالم دیگر فرستاد - درین اثنا فوجی دیگر از باخستان فواحی اردو که بر از سپاه اوزبکیه بود بآرزوی نمایش دستبرد رو عرصه مصاف نهاده در اطراف عسکر صف کشیدند - و فوج امیر الامرا را که از راه رسیده بود بچشم کم دیده بحسب این تصور که لازمه کوتاه بینی و تدبیر اندیشی است از ایشان حسابی برداشتند - امیر صایب تدبیر بحکم غلبه تهور بر سراطهار تجدد در آمده و از کثرت عدد و عدت اعدا نیندیشیده بدانصوب راهی گردید - و چون نزدیک بدیغ رسید مردم غنیم لئیم با کمال اطمینان قلب و فراغبال از باغ بیرون تاخته اطرافش را فرو گرفتند - درین

مقام که جای تردد بجا بود دلاوران موکب اقبال فرموده خان شهامت شعار بتازگی دل بر کارگرمی توفیق و تائید بسته تردهای نمایان بجا آوردند - و اصحاب وفا و وفاق بارباب خلاف و نفاق چون نور با ظلمت و حق با باطل با یکدیگر بر آمیختند - با آنکه خلقی بیشمار از طرفین زخم‌دار گشته توده توده بر روی هم افتادند بهادران هر طرف بی ابا و محابا پای بر سر قتل و جریح نهاده پیشتر دریدند - چنانچه جمعی کثیر ازین طرف بدرجه شهادت رسیده و جمعی غفیر از آن جانب از پای در آمده باقی جماعت مخالفان ناگزیر راه گریز سپردند - بهادران جنود ظفر آموذ در همان گرمی از دنبال آن سبکسران جلو ریز شتافته هرکرا در یافتند امان نداده تیغ تیز را برو حکم نمودند - خصوص گروهی از آن قضا رسیدگان را در کنار جویبار و آبکندها که بر سر راه واقع شده بود پا بگل رفته چون دواب در خلاف مانده بودند همگی را در آن مکان سر از تن جدا ساخته بر خاک هلاک انداختند - و اوزبکان دیگر که مانند رمه نخچیر رم خورده برآ فرار بی محابا می شتافتند جمعی از تفنگچیان در آبکندهای سر راه مخالفان بکمین نشسته ایشان را بباد تفنگ گرفتند و در یک دم اسب و آدم بسیار بت خاک هلاک انداختند - و تا لشکرگاه بیگ اوغلی تعاقب نموده و خیمه و دواب قلیل متحد و نیرو تاراج نموده همراه نصرت و ظفر بمقر خود باز گشتند - سعید خان بهادر ظفر جنگ که محافظت جانب چپ بعده او بود بسبب ضعف بیماری و کوفت بدن صادق بیگ بخشی و جهان خان افغان صاحب شمشیر لشکر خود را با پانصد سوار فرستاد که این طرف جوی که از کنار اردو میگذشت به ثبات قدم و کمال هوشیاری سر راه نفیج گرفته نگذاشتند که احدی از آن مقهوران از آب بگذرد و حرکت از آنجا مناسب ندانسته از همه جا آگاه باشند - چون این جماعت موجب فرموده خان برکنار جبر آمده ایستادند

گروهی از اوزبکان کید اندیش نزدیک نهر بشر انگیزی و سلحشوری در آمده شوخ چشمی آغاز نهادند - و بمجرد گمان خالی بودن بیشه این ضلع از شیران شیرک شده شروع در انداختن تیر نمودند - بهادران آرم خوی رزم جوی اندرز سعید خان را فراموش ساخته از سر تجلّد و تهور بی اختیار از آب گزشتند و رو بمواجه غنیمت نهاده همین که نبرد کفان قدری راه پیش رفتند سرداران فوج مخالف با سایر همراهان از کمینگاه بر آمده این مردم را مرکز وار در دایره احاطه گرفتند - هرچند این محکوسان حمایت خدائی آنچه در قوت امکان بود جدّ و جهد بفعل آورده در زد و خورد پای کم نیامورند و غرامت سر بدر بردن و زین جان بیرون آوردن بر خویشتر را نداشته بانداز دریافت نیکنامی لیکن فی الکفایت از نادانی و بی تدبیری نقد عمر عزیز و گوهر وقت گرانمایه بیجا و بی مصرف تلف ساخته خود هم بقتل رسیدند و هم سردار را خفیف ساختند - بالجملة سعید خان بهادر خانه زاد خان و لطف الله خان پسران خود را بکومک فرستاده تاکید کرد که از معسکر والا بسیار دوری نه گزینند و آن زیاده سران را بضرع تیر و تفنگ از دور لشکر خود رانده با فوج خود معاونت نمایند - این بهادران پر دل کم هراس مانند شیر زیان خود را بمیان آن رویه دشمنان حيله گر زمین گیر انداخته سیفه را از کینه پرتاختند - و بزور سر پنجه و نیروی بازو شعله تیغهای سرکش مانند آتش کین علم نموده بر خیل اعدا حکم ساختند - درین وقت تمام لشکر اوزبک که از بهادر خان مالشی بسزا یافته مجال روبرو شدن باز در خود نمی یافتند و از بیم تیغ گزاری آن سردار جلالت شعار در پناه دیوار بست باغات در آمده سر بگریبان و دستها در آستین در دیده و پایها در دامن خجالت پیچیده مجال حرکت نداشتند درین جانب جمیعت کمتر دانسته فوج فوج پی هم تاختند - از آنجا که

خواست الهی بوهن و ضعف این مردم تعلق پذیر گشته مقتضای قضا و قدر امری دیگر بود سعید خان نیز با وجود ضعف بدن و نقاهت بیماری بکومک پسران دلیرانه بی اختیار بر قلب آن آتش سوزان زد - و در آن قسم نبود مرد آزما دست و دل از جان برداشته سر پنجه قدرت بدشمن مالی و عدو بندی بر کشاد - کوتاهی سخن در آن عرصه دار و گیر * مثنوی *

غریبیدن کوس گردون شگاف   زمین را در افکند پیچش بناف
 ز نیزه نیستان شده روی خاک   ز گوپالها کوه گشته مغاک

نفیر دلیران در آمد بارج   ز هر گوشه میروفت خون موج موج
 در عین این حال که جنگ از هر در سو ترازو شده معامله بزور بازو افتاده و فرق
 از میان دلاوران موافق و مخالف برخاسته سر رشته عنان گویی از دست
 رفته یکایک پای اسپ سعید خان بگویی در شده او را از روی زمین بر زمین
 آورد - با وجود هجوم مخالفان آن خان شهادت نشان نهنگ احتشام پیاده
 چون ببر بیان بزد و خورد در آمده چندین تن را بضرب تیغ از پا در آورد -
 و سوار و پیاده طرفین مانند سپاه دو رنگ مصاف شطرنج در عرصه کارزار بهم بر
 آمیخته هر تنی بسر خود بازو بتخور حریف خویشتن کشوده بیک حمله مرد
 افکن کرد از بنیاد وجود و دمار از نهاد یکدیگر انگیخته هریک را جز کشتن
 و کشته شدن امر دیگر پیش نهاد نهد - خانه زاد خان و لطف الله خان
 که همواره خار خار دریافت پایت شهادت داشتند درین وقت بمدد رسیده
 حق مقابله و مقاتله ادا نمودند و انتقام از غنیم کشیده کام خود خاطر خواه
 گرفتند - و بعد از تردد بسیار در حضور پدر گداشته زخمهایی نمایان بر سر زده
 و غنچه آسا جل قد و مغفر با خون آغشته بهمان پا سر زده تا گلشن ریاض
 رضوان شتافتند - و خان و الا شان نیز به برداشتن ده زخم کاری که همانا
 التمغای اقطاع ابدی نیکبختی و کامرانیست فرمان و مشهور ادعای

مردی و مردانگی بطغرای جراحتهای نمایان که نشان اظهار تجلد و تهور است بهم رسانیده ازین رو توقیع اقبال قبول بدست آورد - چون این خبر بشاهزاده تهور شعار شیرشکار شهسوار عرصه کارزار تاج خلافت را گرامی در اورنگ زیب بهادر که همواره مافند شیرزبان بی مددگار لک تنه رو بعرصه کارزار آورده چون آفتاب عالمتاب بمجرد طلوع در یکدم آفاق را مستخر خود کند رسید دو فیل بدمست عربده آکین ازدها صولت اهرمن منظر رزم آفرین را که هنگام معرکه آرائی باد خرطوم شان باد از صور اسرافیل میداد و در حالت چالشگری که بر مثال دو کوه بیستون بقوایم چارگانه بمرکت در آمده شور بامداد نشور و غوغای عرصه محشر برخاسته علامات روز رستخیز بظهور می آمد با جمعی از پلنگ خویان سخت کوش سرکش که جز در کفام قربان و فیستان ترکش آرام نداشتند بی خویشتن یکسر تا قلب لشکر اعدا شتافته بیکدم صفها را از هم شگافتند - و آن دو فیل نبرد آزمود چون رعد خروشان و مافند برق سوزان خود را بر سپاه لشکر آن نیرو روزان زده بیک نفس خرمن حیات چندین تن بباد فنا داده خلقی نا معدود را نیست و نابود و باقی را پیریشان و مهزوم ساختند - درین فرصت بهادران نصرت شعار سعید خان را از آن محمصه بیرون آورده باز بران مشتی زشت سرشت حمله آور گشتند و باحیای مراسم جلالت و حق گزاری بعضی از هوا خواهان چهره بخون زخمهای کاری که گلگونه مردی و غازه تازه روئیست افروخته به تیغ شعله انتقام دود از وجود و دمار از روزگار اهل خلاف بر آوردند - افواج غنیم لئیم چون باین طریق تجلد از ارباب جلالت مشاهده نمودند بیدست و پا گردیده قطع امید از خود کردند و همت بر التزام طریقه فراز گماشته تاب زلله آتشین تفنگ و آب بی پایان شمشیر نیاروده بهزار جرّ ثقیل خفیف و ذلیل جان بدر بردند - و فوجی

دیگر از اوزبکان که روی توپ خانه والا مستعد و آماده جنگ و قابو بودند بعد از توجه گوهر ناج خلانت بکومک سعید خان بهادر باعتضاد فرقه باطل کوش که از عقب آنها بمدد رسیده بودند روش سرکشی پیش گرفته بر مردم توپ خانه حمله آور گشتند - اهل توپخانه سایر آلات آتشبازی را کار فرموده از رگ تیره ابرشعله بار توپ و تفنگ طوفان آتشی انگيخته جمعی کثیر را روانه بنس المصیر ساختند - و از جانب دیگر بهادر خان که غنیم خود را برداشته معاودت نموده بود بر اینها نیز اسپ انگيخته بباد حمله قلب شکن و صدمه باد پایان مرد افکن آن تپاه اندیشان را پاشان و پریشان گردانیدند - از آنرو که افواج قاهره از صبح تا نصف النهار در نورد بوده و تا شام رزم ساز و نبد آرا بودند اسپ و آدم بیتاب و طاقت گشته جا بجا بحال خود در مانده بودند سالار سپاه اقبال یعنی فیرواج عظمت و اجلال عنان انصراف بمعسكر دولت بر تافت و خان شهابت نشان امیر الامرا علی مردان خان نیز بعد از نماز شام مظفر منصور مراجعت نموده بمحافظت ملجأ پرداخت - بامدادان که شاه شرقی مکان یعنی آفتاب از دشت خاور بر آمده بانداز استخیر کشور باختر بر سر خیل اختر توکناز آورد شاهزاده والا همت گیتی ستان که از روی شجاعت ذاتی و کار طلبی جبلی همواره آرزوی رزم جوئی و نبود آزمائی داشتند درین مقام که تردد بجا بود باز بر سر پوختاش جوئی آمده بازو بعدو بغدی بر کشادند و بنواختن گورگ نصرت روانه منزل پیش شدند - گروه خوش اسپه اوزبکيه گاه در میدان نبود بزیاد دست بازی و تیر اندازی نموده بهر طرف تاخت بجا می آوردند و گاه از بیم حمله بهادران تهور شعار پراکنده شده از میان میدان چون باد بجز می رفتند - بهادران چنود ظفر آمود که برابر صفوف غنیم در حمله مصافح میال آرا بودند می

توقف اسب انداخته هرکرا در می یافتند سر از تن جدا ساخته بر خاک
هلاک می انداختند - و در همان گرمی عذاب تعاقب سبک و رکاب کمین
گران ساخته دنبال آن سبکسران جلو ریز می شتافتند - انجام کار ادا
پژوهان مکرر از هر طرف نمایان گشته و بر فوج طرح جنگ انداخته گروهی
را در یمین و یسار افواج قاهره گذاشتند تا از دور خود را میموده باشند
و بسیاری را گرد آورده همه یک مرتبه بفوج هراول رو نهادند - چون مردم
توپخانه و دیگر بندهای بادشاهی که به بهادر خان در آن فوج بودند در دفع
اشار مساعی جمیله بته دیم رسانیدند متخایل جمعی را بکشتن داده از عرصه
بیکار رو برتافتند و به بنگاه خویش راهی شدند - درین اثنا بیک اوغلی از برابر
پیدا شده مغایر را از راه برگردانید و جوقی را بر روی فوج هراول نگاهداشته
خود با فوجی کلان بآراستگی تمام یک مرتبه رو به فوج امیر الامرا
علی مردان خان نهاد - خان شهابت نشان خاطر به عون و صون آلهی و
همراهی اقبال بادشاهی جمع نموده بی مدد غیر با جمیعت خود تردادلی
نمایان بچا آورده بیکبار سایر آلات آتشبازی را کار فرمود و بسی سرکشان
سخت کوش از ارباب نفوس قویله خیل غنیم را که خود را بر آتش
تیغ شعله بار دلیران تهور شعار زده بودند بآتش بلا سوخت آنگاه جلو ریز رو
به ستیز آورده از زد و خورد کام خود گرفت - و جنگ از هر طرف ترازو شده
بی اختیار بک غنیم بهوا رفت و از هجوم افواج جنود رعب تزلزل در بنیان
تمکین که داشتند راه یافته طریقه فرار مسلوک داشتند و چون دانستند
که این مرتبه نیز نقش مراد درست نه نشست جوق جوق از هم جدا
شده از دور جنگ به گریز می کردند - افواج قاهره هم بمقابل و مجادله
و هم بصیانت اردو پرداخته راه می نوریدند تا آنکه بمعسکر بیک
اوغلی که در موضع پشائی از مضافات آقچه بود رسیدند - از آنجا که مغایر

از طعن و ضرب دلاوران دست خوش رعب و هراس شده در بنگاه خود
 نپارستند ثبات ورزید و تمامی جیبیه و اسباب و اسب و شتر که در بنگاه
 مخدایل بود بدست مجاهدان لشکر افتاد - و هزار نفوس از مواضع آن
 نواحی که اسیر ظلمه شده بودند رهائی یافتند - و بادشاه زاده والا گهر بانواج
 قاهره در معسکر اوزبکان نزول فرمودند - روز دیگر چون خبر رسید که قتل محمد
 و بیگ اوغلی و دیگر اوزبکیه بصوب علی آباد شتافته اند و سبحان قلبی
 که عبد العزیز خان او را خطاب قتلخ خانیه داده بخان خورد موسوم
 ساخته با جمعی کثیر از آستانه علویه گزشته باین جانب آمده اراده دارد
 که بر بلخ رفته شورشی در آن جانب بر انگیزد بنابراین بادشاه زاده والا قدر
 ازین منزل که موسوم به پشائی است به بلخ مراجعت فرموده همین که
 از عالی آباد گزشتند فوج فوج از میان باغات آن موضع بر آمده جمعی با
 هراول و گروهی با برانغار و دیگر افواج در آویختند - و سرداران غنیم با گروهی
 اندوه با قول دو چار گشته افواج دیگر اطراف تمام لشکر ظفر اثر را فرو گرفتند -
 درین حال شاهزاده بحکم آنکه یکدفعه اسب انداختن در اکثر احیان سبب
 پراگندگی فوج میشد از روی حزم و احتیاط مصلحت در تلختر ندیده
 فیل سوار رخ بعمره پیکار آوردند - و قدم ثبات بر جای خود مستحکم نموده
 مقرر ساختند که تفنگهای کلان و گنجالها که فواز فیلان استوار نموده
 بودند دفعه دفعه آتش داده از هر طرف که مخالفان هجوم آرند بهادران
 در دفع ایشان بکوشند - هوا خواهان دواست این طراز این تدبیر جانب را
 دستور العمل ساخته بهر جانب که آن خیل سبک سر بادسار روی سب
 آوردند بباد حمله صرصر اثر کرد از بنیاد وجود نابود آن گروه در افغان بر انگیزیده
 بنابر فرط کشاکش سعی و کوشش علاقه پیوند باین و تلخ همگذاشته از هم
 گسستند - و به شعله تیغ جهانسوز دمار از روزگار این بد طبعان بر آورده نام

حریف افگندی و تیغ زنی گرفتند - درین اثنا بعضی سرداران لشکر فیروزی بی ملاحظه پاس خویشترن داری که لازمه سرداریست بیک مرتبه خود را بیخودانه بر ایشان زدند و با قشونی عظیم از فوج غنیم که متوجه آن خصم افغان شده بود روبرو گشته بگیر و دار رستمانه غنیم را پریشان و پاشان ساختند - و حق تلاش ستیز و آویز بآن گروه باطل ستیز از قرار واقع بجا آورده بعضی را قتل و برخی را جریح بر خاک عرصه کار راز بی جان و بی هوش انداختند - الحاصل چون بضر تیغ جانستان و نیزه سینه سوز هنگامه رزم گرم بوده از روز روشن بشام رسید و هردو لشکر بقرار گاه خود برگشته همین که مقدمه کفایت افواج ظلمت شب داج سلحت گیتی را از طلوع عساکر انوار خالی دیده آفاق را بهجوم سپاه سیاه دردن ظلام گرفت باشاره عبد العزیز خان یلگتوش و غیره که درین شب سیزدهم جمادی الاول به لشکر خود پیوسته بودند فوج فوج لشکر تیغ باطن مخالف در حمایت پرده ظلمت از همه جهت جمعیت اندوخته پرتگازی در آمدند - و اطراف عساکر منصوبه فرو گرفته دیگر باره بر سر خیره چشمی و چیره دستی رفتند - شاه آفاق گیر عدو بند جمعی از دایران شیر دل پیل تن را که برخلاف شیران و پیلان بیشه بی اندیشه خود را بر دریای آتش می زدند بجهت محافظت اردو تعیین نموده حکم فرمودند که افواج قاهره هم چنان سواره ایستاده مترصد جنگ باشند و بهر طرف زور آورند بر آن سوخته اختران چون برق فروزان حمله آورده همه را آله امتحان تیغ تیز گردانند - و خود نیز آن شیر صولت قوی بازو بمعاضدت توفیق و نیرو مذدعی مساعدت تمام شب گاه بر کمان تکیه کرده در آن چله خانه راستان و پاکن مانند خورشید سواران شب زنده دار اقب وقت و حال بودند و گاه در تکیه خانه

زین معتکف وار غنچه شده تا گل صبح بدینگونه گزانیدند - سرداران و ملازمان سرکار بطریق اهل وفا و حقیقت سلوک نموده دور دوایر آن والا مکان را مرکزوار درمیان گرفتند - و هم در آن مکان باین طریق از سرشام تا پایان سحر مژه برهم نرده شب را در عین احیا بسر بردند - چون دین شب بمسامع والا رسیده بود که اوزبکیه محمد طاهر را که حسب الطلب از فتح آباد و شادمان پگهلی وال از آنچه روانه شده در راه هر دو بیکدیگر پیوسته و قتیکه بموضع شیخ آباد رسیدند قبل نموده هر چند خواستند بر آنها غلبه نمایند آن دو مرد مردانه بمدد صد تغذگچی خراسانی داد تلاش داده جمعی کثیر را از ضرب پلارک خصم افکن بدرگه اسفل سعیر فرستاده اکثر روزها برآمده خود را بر مخالفان میزدند و بانتظار رسیدن کوبک بآن گروه متمردان زد و خورد مردانه نموده درین سه روز نزدیک به هلاک رسیده اند حسب الحکم فوجی از بهادران بکمک آن گرفتاران چون برق فورزان حمله آور گشته محمد طاهر و شادمان را سالملاً بملازمت عالی آوردند *

روز دیگر وقت توجه اختر برج دولت و کامرانی بسوی فیض آباد از آغاز سواری لشکر ظفر اثر تا انجام منزل اوزبکان تنگ چشم که چون مرور و ملخ در آن صحرای پراکنده شده بودند از هر طرف برادر حمله آور گشته بصدمة حمله نخست بهادران مشهور تا صفوف کلان خود هیچ جا مالک عنان خود نشده پای ثبات هیچ جا نمی فشردند - درین اثناء بادی گرد انگیز برخاسته روی هوا را تیره گردانید - مخالفان قهقرو در آنوقت بارود در آمده جمعی از اهل آنرا مقتول و مجروح ساختند چند قطار شتر با بار گرفته بر آمدند - امیر الامرا ازین معنی آگاهی یافته جلو روز بر آنها ریخته گرد از بنیاد و دود از نهاد فساد انگیزان شرافت سرشت بر انگیخت و انتقام اهل اردو کشیده هوجا بردند و خلاص ساختند باز

باردو رسانید - و پس از لحظه که قدری بارانی باریده گرد را فرو نشانید بهادر
خان و دیگر سرداران بفرمان شاهزاده والا دستگاه بترتیب صفوف
پرداخته هر کدام خود را بر صف بدخواه زدند - و فریقین بر یکدیگر ریخته
بدم تیغ شعله افروز و نوک ناوک دلدوز خون هم بخاک هلاک ریختن
آغاز نمودند - درین مصاف که شیردلان فیل زور را از فرزین بند ممت
و خانه مات راه کشاد و امید نجات نبود شاهزاده پلنگ صولت شیر
سطوت بمدد هر یک رسیده هر یک را امیدوار ساخته دلی دیگر دادند -
لاجرم از سر ثبات قدم و روی قوی دایم تمام در ساحت معرکه جنگ بآهنگ
خونریز اهل ستیز رنگ قرار و درنگ ریخته از سرنو بکار زار در آمدند - و نظر
بر کارگرمی اقبال انداخته از قوی اثری دولت بی زوال نیروی بازو و قوت
بال اندوخته خیل اعدا را از جا برداشتند - و بهریمت غنیم که در حقیقت
غنیمتی بزرگ بود اکتفا نمودند شرایط تعاقب نیز بجا آوردند و با همراهان
مظفر و منصور بهمراهی عون و صور عالم بالا لولای والا را ارتفاع داده راهی
سمت مقصد گردیدند - بنابر آنکه فضولان معذول مکرر خویشتن آزمائی
کرده جز مقتول شدن و مجروح گشتن بهره نیافته بودند زیاده بر آن خود
نمائی را بای پیمائی شمرده دیگر تا منزل نمایان نشدند *

چهاردهم جمادی الاول مطابق بیست و ششم خرداد چون هنگام طلوع
طلیعه بامداد شاهزاده اقبالمند فیروزی نصیب بآرایش لشکر نصرت اثر پرداخته
قول و هراول و جوافزار و برانغار را به پیرایه وجود بهادران پیکار آزموده پیرایه
بانداز مواجهه غنیم انیم بر آمد و بر آشوی توسن دلیر چو خورشید رخشنده
بر پشت شیر گردون شد از نامی زرین خروش بدریای لشکر در افتاد
و جوش بیرقهای نشان غازیان موکب عظیم الشان که سر درپی اوزنک و المان
تیوه روز داشت سر بعیوق کشیده صکرا و دشت پر از شیر و پلنگ و هنر

گشت - و کتائب افواج موکب همایون که باعتبار تراکم چون امواج
دجله و جیحون از سر حصر و حد بیرون و بحسب شمار چون خیل
ستاره از حساب و شمار افزون بودند که و هامون را فرو گرفت - بی
مبالغه از شعشعه زره بهادران لشکر شکن که شعله خرمن اعدا بود
پنداری از وزش باد دریای آتش موج بارج زده - و از بانگ هیونان
جهان نورد و صدای زنگ و جلاجل زنده فیلان عربده جوی که نهنگان
دریای نبرد اند گوئی صور اسرافیل قیامتی قایم نموده * مثنوی *

چو گشت از در جانب صف آراسته   سلامت شد از راه برخاسته
دو لشکر نگویم که دو کوه قاف   رسیدند در جلوه گاه مصاف
ز تیر و کمانها که در کار بود   بیابان نیستان و گلزار بود
چون سوار و پیاده طرفین مانند سپاه در رنگ مصاف شطرنج در همه کار زار
برابر یکدیگر یسال بستند و انداز آن کردند که با یکدیگر بر آمیخته بدم تیغ
شعله افروز و نوک ناوک دادوز خون هم بخاک هلاک ریزند نخست
قوشونی به تیزی و تندیی برق جهانسوز از سواد اعظم افواج بحر امواج که
جوق جوق مانند حلقهای پیلان مست سحاب آسای در پی جوشان
و خروشان گرم شتاب بودند جدا شده جانب غنیمت حرکت در آمدند
و باجماعت و ازون بخت که از گردان کشی اجل بتقاضای خون گرفتگی
گرفتار سر پنجه بلا گشته بودند دست و گردان شده بالمشافه ما فی الضمیر
خود را بزبان خنجر پهلو شگاف سینه در دشته بخون تشنه ابلاغ نمودند -
هرچند مخالفان هجوم آورده مساعی بی اندازه بجای آورده دست و پا
زدند و قبضه آسا دو دسته تیغ بیدریغ گرفته در کار شدند و غلاف وار
پای تاسر تن بزخم تیغ دو دم در داده داد کشش و گوشش و دارویر
می دادند بجای نمی رسید - و بهادران این محبت نیز چه

خواستند که از جوئبار سرشار شمشیرهای آبدار آب بر آتش شعله خیز
 ستیز زده التهاب آنرا فرو نشانند نفعی نه بخشید - درین حال شاه فرخ
 فال عدو مآل با دلی قوی و پیشانی کشاده بر سر قتال و جدال
 آمده بمصاف اهل نفاق و خلاف رو نهاد - و با جمعی از بهادران
 شیراوژن که چون پلنگان هزبر افکن بر کوهه زین خدنگ بقصد پیکار بر
 آمده ناخن و چنگ بخون خصم رنگ کرده بودند باز از سرنو آهنگ
 نخچیر گیری و انداز شکار اندازی نمودند - و مصافی عظیم و حربی نمایان
 در میان آمده بهادران هر دو طرف از کمال دلیری مانند گوهر کشاده جبین
 خندان خندان بر روی خنجر و دشنه می دویدند و کار پیکار از دست به
 بغل رسانیده در عرصه زد و خورد چون آب تیغ خود را بر دم تیغ زدند - چون
 بهادران هر طرف از اثر بسیاری زخمهای کاری از کار باز مانده عرصه کارزار
 را تنگ دیدند بی اختیار مانند جوهر تیغها بدندان گرفته اکثری را روانه
 ملک عدم گردانیدند *

بر آمد ز قلب دو لشکر خروش رسید آسمانوا قیامت بگوش
 ز فیروزه نیستان شده روی خاک ز گویالها کوه گشته مغاک
 نفیر دلبران در آمد باوج زهر گوشه می رفت خون موج موج
 ز بس کشتگان گرد بر گرد راه چو بازار محشر شده حرب گاه
 درین هنگام بمقتضای وقت دلبران قوی دل هریکی نهنگی خونخوار
 شده بر دریای لشکر مواج یعنی افواج غنیم زدند - و در آن محیط زخار
 بسان مرغابیان سرخ بی مسکابا غوطه خورده دبار و گیر در آمدند - آخر کار
 نسیم نصرت شمیم تأییدات ایزدی بر مشام اولیای دولت وزیده غنچه ظفر
 را به شکفته روئی در آورد و باد موصر اثر قهر آلهی روی عرصه مصاف را
 از کدورت وجود نابود غنیم پاک ساخته زنگ از دلها برد - مجملاً بعون

عزیزت الهی بداندسان آن اهرمن سیرتان انسان صورت از لمعه تیغ
و سنان خصم افکنان میدانین دین یعنی اولیای دولت سرمدی حضرت
شهاب الدین محمد نیست و نابود شدند که شیاطین از تیر شهاب و دیوان
از تاثیر ام الكتاب - درین حال هوا خواهان بشکرانه روزی شدن فتح و نصرت
بر بقیة الیسف رحم آورده تعاقب نموده از همانجا باز گشتند - و بهادران
موکب اقبال را که بیافتن زخمهای منکر که باعث رو سفیدی مردانست
چهره بگلگونه خون مال ساخته بودند به لشکر گاه آوردند - جمعی را که زال
حیات جاوید یعنی شربت خوشگوار شهادت چشیده در میدان مصاف
افتاده بودند بمنزل باقی رسانیدند *

شانزدهم جمادی الاول شاهزاده بلند اقبال موکب جاه و جلال
را کوچ فرموده همین که دوسه کروه راه طی نمودند باز آن متحدان
از باغها برآمده شروع در تیر اندازی نمودند - و یادگار بیگ نام
سردار پیکار دیده بر صف امیر الامرا اسپ بر افکینخته خود را بآن
امیر صائب تدبیر رسانید و پرخاش جوئی آغاز نهاده خواست که
بنفس خود بامیر الامرا بزد و خورد درآمده آتش افروز کین توزی گردد -
و اتفاقاً پیش از آنکه سردار متانت شعار که نبرد مردان بود مکرر آزموده
تیغ و سنانرا برو کار فرماید از دست غلامانش زخمدار گشته تن بغل اسپری
داد و همراهانش رو از مصاف تافته بعد یکروز او نیز راه فرار بمسوی عدم
آباد سر کرد - بعد از آن روز شنبه هجدهم جمادی الاول که شاهزاده والا
فطرت با دلبران یک جهت و یکدل خورشید آسای تیغ کشیده و سپر کشاده
طی منازل نموده در ظاهر بلخ نزول اجلال ایزانی فرمودند المانی
اوزبک گاه چون گرد گرد اردو برآمده خاک بر سر روزگار خود پاشیدند
و گاه چون درد از دور سیاهچی بدشت خورشید بروز ظهور داده از بیم قدم

پیش نمی گذاشتند - بنابراینکه درین مدت سایر سعیهایی فاششکور آن گروه مقهور هبامنشور شده دستباف خیال آن مثنی محال کوش باطل کیش از فرط رهن و ضعف از بیوت عذکبوت گشته تدبیرات و اندیشهایی آن کج گرایان آشوب انگیز ضایع و ناجیز گردید دست از ستیز و آویز باز داشته از روی صلح در سه هزار اسپ بدست مبارزان نبرد آرا فروختند - چون اراده عالی آن بود که اردو و احوال و ائقال را در بلخ گذاشته جریده باز متوجه جنگ گردند و باین توزک شایسته مرحله نورد گشته بانصرام قوار داد خاطر بپردازند حکم فرمودند که این طایفه پرریو و رنگ را در اردو آمدن ندهند - درین اثناء خبر رسید که سلج ماله مذکور عبد العزیز خان از آب گزار ایواج دریای جیکورن بر جاله از آب گزشته دیگر مردم از هر طرف که راه یافتند خود را بر آب زده بعضی غریق گشته و جمعی بسلامت رسیده هر کدام بطرفی پراگنده شدند - بر ارباب دانش و فرهنگ ظاهر است که نصرت و ظفر تابع کثرت و بسیاری اعوان و انصار نیست بلکه محض وابسته به عنایت ربانی و تائید آسمانی است - بجهت اثبات این مدعا دلیلی بهتر از ظفر یافتن شاهزاده والا مقدار نیست که با مردم کم بر لشکر گران سنگ اوزبک و المان غلبه نمود - بسط مقال درین مقال ابهام اشتغال آنکه چون شاهزاده جوان بخت صایب تدبیر نصرت نصیب محمد اورنگ زیب بهادر که ادب آموز خرد پیر است و بذفسه کار هفت کشور سر میتواند نمود از حضور پرنور رخصت مهم بلخ شد از جمله پنجاه هزار سوار که همراه بادشاهزاده محمد مراد بخش بجهت تسخیر بلخ و بدخشان تعیین گشته بود بعد از داخل شدن آن ملک در ممالک معروسه جمعی حسب الطلب روانه حضور گردیده بعضی از نامداران مثل قلیچ خان و رستم خان بکراست قلاع و ضبط حدود معین و مقرر گشته و بعضی بندهای جمعیت دار مثل راجه

جی سنگه که دو هزار سوار همراه داشت و چندی دیگر موقتاً بصورت خدمتی نگردیده در رسیدن تاخیر نمودند و بعضی مثل اله وردیشان و نجابت خان و غیره که از بی توفیقی بکابل نیارستند رسید به بلخ چه رسد درین صورت عدد آن معلوم است که از نصف لشکری که در سال گذشته باین ولایت معین شده بود زیاده نبود بل کمتر بود - و جمیعت تفرقه خاصیت لشکر غنیم از اوزبکان علوفه دار علف خوار زیاده بر یک اک سوار همراه عدد العزیز خان و سبحان قلی برای پیکار آماده کار شده بود - چنانچه کهن سالان این طایفه می گفتند که در هیچ یساق مازاء النهر این قدر فراهم نیامده - بنابر آنکه آن شاه سرداران آزمونگار کثرت اعوان و انصار را علت پیشرفت کار دولت نمی دانستند بمجرد داخل شدن آن ملک باوجود عدم اطلاع بر کیفیت راه آن سرزمین با اعتماد عین و صون آلهی به بلخ در نیامده لوائی ظفر پیکر موکب سعادت را بصوب غنیم ارتفاع بخشیدند و کوچ کوچ طی مراحل نموده و بترتیب افواج و توکب قوشونها پرداخته خود با دلی قوی و عزمی درست در ایام هفتگانه جنگ بجوشن و جیبه پوشیدن و سپر داشتن متوجه نگشته بهر سمتی که غلبه غنیم ظاهر می شد جلو ریز راهی آنصوب گردیده دان مردی و مردانگی می دادند - و به تندی و تیزی برق جهانسوز بسوی مخالفان تیره روز بحرکت در آمده برز بازو و ضرب دست آن باطل ستیزان را براه فرار می انداختند - الحق درین یساق آن کامگار نصرت شعار و سردار آزموده کار که از صدمه کوه البرز روزمی گرداند در هیچ مقام ایستادگی نهموده چون پروانه بی پروا خود را بر شعله آتش سوزد کار سزایی در عرصه کار زار بر روی کار آورده که سالهای دراز بوش کار نامه بنام اسفندیار و تردادات شایسته سام سوار بوده روزگار در ضمن رحمتیست ازین بر روی کار خواهد ماند - وقتی که این حقیقت از دانشمندان

آن صوبه گوش زد ایستادهای انجمن حضور اقدس گردید بی اختیار بر زبان فیض ترجمان گذشت که چون مراعات حزم و احتیاط و ملاحظه عاقبت نگری و خاتمه بینی رکن اعظم جهانداري و جهانباني است از نا آزموده کاری سرداران چندین خطاهای عظیم بوقوع آمده بی آنکه تاامل و تائی در پیشرفت مهم نمایند از روی اضطراب و نا معامله فهمی آنها معامله پرنگی دیگر صورت بر کوه - و بمقتضای نیامد کار و خواست الهی چندین کار ناشایسته در یساق بلغم بوقوع آمده باعث تشویش خاطر اشرف شد - اول التماس شاهزاده محمد مراد بخش در باب طلب خود پیش از بذور بست آن صوبه و استیصال المان و اوزبک و مصروف نا داشتن همت بر ناگزیر حال - اگر آن نا کوده کار را بخت کار فرما و اقبال راه نما بودی مطلق این اراده ناصواب را بخاطر راه نداده بفایر رسوخ عزم کوه و قار از جا نفرتی بلکه سخنان درستان ناز پرورد هندوستان بسمع رضا اصغا نموده همچنان بر سر کار خود بوده مرتبه بمرتبه بر مراتب جد و جهد افزودی و به تسلی و تسکین الوس چغنا که بهزاران شاه مافی و امیدوار بی فرمانروایی صاحب ولی نعمت خود گورها گروه مردم در بلغم رسیده آرزومند دریافت ملاقات او بودند پرداخته ادای حق عنایت تربیت خداوندگار خویش وجه همت بلند نهست ساختی - اما چون عقل درست و فکر سادداشت چنان قابورا از دست داده خلل در اساس رسوخ عزیمت همگنان انداخته قدم در راه مراجعت گذاشت - و بدین سبب ماده معامله قوام تمام نیافته همگنان دل از دست داده خود را از جد و جهد باز داشتند و مردم رجوع شده بهر گوشه متفرق گشته بفکر کار خود افتادند - و اوزبکان به بیداری سپاه هندوستان مطلع گردیده از چهار جانب سرشورش و فتنه بر داشتند - و از عفتصات صفای اعمال و جراود مساعی ایشان که عنوان تکامل و نهالور داشت آیات و هن و ضعف مطالعه نموده از درها و کوهها

برآمده فوج فوج بهر طرف تاختن شروع نمودند - مردم تعاقب نکردن بهادر خان و اصالت خان نذر محمد خان را بعد از شکست و مراجعت آنها محض بگفته شاهزاده نا عاقبت فهم بی ضبط و ربط حدود شبرغان و غیره تهاجمات و تسلی نکردن مردم آن سرزمین که اراده بندگی درگاه داشتند - سوم توجه نمودن بادشاهزاده والا گهر بلند اختر به تنبیه و تادیب اوزبکان و المانان و جنگ با عبد العزیز خان بی توقف و تامل از بلخ بار و چه اگر آن سردار عالی مقدار در چهار و پنج گروهی شهر توقف نموده بتبیه مواد رزم می پرداخت هم احوال و اطفال زاید در شهر می بود و هم تردد مردم بشهر باسانی میسر آمده بجهت جریده گشتن احتیاج معاودت به بلخ نمی افتاد بلکه ورنه و قتل و خلل و قصور در بنای رسوخ عزیمت عبد العزیز خان افتاده همگنانرا از سرگرمی این اشتغال باز میداشت - و اگر او باراده جنگ صف قدم از حد خود پیش گزاشته این اراده با خود مصمم می ساخت بحسن سعی و تاثیر تدبیر و ضرب شمشیر بهادران موکب اقبال شکست درستی خورده دیگر کمتر تردد نمی بست و بعد از تعاقب کشته یا بسته از غایت اضطراب در آب جیصون غرق می گشت - و اگر باراده تلخت و تاراج آن ملک در آن فواج توقف می ورزید المانان و اوزبک غیر علوفه دار در اندک ایام متفرق گشته او را با جمیعت باقی که در جذب کثرت جنود اقبال حضرت سلیمان مکان قدر و مکانست خیل موی ندارد مجال مقابله و مجادله نمی بود - لله الحمد و المنة که حضرت صاحبقران سعادت فرین قایم مقام ائمه دین بعنایت ربانی و تأییدات یزدانی بود تدبیر و ضرب شمشیر چار دانگ هندوستان را مایند خویشید عالم کیو بزیر تیغ و نگین در آورده بر تختگاه چندین صاحب تاج و سرور متوالی شده خداوندان آن را مستاصل یا باج ده و خراج گزار ساخته است تا سوارین کشور

اکبر هندوستان که ما فوق فسحت ساختش در فراخنای حوصله تصور نمی گنجد و ایران و توران در جنب فسحت آن داخل حساب نیست امروز در تصرف اولیای دولت است - و وفور خزاین و دفاین و کثرت لشکر ظفر اثر و سامان و سرانجام که از آلامی عظیمه ربانی و نعمای کبیره یزدانی است و بادشاهان دیگر را در خواب و خیال میسر نیامده بمرتبه ایست که محاسب فهم و اندیشه از تعداد و شمار آن بعجز می گراید و امتداد طومار روزگار را گنجای شرح آن نه - اما بذابر ناگزیر مقام مجملی از حقیقت صوبجات و خزاین و جواهر آلات و لشکر علوفه خوار نگاشته قلم حقایق نگار میگردد *

ذکر مملکت روز افزون

طول این مملکت جاوید آباد از بندر لاهی تا سلطنت دو هزار کوه بادشاهی - هر کوه پنج هزار گز و هرگز چهل و دو انگشت - و از قرار متعارف چهار هزار کوه رسمی - و عرضش از قلعه بست تا قلعه اودیسه دکن هزار و پانصد کوه - بذابر اطلاع بر کیفیت ملک و بدویست و ضبط و ربط این سواد اعظم را بیست و دو صوبه قرار داده بعهده سرداری که فی نفسه کار هفت اقلیم تواند سر برآورد نموده دیوان و بخششی با لشکر گران بار در آنجا تعیین نمودند - و هر صوبه چندین سرکار و هر سرکار چندین شهر و هر شهر چندین پرگنه دارد - اکثرش ازین باب که ده لک روپیه حاصل دارد که برابر تمام ولایت بدخشان است - و بهر پرگنه فراوان قری و مواضع متعلق است و از آنجمله چندین قریه است که حاصل هر کدام بیست هزار روپیه است - عدد پرگنات چهار هزار و سه صد و پنجاه است و شمار قریات را عالم الغیب و الشهاده بهتر می داند - و جمع تمامی ولایات

هشتصد و هشتاد کرور دام است که هشت ارب و هشتاد کرور دام باشد -
 دار الخلافه شاهجهان آباد صد کرور دام - مستقر الخلافت اکبر آباد نود
 کرور دام - دار السلطنت لاهور نود کرور دام - اجمیر شصت کرور دام - دولت
 آباد پنججاه و پنج کرور دام - برار پنججاه و پنج کرور دام - احمد آباد پنججاه
 و سه کرور دام - بنگاله پنججاه کرور دام - اله آباد چهل کرور دام - بهار چهل کرور
 دام - مالوه چهل کرور دام - خاندیس چهل کرور دام - اوده سی کرور دام -
 تلنگانه سی کرور دام - ملتان بیست و هشت کرور دام - اودیسه بیست
 کرور دام - کابل پانزده کرور دام - کشمیر پانزده کرور دام - تنجه هشت کرور دام -
 صوبه بلخ هفت کرور دام - صوبه قندهار هفت کرور دام - بدخشان
 چهار کرور دام - بکلانه دو کرور دام - از جمله این صد و بیست کرور دام
 خالصه مقرر است که موافق دوازده ماله سه کرور روپیه حاصل دارد و قتمه
 تنخواه جاگیر بندها *

شرح خزاین موفوره

اگرچه خزاین که در مدت پنججاه و یک سال فرمانروایی خود اکبر
 بادشاه جمع نموده بودند و اکثر آنها جهانگیر بادشاه در مدت بیست و دو
 سال سلطنت خود خرچ نمودند از هیچ یکی سلاطین را میسر نشده اما
 در عهد میمنت مهد حضرت صاحبقران ثانی باوجود کثرت اخراجات لشکر
 و مهماتی که در آن کرورها بخرج رفته و انعامات متکاثره که در هیچ عهد
 نصف بل ربع آن نشده - چنانچه از آغاز سرور آرایی تا این وقت نه کرور
 و شصت لک روپیه نقد و جنس انعام شده و دو کرور و پنججاه
 لک روپیه بر عمارات دولتها و مساجد و حدایق و قلات که در شهنشاهی
 بنا یافته صرف گشته - بدین موجب یک کرور و دو لک روپیه بر عمارات

دولتخانه اکبر آباد از آنجمله شش لک روپیه بر مسجد سنگ مرمر اندرون
قلعه مبارک و پنججاه لک روپیه بر روضه منوره تخته بر عمارات دولتخانه
و دیگر بقاع و باغات و پنججاه لک روپیه بر عمارات قلعه شاهجهان آباد و ده
لک روپیه بر مسجد جامع و پنججاه لک بر عمارات و باغات دار السلطنت
لاهور و دوازده لک روپیه بر عمارات کابل در قلعه و شهر و هشت لک روپیه
بر عمارات و متفرقات کشمیر و هشت لک روپیه بر قلاع قندهار و حوالی
آن و دوازده لک روپیه بر عمارات اجمیر و احمد آباد و غیرهما *

بیان مواکب کواکب شمار

لشکر علوفه خوار این دولت پایدار سوامی جمعی که برای عمل پرگنات
با فوجداران و کروریان و غیره معین اند موافق ضابطه داغ چهارم حصه دولک
سوار است هشت هزار منصبدار و احدی و برقداز هفت هزار سوار و یک لک
و هشتاد و پنج هزار سوار دیگر نایبانی شاهزادهای کامگار و امرای عظام و سایر
منصبداران - و چهل هزار پیاده تفنگچی و توپ انداز و گوله انداز و بان
انداز از آنجمله ده هزار در رکاب سعادت می باشند و سی هزار پیاده در
قلاع و مونسجات تعینات است - تختخواه بادشاهزاده محمد دارا شکوه چهل
کرور دام است که حاصل آن از قرار دوازده ماهه شصت لک روپیه باشد -
و تختخواه بادشاهزاده محمد شجاع و بادشاهزاده والا قدر محمد اورنگ زیب
بهادر بیست و چهار کرور دام که دوازده ماهه آن سی لک روپیه می شود -
و تختخواه محمد مراد بخشش دوازده کرور دام که دوازده ماهه آن سی لک روپیه
میشود - و تختخواه سرآمد امرای والا شان سعد الله خان و نوآئین بلند مکان
علی مردان خان امیر الامرا نیز دوازده کرور دام *

اکنون به تصویر وقایع حضور که بسبب تصویر نبرد اوزبکیه و کیفیت

تشریف شریف بادشاهزاده بلند قدر محمد اورنگ زیب بهادر مانده بود می پردازد - چون از عرضداشت بهادر خان حقیقت در گزشتن اصالت خان بعرض مقدس رسید بادشاه قدر دان که گوهر شناس جوهر وفا و اخلاص ارباب حقیقت اند بر فوت او تأسف بسیار نموده فرمودند که آن بنده نجیب و اصیل که هنوز چهل مرحله از مراحل عمر طی نموده و بکمال لذت عمر نرسیده همیشه به تحریک بخت کار فرما مصدر ترددات شایسته می گشت و اگر اجل امان میداد خدمتانی که از و متوقع بود بظهور رسیده بر مدارج علیّه ارتقا می نمود - از فرط بنده پروری سلطان حسین پسر کلانش را بمنصب هزاری پانصد سوار و دو پسر دیگر را بمنصب درخور سر بلند گردانیدند - چون خلیل الله خان در ضحاک این خبر شنید از فرط علاقه محبت و فزونی رابطه مودت دل از اسباب تعلق بر گرفته بخانه نشینی و زاویه گزینی رضا داد - با آنکه بادشاهزاده عالمیان اورنگ زیب بهادر به تعزیت او رفته نصایح صبر افزا نموده فرمودند که در چنین وقتی و چنین مهمی که کار لشکر فیروزی بهمه شماسنت خود را از جمیع امور باز داشتن از مراتب عقیدت و ارادت بسیار دور است قبول نه کرده از اراده خود برونگشت - لاجرم حکم عزل منصب و جایگزین نمودند *

جشن وزن قمری و سوانح دیگر

روز سه شنبه هشتم ربیع الثانی سال هزار و پنجاه و هفت موافق بیست و چهارم اردی بهشت محفل جشن وزن قمری آغاز سال پنجاه و هشتم از عمر بشمار خدیو روزگار بآئین هرساله آئین و تزیین بافته دستور معهود سایر رسوم این روز مسرت اندوز بظهور رسید - و گروهی از اهل احتیاج کابل بانعام زر سرخ و سفید دانه ای رسید بر آمده کامیاب محلات گردیدند -

سعد الله خان از اصل و اضافه بمنصب هفت هزاري ذات و سوار و دولت خان صوبه دار قندهار بمنصب پنج هزاري پنج هزار سوار و پر دل خان قلعدار بست بمنصب سه هزاري سه هزار سوار و عاقل خان بخشعي دوم بمنصب سه هزاري سه هزار سوار و مرحمت علم و تقرب خان بمنصب سه هزاري سه صد سوار و حیات خان بمنصب دو هزاري پانصد سوار و سيد فيروز بمنصب دو هزاري هزار سوار و عنايت علم و نوازش خان بمنصب هزار و پانصدي پانصد سوار و ارجن کور بمنصب هزاري هفتصد سوار و اسلام خان صوبه دار دکن باضافه هزاري هزار سوار بمنصب هفت هزاري هفت هزار سوار از آنجمله پنج هزار دو اسبه سه اسبه و معتمد خان مير آتش بمنصب هزار و پانصدي هزار سوار و قبيحاق خان بمنصب دو هزاري هزار سوار از اصل و اضافه سر افرازي يافتند - ذوالقدر خان تهاغه دار غزني را بمنصب سه هزاري دو هزار سوار پانصد سوار دو اسبه سه اسبه مقرر ساخته مصحوب او پانزده لک روپيه ده بلخ فرستادند *

بيست و چهارم سعد الله خان باستقبال فروزنده اختر سمائي دولت و اقبال شاه شجاع که حسب الطلب اشرف از بنگاله روانه شده نزديک بنکابل رسیده بودند شتافته بادشاهزاده محمد مراد بخش را که بوسيله التماس آن بلند مرتبه رخصت دریافت ملازمت سعادت يافته از پشاور همراه بدرگاه جهان پناه آمده بود بحضور پرنور آورده از ادراک شرف ملازمت کيدنيا خاصيت سر بلند جاويد گرانديد - هريکی ازین دو والا گهر هزار مهر بعنوان نذر گزانيده - شاهزاده محمد شجاع بعنايت خلعت با نادري و تسبيح مرواريد و سر پيچ لعل و جينغه مرصع الماس و برخی مرصع آلات که مجموع یک لک روپيه قيمت داشت معزز و مفتخر گشت - و در همین تاريخ راجه جی سنگه که

از دکن روانه گشته و جعفر خان از لاهور با خزانۀ یک کروڑ و بیست لک روپیہ در خدمت شاهزادہ محمد شجاع آمدہ بود از تلخیم عتبہ فلک رتبہ فرق افتخار بفرمودین رسانیدند - خان مذکور بخدمت میر بخشہ گوی از تغیر خلیل اللہ خان و منصب پنجہزاری چہار ہزار سوار سر بلند صورت و معنی گشت *

غرہ جمادی الاول از واقعہ لاهور بعرض اشرف رسید کہ محیط مکارم و مفاخر عمان مناقب و مآثر نقارۃ آل کرامت مآل صدر الصدور سید جلال بیست و سوم ربیع الثانی بذابر امراض متعددہ از کثرت آیاد این فنا خانہ دیر بنیاد بزویہ دار البقاع وحدت منزل گزیدہ صدر آرای انجمن فردوسیان گردید - بادشاہ حق آگاہ بر فوت آن سید عالی فطرت تأسف بسیار نمودہ از جناب ایزدی آمرزش او خواستند - و از جملہ سہ پسر نیک اختر آن والا منزلت اولین نشاء فیض ساقی کوثر سید جعفر سجادہ نشین آبی کرام است - دومیمن سالک عزت والا فطرت مظهر لطف ازای سید علی کہ آثار شرافت ذات و صفات از سیمای حال آن زندہ آل والا جلال چہرہ نماست باضافہ دہ بیست بمنصب ہزاری بیست سوار سر بلند گردید - و سیومین سید موسی را بسبب دوام بیماری وجہ معیشتی مقر نمودہ حکم فرمودند کہ در احمد آباد بدعای دولت ابد پیوندد مشغول باشد - سید ہدایت اللہ والد سید احمد قادری را کہ بدیوانی قندھار مختار بود بمنصب ہزاری ذات و صد سوار فوازش فرمودہ بعرض اشرف طابعدند - راجہ جی سنگہ را کہ با دو ہزار سوار بملازمت اقدس رسیدہ بود بمرحمت خلعت خانہ و جمدھر مرصع و اضافہ دو ہزار سوار کہ منقبض از اصل و اضافہ پنجہزاری پنجہزار سوار دو اسپہ سہ لک روپیہ مساعدت عزت نمودہ بدیوان رخصت دادند - و شیخ ناظر کہ در اقامت مراسم فرایش و سایر شریعت

مظهر چنانچه شرط عبودیت است بجای می آورد و از ایام بادشاهزادگی در خدمت بوده در سفر و حضور هنگام خلوت و انجمن بدریافت فیض حضور پر نور یک لمحّه بی صله نمی بود و از صبح تا شام و از شام تا بام بر در خوابگاه مقدس بسر می برد درین شب بعثت فواق که بعد از نماز شام بروطاری شده بود پنج گهری شب مانده رخت هستی بر بست - حسب الامر اشرف قاضی اسلم و جمعی از فضلا بر جنازه اش حاضر شده در دامان کوه عقابین بطریق امانت سپردند و بعد از چندی بمقتضای وصیت او بدار الخلافه اکبر آباد برده پهلوی مسجدش در مقبره که خود بنا نموده بود گذاشتند *

Printed by P. Knight, Baptist Mission Press, Calcutta.

‘AMAL-I-ŠĀLIH

OR

SHĀH JAHĀN NĀMAH

OF

MUHAMMAD ŠĀLIH KAMBO

(A COMPLETE HISTORY OF THE EMPEROR SHĀH JAHĀN)

VOLUME II

EDITED BY

GHULAM YAZDANI

*Director of the Archaeological Department in H.E.H. the Nizam's Dominions and
Epigraphist to the Government of India for Persian and Arabic Inscriptions*

PRINTED AT THE BAPTIST MISSION PRESS
PUBLISHED BY THE ASIATIC SOCIETY OF BENGAL

CALCUTTA

1927

BIBLIOTHECA INDICA.

WORK No. 214.

‘AMAL-I-ŞĀLIḤ

OR

SHĀH JAHĀN NĀMAH.

LYTTON LIBRARY, ALIGARH.

ف

9546023

CALL No. { 11 غ ACC. NO. 1535

AUTHOR

TITLE عمل صالح الموسوم به شایعان نام
جلد دوم

ف 9546023
11 غ
ف 9546023
11 غ
1535
عمل صالح الموسوم به شایعان نام - جلد دوم

Date	No.	Date	No.

THE TIME

MAULANA AZAD LIBRARY

ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES :-

1. The book must be returned on the date stamped above.
2. A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-book and 10 Paise per volume per day for general books kept over-due.

